

எழுது

இதழ்
38

செப்டெம்பர்
2025

Vishidurra.
—2024—

அநகாரிக தர்மபாலவின் பௌத்த சமயச் சீர்திருத்த இயக்கம்; தனிநபர் அடையாளமும், பண்பாட்டு நெருக்கடியும்

- ஆங்கில மூலம்: கணநாத் ஓயசேகர
தமிழில்: கந்தையா சண்முகலிங்கம்

03

1949 – 1968: ஈழத்தமிழரின் தேசிய அரசியல் உருமாற்றமும் எதிர்ப்புப் போராட்டங்களும் – பகுதி 3

- சி. அ. யோதலிங்கம்

97

செவ்வாச்சியம்மன் வழிபாடு

- தி. செல்வமனோகரன்

23

சமூகவியலும் மானிடவியலும்: சான்றுகளின் அடிப்படையில் சமூக உலகம் பற்றி ஆராயும் கற்கைத் துறைகள் – பகுதி 1,2

- ஆங்கில மூலம்: காலிங்க ரியூடர் சில்வா மற்றும் சசங்க பெரேரா
தமிழில்: கந்தையா சண்முகலிங்கம்

105

யாழ்ப்பாணப் பட்டினம்: பொங்கொலிநீர்ச் சிங்கைநகர் – பகுதி 1, 2

- சிவ தியாகராஜா

29

'மலையக வீதிப்பாடல்கள்' எண்ணக்கரு விருத்திக்கு வலிமை சேர்த்த இரு பெண்மணிகள்

- அருணாசலம் லட்சுமணன்

123

நாடு நலம் பெற நட்ட விதைகள்

- கார்த்திகேசு இந்திரபாலா

54

மாலதி எழுதிய 'எனது தேசத்தில் கடந்துபோன ஒரு தருணம்' – தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் நிழல் அரசின் இறுதி ஆண்டுகள் – பகுதி 1

- சிவராஜா ரூபன்

59

அறிமுகம்: இலங்கை வரலாற்றில் 'கட்டமைக்கப்பட்ட இனப்படுகொலையும் அதற்கான தத்துவார்த்த அணுகுமுறையும்

- மு. திருநாவுக்கரசு

131

ஒற்றன்: ஆங்கிலேய ஒற்றர் புகழும் இந்திய யதார்த்தமும்

- எம். எம். ஜெயசீலன்

68

வடக்கின் தொழில்துறை – நேற்றும், நாளையும்

- ஆங்கில மூலம்: ஜெகன் அருளையா
தமிழில்: த. சிவதாசன்

134

ஈழத்துக் கல்துகளை நாடக இலக்கியமாகக் கொள்ளலாமா?

- சின்னையா மௌனகுரு

75

மலையகத்தில் முருக வழிபாடு

- அருணாசலம் லட்சுமணன்

139

லெய்சிக்காமின் நிலப்படத் தொகுப்பில் வலிகாமம் – அச்சுவேலி

- இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

83

நகராத தேர்: பனை அபிவிருத்தி சபை

- வை. ஜெயமுருகன்

147

புலம்பெயர் புலம்பல்கள்: யதார்த்தத்திற்கு வெகுதொலைவில்

- மீநிலங்கோ தெய்வேந்திரன்

87

இன முரண்பாட்டால் பாதிக்கப்பட்ட வறண்ட மண்டலங்களின் மீள்தோற்றத்திற்கான நீர்வள, வேளாண்மை மேம்பாட்டு உத்தியும் அணுகுமுறைகளும்

சுப்ரமணியம் சிவகுமார்

154

எழுத்து

அட்டைப்படம் :

இதழ் 38

உள்ளூர் வளம்,
ஓவியர்: வெற்றி ஐதிஸ்குமார்

அச்சுப்பதித்து விநியோகிப்போர்

நாளை வெளியீடு - கனடா

கலை பண்பாட்டு நடுவம் துறைசார் மதியுரைஞர் குழு

நிலாந்தன் மகாதேவா
இலக்கியம் - கவிதை

பாக்கியநாதன் அகிலன்
காண்பியக்கலை - கட்டடக்கலை

ஜோசப் ஜோன்சன் ராஜ்குமார்
ஆற்றுகைக்கலை - அரங்கக்கலை

இலங்ககொடணம் சஜித்
ஆற்றுகைக்கலை - நடனம்

சபேஸ் சுகுணசபேசன்
காண்பியக்கலை - புகைப்படக்கலை

கொற்றம் ஆய்வு துறைசார் மதியுரைஞர் குழு

ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்
மொழியும் இலக்கியமும்

கந்தையா ரமணிதரன்
நீரியலும் நீர்ப்பாசனமும்

குமாரவடிவேல் குருபரன்
சட்டமும் சட்ட முறைமையும்

நடராஜா சிரீஸ்கந்தராஜா
கூழலும் உயிர்ப் பல்வகைமையும்

சச்சிதானந்தன் ககிர்தராஜா
சமயமும் இறையியலும்

பால சிவகாட்சம்
சுதேசியமும் பாரம்பரிய மருத்துவமும்

நாகமுத்து பிரதீபராஜா
புவியியலும் திட்டமிடலும்

பரமு புன்புரணம்
வரலாறும் தொல்லியலும்

சனாதனன் தயோதாம்பிள்ளை
கட்டிட அரங்கேற்றக் கலைகள்

சேன் உருத்திரமூர்த்தி
சமூகவியலும் மானிடவியலும்

முத்துக்கிருஷ்ணன் சீவானந்தன்
பொருளியலும் நிதியியலும்

சபா ஜெயராசா
கல்வியியலும் கற்றலும்

மரியோ அருள்தான்
அரசியலும் மெய்யியலும்

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்
கட்டடக்கலையும் வழவமைப்பும்

கந்தையா பகீரதன்
விவசாயமும் மீன்பிடிப்பும்

கொற்றம் ஆய்வு - வழிப்படுத்தும்

மீநிலங்கோ தெய்வேந்திரன்

இயக்குநர் சபை

கணேசானந்தன் சசீவன்
ஆளுகை

தில்லைநாதன் கோபிநாத்
வெளியீடு

கனகலிங்கம் சுதுமார்
வளத்திரட்டல்

வெளியீட்டுக்குழு

கணேசானந்தன் சசீவன்
பதிப்பாளர்/ பிரதம ஆசிரியர்

ஸ்ரீனிஸ்லன் கபில்தேவ்
உதவி ஆசிரியர் / நகல் திருத்தம் / நூல் தயாரிப்பு / தர நிர்ணயம்

தர்ஷணா பிழேறம்சுமார்
கற்கை வட்டம் / நிகழ்வுகள் / ஊடக ஒருங்கிணைப்பு

மதுராங்கி குணசீதன்
கலை பண்பாட்டு ஒருங்கிணைப்பு / ஆய்வு ஒருங்கிணைப்பு

பியூலா பரமேஸ்வரன்
வலைத்தளம் / பரவலாக்கம் / அச்சு ஒருங்கிணைப்பு / விநியோகம்

தனுஜன் சந்திரலிங்கம்
ஆவணப்பட ஒருங்கிணைப்பு

தயாரிப்புக் குழு

ஸீவாணி பாலன்
நூல் வழவமைப்பு / அட்டை வழவமைப்பு

ரவீந்திரன் கருப்பையா
நூல் வழவமைப்பு/அட்டை வழவமைப்பு

வேணி ஆனந்தா
சஞ்சிகை வழவமைப்பு

கௌரிசுந்தர் சித்தார்தன்
மெம்பிப்பாளர்

நிரோஷா தியாகராசா
மெம்பிப்பாளர்

கலாமணி புரணிதரன்
அச்சு ஒருங்கிணைப்பு

வளவாளர்கள்

தில்லைநாதன் கோபிநாத்
நூல் தயாரிப்பு / நூல் அச்சாக்கம்

தங்கராஜா பிரபாகரன்
ஊடக வீச்சு / மனிதவளத் தொடர்பு

சிறிதரன் சோமிதரன்
ஆவணப்படம்

இ. பத்மநாப ஐயர்
உசாத்துணை சேவை

சஜீவன் தர்மராணம்
நிகழ்வுகள் / கற்கை வட்டம்

ஐனனி பாலசுந்தரம்
வலைத்தளம் / பரவலாக்கம்

ஆதரவளிப்போர்

மானுடம் நிறுவனம்
நூல் தயாரிப்பு / சஞ்சிகை விநியோகம் / உசாத்துணை சேவை

ஆதினார வெளியீடு
ஆவணப்படம்

நிகரி
ஆவணப்படம்

நாளை வெளியீடு
ஆவணப்படம்

கற்கை வட்ட ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்

நடராஜா முரளிதரன் - கனடா

சிவராஜா ரூபன் - நோர்வே

கூட்டுறவு புத்தக மன்ற ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்

கனகலிங்கம் சுதுமார் - ஐக்கிய இராச்சியம்

கணேசானந்தன் சசீவன் - ஐக்கிய இராச்சியம்

இ. பத்மநாப ஐயர் - ஐக்கிய இராச்சியம்

சதீசன் தனபாலசுந்தரம் - ஐக்கிய இராச்சியம்

மாதவி சிவலீலன் - ஐக்கிய இராச்சியம்

சிவகுமார் பாலசுப்ரமணியம் - ஐக்கிய இராச்சியம்

என்.கே.விக்னேஸ்வரன் - கனடா

இளங்கோ - கனடா

ராமணன் சந்திரசேகரமூர்த்தி - கனடா

தமிழ்நதி - கனடா

சிவராஜா ரூபன் - நோர்வே

சஞ்சயன் செல்வமாணிக்கம் - நோர்வே

தில்லைநாதன் கோபிநாத் - அவுஸ்திரேலியா

அசோக் யோகன் கண்ணமுத்து - பிரான்ஸ்

சுந்தையா ரமணிதரன் - ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள்

ராஜ்குமார் ரஜீவ்நாத் - கொழும்பு

நிகழ்வு ஒருங்கிணைப்பு பங்காளர்கள்

சிறகுகள் அமையம் - யாழ்ப்பாணம்

சத்தியமாண நூலகம் - யாழ்ப்பாணம்

தமிழ்த் தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை
கிளிநொச்சி

மீசோ - கிளிநொச்சி

எழுகை அமையம் - கிளிநொச்சி

கலை இலக்கிய நன்சாபர்கள் வட்டம்
வவுனியா

சந்திரோதயம் கலை இலக்கிய பெருமன்றம்
மட்டக்களப்பு

'கா' கலை இலக்கிய வட்டம் - மட்டக்களப்பு

திரைப்படக் கழகம் - மட்டக்களப்பு

ஏறாவூர் வாசிப்பு வட்டம் - மட்டக்களப்பு

தளம் கட்டமைப்பு - திருகோணமலை

முத்தமிழ்ச்சங்கம் - திருகோணமலை

நிகள் சமூக கலை இலக்கிய அரங்கம் - கண்டி

கலை இலக்கிய வட்டம் - புதுளை

தியேடர் மேல் பண்பாட்டு கழகம் - நுவரெலியா

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் - கொழும்பு

விநியோகப் பங்காளர்கள்

பனுவல் புத்தகசாலை - யாழ்ப்பாணம்

குயின்சி புத்தகசாலை - யாழ்ப்பாணம்

எங்கட புத்தகங்கள் - யாழ்ப்பாணம்

வெண்பா புத்தகசாலை - யாழ்ப்பாணம்

தாய்வு புத்தகசாலை - முல்லைத்தீவு

அறிவொளி புத்தகசாலை - முல்லைத்தீவு

பாத்தியா புத்தக நிலையம் - மட்டக்களப்பு

மொழி புத்தகம் பதிப்பகம் - வெள்ளவத்தை

கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வூதியை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

அநகாரிக தர்மபாலவின் பௌத்த சமயச் சீர்திருத்த இயக்கம்: தனிநபர் அடையாளமும், பண்பாட்டு நெருக்கடியும்

'இலங்கையில்பௌத்தம்'என்னும்இந்தத்தொடர்பெளத்தம்பற்றிமானிடவியலாளர்களாலும்சமூகவியலாளர்களாலும், அரசியல் விஞ்ஞானிகளாலும் எழுதப்பட்ட ஆய்வுகள் பற்றி அறிமுகம் செய்வதாக அமைகின்றது. குறிப்பாக 19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையின் பௌத்த சமய சீர்திருத்தவாதம், சமூகம், பண்பாடு, அரசியல், இன உறவுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களில் அரசியல் பௌத்தத்தின் வகிபாகம் என்பன பற்றி ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்கள் விரிவாக இந்தத் தொடரில் நோக்கப்படும். கணநாத் ஓபயசேகர, ஸ்டான்லி ஜே. தம்பையா, எச். எல். செனவிரத்தின, கித்சிறிமலல் கொட, சரத் அமுனும, ஐயதேவ உயன்கொட, குமாரி ஐயவர்த்தன, லெஸ்லி குணவர்த்தன ஆகிய இலங்கையின் சமூக விஞ்ஞானிகளின் நூல்களும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் , ஹவ்வார்ட் றிஜின்ஸ், உர்மிலா படனிஸ், றிச்சார்ட் கொம்பிரிட்ஜ், யொனதன் ஸ்பென்சர் முதலிய இலங்கையரல்லாத ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுகள் சிலவும் இந்தக் கட்டுரைத்தொடரில் விமர்சன நோக்கில் வாசகர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவுள்ளது.

ஆங்கில மூலம்: கணநாத் ஓபயசேகர

தி

யோசொபிக்கல் சபை என்ற அமைப்பை 1875 ஆம் ஆண்டில் ஹென்றி ஸ்டீல் ஒல்கொட், பிளவாட்ஸ்கி அம்மையார் என்ற இருவரும் அமெரிக்காவில் நிறுவினர்.

கிழக்குத் தேசங்களின் சமயங்களிலும் அவற்றின் ஆன்மிகச் சிந்தனையிலும் அக்கறை கொண்டவர்களான இவர்கள் 1878 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கு வந்தனர். இந்தியா வந்து சேர்ந்த இவ்விருவரும் சென்னையின் அடையாறு என்னும் இடத்தில் தலைமையகம் ஒன்றை அமைத்தனர். அநகாரிக தர்மபாலவின் வாழ்க்கையில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய தியோசொபிக்கல் சபையினையும், ஹென்றி ஸ்டீல் ஒல்கொட், பிளவாட்ஸ்கி அம்மையார் என்ற இரு ஆளுமைகளையும் பற்றிக் குறிப்பிடாமல், அநகாரிக தர்மபாலவின் ஆளுமை, அவரது வாழ்க்கையும் பணிகளும் என்ற விடயம் பற்றி அறிந்துகொள்ள முடியாது. அநகாரிக தர்மபாலவின் ஆளுமை பற்றியும், அவரது உளவியல் சிக்கல்கள் பற்றியும் 'Personal Identity and Cultural Crisis: The Buddhist Reforms of Anagarika Dharmapala' என்னும் தலைப்பிலான கட்டுரையை கணநாத் ஒபயசேகர எழுதியுள்ளார் (Obeyesekere, 2018). அக்கட்டுரையைத் தழுவி இத்தமிழ்க் கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

தியோசொபிக்கல் சபையின் தாபகர்களான பிளவாட்ஸ்கியும், ஒல்கொட்டும் ஆன்மிக விடயங்களில் வெவ்வேறுபட்ட விருப்பங்களையும், தனிப்பட்ட நாட்டங்களையும் உடையவர்களாக இருந்தனர். பிளவாட்ஸ்கி அம்மையார் கிழக்குத் தேச சமயங்களின் மந்திர தந்திரச் சடங்குகளில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். அவர் திபெத்திய பௌத்தம் பற்றி அறிந்துகொள்ளவும் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். ஒல்கொட்டின் விருப்பங்கள் வேறுபட்டனவாக இருந்தன. ஒல்கொட் பௌத்த சமயத்தைப் படித்து அறிந்து அதன் அடிப்படையிலான தத்துவங்களை மேற்கு நாட்டின் புரட்டஸ்தாந்தியச் சமயத்தின் விழுமியங்களின் அடிப்படையில் விளக்கம் கூற முனைந்தார். மேற்கத்தைய சமூகத்தில் மேலாதிக்கம் பெற்றிருந்த புரட்டஸ்தாந்திய மேற்கத்தைய விழுமியங்களின்படி (Dominant Protestant and Western Values) அவர் பௌத்தத்தை விளக்குவதற்கு முயன்றார் என்பதால் அவர் கண்டுபிடித்துக்கூறிய பௌத்தத்தை 'புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம்' (Protestant Buddhism) என கணநாத் ஒபயசேகர அழைத்தார். ஒல்கொட்டின் எதிர்ப்பு (Protest) மரபுவழிப் பௌத்தத்துடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதல்ல. காலனிய அரசின்

அதிகாரத்தின் துணையுடன் செயற்பட்ட கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் மதப்பரப்புக்கேட்கும் எதிரான எதிர்ப்பும் அவரது புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தத்தில் உள்ளடங்கியிருந்தது. 17 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் கிறிஸ்தவத்தை எதிர்கொண்ட இலங்கையின் பௌத்த பிக்குகள் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளுடன் தொடர்ச்சியான பல விவாதங்களை நடத்தினர் (Malalgoda 1976: 191 - 255). பிளவாட்ஸ்கியும் ஒல்கொட்டும் 1880 இல் இலங்கைக்கு வந்தபோது, அவ்விருவரையும் இலங்கையின் பௌத்தர்கள் அன்போடு வரவேற்றனர். பௌத்தத்தின் பாதுகாவலர்களான மேற்கு நாட்டவர் என்ற வகையில் அவ்விருவரும் வரவேற்கப்பட்டனர். இதன்பின்னர் ஒல்கொட் இலங்கையில் தொடர்ச்சியாகத் தங்கியிருந்தார்; வெளியே சென்றாலும் இலங்கைக்குத் திரும்பி வந்து பணியாற்றினார். பிளவாட்ஸ்கி மந்திர தந்திர நடைமுறைகளிலேயே தம் கருத்தை முழுமையாகச் செலுத்தினார். திபெத்தின் வஜ்ஜிரயான பௌத்தப் பிரிவின் தத்துவங்களிலும் நடைமுறைகளிலும் கூடிய ஆர்வம் செலுத்தினார். இதனால், பிளவாட்ஸ்கி, ஒல்கொட் என்ற இவருக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டன; உறவிலும் விரிசல் ஏற்பட்டது.

இலங்கையின் சிங்கள பௌத்த அறிவாளிகள் ஒல்கொட் தொடங்கி வைத்த பௌத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தில் படிப்படியாக இணைந்து கொண்டனர். இது தவிர்க்க முடியாததாகவும் அமைந்தது. இந்த மறுமலர்ச்சி இயக்கம் 'புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம்' ஆகும். இதனை முன்னெடுத்த அமைப்பு பௌத்த தியோசொபிக்கல் சபை (BTS) ஆகும். இலங்கையில் தியோசொபிக்கல் சபை கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகள் மாதிரியில் பல பாடசாலைகளை நிறுவியது. கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகள் கிறிஸ்தவத்திற்கு குழந்தைகளை மதம் மாற்றின. அப்பாடசாலைகள் ஆங்கிலம் கற்ற உயர் வகுப்பினருக்கு மட்டும் உரியனவாக விளங்கின. தியோசொபிக்கல் சபை பாடசாலைகள் மாணவர்களுக்கு பௌத்த சூழலில் ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெற வழிவகுத்தது. ஒல்கொட் தொடங்கி வைத்த பௌத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கம் இறுதியாக ஒல்கொட்டின் சீடரான அநகாரிக தர்மபாலவினால் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அநகாரிக தர்மபால ஒல்கொட்டின் இயக்கத்திற்கும் புதிய திசைவழியைக் காட்டினார். அவர் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பாளராகவும், தீவிர கிறிஸ்தவ எதிர்ப்பாளராகவும் விளங்கினார். ஒல்கொட்டினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாத திசையில் அவர் பயணித்தார். இறுதியில் தியோசொபிக்கல்

சபையிலிருந்தும் அநகாரிக வெளியேறினார். “இக்கட்டுரையில் நான் எரிக்சன் (Erikson) என்னும் உளவியலாளரின் கருத்துகளைப் பிரயோகித்து அநகாரிக தர்மபாலவின் ஆளுமை உருவாக்கம் பற்றியும் அவர் எதிர்கொண்ட உளவியல் சிக்கல்கள், அதற்கான தீர்வு என்பன பற்றியும், அவரது பௌத்த சமய சீர்த்திருத்தவாதி என்ற வகிபாகத்தில் தனிநபர் அடையாளச் சிக்கல் எவ்வாறு பிதிபலித்தது என்பதையும் ஆராயவுள்ளேன்” என கணநாத் ஓபயசேகர குறிப்பிட்டுள்ளார். எரிக்சன் எனும் உளவியலாளர் லூதர் பற்றி Youngman Luther: A Study (1962) என்ற நூலை எழுதினார். எரிக்சன் காந்தி பற்றி ‘Gandhi’s Truth: On The Origins of Militant Non - violence’ (1970) என்ற நூலையும் எழுதினார். லூதர், காந்தி ஆகிய இரு தலைவர்களைப் பற்றிய இந்த ஆய்வுகளில் வரலாற்று நாயகர்களின் பெருமைமிகு வகிபாகத்தில் (Great Historic Role) இருண்ட பக்கம் ஒன்றும் உள்ளது என்பதை எரிக்சன் எடுத்துக்காட்டினார். தர்மபாலவின் பெரும் சிறப்புக்குப் பின்னாலும் ஓர் இருண்ட பக்கம் உள்ளது என்பதை தான் எடுத்துக்காட்ட உள்ளதாக ஓபயசேகர குறிப்பிடுகிறார். புத்தர், புதிய ஏற்பாட்டின் யேசுநாதர் என்ற இருவரும் அப்பழுக்கற்ற தூய வாழ்வுக்கு நிகரானவர்கள் அல்லது அவர்களுக்கு அருகாமையில் வைத்து எண்ணத்தக்கவர்கள் உலக வாழ்க்கையில் காணப்படுவது அரிது என்பது தனது தனிப்பட்ட கருத்து எனவும் ஓபயசேகர கூறுகிறார்.

குடும்பமும், இளமைப் பருவமும், சமூகமும்: வீரபுருஷர் ஒருவரின் அந்நியமாதல்

தென் இலங்கையின் மாத்தறைப் பகுதியில் ஹித்தாத்திய என்ற கிராமத்தில் அநகாரிக தர்மபாலவின் தந்தை ஹேவவித்தாரணலாகே டொன் கறோலிஸ் பிறந்தார். அநகாரிக தர்மபாலவின் தந்தை வியாபார முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். அவரது குடும்பத் தொழிலான தச்சுத் தொழிலை செய்துவந்த அவர் அத்தொழிலின் ஊடாக செல்வத்தை ஈட்ட ஆரம்பித்தார். வியாபார நோக்கத்தோடு கொழும்புக்கு இடம்பெயர்ந்த டொன் கறோலிஸ் கொழும்பு நகரில் ஒரு தளபாட உற்பத்திப் பட்டறையையும் விற்பனை நிலையத்தையும் தொடக்கி கொழும்பு நகரின் பிரபலமான வர்த்தகராக உயர்ச்சி பெற்றார். ‘டொன் கறோலிஸ் அன்ட் சன்ஸ்’ என்னும் பெயருடைய அவரது நிறுவனம் தளபாட உற்பத்தியிலும் விற்பனையிலும் முன்னணி நிறுவனமாக விளங்கியது. டொன் கறோலிஸ் விவசாயத் தொழில் சாதியான

‘கொவிசம்’ சாதியைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் அவரது மனைவி கடலோடிகளும், மீன் பிடிப்பவர்களுமான ‘கராவ’ சாதியைச் சேர்ந்தவர். டொன் அன்ரிஸ் பெரேரா என்பவரின் மகளான அவரை டொன் கறோலிஸ் திருமணம் செய்ததன் மூலம் வியாபார முயற்சிகளில் முன்னிலையில் விளங்கிய ‘கராவ’ சாதிக் குடும்பங்களுடன் அவருக்குப் பிணைப்பு உண்டானது. கிராமப் பின்னணியில் சாதி வேறுபாடு முக்கியமானது. ஆனால் கொழும்பு நகரிற்கு இடம்பெயர்ந்த கிராமத்து முயற்சியாளர்கள் சாதிக்கு முக்கியம் கொடுக்காமல் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டனர். கிராமியச் சூழலில் வியாபாரத் தொழில் முயற்சியாளர்களாகச் செயற்பட்ட ‘கொவிசம் சாதி’ முயற்சியாளர் வகுப்பை ‘அப்புகாமி வர்க்கம்’ (Appuhami Class) என்று குறிப்பிடுவர். விவசாயத் தொழில் சாதியான கொவிசம் ஆண்களின் பொதுப்பெயர்களில் ‘அப்புகாமி’ எனும்

ஓங்கொட்டும் பிளவாட்ஸ்கியும்

Image Source - scroll.in

பெயர் பிரபலமானது. கிராமத்து உயரடுக்கைச் சேர்ந்த பணக்காரர்களை காலனிய ஆட்சிக்காலத்தில் ‘அப்புகாமிகள் வகுப்பு’ என அழைக்கும் வழக்கம் இருந்தது. இந்த அப்புகாமி வகுப்பினர் கொழும்பு நகருக்கு இடம்பெயர்ந்து வியாபாரம் செய்தபோது, சாதி எல்லைகளைத் தாண்டி வியாபார நலன் கருதிய கலப்புத் திருமணங்களையும் செய்துகொண்டனர் என்பதற்கு டொன் கறோலிஸ் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடக்கூடியவர்.

கொழும்பு நகரில் அக்காலத்தில் உயர்நிலையில் இருந்த புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவ உயர்குழாம் (Protestant Elite) கொழும்பு நகரின் ‘அப்புகாமிகளை’ ஏளனத்திற்குரியவர்களாக நடத்தியது. புரட்டஸ்தாந்திய உயர்குழாம் ஆங்கிலக் கல்வி பெற்றவர்கள் என்ற ஆணவம் கொண்டவர்களாதலால், சிங்கள மொழி

பேசும் அப்புக்காமிகளை மதிக்கவில்லை. புரட்டஸ்தாந்திய உயர் வகுப்பின் வாழ்க்கைப் பாங்குகளைப் பாவனை செய்ய முயன்ற புதுப்பணக்காரர்களான (New Rich) அப்புக்காமிகள் ஏளனத்திற்குரியவர்களாக்கப்பட்டதில் வியப்பில்லை. புரட்டஸ்தாந்திய கிறிஸ்தவ வகுப்பின் வாழ்க்கைப் பாங்குகளைக் கற்றுக்கொள்வதாயின், அவர்களின் பாணியில் உடைகளை அணிய வேண்டும், கொழுப்பு நகரில் ஆடம்பரமான வீடுகளை வைத்திருக்க வேண்டும், வீடுகளில் வேலைக்காரர்களை வைத்திருக்க வேண்டும், தம்பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கிலத்தைக் கற்பித்து அரசாங்க உத்தியோகங்களைப் பெறுவதற்குத் தயார்ப்படுத்த வேண்டும். டொன் கரோலிஸ் தன் மகன் தர்மபாலவை ஆங்கிலம் கற்றவராக, அரசாங்கத்துறையில் பதவி வகிக்கும் ஒருவராக உருவாக்கும் கனவோடு செயற்படத் தொடங்கினார். அப்புக்காமி வகுப்பினர் தம்மையும் தம் பிற சந்ததியினரையும் ஆங்கிலம் கற்றவர்களாகவும் மேற்கு நாட்டுக் கலாசாரத்தைப் பின்பற்றுபவர்களாகவும் உருமாற்றம் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். ஒல்கொட், தர்மபால ஆகிய இருவரும் பௌத்த ஆங்கிலப் பாடசாலைகளை நிறுவும் இயக்கத்தைத் தொடங்கி வைத்ததன் பயனாக 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஆங்கிலம் கற்ற பௌத்தர்கள் வகுப்பு ஒன்று உருவாகியது. டொன் கரோலிசும் அவரது மனைவியும் காலனிய அரசாங்கத்தால் 'முகாந்திரம்' (Muhandiram) என்ற கௌரவப் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பிக்கப்பட்டனர். பண்பலமும் அதிகாரமும் மிக்கவர்களின் அடையாளமாக விளங்கிய 'முகாந்திரம்' பட்டத்தைப் பெற்ற டொன் கரோலிஸ் குடும்பம் சமூக அந்தஸ்தில் தன்னை உயர்த்திக்கொண்டது. டொன் கரோலிஸ் குடும்பத்தின் இவ்வரலாற்றுப் பின்புலத்திலேயே தர்மபாலவின் ஆளுமை உருவாக்கத்தின் சமூக உளவியலை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

அநகாரிக தர்மபால 1864 இல் ஹேவவித்தாரண டொன் கரோலிசின் மூத்த மகனாகப் பிறந்தார். அவரின் பிறப்பு அருகில் இருந்த புரட்டஸ்தாந்தியக் கோவிலில் பதியப்பட்டது. அவரது பதிவுப் பெயர் ஹேவவித்தாரணலாகே டொன் டேவிட் என்பதாகும். பிற்காலத்தில் தன் பெயரை மாற்றிக்கொண்ட தர்மபால தமது பெற்றோர் ஏன் தமக்குக் கிறிஸ்தவப் பெயரை வைத்தனர் என்பதற்கு விளக்கம் கூறினார். அக்காலத்தில் குழந்தைகளின் பிறப்பை கிறிஸ்தவத் தேவாலயத்தில் பதிவு செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தது. அவ்வாறு பதிவு செய்யும் போது கிறிஸ்தவப் பாதிரிகள் பௌத்த சமயப் பிள்ளைகளுக்கும் பைபிளில் காணப்படும் பெயர்களைச் சூட்டிவிடுவர். பிறப்புப் பதிவு இல்லாவிடில் பாடசாலையில் அனுமதி பெற முடியாது.

ஆங்கிலம் கற்க முடியாது. கரையோர மாகாணங்களான தெற்கு, மேற்குப் பகுதிகளில் டச்சுக்காரர்களின் ஆட்சியின் போது (1638 - 1796) பிறப்புப் பதிவு என்ற நடைமுறை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தெற்கு, மேற்கு மாகாணங்களை டச்சுக்காரர் கைப்பற்ற முன் அப்பகுதிகளை போர்த்துக்கேயர் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர். போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் கரையோரச் சிங்களவர்கள் போர்த்துக்கேயரின் பெயர்களையும், பதவிப் பெயர்களுடன் சேர்த்துக் கொண்டனர். 'டொன்' என்பது இப்படியான ஒரு பெயராகும். ஹேவவித்தாரண என்ற பெயருக்கு முதல் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட 'டொன்' போர்த்துக்கேயரிடமிருந்த பெற்றுக்கொண்ட பெயராகும். சிங்கள மக்கள் தம் பெயர்களோடு 'டொன்', 'கரோலிஸ்', 'டேவிட்' போன்ற பெயர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனராயினும், வீடுகளில் பெரும்பாலான பௌத்தர்கள் தம் பிள்ளைகளை இவ்வாறான அந்நியப் பெயர்களால் அழைப்பதில்லை. கிறிஸ்தவத் தேவாலயங்களில் பிறப்புப் பதிவு செய்யும் வழக்கம் 1884 இல் இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின் மூலம் ஒழிக்கப்பட்டது.

தர்மபாலவின் பிறப்பு வாழ்க்கைப் பின்புலத்தின் விசேட இயல்புகள் அவரின் தனிநபர் ஆளுமை மீது செல்வாக்குச் செலுத்தின. அவர் கொவிகம, கராவ என்ற இரு சாதிகளின் கலப்பான சாதிப் பின்புலத்தை உடையவர். அவரது குடும்பம் கிராமத்தில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டு நகரத்தில் நிலைகொண்டிருந்த போதும், நகரத்தின் உயர் வகுப்பினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததாய் அந்நியப்பட்டிருந்தது. தர்மபாலவின் பெற்றோர் இன்று புறக்கோட்டை (பெற்றா) என அழைக்கப்படும் பகுதியில் வாழ்ந்தனர். அப்பகுதி நகரின் வர்த்தக மையமாக விளங்கியது. 'அப்புக்காமி வாக்கம்' சமூக அந்தஸ்தில் உயரவேண்டும் என்ற இலக்குடன் செயற்பட்டதென்பதைக் குறிப்பிட்டோம். தர்மபாலவின் பெற்றோரும் தமது மகனை ஆங்கிலக் கல்வி பயில்வதற்காக மிசனரிப் பாடசாலை ஒன்றிற்கு அனுப்பினார். அப்பாடசாலை 'டச்சு பறங்கியர்' (Dutch Burger) இனத்துப் பிள்ளைகள் கல்வி கற்கும் ஆங்கிலப் பாடசாலையாகும். ஆசிய நாட்டவர் + ஐரோப்பியர் கலப்பான 'யுரேசியன்ஸ்' (Eurasians) இனத்துப் பிள்ளைகள் படித்த இந்தப் பாடசாலையில் சேர்க்கப்பட்ட தர்மபாலவின் ஆரம்பக்கல்வி வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியற்றதாகவே இருந்தது. அவரின் வகுப்புப் பிள்ளைகள் இலங்கையை முன்னாளில் ஆட்சிசெய்த போர்த்துக்கேயரதும், டச்சுக்காரர்களினதும் வழிவந்த சுதேசிகளான யுரேசியர்களின் பிள்ளைகளாவர். இப்பிள்ளைகளின் பெற்றோர்கள் காலனிய ஆட்சியில்

இடைத்தர உத்தியோகப் பதவிகளை வகித்தனர். ஏனைய சுதேசிகளை விட இவர்களுக்குக் காலனிய சமூகத்தில் உயர்ந்த சமூக அந்தஸ்து இருந்தது. தர்மபாலவின் ஆரம்பப் பாடசாலை அனுபவம் அவரிடம் தாழ்வுணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இரண்டு ஆண்டுகள் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் கற்றபின் தர்மபால சிங்களமொழிப் பாடசாலை ஒன்றில் பெற்றோரால் சேர்க்கப்பட்டார். அப்பாடசாலையும் ஒரு கத்தோலிக்கப் பாடசாலையாகும். அக்கத்தோலிக்கப் பாடசாலையின் ஆசிரியர் மிகவும் கண்டிப்பானவர். ஆயினும் சிங்கள மொழியை நன்கு கற்பித்தார். அம்மொழி மீது தமக்குப் பற்றுதலை வளர்த்தவர் என்று தர்மபால பிற்காலத்தில் அவர் பற்றிப் பாராட்டிக் குறிப்பிட்டார். தர்மபாலவின் வீட்டுச்சூழல் பௌத்த மதக் கலாசாரத்தைத் தழுவியதாகவும், பாடசாலை கிறிஸ்தவ மதக் கலாசாரத்தை உடையதாகவும் இருந்ததால் அவரின் கல்வி வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியற்றதாகவே கழிந்தது. 1874 ஆம் ஆண்டு தர்மபாலவிற்கு 10 வயதாக இருக்கும் போது அவரின் பெற்றோர் புறக்கோட்டையை விட்டு நீங்கி கொழும்பு நகரில் 'கொட்டஹேன' (தமிழில் கொட்டாஞ்சேனை) என்ற இடத்திற்குக் குடிபெயர்ந்தனர். கொட்டஹேன கத்தோலிக்கர் செறிந்து வாழும் பகுதியாகவும் விளங்கியது. இப்பகுதியில் அமைந்திருந்த டொன் கரோலிஸ் குடும்பத்தின் வீடு, வளவும் தோட்டமும் உடைய விசாலமான வசதியான வதிவிடமாக இருந்தது. அக்காலத்தில் மதிப்புமிக்கோர் வாழும் புறநகர்ப் பகுதியாக விளங்கிய கொட்டஹேனவில் புனித பெனடிக்ற் கல்லூரி (St - Benedict's College) என்ற புகழ்பெற்ற கத்தோலிக்க ஆங்கிலப் பாடசாலை இருந்தது. அக்கல்லூரி 1865 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட முன்னோடி உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் ஒன்றாகும். அக்கல்லூரியின் ஆங்கிலமொழியில் அமைந்த நவீன பாடநெறியை சிங்களமொழி மூலம் கற்றவரான தர்மபாலவால் பயில முடியாது எனக் கருதிய பாடசாலை நிர்வாகம், அவரை முதலில் கீழ் வகுப்பு ஒன்றில் சேர்த்தது. தர்மபால பின்னர் தமது திறமையால் மேல் வகுப்பிற்கு வகுப்பேற்றம் பெற்றுக்கொண்டார். 1874 முதல் 1886 வரை புனித பெனடிக்ற் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற பின்னர் தர்மபால கோட்டே பகுதியிலுள்ள கிறிஸ்தவ விடுதிப் பாடசாலையில் சேர்க்கப்பட்டார். இப்பாடசாலை கொழும்பு நகரில் இருந்து ஆறு மைல்கள் தூரத்தில் அமைந்திருந்தது. இப்பாடசாலையின் விடுதியில் தங்கியிருந்து கல்வி கற்ற தர்மபால நாள்தோறும் கிறிஸ்தவ வழிபாட்டில் கலந்துகொண்டு துதிப்பாடல்களைப் பாட வேண்டியிருந்தது. பைபிளை வாசிக்க வேண்டியும் ஏற்பட்டது. பாதிரிமார்

அவ்வேளையில் பௌத்த சமயத்தை அவதூறு செய்யும் முறையில் உபதேசம் செய்வார். அவற்றைப் பொறுமையாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் துர்ப்பாக்கியம் அவருக்கு நேர்ந்தது. 'சேர்ச் மிசனரி சொசைட்டி' எனப்படும் மதப்பிரிவினரால் நடத்தப்பட்ட இக்கல்லூரியின் விடுதியில் தங்கியிருந்த தர்மபால, குடும்பத்தின் ஆதரவும், தாயின் அரவணைப்பும் இல்லாதவராக துயரத்தோடு விடுதியில் காலம் கழித்தார். "நான் உட்கொண்ட உணவு மிகவும் மோசமானது. நான் போதிய உணவில்லாமல் மெலிந்து போனேன். இதனைக்கண்ட எனது தந்தை அப்பாடசாலையில் இருந்து என்னை விலகச் செய்தார்"

டொன் கரோலிஸ்

Image Source - www.anagarikadharmapala.org

எனத் தர்மபால தனது நினைவுகளைப் பதிவிட்டுள்ளார். உணவை வெறுத்தலும், தவிர்ந்தலும் பொதுவாக இளம்பிராயத்தினரிடம் தோன்றும் உளவியல் எதிர்வினைகளில் ஒன்றாகும். இலங்கையின் பண்பாட்டுச் சூழலில் அன்பும் அரவணைப்பும் இல்லாதபோது உணவின் மீது வெறுப்பு ஒரு பண்பாட்டு வெளிப்பாடாக அமைகிறது. பெற்றோரின் அன்பையும் ஆதரவையும் ஈர்ப்பதற்கு உணவை ஒரு கருவியாக உபயோகித்த தர்மபால பாடசாலை விடுதி என்ற சிறையில் இருந்து விடுதலை பெறுவதில் வெற்றி பெற்றார். 1878 இல் விடுதியிலிருந்து வெளியேறி இரண்டு மாதங்கள் பெற்றோருடன் வீட்டில்

தங்கியிருந்து உடல்நிலை தேறிய பின், மவுண்ட் லவணியாவில் உள்ள புகழ்பெற்ற அங்கிலிக்கன் பாடசாலையான புனித தோமஸ் கல்லூரியில் தர்மபால சேர்ந்து கொண்டார். 1878 இல் இக்கல்லூரியில் சேர்ந்துகொண்ட தர்மபால 1883 வரை அங்கு கல்விகற்று தமது பாடசாலைக் கல்வியை நிறைவு செய்தார்.

தர்மபாலவின் இளமைக்காலத்தில், அவரது வீட்டுச்சூழலில், பௌத்த பண்பாட்டு விழுமியங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டதான சமூகமயமாக்கல் (Socialism) இடம்பெற்றது. ஆனால் அவரது கல்வி வீட்டுச்சூழலுக்கு எதிர்மாறானதாக இருந்தது. அவர் ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றாக கிறிஸ்தவத்தின் வெவ்வேறு மதப்பிரிவினரின் பாடசாலைகளில் தனது 6 வயது முதல் 19 ஆம் வயது வரை கல்வி கற்றார். வீட்டுக்கும் கல்விக் கூடத்திற்கும் இடையிலான இந்த எதிர்த்துருவ வேறுபாடு அவரது ஆளுமையில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. சேர்ச் மிசனரிப் பாடசாலையின் (CMS) விடுதியில் தங்கியிருந்த போது தினமும் நான்கு தடவைகள் தாம் பைபிளை வாசித்துத் தோத்திரம் செய்ய வேண்டி ஏற்பட்டது என அவர் தம் நினைவுக்குறிப்பில் பதிவிட்டுள்ளார். கோட்டேயில் அமைந்திருந்த இந்தப் பாடசாலையில் தான் படித்த போது வரலாறு, கணிதம் ஆகிய பாடங்களைத் துளியளவேனும் கற்கவில்லை எனவும், இரண்டரை ஆண்டுகள் காலத்தில் தினமும் காலை முதல் மாலை வரை பைபிளையே படித்துத் தொலைக்க வேண்டியிருந்தது எனவும் தர்மபால குறிப்பிடுகிறார். தர்மபால பின்னாளில் மிசனரிகள் மீது கடுமையான வெறுப்புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்திய போதும், பைபிள் மீது அவருக்கிருந்த மதிப்புக் குறையவில்லை. தன்னிடமிருந்த பைபிள் பிரதியில் அடிக்கோடுகள் இட்டும், அங்கும் இங்குமாக குறிப்புகளை எழுதியும் அதனைப் படித்து வந்ததால், அப்பிரதியின் பக்கங்கள் சேதமடைந்த நிலையில் இருந்ததாகவும் குறிப்பிடுகிறார். ஆயினும் கிறிஸ்துநாதர் மீது நிந்தை செய்யும் முறையில் அவரது 'Buddhist Studies in Ceylon' (இலங்கையில் பௌத்த கல்வி) என்னும் நூலில் பல குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. யேசுவின் சீடர்களை 'மந்த புத்தியுடையவர்கள்' (Men of Low Intelligence) என்றும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தர்மபாலவிற்கு பாடசாலையில் பைபிளை ஏறக்குறைய முழுநேரமும் படிக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால் அவர் வீட்டில் இருக்கும் போது பௌத்த சமயத்தைக் கற்றுக்கொண்டார். அவரின் தந்தை கிராமியப் பௌத்தத்தில் (Village Buddhism) ஊறித் திளைத்தவர். அவர் பிறந்த இடமான மாத்தறை இலங்கையின் தென் பகுதியில் உள்ளது. கிராமியப் பௌத்தத்தின் நாட்டார்

சமயக்கூறுகளான பேயோட்டும் சடங்குகள், நோயாளிகளைக் குணப்படுத்துவதற்கான சடங்குகள் என்பனவற்றிற்குரிய இடமாக மாத்தறை பிரபலம் பெற்றிருந்தது. ஆயினும் தர்மபால வாழ்ந்த நகரச்சூழலில் கிராமியப் பௌத்தத்தின் இந்த அம்சங்களுக்கு எவ்வித அர்த்தமோ முக்கியத்துவமோ இருக்கவில்லை. தர்மபாலவின் பெற்றோர் பின்பற்றிய பௌத்தத்தில் சில அடிப்படைவாதப் பண்புகள் (Fundamentalist Character) இருந்தன. இதற்குக் காரணம் தர்மபாலவின் முன்னோர்கள் மாத்தறைப் பகுதியில் தியோசோபிஸ்டுகள் வருகைக்கு முந்திய காலத்தின் சமய மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தில் முக்கிய பங்கேற்றவர்களாய் இருந்தனர். இதனால் தர்மபாலவின் தந்தை, ஒல்கொட் வருகைக்கு முந்திய காலத்து மறுமலர்ச்சி இயக்க முன்னோடிகளான சமயத்தலைவர்களின் கருத்துகளால் கவரப்பட்ட ஒருவராக இருந்தார். புலமையாளரான ஹிக்கடுவே சமங்கலதேரர், சொல்வன்மைமிக்கவரான மிகுற்றுவத்தே குணானந்த தேரர் ஆகிய பிக்குகளுடன் தர்மபாலவின் தந்தையின் முன்னோர்களுக்கு நெருங்கிய தொடர்புகள் இருந்தன.

மேற்கூறிய பின்புலத்தில் வளர்ந்த தர்மபாலவின் உள்ளத்தில் வேருன்றியிருந்த கருத்துகள் சிலவற்றுக்கு உதாரணமாக பிற்காலத்தில் அவர் எழுதிய குறிப்புகள் உதவுகின்றன. அவர் ஓரிடத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். "எனது குடும்பம் சிங்களவர் பரம்பரையில் வந்தது, இக்குடும்பத்தினர் 2200 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ச்சியாக பௌத்தர்களாகவே இருந்து வந்தனர்". தர்மபாலவின் இக்கூற்று அபத்தமானது. அவர் இவ்வாறு கூறும்போது தனது குடும்பத்தின் அடையாளத்தை கற்பனையான ஓர் இலட்சிய பௌத்த அடையாளத்துடன் (Idealised Buddhist Identity) தொடர்புபடுத்துகிறார். வரலாற்றைப் பின்நோக்கிப் பார்த்து நீண்டதொரு கற்பனையான நாகரிகத்துடன் (Imagined Civilisation) இணைத்துப் பார்க்கிறார்.

"எனது குடும்பத்தவர்கள் அனைவரும் பௌத்த சமய பக்தியுடையவர்கள், எனது தாயாருக்கு நான் மனப்பாடம் செய்த சமய நூற் சூத்திரங்களையும் புனிதப் பாடல்களையும் ஒப்புவித்தும், பாடியும் அவரைச் சந்தோசப்படுத்துவேன். எனது நற்குண நற்செய்கைகளுக்கு, தவறாது பரிசு கிடைக்கும். எனது தாயார் நான் விரும்பும் இன்சவைத் திண்பண்டங்களை எனக்குத் தருவார்."

தனது அம்மா ஏழைகள் மீது கருணை கொண்டவர், அவர்களுக்கு உணவும், பொருளும் கொடுத்து உதவுபவர் என்றும், அவரைப் போலவே அம்மாவின் சகோதரியும் ஒரு தேவலோகத்துப் பெண், மனித

உருவெடுத்து வந்து மக்களுக்கு உதவும் அன்புள்ளம் கொண்டவர் என்றும், அவர்கள் இருவரும் மனிதர்கள் படும் துன்பங்களைக் கண்டும், உணவின்றி உடல் தளர்ந்து வாடுவோரைக் கண்டும் உள்ளம் நெகிழ்ந்து வறியோரான அம்மக்களுக்கு உதவி செய்வார்கள் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். தனது குடும்பத்தவர் அனைவரும் பௌத்த நெறிப்படி வழிபாடுகளைச் செய்து வந்தவர்களென்றும், மாதம் ஒரு தடவை 'போயா' தினத்தன்று (முழுமதி நாளில்) உணவைத் தவிர்த்து விரதமிருந்து தியானம் செய்தவர்கள் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

வீட்டுச்சூழலில் பௌத்த நெறிகளைக் கடைப்பிடித்து வந்த தர்மபாலவின் பாடசாலைச் சூழல் எத்தகையதாக இருந்தது என்பதைப் பின்வரும் கூற்று எடுத்துக்காட்டுகிறது.

“ஒவ்வொரு மணித்தியால முடிவிலும் மாணவர்கள் கன்னிமேரியைப் போற்றும் தொழுகைப் பாடலைப் பாடவேண்டும். நான் கத்தோலிக்கச் சமய ஒழுக்கத்தை இவ்வாறு கற்றுக்கொண்டேன். ஆயினும் நான் ஒவ்வொரு நாளும் புத்த பிராணை வணங்குவதற்குத் தவறவில்லை.”

கத்தோலிக்கப் பாடசாலையின் மேற்படி அனுபவம் இளம் பிள்ளைப் பருவத்து தர்மபாலவின் மனதில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும் என்பதை ஊகித்து உணரலாம்; தர்மபாலவின் உள்ளத்தை மனச்சாட்சி முள்போல் தைத்திருக்கும், அவர் அவமானத்தால் உளச் சோர்வுற்றிருப்பார். பௌத்தர்களுக்கும், பௌத்தத்திற்கும் அவமானத்தை தரும் முறையில் பாதிர்கள் நடந்துகொண்டதை அவர் இவ்வாறு பதிவு செய்தார்.

“பாதிர்கள் எமக்குத் தின்பண்டங்களை தந்து தலையில் தடவி எம்மீது அன்பு செலுத்துவதாகக் காட்டிக்கொள்வார்கள். அதேவேளை, உங்களின் மண்ணாலான சிலைகளைப் பாருங்கள், நீங்கள் உண்மையில் கனிமண் கட்டிகளைத்தான் வணங்குகிறீர்கள் என்று கேலி செய்வார்கள்.”

சில சந்தர்ப்பங்களில் தர்மபால தனது எதிர்ப்பை வெளிக்காட்டியுள்ளார். பாடசாலை விடுதியில் தான் பௌத்த சமயம் சார்ந்த சிறுநூலை வாசித்துக் கொண்டிருந்ததைப் பற்றி இவ்விதம் கூறுகிறார்.

“ஒரு ஞாயிறு தினம் நான் பௌத்த சமயத்தின் நான்கு உயரிய உண்மைகளைக் கூறும் சிறு பிரசுரம் ஒன்றை வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது விடுதிக்குப் பொறுப்பாளரான பாதிரியார் வந்தார். என் அருகே

வந்ததும் அந்தப் பிரசுரத்தைத் தனக்கு காட்டும்படி கூறினார். நான் அதைக் கொடுத்ததும், அதனை வாங்கி அவர் அறைக்கு வெளியே வீசினார்.”

கிறிஸ்தவ மிசனரிகள் உலகின் பிற இடங்களிலும் இவ்வாறே நடந்துகொள்ளும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். மிசனரிச் சூழலில் இப்படியான நடத்தைகள் இயல்பானவை. கூருணர்வு மிக்க இளவயதுப் பையனின் மனதில் இது போன்ற நடத்தைகள் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும். தர்மபாலவின் சுய கௌரவத்தின் மீது விழுந்த பலமான அடிகள் அவர் மனதில் மனவடுக்களை ஏற்படுத்தியிருக்கும்.

“எனது குடும்பச்சூழலில் நான் பௌத்த வாழ்க்கை நெறியில் பயிற்றப்பட்டேன். அவ்வாறு பயிற்றப்பட்ட என்னைப் பாதிர்களால் மாற்ற முடியவில்லை. பாதிர்கள் பன்றி இறைச்சியை விரும்பி உண்பார்கள். பன்றிகள் அழுக்கை உண்பவை; அருவருப்பானவை, இந்த மனிதர்களும் அழுக்கானவர்களாகவே இருக்க வேண்டும் என்று நான் மனதுக்குள் எண்ணிக் கொள்வேன். இந்த எண்ணம் மிசனரி ஆசிரியர்கள் மீது எனக்கு வெறுப்பை வளர்க்கக் காரணமாயிற்று.” பத்து வயது மாணவனாக இருந்தபோது தம்மனதில் தோன்றிய உணர்வுகளை மேற்கண்டவாறு தர்மபால பதிவு செய்துள்ளார்.

2

புரட்டஸ்தாந்திய மிசனரிப் பாடசாலையில் தர்மபால படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் அவருக்குப் பன்னிரண்டு வயதாகும் போது நடந்த ஒரு நிகழ்வு பற்றித் தர்மபால இவ்வாறு விவரிக்கிறார். “ஒரு நாள் இந்தப் பாடசாலையில் நடந்த சம்பவம் என்னை அதிர்ச்சியில் உறையவைத்தது. அப்போது எனக்குப் பன்னிரண்டு வயது. எனது ஆசிரியர்களில் ஒருவர் துவக்கு ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு வெளியே போனார். துப்பாக்கியால் அவர் பறவை ஒன்றை சுட்டு வீழ்த்தினார். இவர் ஒரு கிறிஸ்தவப் போதகர். ஆனால், வெளியே போய் ஈவிர்க்கம் இல்லாமல் ஒரு தீங்கும் இல்லாத பறவைகளைச் சுட்டு வீழ்த்துகிறாரே; இவரின் மதம் எனக்குரிய மதம் அன்று என நான் எனக்குள் கூறிக்கொண்டேன்.” அவர் தொடர்ந்து பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். “அப்பாடசாலை ஆசிரியர்கள் மது அருந்துவார்கள். அவர்களின் இச்செயல் நான் கற்ற சமய ஒழுக்கத்திற்கு மாறானதாக இருப்பதை உணர்ந்தேன்.”

கிறிஸ்தவத்தின் மீது தர்மபாலவிற்கு வெறுப்பை ஏற்படுத்தக் காரணமாக இருந்த மேற்கூறிய சம்பவம் நடைபெற்றுச் சிறிது காலத்தின் பின்னர் தர்மபாலவின் வகுப்பில் ஒருங்கே படித்த சிறுவன் ஒருவன் நோயினால் திடீரென இறந்தான். “அவனது உடலைக் கட்டிலில்

அநகாரிக தர்மபால

Image Source - www.wikiwand.com

கிடத்தி வைத்திருந்தார்கள். அந்த உடல் அசைவில்லாமல் கிடந்தது. எமது ஆசிரியர் எம்மைத் தொழுகை செய்யும்படி கேட்டார். நாம் தொழுதோம். அப்போது திடீரென எனக்கு ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. நாம் பயம் காரணமாகவே தொழுகின்றோம் என்பதை உணர்ந்தேன். எனது மனதில் அக்கணமே சுதந்திரமாகச் சிந்திக்கும் மனப்பாங்கு தோன்றியது நான் தொழுவதை நிறுத்தினேன். அச்சம்பவத்திற்குப் பின் நான் பைபிளைக் கண்டனம் செய்பவனாக மாறினேன். என்னை அவ்வாறு செய்ய வேண்டாம் எனவும், பாடசாலையை விட்டு நீக்கி விடுவோம் என்றும் எச்சரித்தனர்.”

மேற்படி சம்பவங்களின் எடுத்துரைப்பு (Narration) உணர்ச்சிக் கலப்பானதாக இருப்பதைக் காணலாம். தர்மபாலவின் கொழும்பு வீட்டுச் சூழலில் அவர் குறிப்பிட்ட வகையான பௌத்த சமயச் சமூகமயமாக்கலுக்கு (Buddhist Socialisation) உட்பட்டார். அச்சமூகமயமாக்கலின் பின்புலத்திலேயே அவரது எடுத்துரைப்பில் வெளிப்படும் உணர்வுகளை நாம்

புரிந்துகொள்ள வேண்டும். தர்மபால அவரது தந்தையின் ஊரான மாத்தறையில் பிறந்து வளர்ந்தவர் என்று கற்பனை செய்து பார்ப்போம். மாத்தறையின் கிராமியச் சூழ்நிலையில் பறவைகளைச் சுடுதல் சாதாரணமான விடயம். அச்சூழலில் வளரும் ஒருவரின் மனதில் பறவையைச் சுடுதல் சம்பவம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க முடியாது. தர்மபால படித்த கிறிஸ்தவப் பாடசாலை என்ற பின்னணியில் ஒரு பாவமும் அறியாத பறவையின் மரணமும், அப்பாவியான ஒரு சிறுவனின் மரணமும் அடுத்தடுத்து நிகழ்கின்றன. இச்சம்பவங்கள் இவ்வலக வாழ்க்கையின் துன்பம், அதன் நிலையாமை என்பன பற்றிய எண்ணங்களை அவர் மனதில் தோற்றுவித்தன. பௌத்தத்தின் துறவு வாழ்க்கையில் தர்மபாலவிற்குப் பற்றுதலை வளர்ப்பதற்கு இது போன்ற சம்பவங்கள் காரணமாயின.

உளவியல் சிக்கல்கள்

தர்மபால வாழ்ந்த புறச்சூழலான சமூகமும், சமயமும் தொடர்பாக அவர் உள்ளத்தில் தோன்றிய குழப்பங்களையும் முரண்பாடுகளையும் மேலே எடுத்துக்கூறினோம். அடுத்து அவரது குடும்பச் சூழலில் அவரது உள்ளத்தில் தோன்றிய உளவியல் சிக்கல்களைப் பற்றி கணநாட் ஓபயசேகர கூறியிருப்பவற்றைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம். தர்மபாலவின் தந்தைக்கும் அவரது மகனான சிறுவன் தர்மபாலவிற்கும் இடையிலான உறவு, தர்மபாலவின் தாய்க்கும் தாயின் பாசத்திற்குரிய பிள்ளையான தர்மபாலவின் உறவு என்னும் குடும்ப உறவுகள் தர்மபாலவின் உள்ளத்தில் ஆளுமைச் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தின. இந்த உளச்சிக்கல்களின் தீர்வாக தர்மபால ‘அநகாரிக’ அல்லது ‘வீடற்றவன்’ என்னும் துறவு மாதிரியைத் தேர்ந்து கொண்டார் என கணநாட் ஓபயசேகர குறிப்பிடுகிறார்.

தர்மபாலவின் தந்தை கரும் உழைப்பாளி. அவர் வர்த்தகம், தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுப் பணத்தைச் சேர்த்து செல்வந்தர் ஆனார். வாழ்க்கை அந்தஸ்த்தில் தன்னை உயர்த்திக்கொண்டார். அவருக்கு மகன் தர்மபாலவுடன் அதிக நேரத்தைச் செலவிட முடியாதிருந்தது. ஆயினும் மகனுக்குரிய தேவைகள் பற்றி அவர் மிகுந்த அக்கறை செலுத்தினார். தர்மபாலவின் இன்னொரு சகோதரன் மருத்துவத்துறையில் பட்டம் பெற்று மருத்துவரானார். அதுபோலவே தர்மபாலவையும் வாழ்க்கையில் உயர்நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். தர்மபால தந்தையை நெருங்குவதை விட தனது தாயாரின்

அரவணைப்பிலேயே வளர்ந்தார். அவர் தனது அன்னையின் மீது அளவற்ற பாசம் கொண்டிருந்தார். “நான் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது அம்மாவின் நினைவு எனக்கு வரும். அவருக்கு ‘நிர்வாணம்’ என்னும் பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாத உயர்நிலை கிடைக்க வேண்டும்; அடுத்து வரும் புத்தர் அதனை அவருக்கு அருள வேண்டும் என்று எனக்குள் சொல்லிக்கொள்வேன்” என எழுதுகிறார். தன் தாயைப் போன்றே அவரது சகோதரியான சிற்றன்னை தன்மீது பாசம் கொண்டிருந்தார் எனவும் குறிப்பிடுகிறார். தன் தாயைப் போன்றே தாய்மையின் வடிவமாகத் தன் வாழ்க்கையில் எதிர்ப்பட்ட தாய்மையுள்ளம் படைத்த காலம் சென்ற பிளவாட்ஸ்கி அம்மையாருக்கும், ஹொனலுவைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற திருமதி. Foster இற்கும் மிகுந்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று ஓரிடத்தில் எழுதுகிறார். திருமதி. Foster தர்மபாலவிற்குப் பண உதவி செய்தார். ஆதம்பலத்தை வழங்கினார். இவரைத் தர்மபால தம் ‘வளர்ப்புத்தாய்’ என்று குறிப்பிடுகிறார். தன் தாயார் மீது தர்மபாலவிற்கு இருந்த அன்புப் பிணைப்பு அவருக்குப் பதினேழு வயதாக இருந்தபோது ஏற்பட்ட துன்பநிகழ்வு ஒன்றின் போது வெளிப்பட்டது. அப்போது தர்மபாலவின் சகோதரியான இரண்டு வயதுக் குழந்தை இறந்தது. “தமது அருமைக் குழந்தையின் இழப்பினால் வருந்திய அம்மா மௌனமாக அழுது கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன்” என அவர் எழுதுகிறார்.

தந்தைக்கும் தர்மபாலவிற்கும் இடையில் உறவு நெருக்கம் இருக்கவில்லை. இதற்கு மாறாக அவர் தாயுடன் மிக நெருக்கமானவராக இருந்தார்.

தர்மபாலவிற்கு ஒன்பது வயதாக இருந்தபோது நடந்த சம்பவம் ஒன்றைப் பற்றித் தர்மபால பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். “எனக்கு ஒன்பது வயதாக இருக்கும் போது என்னைக் கோவிலுக்கு அழைத்துச் சென்ற எனது தந்தை எனக்குப் பிரமச்சாரிய ஒழுக்கம் பற்றிக் கூறினார். பிரமச்சாரியாக இருப்பவர் தனக்கு வழங்கப்பட்ட உணவை உண்டு அதனுடன் திருப்தி அடைய வேண்டும். உணவில் ஆசை வைக்கக்கூடாது. நித்திரை கொள்ளும் நேரத்தைக் குறைக்க வேண்டும். அன்று 24 மணிநேரம் அந்த விரதத்தை மேற்கொள்ளும்படி அவர் புத்திமதி கூறினார். அது எனது உள்ளத்தில் நிரந்தரமான பதிவாக ஆகியது.”

மேற்சொன்ன விரதம் ‘உபாசகர்கள்’ என அழைக்கப்படும் பௌத்த சமயிகளால் போயா தினத்தில் (பௌர்ணமி தினத்தில்) ஒரு முழு நாடும் கடைப்பிடிக்கப்படும் விரதமாகும். இவ்விரதத்தில் 10 விதிகள் அடங்கியிருந்தன. அவற்றுள் ‘உடலுறவை

முற்றாக விலக்குதல்’ (Total Sexual Abstinence) ஒன்றாகும். தர்மபாலவின் இளமைக்காலத்தில் இவ்விதி வயது வந்தவர்களுக்குரிய விரத விதியாக இருந்தது. ஆயினும் தர்மபால ஒன்பது வயதாக இருக்கும் போதே ஆண் - பெண் உடலுறவை வெறுக்கும் எண்ணத்தை தன் மனதில் கொண்டிருந்தார். இதற்கான உளவியல் காரணம், அவர் தாய் மீது கொண்டிருந்த அளவற்ற பாசம் எனவும், எதிர்ப்பாலினருடன் உடலுறவு வைப்பதை, ‘Incest’ என ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படும் ‘தகாத புணர்ச்சியுடன்’ தொடர்புபடுத்தி அதன்மேல் வெறுப்பை வளர்த்தமை எனவும் கணநாத் ஓபயசேகர உளவியல் விளக்கம் தருகின்றார். தர்மபாலவிடம் ஏற்பட்ட இந்த உளவியல் சிக்கல் அவரைத் தனது தந்தையிடம் இருந்து தூர விலகிச் செல்ல வைத்தது. வளர்ந்து வளர் இளம் பருவத்தினராக ஆகியபோது பிரமச்சாரியாக மாற வேண்டும் என்ற எண்ணம் உறுதியான முடிவாக உருப்பெற்றது. 1880 இல் கேர்னல் ஸ்டீல் ஒல்கொட்டும் பிளவாட்ஸ்கி அம்மையாரும் இலங்கைக்கு வந்தனர். அந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வின் பின்னர் தர்மபால ‘சமயம்’ தொடர்பான ஏராளமான நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் வாசித்தார். இரண்டாம் தடவை ஒல்கொட்டும் பிளவாட்ஸ்கியும் 1884 இல் திரும்பி வந்தபோது தர்மபால தன்னை தியோசொபிக்கல் சபையில் உறுப்பினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி வேண்டினார். அவர் அச்சபையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார். அவர், சென்னையின் அடையாறு தலைமையகத்திற்கு, ஒல்கொட் உடனும் பிளவாட்ஸ்கியுடனும் போவதற்கும் விரும்பினார். தர்மபாலவின் தந்தை இவ்வாறாகத் தர்மபால தன் வாழ்க்கையின் திசைவழியை மாற்ற முயற்சிப்பதை சிறிதளவும் விரும்பவில்லை. ஒல்கொட் கூட அதனை விரும்பவில்லை. புத்ததூறவிகளும், தர்மபாலவின் பாட்டனும் பாட்டியும், வேறு நெருங்கிய உறவுகளும் கூட தர்மபால சென்னைக்குச் செல்வதை ஆதரிக்கவில்லை. ஆனால் பிளவாட்ஸ்கியும், தர்மபாலவின் தாயாரும் சென்னைக்கு அவரை அனுப்ப வேண்டும் என்பதை ஆதரித்தனர்.

“எனக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. சென்னைக்குப் போகவேண்டும் என்பதில் நான் உறுதியாக இருந்தேன். அங்கு சென்றால் அப்பயணம் எனக்குப் புதியதோர் வாழ்வைத்தரும் என நான் நம்பினேன். பிளவாட்ஸ்கி அம்மையார் என் குடும்பத்தினரின் விருப்பத்திற்கு மாறாக என்னை அழைத்துச் செல்ல எண்ணி, எனது குடும்பத்தினரின் சம்மதத்தைப் பெற முயற்சித்தார். அவர் ஓர் அற்புதமான பெண்; எந்தத் தடைகளையும் எதிர்கொண்டு

முன்செல்லும் மன உறுதி படைத்தவர். 'இந்தப் பிள்ளையைப் போகவிடாமல் நீங்கள் தடுத்தால் அவன் (மனம் உடைந்து) இறந்து போவான். நான் அவனைக் கூட்டிச் செல்கிறேன்; விடுங்கள்' என அவர் கூறினார்." பிளவாட்ஸ்கியின் குண இயல்பையும், அவர்

தன்னை அழைத்துச் செல்ல உறுதி பூண்டதையும் தர்மபால மேற்கண்டவாறு பதிவு செய்கிறார். இறுதியில் குடும்பத்தினரும் நண்பர்களும் அவரைப் போக அனுமதித்தனர். "குடும்பத்தின் சம்மதம் கிடைத்தது. என் அன்னை என்னை ஆசிரிவதித்து 'நீ போய்வா மகனே, மானிடத்தின் நன்மைக்காக நீ சேவை செய்ய வேண்டும்' எனக் கூறி விடைகொடுத்தார். எனது தந்தை 'அப்படியானால் நீ போய்வா மகனே, நீ ஒரு போதிசத்துவராக உயர்நிலை அடைய வேண்டும்' எனக்கூறி எனக்குப் பணமும் கொடுத்து அனுப்பி வைத்தார்." என தர்மபால குறிப்பிடுகிறார்.

தர்மபாலவின் சென்னைக்கான பயணம் அவரது வாழ்க்கைப் பயணத்தில் ஒரு திருப்பமாகவும் அமைந்தது. உளச்சிக்கல்களால் குழப்பம் அடைந்திருந்த ஒரு வளர் இளம் பருவத்துச் சிறுவன் இப்பயணத்துடன் முதிர்ச்சி பெற்ற ஆடவனுக்குரிய உளப்பாங்குகளைப் பெற்ற ஒருவராக மாறினார். அவர் குடும்பத்துடனான தனது உறவுகளைத் துண்டித்துக் கொண்டார். இன்னொரு தாயாக அவர் கருதிய பிளவாட்ஸ்கி அம்மையாருடன், அவர் வழிகாட்டலில், வாழ்க்கையைத் தொடர்வதற்கு அவர் ஆரம்பித்தார். பிளவாட்ஸ்கி அம்மையாரின் 'கீழைத்தேய ஞானத்தில்' தர்மபால விருப்பம் கொண்டிருந்தார். ஆனால் பிளவாட்ஸ்கி அம்மையார் அவரை 'மானிடத்திற்குச் சேவை செய்' என ஊக்கப்படுத்தி பௌத்த சமயச் சேவையில் ஈடுபட வைத்தார். இலங்கைக்குத் திரும்பிவந்த தர்மபால தியோசொபிக்கல் சபையின் இலங்கைக் கிளையான, 'பௌத்த தியோசொபிக்கல் சபையின்' (Buddhist Theosophical Society - BTS) நிர்வாகத்தைப் பொறுப்பெற்றுக் கொண்டார். தனது மகனின் எதிர்கால வாழ்க்கை பற்றி உயர் இலக்குகளைக் கொண்டிருந்த தர்மபாலவின் தந்தைக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. தனது மகன் அரசாங்கப் பதவி ஒன்றைப் பெற்று வாழ்க்கையில் முன்னேறுவதையே அவர் விரும்பினார். அக்காலத்தில் இலங்கையில் உயர் பதவிகள் அனைத்திலும் பிரித்தானிய சிவில் சேவை உத்தியோகத்தார்களே சேவையாற்றி வந்தனர். அப்பதவிகளுக்கு இலங்கையர்கள் நியமிக்கப்படுவதில்லை. தர்மபாலவின் தந்தை தன் மகனைக் கல்வித்திணைக்களத்தில் எழுதுநர்

பதவியைப் பெறும்படியும். 'வாழ்க்கையில் நடைமுறைவாதியாக' இருக்கும்படியும் புத்திமதி கூறினார். தந்தையின் வேண்டுகல்கு அமையக் கல்வித் திணைக்களத்தில் எழுதுநர் பதவியைத் தர்மபால பெற்றுக்கொண்டார். அவர் கல்வித் திணைக்களத்தில் சேர்ந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த 1886 ஆம் ஆண்டில் ஒல்கொட் மீண்டும் இலங்கைக்கு வந்தார். இந்தத் தடவை அவர் வந்தபோது, அவருடன் லீட்பீட்டர் (Lead Beater) என்னும் பெயருடைய தியோசொபிஸ்ட்டும் இலங்கைக்கு வந்தார். தர்மபால தனது அலுவலகத்திலிருந்து மூன்றுமாத விடுப்பைப் பெற்றுக்கொண்டு ஒல்கொட், லீட்பீட்டர் ஆகிய இருவருடனும் சேர்ந்து இலங்கை முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டார். ஒல்கொட் இச்சுற்றுப் பயணத்திற்காக மாட்டு வண்டியொன்றைக் கொள்வனவு செய்தார். ஒல்கொட்டின் 'பயண வண்டியில்' லீட்பீட்டரும் தர்மபாலவும் சேர்ந்து இலங்கையின் சிங்களக் கிராமங்களுக்குச் சென்று மக்களின் வாழ்நிலையையும், பௌத்த சமயத்தின் அழிவுநிலையையும் நேரில் கண்டறிந்தனர். பௌத்த சமயம் சீரழிவுற்ற நிலையில் இருப்பதைக் கண்டு மனம் வருந்திய தர்மபால அதன் அழிவைத் தடுத்து, அதற்குப் புத்துயிர் அளிக்க வேண்டும் என உறுதி பூண்டார். இப்பயணத்தின் முடிவில் தர்மபால சிங்கள மொழியில் தனது பெற்றோருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அக்கடிதத்தில் இரண்டு ஆண்டுகாலம் தாம் பௌத்த தியோசொபிக்கல் சபையுடன் சேர்ந்து இயங்கிய போது பெற்ற அனுபவங்களையும், தாம் எதிர்காலத்தில் எவ்வழியில் செல்வதற்கு முடிவு செய்துள்ளார் என்பதையும் குறிப்பிட்டார். அக்கடிதத்தில் இருந்து ஒரு பகுதி கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

"ஒரு குடும்பத்தின் தலைவனாக, வீட்டையும், குடும்பச் சொத்துகளையும் பராமரிப்பதும் பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்ப்பதும் பெரும் துன்பமே அன்றி வேறல்ல என்பதை நான் உணர்ந்து கொண்டேன். ஆகையால் நான் பிரமச்சாரியாகவே (திருமணம் செய்து கொள்ளாமல்) வாழ்வதென முடிவு செய்துவிட்டேன். நான் புத்த பிக்குவாகத் துறவு மேற்கொள்வதை விரும்பினேன் ஆயினும் அவ்வாறு துறவி ஆகும் முடிவைச் செய்யவில்லை. அதற்குப் பதிலாக நான் பிரமச்சாரியாகவே உலகியல் வாழ்க்கையோடு இணைந்து வாழ விரும்புகிறேன். புத்தத் துறவியாக துறவு மார்க்கத்தில் செல்வோர் தமது சொந்த நலன் கருதியே அதனை மேற்கொள்கிறார்கள். ஆனால், பிறரின் நலன்கள் மீது (Welfare of Others) அக்கறையுடையவர்களுக்கு அது பொருத்தமான வழியன்று, உலகில் பயனுடைய நற்பணிகளைச்

செய்வதற்குப் பிரமச்சாரிய வாழ்க்கையே மிகவும் பொருத்தமானது.”

இக்கடிதத்தில் தர்மபால திருமணம் செய்து குடும்ப வாழ்க்கையை நடத்துவதை ‘துக்கம்’ (Suffering) எனக் குறிப்பிடுவதையும், பிரமச்சாரியத்தை உலகிற்குப் பயன்தரும் நற்பணிகளைச் செய்வதற்கான துறவு என்று குறிப்பிடுவதையும் காணலாம். பிரமச்சாரியம் பற்றிய இக்கருத்து மக்ஸ்வெபர் குறிப்பிடும் ‘இவ்வுலகில் வாழ்ந்து கொண்டே இயற்றும் துறவறம்’ (This Worldly Asceticism) என்ற கருத்திற்கு ஒப்பானது என கணநாத் ஓபயசேகர குறிப்பிடுகிறார். தமது ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்காக ஒருவர் மேற்கொள்ளும் துறவை மக்ஸ்வெபர் ‘அக உலகத் துறவு’ (Inner Worldly Asceticism) என்றார். அத்துறவு ஒருவர் தன்னை உலகில் இருந்து தனிமைப்படுத்திக் கொள்வதும் ஆகும். தர்மபால துறவிகளின் மடாலய வாழ்க்கையை ‘ஆர்த்மாத்தய’ என்ற சிங்களச் சொல்லால் குறிப்பிடுகிறார். இதன் அர்த்தம் ‘தன்னலம்’ (Self - welfare) ஆகும். இதனைச் ‘சுயநலம்’ என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். உலகுக்கு பயன்தரும் நற்பணிகளைச் செய்துவரும் பிரமச்சாரிய வாழ்க்கையை தர்மபால சிங்கள மொழியில் ‘லோகார்த்தயக்கவாத’ எனக் குறிப்பிடுகிறார். தர்மபாலவின் துறவு பற்றிய கருத்துகள் லாதரின் கருத்துகளுக்கு ஒப்பானவையாக இருந்தன எனவும் கணநாத் ஓபயசேகர குறிப்பிடுகிறார்.

தர்மபால பௌத்த மதத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைப்பதற்காகப் பிரமச்சாரிய வாழ்க்கையைத் தேர்ந்து கொண்டார். அவரின் இந்த முடிவு அவரது ஆழ்ந்த ஊக்கப்பாட்டின் (Deep Motivation) விளைவு எனலாம். அத்தோடு பாலின்பத்தைத் தவிர்க்கும் இம்முடிவு அவரது உளவியல் சிக்கல்களின் தீர்வுக்கான வழியெனவும் கணநாத் ஓபயசேகர குறிப்பிடுகிறார். ‘குடும்பத்தின் தலைவராகத்’ தான் இருக்க விரும்பவில்லை என்று குறிப்பிடும் தர்மபால, ‘நான் என் தந்தையைப் போன்று வாழ்வதற்கு விரும்பவில்லை’ என்பதையே மறைமுகமாகக் குறிப்பிட்டார். தர்மபாலவிற்கு ஒரு கால் ஊனமானதாக இருந்தது. இது அவருக்குப் பிறப்பிலேயே அமைந்த குறைபாடு. பெற்றோருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அவர் இதனைக் குறித்துக்காட்டி பின்வருமாறு எழுதினார்.

“நான் உடற்குறைபாடு உடைய ஒருவன். நான் தாம்பத்திய வாழ்க்கையில் என்னைப் பிணைத்துக்கொள்வது பெரிய அந்நி. உடற்குறைபாடு உடைய ஒருவருக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகள் உடல் அழகு குறைந்தவர்களாகவும், விவேகம் இல்லாதவர்களாகவே இருப்பார்கள்.”

தர்மபாலவின் பிறப்பில் அமைந்த குறைபாடான கால் ஊனம், அவருக்கு நடமாடுவதற்கு இடைஞ்சல் தருவதாக இருந்தது உண்மையே. ஆனால் அவர் உடல் வலிமை இல்லாத வீரியம் இல்லாத மனிதர் அல்ல. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிறப்புரிமையியல் (Heredity) பற்றிய கோட்பாடுகளின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்ட தர்மபால தனது உடல் குறைபாடு பிறந்ததிக்குக் கடத்தப்படும் என்ற தவறான முடிவுக்கு வந்திருக்கக்கூடும். ஆயினும் இதனைவிட தென்னாசியாவின் துறவு பற்றிய நோக்குமுறை அவரின் பிரமச்சாரிய வாழ்க்கையின் மீதான நாட்டத்திற்குக் காரணமாக அமைந்தது எனலாம். துறவு மேற்கொள்ளும் ஒருவர் தாம்பத்திய உறவில் ஈடுபட்டுத் தனது விந்தை விரயமாக்குவதும், பாலின்பத்தை நுகர்வதும் துறவுசார்ந்த அனைத்து நடவடிக்கைகளுக்கும் பங்கம் விளைவிப்பதாக அமையும் என்பது தென்னாசியாவில் பரவலாக இருந்து வந்த நம்பிக்கையாகும்.

தர்மபால தனது பெற்றோருக்கு எழுதிய கடிதம் இன்னொரு வகையில் முக்கியம் வாய்ந்தது. அக்கடிதம் பிரமச்சாரியாகத் துறவு வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவதற்குத் தந்தையிடம் அனுமதி கோரும் கடிதமாகும். இந்த அனுமதி பண்பாட்டு நோக்கில் ஒரு கட்டாயத் தேவையாகும். தர்மபால இந்த அனுமதியைத் தந்தையிடமிருந்து பெறுவதற்கு முன்னரே தனது எழுதுநர் பதவி விலகல் கடிதத்தை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார். அவருக்கு உத்தியோகப் பதவி உயர்வு கிடைத்திருந்த போதும், அவர் பதவி விலகல் கடிதத்தை அனுப்பி வைத்தமை, அவர் தனது முடிவில் உறுதியாக இருந்தார் என்பதையே காட்டுகிறது. தர்மபாலவின் தந்தை தனது மகனை அரசாங்க செயலாளர் அலுவலகத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அரசாங்க செயலாளரைச் சந்தித்தார். அப்போது அரசாங்க செயலாளர் தர்மபாலவைப் பார்த்து பதவி விலகல் கடிதத்தை வாபஸ் பெறுமாறு கேட்டாராம். ஆனால், தான் அக்கடிதத்தை வாபஸ் பெற மறுத்துவிட்டதாக தர்மபால குறிப்பிட்டுள்ளார். தர்மபால தந்தையின் சொல்லை மீறி நடந்துகொண்ட முதலாவது சந்தர்ப்பம் இதுவாகும். இத்துடன் தந்தைக்குத் தன் மகன் பற்றிக் கொண்டிருந்த கனவுகள் கலைந்தன. “அரசாங்கச் செயலாளரின் அலுவலகத்தை விட்டு நான் மகிழ்ச்சியுடன் வெளியே வந்தேன்” எனத் தர்மபால இது பற்றி பின்னாளில் குறிப்பிட்டார்.

பிரமச்சாரிய நெறியை தந்தையினதும் தாயினதும் ஆசிரிவாதத்துடன் தர்மபால ஏற்றுக்கொண்டார். அதனை ஏற்றுக்கொண்ட அக்கணத்தில் இருந்து

பெளத்த சமயத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக அவர் அர்ப்பணிப்போடு உழைக்க ஆரம்பித்தார். 'அநகாரிக' என்னும் பெயரைத் தனக்குச் சூட்டிக்கொண்டார். 'அநகாரிக' என்றால் 'வீடற்றவன்' (The Homeless One) என்பது பொருள். 'டொன் டேவிட்' என்ற மேற்கு நாட்டுப் பெயரையும் கைவிட்டு 'தர்மத்தின் காவலன்' (Guardian of the Doctrine) என்ற பொருள் உடைய 'தர்மபால' என்ற பெயரைத் தனக்குச் சூட்டிக்கொண்டார். பாலின்பத்தை முற்றாகத் தவிர்க்கும் பிரமச்சாரிய ஒழுக்கநெறியைத் தர்மபால தெரிவு செய்தமை பற்றிய உளப்பகுப்பியல் விளக்கத்தை கணநாத் ஓபயசேகர 'உயர்வழிப்படுத்தல்' (Sublimation) என்னும் எண்ணக்கருவின் துணையுடன் பின்வருமாறு விளக்கிக் கூறுகிறார்.

"His new role could fully mobilise and express in a created and sublimated form the psychological tension in the individual's life. It must be noted that the family problem of attachment to the identification with the mother is resolved in the newly adopted role of Anagarika. He initially breaks away from his mother and home, largely with the help of a powerful mother figure, Madam Blavatsky, and takes to homeless life, dedicated to a noble cause. Guilt feelings regarding sexuality are also resolved through the Anagarika role with its ideal of chastity, the ascetic denial of sex, originally a personal psychological problem, becomes a higher, impersonal way of life (Obeyasekere, 2018: 289)."

மேலே தரப்பட்ட மேற்கோளின் சாரமான பொருள் வருமாறு:

"தர்மபாலவின் உளவியல் சிக்கல்கள் 'உயர்நிலைப்படுத்தல்' மூலம் தீர்வு செய்யப்பட்டன. அவர் தன் தாயைத் துறந்து சென்றார்; வீட்டையும் துறந்தார்; ஆயினும் தாய்மையின் வடிவமான பிளவாட்ஸ்கி அம்மையார் என்ற சக்திவாய்ந்த பெண்மணியின் துணையுடன் 'வீடற்றவன்' வாழ்க்கையை ஏற்று உயரியதோர் பணிக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்தார். வீடற்றவன் என்ற வகிபாகம் அவருக்குப் பாலின்பம் தொடர்பான குற்ற உணர்வில் இருந்து விடுதலையை வழங்கியது. தனிப்பட்ட உளவியல் பிரச்சினை தீர்வு செய்யப்பட்டு, உயரிய தற்சார்பற்ற வாழ்க்கை என்ற நிலைக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டது."

இலங்கையின் மரபுவழிப்பட்ட சமூகக் கட்டமைப்பினோடு (Traditional Social Structure) தொடர்புகள் இல்லாத, வேர்கள் அற்ற, ஒருவராகவே தர்மபால வளர்ந்தார். கிராமம், அதனோடு இணைந்த சாதி உறவுகள், பிராந்திய அடையாளம் என்பன அவருடன் ஒட்டிக்கொள்ளவில்லை. இந்த

அடையாளங்கள் அற்றவரான தர்மபால, தமது கற்பனை செய்யப்பட்ட பெளத்தம் என்னும் பெருமரபுடன் (The Great Tradition of Imagined Buddhism) தன்னை இணைத்துக்கொண்டார். அவருக்குத் தந்தையின் ஊரான மாத்தறையின் கிராமிய வாழ்க்கையுடன் தொடர்புகள் இல்லாமையால், கல்விகற்ற சிங்களப் பெளத்தர்களின் அனைத்துப் பிரிவினர் மத்தியிலும் தனது கருத்துகளை முன்வைப்பதற்கும், அவர்களைக் கவர்வதற்கும், செயற்படுவதற்கும் இயலுவதாயிற்று. பாடசாலை நாட்களில் கிறிஸ்தவர்கள் மீது அவர் வளர்த்துக்கொண்ட பகைமை உணர்வு காரணமாக அவர் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் எதிரியாக மாறினார். கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் பெளத்தத்தின் மீது காட்டிய வன்மம், அவர்களின் கடுமையான கண்டனச் சொல்லாடல் என்பன தர்மபாலவின் கண்டனப் பேச்சுகளிலும் எழுத்துகளிலும் எதிரொலித்தன. ஆனால் ஒல்கொட் அவர்களின் பேச்சிலும் எழுத்திலும் இது போன்ற தீவிரம் இருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தர்மபாலவின் கோபம் மிகுந்த வார்த்தைகளிற்கு இரண்டு உதாரணங்கள் வருமாறு.

"The sweet gentile Aryan children of an ancient historic race are sacrificed at the altar of whisky drinking, beef eating belly god of heathenism. How long, oh! How long, will unrighteousness reign in Sri Lanka (Obeyasekere, 2018: 290)."

"Arise, awake, unite and join the army of holiness and peace and defeat the hosts of evil (Obeyasekere, 2018: 290)."

(இவ்வார்த்தைகளில் கொப்பளிக்கும் உணர்ச்சியை மொழிபெயர்ப்பில் தருவது கடினம்.)

புரட்டஸ்தாந்திய பெளத்தம்

தர்மபால பெளத்த மத ஒழுங்கமைப்பை சீர்த்திருத்தம் செய்யும் 'புரட்டஸ்தாந்திய பெளத்தர்' (Protestant Buddhist) என்ற வகிபாகத்தை ஏற்றார். அவர் பெளத்த சமய நிறுவனங்களில் புரட்டஸ்தாந்தியத்தின் தூய்மைவாத மதிப்பீடுகளைப் (Puritan Values) புகுத்தினார். இத்தூய்மைவாத மதிப்பீடுகள் படித்த சிங்கள பெளத்தர்களிடையே பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. குறிப்பாக தர்மபாலவைப் போன்று மரபுவழிப் பண்பாட்டிலிருந்தும், வாழ்க்கை முறையிலிருந்தும், அந்நியப்பட்டவர்களாய், கிராம வாழ்க்கையில் இருந்து நீங்கி நகர்ப்புறங்களில் வாழ்ந்தோரிடையே இக்கருத்துகள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின முதலில் பிரித்தானியாவின் அரசியல், பொருளாதார முறைமையின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருந்த ஆங்கிலம் கற்ற கொழும்பின் உயர்குழாமை தர்மபாலவின்

கருத்துகள் கவரத் தொடங்கின. பின்னர் இலங்கை முழுவதிலும் வாழ்ந்த சிங்கள பௌத்தர்கள் அவரது கருத்துகளை ஏற்று உள்வாங்கிக் கொண்டனர்.

வீட்டைவிட்டு நீங்கி பௌத்த தியோசொபிக்கல் சபையுடன் தன்னை இணைத்துக்கொண்ட தர்மபால 'சன்டிற்ச' (நிலவொளிக் கீற்றுகள்) என்ற பெயருடைய பௌத்த சமயப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார்; அச்சு ஊடகத்தை தன் பிரசாரத்திற்கு நன்கு பயன்படுத்தினார். இலங்கையில் தியோசொபிக்கல் சபையின் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இப்பாடசாலைகள் நிறுவும் திட்டத்திற்கு ஒல்கொட் பெருந்தொகை நிதியைத் திரட்டினார். தர்மபால இம்முயற்சியில் ஒல்கொட்டிற்குத் துணையாக நின்று செயற்பட்டார். 10 ஆண்டுகால எல்லைக்குள், 63 தியோசொபிக்கல் சபைப் பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன என்று கூறப்படுகிறது. தர்மபால ஒல்கொட்டுடன் இணைந்து இந்தியாவின் பல இடங்களுக்கும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார். சிறிது காலத்தின் பின்னர் தர்மபாலவிற்கும் ஒல்கொட்டிற்கும் இடையே கருத்து முரண்பாடுகள் தோன்றின. அவர்களது உறவு முறிவடைந்தது. தர்மபால தனது சொந்தத் தந்தையுடன் இருந்த உறவுகளையும் துண்டித்துக்கொண்டார். தந்தை போன்றவராக இருந்த ஒல்கொட்டுடன் இருந்த உறவும் துண்டிக்கப்பட்டது. "It was impossible for him to maintain a good relationship with father figures" என கணநாத் ஓபயசேகர தர்மபாலவின் உளவியல் எதிர்வினை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். தர்மபாலவுடன் ஒல்கொட்டின் உறவு முறிந்தது போலவே, 1884 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் பிளவாட்ஸ்கியுடன் ஒல்கொட்டிற்கு இருந்து வந்த உறவிலும் விரிசல் ஏற்பட்டது.

இந்தியாவிற்கான இரண்டாவது பயணம்

1900 ஆம் ஆண்டில் தர்மபால இரண்டாவது தடவையாக இந்தியாவிற்குச் சென்றார். இந்தப் பயணம் அடையாறு நோக்கிய பயணமாக அமையவில்லை. தர்மபால வங்காளத்தின் தலைநகரான கல்கத்தா நோக்கிச் சென்றார். கல்கத்தா சென்ற தர்மபால அங்கு 'மகாபோதி சங்கம்' (Mahabodhi Society) என்ற அமைப்பை நிறுவினார். அச்சங்கத்தின் பத்திரிகையான 'மகாபோதி' (Mahabodhi) என்னும் ஆங்கில இதழையும் வெளியிட ஆரம்பித்தார். 'மகாபோதி' என்ற சொல் பௌத்த சமய வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததொரு சொல்லாகும். அது 'புத்தகயா' என்னும் இடத்தில் புத்தர்பிரான் ஞானம் பெற்ற போதி மரத்தை (அரசு மரத்தை) குறிக்கிறது. 'மகாபோதி சங்கத்தை' தர்மபால ஆரம்பித்த போது அவரது சிந்தனையிலும்

நடவடிக்கைகளிலும் முக்கியமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. 1900 - 1906 காலத்தில் தர்மபால பௌத்த தியோசொபிக்கல் சபையுடனான (BTS) தொடர்புகளை முற்றாக முறித்துக்கொண்டார். அச்சபையில் இருந்து விலகி அவர் தனக்கென ஒரு பாதையை வகுத்துக்கொண்டு செயற்பட ஆரம்பித்தார். 1893 ஆம் ஆண்டில் அவர் சிக்காகோவில் நடைபெற்ற உலகச்சமயங்களின் மாநாட்டில் (World Congress of Religions) பங்குபற்றினார். விவேகானந்தருடன் சேர்ந்து இந்து சமயத்தின் பிரதிநிதியாகப் பங்கு பற்றிய தர்மபாலவின் உரை அச்சபையில் இருந்தோரைக் கவர்ந்தது. அதனால் அவர் உலக அளவில் அறியப்பட்டவராக இருந்தார். அம்மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு திரும்பும் வழியில் ஹொன்னலு (Honolulu) சென்று 'Mary Foster' என்ற பெண்மணியைச் சந்தித்தார். 'Foster' இவரிற்குத் தம் வாழ்நாள் முடியும் வரை நிதியை வாரிவழங்கிய வள்ளலாக விளங்கினார். தர்மபால இந்தியாவில் பல இடங்களுக்குச் சுற்றுப்பயணம் செய்து பௌத்த கோவில்களின் வழிபாடுகளை அவதானித்தார். ஐக்கிய அமெரிக்கா, யப்பான், பர்மா, தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளுக்கும் பயணம் செய்தார். இந்தியாவின் பௌத்த தல யாத்திரைக்குரிய புனித இடங்களைப் புனரமைப்புச் செய்வதற்கு ஆசியாவின் பௌத்தர்களின் ஆதரவைத் திரட்டுவதே இவரின் ஆசிய நாடுகளின் பயணத்திட்டத்தின் நோக்கமாக அமைந்தது. அவர் நிதி திரட்டுவதிலும் பெரு வெற்றியைப் பெற்றார். அவரது பௌத்த சமயப் பணிகள் ஆசியாவின் பௌத்த நாடுகளில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அத்தோடு தர்மபால மேற்கு நாடுகளிலும் பௌத்த சமயத்தைப் பரப்பும் மிசனரியாகச் செயற்பட்டார். யப்பான், ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகள் என்பனவற்றிலும் புத்தசமயத்தைப் பரப்பும் 'மிசனரி'யாக அவர் செயற்பட்டார். யப்பான், ஐக்கிய அமெரிக்கா என்பனவற்றிற்கும், ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் பயணித்தபோது அந்நாடுகளின் பொருளாதார முன்னேற்றம் தர்மபாலவை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. 1904 இல் தர்மபால காசியில் மேற்கு நாட்டு மாதிரியில் ஒரு 'கைத்தொழில் பாடசாலையை' (Industrial School) நிறுவினார். இந்தப் பாடசாலையை நிறுவுவதற்குத் தாம் திரட்டிய நிதியைப் பயன்படுத்தினார். இப்பாடசாலையை அமைப்பதற்கு திருமதி. Foster அவர்களும் பெருமளவு நிதியைக் கொடுத்து உதவினார்.

3

1906 ஆம் ஆண்டு தர்மபாலவின் தந்தை டொன் கறோலிஸ் காலமானார். அவரது மரணத்தின் பின்னர் அவ்வாண்டு தர்மபால இலங்கைக்குத் திரும்பி வந்தார்.

ஒல்கொட் அவர்களும் அவ்வாண்டிலேயே ஒரு விபத்தில் சிக்கி மரணமடைந்தார். ஒல்கொட்டின் மறைவு, அவருக்கு அடுத்த நிலையில் இருந்து வந்த தர்மபாலவை, இலங்கையின் ஒப்பற்ற பௌத்த தலைவர் என்ற நிலைக்கு உயர்த்தியது. இவ்விருவரதும் இறப்பின் பின்னர் தர்மபாலவின் எழுத்துகளிலும், பேச்சிலும், நடத்தையிலும் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. தர்மபாலவின் உள்ளத்திலிருந்து அணையொன்றின் உடைப்பினால் வெள்ளம் கரைபுரண்டு பாய்வது போல் கோபம் பாயத் தொடங்கியது. இவ்வாறு தன் மனதில் ஏற்படும் கோபத்தின் கொந்தளிப்பு, தனது பௌத்த இலட்சியமான 'மைத்திரி' எனப்படும் 'இரக்க உணர்வுக்கு' (Compassion) முரண்பாடானதாக இருப்பதை தர்மபால அவர்களே உணர்ந்தார். தர்மபாலவின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சிங்களத்தில் எழுதிய கருணாரத்தின இம்முரண்பாடு பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். தனது கோபத்தை அடக்கும் எண்ணத்துடன் அவர் அடிக்கடி "நான் நல்லவன்; நான் நல்லவன்" எனத் தனக்குள் அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்வாராம். ஆனால், அவரால் கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அடிக்கடி பொங்கிச் சிறினார் என கருணாரத்தின குறிப்பிடுகிறார் (கருணாரத்தின, 1965:203).

இக்காலத்தில்தான் அநகாரிக தர்மபாலவின் வசைமாரி பொழியும் படலம் ஆரம்பமாயிற்று. அவர் மிசனரிகள் மீது கடும் சொற்களால் வசைபாடினார். மிசனரிகளின் மீது மட்டுமல்லாமல் காலனிய அரசிடம் பட்டம், பதவிகளுக்காக தன் தந்தையைப் போன்று ஏங்கித் தவம் கிடந்தவர்கள் மீதும் அவர் தாக்குதல் தொடுத்தார். கௌரவ விருதுகள், பதக்கங்கள், பட்டங்கள் என்பனவற்றை அரசிடம் இருந்து பெற்ற உயர்குழாம் வகுப்பினை ஏகாதிபத்தியம் கருவியாக உபயோகித்தது என்பதை தர்மபால சுட்டிக்காட்டினார்.

சிங்கள மக்கள் அந்நியர்களின் உடைகளை அணிவதையும், அந்நிய மோகத்தினால் தமது பண்பாட்டை இழப்பதையும் தர்மபால வெறுத்தார். பட்டம், பதவிகளைப் பெற்ற கிராமத்து உத்தியோகத்தர்கள் தமது தலையில் வளைந்த சீப்பு ஒன்றை நாகரிகத்தின் அடையாளமாக அணியும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். யாவாவைச் சேர்ந்த குடியேறிகளின் அலங்கார அணிகலனாக இருந்த இந்த வளைந்த சீப்பை அணியும் வழக்கத்தை சிங்களவர்கள் இரவல் பெற்றனர். இதை அணிபவர்களை தர்மபால 'எருமை மாடுகள்' (ஹொன்றடி) என்று கேலி செய்து எழுதினார்; ஏசினார். தர்மபாலவின் தந்தையார் கூட இவ்வாறாகச் சீப்பை அணியும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார். அது அவரது முகாந்திரம் பட்டத்திற்குரிய மரபியல் அணிகலன்களில் ஒன்றாக

இருந்தது. ஒரு தடவை இலங்கையின் பிரபல பௌத்த கல்வி நிறுவனமான வித்தியோதயப் பிரிவேனவிற்கு தர்மபால ஒரு விழாவிற்குச் சென்றிருந்தார். அங்கே முகாந்திரம் ஒருவர் சடங்கியல் முறையிலான உடையலங்காரத்துடன் (Ceremonial Attire) வந்திருந்தார். அவர் கழுத்தில் 'டை' கட்டியிருந்தார்; ஒரு சாரம், அதன் உள்ளே கால் நீளச்சட்டை (Trousers), தலையில் தொப்பி என்பனவற்றையும் அணிந்தவராக நடப்பதற்கு உபயோகிக்கும் பொல்லை ஊன்றிய வண்ணம் நின்றார். அப்போது தர்மபால "பொல் ஊன்றியபடி நிற்கும் இந்தக் காட்டுயானை யார்?" (Who is this wild elephant with a walking stick?) என்று கூறியபடி அவரின் இடுப்பைப் பிடித்து இழுத்து அவரை சவருடன் மோதித் தள்ளினார். ஒரு தள்ளாத வயதுக் கிழவன் மீது தேவையற்ற முறையில் இப்படியான வன்முறையை உபயோகிக்கும் அளவுக்கு தர்மபாலவிடம் ஒரு வெறி எழுந்தது என்பது வியப்புக்குரியது. தர்மபாலவின் தந்தையைப் போன்றே முகாந்திரம் பட்டம் பெற்ற ஒருவர் மீது செய்யப்பட்ட இந்தத் தாக்குதலின் உளவியல் பற்றி கணநாத் ஓபயசேகர இவ்விடத்தில் சூசகமாகக் குறிப்பிடுகிறார் (Obeyesekere, 2018: 292).

தர்மபால தீவிர ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பாளராக இருந்தார். அவர் ஏகாதிபத்தியவாதிகளைக் கடும் சொற்களால் கண்டனம் செய்தார். அக்காலத்தில் யோன் கொத்தலாவல என்ற முக்கியஸ்தர் ஒருவர் இருந்தார். இம் முக்கியஸ்தரின் மகனே பின்னர் இலங்கையின் பிரதமராகப் பதவிவகித்த சேர். யோன் கொத்தலாவல; பெரும் பணக்காரரும், பிரபலம்மிக்வருமான யோன் கொத்தலாவல ஒரு 'சண்டியன்' (Thug) என்ற பெயரைப் பெற்றிருந்தார். அவர் பிரித்தானியர்களான வெள்ளையர்களை வீதிகளில் கண்டால் அவர்களை அடித்துத் தாக்குவாராம். இவ்வாறு பிரித்தானியர் மீது வன்முறையை இடைக்கிடை பிரயோகித்துப் பிரபலம் பெற்ற யோன் கொத்தலாவல மீது தர்மபாலவிற்குப் பெருமதிப்பு இருந்தது. தர்மபாலவும் இதுபோன்று வன்முறையைக் கையாண்டிருக்கக் கூடும். ஆனால் அது அவரது 'அநகாரிக' வகிபாகத்திற்கு முரண்பாடானதாக அமைந்திருக்கும். அவர் மக்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் முறையில் இவ்வாறு எழுதுகிறார்.

"சட்ட முரணான செயல்களில் ஈடுபடும் பிரித்தானியக் காவாலிகள் (British Lawless) உங்கள் கண்களில் எதிர்ப்பட்டால் அவர்களை அடியுங்கள். ஒவ்வொரு வீட்டின் முன்பும் ஒரு வெருளிப் பொம்மையைச் (Scarecrow) செய்து தொங்கவிடுங்கள்; வாழைக்குற்றியைக் கொண்டு இதைச் செய்யலாம்; அதற்குக் காற்சட்டை அணிவித்து வீட்டின் முன்னால் வைக்கலாம். இவ்வெருளிப் பொம்மையை உங்கள் பிள்ளைகளின் கண்ணுக்கு

முன்னால் நீங்கள் அடிக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் அப்பிள்ளைகள் வளர்ந்து பெரியவர்கள் ஆனதும் அந்நியர்களான பிரித்தானியர்களைக் கண்டால் அவர்களை அடித்துத் தாக்குவார்கள்.”

மேற்குறிப்பிட்ட மேற்கோளில் வெளிப்படுவது போன்ற அநகாரிக தர்மபாலவின் கட்டுக்கடங்காத கோபத்தின் உளவியலை கணநாத் ஓபயசேகர ‘இடிப்பல் கோபவெறி’ (Oedipal Rage) எனக் குறிப்பிடுகிறார். இக்கோப வெறியை முகாந்திரம் போன்ற பதவிகளில் இருந்தோர் மீதும் தர்மபால வெளிப்படுத்தினார் என்றும் கணநாத் ஓபயசேகர குறிப்பிடுகிறார் (Obeyesekere, 2018: 292).

இந்தக் கோபவெறி ‘மைத்திரி’ என்ற ‘இரக்க உணர்வுக்கு’ மாறானது. அது நியாயத்தினதும் நீதியினதும் அடிப்படையிலான எதிர்ப்புணர்வாக (Just Resentment) இருக்கவில்லை. ஆக்கபூர்வமான முறையில் பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்களுக்கும், கிறிஸ்தவ மிசனரிகளுக்கும் எதிரான எதிர்ப்புணர்வாக, உயர்வழிப்படுத்தல் (Sublimation) செய்யப்பட்ட எதிர்ப்பாக இது அமையவில்லை என்ற கருத்தை கணநாத் ஓபயசேகர பதிவு செய்கிறார்.

தர்மபாலவின் எழுத்தும், பேச்சும், நடத்தையும் பண்பாட்டு நிலையில் பிறருக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக (A Model for Others) அமைந்தன. இலங்கையில் தர்மபாலவின் கவர்ச்சி ஆளுமையாலும், அவரது கருத்துகளாலும் கவரப்பட்ட, அவரது முன்மாதிரியைப் பின்பற்றிய ஓர் அரசியல் சமூகம் (Political Community) உருவானது. இளைஞர்கள், நடுத்தர வயதினர், முதியவர்கள், ஆண்கள், பெண்கள் என எல்லா வயதினரும், இருபாலினருமான மக்களிடம் அவரின் கருத்துகள் சென்றடைந்தன (Obeyesekere, 2028: 292293).

புதிய பளத்த அடையாளத்தை உருவாக்குதல்

அநகாரிக தர்மபால இலங்கையில் சிங்கள சமூகத்தில் அடையாள வலியுறுத்தல் (Identity Affirmation) என்னும் செயல்முறையைத் தொடக்கி வைத்தார். அவர் வலியுறுத்திய பௌத்த அடையாளம் அவரது தனிப்பட்ட அடையாள முரண்பாடுகளின் (Personal Identity Conflicts) விளைபொருளாகும். தனிப்பட்ட நிலையில் அவர் தனது அடையாளத்தை வலியுறுத்தி உணர்ந்து கொண்டமை அவரது சுயமதிப்பையும் கௌரவத்தையும் உயர்த்துவதற்கு உதவியது. அவரது உள்ளம் வெட்கத்தாலும், தொடர்ந்த அவமதிப்புகளாலும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த நிலையில் தனது சுய அடையாளத்தை அவர் வலியுறுத்தியமை மூலம் தனது சுயமதிப்பை உயர்த்திக் கொண்டார்.

இவ்வாறு தமது அடையாளத்தைக் கண்டறிந்து, அதனை வலியுறுத்த வேண்டும் என்று கூறினார். தனிநபர் ஒருவரின் தேவைகள் சமூகத்தின் தேவைகளுடன் ஒருங்கிணைவதற்கு இதுவோர் சிறந்த உதாரணமாகும். தர்மபாலவின் இந்த முயற்சியின் பயனாக இன்று வரை சிங்கள - பௌத்தர்கள் தமது கூட்டு அடையாளத்தை (Collective Identity) வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். சிங்கள - பௌத்தர் என்ற இனக்குழும (Ethnic Group) அடையாளம் ஒரு கூட்டு அடையாளம் ஆகும். இது கூட்டு அடிமன எண்ணங்களாக அல்லாது, உணர்வு நிலையில் வெளித்தெரியும் செயல் முறையாகும். வெளிப்படையான குறியீடுகள் மூலம் வெளிப்படுத்தல், வெளிப்படையான குறிப்பிட்ட வகை நடத்தைகள், செயல்கள், இனக்குழுமத்தின் தோற்றம் பற்றிய புராணப் புனைவுகளைப் பரப்புதல் ஆகியன இச்செயல்முறையில் அடங்குவன. சமூகவியல் நோக்கில் இதனை ஆராய்ந்து பார்த்தால், இச்செயல்முறை பண்பாட்டு அடையாள உணர்வு நிலையின் உள்ளார்ந்த கூறாக அமைந்திருப்பது தெரியவரும். இந்த அடையாள வலியுறுத்தல் சில வரலாற்றுக் கட்டங்களில் வேகம் பெறுவதுண்டு. அதனை வேகப்படுத்தும் சமூக உளவியல் உந்துசக்தி பின்வரும் சந்தர்ப்பங்களில் தோன்றும்.

அ. குழுவின் ஒற்றுமையை வெளிப்படுத்தும் தேவை உருவாதல்.

ஆ. இனக்குழும அடையாளம் சிதைவுற்றுப்போகும் நிலை ஏற்படுதல்.

இ. ஓர் இனக்குழுமத்தின் சுய அடையாளமும் சுயபடிமமும் எத்தகையது என்ற தெளிவற்ற நிலை இருத்தல்.

மேற்குறித்த வரலாற்றுச் சூழலில் புதிய அடையாளம் ஒன்றைக் கட்டமைத்தல், அல்லது அழிவுறும் நிலையில் உள்ள அடையாளத்தை மீள் உயிர்ப்பித்தல் இடம்பெறும்.

தர்மபால தமது அடையாள வலியுறுத்தல் வேலைத்திட்டத்தைச் சக்திமிக்க உத்திகளைக்கொண்டு முன்னெடுத்தார். அவரின் உத்திகள் மிக எளிமையானவையாகவும் இருந்தன. மக்களை வெட்கமுறச் செய்தல் அவரது உத்திகளில் ஒன்றாகும். மேற்கு நாட்டினரின் நடைமுறைகளைப் பாவனை செய்வதையும், அந்நிய சமயத்தை ஏற்றிருப்பதையும் அவர் கேலி செய்தார். அவர்களது மூடத்தனத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, அவர்களது சுயமதிப்பைத் தாழ்வுறச் செய்தார்; நாணமுறச் செய்தார். இவ்வாறு நாணமுறச் செய்ததோடு, சிங்கள மக்களின் கடந்துபோன பொற்காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டி அவர்களின் சுயமதிப்பை

உயர்த்தவும் செய்தார். தனது சொற்பொழிவுகளாலும், 'சிங்கள பெளத்திய' (சிங்கள பெளத்தர்) என்ற செய்திப் பத்திரிகையினாலும் மேற்குமயமாதலுக்கு உட்பட்ட சிங்கள மக்களைச் சாடினார்; கடந்துபோன பொற்காலத்தின் பெருமைகளை எடுத்துக்கூறினார். சீழ்வரும் கூற்று அவரது பிரசார உத்திகளுக்கு வகைமாதிரியாக அமைவது. "இலங்கையின் இளைஞர்களே! நான் உங்களுக்குக் கூறக் கூடியது இதுதான். அந்நியனை நம்பாதீர்கள். அவன் உங்களுக்குச் சாராயம், விஸ்கி, கள்ளு, பதப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சி என்பனவற்றைத் தருவான். மலிவு விலையில் தன் விற்பனைப் பொருட்களை பெற்றுச் செல்லும்படி கூறுவான். துட்டகைமுனு மன்னன் சொல்லியவற்றை உங்கள் உள்ளத்தில் இருத்துங்கள். அப்பெருமன்னனின் சிந்தனைகளை எண்ணிப் பாருங்கள். அவன் எமது தேசிய உணர்வை அழிந்தொழிந்து போகாது பாதுகாத்தவன் என்பதை உணருங்கள்."

சிங்களவர்களின் கடந்தகாலத்தை இலட்சிய உலகாக்கக் காட்டிய அவர், அதனை மீளவும் உயிர்ப்பிக்க வேண்டும் என்றார். எமது இனத்தைப் போன்று நாகரிகம் படைத்த இனம் உலகில் வேறு எங்குமே கிடையாது; 'சிங்கள இனம் ஈட்டியதைப் போன்ற வெற்றிகளை ஈட்டிய இனம் இப்புவலகில் வேறு எங்கும் இல்லை' என்றெல்லாம் சிங்கள இனத்தின் பெருமையை அவர் எடுத்துக்கூறினார். இன்றைய தாழ்நிலைக்குக் காரணம் மிசனரிகளும் காலனியவாதிகளும் புகுத்திய மேற்கத்தைய கலாசாரம் ஆகும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். 1922 ஆம் ஆண்டில் அவர் எழுதிய கட்டுரையொன்றில் 'இந்நாட்டில் தமிழர்களுக்கோ முஸ்லீம்களுக்கோ இடம் கிடையாது.' என்று எழுதினார். இவ்விரு பிரிவினரையும் சிங்கள மக்களைச் சுரண்டுபவர்களாகவே அவர் கருதினார். கிறிஸ்தவர்களை இறைச்சி உண்ணும் 'தாழ்ந்தசாதி' எனத் தூற்றினார். சிங்களவர் நாட்டைச் சிங்களவரே ஆளவேண்டும் என்றும் அவர் கூறினார். இடையிடையே சிங்களவர் என்ற சொல்லை எல்லாச் சிங்கள மக்களையும் உள்ளடக்கியதாக அவர் உபயோகித்தார் என்ற போதும், 'சிங்கள - பெளத்த தேசம்' (Sinhala - Buddhist Nation) என்ற கருத்தே அவரது கண்டன உரைகளிலும், எழுத்துகளிலும் ஓங்கி ஒலித்தது.

தர்மபாலவின் போதனைகளின் தாக்கம் உடனடியாகவே வெளிப்படலாயிற்று. சிங்களவர்கள் தமது பெயர்களை மாற்றத் தொடங்கினார்கள். பெயர்கள் ஒருவரின் அடையாளக் குறிகளாகும். ஒருவர் தமது பெயரை மாற்றுவது தமது சொந்த அடையாளம் பற்றிய சுய உணர்வின் (Selfconsciousness)

வெளிப்பாடாகும். ஐரோப்பியர்களின் பெயர்களைத் தமது சொந்தப் பெயராக வைத்துக் கொண்ட, கிறிஸ்தவர்கள் கூட இவ்வாறு பெயர் மாற்றத்தில் ஈடுபட்டனர். இவ்வாறு பெயர் மாற்றம் செய்வதில் கிராமப்புறத்து விவசாயக் குடியான்கள் அக்கறை செலுத்தவில்லை. அந்நியப்பட்ட உணர்வால் பீடிக்கப்பட்ட புத்திஜீவி வகுப்பினரே, பெயர் மாற்றம் செய்வதில் ஈடுபட்டனர். 1930களில் இவ்வாறாக பெயர் மாற்றத்தில் ஒரு புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. கிறிஸ்தவர்கள் கூட மதம் மாறாவிடிலும் சிங்களப் பெயர்களைத் தம் பிள்ளைகளுக்குச் சூட்டினர். சிங்களவர்களிடையே பெண்களின் உடை, நாகரீகப் பாணி என்பவற்றிலும் சடுதியான மாற்றம் இக்காலத்தில் ஏற்பட்டது. கரைநாட்டுச் சிங்களவரில் பணம் படைத்த பிரிவினரின் குடும்பப் பெண்கள் ஐரோப்பியப் பாணியில் உடைகளை அணிந்து வந்தனர். இப்பிரிவினர் மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக ஐரோப்பிய நாகரிகத் தொடர்பிற்கு உட்பட்டிருந்ததே இதற்கான காரணமாகும். தர்மபால தனது சொற்பொழிவுகளில் சிங்களப் பெண்களின் மேற்கத்தைய உடைகளைக் கேலி செய்தார். தனது பத்திரிகையில் கேலிச் சித்திரங்களையும் வெளியிட்டார். இவ்விடயத்திலும் அவர் கையாண்ட உத்தி அவமான உணர்வைக் கிளர்ந்தெழச் செய்வதாகும். மேற்கத்தையப் பாணி உடைகள் அணிவதை வெட்கத்துக்குரியதாகி, தாழ்வுணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதோடு, மாற்று உடை ஒன்றையும் அறிமுகம் செய்தார். அவர் பெண்களை இந்தியச் சாரிகளை அணியும்படி கூறினார். இப்புதிய ஆடையை தர்மபால தம் தாயாரையே முதலில் அணியச் செய்தார். விரைவில் இந்தியச் சாரி கரைநாட்டுச் சிங்களப் பெண்களின் தேசிய உடையாக மாறியது.

பெளத்தக்கொடி மிக முக்கியமான கண்டுபிடிப்பு ஆகும். இதனை ஒல்கொட் அறிமுகம் செய்தார். தர்மபால இக்கொடியைப் பிரபலப்படுத்தினார். பெளத்தக்கொடி அறிமுகமாகும் வரை பெளத்தர்களுக்கென ஒரு கொடி இருக்கவில்லை. இலங்கையின் சிங்களப்பகுதிகளில் வெவ்வேறு மாவட்டங்களில் வெவ்வேறு கொடிகள் வழக்கில் இருந்தன. ஏழு கோறளைகள் பகுதியில் சிங்களக்கொடி வழக்கில் இருந்தது. இக்கொடி பின்னர் இலங்கையின் சிங்கள தேசியக் கொடியாக மாற்றம் பெற்றது. இக்கொடியில் இருந்து வேறாக தர்மபாலவால் பிரபலப்படுத்தப்பட்ட பெளத்தக்கொடி பரவலாக உபயோகத்திற்கு வந்தது. இக்கொடியை பொது வைபவங்களின் போதும், சடங்கியல் நிகழ்வுகளிலும் பறக்கவிடுவது பெருவழக்காகியது. இக்கொடியை இன்று ஏனைய பெளத்த தேசங்களும் பயன்படுத்துவதைக் காண முடிகிறது.

மகாபோதி சங்க உறுப்பினர்களுடன் அநகாரிக தர்மபால (நடுவில் அமர்ந்திருப்பவர்)

Image Source - commons.wikimedia.org

சமகால இலங்கையின் சமூக, அரசியல் போக்குகளில் தர்மபாலவின் சமயச் சீர்திருத்தங்கள் பெரும் செல்வாக்கைச் செலுத்தின. தர்மபாலவின் எழுத்துகள் விவசாயக் குடியான் வர்க்கத்தை நோக்கியதாக இருக்கவில்லை. அவர் சிங்கள மொழியில் கற்றவர்களையும், இருமொழிக் கல்வி உடையோரையும் இலக்குக் குழுக்களாகக் கொண்டு தம் கட்டுரைகளை எழுதினார்.

கல்விகற்ற இவ்வகுப்பு மக்களின் சுயமதிப்பை ஓங்கச் செய்தார். தர்மபால நவீன பௌத்தத்தின் நோக்கத்தையும் இலக்குகளையும் வரையறை செய்யும் பிரகடனத்தையும் (Charter) வெளியிட்டார் எனலாம். இந்தப் பிரகடனத்தில் இரண்டு கூறுகள் அமைந்திருந்தன. ஒன்று, இவ்வுலகத்துறவு (This Worldly Asceticism) என்னும் பௌத்த வாழ்நெறியாகும். தர்மபால சிங்கள மக்களின் சோம்பறித்தனத்தைச் சாடினார். சிக்கனமாக வாழ்தல், பொருளைச் சேமித்தல், கடின உழைப்பு ஆகியவற்றை அவர் வலியுறுத்தினார். இந்துக் கடவுள்களையும், தேவர்கள், தேவதைகளையும் வணங்கக்கூடாது எனவும், ஒவ்வொரு நாளும் வீட்டில் புத்தரை வணங்க வேண்டும் எனவும், வாரத்தில் ஒரு முறையாவது புத்த கோவிலுக்குச் சென்று வழிபட வேண்டும் எனவும் அவர் மக்களுக்கு அறிவுரை கூறினார். பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளை தினமும் 'தியானம்' செய்வதில் (சிங்களத்தில் 'சில்' அனுட்டித்தல்

என்று கூறப்படும்) ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்றும் கூறினார். தியானம் செய்தல் முதியவர்களுக்குரிய சமய நடைமுறையாக இருந்து வந்தது. அதனை சிறுவர் உட்பட யாவருக்கும் உரிய வழக்கமாக தர்மபால ஆக்கினார். இறைச்சி உண்பதையும், மது அருந்துவதையும் அவர் திரும்பத் திரும்பக் கண்டனம் செய்தார். ஆயினும் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் மிகவும் பரவலாகக் காணப்பட்ட மீன் உண்ணும் வழக்கம் பற்றித் தர்மபால எதுவும் கூறாது மௌனம் காத்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தர்மபாலவின் நவீன பௌத்தம் பற்றிய பிரகடனத்தின் இரண்டாவது கூறாக அமைவது, பௌத்த சமயிகள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நடைமுறைகள் (Practices for Lay Buddhist Persons) ஆகும். பௌத்த சமய நூல்களில் துறவிகள் அல்லாத புத்த சமயிகளுக்கான ஒழுக்கவிதிகள் வரன்முறையாக வகுத்துக் கூறப்படவில்லை. புத்தசங்கத்தைச் சேர்ந்த பிக்குகளிற்கான ஒழுக்கவிதிகள் மட்டும் இச்சமய நூல்களில் கூறப்பட்டிருந்தன. திரிபிடகத்தின் சில பகுதிகளில் மட்டும் சாதாரண மக்களுக்குரிய ஒழுக்கங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. புத்தசமயிகள் இன்னவாறு ஒழுக வேண்டும் என்ற விதிகள் புத்த சமயத்தில் இல்லாதபடியால், புத்தசமயம் விவசாயக் குடியான் சமூகங்களிலும் பரவியது. விவசாயக் குடியான்களிடையே பரவிய பௌத்தம்

வெவ்வேறு அற ஒழுக்கநெறிகளை அனுமதித்தது. இதனால் இலங்கை போன்ற விவசாயக் குடியான் சமூகங்களின் அற ஒழுக்கநெறிகளில் முரண்பாடுகள் பல காணப்பட்டன. இலங்கையின் பௌத்தர்களுக்கு ஒழுக்கநெறிகளைப் போதிக்கும் நோக்குடன் தர்மபால 'The Daily Code for the Laity' (புத்த சமயிகளுக்கான ஒழுக்கவிதிகள்) என்ற நூலை 1898 ஆம் ஆண்டு எழுதி வெளியிட்டார். இந்நூல் சமயிகளுக்கான ஒழுக்கவிதிகளை திட்டவாட்டமாக எடுத்துரைத்தது. 1958 இல் இந்நூலின் 19 ஆவது பதிப்பு வெளியானது. அந்நூல் 50,000 பிரதிகள் விற்பனையாயிற்று. கணநாத் ஓபயசேகர அவர்கள் இந்நூலில் கூறப்பட்ட ஒழுக்கவிதிகளைப் பட்டியலிட்டு விளக்கும் முறையில் பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். ஆகையால் அவ்விபரங்களைத் தமது பிற கட்டுரைகளில் கண்டுகொள்ளுமாறு கூறிவிட்டு, ஐரோப்பா, யப்பான், ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகிய கைத்தொழில் நாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் பற்றி தர்மபால கூறியிருக்கும் கருத்துகளை விளக்கிக்கூறத் தொடங்குகிறார். 'புத்த சமயிகளுக்கான ஒழுக்கவிதிகள்' நூல் பற்றி, கணநாத் ஓபயசேகர 'The Vicissitudes of the Sinhala - Buddhist Identity through Time and Change' (1979) என்ற கட்டுரையில் எழுதியிருப்பவற்றைத் தொகுத்து இக்கட்டுரையின் பின்னிணைப்பாகத் தந்துள்ளோம்.

அநகாரிக தர்மபாலவின் சீர்திருத்தக் கருத்துகளின் தாக்கம்

கவர்ச்சி ஆளுமை மிக்க தலைவர்களின் தாக்கம், சமூகத்தின் எல்லா அடுக்குகளையும் சேர்ந்த மக்களின் மீதும் ஒரே விதமானதாக அமைவதில்லை. முதலில் தர்மபாலவின் கருத்துகளால் கொழும்பு நகரத்தின் சிங்கள உயர்வகுப்பினரின் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினர் கவரப்பட்டனர். பணத்தைத் தேடியும், கல்வி மூலம் உயர்ச்சி பெற்று உயர்நிலையை எய்தியவர்களும், மருத்துவம், சட்டம் போன்ற உயர் தொழில் துறைகளில் பணியாற்றியவர்களுமான சிங்கள உயர்வர்க்கம், அவரின் கருத்துகளால் முதலில் கவரப்பட்டனர். தர்மபாலவின் சொந்தச் சகோதரர்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்கள் 'அப்புகாமி வர்க்கத்தின்' அடையாளங்களை எப்பொழுதோ இழந்துவிட்டவர்களாய், கொழும்பு நகரில் தம் மத்தியில் வாழ்ந்த புரட்டஸ்தாந்திய உயர்வகுப்பின் வாழ்க்கை முறைகளையும், நடை உடை பாவனைகளையும் கைக்கொண்டவர்களாய் மாறியிருந்தனர். தர்மபாலவின் ஆங்கில எழுத்துகள், இந்த வகுப்பினருக்கு இடித்துரைக்கும் முறையில் அமைந்தன. இந்தப் புதிய பணக்கார வர்க்கம் விரைவாகச் சிங்கள - பௌத்தர் என்ற தேசிய அடையாளத்தை இழந்து வருகின்றது

என்றும், காலப்போக்கில் முழுச் சிங்கள மக்களும் தமது தேசிய அடையாளத்தை இழந்துவிடுவர் என்றும் தர்மபால நம்பினார். 'ஆரியச் சிங்களவர் தமது உண்மையான துய அடையாளத்தை இழந்து ஒரு கலப்பு (Hybrid) வகையினராக மாறுகின்றனர்' என அவர் கவலைப்பட்டார்.

தர்மபாலவினைப் போன்று உயர்ச்சி பெற்றுவந்த பௌத்த உயர்வகுப்பினர் அவரின் பௌத்த நவீனத்துவ கருத்துகளை ஏற்றனர். ஆயினும் அவர்களால் தர்மபாலவின் தீவிர தேசியவாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஏனெனில் காலனிய அரசாங்க நிர்வாகத்தில் உயர் பதவிகளைப் பெற்று தம் அந்தஸ்தை உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அவர்களது கனவுகளைத் தர்மபாலவின் தீவிர தேசியவாதம் சிதறடித்துவிடும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தனர். அக்காலத்தின் அரசியல்வாதிகள் காலனிய அரசாங்கத்துடன் அரசியல் சீர்திருத்தம் (Political Reforms) பற்றிப் பேரம் பேசுவதில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அந்த அரசியல்வாதிகளால் தர்மபாலவின் தேசியவாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இலங்கை படிப்படியாக சுதந்திரத்தை நோக்கிப் பயணிக்கும் என்ற அவர்களின் கனவு தர்மபாலவின் தேசியவாதத்தால் பலிக்காமல் போய்விடும் என அந்த அரசியல்வாதிகள் அஞ்சினர். மதிப்புக்குரிய குடும்பங்களின் பிள்ளைகள் அக்காலத்தில் மிசன் பாடசாலைகளில் ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்று வந்தனர். பௌத்த தியோசொபிக்கல் சபையினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளிலும் அக்குடும்பங்களின் பிள்ளைகள் சேர்ந்து ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்று வந்தனர். அப்பிள்ளைகளும், அவர்களின் பெற்றோர்களும் தர்மபாலவின் கண்டனங்களால் அச்சமடைந்தனர். குறிப்பாக அவர் கல்வி மொழியாக ஆங்கிலம் உபயோகிக்கப்படுவதையும், பிள்ளைகள் மேற்கு நாகரிகப் பாணியில் உடைகளை அணிவதையும் கேலி செய்து எழுதுவது ஏற்கப்படக்கூடியதாக இருக்கவில்லை. அக்கால மேட்டிமைத்தனமான கல்வி முறையை (Elite Education) தர்மபால முற்றாக நிராகரிப்பவராகக் காணப்பட்டார்.

தர்மபாலவின் சகோதரர்கள் அவர்க்குப் பலவகையிலும் உதவிகளைப் புரிந்து வந்தனர். ஆயினும் அவர்கள் தம் மேற்கு நாட்டுப் பெயர்களை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை; மேற்கு நாட்டு நாகரிக வாழ்க்கை முறைகளையும் கைவிடுவதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்கவில்லை. தனது சொந்தக் குடும்ப வட்டத்தினரே சிங்களப் பண்பாட்டின் சீரழிவு பற்றி அக்கறையற்றிருப்பதைக் கண்டு தர்மபால உள்ளம் குமுறினார். தனது

சகோதரனைப் பெயர்சுட்டாமல் குறிப்பிட்டு “எங்கள் மத்தியிலும் ஒரு யானை வைத்தியன் இருக்கிறான். அவன் அந்நியர்களான வெள்ளையர்கள் அணியும் காற்சட்டையை அணிந்து திரிகிறான்” (இக்கூற்றில் வைத்தியரை Elephant Doctor எனக் குறிப்பிடுகிறார். ‘அவன்’ என்ற மரியாதையற்ற பொருளுடைய சுட்டுப்பெயரை உபயோகிக்கிறார்.) என்கிறார். சிங்கள உயர்வகுப்பு தர்மபாலவிற்கு முழுமையான ஆதரவை வழங்க முன்வரவில்லை. அவ்வகுப்பினர் பௌத்த தியோசொபிக்கல் சபையை ஆதரித்தார்கள்; இச்சபையில் இருந்து வெளியேறிய தர்மபால ஆரம்பித்த ‘மகாபோதி சங்கத்தின்’ தீவிரவாதத்தை அவர்கள் ஆதரிக்கவில்லை. எவ்வாறிருப்பினும் தர்மபாலவின் கருத்துகள் அனைத்துப் பௌத்தர்களுக்கும் சுயகௌரவத்தை அளிப்பனவாய் அமைந்தன. இக்காரணத்தால் தர்மபாலவின் தலைமுறையினரும், அவருக்குப் பிந்திய தலைமுறையினரும் ‘சிங்கள - பௌத்தர்’ என்ற அடையாளத்தால் பெருமிதம் கொள்ளத் தொடங்கினர். தர்மபாலவின் சகோதரர்கள் தமது அந்நியப் பெயர்களை மாற்றிக்கொள்ளாத போதும், தம் பிள்ளைகளுக்குப் பௌத்தப் பெயர்களைச் சூட்டினர்.

நகரப்புறத்தில் வாழ்ந்த படித்த சிங்களவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில், தர்மபாலவின் கருத்துகளால் கவரப்பட்ட பிரிவினராக கிராமங்களில் வாழ்ந்து வந்த சிங்கள மொழி மூலக் கல்வி கற்ற வகுப்பு விளங்கியது. இக்கிராமத்து புத்திஜீவிகள் வகுப்பில் (Village Intelligentia) புத்த பிக்குகள் முக்கிய பிரிவினராக அமைந்திருந்தனர். புத்த பிக்குகளை அரசியல்மயப்படுத்துவதில் இலங்கையில் பிறர் எவரையும் விடத் தர்மபாலவிற்கே முதன்மையான வகிபாகம் இருந்தது. புத்த பிக்குகளோடு கிராமத்து ஆசிரியர்கள், ஆயுர்வேத வைத்தியர்கள், கீழ்நிலைப் பதவிகளான கிராம விதானை (Village Headman), விவாகப் பதிவாளர், பிறப்பு - இறப்புப் பதிவாளர், நொத்தாரிச ஆகிய பதவிகளை வகித்தோரும் கிராமத்துப் புத்திஜீவி வகுப்பில் உள்ளடங்குவர். இவர்கள் யாவரும் காலனிய அரசாங்கத்தால் உருவாக்கப்பட்ட அதிகாரி வகுப்பின் (Colonial Bureaucracy) அங்கமாக விளங்கினர். அத்தோடு இவர்கள் யாவரும் விரைவாக வளர்ச்சி பெற்று வந்த கிராமப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்றவர்களாக இருந்தனர்.

நகரப்புறத்தில் வாழ்ந்த படித்த சிங்களவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில், தர்மபாலவின் கருத்துகளால் கவரப்பட்ட பிரிவினராக கிராமங்களில் வாழ்ந்து வந்த சிங்கள மொழி மூலக் கல்வி கற்ற வகுப்பு விளங்கியது. இக்கிராமத்து புத்திஜீவிகள் வகுப்பில் (Village Intelligentia) புத்த பிக்குகள் முக்கிய பிரிவினராக அமைந்திருந்தனர்.

கிராமத்து புத்திஜீவிகள் கிராமங்களில் வாழ்ந்து வந்தனர்; அவர்கள் கிராமத்து மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்களாக விளங்கினர். ஆயினும் அவர்கள் கிராமத்து விவசாய வகுப்பில் இருந்து வேறானவர்களாக இருந்தனர். அத்தோடு நகரப்புறங்களின் படித்த உயர்குழுக்களோடும் இவர்களுக்குத் தொடர்பு இருக்கவில்லை. இதனால் அரசியல், பொருளாதார அதிகாரங்கள் அற்றவர்களாகக் கிராமத்துப் புத்திஜீவிகள்

இருந்து வந்தனர். கண்டியின் ‘ரதல’ (Radala) நிலப்பிரபுத்துவ அதிகார வகுப்பில் இருந்து வேறான ஒரு வர்க்கமாகவும் கிராமத்துப் புத்திஜீவிகள் வர்க்கம் விளங்கியது. தர்மபால இந்த வர்க்கத்தினருக்கு புதிய வாழ்க்கை நெறி ஒன்றைக் காட்டினார்; அவர்கள் புதியதொரு அடையாளத்தைப் பெற உதவினார். கிராமத்துப் புத்திஜீவிகள் வகுப்பு கிராமத்தின் தலைமைத்துவத்தை இக்காலத்தில் பெறத் தொடங்கியது. 1956 இல் முதற்தடவையாகக் கிராமத்துப் புத்திஜீவிகள் வர்க்கத்தினர் பண்டாரநாயக்கவிற்கு வாக்களிக்கும்படி மக்களின் ஆதரவைக் கோரினர்; பண்டாரநாயக்கவை ஆட்சிப்பீடத்தில் அமர்த்தினர். பிரதம மந்திரியாக ஆட்சி அதிகாரத்தினைப் பெற்ற பண்டாரநாயக்க, தம்மை அறியாமலே, தர்மபாலவின் மரபுரிமையைத் தனதாக்கிக் கொண்டார். இக்கிராமிய வர்க்கங்களின் அடுத்த தலைமுறையினர் அல்லது பேரப்பிள்ளைகள், 1971 இல் ஒரு கிளர்ச்சி இடம்பெறக் காரணம் ஆயினர். 1971 இன் தீவிரவாதக் கிளர்ச்சியாளர்களிடமும், தர்மபாலவிடமும் பின்வரும் பொது இயல்புகள் காணப்பட்டன.

- அ. உலகியல் இன்பங்கள் யாவற்றையும் துறக்கும் அர்ப்பணிப்பு (Ascetic dedication).
 - ஆ. இறுக்கமான தூய்மைவாதம் (Regib Puritanism).
 - இ. ஒழுங்கமைப்புத் திறன்கள் (Organisational Skills).
 - ஈ. மார்க்சியத்தை குறுகிய இனவாதத்துடன் கலப்புச் செய்தமை (தர்மபால புத்தரின் போதனைகளை சிங்கள இனவாதத்துடன் கலப்புச் செய்தது போன்று).
- இப்பொழுது இலங்கையில் தர்மபாலவின் புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தத்தின் செல்வாக்குப்

படிப்படியாகக் குறைந்து செல்கிறது என்றே கூற வேண்டும்.

இத்தமிழ்க் கட்டுரை கணநாத் ஓபயசேகரவின் 'The Buddha in Sri Lanka: Histories and Stories' என்ற நூலின் 10 ஆவது அத்தியாயமான 'Personal Identity and Cultural Crisis: Buddhist Reforms of Anagarika Dharmapala' என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையின் (பக். 277-299) சுருக்கிய தமிழாக்கமாகும்.

பின்னிணைப்பு

புத்த சமயிகளுக்கான ஒழுக்கவிதிகள் (1898 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட 'The Daily Code for the Laity' என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டவை):

- உணவு உண்ணும் முறை (25 விதிகள்)
- வெற்றிலை சப்புதல் (6)
- சுத்தமான ஆடைகளை அணிதல் (5)
- மலசலகூடத்தை எப்படி உபயோகிக்க வேண்டும் (4)
- வீதியில் நடந்து செல்லும் போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நற்பழக்கவழக்கங்கள் (10)
- பொதுமக்கள் கூடும் இடங்களில் நடந்துகொள்ளும் முறை (19)
- பெண்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவை (30)
- சிறுவர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவை (18)
- புத்த துறவிகள் முன்னிலையில் புத்த சமயிகள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறை (8)
- பேருந்துகளிலும், ரயில் வண்டியிலும் பயணிக்கும் போது நடந்துகொள்ளும் முறை (8)
- கிராமப் பாதுகாப்புச் சங்கங்கள் செய்ய வேண்டியவை (8)
- நோயாளிகளைப் பார்வையிடச் செல்லும் போது நடந்துகொள்வது எப்படி (2)
- மரணச்சடங்கு (3)
- வண்டிக்காரர்களுக்கான விதிகள் (6)
- சிங்களவரின் உடைகள் (6)
- சிங்கள ஆட்பெயர்கள் (2)

- ஆசிரியர்கள் செய்ய வேண்டியன (11)
- வேலையாட்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறை (9)
- விழாக்களை எப்படிக் கொண்டாட வேண்டும் (5)
- கோவில்களில் சமய பக்தர்கள் (ஆண்களும், பெண்களும்) நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறை (14)
- பிள்ளைகள் பெற்றோரைப் பேணி நடக்கும் முறை (14)
- வீட்டுச்சடங்குகள் (1)

அநகாரிக தர்மபால இவ்வாறு ஒழுக்கவிதிகளை புத்த சமயிகளுக்கான வாழ்க்கை வழிகாட்டியாக வரைந்தளித்தார். இந்த விதிகளை வாசித்துப் பார்க்கும் போது இவை படித்தவர்களான சிங்களப் புத்திஜீவிகளுக்காக எழுதப்பட்டவை என்பது புலனாகும். விவசாயக் குடியான்களின் பழக்கவழக்கங்களை இவை தவறானவை எனக் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். அருவருப்பை ஏற்படுத்தும் உண்ணுதல் முறை, உடையணிதல், மலசலம் கழித்தலில் சுத்தம் பேணாமை, கண்டபடி வெற்றிலை சப்புதல், பிறரை விளிக்கும் போது மரியாதையில்லாத சொற்களால் விளித்தல் என்பனவற்றை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

தர்மபாலவின் ஒழுக்கவிதிகளில் பல சிங்களவரின் மரபுவழிப் பண்பாட்டின் கூறுகளாக இருந்தன. ஆயினும் அவர் கூறியவற்றில் பல மேற்கு நாட்டுப் பண்பாட்டின் ஒழுக்கவிதிகளுமாகும். ஆதலால் தர்மபால மரபுவழி ஒழுக்கவிதிகளையும், தாம் பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்த செல்வந்தச் சமூகத்தின் ஒழுக்கவிதிகளையும் கலந்தவொரு விதிமுறையையே உருவாக்கினார் எனலாம். இவ்வாறாக அவர் மேற்கு நாட்டுப் புரட்டஸ்தாந்திய அறநெறிகளை உள்வாங்கி, மரபுவழிச் சிங்கள அற ஒழுக்கநெறிகள் என இலட்சியப்படுத்தினார்.

இதனையே நாம் புரட்டஸ்தாந்திய பௌத்தம் எனக் குறிப்பிட்டோம். தர்மபாலவின் கருத்தியல் நிலைப்படி அவர் மேற்கத்தைய முறைகளை நிராகரிக்கும் நோக்கம் உடையவராக இருந்தார். ஆயினும் அவர் வகுத்துரைத்த ஒழுக்கவிதிகளில், கரண்டியையும், முள்ளுக் கரண்டியையும் உணவு மேசையில் எப்படி உபயோகிக்க வேண்டும் என்ற விதிமுறைகளையும் குறிப்பிடுகிறார். அவர் மேற்குலகை எவ்விதம் பற்றுதலோடு நோக்கினார் என்பது அவரின் கட்டுரைகளில் சில இடங்களில் வெளிப்பட்டுத் தெரிகிறது.

தி. செல்வமனோகரன்

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக இந்துக் கற்கைகள் பீடத்தின் சைவசித்தாந்த துறையின் முதுநிலை விரிவுரையாளராக தி. செல்வமனோகரன் திகழ்கிறார். இந்திய மெய்யியல் கற்கை புலத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தை பெற்றுள்ளார். இந்துக்கற்கை புலம் சார்ந்து காஷ்மீர் சைவமும் சைவ சித்தாந்தமும், இலங்கையில் சைவத்தமிழ் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, நாயன்மார் பாடல்கள், தமிழில் மெய்யியல் எனும் நூல்களை எழுதியுள்ளார். பெறுதற்கரிதான இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை மீள்பதிப்புச் செய்துள்ளார். 'சொற்களால் அமைபுலகு' என்னும் இவரது நூல்கலை, இலக்கியம் சார்ந்த விமர்சன நூலாகும்.

செவ்வாச்சியம்மன் வழிபாடு

பின்காலனியச் சூழலில் ஈழத்துப்புலம் தனக்கான தனித்த அடையாளங்களை, அவற்றைப் பேணுதலுக்கான அக்கறையை கொண்டமைந்ததாக இல்லை. பொருளாதாரம், சமயம், பண்பாடு என எல்லாத் தளங்களிலும் 'மேனிலையாக்கம்' எனும் கருத்தாக்கத்தை நோக்கிய பயணத்தையே மேற்கொண்டு வருகின்றது. இத்தகைய பின்னணியில் தன்னடையாளப் பேணுகை குறித்த பிரக்ஞையை ஏற்படுத்துதலின் ஒரு பகுதியாகவே 'ஈழத்து நாட்டார் தெய்வங்கள்' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர் அமையப்பெறுகிறது. இதில் ஈழத்தில் மட்டும் சிறப்புற்றிருக்கும் தெய்வங்கள், ஈழத்தில் தனக்கான தனித்துவத்தைப் பெற்றிருக்கும் தெய்வங்கள் என்பன கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. இத்தொடரானது தெய்வங்களை அடையாளப்படுத்துவதோடு அவற்றின் வரலாறு, சமூகப் பெறுமானம், சுடங்கு, சம்பிரதாயங்கள், தனித்துவம், இன்றைய நிலை, சமூகத்துக்கும் அதற்குமான இடைவினைகள் முதலான பல்வேறு விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைகிறது. கள ஆய்வின் வழி நிகழ்த்தப்படும் இவ்வாய்வு விவரணம், வரலாறு எனும் ஆய்வு முறைகளின்படி எழுதப்படுகிறது. இவ்வாய்வுக்கான தரவுகள் நூல்களின் வழியும் நேர்காணல், உரையாடல், செய்திகள் என்பவற்றின் வழியும் பெறப்பட்டு சமூக விஞ்ஞானப் பார்வையினூடாக ஆக்கப்படுகின்றது.

அறிமுகம்

ரோப்பியக் காலனிய ஆட்சிமுறைக்கு உட்பட்ட காலத்தில் தென்னிந்தியச் சமூகம் எதிர்கொள்ளாததும் எதிர்பாராததுமான சமய ஓடுக்குமுறைக்கு இலங்கை முழுவதும் உட்பட்டது. குறிப்பாக கரையோரப் பிரதேசங்களில் இருந்த சைவ, பௌத்த, இஸ்லாமிய வழிபாட்டுத்தலங்கள் யாவும் இடித்து அழிக்கப்பட்டன. சுதேச சமய வழிபாட்டு முறைகளுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது. இத்தகைய சூழலில் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமூகம் தன் வாழ்வோடும் தொழிலோடும் இணைந்த, பண்டையகால வழிபாட்டு முறையான இயற்கைப் பொருள் வழிபாட்டுக்குத் திரும்பியது. மரம், கல் முதலிய இயற்கைப் பொருள்கள் வழிபடப்பட்டன. சூலம், வேல், பிரம்பு, பொல்லு, பாணை முதலான பொருட்களும் வழிபடு பொருட்களாக, தெய்வீகம் பொருந்தியவையாகக் கருதி (குறி வழிபாடு) வழிபடப்பட்டன. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த ஆறுமுக நாவலரின் வருகையும் செவ்வியல் சைவ மீட்டுருவாக்கமும் சமஸ்கிருதமயமாதல், மேனிலையாக்கம் எனும் கருத்துநிலைகளின் வழி, பெருந்தெய்வ வழிபாட்டை நிகழ்த்தியமை சிறுதெய்வ வழிபாட்டை செல்வாக்கிழக்கச் செய்துவிட்டது. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம் சமஸ்கிருதமயமாதலுக்கு முழுமையாக உட்பட்டு சிறுதெய்வங்களைப் பெருந்தெய்வமாக்கி பெருமரபாகிய மேனிலையாக்கத்திற்கு உட்பட்டுவிட்டது எனக் கூறப்பட்டு வருகிறது. இக்கூற்று மேம்போக்காகப் பார்க்கும் போது உண்மை போலத் தோன்றினும் அது முழுமையான உண்மையல்ல என்பதை அண்மைக்கால ஆய்வுகள் நிரூபணம் செய்கின்றன. நாட்டாரியல் தளத்திலான ஆய்வுகள் ஈழத்தில் சரிவர முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை இது உணர்த்தி நிற்கின்றது.

செவ்வாச்சி அம்மன்

ஈழத்தில் தமிழ்ச் சமூகம் வாழ்மிடமெங்கும் தாய்த் தெய்வ வழிபாடான அம்மன் வழிபாடு மிகுந்து காணப்படுகின்றது. கண்ணகி, மாரி, முத்துமாரி, காளி, பத்திரகாளி, பேச்சி, பூசைக்கிழவி, கொத்தி, நீலி முதலான கிராமியப் பெண் தெய்வங்கள் பல காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்றாக செவ்வாச்சி அம்மன் வழிபாடு காணப்படுகின்றது. செவ்வாச்சி என்பது சிவலை நிறத்தை உடைய ஆச்சி, செவ்வாய்க்குரிய ஆச்சி, செவ்வாயில் பூசிக்கப்படுகின்றவள் எனப் பல பொருள் கொள்ளப்பட்டாலும் தெளிவான விளக்கம்

சொல்லப்படவில்லை. பூச்சி என்பதே காலப்போக்கில் ஆச்சி என்று வந்திருக்கலாம். சிவந்த அல்லது நன்மைபுரிகின்ற ஒன்றாக இது கருதப்பட்டு இருக்கலாம். செவ்வாச்சி எனும் சொல்லுக்கான அர்த்தத்தைச் சரிவர அறிய முடியவில்லை. ஆயினும் அவர் ஒரு முதிர் பெண்ணாக சிறுகுடி வேளாளர் மரபினரால் வழிபடப்பட்டு வருவதை அறிய முடிகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தின் வடமராட்சிப் பிரதேசத்தில் பொலிகண்டி, கொற்றாவத்தை, சமரபாகு, வதிரி போன்ற இடங்களில் இவ்வழிபாடு இன்றும் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. இது முன்னோர் வழிபாடாகவும் இருக்கலாம். ஆயிரம் கண்ணுடையாள் கண்ணகியின் பிறிதொரு வழிபாட்டுமுறையாகவும் இருக்கலாம். ஏனெனில் ஆறு ஆலயங்களில் செவ்வாச்சியின் குறியீடாக பல்துவாரங்களை உடையதான பாணையே வைத்து வழிபடப்பட்டு வருகின்றது. இலங்கையில் இவ்வழிபாடு முக்கியமாக வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மனின் திருத்தலத்தில் காணப்பட்டு வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தெய்வம் குலதெய்வமாகவே இருந்து வருகின்றது.

இவ்வம்மனின் கோயில்கள் வீட்டு வளவினில் அமைந்துள்ளன. இப்போது சில கோயில்கள் தனித்து அறுக்கைப்படுத்தப்பட்டு நாற்புறமும் மதில்கள் கட்டப்பட்டு புனிதம் கருதி தனிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. யாவரும் வழிபாடியற்ற வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆரம்பத்தில் வீட்டுவளவினில் தென்னோலைக் கிடுகுகளால் கூரை வேயப்பட்டு சுற்றி வர பனம் மட்டை வாரியப்பட்டு, நிலம் பசும் சாணத்தால் மெழுகப்பட்டதாகக் கோயில்கள் அமைந்திருந்தன. அம்மன் உயர்ந்த கல்லின் மீது (பீடம்) வைக்கப்பட்டிருந்தது. கால ஓட்டத்தில் அவரவர் பொருளாதார, நம்பிக்கை வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப சீமெந்துக் கட்டடங்கள் ஆக்கப்பட்டன. பெரும்பாலான கோயில்களில் முன்மண்டபமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

செவ்வாச்சி அம்மனுக்கு உருவம் எனத் தனியாக ஒன்று இல்லை. செவ்வாச்சி, குறித்த ஒரு பூச்சி உருவில் வைத்தே வழிபடப்படுகிறார். வண்ணத்துப்பூச்சியை ஒத்த வடிவத்தை உடைய பூச்சி அதுவாகும். சாம்பல், கருப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள் எனப் பல வர்ணங்களில் காணப்படும் இப்பூச்சியின் இருபக்கச் இறகுகளிலும் கண்கள் போன்ற வடிவம் காணப்படும். தவிர இறகுகளில் சிறுசிறு புள்ளிகளும் காணப்படும். அதனைக் குறிப்பதாக துவாரமுடைய பாணை வைத்து வழிபடப்படுவதாகவும் சிலர் கூறுகின்றனர். ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் குறித்த நிறத்தை உடைய குறித்த பூச்சிவகையே வரும் என்ற கருத்தை கோயில்

உரிமையாளர்கள், பூசாரிகள் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. கண் தெரியாத குருடுப் பூச்சி, காது இல்லாத பூச்சி, சிறகு சிதைந்த பூச்சி என இவை பலவாறு அமைகின்றன. எல்லாக் கோயில்களிலும் செவ்வாச்சி பூச்சியின் உருவமோ படமோ காணப்படுகிறது.

நம்பிக்கைகள்

செவ்வாச்சி அம்மன் நேரே வருவது இல்லை என்றும் பூச்சியின் ரூபத்தில் வருவாள் என்றும் அதுவே செவ்வாச்சிப் பூச்சி என்றும் மக்களிடையே நம்பிக்கை காணப்படுகின்றது. செவ்வாச்சிப் பூச்சி சிறிய ரூபத்தில் வந்தால் அவ்விட்டில் அல்லது குறித்த நபருக்கு நன்மை நிகழும் என்றும் மத்திய அல்லது பெரிய பூச்சியாக வந்தால் துயரம் நிகழும் என்றும் மக்களிடையே இன்றும் நம்பிக்கை காணப்படுகின்றது. இவ்வழிபாட்டோடு சம்பந்தப்பட்ட மனிதர்கள் வாழும் இடம் எங்கும் (வவுனியா தொட்டு கனடா வரை) இந்தப் பூச்சி இவ்வண்ணம் அவர்கள் கண் முன்னே தோன்றி நன்மை, தீமையை முன்கூட்டியே அறிவிப்பதாக கோயில் பூசாரிகள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இதனால் இத்தெய்வம் 'கண் கண்ட தெய்வம்' என யாவராலும் சுட்டப்படுகின்றது.

பூசை முறை

செவ்வாச்சி அம்மனுக்கு எல்லா நாட்களும் விளக்கு வைக்கப்படுகின்றது. அதனை விரும்பியவர் யாரும் வைக்கலாம். அதுபோலவே பூ வைத்தல், கற்பூரம் காட்டல் முதலியனவும் யாவராலும் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகிறது. வருடாந்த, விசேட தினங்களில் மட்டுமே பூசாரி பூசை செய்யும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. பொலிகண்டி மேற்கில் உள்ள பழுவத்தை எனும் இடத்தில் காணப்படும் கோயிலில் மாசி மாதத்தில் ஒரு செவ்வாய் வருடாந்தப் விசேட பூசையும், நாச்சிமார் கோயிலடி செவ்வாச்சியம்மன் கோயிலில் பங்குனி இரண்டாங் கிழமையும், ஏனைய கோவில்களில் ஆடிச் செவ்வாய் ஒன்றில் அவரவர் வசதிக்கேற்ப விசேட பூசையும் இடம்பெற்று வருகின்றன. செவ்வாச்சிக்கு உகந்த நாளாக செவ்வாய்க்கிழமையே அமைவதாக நம்பப்படுகிறது. இவை தவிர பொங்கல், சித்திரை வருடம், நவராத்திரி, தீபாவளி, போன்ற சிறப்பு நாள்களும் விசேட தினங்களாகக் கருதப்பட்டு சிறப்புப் பூசைகள் இடம்பெறுகின்றன. நேர்த்திக்கடன் வைத்தவர்கள் தமக்குகந்த நாளில் நேர்த்திக் கடனைத் தீர்ப்பார். பழுவத்தை, பொலிகண்டி தெற்கு, சமரபாகு, வதிரி ஆகிய இடங்களில் உள்ள செவ்வாச்சி அம்மன் கோயில்களில் ஆண் பூசாரிகளும்; ஏனைய கோயில்களில் பெண் பூசாரிகளும் பூசை செய்து வருகின்றனர். தலையில் முழுகி, ஈரச்சேலையோடு

பெண் பூசாரிகள் வருடாந்தப் பூசையை செய்யும் முறைமை இன்றும் காணப்படுகிறது.

சமரபாகு செவ்வாச்சி கோயில் இவை யாவற்றிலும் வேறுபாடு உடையதாக உள்ளது. முன்பு மண்பாணை வைத்து வழிபடப்பட்டாலும் தற்போது சில்வர் குடம் வைத்து வழிபடப்படுகிறது. பொதுவில் பாணைக்கு பீடம் காணப்பட, இங்கு அடுப்பின் மீது குடம் வைக்கப்பட்டிருப்பதும் கோயிலுக்கு வெளியேயும் தனி அடுப்பு நிரந்தரமாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இது அடுப்பு நாச்சியம்மன் வழிபாட்டை ஒத்ததாக அமைகின்றது. வடமராட்சி கிழக்கு, மருதங்கேணி, ஆழியவளை, உடுத்துறை போன்ற இடங்களில் மீனவ மக்கள் பாணை வைத்து அதனுள் நிறைவாக நெல்லையிட்டு சட்டியினால் மூடி பூசைக்கிழவி என்னும் தெய்வமாக வழிபட்டு வருகின்றனர்.

படையல்

செவ்வாச்சியம்மன் கோயிலில், சமரபாகு கோயில் தவிர்ந்த ஏனையவற்றில் மரக்கறி உணவுப்படையல், மட்ச - மாமிசப் படையல், சாராயம், கள் முதலான படையல் முறைகள் காணப்படுகின்றன. சமரபாகு கோயிலில் சைவவுணவுப் படையல்முறை மட்டுமே தொடர்ந்து நடைபெற்று வருவதாக அக்கோயில் உரிமையாளர் சிவஞானம் சரஸ்வதி தெரிவித்தார். செவ்வாச்சியம்மனுக்கான பொதுப்படையல், நெல்லுப் பொரியும் தானியங்களில் அவிக்கப்பட்ட பிடிக்கொழுக்கட்டையும் ஆகும். குறித்த பூசைத் தினத்தில் காலையில் அடுப்பை மூட்டி நெல் பொரிக்கப்பட்டு அவை அம்மன் இருக்கும் இடம் எங்கும் சுற்றி வீசப்படும். இது செவ்வாச்சிப்பூச்சியின் செட்டையில் இருக்கின்ற புள்ளிகளைக் குறிப்பெனவாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. நெல்லைப் பொரித்து அம்மனைச் சுற்றிப் பரவியபின் அரிசிமாவைக் குழைத்து சாத்துக்கொழுக்கட்டை அவித்துப் படைப்பார். வளுந்து, கோவிலை அண்மித்திருக்கும் கிணற்றடி, மரத்தடி முதலான இடங்களில் வைக்கப்பட்டு எடுக்கப்படுகிறது.

தெய்வத்தின் முன்பு வாழையிலையைப் பரவி அதில் அக்காலப் பகுதியில் கிடைக்கும் மரக்கறிகளைப் படைப்பார். அவை இக்கோயிற் சூழலில் வாழும் மக்களின் விளைபொருட்களாக முன்பு இருந்தன. கல்வி மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி, விவசாயத்தைச் சுருங்கச் செய்த அல்லது கைவிடச் செய்த காலம் தொட்டு மரக்கறிகள் சந்தைகளில் வாங்கிவரப்பட்டு தூயநீரில் கழுவிப் படைக்கப்படுகின்றன. கத்தரிக்காய், வாழைக்காய், பூசணிக்காய், மரவள்ளிக்கிழங்கு,

பொலிகண்டி பழுவத்தை கோயிலும் ஆயிரங்கண் பாணையும்

ஈரப்பலா, உருளைக்கிழங்கு, கருணைக்கிழங்கு, வெண்டிக்காய், வெங்காயம், மிளகாய், சீரை, பசனிக் சீரை, தேசிக்காய் உள்ளிட்ட பல்வேறு மரக்கறிவகைகள் படைக்கப்படுகின்றன. இவற்றின் மீதும் நெல்லுப்பொரி தூவப்படும். இது புனிதமாக்கும் செயலாக இருக்கலாம். இதன்பின் வளந்து வைக்கப்பட்டு மூன்று சிறங்கை அல்லது மூன்று சண்டு என ஒற்றை இலக்கத்தில் குத்தரிசி இட்டு சோறு காய்ச்சப்படும். எவ்வளவு நேரம் சென்றாலும் சோறு ஆக்கப்பட்ட பின்புதான் படையல் வைக்கப்பட்ட மரக்கறிகளை எடுத்து, வெட்டிக் கறியாக்கும் வழக்கம் இன்றுவரை காணப்பட்டு வருகிறது.

செவ்வாச்சியம்மனுக்கான படையலாக மிளகாய்த்தூள் இடப்பட்ட கறிவகைகள், மிளகாய்த்தூள் இடப்படாத வெள்ளைக் கறிவகைகள் என்பன படைக்கப்படுகின்றன. அப்பளம் உள்ளிட்ட பொரியல்களும் பசுநெய், தயிர் போன்றனவும் படைக்கப்படுகின்றன.

அதன்பின் சாமை, தினை, வரகு, குரக்கன், பனமொடியல், நெல்லரிசி, கூப்பன்மா (கோதுமை மா) உள்ளிட்ட தானியங்களின் மாவை தனித்தனியாகக் குழைத்து (சில கோயில்களில் தேங்காய்ப் பூ, சீனி அல்லது சர்க்கரை போன்றவற்றையும் கலந்து) கையால் பிடித்து விரல்கள் பதிந்த பிடிக்கொழுக்கட்டை செய்து அதனை நீராவியில் அவித்துப் படைப்பர். இது முதலாம் மடை எனப்படுகிறது (பழுவத்தை, திருமதி. தவராசா சாந்தகுணதேவி, வயது 67). செவ்வாச்சியம்மனுக்கான சிறப்பு உணவுப்பண்டமாக இக்கொழுக்கட்டையே எல்லாக் கோயில்களிலும் படைக்கப்படுகின்றது. இன்பிலன் செவ்வாச்சியம்மன் கோயிலில் பனங்கட்டிப்பாணி கலந்து கொழுக்கட்டை அவித்துப் படைக்கப்படுகின்றது (அப்புத்துரை இரகுநாதன், வயது 58). முதலாம் மடையில் ஆயிரம் மோதகம் அவித்துப் படைக்கும் வழக்கமும் காணப்படுகின்றது (திருமதி.

கிருபாகரன் ரஜிதா, வயது 45, ஆண்டாவளை, கரணவாய்). பொங்கல் பொங்கப்படும். பலகாரங்கள் யாவும் படைக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாகக் கொழுக்கட்டை, மோதகம் என்பனவற்றோடு உழுந்து வடை படைக்கப்படுகிறது. அதிலும் வடை படைப்போர் யாவரும் அதில் ஒரு மாலையினைக் கட்டி மூலத்திலிருக்கும் பாணைக்கு மாலையாக இருவர்.

செவ்வாச்சிக்கு பழப்படையல்களுள் பிரதானமாக வாழைப்பழமே படைக்கப்படுகிறது. சீப்புச்சீப்பாகக் வெட்டி, மூக்கு நாக்குத்தள்ளி (பழத்தின் முன்பகுதியை வெட்டி விடுதல்) படையலாக்குவர். அதேவேளை வருடாந்தம் பூசைக்காலத்தில் கிடைக்கக்கூடிய மா, பலா, விளாம்பழம், தோடம்பழம் போன்ற பழங்களையும் படைப்பர். பழங்களை வெட்டி தேன், நெய் கலந்து பஞ்சாமிர்தமாகப் படைக்கும் வழக்கமுண்டு, உடல் வெப்பத்தைத் தணிக்கச் சிறந்த பழச்சாறாக இது அமையும்.

இவ்வாலயங்களில் பலயிடும் வழக்கம் இல்லை. ஆனால் மட்ச - மாமிசப் படையல் படைக்கும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. இவ்வழக்கம் இணுவில் பத்திரகாளி உள்ளிட்ட வேறு சில இடங்களிலும் காணப்படுகிறது. தெய்வத்துக்கு மரக்கறி (சைவம்) படையலிடும் இடங்களில் மட்ச - மாமிசப் படையல் இடுவது குறைவெனினும் செவ்வாச்சிக்கு இருபடையலும் இடும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. செவ்வாச்சி அம்மனுக்கு காலை, மதியப் படையல்கள் நடைபெறுவது போல இரவு ஆறு மணிக்குப் பின்பே மட்ச - மாமிசப் படையல் நடைபெறும். ஆடு, கோழி போன்றவற்றின் இறைச்சி கறியாக்கப்பட்டுப் படைக்கப்படும். மாடு, முயல், பன்றி போன்றன தமக்குத் தெரியப் படைக்கப்படுவதில்லை எனக் கோயிலின் உரிமையாளர்கள் யாவரும் தெரிவித்தனர்.

அதேவேளை பலவகை மீன்கள் படைக்கப்படுகின்றன. மீன் தலையை சுட்டோ, பொரித்தோ படைப்பர். ஏனைய பகுதிகள் கறிக் குழம்பாக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக வாளைமீன் படையல் முதன்மை பெறுகிறது. மீன் பொரியல், சுட்ட கருவாடு என்பனவும் படைக்கப்படுகின்றன. சில கோயில்களில் சுறா வறை, திருக்கை வறை, நண்டு, இறால், கணவாய் போன்றனவும் படைக்கப்படுகின்றன. முன்பு தட்டுவத்தில் (பனையோலையால் முடையப்பட்ட தட்டு) தான் மட்சப்படையல் வைக்கப்பட்டு வந்தது.

பிற்காலத்தில் வாழையிலையிலிலும் பனையோலைப் பாயிலும் சோறு குவிக்கப்பட்டு சுற்றிவர, மட்ச - மாமிசப் பண்டங்களை நிறையுணவாக இடுவர். நடுவில் அவித்த கோழி முட்டைகள் இடப்பட்டிருக்கும். பூசை நிறைவுற்றபின் படைக்கப்பட்ட அத்தனை உணவிலிருந்தும் சிறிதளவு எடுக்கப்பட்டு இளநீர் கோம்பைக்குள் இடப்பட்டு அதனை முச்சந்தியிலோ நாற்சந்தியிலோ வைக்கும் வழக்கமும் உண்டு.

சோற்றோடு இவை யாவும் குழைக்கப்பட்டு திரணை திரணையாக யாவாக்கும் இறை பிரசாதமாக வழங்கப்படும். இம் மட்ச - மாமிசப் படையலோடு கள், கருப்பணி, சாராயம் என்பனவும் படைக்கப்படுகின்றன. செவ்வாச்சியை வழிபடும் மக்கள் குலத்தினர் முன்பு சீவல்தொழிலை பிரதான தொழிலாகக் கொண்ட பள்ளர் சமூகத்தினராவர். தம் வாழ்வியலோடு பின்னிப்பிணைந்த பனம் பொருட்களையும் சிறிது தூரத்தில் இருக்கும் கடலின் வழி பெறப்பட்ட கடலுணவையும், கால்நடைகளையும் தம் செம்பாட்டு நிலத்தில் விளையும் பொருட்களையும் செவ்வாச்சிக்குப் படையலாக இட்டு வந்தனர். கண்ணப்பர், காளத்தி நாதருக்குத் தான் தன் இனம் உண்ணும் உணவுகளையே உண்ணக் கொடுத்தமையை ஒத்த பண்பாட்டை சைவே இதுவாகும். சமரபாகு செவ்வாச்சிக்கு 60 வருடங்களுக்கு மேல் சைவப்படையல் மட்டுமே படைக்கப்படுகிறது.

நேர்த்திக்கடனும் படையலும்

செவ்வாச்சியம்மனை வழிபடும் மக்கள், நோய் நொடி ஏற்படாதிருக்கவும், ஏற்பட்ட காலத்திலும், மேலும் வேலைவாய்ப்பு, கல்வி, திருமணம் உள்ளிட்ட பல்வேறு தேவைகளுக்காகவும், இத்தெய்வத்தின் கோயிலில் நேர்த்தி வைத்து, நேர்த்திக்கடன் செலுத்தும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. துவாரமுள்ள பாணையை வாங்கி வழங்குதல், ஆலயத்திற்கு தேவையான எண்ணை, கற்பூரம் முதலியவற்றை வழங்குதல், கட்டடம் கட்டல் முதலானவையும் இடம்பெறுகின்றன. தேங்காய் நேர்ந்து ஆலயத்திலேயே வைத்துவிட்டுச் செல்வர். நேர்ந்த விடயம் நிறைவேறியபின் ஆலயத்திற்கு வந்து அத்தேங்காயை எடுத்து சிதறு தேங்காயாக உடைத்து நேர்த்திக்கடனைத் தீர்ப்பர்.

(1) குறித்த நபருக்கு அம்மாள் வருத்தம் வருமிடத்து செவ்வாச்சியிடம் நோய் நீக்கத்திற்காக நேருவர். நோய் நீங்கிய பின் மூலத்தில் உள்ள பாணையில் கற்பூரம் ஏற்றி

வழிபடுவர். பின்பு நீர்க்கஞ்சி காய்ச்சி அடியார்க்கு வழங்குவர். நீர்க்கஞ்சி என்பது குத்தரிசியோடு எல்லா வகை மரக்கறிகளையும் இட்டு அவித்து (மிளகாய்த்தூள் இடுவதில்லை) நீருணவாக வழங்கப்படுவதாகும்.

2) ஏனைய நேர்த்திகள் - தமது விருப்பங்கள் நிறைவேறிய காலத்தில் முன்சொன்னது போல குத்தரிசியோடு மரக்கறிகளை ஒன்றாக இட்டு அவித்து (மிளகாய்த்தூள் இடுபவரும் உண்டு, இடாதவரும் உண்டு) குழைசாதமாக வழங்குவர். தவிர அன்னதானமாக கறி, சோறு ஆக்கி வழங்கும் வழக்கமும் உண்டு.

செவ்வாச்சிப் பூச்சி

துடக்குப் படையல்

தமது காணிக்குள் இருக்கும் குலதெய்வமான செவ்வாச்சிக்கு தமது வீட்டில் சமைக்கும் சிறப்புணவைப் படையலிட்டு உண்ணும் வழக்கம் காணப்பட்டுள்ளது. வீட்டில் நடைபெறும் திருமணம், குடிபுகுதல் விழா போன்றவற்றோடு, பிள்ளைப்பேறு, சாமத்தியவீடு (பூப்புனித நிகழ்வு) என்பவற்றுக்கான சமையலில் இருந்து யாவற்றையும் எடுத்துத் தெய்வத்துக்குப் படைத்து வழிபட்ட பின்னரே தாம் உண்பர். அதிலும் குறிப்பாக அரைத்த கறியை (மட்ச, மாமிசமுமோ மரக்கறியோ எதுவாயினும்) செவ்வாச்சிக்குப் படைத்த பின்னரே குறித்த பெண்ணுக்கு உண்ணக் கொடுப்பர். நற்சீரகம், மிளகு, உள்ளி, மஞ்சள், வேர்க்கொம்பு அல்லது இஞ்சி,

தேங்காய்ச் சொட்டு (சிலர் மல்லியும் சேர்த்துக் கொள்வர்) இடப்பட்டு பட்டுப்போல அம்மியில் அரைத்து அதனை இட்டு வைக்கப்படும் கறியே அரைத்த கறி எனப்படுகிறது. இதனைப் பிறசமூகங்களில் சாமத்தியம் அடைந்த சிறுமியும் பிள்ளை பெற்ற தாயுமே உண்ணுவார். அதாவது யாருக்காக அரைத்த கறி வைக்கப்பட்டதோ அவர் மட்டுமே உண்பார். மிஞ்சிய கறியைச் சில இடங்களில் நிலத்தை வெட்டி அதனுள் இட்டுப் புதைக்கும் வழக்கமும் உண்டு. இம்மக்களிடம் செவ்வாச்சிக்குப் படைத்ததன் பின்பே உண்ணும் வழக்கம் காணப்படுதல் இவ்வழிபாட்டின் தனித்துவம் எனலாம்.

அதேவேளை இன்பிலன் பிரதேச அம்மன் கோயிலில் மரணவீட்டு உணவை - படையலை இத்தெய்வத்துக்குப் படைத்த பின்பே உண்ணும் வழக்கம் இன்றும் காணப்படுகிறது. இது 'துடக்குச் சாப்பாடு' (தீட்டு உணவு) என்று கூறப்பட்டாலும், தெய்வத்துக்குப் படைக்கப்படுதல் தம் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் தெய்வம் துணையிருக்கும் என்ற நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாகிறது. அதிலும் குறிப்பாக மரணம் நடந்து எட்டாம் நாள் இறந்தவரின் விருப்பத்திற்குரிய அனைத்து வகையான சுவைகளையும் உடைய உணவுப்பண்டங்கள், குடிபான வகைகள், சுருட்டு எனப் படைக்கப்படும் அனைத்தையும் இத்தெய்வத்துக்கு இன்றும் படைத்து வருகின்றனர். மற்றைய செவ்வாச்சி ஆலயங்களில் இவ்வழக்கம் இல்லை.

முதல் விளைச்சலைப் படைத்தல்

தங்கள் வீட்டு வளவில் - விவசாய நிலத்தில் விளைகின்ற முதல் விளைச்சலை இத்தெய்வத்துக்கே வழங்குவார். தேங்காய், மாங்காயிலிருந்து தோட்டத்தில் விளையும் மிளகாய், வெங்காயம் வரை இது பொருந்தும். அதேபோல சீவல்தொழில் செய்யும் ஒருவர் கள்ளிறக்கும் போது அதனை விற்க முன் சிறிது கள்ளை எடுத்து தெய்வத்தின் வாசலில் சிந்தும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. அதேபோல பதநீர், கருப்பணி முதலியனவும் முதற் படையலாக்கப்படுகின்றன. பசு கன்று ஈன்ற பின் பாலைத் தாம் குடிக்கவோ விற்கவோ தொடங்கமுன் கறந்து தெய்வத்துக்கு அர்ப்பணமாக்குவர். அதேபோல கோழியின் முதல் முட்டையும் படையலாக்கப்படும். இத்தெய்வத்துக்கு முதல் விளைச்சலை வழங்காதுவிடின் விளைச்சல் அழிந்துவிடும், கள் வற்றிவிடும், பசுவில் பால் அற்றுப்போய்விடும் முதலான நம்பிக்கைகள் காணப்படுகின்றன.

நிறைவாக

ஈழத்துச் சூழலில் பெரும்பாலும் கல், சூலம், மரம் உள்ளிட்ட பொருட்களே வழிபடப்பட்டு வந்துள்ளன. வடமராட்சி செவ்வாச்சியம்மன், பூச்சி வடிவிலான தெய்வமாக வழிபடப்படுதல் தனித்துவம் வாய்ந்த வழிபாடெனினும், அது தொடர்பான தொன்மக்கதைகள் பேணப்படாமை துரதிர்ஷ்டமேயாகும்.

மக்கள் தாம் வாழும் சூழமைவை அடிப்படையாகக் கொண்டே வழிபாட்டு முறைமையையும் படையல், பாத்திரங்கள், பண்டங்கள் வரை அனைத்தையும் கட்டமைத்திருந்துள்ளனர். கால்நடை, கடலுணவு, தானியங்கள், மரக்கறிகள், பழங்கள் என பல்வகைச் சத்துணவுகளைப் படையலாக்கியுள்ளனர். வெப்பம் நிறைந்த சூழலில் வரும் அம்மன் வருத்தத்தின் நேர்த்திக்கடனாக நீர்க்கஞ்சியையும் குழைசாதத்தையும் வழங்கி வருகின்றனர். இது ஈழத்து வடபுல தட்பவெப்ப சூழலுக்கு ஏற்ற, குறித்த காலத்துக்கான சிறந்த உணவு

படையல் - மாவோடை செவ்வாச்சியம்மன் கோயில்

என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றைய இயந்திர வாழ்வினாலும் விலைவாசிகளாலும் படையல் பொருட்கள் குறைவடைந்து வருகின்றன. சாதிய நீக்கம், தொழில்சார் கௌரவம், கல்வி, பொருளாதார விருத்தி என்பவற்றால் பலர் சீவல்தொழில் செய்வதில்லை. பனம் பொருட் பயன்பாடும் குறைவடைந்து தட்டுவம், ஓலைப்பாய் என்பவற்றுக்குப் பதிலாக வாழையிலையும், பின்னர் இன்று பிளாஸ்டிக், சில்வர் பொருட்களும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. நாட்டாரியல் பண்பு மாறாத வழிபாடாக இன்றும் மக்களால் மக்களுக்காகவே ஜனநாயகப் பண்போடு பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றதாக செவ்வாச்சியம்மன் வழிபாடு இருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சிவ தியாகராஜா

கலாநிதி சிவ தியாகராஜா மருத்துவம், மரபணுவியல், தொல்லியல், வரலாறு ஆகிய கற்கைத் துறைகளில் பட்டங்கள் பெற்று பல ஆய்வு நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of Ceylon) B.Sc பட்டத்தையும், இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்திலிருந்து M.B.B.S பட்டத்தையும், இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து Ph.D. பட்டத்தையும் பெற்றவராவார். கலாநிதி சிவ தியாகராஜா கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் இருபத்து ஆறு நூல்களைப் படைத்திருக்கிறார். Peoples and Cultures of Early Sri Lanka, Genetic Origins of the Tamils, Kantarodai Civilization of Ancient Jaffna 500 BCE800CE, The Tamils of Lanka - A Timeless Heritage, Archaeological Excavations at the Jaffna Fort, பௌத்தத்தை வளர்த்த பண்டைய தமிழர்கள் ஆகியவை அவற்றுள் சிலவாகும்.

யாழ்ப்பாணப் பட்டினம்: பொங்கொலிநீர்ச் சிங்கைநகர்

பகுதி

1

யாழ்ப்பாணத்தின் ஆரம்பகால வரலாற்றுக்கான நேரடி எழுத்துப் பதிவுகள் குறைவாக இருந்தாலும், தொல்லியல் அகழாய்வுகள் இதன் பழங்காலக் குடியேற்றங்கள், பண்பாடு, மற்றும் சமூக - பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றிய மதிப்புமிக்க தகவல்களை வெளிக்கொணருகின்றன. அதன் அடிப்படையில் கந்தரோடை, பண்டைய யாழ்ப்பாண நாகரிகத்தின் ஆதிக்கேந்திரமாக விளங்கிய ஒரு முக்கியப் பகுதி ஆகும். தொல்லியல் ஆய்வுகள், பொ.யு.மு. 500 ஆம் ஆண்டளவில் கந்தரோடை ஒரு நகரமாகி விட்டதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்த இடத்தில் அடர்த்தியான மக்கள் குடியேற்றம் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை, மத்திய காலத்தில் ஒரு சிறு இடைவெளியைத் தவிர, தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. நாணயவியல், தொல்லியல் மற்றும் இலக்கியச் சான்றுகள் பொ.யு. எட்டாம் நூற்றாண்டுவரை கந்தரோடை பண்டைய யாழ்ப்பாணமான நாகநாட்டின் தலைநகரமாக விளங்கி வந்திருப்பதைக் காட்டி நிற்கின்றன. கந்தரோடையிலும், அதன் பெருங்கற் பண்பாட்டின் தாக்க விளைவுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட வடஇலங்கையின் ஆதி இரும்புக்கால மையங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளின் அறிக்கைகளைக் கொண்டு எழுதப்படும் 'பண்டைய யாழ்ப்பாணத்தின் கந்தரோடை நாகரிகம்' என்னும் இக் கட்டுரைத் தொடர் வடஇலங்கையின் வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலங்களிலும், வரலாற்று உதய காலங்களிலும், வரலாற்றுக் காலங்களிலும் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியல், ஆளுமை, பண்பாடு, பெருமுயற்சி, துணிவாண்மை என்பனவற்றின் பரந்த காட்சிப்பதிவாக விளங்கும்.

“யாபா படுனவில் அரிசு கட்டிடங்கள் பல நிரைகளாக அமைந்துள்ளன. இக் கட்டிடங்களில் பொன்னாலான கொடிகள் பறக்க விடப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் இக் கட்டிடங்களில் விலை மதிப்பற்ற இரத்தினக் கற்கள் இழைத்துக் காணப்பட்டமையால் எங்கும் பிரகாசம் பொருந்தி விளங்குகின்றன. இவை தரும் ஒளி, இவற்றன் அழகு குபேரனுடைய அழகாபுரிக்கு இணையானது.”

- Kkila - Sandsa, P.S. Perera ed. 1906. v. 243.

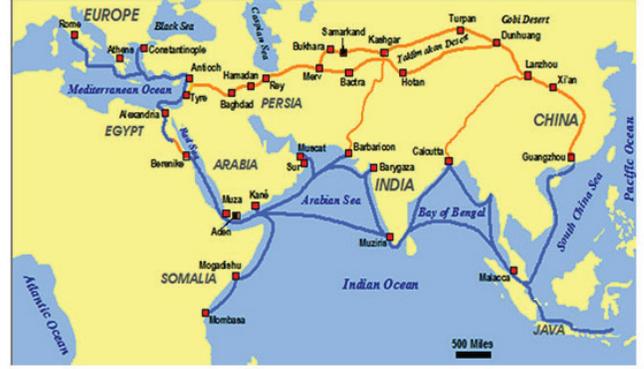
“மேற்கு - கிழக்கு ஆசிய உலகங்களையும், கிழக்கு ஆபிரிக்காவையும், அரேபியாவையும், மத்தியதரை நாடுகளையும், தென்சீனக் கடற் பகுதியையும் இணைத்த கடல்வழிப் பட்டுப் பாதையின் கேந்திர மையமாக அமைந்தது யாழ்ப்பாணம். சம்பகாலத்தில் நடைபெற்ற யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்வுகள் - ஆரம்பகாலக் குடியிருப்புக் காலத்திலிருந்து பதினாறாம் நூற்றாண்டின் காலனியாதிக்கத் தொடர்புவரை - சர்வதேச வர்த்தக வலைப்பின்னலில், யாழ்ப்பாணம் அளித்த மகத்தான பங்களிப்பை விளங்கிக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பத்தை நமக்கு அளித்திருக்கிறது.”

றொபின் கொனிங்ஹாம், UNESCO தொல்லியலாய்வாளர், From Buddha Rashmi Vesak - Volume 2018, Colombo, Sri Lanka.

யாழ்ப்பாணப் பட்டினம்

பண்டைக்கால யாழ்ப்பாணத்தை மணிமேகலை நாகநாடு, மணிபல்லவம், சம்புத்தீவு ஆகிய பெயர்களால் குறிப்பிடுகிறது. ‘சம்பு’ என்ற பதம் நாவல் மரத்தையும் குறிக்கும். இனிய கனிகளையுடைய நாவல் மரத்தைப் பெயராகக்கொண்டு சிறப்புற்றிருக்கின்ற இத்தீவுவென “தீங்கனி நாவல் ஓங்குமித் தீவு” என மணிமேகலை (காதை 9, வரி 17) கூறுகிறது. சில தமிழ் இலக்கியங்கள் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தை ‘நாவலந்தீவு’ எனக் குறிப்பிடுகின்றன.

‘ஜம்புத்வீப’ (Jambudvīpa) என்ற பதம் வடமொழிப் புராணங்களில் அண்டவெளியில் உள்ள ஒரு கற்பனைக் கண்டத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், அசோகச் சக்கரவர்த்தியின் பிராகிருதக் கல்வெட்டு ஒன்றும், மகாவம்சம் நூலும் (Mahavamsa III: 13) இந்தியா ஒரு தீவாக இல்லாதபோதிலும், இந்தியத் துணைக்கண்டத்தைக் குறிப்பிட ‘ஜம்புத்வீப’ என்ற பதத்தை உபயோகித்திருக்கின்றன. 1801 ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக மருது சகோதரர்கள் வெளியிட்ட சுதந்திர அறிவிப்பும் ‘ஜம்புத்தீவுப் பிரகடனம்’ என்ற பெயரிலேயே வெளியிடப்பட்டது. இதற்கும் மணிமேகலை குறிப்பிடும் ‘சம்புத்தீவிற்கும்’

பண்டைக்கால கடல்வழி, தரைவழிப் பட்டுப்பாதை

Image Source : www.silkroutes.net

ஒரு தொடர்பும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பண்டைய யாழ்ப்பாணத்தின் வடக்கேயிருந்த முக்கிய துறைமுகம் ‘சம்புகோவளம்’ என அழைக்கப்பட்டது. கோவளம் என்றால் பெருவழி எனப் பொருள் தரும். பெருங்கடல் வழியாக சம்புத்தீவுக்குப் போகும் துறைமுகப் பெருவழி என்பதைக் காட்டும் காரணப்பெயராகவே ‘சம்புகோவளம்’ என்ற பெயர் அமைந்திருக்கிறது. இதை மகாவம்சம் பாளி மொழியில் ‘யம்புகோள பட்டன’ என அழைக்கிறது (Mahavamsa XI: 23). ‘யம்புகோவளப் பட்டினம்’ என்பதன் பாளி மொழி மாற்றமே இப்பதம்.

‘பட்டினம்’ என்பது கடற்கரையோரமாக அமைந்த வணிக நகரங்களைக் குறிக்கும் ஒரு சொற்பதம். “பட்டினம் என்பது பிற நாடுகளிலிருந்து வரும் பொருட்களைக் காணக்கூடிய ஒரு நகரம். இங்கே எல்லாவகை மக்களும் வாழ்வார். இங்கே கடைகளும், அவைகளில் விலையுயர்ந்த இரத்தினங்கள், தானியங்கள், சிறப்பான துணி வகைகள், வாசனைப் பொருட்கள் போன்ற வணிகப் பொருட்கள் நிரம்பியிருக்கும். இது கடலுக்கு அருகில் அமைந்து, கரையோரமாக விரிந்திருக்கும்” (Dagens, B. 2000: 95; மயூரநாதன், இ. 2025: 35). தமிழில் ‘பண்ணை’ என்ற சொற்பதம் பெருமளவில் பொருட்கள் விற்கும் சந்தையைக் குறிப்பிடவும் உபயோகிக்கப்படுகிறது.

பண்டைக்காலப் பெருங்கடல் பட்டுப்பாதை வர்த்தகத்தில் ஒரு முக்கிய கேந்திர மையமாக இருந்தது அன்று சம்புத்தீவு என அழைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணம். ஒன்றில் சம்புத்துறையிலோ அல்லது ‘பண்ணை’ என அழைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணத் துறையிலோ இருந்த சர்வதேச வர்த்தக பண்டமாற்று வாணிப நிலையம் ‘சம்புப் பண்ணை’ அல்லது ‘யம்புப் பண்ணை’ (Jambu Mart) என அழைக்கப்பட்டதாக நம்ப இடமிருக்கிறது.

மத்திய காலத்தில் (Medieval Period) இந்தியாவின் பல இடங்களிலிருந்தும், அரேபிய, பாரசீக, கீழைத்தேச நாடுகளிலிருந்தும் வியாபாரக் கப்பல்கள் வந்து வர்த்தகம் மேற்கொள்ளும் உலகச் சந்தையாக விளங்கிய யம்புப்பண்ணை, 'யாப்பண்ணை'யாகி அதுவே இத்தீபகற்பத்தின் பெயராயிற்று என்பதே அறிவியல் ரீதியாக நாம் பெறக்கூடிய அனுமானமாகும். 'யாப்பண்ணைப் பட்டினமே' பின்னர் 'யாழ்ப்பாணப் பட்டினம்' ஆனது.

யம்புப்பண்ணை > யாப்பண்ணை > யாப்பாணம் > யாழ்ப்பாணம்.

'யாப்பாணம்' என்ற பெயர் முதலில் யம்புப்பண்ணைக்கு (சம்புப்பண்ணைக்கு) கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது யாழ்ப்பாணப் பண்ணைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். முதலில் ஒரு நகரத்திற்கு வழங்கப்பட்ட பெயர், அந்நாட்டுக்குரிய பெயராகி, பின்னொரு காலத்தில் அந்த நாட்டின் தலைநகரான மற்றொரு நகரத்திற்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். உலகின் பல நகரங்கள் இவ்வாறு பெயரிடப்பட்டிருக்கின்றன.

மேற்கூறப்பட்ட விளக்கம் நமக்கு இன்று கிடைக்கும் ஆதாரங்களைக்கொண்டு பெறக்கூடிய ஓர் அனுமானமே தவிர (Evidence - based guess) இப்படியாகத்தான் நடந்தது என உறுதியாகக் கூற இயலாது.

ஆனால், யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயர் இந்தப் பூமிக்கோ, அல்லது அதன் ஒரு பகுதிக்கோ வழங்கப்பட்டு வந்த பழமையான பெயர் என்பதை மறுக்க முடியாது. சில ஆய்வாளர்கள் கூறுவது போல 16 ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயரால் கொடுக்கப்பட்ட 'ஐஃனாபட்டவ்' என்ற பெயரிலிருந்தே 'யாழ்ப்பாணம்' என்ற பெயர் ஏற்பட்டது என்பது தவறான கருத்து. ஏற்கனவே இங்கே வழக்கத்திலிருந்த ஒரு பெயர் போர்த்துக்கேய மொழியின் ஒலியமைப்புக்கேற்ப அவர்களால் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

தருமாணிக்குழிக் கல்வெட்டு

கி.பி. 1370 இல் குமாரசம்பணன் என்னும் விஜயநகர இளவரசன் மதுரைமேல் படையெடுத்து இஸ்லாமியர்களை விரட்டிவிட்டு, இழந்த சுதேச ஆட்சியைத் திரும்பவும் பாண்டிய நாட்டில் ஏற்படுத்தினான். முதலாம் தேவராயன் (கி.பி. 1422-1446) காலத்தில் விஜயநகர அரசு பிரம்மாண்டமான பேரரசாகப் பெருவளர்ச்சியடைந்தது. லக்கண தண்டநாயகன் என்பவன் மதுரையில் தேவராயனின் பிரதிநிதியாக ஆட்சிபுரிந்தான் (Nilakanta Sastri 2009: 165, 170).

நாம் இதுவரை அறிந்தவரையில் யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் என்ற பெயர் இடம்பெற்ற முதலாவது கல்வெட்டு கி.பி. 1432 ஆம் ஆண்டிற்குரிய, மதுரையை ஆண்ட விஜயநகர இளவரசன் லக்கண தண்டநாயகனின் திருமாணிக்குழிக் கல்வெட்டு ஆகும். இக்கல்வெட்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வாசகத்தில் ஈழத்திலுள்ள இப்பட்டினம் 'இஆழ்ப்பாணாயந் பட்டினம்' (யாழ்ப்பாணனாயன் பட்டினம்) எனக் கூறப்படுகிறது (South Indian Inscriptions, Vol. VII, No. 778; இந்திரபாலா, கா. 1972: 15, 23). இக்கல்வெட்டின்படி யாழ்ப்பாணம் ஒரு துறைமுகப் பட்டினம் என்பதும் அறியப்படுகிறது.

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்

கி.பி. 1356-1422 ஆண்டுகளுக்கிடையே வாழ்ந்த அருணகிரிநாதரும் அவர் எழுதிய திருப்புகழில் இப்பட்டினத்தை 'யாழ்ப்பாணனாயன் பட்டினம்' என்றே குறிப்பிடுகிறார் (திருப்புகழ் - பாடல் 759).

"ஏற்போர் தாம்வந்த திச்சையின் மகிழ்வொடு வாய்ப்பாய் வீசும் பொற்பரபை நெடுமதிள் யாழ்ப்பாணனாயன் பட்டின மருவிய பெருமானே"

'ஏற்பவர்கள் வரும்போது (அவர்களுக்கு) மனம் விரும்பி மகிழ்ச்சியுடன் பொருளை அள்ளித்தரும் (கொடையாளிகள் உள்ள) பொன்னொளி வீசும் நீண்ட மதில் சூழ்ந்த யாழ்ப்பாணனாயன் பட்டினத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே' எனப் பொருள் தரும்.

கைலாயமாலை

கைலாயமாலை கி.பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் முத்துராசர் அல்லது முத்துராசக் கவிராசர் என்பவரால் எழுதப்பட்டது. இந்த ஏட்டில் நல்லூரிலிருந்த பண்டைய கைலாயநாதர் கோயில் கட்டப்பட்டு பிரதிஷ்டை செய்த வரலாறும், இக்கோயிலைக் கட்டுவித்த சிங்கை ஆரியன் என்ற அரசன் நல்லூரைத் தலைநகராகக் கட்டுவித்த வரலாறும் கூறப்படுகிறது. கவிதை வடிவில் 310 கண்ணிகளைக் கொண்ட இக்கலிவெண்பாவில் யாழ்ப்பாணத்தின் தோற்றமும், நல்லூர் கந்தசாமி கோயில் புவனேசபாகு என்பவனால் சக ஆண்டு 870 இல் கட்டப்பட்டது என்ற செய்தியும் கூறப்படுகிறது (கைலாயமாலை - 1939 பதிப்பு). யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டதற்கான காரணத்தை கைலாயமாலை பின்வரும் பாடல் வரிகளால் அறியத்தருகிறது.

"பாவலர்கள் வேந்தன் பகருமில் யாழ்ப்பாணன் காவலன் றன்மீது கவிதை சொல்லி - நாவலர் முன் ஆனகவி யாழிணை மைவுறு வாசித்திலும்"

மானபரன் சிந்தை மகிழ்வாகிச் - சோனைக்
கருமுகில் நேருங் கரன் பரிசிலாக
வருநகர மொன்றை வழங்க - தருநகர
மன்றுமுதல் யாழ்ப்பாண மானபெரும் பெயராய்
நின்ற பதியி னெடுங்காலம் - வென்றிப்
புவியரசன் போலப் புகழுடன் ஆண்ட
குவிராசன் காலங் கழிய

கண்ணிகள் 4045.

இதை ஆய்வு செய்யுமிடத்து 'யாழ்ப்பாணம்' என்ற பெயரை விளக்குவதற்காக முத்துராசக் கவிராசர் புனைந்த ஒரு கற்பனையாகவே இது காணப்படுகிறது. யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு கவிஞன் அரசன் முன்னினையில் யாழை வாசித்துக் கவிதைபாடி இந்த நகரத்தைப் பரிசிலாகப் பெற்றான் என்றும், அதன் காரணமாக இந்த நகரம் யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயரைப் பெற்றது என்றும் இந்த ஏட்டில் கூறப்படுகிறது. இப்பாடலில் இந்த அரசனின் பெயரோ, அல்லது அவன் எந்த நகரிலிருந்து அரசாண்டான் என்ற தகவலோ எதுவும் கூறப்படவில்லை.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை

யாழ்ப்பாணத்தில் மாதகல் கிராமத்தைச் சேர்ந்த மயில்வாகனப் புலவர், அவரது காலத்தில் டச்சுக்காரத் (ஓல்லாந்த) தளபதியாகவும், தேசாதிபதியாகவும் இருந்த மகேறல் என்பவரின் ஆலோசனைப்படி இந்த நூலை 1736 ஆம் ஆண்டில் எழுதினார் என அறிய முடிகிறது (யாழ்ப்பாண வைபவமாலை - 1949 பதிப்பு).

இந்த நூலின் முன்னுரையில் இராசமுறை, பரராசசேகரன் உலா, வையாபாடல், கைலாயமாலை ஆகிய நான்கு மூலநூல்களின் துணையோடு இதை எழுதியதாக மயில்வாகனப் புலவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவற்றில் இராசமுறை, பரராசசேகரன் உலா ஆகிய இரண்டு நூல்களும் இன்று இல்லை. அழிந்துபோய்விட்ட இராசமுறை என்ற ஏடு யாழ்ப்பாணத்து அரசர்களின் பெயர்களையும், சாதனைகளையும் காலவரிசையில் கூறியிருந்த ஏடாகக் கருதப்படுகிறது.

இந்த நூலின் ஆரம்பப் பகுதிகளிலுள்ள ஐதீகக் கதைகளையும், யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே இருந்த தென்இலங்கை அரசுகளைப் பற்றிய இடப்பெயர்களில் இடம்பெறும் தவறுகளையும் நீக்கிவிட்டுப் பார்க்குமிடத்து, இன்றிருக்கும் மூலநூல்களில் யாழ்ப்பாணத்தைத் தொடர்ச்சியாக ஆண்டுவந்த அரசர்களைப் பெயர் வரிசையிலும், அவர்களது சாதனைகளைப் பட்டியலிட்டும் சொல்லும் ஒரே நூல் என்ற வகையிலும் பெருமை பெறுகிறது யாழ்ப்பாண வைபவமாலை.

இந்த ஏட்டில் இடம்பெறும் பல மன்னர்களின் பெயர்கள் அவர்களது பட்டப்பெயர்களே அன்றித் தனிப்பட்ட பெயர்கள் அல்ல. உதாரணமாக 'செகராசசேகரன்' என்றால் உலகத்தின் அரசர்களிலெல்லாம் சிறந்தவன் என்றும், 'பரராசசேகரன்' என்றால் பரந்த நாடுகளின் அரசர்களிலெல்லாம் மேலானவன் என்றும் பொருள் தரும். இந்த உண்மையைக் கருத்தில் கொண்டே இந்த ஏட்டை ஆராய்ந்து அணுகவேண்டும். யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயரின் தோற்றம் குறித்து மயில்வாகனப் புலவர் பின்வருமாறு உரைக்கிறார்: (யாழ்ப்பாண வைபவமாலை - 1949 பதிப்பு: பக் 23-24). ஏற்கனவே இரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட கைலாயமாலையில் கண்ட தகவலுக்கு மேலதிக விபரங்கள் சேர்க்கப்படுகிறது:

“அக்காலத்தில் சோழ நாட்டிலிருந்து இரண்டு கண்ணுங் குருடனாகிய கவிவீரராகவென்னும் யாழ்ப்பாணம் செங்கட நகரிலிருந்து அரசாட்சி செய்யும் வாலசிங்க மகாராசன் பேரிற் பிரபந்தங்களியற்றி செங்கட நகரிக்குப் போய் ராச சமூகத்தில் யாழ் வாசித்துப் பாடினான். அரசன் அதைக் கேட்டு மிகச் சந்தோசப்பட்டு இலங்கையின் வடதிசையிலுள்ள மணற்றிடல் என்னும் நாட்டை அவனுக்குப் பரிசிலாகக் கொடுத்தான். யாழ்ப்பாணம் இதற்கு யாழ்ப்பாணம் எனப் பெயரிட்டு, இவ்விடத்தில் வந்திருந்து, வடதிசையிலிருந்து சில தமிழ்க் குடிகளை அழைப்பித்துக் குடியேற்றினான்.”

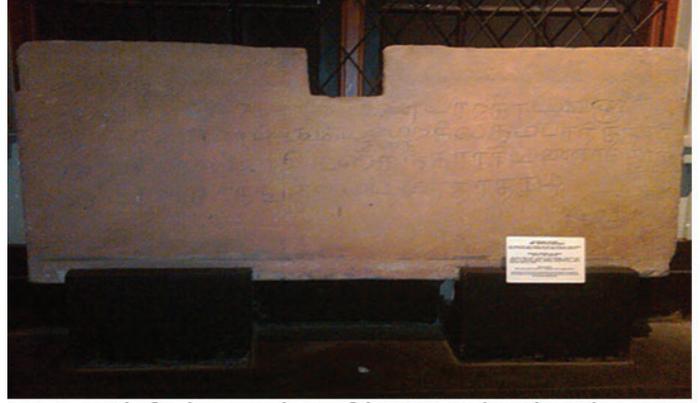
இக்கதை யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயரை விளக்குவதற்காகக் கூறப்பட்ட ஒரு ஐதீகக் கதையே என்றும், இதில் வரலாற்று உண்மை ஏதும் இல்லை என்பதும் வரலாற்று ஆசிரியர்களான பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா (யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றம்), பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் (The Kingdom of Jaffna) ஆகியோர்களின் ஆய்வு முடிபாகும்.

யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்

1928 ஆம் ஆண்டில் வண. ஞானப்பிரகாசர் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை பற்றிய தனது கருத்துகளையும், விமர்சனங்களையும் 'யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்' என்ற நூலில் எழுதி வெளியிட்டார். யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயர் வந்த காரணத்தை அவரும் இந்நூலில் கூறியிருந்தார்:

“யாழ்ப்பாண அரசர் காலத்தில் வட இலங்கைத் தலைநகர் தமிழ் நூல்களில் யாழ்ப்பாணம் என்றழைக்கப்பட்டதாகத் தோன்றவில்லை.

அந்நூல்களெல்லாம் சிங்கை நகரையே பெரும்பான்மையாகவும், நல்லூரைச் சிறுபான்மையாகவும் குறிக்கின்றன. யாழ்ப்பாணம் என்னும் பெயர் 15ம் நூற்றாண்டின் சிங்கள நூல்களிற்றான் முதன்முதற் காணப்படும். செலலிஹினி சந்தேச (28), கோகில சந்தேச (9) என்னும் இரு தூதுகளிலும் அது யாப்பாபட்டு எனப் பெயரிடப்படுகிறது. இதனால் யாழ்ப்பாணப் பெயர் 'யாப்பாநெ' என்னும் சிங்களப் பெயரிட்டினின்று உண்டானதென்பர் ஆராய்ச்சி வல்லோர். இதுவே எம்மதமுமாம்.”

தென்னிங்கை கொட்டகமவில் H.C.P. பெல் கண்டெடுத்த

14ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டு

Image Source : Colombo Museum

“யாப்பா (யகபத்) என்னும் சொற்பகுதி ‘நல்ல’ என்னும் பொருளுள்ள ஓர் மொழியாம். ‘நெ’ என்னும் பகுதி ‘ஊர்’ எனப் பொருள்படும். ஆகவே ‘யாப்பாநெ’ நல்லூர் எனும் தமிழ்ப் பெயருக்குச் சரியான சிங்களமாம். (இது ஸ்ரீ ஏ.எம். குணசேகர முதலியார் எடுத்துக்காட்டியது). எனவே ‘யாப்பாநெ’, ‘யாப்பா பட்டு’ என்பவையிரண்டும் நல்லூர், நல்லூர்ப் பட்டணம் எனும் தமிழ்ப் பெயர்களையே காட்டிநிற்கும். யாப்பாநெ எனும் பெயர் யாழ்ப்பாணம் என மருவி வழங்கிய நாட்களிலே நம் புலவர்கள் யாழ்ப்பாணன் கதையை உருப்படுத்திவைக்க, அன்னோரைப் பின்பற்றிய மயில்வாகனப் புலவர் காலவரையறையிகந்து கவிவீரராகவரெனும் சமீபகாலத்து யாழ்ப்பாணனை பழைய காலத்துக் கற்பனையிலுள்ள யாழ்ப்பாணனோடு சேர்த்து வைப்பவமாலையிற் புகுத்திவிடுகிறார்” (ஞானப்பிரகாசர் 1928: 17-18).

குணசேகர முதலியாரின் விளக்கம்

சிங்கள அறிஞரான ஏ.எம். குணசேகர முதலியார் தாம் எழுதிய ‘இலங்கையின் இடப்பெயர் வரலாறு’ (பக். 130) என்னும் நூலில் ‘நல்லூர்’ என்ற வட இலங்கைத் தலைநகரத்தின் பெயரே சிங்களத்தில் ‘யாப்பாநெ’ (நல்ல ஊர்) என மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அழைக்கப்பட்டதாகவும், ‘யாழ்ப்பாணம்’ என்ற பெயர் ‘யாப்பாநெ’ என்ற சிங்களப் பதத்தினின்று பெறப்பட்டதாகவும் முதன்முதலில் எழுதியிருந்தார். கோகில சந்தேச, செலலிஹினி சந்தேச ஆகிய நூல்களில் இது ‘யாப்பாநெ’ எனக் குறிப்பிடப்படுவதாகக் கூறியிருந்தார்.

‘யாழ்ப்பாணம்’ என ஏற்கனவே அழைக்கப்பட்ட பெயரே சிங்களத்தில் ‘யாப்பாநெ’ ஆனது என்பதை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இலங்கையின் மேல்மாகாணத்தில் பாணந்துறையிலுள்ள ‘நல்லூர்’

என்னும் கிராமம் சிங்கள மொழியில் ‘நல்லூருவ’ என அழைக்கப்படும் பொழுது வட இலங்கையிலுள்ள நல்லூர் மட்டும் ஏன் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்ப்புச் (Translation) செய்யப்பட்டது என்ற கேள்விக்கு அவரால் பதிலிறுக்க முடியவில்லை. பொதுவாக இடப்பெயர்களை எவரும் மொழிபெயர்ப்பு மாற்றம் செய்வதில்லை.

பரணவிதான விளக்கம்

பேராசிரியர் பரணவிதான எழுதிய ‘வட இலங்கையின் ஆரிய இராச்சியம்’ என்ற கட்டுரையில் ‘யாப்பாநெ’ என்ற பெயரின் தோற்றத்தை ஆழமாக ஆய்வுசெய்திருக்கிறார். வட இலங்கையை ஆண்ட ஆரியசக்கரவர்த்திகளின் நாட்டையோ, தலைநகரத்தைப் பற்றியோ நிக்காயசங்கிரஹா எதையுமே கூறவில்லை. ‘யாழ்ப்பாணம்’ பற்றிய தகவல் கி.பி. 1450 இற்கும், கி.பி. 1465 இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்ட செலலிஹினிசந்தேச, கிராசந்தேச, கோகிலசந்தேச ஆகிய சிங்களச் செய்யுள் நூல்களிலே காணப்படுகிறது. ஆறாம் பராக்கிரமபாகு காலத்தில் அவரது சுவீகார மகனான இளவரசன் சப்புமால் பெற்ற வெற்றியைத் தொடர்ந்து இலங்கை முழுவதும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டமை பற்றிய புகழுரை இவற்றில் காணப்படுகிறது. இவை கூறும் சமகாலத் தகவல்கள் (Contemporary Accounts) ஆரியசக்கரவர்த்திகள் ‘யாப்பாநெ’ எனப்பட்ட இன்றைய யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி புரிந்தவர்கள் என அறியத்தருகின்றன. “இலங்கையிலுள்ள எழுத்துப் பதிவுகளில் ‘யாப்பாநெ’ என்ற பெயர் இந்த செய்யுட்களிலேயே முதலில் இடம்பெறுகிறது. ‘யாப்பாநெ’ என்ற பெயர் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சிப்பீடத்தை மட்டுமின்றி,

அவர்களின் ஆட்சிப்பரப்பையும் குறிப்பிடுகிறது. இந்தப் பெயர் குறிப்பிடுவது போல இது ஒரு துறைமுக நகரமாகும். இலங்கையின் ஒரு பகுதியை ஆரியச் சக்கரவர்த்தி ஒருவர் ஆட்சி புரிந்தார் என்பதை 1344 இல் இலங்கைக்கு வருகைதந்த இபின் பத்துதாவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்” (Paranavitana, S. 1961: 174; Ibn Battuta 1953: 217).

பேராசிரியர் பரணவிதானவின் விளக்கம்: “சந்தேஸ நூல்கள் தரும் தகவல்களின்படி ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் அரசபீடம் இருந்த ‘யாபாபடுன’ கடற்கரையிலிருந்த ஒரு துறைமுக நகரம். அதுவே இன்றைய யாழ்ப்பாணம்’ (Paranavitana 1961: 174). எனவே, ‘யாபாபடுன’ என்ற பெயர் உள்ளூரிலிருக்கும் துறைமுகமல்லாத நல்லூருக்குக் கொடுத்த பெயராக இருக்க முடியாது.”

கோகில சந்தேஸ காட்டும் யாழ்ப்பாணப் பட்டினம்

சப்புமால் குமாரய (செண்பகப் பெருமாள்) என்ற ஸ்ரீ சங்கபோதி புவனேகபாகுவின் யாழ்ப்பாணப் படையெடுப்பை ‘குயில்விடு தூதாக’ விவரிக்கும் கோகில சந்தேஸ என்னும் கவிதை நூல் யாழ்ப்பாணத்தை இவ்வாறு விபரிக்கிறது:

“யாபா படுனவில் அரச கடடங்கள்
பல நிரைகளாக அமைந்துள்ளன. இக்
கடடங்களில் பொன்னாலான கொடிகள்
பறக்க விடப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் இக்
கடடங்களில் விலை மதிப்பற்ற இரத்தினக்
கற்கள் இழைத்துக் காணப்பட்டமையால்
எங்கும் பிரகாசம் பொருந்தி விளங்குகின்றன.
இவை தரும் ஒளி, இவற்றன் அழகு
குபேரனுடைய அழகாபுரிக்கு இணை”

(KkilaSandsa, P.S. Perera ed. 1906. v. 243).

கோகில சந்தேஸ, செலலிஹினி சந்தேஸ, கிரா சந்தேஸ ஆகிய சிங்களச் செய்யுள் நூல்களில்தான் முதல் தடவையாக யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் ‘யாபாபடுன’ என்ற பெயரால் குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த சந்தேஸ நூல்களில் சப்புமால் குமாரயவின் யாழ்ப்பாணப் படையெடுப்பே மத்திய நிகழ்வாக அமைந்திருக்கிறது. இந்தப் படையெடுப்பு நடைபெற்ற ஆண்டு கி.பி. 1450 ஆகும்.

இந்த மூன்று சந்தேஸ நூல்களும் கி.பி. 1450 இற்கும் - கி.பி. 1465 இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டவை என பேராசிரியர் பரணவிதான குறிப்பிடுகிறார் (Paranavitana 1961: 174). இந்த நூல்கள் எழுதப்பட முன்னரே திருமாணிக்குழிக் கல்வெட்டிலும், திருப்புகழிலும் யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயர் பதிவாகியிருக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாண அரசும் சிங்கை நகரும்

இலக்கியச் சான்றுகள்

வட இலங்கை இராச்சியத்தின் பெயர் சிங்கை அல்லது சிங்கைநகர் என செகராசசேகரமலை (செய்யுள் - 36), செகராசசேகரம், தக்ஷிணகைலாசபுராணம் (செய்யுள் - 109) ஆகிய நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் பொதுவாகச் சிங்கை நகரத்தின் ஆட்சியாளர் என்றே வர்ணிக்கப்பட்டனர். சிங்கை ஆரியன், சிங்கை நகராரியன், சிங்கை நாடான், சிங்கையெங்கோமான் எனப் பல விருதுகள் இம்மன்னர்களுக்கு இலக்கியத்திலும், சாசனத்திலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் பொதுவாகத் தலைநகரங்களின் பெயர்களே அவற்றின் இராச்சியங்களுக்கும் வழங்கிவந்துள்ளன. இவ்வழக்கத்தை ஒட்டி, சிங்கை என்ற பெயர் வட இலங்கை இராச்சியத்தின் தலைநகருக்கும், இராச்சியத்திற்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பதற்கு ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளின் விருதுகள் இடமளிக்கின்றன. பதினான்காம் நூற்றாண்டில் செகராசசேகரன் என்னும் சிம்மாசனப் பெயரைத் தாங்கிய ஆரியச்சக்கரவர்த்தி ஒருவரின் காலத்தில் எழுதப்பட்ட ‘செகராசசேகரம்’ என்ற மருத்துவ நூலிலே ‘செயம்பெறு சிங்கை நாடன் செகராசசேகரன்’ என மன்னன் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளான். ஆகவே, சிங்கை அல்லது சிங்கைநாடு என்ற பெயர் வட இலங்கை இராச்சியத்தின் ஒரு பெயராக வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் (இந்திரபாலா, கா. 1972: 62).

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தலைநகராக இலக்கியச் சான்றுகளிலும் சாசன ஆதாரங்களிலும் சிங்கை நகர், யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் (யாபா படுன), நல்லூர் ஆகியவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இதற்கு “பொது வழக்கிலிருந்த தலைநகரத்தின் பெயர் ‘யாபா படுன’ (தமிழில் யாழ்ப்பாணப் பட்டினம்) என்றும், ‘சிங்கை நகர்’ என்ற பெயர் அரச சபையினராலும், புலவர்களாலும் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டது” என்றும் பரணவிதான விளக்கமளித்துள்ளார் (Paranavitana, S. 1961: 201).

கொட்டகம் கல்வெட்டு

தென்னிலங்கையில் கேகாலை மாவட்டத்திலுள்ள கொட்டகம் என்ற இடத்தில் H.C.P. பெல் என்ற ஆங்கிலேயத் தொல்லியலாளரால் கண்டெடுக்கப்பட்ட இக்கல்வெட்டு யாழ்ப்பாண அரசின் ஆரியச் சக்கரவர்த்தி ஒருவன் தென்னிலங்கை அரசன் ஒருவனுடன் போரிட்டு வெற்றி பெற்றதை எடுத்துரைக்கிறது. தமிழில் எழுதப்பட்டிருக்கும்

இக்கல்வெட்டு 14 ஆம் நூற்றாண்டிற்குரியதாகக் கணிக்கப்படுகிறது (Bell, H.C.P. 1904: 85; South Indian Inscriptions, Vol. IV, p. 496).

இக்கல்வெட்டில் காணப்படும் வாசகம் இது:

சேது

கங்கணம் வேற்கண்ணினையாற் காட்டினார் காமர்வளைப் பங்கயக் கைமேற்றிலதம் பாரித்தார் - பொங்கொலிநீர்(சீ) சிங்கைநக ராரியனைச் சேராவனுரேசர் தங்கள் மடமாதர் தாம்.

இக்கவிதையின் பொருள்: யாழ்ப்பாண அரசர்கள் சேது காவலர்கள் என அழைக்கப்பட்டமையால் 'சேது' என்ற பதம் அவர்களைக் குறிப்பிடுகிறது. அனுரேசர் - சிங்கள அரச தலைநகரான அநுரையில் (அநுராதபுரத்தில் அல்லது சிங்கள அரசர்களின் தலைநகரில்) வாழும் மடமாதர் பொங்குகடல் நீர் ஆர்ப்பரிக்கும் சிங்கை நகரத்து ஆரியனது பிரசைகள் அல்லர். அவர்களின் கண்களிலிருந்து உதிரும் நீர் கூரிய வேல்களைப் போல ஒளிருகிறது. அணிகலன்கள் அணிந்த தாமரை மலர் போன்ற கரங்களால் எள்நீருற்றினார்கள் (இறந்தவர்களுக்குச் செய்யும் இறுதிச் சடங்கு). (Rasanayagam, C. 1926: p. 364).

இக்கல்வெட்டுக் கூறும் பாடல் சிங்கை ஆரியனது படைகளோடு போரிட்டு இறந்த போர் வீரர்களுக்குச் செய்யப்பட்ட இறுதி மரியாதையை எடுத்துரைக்கிறது. தென்னிலங்கையில் கேகாலை மாவட்டத்திலுள்ள கொட்டகமவில் இது கண்டெடுக்கப்பட்ட படியினால் அங்கிருந்த ஓர் அரசனோடு சிங்கை நகரத்து ஆரியச்சக்கரவர்த்தி போரிட்டிருக்க வேண்டும். அநுராதபுரத்தில் சிங்கள அரசர்களின் ஆட்சி முடிவுற்ற பின்னரும் தென்னிலங்கையில் வேறு இடங்களிலிருந்த அரசர்களையும் அநுரையர் என அழைக்கும் வழக்கம் இருந்தது. இதைத்தவிர வேறு எந்தத் தகவலையும் இதிலிருந்து பெறமுடியாமல் உள்ளது.

பிற ஆதாரங்கள்

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவில் ஆட்சிபுரிந்த அரிகேசரி பராக்கிரம பாண்டியனுடைய (1422-1461) கல்வெட்டுகளிலும் 'சிங்கையும் அனுரையும்' (அனுராதபுரம்) என இலங்கை அரசுகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இச்சான்றுகளை நோக்குமிடத்து யாழ்ப்பாண வரலாற்றின் முற்பட்ட கட்டத்திலே இராச்சியத்தின் தலைநகர் 'சிங்கைநகர்' என்ற இடம் என்பது தெளிவாகின்றது (Annual Report on Epigraphy, Madras 1912, No.4). யாழ்ப்பாண வைபவமாலையிலும், கைலாயமாலையிலும்

ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளின் தலைநகர் நல்லூர் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் முற்பட்ட தமிழ் நூல்களிலோ சாசனங்களிலோ நல்லூரைப் பற்றிய குறிப்புகள் எதுவும் இல்லை. ஆகவே யாழ்ப்பாண மன்னர்களுடைய முதலாவது தலைநகர் சிங்கைநகர் என்றும் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் செண்பகப்பெருமாள் நடத்திய படையெடுப்பிற்குப் பின்னரே இரண்டாவது தலைநகரான நல்லூர் அமைக்கப்பட்டது என்றும் கொள்ளவேண்டும். (ஞானப்பிரகாசர் 1928: பக் 106- 107).

இபின் பத்தூதா (கி.பி. 1344)

கி.பி. 1344 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக்கு வருகை தந்த அரேபிய யாத்திரிகரான இபின் பத்தூதா இலங்கை அரசனான ஆரியச் சக்கரவர்த்தியை 'பத்தல' என்ற நகரத்தில் சந்தித்ததாகவும், அந்த அரசனிடத்தில் ஏராளமான முத்துகள் இருந்ததாகவும், அந்த அரசனின் உதவியோடு அவனளித்த பல்லக்கில் பாதபங்கய மலைவரையும் பயணம் செய்ததையும் தனது பிரயாண ஏடான 'ரெஹ்லா'வில் (Rehla) குறிப்பிட்டிருக்கிறார் (Husain, M. 1976: pp 217-224). ஆரியச் சக்கரவர்த்தி என்ற அரசனின் பெயர் இடம்பெறும் ஆதி இலக்கியப்பதிவு இதுவாகும். 'பத்தல' என இபின் பத்தூதா குறிப்பிடும் நகரம், 'பட்டினம்' (யாழ்ப்பாணப் பட்டினம்) என்பதன் திரிபே என பரணவிதான கருதியுள்ளார் (Paranavitana, S. 1961: p. 208).

சிங்கை நகர் இருந்த இடம்

யாழ்ப்பாண வரலாற்றாசிரியர்களினிடையே சிங்கைநகர் எங்கே இருந்தது என்பது பற்றி வேறுபட்ட பல கருத்துகள் இருந்தது பற்றி ஏற்கனவே கூறியிருந்தோம். சிலர் அது வல்லிபுரத்தில் இருந்ததாகவும், சிலர் யாழ்ப்பாண நகரில் இருந்ததாகவும், சிலர் பூநகரியில் இருந்ததாகவும் கூறியிருந்தனர். இன்னும் சிலர் நல்லூர்தான் சிங்கைநகர் என்றும் கூறியிருந்தார்கள்.

கி.பி. 1450 ஆம் ஆண்டில் செண்பகப் பெருமாளின் படையெடுப்பைப் பற்றிக் கூறும் சந்தேக நூல்கள் யாழ்ப்பாண அரசர்களின் அரசிருக்கை இருந்த இடம் 'யாபா பட்டுன' என்றே கூறுகின்றன. அது முன்னர் 'யாழ்ப்பாணப் பட்டினம்' எனப்பட்ட இன்றைய யாழ்ப்பாணம் என பரணவிதான எடுத்துக்காட்டியிருந்தார் (Paranavitana, S. 1961: 174). கி.பி. 1450 இல் செண்பகப்பெருமாள் நடத்திய படையெடுப்பிற்குப் பின்னரே இரண்டாவது தலைநகரான நல்லூர் அமைக்கப்பட்டது என்பதை சுவாமி ஞானப்பிரகாசரும் எடுத்துக்கூறியிருந்தார் (ஞானப்பிரகாசர் 1928: பக் 106-107).

இதிலிருந்து யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் இருந்த இடத்தில் அமைந்திருந்த அரசிருக்கையே இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுகளிலும் 'சிங்கைநகர்' என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெளிவு. இதில் மாற்றுக்கருத்து இருக்க முடியாது. மாற்றுக்கருத்துக் கூறுபவர்கள் எல்லா இலக்கிய ஆதாரங்களையும் சரிவரப் படித்திருக்கமாட்டார்கள் என்றே தோன்றுகிறது. சமீபகாலங்களில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் நடைபெற்ற அகழ்வாய்வுகள் இது ஒரு புராதன துறைமுக நகரம் என்பதை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

சப்புமல் குமாரய (செண்பகப் பெருமாள்)

கி.பி. 1450-1467

கோகில சந்தேஸ, செலலிஹினி சந்தேஸ (Kokilasandsa, ed. 1906; Stalihinisandsa, ed. 1925) நூல்கள் தரும் தகவலின்படி சப்புமல் குமாரய படையெடுத்து வந்த நாட்களில் இராச மாளிகைகளும், அரச கட்டிடங்களும் வரிசையாக யாபா பட்டுளவில்தான் (யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தில்) காணப்பட்டன. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் அரசிருக்கை இருந்த இடம் இந்த யாபா பட்டுள என்றே இச் சந்தேஸ நூல்கள் தெளிவாகக் கூறுகின்றன. ஆரம்பகால தமிழ் இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுகளிலும் சிங்கைநகர் தலைநகரமாகக் கூறப்பட்டுவதனாலும், சந்தேஸ நூல்களில் யாபாபட்டுள தலைநகரமாகக் கூறப்பட்டுவதனாலும், யாழ்ப்பாணப் பட்டினத் துறைமுக நகரத்தின் மாற்றுப் பெயரே சிங்கைநகர் என அறிய முடிகிறது. சமீபகாலங்களில் இவ்விடத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகள் இதை உறுதியாக நிரூபிக்கின்றன.

யாழ்ப்பாண அரசன் கனகசூரிய சிங்கையாரியனைத் தோற்கடித்த பின்னர் சப்புமல் குமாரய தனது அரசிருக்கையை நல்லூருக்கு மாற்றிக்கொண்டான் (ஞானப்பிரகாசர் 1928: பக். 106-107). சப்புமல் குமாரய நல்லூரிலிருந்து 17 ஆண்டுகள் அரசாண்ட பின்னர், கி.பி. 1467 இல் கோட்டே அரசுக்குத் (Kotte Kingdom) திரும்பி ஆறாவது புவனேகபாகு என்ற பெயரில் அந்த இராச்சியத்தின் அரசபதவியை ஏற்றுக்கொண்டான் (De Silva, K.M. 2005: 118). 1467 இன் பின்னர் நல்லூரில் அரசபதவியை ஏற்றுக்கொண்ட தமிழ் மன்னர்கள்

தங்களது அரச பாரம்பரியத்தின் மரபுரிமைத் தொடர்ச்சியாக (Royal Heritage) தங்களை சிங்கை ஆரியர் என அழைத்துக்கொண்டார்கள்.

சப்புமல் குமாரய (செண்பகப் பெருமாள்) நல்லூரிலிருந்து ஆட்சிபுரிந்த காலத்தில் நல்லூர் சந்தசாமி கோயிலைக் கட்டுவித்தான் என அறிய முடிகிறது. இன்றும் கந்தசுவாமிக்குப் பூசை செய்யும்போது கூறப்படும் கட்டியத்தில் அக்கோயிலைக் கட்டுவித்தவர் ஸ்ரீசங்கபோதி புவனேகபாகு எனக் கூறப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டை

குளவம்சம் என்னும் பாளி வரலாற்று நூல் கி.பி. பதினொராம் நூற்றாண்டில் பொலநறுவை அரசு மீது படையெடுத்துச் சென்ற தமிழ்ப்படை வீரர்கள் வட இலங்கையில் களி மண்ணினால் வட்டவடிவில்

1505 ஆம் ஆண்டில் போர்த்துக்கேயர் கொழும்புத் துறைமுகத்தை வந்தடைதல். ஓர் ஓவியரின் படம்

Image Source : Ceylonguide

கட்டப்பட்ட கோட்டையில் தங்கியிருந்தார்கள் எனக் கூறுகிறது. இவ்வாதாரம் போர்த்துக்கேயருக்கு முன்னரே வட இலங்கையில் ஒரு கோட்டை இருந்ததை உறுதி செய்கிறது. தமிழ் - சிங்கள இலக்கியங்கள் யாழ்ப்பாண இராசதானி காலத்தில் இருந்த இந்தக் கோட்டை பற்றிக் கூறுகின்றன. போர்த்துக்கேயர்கால ஆவணங்கள் யாழ்ப்பாண இராசதானியின் படை வீரர்களுக்கும் போர்த்துக்கேயப் படைவீரர்களுக்கும் இடையிலான முக்கிய போர்கள் கோட்டைப் பிரதேசத்தை அண்டிய இடங்களில் நடைபெற்றதாகக்

கூறுகின்றன. இவ்வாதாரங்களை வைத்து நோக்கும் போது போர்த்துக்கேயர் வருவதற்கு முன்னரே தற்போதைய கோட்டை அமைந்திருக்கும் இடத்தில் களிமண் கொண்டு கட்டப்பட்ட கோட்டையொன்று இருந்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. அக்கோட்டை இருந்த இடத்திலேயே 16 ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயரும், பின்னர் வந்த ஒல்லாந்தரும் (டச்சுக்காரர்) தற்போதைய கோட்டையை தமது நாட்டுக் கலை மரபில் கற்களைக் கொண்டு கட்டியிருக்கலாம் எனச் சிந்திக்க இடமுண்டு (புஷ்பரட்ணம், ப. 2023: 17).

போர்த்துக்கேயர் வருகை

1560 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 7 ஆம் திகதி டொம் கொன்ஸரான்றினோ டி பிரகன்ஸா என்பவன் 1200 போர் வீரர்களுடன் கடல் வழியாக வந்து பண்ணையிலும் (அன்றைய யாழ்ப்பாணத் துறை), கொழும்புத்துறையிலும் நங்கூரமிட்டான். மறுநாள் அவனது படைவீரர்கள் தலைநகரான நல்லூரை நோக்கி அணிவகுத்துச் சென்றார்கள். சங்கிலி மன்னனின் படைத்தலைவன் அவர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டான். நல்லூர்ப் படைகள் அதிகமாக இருந்தபோதிலும் துப்பாக்கிகளை எதிர்த்து அவர்களால் தாக்குப்பிடிக்க முடியவில்லை. போர்த்துக்கேயப் படைகள் தலைநகரை அழித்து, அரச மாளிகையிலிருந்த செல்வங்களைக் கொள்ளையடித்தன (Pieris, Vol. I, 1992: 162-174).

சங்கிலி மன்னன் போர்த்துக்கேயருக்கு துணைநின்றவர்களைக் கொன்றுவிட்டு, போர்த் தந்திர நடவடிக்கைகளுக்கு ஏற்ப கோப்பாய்க்கு பின்வாங்கியிருந்தான். போர்த்துக்கேயர் கோப்பாய்க்கு படைநடத்திச் சென்றபோது அங்கே அவன் இருக்கவில்லை. பச்சிலைப்பள்ளிக்கு இடம் பெயர்ந்திருந்தான். போர்த்துக்கேயர் துப்பாக்கி மருந்துகளும் தீர்ந்து, உணவுக்கும் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டமையால் கிடைத்த செல்வங்களை அபகரித்துக்கொண்டு திரும்பினார்கள் (De Queyroz 1992: 351-372).

சங்கிலி மன்னன் 1566 இல் காலமானான். அவனைத் தொடர்ந்து காசி நயினார், பெரியபிள்ளை, அடுத்து சங்கிலியின் மகன் புவிராஜ பண்டாரம் ஆகியோர் பட்டத்து அரசர்களானார்கள்.

போர்த்துக்கேயரின் இரண்டாவது படையெடுப்பு 1591 ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் 27 ஆம் திகதி டி மென்டொன்சா என்பவன் தலைமையில் 1400 போர்த்துக்கேய வீரர்களுடனும், 3000 சிங்களக் கூலிப்படைகளுடனும் நடைபெற்றது. நல்லூரில் நடைபெற்ற போரில் யாழ்ப்பாணப் படைகளால்

துப்பாக்கிகளை எதிர்த்துப் போரிட முடியவில்லை. அரசன் புவிராஜ பண்டாரம் கைது செய்யப்பட்டு, சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டான். போர்த்துக்கேயர், போர்த்துக்கேய அரசனின் மேலாட்சிக்கு உட்பட்ட பிரதிநிதியாக எதிர்மனசிங்கள் என்பவனை நியமித்துவிட்டு, கொள்ளையடித்த செல்வங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு திரும்பினார்கள் (Gunasingam, M. 2008: 139).

1619 ஆம் ஆண்டில் காப்டன் பிலிப் டி ஒலிவேரா தலைமையில் போர்த்துக்கேயர் மூன்றாவது தடவையாக யாழ்ப்பாணத்தின் மேல் படையெடுத்து வந்தார்கள். வண்ணார்பண்ணையில் எதிர்ப்புத் தோற்கடிக்கப்பட்டது. போர்த்துக்கேயப் படைகள் நல்லூரை முற்றுகையிட்டார்கள். தப்பியோடவிருந்த அரசன் சங்கிலி குமாரனும் அவனது குடும்பத்தினரும் கைது செய்யப்பட்டனர். சங்கிலிகுமாரன் கோவாவிற்குக் கடத்தப்பட்டு அங்கே சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டான் (Pieris, Vol II, 1992: 132-142).

யாழ்ப்பாணத் துறையிலிருந்த (பண்ணை) பண்டகசாலைப் பொருட்கள் சூறையாடப்பட்டன. அவற்றுள் 10,000 மூட்டை அரிசியும், 400 கண்டி புழுங்கல் அரிசியும் அடங்கும் (1 கண்டி - 500 இறாத்தல்). துறைமுகத்திலிருந்த இஸ்லாமிய வர்த்தகர்களுடைய கட்டடங்கள் அடித்துச் சேதமாக்கப்பட்டன (De Queyroz 1992: 351-372).

யாழ்ப்பாணத்தில், இன்றைய முத்திரைச் சந்தியருகில் மிகப்பெரிய இந்துக் கோயிலான நல்லூர் கந்தசாமி கோயிலை போர்த்துக்கேயப் படைகள் தகர்த்தன. கல்லினால் கட்டப்பட்ட கோபுரங்களுடன், சுற்றிவர அரண்களும் கொண்ட இக்கோயில் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது.

போர்த்துக்கேயர் கோட்டை

1620 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 15 ஆம் திகதியன்று பிலிப் டி ஒலிவேரா யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தில் ஒரு கற்கோட்டையைக் கட்ட ஆரம்பித்தான். சுண்ணாம்புக் கற்களையும், பவளப் பாறைகளையும் கொண்டு கட்டப்பட்ட இக்கோட்டையில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி ஆலயத்தின் மதில் சுவர்களும், உயர்ந்த கோபுரங்களும், கோயில் மண்டபங்களும் உடைக்கப்பட்டு அக்கற்கள் அனைத்தும் இக்கோட்டையைக் கட்ட உபயோகிக்கப்பட்டன. இக்கோட்டையை அவர்கள் 'போர்த்துக்கேயர் காப்பரண் மாளிகை' என அழைத்தார்கள். பின்னர் இந்தக் கோட்டையைக் கைப்பற்றிய டச்சுக்கார (ஒல்லாந்தர்) அதிகாரி வான் கோயன்ஸ் இக்கோட்டையைப் பற்றி பின்வருமாறு

பதிவு செய்திருக்கிறார்: “இந்தக் காப்பரண்மாளிகை இந்தியா முழுவதிலுமே உள்ள மிக உறுதிமிக்க மாளிகைகளில் ஒன்று (அக்காலத்தில் இலங்கை இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்பட்டது). சதுர வடிவான இக்கட்டிடத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் அரைவட்ட பிறைநிலா வடிவில் அமைந்த காப்பரண்கள் துருத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. பற்றாவியாவில் உள்ள (டச்சுக்கார கிழக்கிந்திய தலைநகரான ஜகார்த்தா) காப்பரணைக் காட்டிலும் இது பெரியது. கடற்கரையில் உள்ள உயர்வான இடத்தில் அமைந்த இந்த காப்பரண் மேல் ஏற இயலாது. நாங்கள் கொழும்பைக் கைப்பற்றிய பின்னர் போர்த்துக்கேய அதிகாரி அந்தோனியோ டி அமிரால் இக்கோட்டைச் சுவர்களை திருத்தியமைத்திருக்கிறார். கோட்டையின் வெளிச் சுவர்கள் 16 அடி அகலமானவை. ஒரு பக்கச் சுவர் கடலைப் பார்த்திருக்கிறது. கோட்டையை முற்றுக்கையிட்டு உள்ளே இருப்பவர்களைப் பட்டினி போடுவதன் மூலமே இதை அடைய முடியும்” (Translated from Dutch to English by Paul. E. Pieris).

1622 இல் இக்கோட்டையைக் கட்டி முடிந்ததும் நல்லூரிலிருந்த தலைநகரம் இக்கோட்டைக்கு மாற்றப்பட்டு, இக்கோட்டை நகரம் ‘யஃவனாபற்றயோ’ (Jafanapatao) என அழைக்கப்பட்டது. இது ‘யாழ்ப்பாணப் பட்டினம்’ என்பதன் திரிபாகும். போர்வீரர்கள் கோட்டையினுள்ளே அமர்த்தப்பட்டார்கள். இக்கோட்டைக்குள் அரச அலுவலகங்கள், மாதா கோயில் மற்றும் பல கட்டடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. முத்திரைச் சந்தியில் யமுனா ஏரிக்கருகில் நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயில் இருந்த இடத்தில் ஒரு கத்தோலிக்க ஆலயம் கட்டப்பட்டது. 1632 ஆம் ஆண்டளவில் கோட்டைக்குள் இருந்த நகரம் லங்கரோட்டி டி சீக்லாஸ் என்பவனால் பூர்த்தியாக்கப்பட்டது (Abeyasinghe T. 1986).

டச்சுக்காரர் காலம் 1658-1795

1658 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 16 ஆம் திகதி றிக்குளொவ்வான் கோயன்ஸ் என்ற அதிகாரி தலைமையில் டச்சுக்கார வீரர்கள் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையை முற்றுகையிட்டார்கள். அக்கோட்டையை ஆராய்ந்தவான் கோயன்ஸ், அதைத் தாக்கி அழிக்க இயலாது என்பதை உணர்ந்து அதை நீண்டகால முற்றுகை செய்ய முடிவெடுத்தான். போர்த்துக்கேயரைப் பணிய வைக்க பட்டினி போடுவதே சிறந்த ஆயுதம் என முடிவெடுத்தான். அந்த முற்றுகை 99 நாட்கள் நீடித்தது. உணவு, குடிநீர், மருந்து எதுவும் கிடைக்காத

போர்த்துக்கேய வீரர்கள் 24 ஜூன் 1658 இல் சரணடைந்தார்கள் (De Queyroz, 1992: 996-998).

யாழ்ப்பாணத்தில் நிலைகொண்டதும் டச்சுக்காரர், போர்த்துக்கேயர் கோட்டையை இன்னும் பெரிதாக அமைக்க முடிவெடுத்தார்கள். சதுர வடிவிலிருந்த கோட்டையை ஐந்து முனைகள் கொண்ட தாரகை வடிவில் 62 ஏக்கர் அளவை உள்ளடக்கிய பரப்பில் திரும்பக் கட்டினார்கள். வெளிச் சுவர்கள் அடியில் 40 அடி அகலத்திலிருந்து ஆரம்பித்து மேலே போகப்போகக் குறுகி 30 அடி உயரத்தில் 20 அடி அகலத்தைக் கொண்டிருந்தது. சுவர் மேலே போகப்போக வெளிப்பக்கமாகச் சரிந்திருந்தது. அதன்காரணமாக சுவரின் அடிவரையும் வெளியே வருபவர்களைப் பார்க்க முடிவது மல்லாமல், அச்சுவரில் ஏறுவதும் இயலாத காரியம். சுவரின் உச்சியில் நான்கு பக்கங்களிலும் பீரங்கித் தளங்களும், காவல் கோபுரங்களும், சுவரின் உள்ளே அமைந்து நிலத்தின் கீழாகச் செல்லும் சுரங்கப் பாதைகளும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன (Nelson, 1984).

போர்த்துக்கேய மற்றும் டச்சுக்கார பதிவேடுகள் அவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையைக் கட்டுவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட பிரயத்தனங்களைப் பற்றிப் பதிவு செய்திருக்கின்றன. வேலணை, நயினாதீவு, எழுவைதீவு, அனலை தீவு ஆகிய இடங்களிலிருந்து படகுகளிலும், கப்பல்களிலும் பவளக்கற்கள் (Coral Stones) கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. காங்கேசன்துறையிலிருந்து பண்ணைவரை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த சுதேச மக்கள் கைத்தாங்கலாக சுண்ணாம்புக் கற்களை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். பல கிராமங்களில் சுண்ணாம்புச் சூளைகள் அமைக்கப்பட்டு, சுடவைத்த சுண்ணாம்புக்கல் பொடிசெய்யப்பட்டு, கோவாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட சர்க்கரையும், சுதேச குளங்களிலிருந்து பெற்ற களிமண்ணும் சுண்ணாம்புக்கல் பொடியுடன் கலந்து மதில் சுவரின் கற்களை இணைக்கும் சாந்துப் பூச்சுகளாக உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது (Nelson, 1984). கோட்டைக்குள் 300 தென்னை மரங்கள் நடப்பட்டன. இராணுவ தளபதி, கப்பித்தான், கூப்மன் மற்றும் அதிகாரிகளுக்கும், அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் வீடுகள் அமைக்கப்பட்டன. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் கோட்டைக்கு வெளியே நகரம் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. சுற்றுச்சுவர் இல்லாத நகர்ப்பகுதி ‘பெற்றா’ (பேட்டை என்ற தமிழ்ப் பதத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட புறநகரப் பெயர்) எனப்பட்டது (Indrapala, K. 1998: 80).

குறூஸ் கேர்க் கிறிஸ்தவத் திருக்கோயில்

1706 ஆம் ஆண்டில் டச்சுக்காரர்களால் யாழ்ப்பாணம் கோட்டைக்குள்ளே கட்டப்பட்ட 'குறூஸ் கேர்க்' தேவாலயமே இலங்கையில் முதன்முதலாகக் கட்டப்பட்ட புரொட்டஸ்தாந்து 'சேர்ச்' என நம்பப்படுகிறது. 'குறூஸ் கேர்க்' என்றால் கிரேக்க மொழியில் 'சிலுவை வடிவான திருக்கோயில்' எனப் பொருள்படும். இதைக் கட்டுவித்த டச்சுக்காரத் தளபதி அடம் வான்டர் டுயன் என்பவனாவான். இதை அமைத்துக் கொடுத்து கட்டிமுடித்த கட்டடக் கலைஞர் மாட்டினஸ் லூஸேக்கா என்பவராவார். அக்காலத்தில் இது மிகப் புகழ்பெற்று விளங்கிய ஒரு தேவாலயமாகும். (De Silva, R. 1957).

கட்டட அமைப்பு

இத்தேவாலயத்தின் முக்கியத்துவமே இதன் கட்டட அமைப்பு முறைதான். நடுவில் உள்ள ஒரு சதுரமான நடு மண்டபத்திலிருந்து நான்கு திசைகளிலும் ஒரே நீளமான நான்கு பக்க மண்டபங்கள் சிலுவை வடிவில் நீண்டு செல்லும். இதனால்தான் இத்தேவாலயம் 'குறூஸ் கேர்க்' (சிலுவை வடிவான) என அழைக்கப்பட்டது. பவளப்பாறைக் கற்களினாலான பக்கச் சுவர்கள் ஐந்து அடி அகலமானவை. தூண்கள், மேல் வளைவுக் கற்கள், வாசல் வளைவு முகடுகள் என்பன இறக்குமதி செய்யப்பட்ட டச்சுக் கற்களினால் செய்யப்பட்டவை. மண்டபங்களின் நிலம் இரண்டு சதுர அடிப் பளிங்குக் கற்கள் பதித்தவை. சாளரங்கள் பலவகையான கண்ணாடித் துண்டுகளால் ஆனவை. இத்தேவாலயத்தில் ஒரே சமயத்தில் 600 பேர்கள் வரை தொழுகையில் ஈடுபட்டிருக்க முடியும் எனக் கூறப்படுகிறது (The Krus Kerk, 1967),

பிரித்தானியர் காலம் 1795 - 1948

1795 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 15 ஆம் திகதி கொழும்பில் தலைநகர் அமைத்திருந்த டச்சுக்கார அரசின் படைகள் பிரித்தானியப் படைகளிடம் சரணடைந்தன. தொடர்ந்து அதே ஆண்டு செப்டெம்பர் 27 ஆம் திகதி பிரித்தானியர்கள் யாழ்ப்பாணத்தை டச்சுக்காரரிடமிருந்து கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள்.

பிரித்தானியர்களின் ஆட்சியின்கீழ் யாழ்ப்பாணம் ஒரு மாகாணத் தலைநகரமாக வளர்ச்சி பெற்றது. அரச அலுவலகங்கள், அரச அதிகாரிகளின் வதிவிடங்கள், இராணுவ வீரர்களின் உறைவிடங்கள், நீதிமன்றங்கள், தபாற் கந்தோர்கள் மற்றும் முக்கிய கட்டடங்கள் அனைத்தும் கோட்டைக்கு வெளியிலேயே

நிறுவப்பட்டன. கோட்டையைக் காட்டிலும் வெளி நகரமே முக்கியத்துவம் பெற்று மேலும் மேலும் விஸ்தீரணமடைந்தது. கி.பி. 1800 ஆம் ஆண்டளவில் யாழ்ப்பாண நகரில் அரச உத்தியோகத்தர்களையும், இராணுவ வீரர்களையும் தவிர ஆயிரக்கணக்கான சாதாரண மக்கள் குடியிருந்தார்கள். பேர்ஸிவல் டைக் என்ற ஆங்கில அதிகாரி பழைய பூங்காவை (Old Park) தனது சொந்தச் செலவில் வாங்கி அதை யாழ்ப்பாண மக்களுக்கான விக்ரோறியா மகாராணியின் கொடை எனப் பிரகடனம் செய்தார்.

புதிய கல்லூரிகள், புதிய தேவாலயங்கள், புதிய வீதிகள், புதிய அரச திணக்களங்கள் என்பன பத்தென்பதாம் நூற்றாண்டின் யாழ்ப்பாண நகரத்தின் தோற்றத்தை மாற்றியமைத்தன. 1816 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாண முற்றவெளியிலிருந்த லுத்தேரன் திருக்கோயிலையும், அருகிலிருந்த பெற்றோரற்ற பிள்ளைகளின் வளர்ப்பு நிலையத்தையும் விலைக்கு வாங்கிய பிரித்தானிய மிஷனரிமார் அதற்கு 'யாழ்ப்பாண வெஸ்லியன் ஆங்கிலக் கல்லூரி' எனப் பெயரிட்டார்கள். இலங்கையில் முதன்முதலாக அமைக்கப்பட்ட ஆங்கிலக் கல்லூரி என்ற பெருமை இதற்கு உண்டு. வண. பிதா. ஜேம்ஸ் லிஞ்ச் இதன் முதலாவது 'பிரின்ஸிப்பல்' என்ற பெருமைக்கு உரியவர். இக்கல்லூரியின் பெயர் பின்னர் 'யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி' என மாற்றப்பட்டது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் யாழ்ப்பாண நகரத்தின் மத்தியில் ஒரு வைத்தியசாலை நிறுவப்பட்டது. 1906 இல் இது அரசினால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. பிரித்தானியர்கள் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்குள் ஒரு மாற்றமும் கொண்டுவரவில்லை. அதற்குள் சிறைச்சாலை மட்டுந்தான் இருந்தது. அரச அலுவலகங்கள் பழைய பூங்கா அருகாமையில் 'கச்சேரி' என்ற பெயரில் மக்கள் இலகுவாகச் சென்று வரும் வகையில் இயங்கி வந்தன. போர்த்துக்கேயரால் அழிக்கப்பட்ட இந்து ஆலயங்களை திருப்பிக்கட்டுவதற்கான அனுமதியை பிரித்தானியர்கள் வழங்கியிருந்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்களிலெல்லாம் பெரிதும் சிறிதுமாகப் புதிய புதிய கோயில்கள் கட்டப்பட்டன.

யாழ்ப்பாணத் துறைகளிலிருந்து புகையிலை, வெங்காயம் போன்ற உள்ளூர் விளைபொருட்கள் கொழும்புக்கும், தென்னிந்தியத் துறைமுகங்களுக்கும் ஏற்றுமதியாயின. பிரித்தானியர் ஆட்சியில் கடவுச்சீட்டு (Passport) இல்லாமலேயே மக்கள் இந்தியாவுக்குச் சென்றுவரக்கூடியதாக இருந்தது.

சுயராச்சியமும் பின்விளைவுகளும் கோட்டைத் தொல்லியல் பின்புலமும்

பிரித்தானியர்களிடமிருந்து இலங்கை சுயராச்சியமடைந்த பின்னர் 1948 ஆம் ஆண்டில் 900,000 இந்தியத் தமிழர் பிரஜா உரிமை இழந்ததும், 1952 இல் தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசங்களில் 250,000 சிங்கள மக்கள் குடியேற்றப்பட்டதும், 1956 இல் 'சிங்களம் மட்டும்' இந்த நாட்டின் அரசகரும மொழியாக்கப்பட்டதும், 1958 இன் தமிழர் எதிர்ப்பு அராஜகத்தில் 3,000 தமிழர்கள் உயிரிழந்ததும், 10,000 தமிழர்கள் கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு அகதிகளாகக் கடத்தப்பட்டதும், 1974 இல் மாணவர்களின் இலங்கைச் சர்வகலாசாலை அனுமதிக்கு 'தரப்படுத்தல்' அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதும், 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூன் முதலாம் திகதி நள்ளிரவில் தமிழ் மக்களின் அறிவியல் பொக்கிஷமான, தென்னாசியாவின் தலைசிறந்த யாழ்ப்பாண நூல் நிலையம் எரிக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டதும் போன்ற தமிழர் ஒடுக்குமுறை விவகாரங்களை இங்கே விவரமாகக் கூறவேண்டியதில்லை. ஆனால் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் அழிவிற்கான பின்னணிக் காரணிகளை ஆராய்பவர்களுக்கு இலங்கையில் தமிழர் இன ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகளையும், அதன் எதிர்விளைவுகளையும் பற்றிய தகவல்களும் வேண்டியிருக்கிறது.

ஜூலை 1984 இற்கும், ஆகஸ்ட் 1987 இற்குமிடையில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்குள் நிலைகொண்டிருந்த இலங்கை அரச இராணுவத்தினருக்கும் வெளியிலிருந்து தாக்கிய விடுதலைப்புலி வீரர்களுக்குமிடையிலான தொடர்ந்த போரில் கோட்டைக்குள்ளிருந்த பல கட்டடங்கள் சேதமடைந்தன. 1990 ஆம் ஆண்டில் இந்திய சமாதானப் படையினர் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையை இலங்கை அரச இராணுவ வீரர்களிடம் கையளித்துவிட்டு விலகிய பின்னர், ஜூன் 1990 இல் விடுதலைப் புலிகள் மீண்டும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையை முற்றுகையிட்டார்கள். அவர்கள் உபயோகித்த பீரங்கிக் குண்டுகளும், 'பஸிலன் 2000' குண்டுகளும் கோட்டைக்குள்ளிருந்த புராதன கட்டடங்களுக்குப் பலத்த சேதத்தை விளைவித்தன. 1990 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 26 ஆம் திகதி விடுதலைப் புலியினர் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். ஐந்து ஆண்டுகள் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை புலிப்படை வீரர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தது. ஐந்து ஆண்டுகள் கழித்து இலங்கை இராணுவம் யாழ்ப்பாணத்தின் மீது பெரியதொரு படையெடுப்பை மேற்கொண்டவேளை,

விடுதலைப் புலிகள் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையை விட்டுவிட்டு கிளிநொச்சியில் தங்குகது புதிய தளத்திற்கு இடம் பெயர்ந்தார்கள். (Kunarasu, K. 1995: 78-104).

மே மாதம் 2009 இல் முள்ளிவாய்க்காலில், இலங்கை அரச படைகளின் விடுதலைப் புலிகளுக்கெதிரான வெற்றியைத் தொடர்ந்து, 2010 ஆம் ஆண்டில் நெதர்லாந்தின் டச்சுக்கார அரசு யாழ்ப்பாண டச்சுக் கோட்டையின் புனர்நிர்மாண வேலைகளுக்கான நிதியைத் தந்துதவ முன்வந்தது. இலங்கை அரசின் தொல்லியல் துறையினர் 'ஸ்ரீலங்கா - நெதர்லாந்து திட்டம்' என்ற பெயரில் இதை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை மேற்கொண்டார்கள்.

புதிய கட்டடங்களுக்கு அத்திவாரம் போடுவதற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்குள்ளே சில மேலாய்வுகளையும், அகழ்வாய்வுகளையும் மேற்கொள்வதற்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினர் இலங்கை அரசின் அனுமதியைக் கேட்டிருந்தார்கள். போர்த்துகேயரின் ஆக்கிரமிப்பிற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அமைந்த இடம் ஒரு பிரபல துறைமுகமாக இருந்ததற்கான சான்றுகளைப் பெறக்கூடிய 'ஆதாரமீட்பு நடவடிக்கையாக' (Rescue Operation) இது இருக்கும் என விண்ணப்பித்திருந்தார்கள். இலங்கை அரச தொல்லியல் துறையின் மேற்பார்வையின் கீழ் இந்த ஆய்வை மேற்கொள்ள அரசு அனுமதித்தது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இளமாணித்துறை மாணவர்கள் பேராசிரியர் புஷ்பரட்ணம், உதவி தொல்லியல் ஆணையாளர் கலாநிதி நிமல் பெரேரா ஆகியோரின் வழிகாட்டலில் இந்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார்கள்.

இந்த முதலாவது ஆய்வுகளில் கண்ட கண்டுபிடிப்புகளின் முக்கியத்துவம் தொடர்ந்தும் இந்த இடத்தில் அறிவியல் ரீதியான ஓர் அகழ்வாய்வை மேற்கொள்ள வேண்டிய தேவையை வலியுறுத்தியது. பிரித்தானிய டர்ஹாம் பல்கலைக்கழக தொல்லியல் பேராசிரியரும், UNESCO தொல்லியல் நன்னெறிக்கோட்பாட்டின் தலைவருமான றொபின் கொனிங்ஹாம் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்விற்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். அவரோடு இலங்கை அரசின் மத்திய கலாசார நிதிக்காப்பாளர், தொல்லியல் திணைக்கள அதிகாரிகள், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தொல்லியல் பட்டதாரி மாணவர்கள், கெலனியா பல்கலைக்கழக மேற்பட்டதாரி நிறுவன மாணவர்கள், பலதரப்பட்ட தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள், சாதாரண தொழிலாளர் என நூற்றுக்கணக்கானோர் பணிபுரிந்தார்கள்.

பகுதி

2

யாழ்ப்பாணக் கோட்டைத் தொல்லியல்
ஆய்வுகள்

யாழ்ப்பாணக் கோட்டை மேலாய்வுகள் 2011-12

2010 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கைத் தொல்லியல் திணைக்களம் நெதர்லாந்து அரசின் நிதியுதவியுடன் அழிவடைந்த யாழ்ப்பாணக் கோட்டையை மீள்புனரமைப்புச் செய்துவரும் காலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களால் 62 ஏக்கர் பரப்பில் அமைந்த கோட்டையின் பெரும்பகுதி தொல்லியல் மேலாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. அவற்றுள் அழிவடைந்த கிறிஸ்தவத் தேவாலயம், இராணி மாளிகை, ஆயுதக் களஞ்சியங்கள், பீரங்கித் தளங்கள், படைவீரர்களின் இருப்பிடங்கள், காவல் மையங்கள் என்பன அமைந்துள்ள இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் மேலாய்வுகளில் யாழ்ப்பாணத்திற்குப் போர்த்துக்கேயரின் வருகைக்கு முற்பட்ட வரலாற்றை வெளிப்படுத்திக் காட்டும் பல தொல்பொருட் சான்றுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் முக்கியமாக ஆதிகால, இடைக்கால, உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு நாணயங்கள், பல்வேறு காலகட்டங்களைச் சேர்ந்த உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு மட்பாண்டங்கள், சுடுமண்ணினாலான இந்துச் சிற்பங்கள், கருங்கல் மற்றும் சுண்ணாம்புக் கல்லிலாலான இந்த ஆலயங்களின் அழிபாடுகள் மற்றும் கலைவடிவங்கள், சமயச் சின்னங்கள், கல்வெட்டுகள் என்பன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்வாதாரங்கள் போர்த்துக்கேயர் வருவதற்கு முன்னரே தற்போதைய கோட்டைப் பிரதேசமும், அதன் சுற்றாடலும் புராதன குடியிருப்பு மையங்களாகவும், இந்து சமுத்திர கடல்சார் வாணிபத்தில் மேற்காசிய, தென்கிழக்காசிய மற்றும் கிழக்காசிய நாடுகளுக்கிடையிலான வாணிப மையமாகவும் இருந்துள்ளதை உறுதி செய்கின்றன (புஷ்பரட்ணம், ப. 2023).

யாழ்ப்பாணக் கோட்டை: முதலாம் கட்ட அகழ்வாய்வுகள் 2011-12

அகழ்வாய்வு - 1

முதலாவது அகழ்வாய்வுக்குழி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் புஷ்பரட்ணத்தின் மேற்பார்வையில் நடைபெற்றது. கோட்டை வாசல் ஆரம்பிக்கும் இடத்திற்கும் கடற்கரைப் பக்கமாக உள்ள வீதிக்கும் இடையே 10 x 6 அடி நீள அகலத்தில் தோண்டப்பட்டது. 2.5 அடி ஆழம் வரை அகழ்ந்தபோது கடல் நீர் உள்ளே கசிந்துவர ஆரம்பித்தது. இந்தக் குழியில் மூன்று கலாசார மண்

அடுக்குகளை அடையாளம் காண முடிந்தது. இந்த மூன்று அடுக்குகளிலும் பல்வேறு வடிவங்களில் அமைந்த பலதரப்பட்ட மட்பாண்ட ஓடுகள் கிடைத்தன. மூன்றாவது மேல் அடுக்கில் பெருமளவு பளிங்குபோல பளபளப்பானதும், பளபளப்பற்றதுமான சீன மட்பாண்டங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவற்றோடு மனித எலும்புக்கூடுகளும் காணப்பட்டன. இச் சீன மட்பாண்டங்களின் காலம் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியாதலால் இவை போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணம் வருவதற்கு 300 ஆண்டுகள் முன்னரே இந்த இடத்தை வந்தடைந்திருக்க வேண்டும். இந்தக் குழியை இயற்கை மண் மட்டம்வரை அகழ்ந்திட முடியாமையால், தொன்மையான சான்றுகளை வெளிக்கொணர முடியவில்லை (புஷ்பரட்ணம், 2021).

அகழ்வாய்வு - 2

இரண்டாவது அகழ்வாய்வு கோட்டையின் உட்பகுதியில் தொல்லியல் திணைக்கள உதவி ஆணையாளர் கலாநிதி நிமல் பெரேரா தலைமையில் நடைபெற்றது. ஆயுதக் களஞ்சிய அறைக்கு முன்னால் 6 x 6 அடி சதுர அடியில், இயற்கை மண்ணை அடையும் வரை அகழ்வு நடாத்தப்பட்டது. இந்தக் குழியிலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்கலைப் பொருட்கள் அனைத்தும் கொழும்பு தொல்லியல் திணைக்களத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. இந்த அகழ்வின் அகழ்வாய்வறிக்கை இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை.

அகழ்வாய்வு - 3

மூன்றாவது அகழ்வாய்வுக் குழி ஐரோப்பியப் படைவீரர்கள் தங்கியிருந்த இராணுவக் குடியமைப்புக் கட்டடத்திற்கு முன்னால் நடாத்தப்பட்டது. இந்த அகழ்வு முன்கூட்டியே திட்டமிட்டதல்ல. இவ்விடத்தில் பிற தேவைக்காக 6 x 6 அடி நீள அகலத்தில் 7 அடி ஆழம் வரை குழி தோண்டியபோது வெளிவந்த அரிய தொல்லியல் கலைப்பொருட்கள் பின்னர் அவ்விடத்தில் தொல்லியல் அகழாய்வை மேற்கொள்ளக் காரணமாக அமைந்தன. ஆரம்ப அகழ்வு, இயந்திரத்தைக் கொண்டு நடத்தியபடியினால் கலாசார அடுக்குகள் குழம்பிய நிலையில் இருந்த போதிலும் நான்கு கலாசார அடுக்குகள் இனம் காணப்பட்டன.

குழியின் அடிப்பாகத்தில் கண்ட பலதரப்பட்ட ஆரம்பகால முறிவளைவு கொண்ட கறுப்பு - சிவப்பு மட்பாண்டங்கள், மற்ற வகை கறுப்பு - சிவப்பு மட்பாண்டங்கள், ஆதி இரும்புக் காலத்தைய சிவப்பு

முதலாவது அகழ்வாய்வுக் குழியில் கடல்நீர் கசிந்துவரும்வரை மேற்கொண்ட அகழ்வு.

Image Source - University of Jaffna

மட்பாண்டங்கள் என்பன அநுராதபுரம், கந்தரோடை ஆகிய இடங்களை நிகர்த்த ஆதிக்குடியிருப்புகள் இந்த இடத்தில் இருந்ததை உறுதி செய்தன. அதற்கு அடுத்த இரண்டாவது அடுக்கில் கி.மு. மூன்றாம், இரண்டாம் நூற்றாண்டிற்குரிய உரோம 'ரௌலெற்றெட்' மட்பாண்டங்களும், 'அம்போரா' சாடிகளும் காணப்பட்டன. அடுத்து கி.பி. முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளுக்குரிய உரோம நாணயங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. மூன்றாவது அடுக்கில் பலவகையான இஸ்லாமிய, சீன பளபளப்பான கலன்கள், பீங்கான்கள், சீன, இஸ்லாமிய நாணயங்கள் என்பன கண்டெடுக்கப்பட்டன. நான்காவது அடுக்கில் யாழ்ப்பாண இராசதானிக்குரிய நாணயங்கள், ஐரோப்பிய நாணயங்கள், கட்டடங்களின் இடிபாடுகள் என்பன காணப்பட்டன (புஷ்பரட்ணம், ப. 2021: 13).

இந்த அகழ்வுகளில் கண்டெடுத்த தொல்பொருட்கள் பற்றி பின்னர் விரிவாகப் பேசப்படும்.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டை: இரண்டாம் கட்ட அகழ்வாய்வுகள் 2017-18

பிரித்தானிய டர்ஹாம் பல்கலைக்கழக தொல்லியல் பேராசிரியரும், UNESCO தொல்லியல் நன்னெறிக்கோட்பாட்டின் தலைவருமான றொபின் கொனிங்ஹாம் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை இரண்டாம் கட்ட அகழ்விற்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்.

அவரோடு இணைந்து இலங்கை அரசின் மத்திய கலாசார நிதிக்காப்பாளர் தரப்பில் பேராசிரியர் பிரிந்தா குணவர்த்தனா குழுவினர், பேராசிரியர் பரமு புஷ்பரட்ணம் தலைமையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தொல்லியல் பட்டதாரி மாணவர்கள் அனைவரும் இணைந்து இந்த அகழ்வாய்வில் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள்.

மனிதனில்லாத வானூர்தி வாகன மதிப்பீடு (Unmanned Aerial Vehicle Survey)

வானூர்தி வாகனத்தின் மூலம் எடுத்த படங்கள் வழியாக கோட்டை மதில்கள், மதிலினுள் அமைந்த உயர் மேடைகள் (Ramparts), அகழிகள், கோட்டையினுள் நிற்கும் கட்டடங்கள், கோட்டையைச் சுற்றிவர உள்ள சுற்றாடல்கள் ஆகியவற்றைக் கணிப்பிட முடிந்தது. கோட்டையின் வட மேற்கில் முந்தைய போர்த்துக்கேய கோட்டையின் மூன்று அரைவட்ட காவல் அரண்களைக் (Bastions) காண முடிந்தது. இக்காவல் அரண்கள் டச்சுக் கோட்டையுடன் கூட்டிணைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த வானூர்தி வாகனப் படங்களின் மதிப்பீடு, கோட்டையின் முழு வரைவையும், தற்போது நிற்கும் கட்டடங்கள், அதில் இருக்கும் சரியான இடத்தையும், கீழே தெரியும் தொல்லியல் உருவங்களுக்கும் அவற்றிற்கான தொடர்பையும் எடுத்துக்காட்டின (Davis, C.E. et al. 2017).

நிலத்தைத் துளைத்தெடுக்கும் ரேடர் மதிப்பீடு (Ground Penetrating Radar Survey)

நிலத்திற்குக் கீழே ரேடார் கருவி மூலம் எடுத்த படங்கள், அங்கிருக்கும் கட்டடங்களின் பரவலையும், அவை காணப்படும் ஆழத்தையும் கணிப்பிட உதவின. போர்த்துக்கேயர் கட்டிய மாதா கோயில், அதற்கும் முற்பட்ட பண்டகசாலை மற்றும் கட்டடங்களின் இடிபாடுகள் என்பன காணப்பட்டன. இவை நிலத்திற்குக் கீழிருக்கும் மரபுரிமை (Subsurface heritage) ஆதலால், இவற்றைப் பாதுகாக்கவேண்டியது முக்கியம் என உணரப்பட்டது. யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் வரைநிலையிடத்தின் தொல்லியல் ரீதியிலான படிநிலை வளர்ச்சியை (Archaeological sequence) விஞ்ஞான முறையில் காலக்கணிப்புச் செய்வதற்கு இந்த மதிப்பீடு உதவியிருக்கிறது (Davis, C.E. et al. 2017).

அகழ்வாய்வுகள்

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள இந்த மையத்தின் மனிதக் குடியிருப்புகளின் வரலாற்றையும், இதன் படிமுறை வளர்ச்சி சார்ந்த நிரலொழுங்கையும் (Developmental

sequence) விளங்கிக் கொள்ளும் வகையிலே அகழ்வுக் குழிகள் அமைக்கப்பட்டன. ரேடர் மதிப்பீட்டைக் கொண்டு கோட்டைக்குள் மூன்று புள்ளிகள் உயிர்மைய இடங்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டன. இக்குழிகள் அடுக்கியற் படிவாக்கக் கூறுகளாக, அவற்றின் தொன்மையும், காலவரன்முறை வளர்ச்சியும், இந்து சமுத்திர வர்த்தக வலைப்பின்னலில் இந்த மையத்தின் பங்கு விளங்குமாறும் அகழ்வுசெய்ய முடிவெடுக்கப்பட்டது. இந்த ஆய்வில் நவீன தொழில்நுட்பக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி அறிவியல்பூர்வமாக அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதனால் இங்கு கிடைத்த தொல்பொருட் சின்னங்களின் காலம், அவை தோற்றம் பெற்ற இடம், அவற்றின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் தொடர்பான கணிப்பீடுகள் என்பன நம்பகத்தன்மை வாய்ந்தனவாகக் காணப்படுகின்றன (Davis, C.E. et al. 2017, 2018, 2019).

பழைய சிறைச்சாலைக் குழி - ஆய்வுக்குழி 1

பழைய சிறைச்சாலை இருந்த இடத்தில் 2.5 x 2.0 மீட்டர் அளவில் இயற்கை மண்படை வரை தோண்டப்பட்ட குழியில் ஒன்பது வேறுபட்ட கலாசார மண்படை அடுக்குகள் இனம் காணப்பட்டன. அடியிலிருந்து இயற்கை மண் மட்டத்திலிருந்து மேல்நோக்கிய அடுக்கில், முதலில் அடியிலிருந்து இயற்கை மண்ணுடன் கலந்த ஆரம்பகால கறுப்பு சிவப்பு மட்பாண்டங்களும் (Black and Red ware), அடுத்து பின்பெருங்கற்காலத்திற்குரிய கறுப்புசிவப்பு மட்பாண்டங்களும் காணப்பட்டன. பின்பெருங்கற்காலத்தை அடுக்கில் வட இந்திய சாம்பல்நிற மட்பாண்டங்கள் (Grey Ware) காணப்பட்டன. அடுத்து வட இந்திய பளபளத்த கறுப்பு மட்பாண்டங்கள் (Northern Black Polished Ware), ரௌலெற்றெட் மட்கலன்கள், அரிக்கமேடு வகை மட்பாண்டங்கள், ரோமாபுரி அரிற்றைன் வகை மட்பாண்டங்கள் (Arretine Ware), பளபளத்த சிவப்பு மட்பாண்டங்கள், சலானிய இஸ்லாமிய கலன்கள், டற்சன் சாடிகள், யூநீல கலன்கள் (Yue Green Ware), சீனப் பீங்கான்கள் மற்றும் மேல் மட்டங்களில் ஐரோப்பிய கலன்கள் என்பன கண்டெடுக்கப்பட்டன (Davis, C.E. et al. 2018, 2019).

ராணி மாளிகை அகழ்வாய்வு - ஆய்வுக்குழி 2

ராணிமாளிகையின் முற்றத்தில் 4.30 x 6.0 மீட்டர் அளவினதான குழி வெட்டப்பட்டது. இந்தக் குழியில் பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டிற்குரிய

கலன்களும், மட்பாண்டங்களும் காணப்பட்டன. இக்குழியினில் ஒரு மூலையில் தோண்டப்பட்ட உபகுழியில், ஐரோப்பியர் கால மட்பாண்டங்கள், பல கலாசார அடுக்குகளில் காணப்பட்டன (Davis, C.E. et al. 2018, 2019).

குறுஸ் கேர்க் தேவாலயம் இருந்த இடத்தில் வட கிழக்குப் பகுதியில் 5 x 5 மீட்டர் அளவில் ஆறு சதுர வலைச்சட்ட நிலம் அளந்து குறிக்கப்பட்டது. சற்று தள்ளி இதே அளவினதான வலைச்சட்டம் பலகைகள் கொண்டு அமைக்கப்பட்டது. அகழ்வு செய்தபோது பெறப்பட்ட ஓடுகள், செங்கட்டிகள், கண்ணாடித் துண்டுகள், கலைப்பொருட்கள் என்பன அவை கண்டெடுக்கப்பட்ட சதுரங்களில், அவற்றை ஒத்த பலகைச் சதுரங்களில் வைக்கப்பட்டன. திரும்பவும் புனர் நிர்மாணிக்க நேரிட்டால், அப்பொருட்களைக் கண்ட இடத்தை இலகுவாக இனம் காண முடியும் என்பதற்காக இம்முறை கையாளப்பட்டது (Davis, et al. 2017, 2018, 2019).

கோட்டைச் சுவர் மேடை அகழ்வாய்வு - ஆய்வுக்குழி 4

கோட்டைச் சுவர் மேற்குப்பக்க மேடையில் இருந்த குப்பைகளையும், சிதைகூழங்களையும் நீக்கிய பின்னர் மேடையின் உள்முகத்தருகில் 2 x 1 மீட்டர் அளவான குழி வெட்டப்பட்டது. மேடைச் சுவரின் அடிப்பாகம் கோறல் கற்களும், சுண்ணாம்புக் கற்களும் கொண்டு சுண்ணப் பசையால் பொருத்தப்பட்டிருந்தது. மேலும் கீழே அகழ்ந்து செல்ல, பொழியப்பட்ட சுண்ணாம்புக்கற்களினால் அடித்தள மேடை அமைக்கப்பட்டிருப்பது தெரிய வந்தது. இது கோட்டை அமைப்பின், முற்பட்ட ஒரு பகுதியாக இருந்திருக்கும் (Davis, et al. 2017, 2018, 2019).

தொல்லியலாய்வுகளில் கண்ட தொல்பொருட்கள்

யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்வுகளில் கண்டெடுத்த பொருட்களைத் தவிர, மேலாய்வுகளிலும் பல முக்கியமான கருவூலப் பொருட்களும், புறப்பொருட்களும் பெறப்பட்டன. வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அகழ்வாய்வுப் பொருட்கள், கதிரியக்கக்கரிம வயதுக்கணிப்பு (Radiocarbon dating) மற்றும் வெப்பேற்றுக் கதிரொளிவீச்சு காலக்கணிப்புக்களுக்காக (Thermoluminescence dating) பிரித்தானியாவிற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டன.

அகழ்வுகளில் அதிகமாகக் காணப்பட்ட, இலகுவாகத் தேதி கணிப்பிடக்கூடிய பொருட்கள் மட்பாண்டங்களாகும். பேராசிரியர் றொபின்

கொனிங்ஹாம் தனது குழுவினர் அகழ்வுகளில் கண்டெடுத்த மட்பாண்டங்கள் மற்றும் பேராசிரியர் புஷ்பரட்ணத்தின் குழுவினர் வெளிக்கொணர்ந்த மட்பாண்டங்கள் அனைத்தையும் தொகுத்து அவற்றின் காலங்களை வார்க்கோட்டு விவர விளக்கப்படமாகத் (Barcode Chart) தயாரித்தார். இதில் 25 வகையான மட்பாண்டங்கள் அவற்றின் கால வரிசையில் பதிவு செய்யப்பட்டன.

இந்த மட்பாண்டங்களில் மிகப் பழமையானவை அடியில் கண்ட இயற்கை மண்ணுடன் கலந்து காணப்பட்ட பெருங்கற் பண்பாட்டு கறுப்பு - சிவப்பு மட்பாண்டங்களாகும். இவற்றின் ஆரம்ப காலத்தை கி.மு. 700 ஆம் ஆண்டு என முதலில் கணிப்பிட்ட கொனிங்ஹாம் அதை மறுபரிசீலனை செய்து அதை கி.மு. சுமார் 1000 ஆண்டாகக் கணிப்பிட்டார். இதன் பிரகாரம் கி.மு. ஆயிரம் ஆண்டளவில் இப்பிரதேசத்தில் மக்கள் குடியிருப்புகள் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. பெருங்கற் பண்பாட்டின் ஓர் அங்கமான கறுப்பு - சிவப்பு மட்பாண்டங்களையும், அவைகளை உருவாக்கும் தொழில் திறனையும், முதன் முதலாக தென்னிந்தியாவிலிருந்து கடல் மார்க்கமாக வந்த மக்கள் மூலமாக, அல்லது கந்தரோடையிலிருந்து கசிந்து வந்த பண்பாட்டு வழியாக இப்பிரதேச மக்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும். இதைத் தொடர்ந்த இந்திய, கிரேக்க - உரோம, பாரசீக, இஸ்லாமிய, கிழக்காசிய தொல்பொருட்கள் ஐரோப்பியரின் வருகைக்காலம் வரை இப்பிரதேசம் தொடர்ச்சியாகக் குடியிருப்பில் இருந்ததை எடுத்துக்காட்டியது (Davis, Coningham et al. 2018).

வட இந்திய சாம்பல் நிற மட்கலன்களும், வட இந்திய பளபளப்பான கறுப்பு மட்பாண்டங்களும் (North Indian Grey Ware and Northern Black Polished Ware) கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டிற்கு முற்பட்ட ஆழ்கடல் வர்த்தக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்காட்டின. ரௌலெற்றெட் மட்பாண்டங்களும், அம்போரா சாடிகளும் கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டிற்கும் கி.பி. 200 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்டகால உரோம நெடுங்கடல் வர்த்தக நடவடிக்கைகளை எடுத்துரைத்தன. ஒம்பொலஸ் மட்கலன்களும் அதே காலத்தைய கிரேக்க - உரோம வர்த்தகத்தை எடுத்துக்காட்டியது. தமிழகத்தின் சிவப்பு வர்ணம் பூசிய வெண்பாண்டம், பளபளப்பான சிவப்பு நிறம் கொண்ட மற்றும் சலானிய - இஸ்லாமிய மட்பாண்டங்கள் மேற்காசிய நாடுகளுடனான (பாரஸீகம், ஈரான், ஈராக்) வர்த்தகத் தொடர்பை எடுத்துக்காட்டியது. யூபச்சை கலன்கள், டூஸன் கற்கலன்கள், மிங் பீங்கான்கள் என்பன கி.பி. 700 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கி.பி. 1600 ஆம் ஆண்டு வரையிலான சீன வர்த்தகத்தைக் காண்பித்தது (Davis, Coningham et al. 2018).

கோட்டைப் பிரதேச பூர்வீகக் குடியிருப்புகள்

கோட்டைப் பிரதேசத்தினுள் இதுவரை நடைபெற்ற அகழ்வுகளிலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட தொல்பொருட்களில் காணப்பட்ட கறுப்பு - சிவப்பு மட்பாண்டங்களை உபயோகித்த, பெருங்கற் பண்பாட்டைப் பேணிய, ஆதி இரும்புக்கால மக்கள் கோட்டைப் பிரதேசத்தில் கி.மு. 1000 ஆண்டுகாலத்தில் ஆரம்பித்து தொடர்ச்சியாக இப்பிரதேசத்திலே வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள். பேராசிரியர் புஷ்பரட்ணம் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளின்படி யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்கு மிகக் கிட்டிய தொலைவில் கிழக்கே அரியாலை, பூம்புகார், தென்கிழக்கே மண்ணித்தலை, கல்முனை, தெற்கே சாட்டி, மேற்கே ஆனைக்கோட்டை ஆகிய இடங்களிலும் பெருங்கற் பண்பாட்டைப் பேணிய யாழ்ப்பாணத்தின் தொடக்ககால மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன (புஷ்பரட்ணம், ப. 2021). அன்றைய யாழ்ப்பாணப் பட்டினமான கோட்டைப் பிரதேசத்திலும் வாழ்ந்தவர்கள், அதே பெருங்கற் பண்பாட்டைப் பேணிய, அதே இனப்பிரிவைச் (Ethnic group) சேர்ந்த மக்கள் எனக் கொள்ளலாம்.

1970 ஆம் ஆண்டில் கந்தரோடையிலுள்ள பென்ஸில்வேனியப் பல்கலைக்கழக அருங்காட்சியகத்தினர் மேற்கொண்ட அகழ்வாய்வுகளிலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட கருவூலப் பொருட்களின் கதிரியக்கக் கரிம தேதிக்கணிப்புகளின்படி கி.மு. 1350 ஆம் ஆண்டுக் காலத்திலேயே பெருங்கற் பண்பாட்டைப் பேணிய மக்களின் குடியிருப்புகள் கந்தரோடைப் பகுதியில் ஆரம்பமாகியிருப்பதை ஏற்கனவே இத் தொடரின் நான்காம் இயலில் பார்த்தோம். இந்த ஆய்வுக்குமுவிற் குத் தலைமை தாங்கிய விமலா பெக்லி கந்தரோடைப் பண்பாடு தமிழகத்தின் இரும்புக்காலப் பெருங்கற்பண்பாட்டுடன் கொண்டிருந்த நெருங்கிய ஒற்றுமையைச் சுட்டிக்காட்டி, கந்தரோடையில் வாழ்ந்த மக்கள் தமிழகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்திருக்கலாம், அல்லது கந்தரோடையில் ஏற்கனவே வாழ்ந்த மக்கள் தமிழகத்துடன் நெருங்கிய கலாசாரத் தொடர்புகளைக் கொண்டிருக்கலாம் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார் (Begley, V. 1973).

யாழ்ப்பாணத்தின் கோட்டைப் பிரதேசத்திலும், அதன் அயல் பகுதிகளான அரியாலை, பூம்புகார், மண்ணித்தலை, கல்முனை, சாட்டி, ஆனைக்கோட்டை ஆகிய இடங்களிலும் வாழ்ந்த மக்களும் விமலா பெக்லியின் கருத்துப்படி தமிழகத்திலிருந்து

புலம்பெயர்ந்து வந்திருக்கலாம், அல்லது அவ்விடங்களில் ஏற்கனவே வாழ்ந்த மக்கள் தமிழகத்திலிருந்து வருகை தந்த இரும்புக்கால பெருங்கற் பண்பாட்டு அம்சங்களைக் கடைப்பிடித்திருக்கலாம். கந்தரோடையின் பெருங்கற் பண்பாட்டின் ஆரம்பகாலம் கி.மு. 1350 ஆம் ஆண்டாகவும், யாழ்ப்பாணக் கோட்டை மக்களின் பெருங்கற்பண்பாட்டுக் காலம் ஏறக்குறைய கி.மு. 1000 ஆம் ஆண்டாகவும் இருப்பதனால் இந்த 350 ஆண்டுகால இடைவெளியில் மக்கள் கந்தரோடையிலிருந்தும் இடம்பெயர்ந்து வந்திருக்கலாம். மேலும், யாழ்ப்பாணப் பட்டினமே கந்தரோடையின் முக்கியமான வர்த்தகத் துறையாக விளங்கி வந்திருப்பதை இனிவரும் சான்றுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

புராதன யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பிரதேசம் (யாழ்ப்பாணப் பட்டினம்) கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வாக்கிலே நகரமயமாக்கப்பட்டிருப்பதற்கான ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இப்பிரதேசத்தில் நெல் விவசாயம் மேற்கொண்டதற்கான ஆதாரங்கள் காணப்படாமையால், இந்த மக்களுக்கான உணவு அருகிலிருக்கும் ஆனைக்கோட்டையிலிருந்தோ, அல்லது அரியாலையிலிருந்தோ கொண்டு வரப்பட்டிருக்கலாம்.

இந்து மாகடல் வர்த்தக வலைப்பின்னல்

வட இந்திய வர்த்தகம்: கி.மு.1000 - கி.மு.100

யாழ்ப்பாண அகழ்வுகளில் கண்ட வட இந்திய சாம்பல்நிற மட்கலன்களும், வட இந்திய பளபளப்பான கறுப்பு மட்பாண்டங்களும் கி.மு. முதலாம் ஆயிரத்தாண்டில் நிலவிய வட இந்திய வர்த்தகத்தின் சான்றாக அமைகிறது. வட இந்திய நிறமடித்த சாம்பல் மட்பாண்டங்கள் (Painted Grey Ware) கி.மு. 1200 ஆம் ஆண்டளவில் ஆரம்பமாகி கி.மு. 600 ஆம் ஆண்டுவரை தயாரிப்பில் இருந்திருக்கின்றன. கி.மு. 600 ஆண்டுக் காலகட்டத்தில் சாம்பல் மட்பாண்டங்களின் தயாரிப்பு நிறுத்தப்பட்டு, அதைத் தொடர்ந்து பளபளப்பான கறுப்பு மட்பாண்டங்கள் (Northern Black Polished Ware) தயாரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன (Adams, D.Q.1997: 310).

யாழ்ப்பாணத்தில் கண்டெடுத்த வட இந்திய பளபளப்பான கறுப்பு மட்பாண்டங்களுக்கு கி.மு. 500 முதல் கி.மு. 100 ஆண்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சம்பகால அகழ்வாய்வுகளும் காலக்கணிப்புகளும் அதன் தயாரிப்புக் காலத்தை மிகவும் முன்னால் தள்ளி வைத்திருக்கின்றன. பீகாரில்

நாளந்தாவில் உள்ள யுயாஃபர்டியில் (Jufardih) கண்டெடுத்த வட இந்திய பளபளப்பான கறுப்பு மட்பாண்டத்தின் கதிரியக்கக் கரிமத் தகதி கி.மு. 1200 ஆம் ஆண்டாகும். அதுபோன்று அயோத்தியில் அகழ்ந்தெடுத்த பளபளப்பான கறுப்பு மட்பாண்டம் கதிரியக்கக் கரிமத் தகதி கி.மு. 1200-1000 ஆண்டைக் கொடுத்திருக்கிறது (Singh, Shankar 2017). யாழ்ப்பாணத்தில் கண்டெடுத்த பளபளப்பான கறுப்பு மட்பாண்டத் துண்டுகளும் கதிரியக்க ஆய்வில் இத்தகைய பூர்வீகத் தகதிகளைத் தரலாம்.

1919 ஆம் ஆண்டில் கந்தரோடையில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட போல் பீரிஸ் 35 வட இந்திய முத்திரை நாணயங்களைப் (அச்சுக்குத்திய நாணயங்கள்) பெற்றுக்கொண்டார். இவை கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டிற்குரிய நாணயங்கள் என தனது தொல்லியல் அறிக்கையில் குறிப்பிடுகிறார் (Pieris, P. 1919: 46-47). கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பிருந்தே வட இந்திய - யாழ்ப்பாண வர்த்தகம் நடைபெற்று வந்தமைக்கு இந்த நாணயங்களும் ஒரு முக்கியமான ஆதாரங்களாகும்.

தென்னிந்திய வர்த்தகம் மற்றும் தொடர்புகள்: கி.மு.1350 - கி.பி.1070

யாழ்ப்பாணத்துடனான வட இந்திய வர்த்தகம் ஆரம்பமாவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகள் முன்னரே தென்னிந்தியாவுடனான வர்த்தக, பண்பாட்டு உறவுகள் ஆரம்பமாகியிருக்க வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பமான பெருங்கற்காலப் பண்பாடு தென்னிந்தியாவிலிருந்து கடல் மார்க்கமாகவே இங்கே வந்தடைந்திருக்கிறது. கந்தரோடையில் இப்பண்பாட்டின் ஆரம்பகாலம் கி.மு. 1350 ஆண்டுக் காலமாக கதிரியக்ககரிம ஆய்வுகள் காட்டுகிறபடியினால் கி.மு. இரண்டாயிரத்தாண்டின் மத்தியிலிருந்தே யாழ்ப்பாண - தென்னிந்திய கடல்சார் தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் யாழ்ப்பாண அகழ்வுகளில் கண்ட கறுப்பு - சிவப்பு மட்பாண்டங்களைத் தவிர, அக்காலத்தைத் தொடர்புகளுக்கான மற்றைய ஆதாரங்கள் அருகியே காணப்படுகின்றன. கந்தரோடையில் புராதன வட இந்திய, தமிழக நாணயங்கள் காணப்படுவது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் பயன்பாட்டிலிருந்த சிவப்பு வர்ணம் பூசப்பட்ட வெள்ளைக் கலன்கள் (White slipped with red paint) கி.பி. 600க்கும் - 1100க்கும் இடைப்பட்ட ஆண்டுகளுக்கே உரியவை. யாழ்ப்பாண அகழ்வுகளில் கண்ட சோழர்கால மட்பாண்டங்களும்,

யாழ்ப்பாணக் கோட்டையினுள் ஒரு தூணில் காணப்படும் சோழர்கால தமிழ்க் கல்வெட்டும் பிற்காலத்தைச் சேர்ந்தவை. சோழர்களின் இலங்கைப் படையெடுப்பு கி.பி. 944 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றது. கி.பி. 981 ஆம் ஆண்டுவரை யாழ்ப்பாணம் அவர்களின் ஆட்சியின்கீழ் இருந்தது. இந்த நிகழ்ச்சியைக் கொண்டாடும் முகமாக பாராந்தகச் சோழ மன்னன் ஒரு நாணயத்தையே வெளியிட்டிருந்தான் (புஷ்பரட்ணம், ப. 2021).

இதைத் தொடர்ந்து கி.பி. 1003 ஆம் ஆண்டில் சோழர்களின் மற்றொரு படையெடுப்பு நடைபெற்றது. சோழப் படைகள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பொலன்நறுவைக்கு படை நடத்திச் சென்றன. பொலன்நறுவையைக் கைப்பற்றிய சோழர்கள் அதற்கு ஜனநாதபுரம் எனப் பெயரிட்டார்கள். கி.பி. 1017 இல் பாண்டிய மன்னனிடமிருந்து ஐந்தாம் மகிந்தன் கைப்பற்றிய மணிமுடியையும், அரசரிமைச் சின்னங்களையும் மீட்டெடுத்தார்கள். மகிந்தன் ரோஹணைக்கு இடம் பெயர்ந்து சென்றான். சோழர் ஆட்சி கி.பி. 1070 வரை நீடித்தது.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் கிடைத்த அயல்நாட்டு நாணயங்களில் சோழ நாணயங்களே எண்ணிக்கையில் அதிகமாகும். சோழ நாணயங்களுடன் சோழரைத் தொடர்ந்து வந்த சேர, பாண்டிய நாணயங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றோடு களஆய்விலும், அகழ்வாய்விலும் கண்டெடுக்கப்பட்ட சோழர்கால மட்பாண்டங்கள் தமிழகத்தில் தஞ்சாவூர், கும்பகோணம் போன்ற இடங்களில் கிடைத்த சோழர்கால மட்பாண்டங்களை நினைவுபடுத்துவதாக பேராசிரியர் புஷ்பரட்ணம் கூறியுள்ளார் (புஷ்பரட்ணம், ப. 2023: 40).

சோழர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றியிருந்த காலத்தில் பல கோயில் கல்வெட்டு வாசகங்களை விட்டுச்சென்றிருக்கிறார்கள். இவற்றில் பெரும்பாலானவை போர்த்துகேயரால் அழிக்கப்பட்டன. குவேரோஸ் பாதிரியாரின் பதிவுகளின்படி 500க்கும் மேற்பட்ட இந்து ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாணக் கோட்டையினுள் காணப்படும் ஒரு இந்து ஆலய கந்தூரணில் ஒரு சோழர்காலக் கல்வெட்டுக் காணப்படுகிறது.

உரோமாபுரி வர்த்தகம்: கி.மு.300 - கி.பி.450

பண்டைக்கால யாழ்ப்பாணம் மேற்கொண்ட அதிமிக வருவாய்கொண்ட வர்த்தகம், கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டிற்கும், கி.பி. 450 ஆம் ஆண்டிற்கும்

இடைப்பட்ட காலத்தில் உரோமாபுரியுடன் மேற்கொண்ட வர்த்தக நடவடிக்கைகளாகும். கடல்வழிப் பட்டுப்பாதையில் யாழ்ப்பாணத்தின் அமைவிடமும், இங்கு இயற்கையாகக் கிடைத்த வணிகப் பொருட்களும், புராதன காலம் தொட்டு அயல்நாடுகளுடனான வர்த்தகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியிருந்தது. கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டிற்குரிய பெரிப்பிளஸ் என்னும் நூலில் உரோம வணிகர்கள் இலங்கைக்கு வராமலே தென்னிந்தியத் துறைமுகங்களிலிருந்து இலங்கைப் பொருட்களைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள் எனக் கூறப்பட்ட போதிலும், கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டிற்குரிய உரோம 'ரெளலெற்றெட்' மட்பாண்டங்களும், 'அம்போரா' சாடிகளும், 'அரிற்றைன்' மட்கலன்களும் சிறிய அகழ்வுக் குழிகளிலிருந்தே கணிசமான அளவில் கந்தரோடையிலும், யாழ்ப்பாணத் துறையிலும் (யாழ்ப்பாணக் கோட்டை), குறைந்த அளவில் பூநகரியிலும் காணப்படுவது உரோமாபுரிக்கும், யாழ்ப்பாணத் துறைகளுக்கும் கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டுக் காலத்திலிருந்தே நேரடியான வணிக உறவு இருந்ததை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

கி.மு. 1000 ஆம் ஆண்டுக் காலத்திலிருந்தே பீனீசியர்கள் ஏலம், கறுவா ஆகிய வாசனைப் பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக மத்தியதரை, இஸ்ரேல் கரையோரப் பகுதிகளிலிருந்து (பண்டைய பீனீசியா) அவர்களின் கப்பல்களில் ஆபிரிக்காவைச் சுற்றி 3,000 மைல்கள் பிரயாணம் செய்து இலங்கை, தென்னிந்தியத் துறைகளை வந்தடைந்திருக்கிறார்கள். 2013 ஆம் ஆண்டில் இஸ்ரேலில் தொல்லியல் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட தொல்லியலாளர்கள் 3,000 ஆண்டுகள் வயதான 27 மட்கலச் சாடிகளைக் கண்டெடுத்தார்கள். அவற்றில் 10 சாடிகளில் கறுவாநீர் (Cinnamaldehyde) காணப்பட்டது. இஸ்ரேலுக்குச் சமீபமாக கறுவா கிடைப்பது இலங்கையில்தான் (Live Science, 20 august 2013).

பீனீசியர்களைத் தொடர்ந்து கிரேக்கர்களும், பின்னர் உரோமர்களும் செங்கடல் வழியாக வந்து பின்னர் அரேபியக் கடலோரமாக இந்திய, இலங்கைத் துறைகளுக்கு வந்து போனார்கள். இலங்கையிலிருந்து கிடைக்கும் ஏலம், கறுவா, மிளகு ஆகிய வாசனைப் பொருட்களுக்கும், இரத்தினம், யானை, யானைத் தந்தம் ஆகிய பொருட்களுக்கும் உரோமாபுரியில் பெரும் வரவேற்புக் கிடைத்தது. அதற்குப் பதிலாக உணவுப் பொருட்கள், பலதரப்பட்ட மட்பாண்டங்கள், மது வகைகள், தங்கம் மற்றும் உலோகப் பொருட்கள் என்பன இறக்குமதியாயின. முதலாம் நூற்றாண்டில் ஹிப்பலஸ் பருவக்காற்றின் உதவியைக் கொண்டு

செங்கடல் வாயிலிருந்து தமிழகத்தை அடையும் நேர்வழியைக் கண்டுபிடித்த பின்னர் உரோம வர்த்தகம் பன்மடங்காகப் பெருகியது.

‘ரௌலெற்றெட்’ மட்பாண்டம்

ஒரு வகையான உலோகத் தோற்றத்துடன் அடிப்புறம் தட்டையாகவும், உள்பக்கத்தில் பளபளப்பான கறுப்பு நிறத்துடனும், உள்ளே சுற்றிவர வரிசையாக வளையங்களாக வரும் அழகணிகளாலும் பதிவு செய்யப்பட்ட ‘ரௌலெற்றெட்’ மட்பாண்டங்கள் கி.மு. முதலாம் ஆயிரத்தாண்டின் பிற்பாதியின் இந்திய உபகண்ட கிரேக்க - உரோம வர்த்தகத்தின் தனித்துவமான புனித அடையாளமாகும் (Iconic marker of GrecoRoman trade).

ஆரம்பகால கிரேக்க கால ‘ரௌலெற்றெட்’ மட்பாண்டங்கள் கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டுக்காலத்திலிருந்தும், அதேவகையான உரோம மட்பாண்டங்கள் கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டுக் காலத்திலிருந்தும் தயாரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. 1945 ஆம் ஆண்டில் அரிக்கமேடு ஆய்வுகளில் இவற்றைக்கண்ட மோட்டிமர் வீலர் இவை கிரேக்க - உரோம தயாரிப்புகள் என இனம் கண்டு இவற்றில் கண்ட ‘ரௌலெற்றெட்’ கோலங்களைக் கொண்டு இவற்றிற்கு ‘ரௌலெற்றெட்’ மட்பாண்டங்கள் எனப் பெயரிட்டார் (Wheeler et al. 1946).

அரிக்கமேட்டில் இப்பாண்டங்களை மீளாய்வு செய்த விமலா பெக்லி, இவை எல்லாமே உரோமாபுரியிலிருந்து வரவில்லை என்றும், இவற்றில் சில அரிக்கமேட்டிலேயே ‘மத்தியதரைக் கலைப்பண்பில்’ உருவாக்கப்பட்டு விநியோகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகவும் கூறினார் (Begley, V. 1988, 1996).

ஓம்பலஸ் கலன்கள் (Omphalos Ware)

உரோம ஓம்பலஸ் மட்கலன்கள் மண்ணிறச் சிவப்பிலும், கறுப்பு நிறத்திலும் வழுவுமுப்பான தொட்டுணர்வு கொண்ட தட்டையான கலன்கள். இந்த மட்பாண்டங்கள் உரோமாபுரியில் கோல் (Gaul) என்ற இடத்தில் பெருந்தொகையில் தயாரிக்கப்பட்டு உரோம சாம்ராஜ்யத்தின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. உரோம இராணுவ வீரர்கள் தங்கள் உணவுகளை இந்த ஓம்பலஸ் தட்டுகளிலேயே அருந்தினார்கள். யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் கண்டெடுத்த ஓம்பலஸ் கலன்கள் கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டிற்கும் - கி.பி.100 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்டனவாகக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பழைய சிறைச்சாலை ஆய்வுக்குழியின் அடிப்பகுதியில் காணப்பட்ட மட்பாண்டங்கள்

Image Source - Dr P. Pushparatnam.

அறிற்றைன் கலன்கள் (Arretine Ware)

அறிற்றைன் கலன்கள் சிவப்பு நிறம் பூசப்பட்ட உரோம மட்கலன்கள். இவ்வகையான மட்கலன்களின் தயாரிப்பு அறிற்றியம் எனப்பட்ட உரோம நகரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டபடியினால் இவை அறிற்றைன் கலன்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இக்கலன்களின் தயாரிப்பு கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் கண்டெடுத்த அறிற்றைன் கல ஓடுகள் கி.மு. 100 ஆம் ஆண்டுக்கும் - கி.பி. 100 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்டவையாகும்.

அம்போரா சாடிகள்

அம்போரா சாடிகள் கி.மு. ஆயிரத்தாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்தே கிரேக்க வர்த்தகர்களால் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இந்தச் சாடிகள் எண்ணெய்த் திரவங்களை, முக்கியமாக திராட்சை மதுவை, அனுப்புவதற்கு, முதலில் கிரேக்கர்களாலும், பின்னர் உரோமர்களாலும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது ‘செரமிக்’ எனப்படும் மெழுகு வகை மட்பாண்டத்தினால் செய்யப்பட்டது. இதில் இரு வகையான சாடிகள் உள்ளன. கழுத்து நீண்ட அம்போரா சாடி (Neck Amphora) அதன் பெயருக்கேற்ப நீண்ட கழுத்தையும், கழுத்தின் கீழ்ப்பகுதி உடலுடன் தொடுக்கும் இடத்தில் ஒரு கோணத்தையும், அடிப்பகுதி கூராகவும் அமைந்திருக்கும். இம்மாதிரியான சாடிகள் கப்பல்களிலுள்ள பலகைச் சதுரங்களுக்கிடையே அடிப்பகுதிகளை வைத்து அனுப்புவதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்டவை. சாதாரண வகை அம்போரா சாடிகள் சிறிய கழுத்தையும், முட்டை வடிவான

உடற்பகுதியையும் கொண்டவை. யாழ்ப்பாண அகழ்வுகளில் இந்த இரு வகையான அம்போரா சாடிகளின் துண்டுகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. எதிர்பாராதவிதமாக பல அம்போரா சாடிகள் சிறிய உடைவுகளோடு முழுமையாகக் கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன (Thiagarajah, S. 2022: 33). இவற்றின் காலத்தை கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டிற்கும் - கி.பி. 100 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்டனவாக பேராசிரியர் கொனிங்ஹாம் கணித்திருக்கிறார்.

உரோம நாணயங்கள்

யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்வுகளில் அகழப்பெற்ற மூன்று முக்கியமான ஆய்வுக்குழிகளிலிருந்தும் உரோம நாணயங்கள் பெறப்பெற்றிருக்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் அகழ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்ட கந்தரோடை, வல்லிபுரம், யாழ்ப்பாணக் கோட்டை, பூநகரி ஆகிய மையங்களிலிருந்து கி.மு. 100 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கி.பி. 450 வரையிலான தங்க, வெள்ளி, வெண்கல, செப்பு உரோம நாணயங்கள், பல வகையான உரோம ரௌலெற்றெட் மட்கலன்கள், அம்போரா சாடிகள், அறிற்றைன் கலன்களுடன் பெறப்பட்டிருக்கின்றன.

கந்தரோடை ஓர் உள்நாட்டு மையமாக இருந்த போதிலும் அங்கே அகழ்வாய்வு செய்யும் அனைவருமே சிறிய குழிகளிலிருந்தே கணிசமான அளவு உரோம நாணயங்களைப் பெற்றுச் செல்கிறார்கள். 1919 ஆம் ஆண்டில் ஒரு மாத மேலாய்வில் மட்டும் 150 உரோம நாணயங்களை பெற்றதாக போல் பீரில் தனது தொல்லியல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் (Pieris, P.E. 1919: p. 57). இதிலிருந்து யாழ்ப்பாண - உரோம வர்த்தகத்தின் அனுகூலத்தையும், ஆதாயத்தையும், ஆக்கவளச் செழிப்பையும் நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

யாழ்ப்பாணத்தில் கண்டெடுக்கப்படும் உரோம நாணயங்களில் மிக அதிகமானவை பெரிய கொன்ஸ்ரன்ரைன் (கி.பி. 306-337), இரண்டாம் வலென்ரைன் (கி.பி. 371-392), ஆர்க்கேடியஸ் (கி.பி. 394-408), இரண்டாம் தியோடோசியஸ் (கி.பி. 401-450) ஆகிய உரோம அரசர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களாகும் (Thiagarajah, S. 2016: 204-206).

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் வரணி என்ற உள்நாட்டுக் கிராமத்தில் ஏதோ தேவைக்காக நிலத்தை அகழ நேரிட்டபோது ஒரு மட்பானையில் சேமக்குவையாக தங்க, வெள்ளி உரோம நாணயங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இந்த நாணயங்களின் உலோகப் பெறுமதிக்காக அவை

சேகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன (Krishnarajah, S. 1983). 2011 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை அரசு தொல்லியல் துறையினர் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் செய்த அகழ்வாய்வில் ஒரு உரோம நாணய சேமக்குவையைக் கண்டெடுத்து, அது கொழும்புக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த அகழ்வாய்வு அறிக்கை இதுவரை வெளியிடப்படாதபடியினால் இது பற்றிய மேலதிக விவரமேதும் தெரியவில்லை.

பாரஸீக வர்த்தகம்: கி.மு.200 - கி.பி.1000

பாரஸீகத்திலிருந்த (பண்டைய ஈரான்) சலானியன் அரசகுலத்தினர் கி.பி. 224 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, கி.பி. 651 ஆம் ஆண்டுக்காலம் வரை - அரேபியர்கள் படையெடுத்து வந்து கி.பி. 637-651 ஆண்டுகளில் அந்த அரச குலத்தினரை அழித்தொழிக்கும் வரை - சலானியர்கள் ஆட்சி புரிந்தனர். அவர்களது ஆட்சிக்காலத்தில் தெற்கு ஈரானில் தயாரிக்கப்பட்டு எற்றுமதியான பளபளப்பான மட்பாண்டங்கள் 'சலானியஇஸ்லாமிய' கலன்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் பளபளப்பான நீலநிற சாடிகள் (Glazed ceramic jars) மத்தியகிழக்கு மற்றும் தென்னாசிய நாடுகளிலும், யப்பானிலும் பிரபலமாக இருந்தது. மேற்காசிய வர்த்தகத்தில் யப்பான் ஒரு முக்கிய பங்காளியாக இருந்ததை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது (Thiagarajah, S. 2022: 39). யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்வுகளில் கண்டெடுத்த 'சலானியஇஸ்லாமிய' கலன்கள் கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கி.பி. 800 ஆம் ஆண்டுவரை கணிப்பிடப்படுகிறது.

பாரஸீக கதிரொளிக் கலன்கள் (Lustre Ware) புது உலோகப் பளிங்கியல் மெருகு தரக்கூடிய பீங்கான் வகைக் கலன்கள். இவை முதலில் மொசப்பத்தெமிய நாடுகளில் ஆரம்பமாகி பின்னர் ஈரானில் தொடர்ந்து தயாரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்வுகளில் இவை கி.பி. 800 - கி.பி. 1000 ஆண்டுக் காலத்திற்குக் கணிப்பிடப்படுகின்றன.

அரேபிய வர்த்தகம்: கி.பி. 400 - கி.பி. 1200

யாழ்ப்பாணத் துறையுடனான அரேபிய வர்த்தகம் கி.பி. 400 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கி.பி. 1200 ஆம் ஆண்டுக்காலம் வரை நீடித்திருக்கிறது. முகம்மது நபியின் மறைவிற்குப் பின்னர் (கி.பி. 632), அரேபியாவில் நான்கு இஸ்லாமிய அரசியல் பணிமனைகள் (Caliphates) பதவி வகித்திருக்கின்றன. அவற்றுள் உம்மாயாத் இஸ்லாமிய அரசியல் துறை இரண்டாவதாகும். இக்காலகட்டத்தில் வெளியிடப்பட்ட மங்கல் மஞ்சள் கலன்கள் (Buff Ware)

பிரபலமான அரேபிய மட்கலன்களாகும். யாழ்ப்பாண அகழ்வுகளில் கண்ட மங்கல் மஞ்சள் கலன்கள் கி.பி. 400 ஆம் ஆண்டிற்கும் கி.பி. 1000 ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்டனவாகக் கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தகரப் பளிங்கு மட்பாண்டம் (Tin Glazed Pottery) என்பது ஈயம் பூசப்பட்டு மினுமினுக்க வைத்த மட்பாண்டம். இதில் சேர்க்கப்பட்ட தகர ஒக்ஸைட் (Tin oxide) இதற்கு மினுமினுப்பான வெண்ணிறத்தைக் கொடுக்கிறது. இந்த வெண்ணிறப் பின்னணியில் பல வர்ண அலங்காரங்கள் பூசப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்வுகளில் இப்பாண்டத்தின் ஒரு துண்டு மட்டுமே கிடைத்திருக்கிறது. இதன் காலம் கி.பி. 800-1000 ஆகக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர அகழ்வுகளில் கண்டெடுத்த மத்திய காலத்திற்குரிய இஸ்லாமிய நாணயங்களும் மத்திய காலத்தில் தென்னாசிய நாடுகளில் பிரபலமாக இருந்த அரேபிய வர்த்தகத்தை உறுதி செய்கின்றன.

சீன வர்த்தகம்: கி.பி.800 - கி.பி.1600

யாழ்ப்பாணத்திற்கும் சீனாவிற்குமிடையிலான வர்த்தகம் கி.பி. 800 ஆம் ஆண்டு முதல் கி.பி. 1600 ஆம் ஆண்டுவரை நடைபெற்றிருப்பதாக அகழ்வுகளில் கிடைத்த சான்றாதாரங்கள் அறியத் தருகின்றன. அகழ்வுகளில் கண்ட முக்கியமாக மட்பாண்டங்களும், பீங்கான்களும் இவை.

1. சாங்ஷா வர்ணம் பூசிய கற்கலன்கள்

சாங்ஷா என்பது பண்டைய சீனாவில் வர்ணம் பூசப்பட்ட கற்கலன்கள் தயாரிப்பதற்குப் புகழ் பெற்ற நகரம். தாங் அரச வம்ச காலத்தில் (T'ang dynasty) இம்மாதிரியான கலன்கள் பிரபலமாக இருந்தன (Medley, M. 1981). யாழ்ப்பாண அகழ்வில் கண்ட இம்மாதிரியான கற்கலன்களின் கலவோடுகள் கி.பி. 800-1000 ஆண்டுகளுக்கு உரியவையாகும்.

2. எரிங் டிங் வெண் கலன்கள்

தாங் அரச வம்ச காலத்தில் சீனாவில் ஹேபீ என்ற மாகாணத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட இவ்வெண்கலன்கள், கண்ணாடி போன்ற பளிங்குப் பூச்சுக்கொண்ட வெண்ணிற மட்பாண்டங்கள். மிக அதிகமான வெப்பத்தில் சூளையில் சுடப்பட்ட இக்கலன்கள் பீங்கான்கள் போன்று காட்சி தரும். லோங் அரச வம்ச ((Song dynasty) காலத்தில் இக்கலன்கள் மிகப் பிரபலமாக இருந்தன (Medley, M. 1981). யாழ்ப்பாண அகழ்வுகளில் கண்ட இக்கலவோடுகள் கி.பி. 800-1000 ஆண்டுகளுக்கு உரியதாகக் கணிக்கப்படுகிறது.

3. யூப்சைக் கலன்கள்

யூப்சைக் கலன்கள் (Yue Green ware) 'செலாடன்' மெருகெற்றப்பட்ட சீனக் கற்கலன்களாகும் (Celadon glazed stoneware). இவை 'சீனப்பச்சைப் பீங்கான்' என இக்காலத்தைய சில எழுத்தாளர்களால் வர்ணிக்கப்பட்ட போதிலும், இந்தக் கலன்கள் பீங்கான் (Porcelain) அல்ல. உயர்தர சீன மட்பாண்டங்களில் (Chinese ceramics) இவை மிகவும் பிரபலமானதும், வெற்றி கண்டதும், செல்வாக்குமிக்கதும் ஆகும் (Medley, M. 1981). யாழ்ப்பாண யூப்சைக் கலன்கள் கி.பி. 800-1000 ஆண்டுகளுக்கு உரியவை எனக் கணிக்கப்படுகிறது.

4. பச்சைநிறம் சிதறடித்த வெண் பீங்கான்

உட்பக்கம் பச்சைநிறம் சிதறலாக அடிக்கப்பட்டது போலத் தோன்றும் இவ்வெண் சீனப் பீங்கான் (Green splashed White Ware) மத்திய காலத்தில் பிரபலமாக இருந்த சீனக்கலன். யாழ்ப்பாண அகழ்வில் கண்ட கலவோடு கி.பி. 800-1600 ஆண்டுக் காலத்திற்கு உரியது.

5. சீன மிங் பீங்கான்

சீனாவின் 'மிங்' அரச பரம்பரை (கி.பி. 1388-1644) காலத்தைய உயர்தர சீன மட்பாண்டம். நீல நிறத்திலும், வெண் நிறத்திலும் தயாரிக்கப்பட்ட பீங்கான் வகைப் பாண்டம். இவற்றைப் பிரதி செய்து யப்பான், பிரித்தானிய நாடுகள் இம்மாதிரி கலன்களைத் தயாரித்தன. யாழ்ப்பாண மிங் பீங்கான் கி.பி. 1300-1600 ஆண்டுக் காலங்களுக்கு உரியதாகக் கணிக்கப்பெற்றிருக்கிறது.

சீன நாணயங்கள்

பண்டைய சீன நாணயங்கள் செம்பு, வெண்கலம், பித்தளை ஆகிய சாதாரண உலோகங்களிலும், தங்கம், வெள்ளி ஆகிய மதிப்புமிக்க உலோகங்களிலும் தயாரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இந்த நாணயங்கள் அனைத்தும் ஒரு நூல் கயிற்றில் கோர்த்து வைப்பதற்கு வசதியாக நடுவில் சதுர வடிவானதொரு துளையிட்டத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கி.மு. 201-206 ஆண்டுக் காலத்தில் சீனா முழுவதையும் முதன்முதலில் ஒன்றாக இணைத்து ஒரே நாடாக ஆட்சிபுரிய ஆரம்பித்த குவின் அரச பரம்பரையினர், நாடு முழுவதற்கும் தர அளவுப்படுத்தப்பட்ட, வட்ட வடிவான நாணயங்களை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அதன் பின்னர் வந்த அரசர்கள் வெவ்வேறு உலோக வகைகளினாலான வட்ட வடிவ நாணயங்களைத் தொடர்ந்து உபயோகித்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் கண்டெடுத்த சீன நாணயங்கள் கி.பி. 800 ஆம் ஆண்டிற்கும், கி.பி. 1600 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தவையாகும்.

சமயம் சார்ந்த தொல்பொருட்கள்

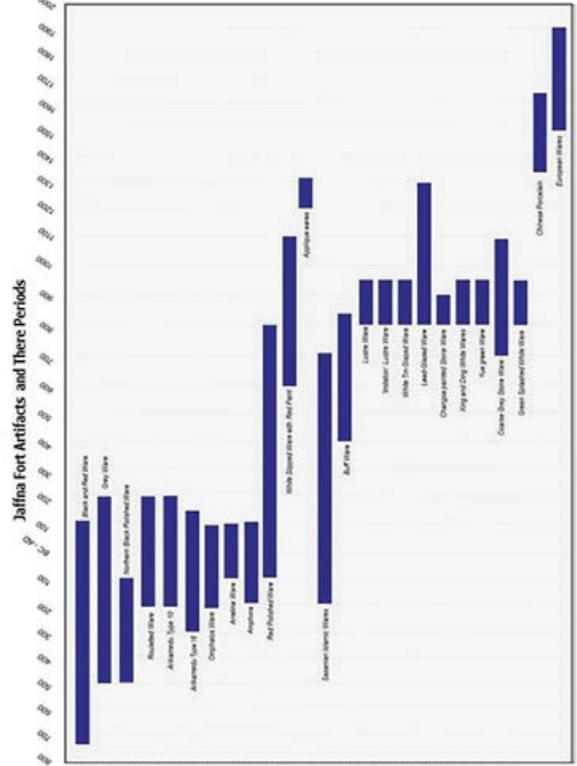
யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் மேலாய்வுகளும், அகழ்வாய்வுகளும் அப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த பண்டைய மக்கள் பேணிய சமயம் சார்ந்த நெறிகளை அறியத் தருகின்றன. கந்தரோடை அகழ்வுகளில் வெவ்வேறு வகைச் சமயநெறிகளைக் கொண்ட ஒரு கலப்பான சமூகத்தினர் கடைப்பிடித்த சைவ, பௌத்த சமய நெறிகளைப் போல அல்லாது ஐரோப்பிய படையெடுப்புக்கு முன்னர், யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பகுதி மக்கள் பாரம்பரிய நாட்டார் தெய்வங்களையும், இந்துமத தெய்வ வழிபாடுகளையும், சம்பிரதாயங்களையும் தழுவி வந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. இதுவரை மேற்கொண்ட அகழ்வாய்வுகளில் பௌத்த மத சின்னங்கள் எதுவும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்வுகளில் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டைத் தாய்த்தெய்வம்

யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்வுகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சிற்பப் பட்டயம், நடுவில் நாட்டுத் தெய்வமான (Folk deity) ஒரு பெண் தெய்வத்தையும் - தாய்த்தெய்வம் - இரு பக்கமும் முழங்காலில் நிற்கும் ஆணும், பெண்ணுமான தம்பதியினரையும் காட்டுகிறது. இந்தப் பட்டயம் ஒரு உரு அச்சில் (Mould) செய்யப்பட்டிருக்கிறது. களி மண்ணைக் கொண்டு உரு அச்சில் செய்யப்பட்டு, பின்னர் சூளையில் சுடவைத்துக் கெட்டியாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரிச் செய்யப்பட்ட பல சடுமண் பட்டயங்கள் வீடுகளில் வைத்து வணங்கப்பட்டிருக்கலாம்.

நடுவிலிருக்கும் பெண்தெய்வம் கழுத்தில் மாலையணிந்திருக்கிறது. இரு புறமும் முழங்காலில் நிற்கும் ஆண்பெண் உருவங்கள், அத்தெய்வத்தின் வழிபாட்டாளர்களாக - பக்தர்களாக இருக்கலாம். இந்தப் பட்டயம் மேலிருந்து கீழாக 6.3 செ.மீ. உயரமும், கிடைநிலையில் 6.6 செ.மீ அகலமும் கொண்டது.

பட்டயத்தின் அடிப்பகுதி தட்டையாக உள்ளது; அரைவட்டமாக வளைந்த ஒரு மேலுறையினுள் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. வட்டவடிவான, அமைப்பற்ற முகங்கள் தென் ஆசிய நாட்டார் சமயக் கலை வடிவங்களை நினைவுபடுத்துகின்றன. அடியிலிருக்கும் வரிப்பள்ளம் இந்தப் பட்டயம் கீழே ஒரு சட்டத்தில் பொருத்தி வைக்கப்பட்டிருந்ததைக் காட்டுகிறது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத் துறையினரின் பாதுகாப்பிலிருந்த இத் தாய்த்தெய்வப் பட்டயம் இலங்கைத் தொல்லியல் திணைக்கள அதிகாரிகளால் பெறப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்வுகளில் கண்ட மட்பாண்டங்களும் அவற்றின் Bar-code காலக்கணிப்பும்

Image Source - Dr Robin Coningham

யாழ்ப்பாணக் கோட்டை முருகனின் வேல்

யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்வுகளில் பேராசிரியர் புஷ்பரட்ணத்தின் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களால் வெளிக்கொணரப்பட்ட ஒரு வெண்கல வேல் அவ்விடத்தில் முருக வழிபாடு பரவியிருந்ததை எடுத்துரைக்கும் முக்கியமான ஒரு சின்னம். இந்துமத உருவ வழிபாட்டியலில் (Hindu iconography), வேலின் வழிபாடு முருகனின் வழிபாட்டிற்குச் சமதையானது. இந்த வேலின் அமைப்பும், வேலைத்திறனும், பிந்திய - மத்தியகாலத்திற்கு (Latemedieval period) உரியதாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

இந்துக் கோயில்களின் அழிபாடுகள்

யாழ்ப்பாணக் கோட்டையினுள் மேற்கொள்ளப்பட்ட மேலாய்வுகள் இந்துக் கோயில்களின் செதுக்கப்பட்ட சுண்ணாம்புக்கல் மற்றும் கருங்கல் தூண்களையும், தெய்வச் சிலைகள் வைப்பதற்கான பீடங்களையும் எடுத்துக்காட்டின. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்து இந்துக் கோயில்களை அழித்த போர்த்துக்கேயர் அங்கிருந்த தூண்களையும், செதுக்கப்பட்ட கற்களையும் எடுத்துவந்து

வடஇந்திய நிறம் பூசிய சாம்பல்நிற, மற்றும் பளபளப்பான கறுப்பு நிற மட்பாண்டத் துண்டுகள்

Image Source - Douglas Adams

கோட்டைக்குள் தங்களது மாதா கோயிலைக் கட்ட உபயோகித்திருக்கிறார்கள்.

நகரமயமாக்கம்

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் நகரமயமாக்கமும், அதற்கான வரலாற்றுப் பின்னணியும் சமீபகால அகழ்வாய்வுகளின் பின்னர் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை வட இந்தியாவின் நகரமயமாக்கம் கி.மு. 500 எனவும், தமிழகத்தில் இதன் தோற்றகாலம் கி.மு. 300 ஆண்டுக்காலம் எனவும் கூறப்பட்டது. ஆனால் சமீப காலத்தை ஆதிச்ச நல்லூர், அழகன்குளம், கொடுமணல், பொருந்தல், மயிலாடும்பாறை, கீழடி, சிவகளை ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகளும், அவற்றின் அறிவியல் ரீதியான காலக் கணிப்புகளும், தமிழக மையங்களின் நகரமயமாக்க காலத்தையும் கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டு காலத்திற்கு எடுத்துச் செல்கின்றன. வரலாற்றுக் காலம் என்பது வாசிக்கக்கூடிய எழுத்துகளுடன் ஆரம்பமாகிறது. அதன் அடிப்படையில் வட இந்தியாவில் வாசிக்கக்கூடிய பிராகிருத மொழி எழுத்து வடிவங்கள் கி.மு. 300 ஆண்டு காலத்தில்தான் ஆரம்பமாகின்றன. அதற்கு முற்பட்ட எழுத்துகள் பிராகிருதத்திலேயோ, சமஸ்கிருதத்திலேயோ கிடையாது. தமிழகத்தின் பல மையங்களில் கி.மு. 600-500 ஆம் ஆண்டுக்காலங்களில் வாசிக்கக்கூடிய தமிழ்ப்பிராமி எழுத்துகள் உபயோகத்திற்கு வந்துவிட்டன. இலங்கையில் அநுராதபுரத்தில் கி.மு. 700-500 ஆம் ஆண்டிற்குரிய தமிழ் எழுத்துப் பதித்த கலவோடு கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழகத்தின் சில மையங்களின் விவசாய நடவடிக்கைகள் கி.மு. 3000 ஆண்டுக் காலத்தில் ஆரம்பமாகி, கி.மு. 2500 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் பல மையங்களில் பரவலாக நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டன. இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக இரும்பின் உபயோகம்

பரவலாக உபயோகத்திற்கு வந்தது தமிழகத்தில்தான். சமீபகால அகழாய்வுகள் இரும்பின் தயாரிப்பும், உபயோகமும் சிவகளையில் கி.மு. 3300 ஆண்டுக் காலத்திலேயும், ஆதிச்சநல்லூரில் கி.மு. 2800 ஆண்டுக் காலத்திலேயும் ஆரம்பித்துவிட்டதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன (ராஜன், கா., சிவானந்தம், இரா. 2025). இரும்பின் பயன்பாடு தன்னிறைவு பெற்ற வேளாண்மை உற்பத்தியை மிகை உற்பத்திப் பொருளாக மாற்றியதன் விளைவாக சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்திற்கும், தொடர்ந்த சமுதாய வளர்ச்சிக்கும், நகரமயமாக்கலுக்கும் வழியமைத்தது.

கி.மு. 1500 ஆம் ஆண்டுக்காலத்தில் கர்நாடக மாநிலத்தில் ஆரம்பமாகி, தமிழ்நாட்டில் பெருகிப் பரவிய பெருங்கற்காலப் பண்பாடு கி.மு. 1350 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் கந்தரோடையை வந்தடைந்துவிட்டதை கதிரியக்கக் கரிமக் காலக்கணிப்புகள் காட்டுவது ஏற்கனவே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் கந்தரோடையின் நகரமயமாக்கம் கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் நடைபெற்றிருப்பதாக ஏற்கனவே கூறப்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பிரதேச அகழ்வாய்வுகளில் கிடைத்த பண்டைய நாணயங்களும், பலவகையான மட்பாண்டங்களும் கி.மு. 1000 ஆண்டுக்காலத்திலிருந்தே தமிழகத்துடனான தொடர்புகளுக்கும் (கறுப்புசிவப்பு மட்பாண்டம்), உள்நாட்டு வர்த்தகங்களுக்கும், கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டுக் காலத்திலிருந்து வட இந்தியாவுடனும், அதைத் தொடர்ந்து உரோம, அரேபிய, பாரஸீசு, சீன நாடுகளுடன் நெடுங்கடல் வர்த்தகத்திலும் ஈடுபட்டு வந்திருப்பதற்குச் சான்றாக அமைகின்றன. கந்தரோடை நகர நாகரிகத்தின் முக்கிய துறைமுக நகரமாக இயங்கி வந்திருப்பது யாழ்ப்பாணப் பட்டினம். இன்று கிடைக்கும் ஆதாரங்கள் கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலேயே கந்தரோடையைத் தொடர்ந்து

யாழ்ப்பாணப் பட்டினமும் நகரமயமாக்கப்பட்டு விட்டதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

முடிவாக....

சமீபகால யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்வுகளும், அங்கே கண்டெடுத்த தொல்பொருட்களும், அவற்றின் அறிவியல் ரீதியான பகுப்பாய்வுகளும் கீழ்க்காணும் உண்மைகளை நிறுவியிருக்கின்றன.

1. பெருங்கற் பண்பாட்டைப் பேணிய மக்களின் குடியிருப்புகள் இந்த நிலப்பகுதியில் கி.மு.1000 ஆண்டுக் காலத்திலிருந்து நிகழ்ந்திருக்கிறது.
2. இந்தப் பகுதி கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டுக்காலத்தில் நகரமயமாக்கப்பட்டு, அக்காலத்திலிருந்து அடுத்த 2000 ஆண்டுகளாக ஒரு துறைமுக நகரமாகச் செயற்பட்டு வந்திருக்கிறது.
3. கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டுக்காலத்திலிருந்து இது ஒரு வர்த்தக மையமாக - வர்த்தகப் பண்ணையாக, முதலில் உள்ளூர் மற்றும் இந்திய நகரங்களுடனும், அடுத்து கிரேக்க - உரோமப் பேரரசுகளுடனும், அரேபிய, பாரசீக, சீன அரசுகளுடனும், தூர கிழக்கு நாடுகளுடனும் வாணிப நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறது.
4. கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பதினாறாம் நூற்றாண்டின் ஐரோப்பியப் படையெடுப்பு வரை யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் ஒரு முக்கியத்துவம்மிக்க துறைமுக நகரமாக இயங்கி வந்திருக்கிறது.

201-718 ஆம் ஆண்டின் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்வுகளின் முடிவில், 28 ஜூலை 2018 ஆம் திகதியன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற, பத்திரிகை நிருபர்கள் பங்கேற்ற பொதுக்கூட்டத்தில், இந்த அகழ்வாய்விற்குத் தலைமை தாங்கிய பேராசிரியர் றொபின் கொனிங்ஹாம் கூறிய வார்த்தைகள் இவை (தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டது): “யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் வரலாற்றை ஒருநாள் பொழுதைக்கொண்டு கூறவேண்டுமானால், காலனியாதிக்க காலம் நள்ளிரவிற்கு மூன்று நிமிடங்கள் முன்னர்தான் ஆரம்பமாகிறது. அதற்கு முற்பட்ட நேரங்கள் அனைத்தும் காலாணித் தொடர்பிற்கு முற்பட்ட யாழ்ப்பாண வரலாற்றுக் காலமாகும். யாழ்ப்பாணக் கோட்டை (அதிருக்கும் பிரதேசம்) இந்து மாகடல் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்தை இனங்கண்டு கொள்ளும் வரலாற்று நடுவம். முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்க வகையில், யாழ்ப்பாணம்

இந்தோ - உரோம வர்த்தகத்தின் மையத்திலிருந்திருக்கிறது என்பதற்கான சான்றுகள் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. அதி முக்கியமாக கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டிற்கும் - கி.பி.200 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் இந்துசமுத்திர வர்த்தகத்தின் நடுமையம் யாழ்ப்பாணம் ஆகும்.”

உசாத்துணை நூல்கள், சஞ்சிகைகள்

1. Abeyasinghe, Tikiri (1986): Jaffna Under the Portuguese, Lake House Investments, Colombo.
2. Adams, Douglas Q. (1997): Encyclopaedia of IndoEuropean Culture, Taylor & Francis, London.
3. Begley, Vimala (1973): 'ProtoHistoric Material from Sri Lanka and Indian Contacts' in Kennedy, K.A.R. & Possehl, G.L. (Eds.): Ecological Backgrounds of South Asian Prehistory, Occasional Papers and Thesis, Cornell University.
4. Begley, Vimala (1983): 'Arikamedu Reconsidered', American Journal of Archaeology, 87: 461-481.
5. Begley, Vimala (1988): 'Rouletted Ware at Arikamedu: A New Approach', American Journal of Archaeology, 92: 427-440.
6. Bell, H.C.P. (1904): Report on the Kegalle District of the Province of Sabragamuwa, Ceylon Sessional Papers, Colombo: George J.A. Skeen, Government Printer.
7. Dagens, Bruno (Ed. & Trsl.) (2000): Myanmatham, Motilal Banarsidass, New Delhi.
8. Davis, C.E., Coningham, R.A.E., Gunawardhana, P., Pushparatnam, P., Schmidt, A., Manuel, M. (2017): Report of the First Season of Field Activities at Jaffna Fort: 25th June 20th July 2017, Report for Central Cultural Fund, Govt. of Sri Lanka.
9. Davis, Christopher; Coningham, Robin; Gunawardhana, Prishanta; Pushparatnam, Paramu; Schmidt, Armin; Manuel, Mark (2018): 'Recent Excavations and Survey at Jaffna Fort in 2017 and Reflections on the Antiquity of the Indian Ocean Trade' in Essays in Buddhism and Buddhist Monastic Archaeology, Buddha Rashmi Vesak Volume 2018, Sri Lanka Central Cultural Fund.
10. Davis, C.E., Coningham, R.A.E., Gunawardhana, P., Pushparatnam, P., Schmidt, A. & Manuel, M.J. (2019): 'The Antiquity of Jaffna Fort: New Evidence from Postdisaster Archaeological Investigations in Northern Sri Lanka', Antiquity, 93 (368).
11. De Silva, K.M. (2005): A History of Sri Lanka, Vijitha Yapa Publications (Sri Lanka Edition), New Delhi.

12. De Silva, R. (1957): 'The Kruys Church in Jaffna' in Historic Buildings of the Dutch Reformed Church, Colombo.
13. De Queyroz, Fernao (1992): The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon, Vol. I, Book 12; Vol. II, Book 34; Vol. III, Book 56, Asian Educational Services, New Delhi.
14. GirSandsa (1924): Edited by T. Sugatapala, Alutgama.
15. Gunasingam, Murugar (2008): Tamils in Sri Lanka, MV Publications, Sydney.
16. Husain, Mahdi: The Rehla of Ibn Battuta (Transl. Mahdi Husain), Oriental Institute, Baroda.
17. Indrapala, K. (1998): 'A Brief History of the City of Jaffna' in NorthEast Sri Lanka - A Compendium, NorthEast Provincial Council, Sri Lanka.
18. KkilaSandsa (1906): Edited by P.S. Perera, Colombo.
19. Kruys Kerk, The (1967): The Kruys Kerk of Jaffnapatam, Christian Union, Jaffna.
20. Kunarasa, K. (1995): A History of Jaffna Fort, Kamalam Pathippakam, Jaffna.
21. Mahavamsa (1912, Reprint 1993): Transl. Wilhelm Geiger, Asian Educational Services, New Delhi.
22. Medley, Margaret (1981): Tang Pottery and Porcelain, Faber & Faber, London.
23. Nelson, W.A. (1984): The Dutch Forts of Sri Lanka: The Military Monuments of Ceylon, Canongate Books, Edinburgh.
24. Nilakanta Sastri, K.A. (2009): The Illustrated History of South India, Oxford University Press.
25. Paranavitana, S. (1961): 'The Arya Kingdom in North Ceylon', Journal of the Royal Asiatic Society, Ceylon Branch, Vol. VII, Part 2 (New Series), Colombo.
26. Pieris, P.E. (1919): Nagadipa and Buddhist Remains in Jaffna, Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society, Vol. XXVII, No. 72, Part II, Colombo.
27. Pieris, Paul E. (1992): Ceylon: The Portuguese Era, Vol. I, Tissa Prakashakayo Ltd., Dehiwala.
28. Pieris, Paul E. (1992): Ceylon: The Portuguese Era, Vol. II, Tissa Prakashakayo Ltd., Dehiwala.
29. Pushparatnam, P. (2020): Origin of Jaffna Town as Revealed in the Archaeological Studies at Jaffna Fort, University of Jaffna Pamphlet.
30. Rasanayagam, C. (1926): Ancient Jaffna, Madras.
31. Rehla of Ibn Batuta (1976): Translation and Commentary by Mahdi Hussain, Oriental Institute, Baroda.
32. SlalihiiSandsa (1924): Edited by Sri Dharmarama NayakaSthavira, Colombo.
33. Singh, Shanker; Anand, Dr. (2017): 'The Chronology of Northern Black Polished Ware: Recent Perspectives', International Journal of Scientific Research in Science, Engineering and Technology, 3: 1488-1492.
34. Tewari, Rakesh (2006): 'Excavation at Juafardih, Nalanda District (Bihar)' in Indian Archaeology, 200-607 - A Review, Archaeological Survey of India, New Delhi.
35. Thiagarajah, Siva (2022): Archaeological Excavations at the Jaffna Fort, Kumaran Book House, Colombo - Chennai.
36. Wheeler, R.E.M., Ghosh, A., Deva, K. (1946): Arikamedu: An IndoRoman Trading Station on the East Coast of India, Ancient India, 2: 17-124.
37. இந்திரபாலா, கா. (1972): யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றம், யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியற் கழக வெளியீடு, கண்டி.
38. கைலாயமாலை (1939): சா.வே. ஜம்புலிங்கம் பதிப்பு, சென்னை
39. ஞானப்பிரகாசர், சுவாமி (1928): யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம், அச்சுவேலி.
40. திருப்புகழ் (1935 பதிப்பு): சைவசித்தாந்த சமாஜம், சென்னை.
41. புஷ்பரட்ணம், ப. (2021): கோட்டையின் அண்மைக்காலத் தொல்லியல் ஆய்வுகள் - ஒரு புதிய பார்வை, சேர்.பொன். இராமநாதன் நினைவுப் பேருரை, யாழ்ப்பாணம்.
42. புஷ்பரட்ணம், ப. (2023): யாழ்ப்பாண நகரம் தோன்றிய காலத்தை மீளாய்வு செய்யும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்வாய்வு, எழுநா சஞ்சிகை, ஜூலை 2023.
43. மணிமேகலை (1965): உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, அறம் பதிப்பகம், சென்னை.
44. மயூரநாதன், இ. (2025): யாழ்ப்பாண நகரத்தின் வளர்ச்சி வரலாறு, குமரன் புத்தக இல்லம், எழுநாஆதிரை வெளியீடு, கொழும்பு.
45. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை (1949): குல சபாநாதன் பதிப்பு, சுன்னாகம்.
46. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை (1953): குல சபாநாதன் பதிப்பு, கொழும்பு.
47. ராஜன், கா., சிவானந்தம், இரா. (2025): இரும்பின் தொன்மை, தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை, சென்னை.

ஐரோப்பாவில் தேசியவாதம்

ஐ

ரோப்பாவில் 19ஆம் நூற்றாண்டு தேசியவாதம் எழுச்சி பெற்ற காலம். பல்வேறு பேரரசுகளுக்குள் அடங்கிக் கிடந்த பல்லினச் சமூகங்கள்

தனிநாடுகளாகப் பிரிந்து சென்றதன் விளைவே இன்று நாம் காணும் ஐரோப்பிய நாடுகள். இத்தேசியவாதப் போக்கு அண்மைக்காலம் வரை நீடித்தது.

ஐரோப்பாவில் எழுந்த தேசியவாத நிகழ்வுகளுள் இரண்டு முக்கியமானவை. இவை இத்தாலியையும் ஜெர்மனியையும் உருவாக்கிய இயக்கங்கள். பல சிறு அரசுகளாகப் பிரிந்து காணப்பட்ட இத்தாலியத் தீபகற்பத்தின் கூறுகள் 1861இல் இணைந்தபோது நவீன இத்தாலி தோன்றியது. இவ்வாறே, பல ஜெர்மன் மொழிபேசும் அரசுகள் ஒன்றுகூடியதன் விளைவாக 1871இல் நவீன ஜெர்மனி உருவாக்கப்பட்டது.

இந்த அரசுகளை உருவாக்கிய தேசியவாதங்கள் தம் தனியான மொழி, தனிப்பட்ட வரலாறு, தனித்துவமான பண்பாடு ஆகியவற்றைத் தளமாக வைத்துத் தமக்கான தனி அடையாளத்தை வலியுறுத்திய இயக்கங்கள்.

இந்த ஐரோப்பிய இயக்கங்களின் வெற்றி ஆங்கிலக்கல்வி சுற்ற வகுப்பினர் மத்தியில் இந்தியா, இலங்கை போன்ற தென் ஆசிய நாடுகளிலும் தேசிய உணர்வுகளை ஊக்குவித்துப் பல்வகைப்பட்ட இயக்கங்கள் எழுவதற்கு வழிவகுத்தது. இப்பின்புலத்திலே தான் 1885இல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (Indian National Congress) தொடக்கப்பட்டது.

இலங்கையில் தேசியவாதம்

முதலாம், இரண்டாம் உலகப் போர்களுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் (1918 - 1939) தேசியவாதச் சக்திகள் இலங்கையில் பல வடிவங்களில் வெளிப்படத் தொடங்கின. கீழைத்தேசவியல் அறிஞர்கள் கண்டறிந்தவையும் எழுதியவையும், ஐரோப்பாவில் நடைபெற்ற தேசியவாத இயக்கங்கள் பற்றிய தகவல்களும் ஆங்கிலக் கல்விகற்ற இலங்கையர்க்குத் தங்கள் பண்பாட்டு முதுசொம் (Cultural Heritage) பற்றிய விழிப்புணர்வை ஊட்டி, தேசியவாத எண்ணக்கருக்களை எழுப்பின. பலவித தேசியவாத விதைகள் விதைக்கப்பட்டன.

சிங்கள - பௌத்தம்

காலத்தால் முற்பட்டதும் வளம்நிறைந்த மண்ணில் விதைக்கப்பட்டதும் சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதத்தின்

விதையாகும். ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் எழுதிய நூல்களை அநகாரிக தர்மபால படித்து, History of an Ancient Civilization என்ற தலைப்பில் இலங்கையின் கடந்த காலத்தைப் பற்றிய ஒரு நூலை 1902இல் வெளியிட்டார். அவர் படித்த நூல்களுள் Sir. Emerson Tennent எழுதிய நூல் அவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தது என்று சொல்லலாம். Tennent இலங்கையின் காலனிச் செயலாளராக 1845இல் இருந்து சில ஆண்டுகள் கடமையாற்றியவர். அவர் Ceylon என்ற இலங்கை பற்றிய பெரிய நூல் ஒன்றை 1859இல் எழுதியிருந்தார். இதில் இவர் இலங்கையின் சிறப்புகளை எடுத்துக் கூறியதுடன், மஹாவங்ஸ நூல், அநுராதபுரத்தின் பழைய பௌத்த தாதுகர்ப்பங்கள் ஆகியவற்றையும் மதிப்புக் கொடுத்து வர்ணித்துள்ளார்.

அநகாரிக தர்மபால தன் நூலில் கூறியுள்ளது கவனிக்கத்தக்கது. “Read the History of Ceylon by Sir. Emerson Tennent!” என்று அவர் கடுமையாக வலியுறுத்தியுள்ளார். கீழைத்தேசவியல் அறிஞர்கள் எழுதிய நூல்கள் எந்தளவுக்குப் பௌத்தர்களுடைய விழிப்புணர்ச்சியைத் தூண்டுவதற்கும் அவர்கள் தன்னம்பிக்கையைப் பெருக்குவதற்கும் வழிவகுத்தன என்பதை இதில் இருந்து கண்டு கொள்ளலாம்.

Tennent மட்டுமல்ல, பிற ஐரோப்பியரும் 19ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையின் வரலாற்றை எழுதும்போது தொல்காலத்தில் இலங்கையில் நாகரிகம் சிறப்புற்று இருந்தது என்றும் பின்னர் அது சிதைவுற்றது என்றும் காட்டியமை தர்மபால போன்றோரைப் பெரிதும் கவர்ந்து, தேசிய உணர்வைத் தூண்டியது. தொல்காலத்தில் ஐரோப்பாவில் இடம்பெற்ற சில நிகழ்ச்சிகள் எவ்வாறு ஐரோப்பியரைப் பெருமை அடைய வைத்தனவோ, அவ்வாறே சிங்கள மக்கள் வரலாற்றிலும் அவற்றை ஒத்த நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன என்பதைத் தர்மபால எடுத்துக்கூறினார். இதன் மூலம், ஒருபுறம் “நாம் உங்களுக்குக் குறைந்தவர் அல்லர்” என மேலைத்தேசத்தவர்க்கு அறிவித்தார்; மறுபுறம் சிங்கள மக்களுக்கு “நீங்கள் ஐரோப்பியர் வரலாற்றுக்குச் சமமானமான பெருமைதரும் வரலாற்றை உடையவர்கள்” என்ற உறுதிமொழியை வழங்கினார்.

ஆரிய - சிங்களர்

வலிமையிழந்து, ஐரோப்பியரால் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட சிங்கள சமூகத்துக்கு ஒரு பெருமைமிக்க வரலாறு இருந்தது என்பதைக்காட்டி, இச்சமூகத்தைத் தட்டி எழுப்புவதே தர்மபால கொண்டிருந்த நோக்கம். இவை தான் அவர் வார்த்தைகள்: “There exists no race on this earth today that has a more glorious triumphant record of victory than the Sinhalese...The sons of Aryan ancestors...”.

மேலும் ஒரு வகையில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய அறிஞர் எழுதியவை தர்மபாலவின் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற உதவின. இது என்னவெனில், சிங்கள மக்கள் தம்மை ஆரியர் என அடையாளம் காண வைக்கும் நோக்கம். அவ்வாறு அடையாளம் காணும்போது, ஒருபுறம் சிங்கள மக்கள் தம்மை ஐரோப்பியருக்குச் சமானமானவர்களாகக் கருதிப் பெருமையும் தன்னம்பிக்கையும் பெற முடிகின்றது; மறுபுறம், தமக்கு இலங்கையில் ஒரு தனித்துவமான இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு தாம் இலங்கையில் வாழும் பிறரில் இருந்து வேறானவர்கள் என்பதையும் மேலானவர்கள் என்பதையும் வற்புறுத்திப் பெருமை கொள்ள உதவுகின்றது.

இதனை விளங்கிக்கொள்ள 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய மொழியியலாளர் செய்த பங்களிப்பைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இவர்கள் இந்திய மொழிகளை ஆய்வுசெய்து வெளியிட்ட கருத்துகள் ஆரியர், திராவிடர் என்ற இரு 'கற்பனைச் சமூகங்களை' (Imagined Communities) உருவாக்க உதவின.

William Jones முன்வைத்த மொழிக் கோட்பாடாகிய இந்து - ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பம் பற்றிய கோட்பாட்டை அவருக்குப் பின் பல ஐரோப்பிய மொழியியலாளர் மேலும் முன்னெடுத்துச் சென்றனர். இவர்களுள் இருவர் முக்கியமானவர்கள். இருவரும் ஒக்ஸ்போர்ட் (Oxford) பல்கலைக்கழகத்துப் பேராசிரியர்கள். ஒருவர் ஜெர்மன் அறிஞராகிய மக்ஸ்முய்ல்லர் (Friedrich Max Müller), மற்றவர் பிரித்தானியராகிய மோனியர் - வில்லியம்ஸ் (Monier MonierWilliams).

ஐரோப்பாவிலும் தென் ஆசியாவிலும் ஈரானிலும் பேசப்படும் இந்து - ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு மூலமொழியாக ஒரு மொழி பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்தது என்றும் அம்மொழியைப் பேசிய மக்கள் சமூகம் ஆரியர் என்றும் ஒரு கோட்பாடு 19ஆம் நூற்றாண்டில் முன்வைக்கப்பட்டது. இக்கோட்பாடு அறிஞர் இடையே பரவுவதற்கு மக்ஸ்முய்ல்லரும் மோனியர் - வில்லியம்ஸும் பெருமளவுக்கு உதவினர்.

ஆரியர் பற்றிய இக்கோட்பாட்டில் மொழியும் இனமும் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். அதாவது, ஒரு மொழியைப் பேசுவோர் அனைவரும் ஓர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற சமன்பாடு. அது மட்டுமன்றி, அம்மொழியின் வழிவந்த மொழிகளை (அதாவது, அம்மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளை) தற்காலத்தில் பேசுவோரும் அதே இனத்தைச்

சேர்ந்தோர் என்ற கருத்து இதில் அடங்கியது. இதன்படி, இந்து - ஐரோப்பிய மொழிகளின் மூலமொழியைப் பேசியோர் ஆரியர் ஆகையால் இன்று இந்து - ஐரோப்பிய மொழிகளைப் பேசுவோரும் ஆரியர் என்று கூறிக்கொள்ள இடமளிக்கப்பட்டது.

இந்த வாதத்தின் அடிப்படையில், ஜெர்மன் மொழி பேசுவோர் ஆரியர் என்ற கருத்து எழுந்தது. அதேபோல, சிங்கள மொழி (இது ஓர் இந்து - ஐரோப்பிய மொழி) பேசுவோரும் ஆரியர் என்ற கருத்து எழுச்சிபெற்றது. ஆனால், இத்தகைய சமத்துவத்தை ஏற்காத ஐரோப்பியர் மேலும் சில பண்புகளை ஆரியருக்குக் கொடுத்தனர். ஆரியர் என்போர் நல்ல உடலமைப்பு (Physique), வெண்ணிறத் தோல், நீலக் கண்கள், பொன்னிற முடி (தலைமயிர்/ Blond hair), நல்ல உயரம் (Tall), மேலான வலிமை (Superior Strength) ஆகிய பண்புகளைக் கொண்டிருந்தனர் என்றும் அவர்களுடைய வழித்தோன்றல்களாய்த் தூய்மையான ஆரியராகக் கருதப்படக்கூடியவர்கள் வட ஐரோப்பாவில் வாழும் ஜெர்மானிய/ நோர்திக்கு (Germani / Nordic Race) மக்கள் எனவும் ஒரு கோட்பாடு உருவாக்கப்பட்டது. ஆரிய இனம் பிற இனங்களை விட மேலானது (Superior) என்ற கருத்தும் இதனுடன் இணைக்கப்பட்டது.

ஆரியர் பற்றிய இக்கோட்பாடு அரசியல் துறையில் பல இடங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஒருபுறம், ஜெர்மனியில் ஹிட்லருடைய நாற்சிவாதத்தின் இனமேன்மைக் கோட்பாட்டை (Racial Superiority) வலுப்படுத்த உதவியது. இன்னொரு புறம், இலங்கையில் சிங்கள மக்கள் ஆரிய இனத்தவர் என்று கோரச் சிங்களத் தலைவர்களுக்குப் பயன்பட்டது. பின்னர், சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதத்தின் கூறுகளுள் ஒன்றாகவும் இது மாறியது.

ஆரிய - சிங்கள அடையாளம் உருவாகிய வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய பங்கு பெறுபவர் அநகாரிக தர்மபால (1864 - 1933) ஆவார். இலங்கையின் நவீன வரலாற்றில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறும் இவர் பலராலும் பலவிதமாக விளங்கப்பட்ட ஒரு சிக்கலான ஆளுமையை (Complex Personality) உடையவர் எனலாம். இதனால் இவரைப் பற்றிச் சிறிது விரிவாக அறிந்து கொள்வது பயனுள்ளதாகும்.

தர்மபால

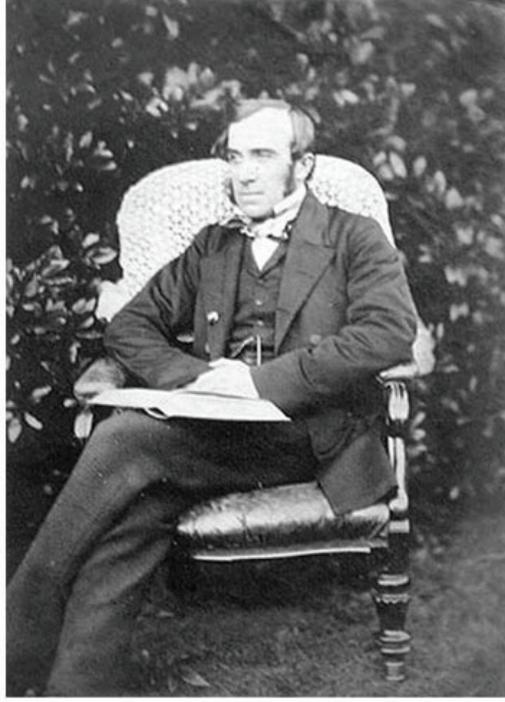
யார் இந்த தர்மபால? இப்பெயர் அவருக்குப் பெற்றோர் கொடுத்த பெயரல்ல. பிறந்தபோது கொடுக்கப்பட்ட பெயர் டொன் டேவிட் (Don David); குடும்பப் பெயர் ஹேவாவிதாரண. தகப்பன் டொன் கரோலிஸ்

ஹேவாவிதாரண. பிரித்தானியர் ஆட்சியில் புதிய தொழில் வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டபோது மரத்தளபாடங்களையும் பிற மரப்பொருட்களையும் செய்யும் தொழிலில் ஈடுபட்டுக் குடும்பம் செல்வத்தைப் பெற்றது. டேவிட் சில மிஷனரிப் பாடசாலைகளிலும், ரோயல் கல்லூரியிலும் கல்விகற்றுச் சிறிது காலம் அரசாங்க சேவையில் பணியாற்றியபின் தன் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தினார்.

இத்திருப்பத்துக்குப் பெரிதும் காரணமாக இருந்தவர் அமெரிக்காவில் இருந்து வந்த பிரபல பிரம்மஞானி/ இறையியல் அறிஞர் (Theosophist) ஆகிய Henry Olcott ஆவார். இந்த அமெரிக்கர் 1880இல் இலங்கைக்கு வந்து, பௌத்த மதத்தைத் தழுவி, பௌத்த கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்து, பௌத்த மத எழுச்சிக்கு உதவினார். இவருடன் இணைந்து செயலாற்றிய டேவிட் ஹேவாவிதாரண பௌத்தமதச் சேவைக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்து, தன் பெயரை அநகாரிக தர்மபால என மாற்றிக்கொண்டார். 'அநகாரிக' என்றால் 'வீடற்றவர்' என்று பொருள்படும்; 'தர்மபால' என்றால் பௌத்த தர்மத்தின் காவலர் என்று பொருள்படும்.

தர்மபால 1880இல் இருந்து 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒரு பௌத்த துறவிபோல இல்லற வாழ்க்கையைவிட்டு முழுமையாகப் பௌத்தத்தின் எழுச்சிக்குத் தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தார். இதன்விளைவாக இலங்கையின் நவீன வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான பங்கைப் பெற்றுள்ளார். இவருடைய செயல்களைப் பற்றிப் பலர் எழுதியிருக்கிறார்கள். பல அறிஞர்கள் இவற்றை ஆழமாக ஆய்வுசெய்து நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார்கள்.

இவரைப் பற்றிய மதிப்பீடுகள் ஓர் எல்லையில் இனவாதி (Racialist) எனத் தொடங்கி, மறுமலர்ச்சியாளர் (Revivalist), சீர்திருத்தவாதி (Reformer), தேசபக்தர் (Patriot), தேசியவாதி (Nationalist), புரட்டஸ்தாந்தப் பௌத்தத்தை (Protestant Buddhism) தொடக்கிவைத்தவர், பௌத்த நவீனத்துவத்தைத் தொடக்கிவைத்தவர் (Founder of Buddhist Modernism) என்ற பலவித தோற்றங்களைக்

மோனியர் - வில்லியம்ஸ்

Image Source : en.wikipedia.org

கொடுப்பதையும், மற்ற எல்லையில் அனைத்துலகவாதி (Universalist) என்று அழைப்பதையும் காணலாம். சிலர் இவரை 'உள்நாட்டில் ஒரு தேசியவாதி, வெளிநாட்டில் ஓர் அனைத்துலகவாதி' என்றும் மதிப்பிட்டுள்ளனர் (Nationalist at Home, Universalist Abroad).

இந்த மதிப்பீடுகளை ஆய்வு செய்வதோ தர்மபாலவின் ஆளுமையை மதிப்பிடுவதோ என்னுடைய நோக்கம் ஆகாது. இருபதாம் நூற்றாண்டு உதயமாகியபோது எழுச்சிபெறத் தொடங்கிய சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதத்துக்கு அடித்தளம் அமைத்துப்

பெரும் பங்களிப்புச் செய்தவர் அநகாரிக தர்மபால என்பது என்னுடைய கருத்து. இத்தேசியவாதம் நவீன இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றின் போக்கினைப் பெருமளவுக்கு நிர்ணயித்தது. ஆகவே இது யாழ்ப்பாணத்து அரசியலிலும் தாக்கத்தை உண்டுபண்ணியது. இக்காரணத்துக்காக, இதனைச் சிறிது விரிவாக அறிந்துகொள்வது அவசியம்.

பௌத்தத்தை ஆதரித்து வளர்க்க வேண்டும் என்றும் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாருடைய செயற்பாடுகளால் பௌத்தப் பண்பாடு அழிவதை நிறுத்தவேண்டும் என்றும் விரும்பிச் செயற்பட்ட ஒரு குடும்பத்தில் தர்மபால வளர்ந்தார். செல்வாக்குப் பெற்ற குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராகையால் அவர் ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெறவேண்டும் என விரும்பிய பெற்றோர் அவரைக் கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பிவைத்தனர்.

இவர் 1880களில் ஓர் இளம் பௌத்த செயற்பாட்டாளராக (Activist) வாழ்க்கையைத் தொடங்கியபோது பௌத்த மதத்தில் மிகுந்த பற்றுடையவராகவும் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாருடைய செயற்பாடுகளை வெறுத்தவராகவும் இருந்தார். பௌத்தம் தன் சிறப்பு நிலையை இழந்துவிட்டது எனவும், பௌத்தர்கள் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாருடைய செயற்பாடுகளின் விளைவாகத் தாழ்ந்த நிலையை அடைந்துவிட்டனர் என்றும், அந்நியர்கள்

பெளத்தர்களைச் சுரண்டிச் செல்வம் பெறுகிறார்கள் எனவும் அவர் கவலையுற்றார். இந்த நிலைக்கு மாறாக, ஆங்கிலேயர் ஆட்சியும் கிறிஸ்தவ மிஷனரி ஆதிக்கமும் வருமுன், சிங்கள மக்கள் செல்வம் மிகுந்த ஒரு சமூகமாக வாழ்ந்தனர் என்றும், பெளத்தம் அரச மதமாக விளங்கியது என்றும் மன்னர்கள் அறநெறி தவறாது நல்லாட்சி நடத்தினர் என்றும் தர்மபால நம்பினார். அவர் நடத்திய இயக்கத்தின் குறிக்கோள் நாட்டை மீண்டும் அந்த அறநெறி நிலைக்கு எடுத்துச் செல்வதே (Return to Righteousness).

இருபதாம் நூற்றாண்டில் எழும் சிங்கள - பெளத்த தேசியவாதத்துக்கு தர்மபால அடித்தளம் அமைத்தார். இதனை இவ்விடத்தில் விரிவாக எடுத்து விளக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எனினும், பெளத்தத்தை உயர்நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு அவர் எடுத்த சில முயற்சிகளும் அவருடைய சித்தாந்தத்தில் (Ideology) முக்கிய கூறுகளாக இருப்பவை சிலவும் கவனிக்கத்தக்கவை.

ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்திய காலத்தில் கிறிஸ்தவ மதம் பரவியபோது அதை எதிர்த்து இயக்கம் நடத்திய பிற சமயத் தலைவர்கள் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் கையாண்ட முறைகளையும் யுக்திகளையும் பயன்படுத்தித் தங்கள் மதங்களை நவீனமயப்படுத்தினர். தர்மபால தனது இயக்கத்தை அவ்வாறு நவீனமயப்படுத்தியது மட்டுமன்றி, பெளத்தர் சமூகம் பாரம்பரிய பண்பாட்டைப் பேணுவதுடன் நவீன தொழில்நுட்பத்தைக் கடைப்பிடித்து ஐப்பான் போன்று முன்னேறிய சமூகமாக மாறவேண்டும் எனவும் விழைந்தார்.

ஐரோப்பியர் அறிமுகப்படுத்திய நவீன கருவிகளுள் மிக முக்கியமானது அச்ச யந்திரம் எனலாம். காலனித்துவத்தால் கட்டுப்பட்டிருந்த சமூகங்களில் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு மிகவும் பயன்பட்ட கருவி இது. தர்மபால இதனை நன்கு பயன்படுத்தினார். பெளத்த நூல்களையும் பரப்புரைத் துண்டுகளையும் அச்சிட்டுப் பொதுமக்களிடையே விநியோகித்தார். தனது புதிய பெளத்த சித்தாந்தத்தை இலகுவில் பரப்புவதற்காக 'ஸிங்ஹள பெளத்தயா' () என்ற ஒரு செய்தித்தாளை 1906இல் தர்மபால வெளியிடத் தொடங்கினார்.

பொதுமக்களிடையே பெளத்தமதப் பரப்புரைக்கு அவர் பயன்படுத்திய நவீன கருவிகளுள் குறிப்பிடத்தக்கது 'கிராமபோன்' (Gramophone) ஆகும். அவர் கொழும்பில் இருந்த நாட்களில் இராப்பொழுதில் நாட்டுப்புற ஊர்களுக்குச் சென்று இரவிரவாகத் தன் இயக்கத்தை நடத்துவார். இந்த நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய செய்தியறிக்கைகளின்படி, தர்மபால மாலைப்பொழுதில்

இரட்டைமாட்டு வண்டி ஒன்றில் ஒரு 'கிராமபோன்', மந்திர விளக்கு (Magic Lantern), பெளத்தமதப் பரப்புரைத் துண்டுகள் (Religious Tracts) ஆகியவற்றை ஏற்றி ஊர் ஒன்றுக்குச் செல்வார். அங்கு தன் பெளத்த நிகழ்ச்சி பற்றி அறிவிப்புக் கொடுத்துவிட்டு, ஊர் விகாரையில் நிகழ்ச்சியை ஒன்பது மணியளவில் தொடங்குவார். பெளத்த போதனைக்குப் பின் மந்திர விளக்கு மூலமாகப் பெளத்தத்தலங்களின் (மஹாபோதி, சாஞ்சி, அநுராதபுரம் ஆகியவை) படங்கள் காட்டப்படும் (கிராமபோன் பெளத்த பாடல்களைக் கேட்டு மகிழப் பயன்படுத்தப்பட்டது என நினைக்கிறேன்). நள்ளிரவு வரை இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறும். ஒரு மணி அளவில் தர்மபால மாட்டுவண்டியில் ஏறிப் படுத்து உறங்குவார்.

இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் இரவுக்கு இரவு பல்வேறு ஊர்களில் நாட்டுப்புற வேளாண்மக்களை (Peasantry) இலக்காக வைத்து நடத்தப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது. பெண்கள், பிள்ளைகள் உட்பட நூற்றுக்கணக்கானோர் தர்மபால வழங்கிய மதபோதனைகளைக் கேட்கச் சென்றனர் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்குமுன் ஊர் விகாரைகள் இப்படியான மதச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டதாகக் கூறமுடியாது. பொதுமக்களை முற்றிலும் புதிய வகையில் தர்மபால பெளத்தமத எழுச்சியில் பங்குபற்ற வைத்தார். பெளத்த சமூகத்தின் அடித்தளத்தில் எவ்வாறு இவர் ஒரு புதிய உணர்ச்சியை எழுப்பி ஓர் ஒற்றுமையை உருவாக்கினார் என்பதை இங்கு காணலாம். தர்மபால மதத்துடன் மட்டும் நிற்கவில்லை. அவருடைய சித்தாந்தத்தில் மதமும் இனமும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டன (Linkage of Race and Religion). அத்துடன் சிங்கள இனமும் ஆரிய இனமும் இணைக்கப்பட்டன. இதன் விளைவாக இலங்கைப் பெளத்தர்கள் 'ஆரிய - சிங்கள பெளத்தர்' என்ற பெயரைப் பெற்றனர். இது ஒரு புதிய பரிமாணம்.

பெளத்தமதமும் நாட்டையும் ஒருங்கிணைக்கும் கோட்பாடு (Concept of Lanka as Dhammadīpa) மிக நீண்டகாலமாக இருந்துவந்துள்ளது. பின்னர், ஆட்சியாளரையும் பெளத்தத்தையும் இணைக்கும் கோட்பாடு இதனுடன் சேர்க்கப்பட்டது. இதன் அடிப்படையிலேதான் 12ஆம் நூற்றாண்டில் பொலன்னறுவையில் இருந்து ஆண்ட நிஸ்ஸங்க மல்ல மன்னன் பெளத்தர் அல்லாத சோழர், பாண்டியர் போன்றோரை ஆட்சிபுரிய அனுமதிக்கக்கூடாது எனப் பிரகடனம் செய்திருந்தான். ஆனால் இனத்தையும் பெளத்தத்தையும் இணைக்கும் கோட்பாடு புதியது.

சிங்கள - பெளத்த தேசியவாத விதையை 20ஆம் நூற்றாண்டு உதயமாகியபோது அநகாரிக தர்மபால அயராது உழைத்துச் செழிப்பான மண்ணில் விதைப்பதில் வெற்றிகண்டார்.

சிவராஜா ரூபன்

ரூபன் சிவராஜா அவர்கள் 1993 ஆம் ஆண்டு சிறுவனாக இருக்கும்போது ஈழத்திலிருந்து நோர்வேக்குப் புலம்பெயர்ந்தார். தற்போது கட்டுரைகள், கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்பு, நாடகம் மற்றும் ஊடகம் ஆகிய தளங்களில் இவர் செயற்பட்டு வருவதுடன் அரசியல், சமூகம், கலை, இலக்கியம் சார்ந்தும் எழுதி வருகிறார். ஈழம், தமிழகம், மற்றும் புலம்பெயர் ஊடகங்கள், இதழ்களில் இவரது எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து வெளிவருகின்றன.

எதிர்ப்பரசியல், 'அதிகார நலனும் அரசியல் நகர்வும்' (உலக அரசியல் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு), 'எழுதிக் கடக்கின்ற தூரம்', 'சொற்களைச் செமிக்கும் கடல் (கவிதைத் தொகுப்பு), 'கலைப்பேச்சு தொகுதி 1, தொகுதி 2' (திரை நூல் அரங்கு), " என்பன இவரது படைப்புகளாகும்

மாலதி எழுதிய 'எனது தேசத்தில் கடந்துபோன ஒரு தருணம்' தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் நிழல் அரசின் இறுதி ஆண்டுகள்

பகுதி 1

ஈழம் சார்ந்தும் ஈழப்பிரச்சினை சார்ந்தும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழல்லாத பிற மொழிகளிலும் பல்வேறு நூல்கள் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. 2009 இற்கு பின்னர் வெளியாகிய அபுனைவு நூல்களை அவற்றின் சமூக - அரசியல் முக்கியத்துவம் கருதி தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் நோக்கோடு 'திக்குகள் எட்டும்' என்ற தொடர் வெளிவருகின்றது. இத்தொடரின் மூலம் தமிழ் சூழலுக்கு தமிழல்லாத பரப்பில் நடைபெறும் ஈழம் சார்ந்த வெளிப்பாடுகள் அறிமுகமாகும்.

ஐ

ந்த நூல் N. மாலதி எழுதி, 2012 இல் வெளிவந்ததாகும். மாலதி அவர்கள் நியூசிலாந்து நாட்டினை வதிவிடமாகக் கொண்ட ஈழத்தமிழ் டயஸ்போறா சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். கணினித்

தொழில்நுட்பத்துறையில் கலாநிதி ஆய்வுக்கல்வியை (PhD) நியூசிலாந்துப் (University of Canterbury) பல்கலைக்கழகத்தில் நிறைவுசெய்தவர். அத்துறையில் ஆய்வாளராகவும் புரோக்கிராமராகவும் பணியாற்றியவர்.

முள்ளிவாய்க்காலில் விடுதலைப் புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டது, அரசுரா ஆயுதப் போராட்டங்களின் வரலாற்றில் (History of Armed Struggles by Nonstate Actors) முக்கியமான அம்சமாகும்; குறிப்பாக, இந்தப் போராட்டமும் அதன் இறுதிக்கட்ட நிகழ்வுகளும் அதில் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை இன்னும் பன்னெடுங்காலங்களுக்கு பல கோணங்களிலிருந்து ஆய்வு செய்யப்படும். அத்தகு ஆய்வுக்கும் கற்கைக்கும் ஒரு பங்களிப்பாக இந்நூலும் அமையும் என முன்னுரையில் மாலதி குறிப்பிடுகின்றார். மக்களின் இருப்பினை உறுதி செய்வதற்கான முக்கிய செயற்பாடுகளில் ஒன்று வரலாற்றைப் பதிவு செய்தல். தனது இந்த நம்பிக்கையே இந்நூலை எழுதுவதற்கான உந்துதல் என்றும் கூறுகின்றார். இவர் இலங்கை மனித உரிமை நிலைமைகள் தொடர்பாக விரிவாக எழுதியவர்.

இந்த நூல், 2005 முதல் 2009 வரையிலான ஐந்து ஆண்டுகளில், வன்னியில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் நிழல் அரசின் (Defacto State) கீழ் அவர் பணியாற்றிய காலத்தின் நினைவுகள், நிகழ்வுகள் மற்றும் அனுபவங்களைப் பதிவு செய்கிறது. நூலின் முன்னுரையில் வாசகர்களை நோக்கி இவ்வாறு கேட்கிறார்:

“ஒரு தேசத்தினுடைய முற்றுமுழுதான அழிவைப் பார்த்திருக்கின்றமை எத்தகைய ஓர் அனுபவத்தினை கொடுத்திருக்கும் என்பதை - அத்தகு அழிவுகளை நேரில் அனுபவிக்காத வாசகர்களால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியுமா?

பௌதிக அழிவு (கட்டுமானம்), நிழல் அரச நிர்வாகக் கட்டமைப்புகளின் அழிவு, அந்த தேசத்தின் மக்களின் முழுமையான சிதறுகை (Dispersal), பெரும் எடுப்பிலான படுகொலைகள் எனவாக வரலாற்றில் எங்கேனும் இது போன்ற முழு அளவிலான பேரழிவு நிகழ்ந்து இருக்கின்றதா?” என்று கேள்வி எழுகின்றார். “இந்த அழிவு உலக அரசுகளின் அமைப்புகளால் (The Global System of States), அத்தகு பேரழிவாகப் பார்க்கப்படாமையான காரணம், தமிழர் தாயகம் ஓர் அங்கீகரிக்கப்படாத தேசம் என்பதாகும். ஆனாலும்

அது எமது மக்களின் மனங்களில் தேசமாக உணரப்படுகின்றது” என்று கூறுகின்றார் மாலதி.

நூலாசிரியரின் பின்னணி

மாலதி, புலம்பெயர்ந்து 30 ஆண்டுகள் நியூசிலாந்தில் வாழ்ந்தவர். இலங்கைத்தீவில் அமைதி நிலைபெற வேண்டும் என்ற விருப்போடு தாயகம் நோக்கிய ஒரு சமூக செயற்பாட்டாளராகவும் நியூசிலாந்தில் இயங்கியவர். புலிகளின் நிழல் அரசுக் கட்டமைப்புகளின் செயற்பாடுகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, 2002 இல் போர் நிறுத்தம் ஏற்பட்டதையடுத்து வன்னிக்கு ஆறு வாரக் குறும்பயணம் மேற்கொண்டார். தொடர்ந்து 2004 இல் மூன்று மாதங்கள் வன்னியில் தங்கியிருந்து தன்னால் அங்கு ஆற்றக்கூடிய பணிகள் குறித்த ஒரு கள ஆய்வினையும் அவதானிப்பினையும் மேற்கொண்டார். அதன் பயனாக 2005 மார்ச் அங்கு மூன்றாவது தடவையாக பயணம் மேற்கொண்டு நீண்டகால அடிப்படையில் பணியாற்றும் முடிவோடு அங்கு சென்றார். அதனையடுத்து ஐந்து ஆண்டுகள் அதாவது 2009 மே மாதம் - முள்ளிவாய்க்கால் இறுதிக்கட்டம் வரை - அங்கு தனது பணிகளை முன்னெடுத்தார். விடுதலைப் புலிகளின் முக்கிய பொறுப்பாளர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றியிருக்கின்றார். வடக்கு - கிழக்கு மனித உரிமை செயலகம் (North - East Secretariat on Human Rights - NESoHR), விடுதலைப் புலிகளின் சமாதான செயலகம் (Peace Secretariat of the Liberation Tigers of Tamil Eelam), பெண்கள் அபிவிருத்தி நிறுவனம் (Center for Women Development), செஞ்சோலை சிறுவர் காப்பகம் (Sencholai Girls' Child Development Centre) உட்பட்ட தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் பல்வேறு நிர்வாக சேவை அலகுகளில் இணைந்து பணியாற்றியிருக்கின்றார்.

புலிகள் அமைப்பிலிருந்து வயது குறைந்த போராளிகளை விடுவிப்பதற்கான செயற்பாடுகளில் புலிகளுடன் இணைந்து செயற்பட்டமை, சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான ஆவணத்தயாரிப்பு, வடக்கு - கிழக்கு மனித உரிமைச் செயலகத்திற்கான (North - East Secretariat on Human Rights - NESoHR) ஆவணத்தயாரிப்புப் பணிகள் உட்பட்ட பல்வேறு திட்டங்களிற் பங்களித்துள்ளார். குடும்ப வன்முறை (Domestic Violence) குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு ஒரு செயற்திட்டத்திலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இவ்வாறாக 5 ஆண்டுகளில் அவர் மேற்கொண்ட பணிகளும் அவற்றுடன் தொடர்புடைய அனுபவங்களும், நபர்களும், நிகழ்வுகளும் இந்நூலில் பகிரப்படுகின்றன. வெவ்வேறு 16 தலைப்புகளின் கீழ்

(அத்தியாயங்கள்) அவை விவரிக்கப்படுகின்றன. முதல் எட்டு அத்தியாயங்கள் பற்றிய விரிவான பார்வையாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

2009 இறுதிப் போரின் முடிவுவரை வன்னியில் நின்றவர். இறுதியாகச் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்க கப்பல் மூலம் வெளியேறியவர். போர் வலயத்திலிருந்து வெளியேறிய மூன்று லட்சம் மக்களோடு இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிக்குள் வவுனியா (Menik Farm) முகாமில் தடுப்பில் இருந்துள்ளார். 2009 இன் பிற்பகுதியில் 'மெனிக் ஃபார்ம்' தடுப்பு முகாமிலிருந்தும், பின்னர் இலங்கையிலிருந்தும் வெளியேறியவர் என்பதை நூலிற் குறிப்பிடுகின்றார்.

தாய் - மகள் உரையாடலும் முரண்பாடும்

'மக்கள் தொடர்பகத்தில் கண்ட இளம்பெண்' என்பது முதலாவது அத்தியாயத்தின் தலைப்பு. மக்கள் தொடர்பகம் என்பது புலிகளிடம் மக்கள் ஏதேனும் உதவி, கோரிக்கை முன்வைப்பதற்கான அல்லது புலிகளின் நடவடிக்கைகள் மீதான முறைப்பாடுகளை முன்வைக்கும் ஓர் அலுவலகம் அல்லது ஒரு மையம். புலிகள் அமைப்பில் இணைந்திருந்த வயது குறைந்த (16 வயது) தனது மகளை அமைப்பிலிருந்து விடுவித்து வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக கண்ணீரோடு காத்திருந்த தாய் பற்றிய ஒரு கதை பகிரப்படுகின்றது. தான் நேரிற் கண்ட அந்தச் சம்பவத்தை விவரிக்கின்றார். அடிப்படையில் அது தாய், மகள், மக்கள் தொடர்பாக அதிகாரி இடையிலான ஓர் உரையாடல். இவர் அதில் ஓர் அவதானி. தாய், மகளுக்கு இடையில் இருவேறு முரண்பட்ட நிலைப்பாடுகளும், விருப்பங்களும் வெளிப்படுகின்றன. ஓர் அவதானியாக மாலதி தனது அந்த அனுபவத்தினைப் பதிவு செய்கின்றார். வயது குறைந்த போராளிகளை விடுவிக்கும் ஐ.நா திட்டத்திற் புலிகள் கைச்சாத்திட்டதற்கு அமைய விடுவிக்கப்பட்டவர் அந்த மகள்; விடுவிப்பிற்கு முன்னர் புலிகளின் இயக்கத்தில் இருந்துகொண்டு கல்விப் பொதுத் தராதர சாதாரண தரப் பரீட்சை (GCE O Level) எழுதியவர் அந்தப் பெண். கல்விச் சான்றிதழை பெற யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தாயும் மகளும் மக்கள் தொடர்பகத்திற்கு வந்திருந்தனர். அங்கு தாய்க்கும் மகளுக்கும் இடையில் வாக்குவாதம் ஏற்படுகின்றது.

புலிகள் இயக்கத்தில் தான் மீண்டும் இணைய விரும்புவதாகவும் வீட்டுக்குச் செல்ல விரும்பவில்லை என்றும் அழுத்தமாகச் சொல்கிறார் அந்தப் பெண். யுனிசெப் நிறுவனத்தின் துணை அனுசரணையுடன் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தினால் முன்னெடுக்கப்படும் கல்வித் திட்டத்தில் இணைந்து கொள்வது பொருத்தமான தீர்வு என மக்கள் தொடர்பக அதிகாரி

ஆலோசனை கூறுகின்றார். இதற்காகவா அலுவலகம் அலுவலகமாகப் பல ஆண்டுகள் அலைந்து உன்னை விடுவித்தேன் என்று விரக்தியில் பேசுகின்றார் தாய். பின்னர் மகளின் கழுத்து, காதில் இருந்த ஆபரணங்களைக் கழற்றிக்கொண்டு கோபத்துடனும் அழுகையுடனும் கைக்குழந்தையுடன் தாய் அங்கிருந்து வெளியேறிச் செல்கிறார். கல்வி நிலையத்தில் இணைந்த மகள் பின்னர் யாழ்ப்பாணம் திரும்பினாரா, போரில் பங்கேற்றாரா, போரில் கொல்லப்பட்டாரா, 2009 இல் சிறையில் அடைக்கப்பட்டாரா, இன்று உயிருடன் உள்ளாரா, தடுப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டாரா, இராணுவத்தினரார் பாலியல் வன்கொடுமைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டாரா? என்ற பல்வேறு கேள்விகளை மாலதி எழுப்புகின்றார். 2006 இல் இடம்பெற்ற இந்தச் சம்பவத்தை நினைவுகூர்ந்து அந்த மகளுக்கு 2009 இல் என்ன நேர்ந்திருக்கும் என்று மனம் கலங்குகிறார்.

இந்த சம்பவத்தில் ஊடக குழந்தைப் போராளிகள் குறித்த புலிகள் மீதான மேற்கின் குற்றச்சாட்டின் பக்கச்சார்பான அல்லது ஒற்றைப்பரிமாணத் தன்மை மீதும் கேள்வி எழுப்புகின்றார். அதாவது குழந்தைப் போராளிகள் தொடர்பான சர்வதேசமயப்பட்ட பெரிய பிரச்சினையின் ஒரு பகுதியாக இந்தக் கதையாடலை அவர் முன்வைக்கின்றார்.

இத்தகைய கதைகள் உள்ளபடி உள்ளூரீற் கூட வெளிவருவதில்லை. சர்வதேசம் இதனைக் குழந்தைப் போராளிகள் என்ற ஒற்றைப்பரிமாணமாக முன்வைக்கின்றது - பார்க்கின்றது. ஆனால் ஈழத்தின் யதார்த்தத்தில், இது பல்பரிமாணங்களைக் கொண்ட விவகாரம். புலிகளின் ஆட்சேர்ப்புத் தேவையும் அதற்கான செயற்பாடுகளும் ஒரு பரிமாணம். உயர்ந்த இலட்சியமும் முரண்பட்ட ஆர்வங்களும் கொண்ட இளைஞர்களின் மனநிலை, விருப்பம் என்பது இரண்டாவது பரிமாணம். பிள்ளைகள் இயக்கத்தில் இணையும்போது குடும்பங்களுக்கு ஏற்படும் இழப்பும் அது சார்ந்த உணர்வுகளும், பாதிப்புகளும் மூன்றாவது பரிமாணம் என்கிறார் மாலதி.

போரினால் அநாதரவாக்கப்பட்ட குழந்தைகள்

இதன் இன்னொரு பரிமாணத்தினையும் தனியான அத்தியாயத்தில் விவாதிக்கின்றார். அது போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறார்கள் - போரில் பெற்றோரை இழந்த சிறார்கள் - போர் காரணமாக பெற்றோர் மற்றும் குடும்பங்களால் கைவிடப்பட்ட அல்லது பராமரிக்க முடியாத குழந்தைகள் சார்ந்த பரிமாணமும் பேசப்படுகின்றது. 'கைவிடப்பட்ட குழந்தைகள்' என்ற

A FLEETING MOMENT IN MY COUNTRY

The Last Years of the LTTE De-Facto State

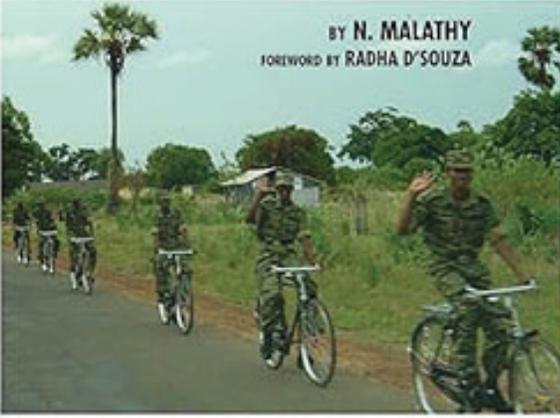

Image Source - www.amazon.ca

அடுத்த அத்தியாயத்தில் இவை குறித்து விரிவாகப் பேசுகின்றார். சமாதான காலத்தில் டயஸ்போறா தமிழர்கள், குறிப்பாக துறைசார் ஆளுமைகளை வன்னிக்கு வரவேற்பதில் புலிகள் மற்றும் தமிழீழ நிழல் அரசின் நிர்வாகங்கள் அக்கறையும், ஆர்வமும் கொண்டு செயற்பட்டன. தேச அபிவிருத்தி, நிர்வாகக் கட்டமைப்புகள் மற்றும் சேவைகளில் துறைசார் வளவாளர்களின் பங்களிப்பை அவர்கள் ஊக்குவித்தனர். அதன் நிமித்தம் தன்னார்வ ரீதியில் துறைசார் பணிகளை முன்னெடுப்பதற்கு புலம்பெயர் வளவாளர்களும், ஆளுமைகளும் அழைக்கப்பட்டனர்.

அரசியற்றுகிற பொறுப்பாளர் சுப. தமிழ்ச்செல்வனுடனான உரையாடலின் விளைவாக வன்னியில் சிறுவர்களின் நிலைமைகள் தொடர்பான ஓர் ஆய்வில் மாலதி ஈடுபட்டிருக்கின்றார். கரன் என்ற போராளி புலிகளின் வரலாற்றை நன்கறிந்த ஒருவரும், ஆய்வு ஈடுபாடு கொண்டவருமாவார். அத்தோடு அவர் தகவல்கள், தரவுகள், ஆவணங்கள் மீதான இலகுவான அணுகலைக் கொண்டவராகவும் இருந்திருக்கின்றார்.

இந்த ஆய்வுப் பணியில் மாலதிக்கு அவருடைய உதவி பெரிதும் பயன்பட்டிருக்கின்றது.

தமிழர் தாயகப் பகுதிகளில் உள்ள சிறுவர் காப்பகச் சிறார்களின் நிலைமைகள் பற்றிய தகவல்கள், போரினாற் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகள், பாதிப்பிற்குரிய சமூக அக - புறக் காரணிகள் பற்றிய தகவல்களையும் தரவுகளையும் ஆவணங்களையும் அவர் திரட்டிக் கொடுத்துள்ளார். போர், குழந்தைகளை அநாதரவாக்குகிறது. வன்னியும் அதற்கு விதிவிலக்காக இருக்கவில்லை. பல சிறார் காப்பகங்கள் உருவாக்கம் பெற்றன. அவை அனைத்தும் 'சிறார் காப்பகங்கள்/ இல்லங்கள்' என்றே அழைக்கப்பட்டன. ஒருபோதும் 'அநாதை இல்லங்கள்' என்று அழைக்கப்படவில்லை.

தரவுகளின்படி தமிழர் தாயகத்தில் 6000 சிறார்கள் காப்பகங்களில் இருந்திருக்கின்றார்கள். வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபை புள்ளியியல் பதிவின் படி 18 வயதிற்கு கீழ் வடக்கு - கிழக்கில் 6 லட்சம் (600,000) குழந்தைகள் இருந்தனர். அந்தக் கணக்கின்படி, ஒவ்வொரு 100 குழந்தைகளில் ஒரு குழந்தை சிறார் காப்பகத்தில் இருந்ததாகச் சொல்லலாம். இந்த அத்தியாயத்தில் போரின் விளைவாகக் குழந்தைகள் எதிர்கொண்ட பாதிப்புகள், பெற்றோர்களை இழந்த குழந்தைகள், பெற்றோர்களின் வறுமை உட்பட்டவை விவரிக்கப்படுகின்றன. சிறார் காப்பகத்தில் இணைந்த - இணைக்கப்பட்ட குழந்தைகளின் கதைகள் சில பகிரப்படுகின்றன. பிள்ளைகளும் அக்கதைகளில் போரின் விளைவுகள் குறித்த சித்திரத்தை வரைகின்றது.

புலிகள் அமைப்பில் வயது குறைந்த போராளிகள் பற்றிய விடயம் சர்வதேசத்தில் மிகைப்படுத்தப்பட்டது அல்லது சிறார்நலன் சார்ந்த சர்வதேச அமைப்புகளின் நிதி ஒதுக்கீடுகளைப் பெறுவதற்கான கருவியாகச் சர்வதேசத் தொண்டு நிறுவனங்களாற் இவ் உத்தி பயன்படுத்தப்பட்டதென மாலதி தன் கருத்தினை முன்வைக்கின்றார்.

சிறார் காப்பகங்களும் கரிசனை மிகு பராமரிப்பும்

வள்ளிபுனம் வனங்களின் நடுவில் 150 வரையான பெண் பிள்ளைகளுக்கான பராமரிப்பிடமாக அமைந்திருந்த செஞ்சோலை சிறார் காப்பகத்தின் அமைவிடச் சூழல் முதற்கொண்டு அதன் கட்டுமானம், பணியாளர்கள், தங்கியிருந்த பிள்ளைகள் பற்றிய விவரிப்பு ஆகியன அந்த இடத்தினைக் கண்முன் கொண்டுவருவதாய் உள்ளன. ஜனனி அங்குள்ள பிள்ளைகளின் தாயாக இயங்கினார். பிள்ளைகள் அவரைப் பெரியம்மா என்றே அழைத்தனர். அவர்களுக்கூரிய சிறந்த கல்வியோடு

தொழிந்துறைப் பயிற்சிகளை மேம்படுத்தும் திட்டங்கள் பலவற்றை உருவாக்கும் பணிகளையும் ஜனனி வழிநடத்தினார்.

அங்கிருந்த பல குழந்தைகள் பெற்றோர்களை இழந்தவர்கள். இன்னும் பலர் இராணுவ மோதல்களில் ஏற்பட்ட வன்முறைகளால் கடுமையான மன உளைச்சல்களை அனுபவித்தவர்களாவர். செஞ்சோலைச் சிறார்களுக்கான தனியான பாடசாலைகள் நடாத்தப்பட்டன. அவற்றின் கல்விசார் பெறுபேறுகள் சிறந்த தரத்தினைக் கொண்டிருந்தன. பலர் காவந்துறை, சட்டம், மருத்துவம் மற்றும் கைவினை போன்ற துறைகளில் தொழில்முறைப் பயிற்சியைப் பெற்றனர். காலப்போக்கில் தனியான பாடசாலைகள் மூடப்பட்டு பொதுப் பாடசாலைகளில் செஞ்சோலைச் சிறார்கள் கல்வி கற்கத் தொடங்கினர். செஞ்சோலை பலமுறை இடம்பெயர் நேர்ந்தது. குறிப்பாகக் கல்வி வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்காகக் கிளிநொச்சிக்கு இடம்பெயர் நேர்ந்தது. அது சவால் நிறைந்ததாகவும் இருந்தது என்கிறார்.

செஞ்சோலையிற் கிட்டத்தட்ட எல்லாக் காலங்களிலுமாக 450 குழந்தைகள் பராமரிக்கப்பட்டனர். தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெற்றோரை இழந்த - பெற்றோரைப் பிரிந்த குழந்தைகளின் மீது உள்ள எதிர்மறைப் பிம்பத்தினை மாற்றியமைப்பதில் ஜனனி கரிசனை கொண்டிருந்தார். பல சிறுமிகள் கல்விப் பொதுத் தராதர சாதாரண தரப் பரீட்சைத் (GCE O Level) தேர்வையும் முடித்திருந்தனர். கல்வி முடிவுகளைத் தாண்டிப் பெண் குழந்தைகள், சிறுமிகள், வளரிளம் பெண்களின் சாதனைகளை அங்கீகரிக்கவும், பெற்றோரற்ற குழந்தைகளைப் பற்றிய சமூகத்தின் பார்வையை மாற்றவும் ஜனனி முயற்சித்தார். செஞ்சோலை, புலிகளுடன் நெருங்கிய பிணைப்பினைக் கொண்டிருந்தது. பெண் பிள்ளைகளின் நலன்கள், மேம்பாடு குறித்த கரிசனையுடன் புலிகளால் நன்கு நிதியளிக்கவும்பட்டது. இது UNICEF போன்ற சர்வதேச அமைப்புகள், செஞ்சோலையோடு இணைந்து பணியாற்றுவதற்குத் தடையாக அமைந்தது. ஜனனி விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனுடன் நெருங்கிய நட்புறவையும் விசுவாசத்தையும் கொண்டிருந்தார்.

சிறார் காப்பகத்தில் இணைந்த குழந்தைகள் சிலரின் பின்னணி:

இசையரசி: ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் காப்பகத்தில் இணைந்தவர். அவரது தாயை அவருக்கு நினைவிருக்கிறது; தந்தை நினைவில் இல்லை. அவர் இராணுவத்தினால் கைது செய்யப்பட்டு, காணாமல்

போனவர். தாயார் சுகவீனம் காரணமாகக் கிளிநொச்சி வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த போது, வைத்தியசாலை மீதான சிறிலங்கா இராணுவத்தின் விமானத் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்டார்.

சந்திரிகா: இவரும் இவருடைய சகோதரியும் பாட்டியின் பராமரிப்பில் வளர்க்கப்பட்டவர்கள். இந்திய இராணுவக் காலத்தில் நடந்த சம்பவங்களின் பின் பெற்றோர்களிடமிருந்து பிரிய நேரிட்டது. பெற்றோருக்கு என்ன ஆனது, எங்கு இருக்கிறார்கள்? போன்ற தகவல் ஏதும் இல்லை. பாட்டி இறந்த பின்னர் சந்திரிகா சிறுவர் காப்பகத்திற் சேர்க்கப்பட்டார். “2009 இல் வன்னியிலிருந்து வெளியேறுவதற்குச் சில வாரங்களுக்கு முன்னர் நான் பயணம் செய்த வாகனத்தில் இயக்கச் சீருடை தரித்து வீதியில்

செஞ்சோலை சிறுவர் இல்லம்

Image Source - thaarakam.com

நின்றிருந்த பெண் போராளிகள் சிலரை வாகனத்தில் ஏற்றிச் செல்ல நேர்ந்தபோது, சந்திரிகாவை அவர்களில் ஒருவராகச் சந்தித்தேன். அப்போது அவர் ஒரு விரிந்த புன்னகையோடு என்னிடம் கேட்டார்: என்னை நினைவிருக்கிறதா? என தனது நினைவுகளை மீட்கின்றார் மாலதி.

ஜெயகௌரி: ஷெல் தாக்குதலில், பெற்றோர் இருவரையும் இழந்தவர்.

தர்ஷினி: 1995 இல் யாழ் இடப்பெயர்வின் போது தனது பாட்டி மற்றும் மாமனாருடன் கொழும்பிற்குச் சென்றார். மூவரும் இராணுவத்தினரார் கைதுசெய்யப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகள் சிறையில் தனித்தனியாகப் பிரித்து வைக்கப்பட்டனர். விடுதலையின் பின் அவர்கள் வன்னிக்கு வந்தனர். பாட்டியும் தாயாரும் ஒரே வீட்டில் வாழ்ந்தனர். வறுமை காரணமாக தர்ஷினியை பாடசாலைக்கு அனுப்ப அவர்களிடம் வசதி இருக்கவில்லை. அவர் காப்பகத்தில் இணைக்கப்படுகின்றார்.

போரால் ஏற்பட்ட கடுமையான விளைவுகளைக் கருத்தில் எடுத்தால், வீதியில் அலைந்து திரியும் குழந்தைகளைக் காண்பதொன்றும் ஆச்சரியமாக இருக்காது. ஆனால் வன்னியில், புலிகளின் நிர்வாகத்தில் அந்த நிலைமை ஏற்படவில்லை. இந்தப் பணிக்காகப் புலிகள் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள். அத்தோடு குழந்தைகளை மையப்படுத்திய செயற்பாடுகளிற் தமிழ்ச் சமூகப் பண்பாட்டுப் பொறுப்பினையும் காரணமாகக் கூறமுடியும்.

பல்வேறு மோசமான பற்றாக்குறைகளுக்கு மத்தியில் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியில், சிறுவர் காப்பகங்களில், பராமரிப்புப் பணிகள் வியக்கத்தக்க சிறப்பு நிலையிற் காணப்பட்டன. பராமரிப்புப் பணியாளர்களின் அர்ப்பணிப்பும் குறிப்பிடத்தக்க வியத்தகு அம்சம். உணர்வு, அக்கறை, கரிசனை, கருணை, கனிவு நிறைந்த இடமாக சிறுவர் காப்பகங்கள் இயங்கின. மேற்கின் சிறார் காப்பகங்களுடனோ அல்லது இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளுடனோ ஒப்பிடுகையில் வன்னியின் சிறார் காப்பகங்களில் வன்முறை மற்றும் துஷ்பிரயோகங்களுக்கான குற்றச்சாட்டுகள் எழவில்லை. சர்வதேச தரப்புகள் இது குறித்து நேர்மறையாகப் பேசவில்லை. எனினும் புலிகளின் சிறார் காப்பகங்கள் சிறந்த நடைமுறையைக் கொண்டிருந்தன. அத்தோடு துஷ்பிரயோகங்கள் அற்றவை என்ற கணிப்பும் சர்வதேசத் தரப்புகளிடையே நிலவியது.

புலிகளின் வீழ்ச்சியின் பின்னர் (2009 மே) வன்னியில் பல சிறார் பராமரிப்பு நிலையங்கள் பெருகி உள்ளன. அதாவது, கட்டுப்பாடற்ற இந்தப் பெருக்கம், சிறார்களின் பாலியல் துஷ்பிரயோகம், தவறான வழிகளில் பயன்படுத்தப்படுதல், அவர்கள் மீதான வன்முறை மற்றும் துன்புறுத்தல்கள் அதிகரிக்கும் வாய்ப்புகளை உருவாக்கக்கூடும் என நூலாசிரியர் கவலை கொள்கிறார். அது இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகள் போன்று மோசமான நிலையை அடைந்துவிடும் என்றும் எச்சரிக்கின்றார்.

சடங்குகள், கலை, பண்பாட்டு நிகழ்வுகள், மாவீரர் நினைவேந்தல்கள்

சடங்குகள் என்ற தலைப்பிலான அத்தியாயத்தில் வன்னியின் சமூக, அரசியல் வாழ்வின் மைய அம்சமாகச் சடங்குகள் விளங்கின என்பதை விவரிக்கின்றார். குறிப்பாக 2002 இல் ஏற்பட்ட போர்நிறுத்த உடன்பாட்டினைத் தொடர்ந்து சடங்குகள் முதன்மை இடத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டன. போரில் வீழ்ந்தவர்களுக்கான நினைவேந்தல் மற்றும் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளும் இதற்குள் அடங்குகின்றன. புலிகள்

அமைப்பினாலும் சமய, சமூக பண்பாட்டுத் தலைமைகளினாலும் சடங்குகளும், நினைவேந்தல் மற்றும் கலை பண்பாட்டு நிகழ்வுகளும் வழிநடத்தப்பட்டன.

புலிகளின் அலுவலகங்கள் மற்றும் பொது நிறுவனங்களில் மாவீரர்களின் தற்காலிக அல்லது நிரந்தர உருவப்படங்கள் காணப்பட்டன. அவற்றுக்கு நாளாந்தச் சடங்காக விளக்கேற்றல் மற்றும் பூத்துவதல் இடம்பெற்றன. நிமிர்த்தி வைக்கப்பட்ட சுடுகலனின் மேல்முனையில் இராணுவத் தொப்பி போர்த்தப்பட்ட தோற்றச்சிலை போராட்டத்தினது குறியீடாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. புகழ்பெற்ற களங்களில், தாக்குதல்களில் உயிரிழந்தோரை நினைவுகூரும் சிலைகள் மற்றும் திறந்தவெளி நினைவுத்தூபிகள், முக்கிய சாலைத் திருப்பங்களில், குறிப்பாக A9 சாலையோரங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆயுதப் போராட்டத்தை மையப்படுத்திய குறியீடுகள் பரந்த அளவில் முன்னிறுத்தப்பட்டன. முக்கிய நாட்களில், நிறுவனங்கள் ஒன்றுகூடி கொடியேற்றுதல், கொடிக்கீதம் ஒலிபரப்புதல், அமைதி வணக்கம் மற்றும் மலரஞ்சலி போன்ற மரியாதை நிகழ்வுகளை நடத்தின. சடங்குகள் கூட்டுணர்வினை நிலைநிறுத்துவதில் முக்கிய பங்குவகித்தன.

உயிரிழந்த போராளிகளுக்கான மாவீரர் நினைவு நாளானது மலர் அலங்காரங்கள், கல்லறைகளுக்குச் சென்று வழிபடுதல், உணர்வுபூர்வமான நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கியதாக நிகழ்த்தப்பட்டது. இந்நிகழ்வு சமூகத்தின் மீதும் உணர்வுபூர்வமான தாக்கத்தைச் செலுத்தியதோடு, துயரும் மரியாதையும் கலந்த சூழலில் மக்களை ஒருங்கிணைத்தது. புலிகளால் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட மக்கள் போராட்டங்களும் நடந்தன. பாரம்பரியத் தெருக்கூத்து, தெருவிசை நிகழ்ச்சிகள் மூலம் அரசியல் மற்றும் போர் தொடர்பான கருத்துகளும் பரப்புரைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பொங்கு தமிழ் போன்ற பாரிய பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகள், பல்லாயிரக்கணக்கான பங்கேற்பாளர்களை ஈர்த்து, அரசியற் செய்திகளையும் சர்வதேசச் சமூகத்தை நோக்கிய கோரிக்கைகளையும் வெளிப்படுத்தின. ஆனால் இவற்றுக்கு வெகு குறைவான ஊடகக் கவனமே கிடைக்கப்பெற்றது. மதச் சார்பற்ற தமிழர் திருநாளான தைப்பொங்கல் விழா, தேசியப் பெருநிகழ்வாகக் கொண்டாடப்பட்டது. போரின் அழிவுக்குப் பின்னான சமாதான காலத்தில் பாடசாலைகள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் வழிபாட்டுத்தலங்கள் சர்வதேச ஆதரவுடன் மீள்கட்டமைப்பிற்கு உட்பட்டன.

மனித உரிமைச் செயலகப் பணிகளும் அனுபவங்களும் சவால்களும்

2002 இற்குப் பிறகு மனித உரிமைகள் செயலகத்திற்கு வந்த பொதுவான முறைப்பாடுகளில் நிலத்தகராறுகள் முதன்மையானவை. அடுத்தாற்போல் பொருட்களுக்கான தமிழீழ நிர்வாகத்தின் வரி அறவீடு மற்றும் புலிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆட்சேர்ப்பு நடவடிக்கைகள் ஆகியன அமைகின்றன.

NESoHR பொதுமக்களுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையிலான பாலமாகச் செயற்பட்டமையைப் பதிவுசெய்துள்ளார். பல்வேறு பரந்துபட்ட பிரச்சினைகளில் - கடினமானதும் அரசியல் மயமானதுமான சூழலில் - உத்தியோகபூர்வமற்ற அனுசரணையாளராக இயங்கியதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார். இது தொடர்பான பல்வேறு சம்பவங்கள், முறைப்பாடுகள், நிகழ்வுகளை விவரிக்கின்றார். 2002 ஆம் ஆண்டு போர் நிறுத்தத்தின் பின்னர் விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் வயது குறைந்தவர்களைப் போராளிகளாக இணைப்பதைத் தடுப்பதற்கான சர்வதேச மற்றும் உள்ளூர் நடவடிக்கைகள், மனித உரிமை தொடர்பான சவால்கள் ஆகியன விவரிக்கப்படுகின்றன.

சிறார் உரிமைகள் குறித்த ஐ.நா. தீர்மானம் (1989) ஆயுத ரீதியான பங்கேற்புக்கான வயதெல்லையைப் பதினைந்தாக (15) நிர்ணயித்தது. அதேவேளை அரசற்ற தரப்புகளுக்கான வயதெல்லையைப் பதினெட்டாக (18) நிர்ணயித்தது. ஐ.நா சிறார் நிதியம் (UNICEF) 2003 ஆம் ஆண்டில் விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பில் 18 வயதுக்குட்பட்டவர்களின் ஆட்சேர்ப்பை கண்காணிக்கத் தொடங்கியது. போர் நிறுத்தத்திற்குப் பிறகு, வயது குறைந்த போராளிகளை விடுவித்துப் புனர்வாழ்வு அளிக்கும் செயல்திட்டம், யூனிகெஃப் (UNICEF) மற்றும் விடுதலைப் புலிகளுக்கிடையில் கையெழுத்திடப்பட்டது. தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம் (TRO) அத்திட்டத்தின் உள்ளூர்ச் செயற்பாட்டுத் தரப்பாக இயங்கியது. பல சர்வதேச தன்னார்வ அமைப்புகள் (NGOs) பங்கேற்றன. போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழு (SLMM) மற்றும் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் (ICRC) ஆகியன ஆட்சேர்ப்பைக் கண்காணித்தன. கண்காணிப்பை வலுப்படுத்திய ஐ.நா. தீர்மானம் (1612) 2005 ஆம் ஆண்டில் அமுலுக்கு வந்தது. இலங்கையில் இதற்காக UNICEF முக்கிய பொறுப்பை ஏற்றது.

ஐ.நாவின் புனர்வாழ்வுத் திட்டங்கள் தோல்வியடைந்தன. புலிகள் அமைப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட வயது குறைந்தவர்கள், சமூகத்தில்

உகந்த இணைவாக்கமின்மையின் காரணமாக புலிகள் அமைப்பில் மீண்டும் இணைந்தனர். புலிகள் இத்திட்டத்திலிருந்து உத்தியோகபூர்வமாக விலகி, சர்வதேசத் தொண்டு நிறுவனங்களின் மோசமான வளப்பயன்பாட்டினை விமர்சித்தனர். UNICEF ஆய்வு (2007) ஒன்றும், தமது ஒருங்கிணைப்புச் சிக்கல்களை உறுதிப்படுத்தியது. வடக்கு - கிழக்கு மனித உரிமைச் செயலகம் வயது குறைந்த போராளிகளை விடுவிப்பதற்கான பாலமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. அதேவேளை விடுவிப்புத் திட்டத்தை மீண்டும் நடைமுறைப்படுத்துமாறு புலிகளுக்கு UNICEF அழுத்தம் கொடுத்தது. 1990 ஓகஸ்ட் மாதம் ஒரே நாளில் மூன்று மகன்களை இழந்த முதிய தம்பதியினரிடமிருந்து ஒரு முறைப்பாடு வந்தது. 2005 ஆம் ஆண்டு அவர்கள் வடக்கு - கிழக்கு மனித உரிமைச் செயலகத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். மகன்கள் இருவரும் இன்னும் எங்காவது உயிருடன் இருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன், அவர்களைத் தேடித்தருமாறு உதவி கோரினர். அவர்களின் காத்திருப்பும், பொறுமையும், நம்பிக்கையும் மனதை உலுக்கியது. இதுவே மனித உரிமைச் செயலக ஆவணப்படுத்தலில் தான் எழுதிய முதல் இருதயத்தை நொருக்கும் போர்ச் சூழற் சம்பவம் என்கிறார் மாலதி.

ஆவணப்படுத்தற் செயற்பாடுகள்

ஆவணப்படுத்தற் பணிகள் சார்ந்த தனது பங்களிப்பையும், அனுபவத்தையும் பதிவிடுகின்றார். தமிழ்ச் சூழலில், குறிப்பாக போரையும் ஆக்கிரமிப்பையும் பல தசாப்தங்களாக எதிர்கொண்ட தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் சுவடிப்படுத்தல் சார்ந்து நிலவிய சவால்கள், போதாமைகள், சிக்கல்கள் குறித்த பின்னணிகளையும் வரலாற்று நோக்கு நிலையில் பதிவு செய்கின்றார்.

யாழ் குடாநாட்டின் அருகிலுள்ள சிறுதீவுகளில், மூன்று அடுத்தடுத்த கிராமங்களில் நடந்த காணாமற்போனவர்கள் பற்றிய சம்பவங்களை மனித உரிமைச் செயலகம் விசாரிக்கத் தொடங்கியது. ஒரு மாத காலம் நீடித்த சிறிலங்கா இராணுவ நடவடிக்கை ஒன்றின் போது இந்தச் சம்பவங்கள் இடம்பெற்றன. விசாரணையின் தொடக்கத்தில், 70 இளைஞர்களின் பெயர்ப்பட்டியல் பெறப்பட்டது. அந்தப் பட்டியல், காணாமலாக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்தவுடன், ஒரு மூத்த தமிழ்த் தன்னார்வ அலுவலர் தயாரித்தது.

அந்த நடவடிக்கையின் போது, தேவாலயங்கள் மற்றும் கோவில்களில் தஞ்சமடைந்த நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்களை இலங்கை இராணுவம் கைதுசெய்து கட்டாயத் தொழிலுக்கு உட்படுத்தியது.

பெரும்பாலானவர்கள் பின்னர் வீடு திரும்பினாலும், 70 இற்கும் மேற்பட்டோர் திரும்பவில்லை. அக்காலத்தில் புலிகளின் தாக்குதல்களால் இராணுவத்திற்கு ஏற்பட்ட இழப்புகளுக்குப் பழிவாங்கும் விதமாக, இந்த இளைஞர்களை இராணுவம் வதைத்துக் கொன்றதாக அந்தக் கிராமங்களின் மக்கள் நம்புகின்றனர். நம்பகமான தகவற் சான்றுகளிலிருந்து அவ்வாறு நம்பப்பட்டது. மனித உரிமைச் செயலகத்தின் விசாரணைச் செயற்பாட்டின் போது, ஆரம்பப் பட்டியலுக்கு அப்பால் மேலும் பல பெயர்களும் சேர்க்கப்பட்டன. இந்த ஆவணப்படுத்தல் பலவிதங்களில் தனக்கு ஓர் அசாதாரண அனுபவமாக அமைந்ததோடு மனித மனத்தின் நிலைத்தன்மையையும், போரின் பேரழிவையும் ஆழமாக உணரச் செய்ததாகவும் மாலதி விவரிக்கின்றார். உறவுகள் படுகொலை செய்யப்பட்ட, காணாமல் ஆக்கப்பட்ட, கடத்தப்பட்ட, கைதுசெய்யப்பட்ட குடும்பங்களுடனான சந்திப்புகளையும் நூலாசிரியர் விவரிக்கின்றார். அவற்றிற்கு குறிப்பாக குடும்பத்தின் வாழ்வாதாரத்திற்குப் பொறுப்பாகவிருந்த இளைஞர்களை இராணுவ ஒடுக்குமுறையின் கோரக் கரங்களுக்குப் பலிகொடுத்த - பறிகொடுத்த குடும்பங்களின் கதைகளை விவரிக்கின்றார். அவர்களுடனான சம்பாசனைகள் மிக உணர்வுபூர்வமானவையாகவும் சவாலானவையாகவும் அதேவேளை ஆவணப்படுத்தற் செயற்பாட்டின் முக்கிய அம்சமாக இருந்ததாகவும் குறிப்பிடுகின்றார். உறவுகளைத் தொலைத்த மனிதர்களின் மன உழல்வுகளை (Traume) மீள் உயிர்ப்பிப்பது தொடர்பான அறம்சார் கேள்விகளையும் இந்த ஆவணப்படுத்தல் எழுப்பியதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மனித உரிமைச் செயலகம் (NESoHR) மற்றும் வடக்கு - கிழக்கு புள்ளியியல் மையம் (Statistical Centre for North East (SNE) ஆகியன போரின் விளைவுகள் தொடர்பான விரிவான புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரித்திருந்தன. உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் (High Security Zones - பாரிய இராணுவத் தளங்களை அமைப்பதற்காக செறிவான குடியிருப்புகளிலிருந்து பொதுமக்கள் வெளியேற்றப்பட்ட பகுதிகள்), தமிழர் மீதான படுகொலைகள் (1956 - 2008 காலப்பகுதியில் நடாத்தப்பட்ட 200 இற்கும் மேற்பட்ட படுகொலைச் சம்பவங்களின் ஆவணப்படுத்தல்), பொதுமக்களின் இழப்புகள் மற்றும் 2000 இற்கும் மேலான சாட்சியங்கள், மண்டைதிவு, அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்மான் தீவுகளில் இடம்பெற்ற காணாமற் போதல்கள் குறித்த MAM அறிக்கை மற்றும் உயர்பாதுகாப்பு வலய அறிக்கை ஆகியன சர்வதேசக்

கவனத்தைப் பெற்றன. பிரமந்தனாறு, பன்னங்கண்டி, ஒதியமலை ஆகிய கிராமங்களில் இடம்பெற்ற படுகொலைகள் பற்றிய ஆவணப்படுத்தற் செயற்திட்டங்கள் பகுதியாகவும், முழுமையாகவும் நிறைவு செய்யப்பட்டன. இத்தகு திட்டங்கள் குரலற்றவர்களுக்கான குரலை வழங்குவதற்கான வேணவாவில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. ஆனால் போர்ச்சூழல் மோசமடைந்ததன் விளைவாகப் பல திட்டங்கள் இடைநிறுத்தப்பட்டன. இன்னும் பல ஒருபோதும் நிறைவேற்றப்படாமற் போயின. 2009 இறுதிப் போரின் போது இந்த ஆவணங்களின் பெரும்பாலானவை இழக்கப்பட்டுவிட்டன.

மாலதி இன்னும் பல அறிக்கையிடல்களின் பணியாற்றியுள்ளார். குறிப்பாக, மீனவர் சமூகத்தின் துன்பங்கள், தமிழ்ப் பகுதிகளில் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட மக்கள்தொகை மாற்றங்கள் (Demographic Changes), மேலும் 1980களில் கொக்கிளாய், கொக்குத்தொடுவாய் மற்றும் கருநாட்டுக்கேணி கிராமங்களில் இருந்து தமிழர்கள் கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட்டமை போன்றவற்றை அவர் குறிப்பிடுகிறார்; அதேவேளை, பல அறிக்கைகள் முடிக்கப்படாமல் போனதையும் அல்லது இழக்கப்பட்டுவிட்டதையும் பதிவுசெய்கிறார்.

புலிகள் இயக்க மருத்துவத்துறைப் போராளியான மலரவன் எழுதிய 'போர் உலா' குறுநாவலினை 2007 இல் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த அனுபவத்தினைப் பகிக்கின்றார். 1990களில் 20 வயதில் போரில் மரணித்த மலரவன், பெண்களின் விடுதலை மற்றும் போரியல் வாழ்வு குறித்து எழுதியுள்ளார்.

வன்னி ஊடகங்கள்

தமிழீழ நிழல் அரசின் கீழான வன்னி ஊடகங்கள் பற்றியும் அவை எவ்வாறான விடயங்களிற் கவனம் செலுத்தின என்பது குறித்த பார்வைகளுக்காக ஒரு அத்தியாயம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வன்னி மக்களின் நாளாந்த வாழ்விலும் புலிகளின் அரசியல், இராணுவச் செய்திகளையும், கருத்துகளையும் மக்களிடம் சேர்க்கும் முதன்மை வகிபாகத்தினை புலிகளின் ஊடகங்கள் கொண்டிருந்தன. ஈழநாதம் நாளேடு, புலிகளின் குரல் வானொலி, தமிழீழத் தேசிய தொலைக்காட்சி (NTT) ஆகிய எழுத்து, ஒலி, ஒளி ஊடகங்கள் பிரதான வகிபாகத்தினைக் கொண்டிருந்தன.

ஈழநாதம் நாளேடு பொதுத்தன்மை கொண்ட நிறுவனமாகத் தோற்றம்கொடுத்தாலும் அது நடைமுறையில் புலிகளுக்கு விசுவாசமாகச்

செயற்பட்டதோடு, ஒரு போதும் புலிகள் அமைப்பினை விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தவில்லை. அரசியல், இராணுவச் செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. அத்தோடு கல்வி, மருத்துவச் சேவைகள், சமூகத்தின் பிரச்சினைகள் பற்றிய உள்ளூர்ச் செய்திகளையும் வெளியிட்டு வந்தது. 2006 காலத்திலிருந்து மீண்டும் செய்திகள் அதிகம் போர் சார்ந்தவையாக மாறின. முக்கியமான இராணுவத் தாக்குதல்கள், வெற்றிகளின் போது ஈழநாதத்தின் விசேட பதிப்புகள் வெளிவந்தன. வார வெளியீடான வெள்ளிநாதம் விரிவான கட்டுரைகள், தொடர்களைக் கொண்டிருந்தது. இவற்றில் பெண் பத்திரிகையாளர்கள் வெகுசுறைவாக இருந்தனர். புலிகளின் குரல் வானொலி, ஈழநாதம் பத்திரிகையைவிடக் கூடுதலான சமூக விடயங்களைப் பிரதிபலித்தது. இசைப்பாடல்கள், போட்டிகள், வானொலி நாடகங்கள் ஆகிய வடிவங்களில் நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பாகின. 'மாற்றம்' எனும் நிகழ்ச்சி, சமூகப் பேசுபொருட்கள், பெண்களின் பிரச்சினைகளை எடுத்துக்கொண்டது. இணையத்தினூடாக புலம்பெயர் தமிழர்களையும் புலிகளின் குரல் சென்றடைந்தது.

NTT - தமிழீழத் தேசிய தொலைக்காட்சி 2005 இல் தொடங்கப்பட்டது, முன்னர் நீண்டகாலம் வெளியிடப்பட்ட 'ஒளிவீச்சு' வீடியோ சஞ்சிகை மற்றும் தெருநாடகத் திட்டங்களுக்கு மாற்றாக தேசியத் தொலைக்காட்சி மாறியது. நாளாந்தம் மாலை நேரத்தில் நான்கு மணி நேரம் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளுடன் ஒளிபரப்பாகியது. அதிகமாக போர், இசை, மற்றும் படைத்துறைசார் பிரசாரத்தையும் கொண்டிருந்தது. அரசியல் நையாண்டி நிகழ்ச்சிகளும், வெகு சுருக்கமான ஆங்கிலச் செய்தித் தொகுப்பும் ஒளிபரப்பப்பட்டன. NTT தொலைக்காட்சி தமிழ்த் தேசியப் பெருமிதத்தினதும், அரசியல் இலட்சியத்தினதும் ஒரு சின்னமாக இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏனைய வெளியீடுகளாக விடுதலைப் புலிகள் (புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு), சுதந்திரப் பறவைகள் (பெண்கள் பிரிவு), வெளிச்சம் (கலை, இலக்கியம், சமூக வாழ்வியல், அரசியல், மற்றும் மனித உரிமை பற்றிய மாத இதழ்) மற்றும் அலை (உள்ளக உறுப்பினர் செய்தி) ஆகியவை அடங்கும். பத்திரிகையாளர் பற்றாக்குறையால் ஊடகப் பணிகள் சிரமங்களையும் சவால்களையும் எதிர்கொண்டன. அதனை நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு ஓர் ஊடகக் கல்வி நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டது. சிறிலங்கா அரசு வெளிநாட்டுப் பத்திரிகையாளர்களை வெகுவாகக் கட்டுப்படுத்தியது. புலிகளும் தம்மீது விமர்சனங்களை முன்வைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள், எழுத்தாளர்களை

அனுமதிக்கவில்லை. வெளியுலகத்திற்குரிய தகவல்கள் பெரும்பாலும் புலம்பெயர் தமிழ் இணையத்தளங்களுடாகச் சென்றன. அவை சர்வதேச வட்டாரங்களில் புலிகளின் பிரசார மற்றும் ஆதரவு ஊடகங்களாக முத்திரையிடப்பட்டன. இப்புறநிலை செய்திகளின் தாக்கத்தை குறைத்தது. ஈழத் தமிழர்களின் நிலைமை குறித்த தகவல்கள் ஒப்பீட்டளவில் வெளியுலகத்திற்கு உரிய முறையிற் கொண்டு செல்லப்படவில்லை.

வன்னியில் சர்வதேச அமைப்புகள்

2004 சுனாமி ஆழிப்பேரலையைத் தொடர்ந்து பல சர்வதேச அமைப்புகள் மற்றும் கல்வியாளர்கள் வன்னிப்பகுதிக்குப் பயணங்களை மேற்கொண்டனர். ஆனால் அதிகாரபூர்வ இலங்கை அதிகாரிகள் அங்கு வரவில்லை. குறிப்பாக மேற்கத்தியப் பிரதிநிதிகள் வந்தனர். சுனாமியின் போது விடுதலைப் புலிகளின் துரித மற்றும் மனிதாபிமான மீட்புப் பணிகள் சர்வதேச மட்டத்திற் பேசப்பட்டன. சர்வதேச தரப்புகள் வடக்கு - கிழக்கு மனித உரிமைகள் செயலகத்தினையும் பார்வையிட்டன. சந்திப்புகள் பெரும்பாலும் அதிகார வேறுபாடுகளால் பாதிக்கப்பட்டன. மேற்கத்தியக் குழுக்கள் சர்வதேச உடன்படிக்கைகள், விதிகளை முன்வைத்து வாதிட்டனர். விடுதலைப்புலிகளின் பிரதிநிதிகள் தமிழர்களுக்கு எதிரான வரலாற்று அநீதிகளை முன்னிறுத்தினர்.

இச்சந்தர்ப்பங்களில் நூலாசிரியர் படிப்படியாக விடுதலைப் புலிகளின் சமாதான செயலாளரகத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கத் தொடங்கியதையும் அது குறித்த அனுபவங்கள், பணிகள் தொடர்பாகவும் குறிப்பிடுகின்றார். மொழிபெயர்ப்புகள் மற்றும் ஆங்கில ஆவணங்களை உருவாக்குவதற்குப் பொறுப்பு வகித்தமையைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

அவர் சமாதானச் செயலகப் பொறுப்பாளர் புலித்தேவனுடன் நெருக்கமாக இணைந்து பணியாற்றியுள்ளார். போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுவுடனான பணிகள், சந்திப்புகள் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார். சர்ச்சையான நிகழ்வுகளும் விவரிக்கப்படுகின்றன. ஒருமித்த முடிவின்றி முடிந்த தூதரகச் சந்திப்புகள், போர் நிறுத்த மீறல்கள், தாக்குதல் அச்சுறுத்தல்களில் புலிகளை மட்டுமே குற்றம்சாட்டி வெளிவந்த சர்வதேச ஊடகச் செய்திகள், அறிக்கைகள் பற்றியும் அது சார்ந்த ஊடக இயக்கவியலையும் இந்த அத்தியாயம் விவரிக்கிறது. அடுத்த பாகத்தில் இந்நூலின் ஏனைய அத்தியாயங்களை நோக்குவோம்.

(தொடரும்)

எம். எம். ஜெயசீலன்

எம்.எம். ஜெயசீலன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இளங்கலைமாணி, முதுதத்துவமாணிப் பட்டங்களைப் பெற்றுள்ள இவர், இந்தியப் பொதுநலவாய நாடுகளின் புலமைப்பரிசில் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் (தஞ்சாவூர்) கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். கல்வெட்டியல், பண்பாட்டு வரலாறு, இலக்கிய விமர்சனம், நவீன இலக்கியம் முதலான துறைகளில் ஆர்வமுள்ள இவர், அத்துறைசார்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தேசிய மற்றும் சர்வதேச ஆய்வரங்குகளில் சமர்ப்பித்து வருவதுடன் ஆய்விதழ்களிலும் சஞ்சிகைகளிலும் தொடர்ந்தும் எழுதிவருகிறார்.

ஒற்றன்: ஆங்கிலேய ஒற்றர் புகழும் இந்திய யதார்த்தமும்

மலையகத் தமிழரின் சமூக, அரசியல் விடுதலைக்காகத் தன் வாழ்வின் பெரும்பாகத்தை அர்ப்பணித்த நடேசய்யர் குறித்த ஆய்வுகள் அவரது பங்களிப்பை அறிமுகப்படுத்தல், அவற்றை மதிப்பிடுதல் என்ற தளங்களில் முன்னோடி முயற்சிகளாக விளங்குகின்றன. இருந்தபோதிலும் அவை குறிப்பிட்ட சில மட்டுப்பாடுகளையும் கொண்டுள்ளன. நடேசய்யரின் மூல ஆவணங்கள் பல கிடைக்கப்பெறாத காலத்தில், கிடைக்கப்பெற்ற சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும், சில புதிய மூலங்களைக் கண்டறிந்தும் அந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதனால் அவற்றுள் நடேசய்யரின் மொத்தப் பங்களிப்புகளும், அவரின் கருத்தியல் தளத்தில் ஏற்பட்டுவந்த மாற்றங்களும் இன்னும் முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்படாத நிலையே தொடர்கிறது. அந்தவகையில், ஏற்கனவே கிடைக்கப்பட்டுள்ள நூல்களையும் புதிதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ள நூல்களையும் மதிப்பிடுவதன் மூலம் நடேசய்யரின் பங்களிப்புகளையும், அவர் காலத்து சமூக, அரசியல் அசைவையும் கண்டுகொள்ளவும் நடேசய்யர் பற்றிய ஆய்வுகளில் நிலவும் இடைவெளியை நிரப்பவும் எதிர்கால ஆய்வுகளுக்கான திசைகாட்டல்களை வழங்கவும் 'கணக்குப் பதிவு நூல் முதல் கதிர்காமம் வரை' எனும் இத் தொடர் எழுதப்படுகிறது.

தலாம் உலக மகாயுத்தம் தொடங்குவதற்கு ஒரு தசாப்தகாலத்திற்கு முன்னரே உளவாளிகள் பற்றிய ஐயமும் அச்சமும் அபரிமிதமாகப் பெருகியுள்ளன.

இங்கிலாந்துக்குள் ஜெர்மனிய உளவாளிகள் ஊடுருவி இரகசிய வலையமைப்பைக் கட்டமைத்துள்ளனர், அவர்களினால் பேரனர்த்தம் நிகழப்போகிறது முதலான கருத்துகள் சமூகத்துள் ஆழமாக விதைக்கப்பட்டு, விழிப்புடனிருக்க வேண்டிய அவசியம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. போருக்கான ஆயத்த நடவடிக்கைகளும் எதிர்ப் படையினர் தாக்குதல்கள் இடம்பெறலாம் என்ற பதட்டமும் உளவுப் பீதியையும் உளவாளிகள் மீதான அச்சத்தையும் எல்லா மட்டங்களிலும் மிகுவித்தன. அவற்றைக் குறிக்கவே 'உளவுக் காய்ச்சல்' என்ற தொடரை ஆய்வாளர்கள் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அந்த உளவுக் காய்ச்சலை ஏற்படுத்தியதிலும் மிகுவித்ததிலும் அக்கால ஆங்கில நாவலாசிரியர்கள் பெரும்பங்கு வகித்துள்ளனர். ஒற்றர்களின் செயற்பாடுகள் பற்றிய கதைகளைத் தேசபக்தியுடன் இணைத்துப் பலரும் நாவலாக்கம் செய்துள்ளனர். அந்நாவல்கள் உளவு அச்சத்தைப் பரவலாக்கம் செய்துள்ளதுடன் உளவுப் பதட்டத்தைத் தொடர்ந்தும் தக்கவைத்துள்ளன. அக்காலத்தில் அவ்வகை எழுத்து முயற்சிகள் மிகுந்த வாசக ஈர்ப்பைப் பெற்றுள்ளன. சான்றாகப் பின்வரும் குறிப்பை எடுத்துக்காட்டலாம்:

“முதலாம் உலகப் போருக்கு முந்தைய தசாப்தத்தில் பிரித்தானிய உளவு திரில்லர் இலக்கிய வகை, எல்லா சமூக வகுப்பினரிடத்திலும் எண்ணிக்கையில் அதிகமானதும் எதிர்பார்ப்புள்ளதுமான வாசகர்களை ஈர்த்த பண்பாட்டு நிகழ்வாக இருந்தது. அதன் ஆசிரியர்களை அக்காலத்தில் பரவலாக நிலவிய பேரரசு வலிமை, தேசிய அதிகாரம், வெளிநாட்டு உளவு நடவடிக்கைகள் ஆகியன பற்றிய அக்கறைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பேச்சாளர்களாக உயர்த்தியது. 1901 - 1914 இற்கு இடையில் 300 என்பது அச்சில் வெளிவந்த உளவு நாவல்களின் குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கை ஆகும்” (Morgan & Johnson, 2010: 01).

வணிக இலாபத்தைக் கருத்தில்கொண்ட எழுத்தாளர்கள், ஒற்றர்கள் பற்றிய கற்பனைக் கதைகளை உண்மைக் கதைகளாக எழுதிக் குவித்துள்ளனர். அந்நாவல்கள் ஜெர்மனிய உளவாளிகள் பற்றிய அச்சத்தைப் பரவலாக்கி, ஜெர்மனியர்களை அபாய சக்தியாக வடிவமைத்தன. “ஜெர்மனியர்கள், யூதர்கள், உளவாளிகள் ஆகியன கிட்டத்தட்ட ஒத்த சொற்களாகுமளவுக்கு” (International Encyclopaedia of the

First World War) அக்கால நாவல்கள் ஜெர்மனியர்களதும் யூதர்களதும் ஒற்றுச் செயற்பாடுகளை எடுத்துரைத்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, வில்லியம் லெக்யூ (William Le Queux) தன் நாவல்களில், “ஜெர்மன் படையெடுப்புக்கு முன்னதாகப் பணியாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், முடிதிருத்தும் தொழிலாளர்கள், வெதுப்பகப் பணியாளர்கள் என மாறுவேடமிட்ட உளவாளிகளின் ரகசிய இராணுவம் எவ்வாறு செயற்பட்டது என்பதை விபரித்துள்ளமையைக்” (French, 1978: 356) குறிப்பிடலாம்.

ஜெர்மனிய உளவு அச்சத்தை ஊதிப்பெருப்பிக்கும் நாவல்கள் அதிகமாக வெளிவந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் பிரித்தானிய உளவாளிகளின் ஆற்றலையும் அர்ப்பணிப்பையும் வெளிப்படுத்தும் நாவல்களும் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. அவ்வாறு வெளிவந்த நாவலொன்றின் தழுவலாகவே நடேசயரின் ஒற்றன் அமைந்துள்ளது.

கணக்குப் பதிவு, ஆயில் என்ஜின் முதலான வணிகம், அறிவியல் சார்ந்த செய்திகளைத் தமிழில் வெளிப்படுத்திவந்த நடேசயர், ஒற்றன் எனும் துப்பறியும் நாவலை 1915 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளார். ‘ஒற்றன் or THE SPY’ எனத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் தலைப்பிடப்பட்டுள்ள இந்நாவலை, தஞ்சாவூர் ‘த ஸ்டேண்டர்ட் புக்ஸ்’ (The Standard Books), வெளியிட்டுள்ளது. பிரதியொன்று பத்து சதத்திற்கு விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்நூலை நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் 2022 ஆம் ஆண்டு பெ. சரவணகுமார் மறுபதிப்பாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

ஒற்றன் நாவலின் மறுபதிப்பானது அந்நாவல் குறித்த புதிய வெளிச்சங்களை ஏற்படுத்தியது. மிகமுக்கியமாக நடேசயரால் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என இவ்வளவு காலமும் ஊகிக்கப்பட்டுவந்த ஒற்றன் நாவல், நடேசயராலேயே எழுதப்பட்டது என்பதும், இந்நாவல் நடேசயரின் சொந்தப் படைப்பல்ல, ஆங்கில நாவலொன்றின் தழுவல் என்பதும் இம்மறுபதிப்பினால் நிரூபணமாகியுள்ளன.

ஒற்றன் நாவலின் பிரதி கிடைக்கப்பெறாத காரணத்தினாலும் ஒற்றன் நாவல் தொடர்பில் கிடைக்கப்பெற்ற செய்திகளில் அந்நாவல் யாரால் எழுதப்பட்டது என்ற குறிப்பின்மையாலும் அதன் ஆசிரியர் தொடர்பில் உறுதியான முடிவுக்கு வரமுடியாதிருந்தது. அந்நாவல் நடேசயருடையதாக இருக்கலாம் என்ற கருத்தை முதன்முதல் வெளிப்படுத்தியவர் சாரல் நாடனாவார். அவர் வர்த்தகமித்திரன் பத்திரிகையில் இடம்பெற்ற புத்தக விளம்பரமொன்று தொடர்பில் கருத்துரைக்கும்போது

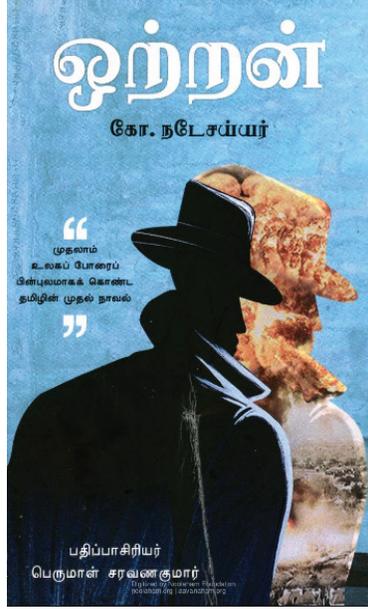
அதனைப் பின்வருமாறு
வெளிப்படுத்தியுள்ளார்:

“மிக உபயோகமுள்ள தமிழ்ப் புத்தகங்கள் என்று நூலாசிரியர் பெயர் எதுவுமின்றி எட்டுப் புத்தகங்களின் பெயர்கள் குறிப்பிட்டு ஒரு விளம்பரம் வர்த்தக மித்திரனில் (13.06.1918) வெளிவந்துள்ளது. இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கணக்குப்பதிவு நூல், கணக்குப் பரிசோதனை, ஆயில் என்ஜின், இன்ஷியூரன்ஸ் ஆகிய நான்கும் நடேசய்யரால் எழுதப்பட்டவை என்பதற்கு இன்று ஆதாரம் கிடைத்துள்ளது. ஏனைய இந்தியக் கைத்தொழில் முயற்சி, சிகிச்சார ரத்ந தீபம், மரங்களும் அவைகளின் உபயோகமும், ஒற்றன் (நாவல்) நான்கும் அய்யருடையவையாகவே இருக்க வேண்டும் என்று ஊகிக்க இடமிருக்கிறது. நிச்சயமாகக் கூறுவதற்கில்லை...” (1998: 54,55)

சாரல் நாடன் ஊகத்தினடிப்படையில் முன்வைத்த கருத்தைப் பலரும் ஏற்று, நடேசய்யருடைய நூல்களுள் ஒன்றாக ஒற்றனையும் இணைத்துக்கொண்டனர். ஒற்றன் நாவலின் மூலப்பிரதி கிடைக்கப்பெற்று மறுபதிப்புப் பெற்றதும் சாரல்நாடன் நடேசய்யருடையதாக இருக்கலாம் என ஊகித்த நூல்களுள் ஒன்று நடேசய்யருடையதே என்பது உறுதியானது.

ஒற்றனின் மறுபதிப்பு வெளிவந்ததும் மு. நித்தியானந்தன், ‘நடேசய்யரின் ஒற்றன், Havoc (பேரழிவு) என்ற ஆங்கில நாவலின் அப்பட்டமான தழுவல்’ (2025) என்ற கட்டுரையில் பிலிப்ஸ் ஹொப்பன்ஹெயிமின், ‘ஹெவொக்’ நாவலின் தழுவலாகவே ஒற்றன் அமைந்துள்ளது என்பதை நிரூபித்துள்ளார்.

ஒற்றன் நாவல் நடேசய்யரால் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்ற ஊகத்துக்கும், அவருடைய சொந்தப் படைப்பு என்ற கருத்துக்கும் ஒற்றன் குறித்த விளம்பரங்களும் நடேசய்யரின் குறிப்புகளும் காரணமாக அமைந்தன. ஒற்றன் நாவலின் பிரதி கிடைக்கப்பெறாத காலத்தில், வர்த்தக மித்திரனில் வெளிவந்த விளம்பரங்களே ஒற்றன் என்ற நாவல் பற்றிய தகவல்களை வெளிப்படுத்தின. தொடர்ச்சியாக பல இதழ்களில் அந்நாவல் குறித்த விளம்பரம் இடம்பெற்றுள்ளது. சான்றாக, “சமீபத்தில் நடந்த சண்டையில் சர்வியா நாட்டைப் பிடிப்பதற்காக ஆஸ்திரியாவும் ஜெர்மனியும் செய்துகொண்ட சூழ்ச்சிகளும் அவற்றைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக சர்வியா தேசத்து வேலைக்காரியான ஆன்னி என்னும்

பெண்மணியும் இங்கிலாந்து தேசத்து ஒற்றனும் பட்ட பாடுகளும் கடைசியாக இவர்களுடைய சாமர்த்தியத்தால் ஜெர்மனி, ஆஸ்திரிய ஒற்றர்களை எவ்வாறு ஏமாற்றி தங்கள் நாட்டைக் காப்பாற்றினார்கள் என்னும் மிகவும் இனிமையான தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்ட தமிழ் நாவல்”

என்ற விளம்பரத்தை எடுத்துக்காட்டலாம். இவ்விளம்பரத்தில் ஆசிரியரின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. அத்துடன் நாவல் மொழிபெயர்ப்பா, தழுவலா என்பது குறித்த தகவல்களும் இல்லை. அக்காலத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள விளம்பரங்கள் பலவற்றில் நூலாசிரியர் பெயர் அற்றிருப்பதை அவதானிக்க

முடிகிறது. “1909 ஆம் ஆண்டில் ஒரு சஞ்சிகையில் கண்ட விளம்பரத்தில் ஆசிரியர் பெயரில்லாத பன்னிரண்டு நாவல்களின் பெயர்கள் அடங்கியிருந்தன. 1918 இல் இருபத்தியிரண்டு நாவல்களின் பெயர்களை ஒரு விளம்பரத்தில் காணலாம்” (2022: 137) என பெ. கொ. சுந்தரராஜனும் சோ. சிவபாதசுந்தரமும் குறிப்பிட்டுள்ளமை இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

ஆங்கில நாவல்களைத் தழுவி, தமிழ் நாவல்களைப் படைத்தவர்களுள் பலர் தழுவல் என்பதையோ எந்த நூலைத் தழுவி எழுதப்பட்டது என்பதையோ குறிப்பிடாதது தவிர்ந்து வந்துள்ளனர். மறைமலையடிகள்கூட தான் தழுவலாகக் கொண்டுவந்த நாவல்களில் தழுவல் என்று குறிப்பிட்டாலும் மூலநூலையோ, மூல நூலாசிரியரையோ குறிப்பிடவில்லை. அதனால் ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடுகளை க. கைலாசபதி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

“நாகநாட்டரசி - குமுதவல்லி ஒரு தழுவல் நூல். மூல நூல் ‘மாண்பு மிக்கது’ என்று அடிகள் தமது முன்னுரையில் இருமுறை குறிப்பிட்டபோதும் அந்நூல் ஆசிரியர் பெயரைக் குறிப்பிடாதது ஏனோ தெரியவில்லை. வடமொழியிலிருந்து பெயர்த்தெழுதிய சாகுந்தல நூலில் காளிதாசனைப் பற்றியும் கட்டுரைத் தொகுதியிலே அடிசனைப் பற்றியும் விரிவாக எழுதியுள்ள ஆசிரியர், ‘மாண்பு மிக்க ஆங்கில நாவலின்’ ஆசிரியர் யார் எனக் குறிப்பிடாதது பல ஐயங்களைத் தோற்றுவிக்கிறது. வேண்டுமென்றே கூறாது விட்டிருக்கலாம். நிச்சயமாகக் கூறுதல் கடினம். மூல நூலின் பெயரைத் தானும் குறிப்பிட்டார் அல்லர். இதன்காரணமாக மாறுபட்ட கருத்துக்களும்

எழுந்துள்ளன. மூலக்கதை, 'The Soldier's wife' என்பர் தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார். 'Laila' என்று குறிப்பிடுவர் புலவர் அரசு. ஆயினும் ஒன்று மட்டும் நிச்சயமாக எமக்குத் தெரிகிறது, மூல நூலாசிரியர் பெயர் ரெய்னால்ட்ஸ்" (2005: 138).

நடேசய்யர் வேண்டுமென்றே கூறாது தவிர்த்தாரா என்பதை உறுதியாகக் கூற முடியாதுள்ளது. ஆனால், அவர் தன்னைப் பற்றி எழுதிய குறிப்புகளிலும், நூல்களின் முன்னட்டையில் தன்னை அறிமுகப்படுத்தும்போது குறிப்பிட்டுள்ள செய்திகளிலும் ஒற்றன் நாவலைத் தவிர்த்துள்ளார். சான்றாக, எனது வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்ற பகுதியில், "தமிழ்மொழியில் சகல சாஸ்திரங்களும் வெளிவருவதால் தமிழ் பாஷை விருத்தியாவதுடன் தமிழ் மக்களும் முன்னேற்றமடைவர் என்ற பூரண நம்பிக்கை ஏற்பட்ட காரணம் பற்றித் தமிழில் 'கணக்குப் பதிவு நூல்', 'இன்ஷியூரன்ஸ்', 'ஆயில் என்ஜின்கள்', 'வங்கிகளும் அவற்றை நிர்வகிக்கும் நிர்வாகமும்' என்ற பல புத்தகங்களும் எழுதி வெளியிடலானேன். மேற்சொல்லிய புத்தகங்களில் பலவும், சென்னை கவர்ன்மெண்டாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவை. எனினும், தமிழ் மக்களுடைய ஊக்கம் குறைவால் அப்புத்தகங்கள், நாவல்கள் போல் விற்று நல்ல ஊதியம் எனக்குக் கொடுத்தனவல்லவேனும், அக்காரியங்களைச் செய்துவருவதில் நான் இதுவரை மனம் தளர்ச்சியடையவில்லை" (தேசபக்தன்: 03.09.1924) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன்போது தான் ஒற்றன் என்ற நாவலை எழுதியமை பற்றி எக்குறிப்பையும் தரவில்லை.

நடேசய்யரின் நூல்களில் அவர் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செய்திகளிலும் ஒற்றன் என்ற நாவல் இடம்பெறவில்லை. உதாரணமாக, நீ மயங்குவதேன் நூலில், "கணக்குப் பதிவுநூல், கணக்குப் பரிசோதனை, ஆயில் என்ஜின், இன்ஷியூரன்ஸ் முதலிய நூல்களை இயற்றியவரான திரு.கோ. நடேசய்யர் இயற்றியது" என்ற குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது. கதிர்காமம் என்ற நூலில், "இலங்கை அரசாங்க சபை அங்கத்தினரும் கணக்குப் பதிவு நூல், வியாபாரப் பயிற்சி நூல், அழகிய இலங்கை முதலிய பல நூல்களின் ஆசிரியருமான கோ. நடேசய்யர் இயற்றியது" என்ற குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது. இவற்றை அவதானிக்கும்போது நடேசய்யர் ஒற்றன் என்றொரு நாவலை எழுதியமையைத் திட்டமிட்டே தவிர்த்துள்ளாரா என்ற ஐயமும் எழுகிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம்முதல் நாவல்கள் பெற்றுவந்த முதன்மையினால் ஈர்க்கப்பட்டு நடேசய்யரும் நாவலாக்க முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார் எனலாம். எனது வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்ற பதிவில் இடம்பெறும் தன்னுடைய நூல்கள், "தமிழ் மக்களுடைய ஊக்கம்

குறைவால் நாவல்கள் போல் விற்று நல்ல ஊதியம் தனக்குக் கொடுக்கவில்லை" என்ற மனவருத்தத்துடன் ஒற்றனை இணைத்து நோக்கும்போது அவரின் நாவலாக்கச் செயற்பாட்டின் பின்புலத்தினை உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. அக்காலத்தில் துப்பறியும் கதைகளும் மர்மக் கதைகளும் விற்பனையில் முன்னிலை வகித்தமையால், நடேசய்யர் முதலாம் உலக யுத்தப் பின்னணியில் ஒற்றர்களின் செயற்பாடுகளைச் சித்திரிக்கும் 'ஹெவொக்' நாவலைத் தழுவி ஒற்றனை உருவாக்கியுள்ளார் எனலாம். நடேசய்யர் மட்டுமல்ல அக்காலத்தில் இன்னும் பலரும் சமூகத்தில் நாவல் பெற்ற செல்வாக்கினால் நாவலாக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். உதாரணமாக, மறைமலையடிகள் "சமூகத்திலே முக்கியத்துவம் பெற்று வந்த புனைகதை வகையினைத் தாமும் படைக்கவிரும்பியே" (2005: 135) நாவலாக்க முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம்.

புதிதாக உதயமாகிய மத்தியதர வர்க்கத்தின் சீர்திருத்த மனோபாவத்தின் வெளிப்பாடுகளாக அமைந்த தொடக்ககால நாவல் போக்கானது, 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பெரும்மாற்றத்துக்கு உள்ளானது. துப்பறிதலும் மர்மங்களும் நாவல்களின் பிரதான கருப்பொருள்களாகின. எண்ணிக்கையளவில் நாவல்கள் பெருகின. ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், வடுவூர் துரைசாமி ஐயங்கார், வை.மு. கோதைநாயகியம்மாள், கே.ஆர். ரங்கராஜு முதலான பலர் இக்காலத்தில் நாவல்களை எழுதிக் குவித்துள்ளனர். அக்கால வாசகர்களிடையே அவர்களது நாவல்களுக்குப் பரவலான அங்கீகாரம் இருந்துள்ளது. க.நா. சுப்ரமணியத்தின் பின்வரும் குறிப்பு மேற்படி நாவலாசிரியர்கள் பெற்றிருந்த செல்வாக்கை அறிந்துகொள்ளத் துணைசெய்கிறது:

"1921இல் அப்போது தான் ரங்கராஜுவின் நாவல்கள் வெளிவந்து, தமிழ் வாசகர்களிடையே பரவத்தொடங்கியிருந்தன. அவருடைய கடைசி இரண்டு நாவல்கள் அவ்வருஷத்திற்குப் பின்னர்தான் எழுதப்பட்டன என்று எண்ணுகிறேன். அவ்வருஷம்தான் சுப்ரமணிய பாரதியார் இறந்தார். ஆனால், ஒன்பது வயதுச் சிறுவனான எனக்கு, பாரதியாரைப் பற்றி அப்போது ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால், ரங்கராஜுவின் நாவல்களைத் தேடி விரும்பிப் படிக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது" (2005: 117, 118).

துப்பறிதலையும் மர்மக்கதைகளையும் நாவலாக்கி, பெரும் வணிக வெற்றியைப் பெற்ற நாவலாசிரியர்கள் பலருக்கு, ஆங்கில நாவல்கள் முதன்மையான மூலமாக விளங்கியுள்ளன. ஆங்கில நாவல்களைத் தழுவி தமிழ்

நாவல்களை எழுதும் முயற்சிகளும் ஆங்கில நாவல்களைத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கும் செயற்பாடுகளும் பெருகியுள்ளன. இத்தகைய போக்கு செல்வாக்குப்பெறத் தொடங்கிய காலத்திலேயே நடேசய்யர் ஒற்றன் என்ற நாவலை வெளியிட்டுள்ளார்.

நடேசய்யர் ஒற்றனுக்கு எழுதியுள்ள பின்வரும் சிறிய முன்னுரை, நாவலின் பொருண்மையையும் நாவலாக்கத்தின் நோக்கத்தையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது:

“இப்பொழுது நடக்கும் மகாயுத்தத்தில் ஒற்றர்கள் எவ்வாறு தங்கள் நாட்டின் நன்மைக்காக வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்பதை யாவரும் அறிய விரும்புவார்கள். இவ்விஷயத்தைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் அநேக புஸ்தகங்களிருக்கின்றன. தமிழில் யாதொன்றுமில்லாததால் நமது தமிழருடைய நன்மையைக் கருதி நாவல் ரூபமாக இப்புஸ்தகம் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.”

மேற்படி முன்னுரையில் பின்வரும் மூன்று செய்திகளை நடேசய்யர் பதிவு செய்துள்ளார்:

- முதலாம் உலக மகாயுத்தத்தில் ஒற்றர்கள் எவ்வாறு தங்கள் தங்கள் நாட்டு நன்மைக்காகச் செயற்படுகிறார்கள் என்பதை எல்லோரும் அறிய விரும்புவார்கள்.
- ஒற்றர்களின் செயற்பாடுகள் பற்றி ஆங்கிலத்தில் நிறைய நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன.
- தமிழில் முதலாம் உலக மகாயுத்த ஒற்றர்கள் பற்றிய நூல்கள் எதுவுமின்மையால் தமிழர்களுடைய நன்மைக்காக நாவல் ரூபத்தில் அதனை வெளியிட்டுள்ளார்.

ஆற்றல்மிக்கப் பத்திரிகையாளராக விளங்கிய நடேசய்யர், முதலாம் உலக யுத்தம் தொடங்குவதற்கு முன்னரே ஏற்பட்ட உளவுக் காய்ச்சல் பற்றி அறியாமலிருக்க வாய்ப்பில்லை. அதனால் அக்காலத்தில் இங்கிலாந்து முதலான நாடுகளில் முதன்மையான பேசுபொருளாக விளங்கிய ஒற்றர்களின் செயற்பாடுகளைத் தமிழரிடத்துக் கொண்டு சேர்க்கும் முயற்சியாக இந்நாவலாக்கத்தை மேற்கொண்டுள்ளார் என்பது தெளிவாகின்றது. தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறியில் துப்பறியும் மர்ம நாவல்கள் அக்காலத்தில் முன்னிலை பெற்று விளங்கியமை, அப்பொருள் தேர்வில் செல்வாக்கு செலுத்தியுள்ளது எனலாம்.

இரண்டு பாகங்களைக் கொண்டுள்ள ஒற்றன் ஒன்பது அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. முதல் பாகத்தில் வியன்னா நகரம், லண்டனுக்குப் புறப்படல்,

முகூட்டுப் படுகொலை, இராபர்ட்ஸ் மோசம் போனது, ஜோன்ஸ் என்பவரின் அனுபவங்கள் ஆகிய ஐந்து அதிகாரங்கள் உள்ளன. இரண்டாம் பாகத்தின் முதல் அத்தியாயம் முதலாம் பாகத்தின் இறுதி அதிகாரத்தின் தொடர்ச்சியாக அமைந்துள்ளது. அதற்கு ஜோன்ஸின் அனுபவங்கள் என்ற தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஏழாம் அதிகாரம் இராபர்ட்ஸ் ஜோன்ஸிடம் உண்மையை வெளிப்படுத்தல் என்ற தலைப்பிலும் ஒன்பதாம் அதிகாரம் ஜோன்ஸின் மீட்சி என்ற தலைப்பிலும் அமைந்துள்ளன. எட்டாம் அதிகாரத்திற்குத் தனியான பெயரிடப்படவில்லை.

முதலாம் உலகப்போர் உக்கிரம்பெறத் தொடங்கிய காலத்தில் ஆஸ்திரிய நாட்டின் வியன்னா நகரத்தில் ஜேர்மனிய சக்கரவர்த்தி, ரஷ்ய சக்கரவர்த்தி ஆகியோர் ஆஸ்திரிய சக்கரவர்த்தியைச் சந்தித்து இரகசிய பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடுகின்றனர். அவர்கள் உரையாடிய விடயங்களைக் கண்டறிய முயலும் உளவுச் செயற்பாடுகளே நாவலின் மைய இழையாகும். மூன்று சக்கரவர்த்திகள் உரையாடும் விடயங்களைக் கண்டறிய ஆங்கிலேய ஒற்றனான இராபர்ட்ஸ் என்பவனும் அமெரிக்கப் பத்திரிகை நிருபனான இராபின்ஸன் என்பவனும் முயற்சிக்கின்றனர். இராபின்ஸனின் சாமர்த்தியத்தால் கைப்பற்றப்படும் அந்த இரகசிய பேச்சுவார்த்தை அடங்கிய கோப்பை, சர்வியா நாட்டைச் சேர்ந்த ஆன்னி என்ற பெண்ணின் துணையுடன் நீண்ட போராட்டங்களுக்குப் பின்னர் இராபர்ட்ஸ் இங்கிலாந்து நாட்டு முதல் மந்திரியிடம் கையளிப்பதாகக் கதை விரிகிறது. துப்பறியும் கதைகளுக்கு ஏற்றவகையில் எதிர்பாராத திருப்பங்களும் மர்மங்களும் கொண்டதாக நாவல் அமைந்துள்ளது.

எளிமையான தமிழில் நாவல் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. பாத்திர உரையாடல்களும் சம்பவச் சித்திரிப்புகளும் இயல்பான தமிழ்நடையில் அமைந்துள்ளன. நடேசய்யரின் எடுத்துரைப்புக் குறித்த இரா. குறிஞ்சிவேந்தனின் பின்வரும் அவதானிப்பு இவ்விடத்தில் இணைத்து நோக்கத்தக்கது:

“சக்கரவர்த்திகளின் சந்திப்பு நிகழ்ந்த அரண்மனை இருந்த இராஜவீதி, இருபுறமும் ஓங்கி நின்ற மரங்களின் அடர்த்தி, அகன்ற வீதிகளில் தூசு மேலெழும்பாமல் தண்ணீர் தெளிக்கப்பட்ட காட்சி, கான்ஸ்டாண்டி நேபிளில் இருந்து பாரீஸ் சென்ற இரயிலின் உள்முகத்தோற்றம், தொடர்வண்டியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த நீளமான பாதை, அவ்வண்டியில் பரிமாறப்பட்ட உணவுவகைகள், விடுதியின் நவநாகரிகத் தோரணை என ஐரோப்பிய நகரங்களை வர்ணித்துச் செல்லும் இலாவகத்தில், வாசிப்பவர்களும் சேர்ந்து பயணப்படுகின்ற வித்தகத்தை நடேசய்யர்

செய்துள்ளார்” (2022: 23).

முற்றிலும் மேல்நாட்டுக் களத்தில் - மேல்நாட்டுப் பாத்திரங்களைக் கொண்டமைந்துள்ள இந்நாவலை, “தேச நன்மையையே மேலாகக்கருதி சுயநலத்தைத் துலைத்த இவர்கள் அல்லவோ தேசாபிமானிகள்! ஒரு தேசம் மேன்மையடைய வேண்டுமானால் அத்தேசத்தவர் சுயநலத்தை வெறுத்துப் பொதுநலத்தைக் கருத வேண்டும். இக்குணம் ஒவ்வொரு நாட்டாருக்கும் இருக்க வேண்டியது அவசியம்” எனத் தேசபக்தியைக் கலந்து நடேசய்யர் நிறைவு செய்துள்ளார். அக்கால நாவலாசிரியர்கள் பலரும் அவ்வுத்தியைக் கையாண்டுள்ளனர். இத்தேசபக்தி இந்திய விடுதலை தாகத்துக்கும் உரமூட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. நடேசய்யரும் அந்நோக்கத்தைக் கருத்தில் கொண்டே அவ்வாறு நிறைவு செய்துள்ளார் எனலாம். ஆனால், நாவலின் கதையும் ஆங்கில ஒற்றர்கள் குறித்த சித்திரிப்பும் ஆங்கிலேய தேசபக்தியை உன்னதப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளதுடன் பிரித்தானிய சார்பை அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளன. சான்றாக,

“இன்று அரண்மனையில் நடைபெறும் விஷயம் இன்னதென்று தெரியுமா? மூன்று சக்ரவர்த்திகளுஞ் சேர்ந்து சதியாலோசனை செய்கிறார்களென்றால் இங்கிலாந்துக்கு விரோதமாகத் தான் இருக்க வேண்டும். உன் நாட்டார் (இங்கிலாந்து) ஒன்றையும் கவனியாது இவ்வாறு இருத்தல் நலமோ. உங்களாலேயே எங்கள் நாடாகிய சர்வியாபோலுள்ள சிறிய தேசங்கள் சுதந்திரங்கள் பெற்றிருக்கின்றன. இங்கிலாந்திற்கு வரும் கெடுதியெல்லாம் உலகத்திலுள்ள எல்லாச் சிறிய நாடுகளின் சுதந்திரத்திற்கு விளையுங் கெடுதியேயாகும்.”

“நாகரிகத்தையும் சிறிய இராஜ்யங்களுடைய சுதந்திரங்களையும் காப்பாற்றுவதற்காக இங்கிலாந்தும் சண்டையில் தலையிட வேண்டியதாயிற்று. தர்மம் தலைகாக்கும் என்பதுபோல் தர்ம யுத்தத்தில் நேசவல்லரசுகள் தலையிட்டிருக்கிற படியால் ஜெயமடைவார்கள் என்பதில் தடையேயில்லை.”

முதலான விபரிப்புகளை எடுத்துக்காட்டலாம். அக்காலத்தில் இந்திய தேசிய விடுதலையில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டவர்கள் இங்கிலாந்துக்கே தம் ஆதரவைத் தெரிவித்துள்ளதுடன் நேசநாடுகளின் பக்கமே நியாயம் உள்ளது என்பதையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். பாரதி அவற்றை அழுத்தமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். சான்றாக, ‘காமன்வீல்’ என்ற ஆங்கில பத்திரிகையில் ‘இந்தியாவும் போரும்’ என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையில், ‘நேசநாட்டினர் செயல்நோக்கத்திற்கு நாம் ஏன் நட்புப் பாராட்டுகிறோம்?’ என்றொரு

உபதலைப்பிட்டுள்ளதுடன் அப்பகுதியில், “... தற்போதைய போரில் நேச நாடுகள் பக்கமே நியாயம் இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்தியாவில் உள்ள நாம் எதையுமே கணக்கிட்டுப் பார்ப்பவர்கள். சுதந்திரத்தின்மீது அமைதியான பற்று வைத்திருப்பவர்கள். நாடுகளின் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்தும் அணி ‘வலியவர்களே சரியானவர்கள்’ என்ற பைத்தியக்காரர் சித்தாந்தத்தை ஒரேடியாக நொறுக்கும் அணி. சர்வதேச சமன்பாட்டு நிலையை நிரந்தரமாக உறுதிப்படுத்திப் பரஸ்பர மரியாதையை நிறுவும் அணி வெற்றிபெற வேண்டும் என்று நாம் பிரார்த்திக்கிறோம். இங்கிலாந்துக்கும் அதன் நேச நாடுகளுக்கும் உதவ இதனால்தான் இந்தியா தன் குடிமக்களையும் வளங்களையும் தியாகம் செய்யத் தயாராக உள்ளது” (விசுவநாதன், 2019: 517) என்று பதிவு செய்துள்ளார். அவ்வாறே கவர்னர் பெண்ட்லண்டுக்கு ‘தி ஹிந்துவில்’ எழுதிய கடிதத்தில், “சமாதான காலத்தில் நிர்வாகத்தைப் பற்றி நமக்குள் என்ன அபிப்பிராய பேதங்களிருந்தாலும் அந்நியரால் நாம் அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாகும் வேளையில், நம் உள்விவகாரங்களில் முழு இணக்கத்திற்கான அவசியத்தை வலியுறுத்துவது நமது கடமை என்பதிலும், ஜெர்மனியின் மத்தியகால நுகர்த்தடியில் நாம் அடிமையுறுவதை இத்தேசத்திலுள்ள எவரும் ஒரு கணமும் பொறுத்திருக்கமாட்டார் என்பதிலும் ஸ்ரீமதி பெஸண்டோடு நாங்கள் ஒத்துப்போகிறோம். விரைவில் கௌரவமான அமைதி - பிரிட்டனுக்கும் அதன் மேலை மட்டுமல்லாது கீழை நேச நாடுகளுக்கும் - திரும்புமாக” (வேங்கடாசலபதி, 2020: 84) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யுத்தத்தில் நேசநாடுகளின் அணி வெற்றிபெற வேண்டும் என்ற விருப்பை தெரிவித்திருந்தாலும் இந்தியாவிற்குள் ஆங்கிலேய ஒற்றர்கள் மேற்கொண்டுவரும் செயற்பாடுகளைப் பாரதி முதலானவர்கள் வன்மையாகக் கண்டித்துள்ளனர். ‘தி ஹிந்து’ பத்திரிகையூடாக கவர்னருக்குப் பாரதி எழுதிய கடிதங்களில் ஒற்றர்களின் அராஜகங்களைப் பகிரங்கப்படுத்தியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக, பின்வரும் பதிவுகளைச் சுட்டிக்காட்டலாம்:

“பிரிட்டிஷ் ஒற்றர்களின் 200 புதிய முகங்களும் அவர்கள் தாராளமாக எடுத்துக்கொண்ட உரிமைகளும் உருவாக்கிய பரபரப்பின் காரணமாக எந்தப் புதுச்சேரி வாசியும் என்னோடு சம்பந்தம் வைத்துக்கொள்ள அஞ்சினார். கடைசியில் இவர்கள் தம் கைவரிசையை அதிகமாகக் காட்ட ஆரம்பித்துச் சில பிரெஞ்சு குடிமக்களையும் வேவுபார்த்து அணைவருக்கும் அவர்களது மென்மையான வழிமுறைகள் துலாம்பரமானதும் தான் இந்த நிலைமை முடிவுக்கு வந்தது... (10, பிப்ரவரி, 1914)

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள, அரசியல் சம்பந்தமே இல்லாத என் உறவினர்கள் ஆயிரக்கணக்கான அற்ப முறைகளில் தொந்திரவுக்காளாகி வருகிறார்கள்... எழுத்தறிவில்லாத பிராமணப் பெண்களும் கூடப் போலீஸ் கண்காணிப்புக்குள்ளாகும் வேடிக்கையை மட்டும் என்னால் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. மனித மூடத்தனத்திற்கு எல்லையும் இல்லை போலும்...”

ஒரு நீதிக் குழு மூலமாக ஒற்றர்கள் பற்றிய என் குற்றச்சாட்டுகளமீது விசாரணை நடத்தப்படுமென மேதகு பெண்ட்லண்டு பிரபு வாக்குறுதி கொடுத்தபொழுது, என் முந்தைய கோரிக்கைக் கடிதங்களை அவர் ஏற்றுக்கொண்டு வெகு சீக்கிரத்தில் மேற்குறித்த நடவடிக்கைகளை வாபஸ் வாங்கிவிடுவார் என்று நம்பியிருந்தேன்...” (2, ஜூலை, 1914).

இவற்றுடன் யுத்தகாலத்தில் பிரிட்டிஷ் அரசு இந்தியாவில் மேற்கொள்ள வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் குறித்து எடுத்துரைக்கும்போது பாரதியார் கல்வி, காவல்துறை, கைத்தொழில் முதலானவற்றில் கொண்டுவர வேண்டிய சீர்திருத்தங்களைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். காவல்துறை தொடர்பில் அவர் முன்வைத்துள்ள கருத்துகள் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன:

“நாட்டில் புலனாய்வுத் துறைப் படையின் எண்ணிக்கையைத் தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவதன் பிரதிபலன் என்று அரசாங்கம் எதைக் கருதுகிறது? ஒற்றர்களின் எண்ணிக்கையை மேன்மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டே சென்றால் அவர்கள் எங்கே வேலையைப் பார்க்க முடியும்? யாரோ ஒருசிலர் விஷமம் செய்வதை யாரோ ஒருவர் பார்த்தால் அவர்கள் வேலையற்றுப் போனவர்கள் என்று நமக்கெல்லாம் தெரியும். காவல் துறையின் கீழ்மட்டத்தில், புதிய சுதேசியைக் கண்டுபிடித்துவிட்டால், மேலதிகாரிகள் அந்தக் காவலர் தங்கச் சுரங்கத்தைக் கண்டுபிடித்து விட்டதுபோல் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். இதெல்லாம் மனிதனுடைய இயல்பான புனைவுத் திறனின் தவறாகும்” (விசுவநாதன், 2019: 504). இவை ஆங்கிலேய ஒற்றர்களின் அராஜக நடவடிக்கைகளைப் புரிந்துகொள்ளவும் அவ்வொற்றர்கள் குறித்து தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களின் நிலைப்பாட்டை அறிந்துகொள்ளவும் துணைசெய்கின்றன. இவ்வாறு ஆங்கிலேய ஒற்றர்கள்மீது அதிருப்தி நிலவிய காலத்தில் நடேசய்யர் ஆங்கிலேய ஒற்றர்களின் தேசப் பற்றையும் ஒப்பற்ற சேவையையும் அர்ப்பணிப்பையும் எடுத்துரைத்திருப்பது நெருடலை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

வங்கப் பிரிவினையை அடுத்துத் தோன்றிய தேச பக்தி எழுச்சியால், சுதேச விடுதலையில்

அக்கறைகொண்டுழைத்த நடேசய்யர், தன் ஒற்றன் என்ற நாவலின் மூலம் சுதேச விடுதலை எழுச்சியின் யதார்த்தத்தோடு ஒன்றுகலக்காமல் வெளியில் நிற்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. இதற்கான பின்புலத்தினை அறிவதற்குப் போதிய சான்றுகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. அக்காலத்தில் முதன்மைபெற்றிருந்த துப்பறியும் நாவலாக்க முயற்சியில் ஆர்வத்தால் ஈடுபட்டுள்ள அவர், முதலாம் உலக மகாயுத்தம் தொடர்பான சமகாலச் செய்தியைப் பேசுகின்ற - யுத்தகாலத்தில் முதன்மைப் பேசுபொருளாக விளங்கிய ஒற்றர்களைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நாவலை அவசரமாகத் தழுவுவாக்கம் செய்துள்ளார் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. இருப்பினும் அந்நாவல் அவருக்குப் போதிய வரவேற்பையோ வருமானத்தையோ பெற்றுத்தரவில்லை; தமிழ் நாவல் உலகில் அவருக்கெனத் தனியான இடத்தையும் உருவாக்கவில்லை. இவ்வீழ்ச்சிக்கு அன்றைய தமிழக யதார்த்தத்துக்கு மாறாக ஆங்கிலேய ஒற்றர் புகழ் பாடியமை ஒரு பிரதான காரணமெனலாம். இக்காரணிகள் நடேசய்யர் ஒற்றன் எனும் நாவலொன்றைத் தான் எழுதியமை குறித்துப் பதிவு செய்வதைப் பிற்காலத்தில் திட்டமிட்டே தவிர்த்திருக்கலாம் என்ற ஐயத்துக்கு வலுவூட்டுகின்றன.

உசாத்துணை நூற்பட்டியல்

1. French, David. (1978) “Spy Fever in Britain 1900 - 1915”, The Historical Journal, Vol.21 - No. 2.
2. Moran, R. Christopher & Johnson, Robert. (2010) “In the Service of Empire: Imperialism and the British Spy Thriller 1901 - 1914”, Studies in Intelligence, Vol.54 - No. 2.
3. Sebastian Bischoff. (2019) “Spy Fever 1914”, International Encyclopedia of the First World War, Ute Daniel, et. al. (Ed.), Berlin: Freie Universitat.
4. காவ்யா சண்முகசுந்தரம் (தொ.ஆ.). (2005), இலக்கிய விசாரங்கள் : க.நா.சு. கட்டுரைகள் - I, சென்னை: காவ்யா.
5. கைலாசபதி, க.. (2005), தமிழ் நாவல் இலக்கியம், சென்னை: குமரன் பப்ளிஷர்ஸ்.
6. சரவணகுமார், பெ., (ப.ஆ.), (2022), ஒற்றன். மலைவாசம் புதிப்பகம்.
7. சாரல்நாடன், (1998), பத்திரிகையாளர் நடேசய்யர், கண்டி: மலையக வெளியீட்டகம்.
8. சுந்தரராஜன், பொ.கோ., சிவபாதசுந்தரம், சோ., (2022), தமிழ் நாவல் நூறாண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும், சென்னை: பாரி நிலையம்.
9. நித்தியானந்தன், மு., (ஜனவரி - 2025), நடேசய்யரின் ஒற்றன் Havoc (பேரழிவு) என்ற ஆங்கில நாவலின் அப்பட்டமான தழுவல், தாய்விடு.
10. விசுவநாதன், சீனி., (2019), பிரிட்டிஷ் அரசின் பார்வையில் பாரதி - பாகம் 2, சென்னை: அல்லயன்ஸ்.
11. வேங்கடாசலபதி, ஆ., இரா., (2020), பாரதி கருவூலம், நாகர்கோவில், காலச்சுவடு.

சின்னையா மௌனகுரு

சின்னையா மௌனகுரு அவர்கள் இலங்கையின் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்; அரங்க ஆய்வாளர், பயிற்சியாளர், இயக்குநர், பிரதி உருவாக்குநர், நடிகர், கூத்துக் கலைஞர் என்று பல தளங்களில் இன்றும் இயங்கிவருபவர். ஈழத்து அரங்கத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட சிலரில் மௌனகுரு குறிப்பிடத்தக்கவர். 'இராவணேசன்', 'சங்காரம்' முதலிய புகழ்பெற்ற கூத்து நாடகங்கள் மௌனகுருவுக்கு தனியான அடையாளத்தை வழங்கின. இவர், 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கியம் - 1984, சடங்கில் இருந்து நாடகம் வரை - 1985, மௌனகுருவின் மூன்று நாடகங்கள் - 1985, தப்பி வந்த தாடி ஆடு - 1987, பழையதும் புதியதும் நாடகம் அரங்கியல் - 1992, சுவாமி விபுலானந்தர் காலமும் கருத்தும் - 1992, சங்காரம் - ஆற்றுகையும் தாக்கமும் (நாடகம்) - 1993, ஈழத்து தமிழ் நாடக அரங்கு - 1993, கால ஓட்டத்தினூடே ஒரு கவிஞன் - நீலாவணன் - 1994, கலை இலக்கிய கட்டுரைகள் - 1997, சக்தி பிறக்குது - நாடகம் - 1997, பேராசிரியர் எதிர்வீர சரத்சந்திராவும் ஈழத்து நாடக மரபும் - 1997, ஈழத்து நாடக அரங்கு - 2 ஆம் திருத்திய பதிப்பு - 2004, தமிழ்க் கூத்துக்கலை - வடமோடி ஆட்டப் பயிற்சிக்கான கைநூல் - 2010, கூத்து யாத்திரை - 2021, கூத்தே உன் பன்மை அழகு - 2021 போன்ற பலநூல்களை எழுதியுள்ளார்.

ஈழத்துக் கூத்துகளை நாடக இலக்கியமாகக் கொள்ளலாமா?

ஈழத்து மரபுவழி ஆற்றுகைக் கலைகளுக்கு ஒரு வரலாறும் வளர்ச்சியும் உண்டு. தென்மோடி, வடமோடி, சிந்துநடைக் கூத்துகள், வாசாப்பு, இசை நாடகம், பள்ளு, குறவஞ்சி, வசந்தன், மகுடி என அது பன்முகப்பட்டது. இவற்றுள் சில அருகிவிட்டன; சில கால ஓட்டத்துடன் நின்று போராடி நிலைக்கின்றன; சில மாறுகின்றன. காலந்தோறும் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு கலப்புகளும், அதனை உருவாக்கிய அரசியல், பொருளாதார, சமூக காரணங்களும் இம்மாற்றங்களுக்கு அடித்தளமாக உள்ளன. இந்த பல்வேறு வகைப்பட்ட ஆற்றுகை வடிவங்கள் தத்தமக்கென அழகியலையும், அமைப்பையும், வெளிப்பாட்டுத் திறனையும் கொண்டுள்ளன; ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பெற்றும் வளர்ந்துள்ளன. இந்த மாற்றங்களைப் புரிந்து கொள்வதும், அவை மாற்றம் பெற்றபோது அது சம்பந்தமாக நடந்த விவாதங்களை அறிவதும், இதன் இருப்பைத் தக்கவைக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபடுபவருக்கும், அதனை மேலும் வளர்த்துச் செல்ல விரும்புவோருக்கும் உதவியாக இருக்கும். இப் பல்வேறு ஆற்றுகை வடிவங்கள் பற்றியும் அவை கல்வி உலகில் ஏற்கப்பட்ட பின்னணிகள் பற்றியும், அதனால் இந்த ஆற்றுகைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றியும் அறிமுகம் செய்வதாக 'ஈழத்துத் தமிழரின் ஆற்றுகைக் கலைகள் : மரபும் மாற்றமும்' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர் அமைந்திருக்கும்.

சொ

க்கன் எனும் புனைபெயரில் க. சொக்கலிங்கம் எழுதிய 'ஈழத்தமிழ் நாடக இலக்கியம்' எனும் ஆய்வு நூல் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நூலாகும். இது, பேராசிரியர்

வித்தியானந்தன் அவர்களின் மேற்பார்வையில், 1970களில், மேற்பட்டப் படிப்பிற்காக அவர் செய்த ஆய்வாகும். 1917 தொடக்கம் 1977 வரை ஈழத்தில் வெளிவந்த நாடகப் பனுவல்கள் பற்றிய இவ் ஆய்வு 1997 இல் வெளிவந்தது. 1997 இன் பின்னர், ஈழத்தமிழ் நாடக உலகில், ஏராளம் மரபு நாடகப் பனுவல்களும் நவீன நாடகப் பனுவல்களும் வெளிவந்துவிட்டன. உண்மையில் 1997 இற்குப் பிறகு மிகக்காத்திரமான நாடகப் பனுவல்கள் வெளிவந்துள்ளன என்பதையும் நாம் மனதில் இருத்தல் வேண்டும்.

அத்தகைய நவீன நாடக இலக்கியங்களை இலக்கியமாக அங்கீகரிக்காத நமது தமிழ் இலக்கியகாரர்கள், கூத்திலக்கியத்தை அங்கீகரிப்பார்கள் என்பது ஐயத்திற்குரியதே. கூத்து கிராம மக்களுக்குரியது, படியாதோருக்குரியது என்றும், அது ஒரு நாட்டார் கலைவடிவம் என்றும் சில கருத்துகள் பெரும்பாலோர் மத்தியில் இன்றும் உண்டு.

தனது 'ஈழத்தமிழ் நாடக இலக்கியம்' எனும் ஆய்வு நூலில் க. சொக்கலிங்கம் அருமையானதொரு அத்தியாயத்தை எழுதியுள்ளார். அவ்வத்தியாயம் 'ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டுக்கூத்துகள்' என்பதாகும். கூத்தை, நாட்டுக்கூத்து என அழைக்கும் அவர், அதன் வரலாற்றைக் கூறி, அதன் தனிப்பண்புகளையும் எடுத்து ஆராய்ந்து, அதன் இலக்கியத் தரத்தையும் மதிப்பிடுகிறார். கூத்துகளில் பயின்று வரும் யாப்புகளை வகைப்படுத்தி அதன் இலக்கியச் சிறப்புகளையும் ஆராய்ந்துள்ளார்.

இக்கட்டுரை ஆசிரியர் தனது 'மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள்' எனும் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வு நூலில், தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில கூத்து நூல்களை ஆராய்ந்து, அதன் இலக்கியச் செழுமையை விளக்கி, மட்டக்களப்பு தென்மோடி, வடமோடி கூத்துகள் ஒரு செழுமையான தமிழ் நாடக வடிவின் சுருக்கமான வடிவமாகிவிட்டன என நிறுவியுள்ளார். மேலும், கூத்தின் பனுவலை நாட்டிய சாஸ்திர ஆசிரியர் கூறும் செந்நெறி நாடக மரபுடன் ஒப்பிட்டு, கூத்தின் நாடக அமைப்பைச் செந்நெறிக்குரிய அமைப்பாக விளக்குகிறார். எல்லாப் பள்ள நூல்களும், எல்லாப் பரணி நூல்களும், எல்லாக் குறவஞ்சி நூல்களும் இலக்கியத்தரம் வாய்ந்தன அன்று. முக்கூடற்பள்ளு, கலிங்கத்துப்பரணி, குற்றாலக் குறவஞ்சி ஆகிய

நூல்களே இலக்கியத்தரமானவையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. இந்த அளவுகோல் கூத்திற்கும் பொருந்தும். எல்லாக் கூத்து நூல்களும் இலக்கியத்தரமானவை அன்று. சில கூத்து நூல்கள் இலக்கியநயம் மிகுந்த நல்ல கூத்து நூல்களைப் பார்த்துச் செய்யப்பட்ட போன்மை நூல்களாகும். மிகச்சிறந்த இலக்கியநயம் மிகுந்த கூத்து நூல்கள் பல நம் மத்தியில் உள்ளன. சொற்கவையாலும், பொருட்சுவையாலும், எடுத்துரைக்கும் பாங்காலும் அவை இலக்கியமாக நிமிர்ந்து நிற்கின்றன. தருமபுத்திரன் நாடகம், அலங்காரரூபன் நாடகம், அனுருத்திரன் நாடகம், வீரகுமார நாடகம், பரிமளகாசன் நாடகம் என்பன இலக்கியநயம் மிகுந்த கூத்துப் பனுவல்களாகும்.

உருவக அணி மிகுந்த ஒரு கூத்துப்பாடலை இங்கு கூறி விளக்க விரும்புகிறேன். தருமபுத்திர நாடகத்தில் துரியோதனன் தன்னை இவ்வாறு அறிமுகம் செய்கிறான்.

“பூவுலகில் அரசரைக் கொல்ல வரு புல்லுருவி
பொய்யடைத்திட்ட கூடு
புகழிலா மக்கட பெரும் பதம பொல்லாமை
புனிதமுறு கொடிய சிங்கம்
நாவுலகில் நா வைக்கும் நச்சரவு
நடபுக்கு மதயானை யாம்
நாளும் பொறாமைக்கு வலிய காண்டா மிருகம்
நன் வயலினில் கிடைச்சி
மேவு தயவுக்கு நல்லவர் வணங்காத முடி
மேன்மை தனில் நீண்ட கல்லு
விதரண குணத்தினில் பதுமை விறல் மன்னர்
விரும்பவரு நல் விருந்து
கோவு பணி குருகுலக் கோடாரி வஞ்சனை
கொழுத்திட்ட கொடிய கரடி
கொற்றவரை வெற்றி பெறு உற்ற துரியோதனன்
கொலுவினிடை வருகின்றானே”

தன்னை மிக மோசமான மிருகங்களான காண்டா மிருகமாகவும், கொடிய சிங்கமாகவும், கொடிய கரடியாகவும், பொருட்களான கோடாரி, கல்லு, கூடாகவும், தாவரங்களான கிடைச்சி, புல்லுருவியாகவும் அவன் உருவகிக்கும் இலக்கியப்பாங்கு இங்கு இரசிப்பதற்குரியது. உருவக அணி இங்கு பாடலுக்கு ஓர் அழகு தருகிறது. தருமபுத்திர நாடகத்தில் தொட்ட இடமெல்லாம் இலக்கியம் மணக்கும்.

இத்தனை இலக்கிய அம்சம் நிரம்பிய கூத்திலக்கியம் புறக்கணிப்பிற்குள்ளானமைக்கு எமது காலனியச் சிந்தனை முறையிலான மனக்கட்டமைப்பே காரணமாகும். நாட்டார் இலக்கியத்தை இலக்கியமாக ஏற்கும் பண்பு 1970களில் தமிழ்மரபில் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆனால் நாட்டுக்கூத்து என அழைக்கும் கூத்தை இலக்கியமாக ஏற்கும் பக்குவம் நமக்கு இன்னும் தோன்றவில்லை போலவே தெரிகிறது. அது நமது சமூக அமைப்பிலும் அதனடியாக எழும் சிந்தனையிலும் தங்கியுள்ளது.

இனி நாம் கட்டுரையின் இறுதிப்பகுதிக்கு வருவோம்.

நாடகப் பணுவல்களை இன்றைய கோட்பாட்டுப் பின்னணிகளில் வாசித்தலும் புரிந்துகொள்ளலும்

நாடக வாசிப்பு எனும் போது நாம் 1960களில் ஹர்சனின் இரத்தினாவளியை இலக்கியமாகப் படித்த பேராதனைப் பல்கலைக்கழக நாடகக் குழுவும் வருகின்றன. நாடகக் கட்டமைப்பில் அதன் ஆரம்பம், வளர்ச்சி, சிக்கல், உச்சம், முடிவு என்பன அமைந்துள்ள முறைமை, நாடகத்தின் பாத்திரவார்ப்பு, முழுமையான பாத்திரம், முழுமை பெறாத பாத்திரம், பாத்திர முரண், நாடகத்தின் திருப்புமுனைகள், திருப்புமுனைக்கு உதவும் உப பாத்திரங்கள், நாடக உரையாடல்கள், பாத்திரச்செய்கைகள், பாத்திரங்களின் மொழிப்பிரயோகம், நாடகத்தின் மொழிப்பிரயோகம், நாடகத்தின் வடிவம் என்ற வகையிலேயே நாம் நாடகத்தை அன்று கற்றோம்.

பொதுவாக நாடகத்தின் அமைப்பு பற்றியே அன்று கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இலக்கியப் பிரதியினின்றும் நாடகப் பிரதி வேறுபடும் தன்மை முக்கியப்படுத்தப்பட்டது. சமூகத்தின் அடிக்கட்டுமானப் பின்னணியிலும் வரலாற்றுப் பின்னணியிலும் நாடகப் பிரதியை அணுகுதல், ஒப்பீட்டு முறையில் பிரதியை அணுகுதல் முதலான முறையியல் அணுகுமுறைகளும் அன்று பிரதானமானவையாக இருந்தன.

இன்று பிரதி வாசிப்புப் பற்றி புதிய கோட்பாடுகளும் பிரதியை அணுகும் புதிய முறைகளும் வந்துவிட்டன.

பின்நவீனத்துவம், பின்னைக் காலனியம், பெண்ணியம், விளிம்புநிலை ஆய்வுகள் என்பனவற்றினடியாக பிரதிகளை அணுகும் முறைகள் வந்துவிட்டன.

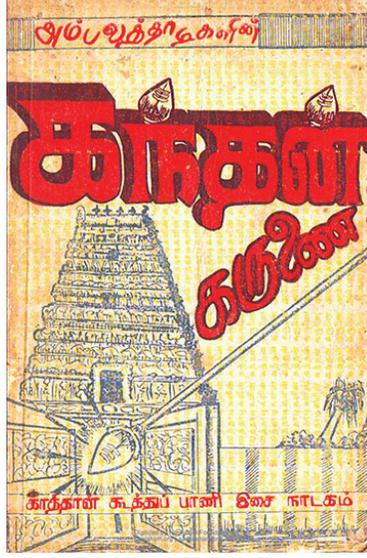

Image Source - noolaham.net

எட்வேட் செயித், பூக்கோ, தெரிதா, லியோடாட், டெலூஸ் - கட்டரி, லக்கான், பார்த் ஆகிய பின்நவீன சிந்தனையாளர்களின் சிந்தனைகள் இன்று அறிஞரிடையே பெரும் செல்வாக்குடன் வலம் வருகின்றன. இந்த யுகத்தின் உரையாடலாக அவை அமைகின்றன. இவர்களின் சிந்தனைகள் அடிப்படையில் இலக்கியமாக, பிரதிகளாக அணுகவும் படுகின்றன.

பூக்கோவின் உரையாடல் எனும் கோட்பாடு, தெரிதாவின் கட்டுடைப்பு

எனும் கோட்பாடு, பார்த்தின் ஆசிரியனின் மரணம், பிரதி தரும் இன்பம் எனும் கோட்பாடுகள், டெலூஸ் - கட்டரியின் றிலோம் கோட்பாடு, காயத்திரி ஸ்பிவக்கின் மூன்றாம் உலக பெண்ணியக் கோட்பாடு என்பன முக்கியமானவை. இங்கு சில முக்கியமானவர்களின் கோட்பாடுகளை சுருக்கமாக நோக்குவதுடன் அவற்றை நாடகப் பிரதிகளுக்கு எவ்வாறு பிரயோகிக்கலாம் எனவும் பார்ப்போம்.

நாடகப் பிரதிகளை அணுகும் முறை இன்று வேறுபடுகிறது. ஆசிரியன் இறந்து விட்டான், பிரதியே கையில் உள்ளது, பிரதிக்கு விளக்கமளிப்போர் வாசகர்களே, பிரதி தரும் இன்பம் என்பன முக்கிய கொள்கைகளாக உள்ளன. இக்கொள்கைகள் சம்பந்தமாக வாதப் பிரதிவாதங்கள் உண்டு. ஆயினும் அதில் ஒரு குரையப்பாடும் உண்டு.

இவ்விடத்தில் பூக்கோ முன்வைக்கும் உரையாடல் (Discourse) என்ற கருத்துரு முக்கியமானதாகும். நம்முடைய சிந்தனை, அச்சிந்தனை ஊடாக வெளிக்கிளம்பும் உரையாடல் அனைத்தும் அதிகாரத்தினால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன என்ற கருத்துருவின் பின்னணியில் நாடகப் பணுவல்களை அணுகுதல் ஒருமுறை. கட்டமைக்கப்பட்ட அறிவுகளை 'எபிஸ்தமே' என்கிறார் பூக்கோ. பொருட்களின் ஒழுங்கு (Order of Things) எனும் அவரது நூல் மனித அறிவைப் புதிய கண்ணோட்டத்தில் அணுகியதுடன் பழைய சிந்தனைகளை ஓரங்கட்டியது. மனிதர்கள் சுதந்திரமானவர்கள் என்ற சாத்ரேயின் கருத்தை மறுத்த பூக்கோ, மனிதர்கள் சுதந்திரமானவர்களல்ல, அதிகாரத்தின் உரையாடலால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்

கிறார்கள், அதிகாரம் சதா அவர்களை முறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்றார். இந்நூலில் அவர் மறுமலர்ச்சியுகம் (Renaissance), செவ்வியல் யுகம் (Classical), நவீன யுகம் (Modern) என மூன்று யுகங்கள் பற்றிக் கூறி, இந்த மூன்று யுகங்களின் மூல அறிவுகள் தங்களுக்குள் உரையாடலை நிகழ்த்திக்கொண்டு, அந்த உரையாடலின் மூலம் பிறவற்றை விலக்கிவைக்கின்றன என்கிறார். பேசுவதையும் எழுதுவதையும் தாண்டி, பிரதிகளை அறிக்கைகள், ஆவணங்கள் போன்ற அறிவியல் ரீதியான பிரதிகள் என அவர் கூறுவார்.

உரையாடல் எனும் பூக்கோவின் இந்தக் கோட்பாட்டை ஈழத்து நாடகங்களுக்குப் பொருத்திப் பார்ப்போம்.

17 ஆம், 18 ஆம் நூற்றாண்டு கூத்துப் பிரதிகள் நடத்தும் உரையாடல் நிலமானிய உரையாடலாகும். அங்கு பிரதான பாத்திரங்களாக வருபவர்கள் கடவுளரும் அரசர்களுமே. அவர்களுக்கு வரும் சோதனைகளும், அவற்றினை அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் முறைகளுமே அங்கு உரையாடப்படுகின்றன. நிலமானிய விழுமியங்கள், நிலமானியச் சிந்தனைகள், நிலமானியச் செயல்கள் என்பன பற்றிய கருத்தாடலே கூத்துகளில் இடம்பெறும் பிரதான உரையாடலாகும். அன்றைய பெரும் கதையாடலாக அது அமைகின்றது. அன்றைய நிலமானிய அதிகாரம் கட்டமைத்த உரையாடல் அது.

1940 - 50களில் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகப் பனுவல்கள் நடத்தும் உரையாடல் காலனித்துவ தாக்கத்தினால் உருவான காலனித்துவ, பின் - காலனித்துவ உரையாடலாகும். காலனியம் உருவாக்கிய மத்தியதர வர்க்கத்தின் மனோபாவம் காட்டும் உரையாடல் அது. யாழ்ப்பாண நிலமானியச் சமூகம் புதிய பொருளாதார அமைப்பினால் மாறும் காலத்தைக் காட்டும் உரையாடல் அது. தமிழ்த்தேசிய வாதத்தின் ஆரம்பகாலங்களை அவரது துரோகிகள், சங்கிலி ஆகிய நாடகங்கள் உரையாடுகின்றன. அன்றைய பெரும் கதையாடல் அது.

1978 - 79களில் இந்நூலாசிரியரின் 'சங்காரமும்', அம்பலத்தாடிகளின் 'சந்தன் கருணையும்' நடத்தும் உரையாடல் தொழிலாளர் வர்க்கமும் விளிம்புநிலை மக்களும் நடத்தும் உரையாடல் ஆகும். கோவிலுக்குள் அனுமதிக்கேட்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நடத்தும் போராட்டத்தைப் பற்றி 'சந்தன் கருணை' உரையாடுகிறது. விளிம்பு, மையத்திற்கு வர முனைவதை இப்பிரதிகள் காட்டுகின்றன.

1980களில் குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் நாடகங்கள் தமிழ்த்தேசிய இயக்கங்களின் தோற்றம், அரச

அடக்குறை, வெளிநாடு செல்ல விரும்பும் அன்றைய இளைஞர் போக்கு, யுத்தவடுக்களால் மனக்காயமடைந்த மக்கள், பிள்ளைகளை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு தனியே வீட்டில் வாழும் முதியவர்கள் என இன்னொரு கதையாடலை நடத்துகிறது.

அவ்வவ் காலத்தின் பெரும் கதையாடல்களாகப் பூக்கோவின் அணுகுமுறையில் இந்த நாடகப் பிரதிகளை அணுகலாம்.

18 ஆம், 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில், மக்களை ஒழுங்குபடுத்தி அவர்களைச் சாதுவாக்கும் முயற்சிகள் நாகரீகம் என்ற போர்வையில் தோன்றிவிட்டன. இந்த சாதுவாக்கும் முயற்சி காலனி ஆதிக்கத்திற்குப் பெரிதும் உதவி செய்தது என்பதே பூக்கோவின் இன்னொரு கருத்து. இந்த வகையில் வரலாறு என்பது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டது என்பார் பூக்கோ.

பூக்கோ பாலியல் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த உரையாடல்கள் குறித்தும், அவை வரலாற்று ரீதியாக மனிதரைக் கட்டுப்படுத்தி வந்தமையையும் கூறுவார். ஒருகாலத்தில் பாலியல் இன்பமாகக் கருதப்பட்ட நிலையில், இன்னொரு காலத்தில் அது ஒதுக்கப்பட்டது என்பார். தனது 'History of Sexuality' எனும் நூலில் பாலியல் பற்றி அலசுகிறார். பாலியல் போலவே பாலியல் அறமும் பன்மையானது, மாறிக்கொண்டிருப்பது என்பது அவர் கருத்து.

கிராமத்தில் பாலியல் பற்றிய உரையாடல், கருத்துநிலை வேறு; நகரத்தில், அதுவும் மத்தியதர வர்க்கத்தின் பாலியல் பற்றிய உரையாடல், கருத்துநிலை வேறு. கூத்துப் பிரதிகள் சிலவற்றில் பாலியல் வெளிப்படையாகக் கூறப்படுவதைக் காணலாம். கிராமிய மக்களுக்கு பாலியல் உரையாடல் மறைக்கப்படும் ஒன்றல்ல; அது வெளிப்படையாகக் கூறப்படுவதைக் காணுகிறோம். அவர்கள் சிலரின் அன்றாடப் பாவனைச் சொற்களில், மத்தியதர வர்க்கம் பேசாத பாலியல் சொற்கள் வெகு இயல்பாகப் பேசப்படும்.

'அலங்கார ரூபன்' எனும் கூத்து பனுவலில், விறகுதலையனாக வரும் அரசகுமாரன் ஒரு பெண்ணுடன் புணரும்போது நடத்தும் செயல்களை இவ்வாறு பாடுகிறான்.

“மாணிக்கச் செம்பொன் தெவிட்டு முலை
நாணிக்கப் பூவை பேணும் புடப முலை
மார்பை மார்போடணைத்து - அவளிரு
ஊனை ஊனிற் பிணைத்து - இனிச்சென்று

மாட்டக் கிடையாதோ - களி
மூட்டக் கிடையாதோ - பால்
புட்டக் கிடையாதோ -
நாகபடம் நிகர் கடித்ததிடை
ஆகம்படத்திடை வேகம் நோக்கியே
மூழ்கி மூழ்கித் தேறி
காம வெள்ளம் ஒழுகி மெழுகி திருமணம்
முடிக்கக் கிடையாதோ - புகழ்
படிக்கக் கிடையாதோ - மேனி
தடிக்கக் கிடையாதோ - தேன்
குடிக்கக் கிடையாதோ

ஆண் பாத்திரம் மாத்திரமல்ல பெண் பாத்திரமும் பாலியல் பேசுகிறது. 'சாரங்க ரூபன்' நாடகத்தில் சாரங்க ரூபனிடம் சிறியதாயார் சித்திராங்கி அவனைத் தன்னுடன் புணர் வருமாறு வெளிப்படையாகக் கேட்கிறாள். இச்சொல்லாடல் மத்தியதர வர்க்கத்தினரைத் திடுக்கிட வைப்பவை.

"கட்டிப்பிடித்து இரண்டு காலின் நடுவேயிருக்கும்
பெட்டிதனிலே திறப்பை விட்டு பேசிச் சர நகை புரிந்து
இட்டமுடன் மெல்ல அசைத்து இன்பம் அருளாய்"

என அழைக்கிறாள்.

கிராமிய மக்கள் மத்தியில் இத்தகைய உரையாடல்கள் விரசமானதாகப் பார்க்கப்படவில்லை. கிராமங்களில் நடைமுறை வேறு. இப்பாடலை ஆண், பெண், வயோதிபர், இளையோர் எனக் கூடியிருந்தே கூத்து ஆற்றுகையில் பார்த்துக் கேட்டு அவர்கள் இரசித்தனர். பாலியல் அவர்கள் வாழ்வோடு ஒன்றிய ஒன்று, அவர்களில் சிலர் தராளமாகப் பாலியல் சொற்கள் எனக் கருதப்படுபவற்றைப் பேசுவார்கள். அவை அங்கு அதிகம் பிழையாகக் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஆனால் மத்தியதர வர்க்கக் கருத்துநிலை வேறு. வெளிப்படையாகப் பாலியல் பேசுவது தவறு என்ற மத்தியதர வர்க்க ஒழுக்க விதிகள் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தின. அது அவரவர் ஒழுக்கவிதி சார்ந்தது. பூக்கோவின் இந்த பாலியல் அணுகுமுறையில் கூத்துப் பணுவல்களைக் கட்டுடைக்கலாம். பிரதிகள் அதற்கு நிறைய இடம் கொடுக்கும். இப்பணுவல்களைப் பாடியோர் பெண்களல்ல, ஆண் புலவர்களே. அவர்கள் பார்வையில் பெண்கள் காமப்பொருளாகவே பார்க்கப்பட்டனர். அவர்களின் பாலியல் வக்கிரகங்கள் இவை எனவும் இதற்குப் பொருள் கொள்ளலாம்.

அதிகாரம், உரையாடல், ஒழுங்கீனம், சாதுவாக்கும் நாகரீகம் எனும் இக்கோட்பாடுகளின் அடியாக ஈழத்துத் தமிழ் நாடகப் பிரதிகளை வாசிக்கலாம். அப்போதுதான் மறு வாசிப்பு உருவாகும்.

இளைய பத்மநாதனின் 'ஏகலைவன்' நாடகப்பிரதி மஹாபாரதத்தின் ஒரு பகுதியின் மறு வாசிப்பாகும். ஏகலைவன் எனும் வேடன், வித்தையில் சத்திரியரை வென்றுவிடுவான் எனக்கண்ட அதிகாரம் பக்கம் நிற்கும் துரோணர், அவனது கட்டைவிரலை வஞ்சகமாக குருதட்சணையாகப் பெற்று, அவனை அம்பு எய்ய முடியாதவனாக்கினார் என, புகழ்பெற்ற மஹாபாரதக் குரு தட்சணையினை மறுவாசிப்புச் செய்கிறது 'ஏகலைவன்' எனும் நாடகப் பணுவல்.

இக்கட்டுரை ஆசிரியரின் 'இராவணேசன்', 'வனவாசத்தின் பின்', 'காண்டவ தகனம்' ஆகியன இராமாயணம், மஹாபாரதம் ஆகியவற்றை மறு வாசிப்புச் செய்த நாடகப் பணுவல்களே. 'வனவாசத்தின் பின்' நாடகத்தில் நடக்கும் உரையாடல் சமகால யுத்தங்கள் பற்றி நடக்கும் உரையாடல்களே. 'காண்டவ தகனத்தில்' காண்டவ வனத்தை எரித்து, மஹாபாரதப் போரில் மனித உயிர்களையும் ஜீவராசிகளையும் அழித்த அர்ச்சுனன், தன் கொடுரச் செயலுக்காக மனம் வருந்துகிறான்.

ஜோன்சன் ராஜ்குமாரின் கூத்துரு நாடகமான 'கொல் ஈனும் கொற்றம்', 'அற்றைத்திங்கள்' ஆகிய நாடகங்களையும் மீள்வாசிப்பு நாடகங்களாக வாசித்து இன்புறலாம். அண்மைக்காலத்தில் உருவான சில மீளுருவாக்கக் கூத்துப் பிரதிகளும் இவற்றுள் அடங்கும்.

பிரதிகளை நுணிக்கமான வாசிப்பின் போது, ஆசிரியர் பிரதியில் கூறாத, மறைத்த விடயங்களையும் கூடக் கண்டுபிடிக்கலாம். குரலற்றோர் அங்கு மெளனமாகக் காட்சிதருவர்; அந்த மெளனமே அவர்களது குரல் ஆகும். அந்தக் குரலை கண்டுபிடிப்பது விமர்சனரின் பணிகளுள் ஒன்று. இந்தக் கண்டுபிடிப்பே பிரதி தரும் இன்பமாகும்.

உதாரணமாக 'இராம நாடகம்' எனும் மரபுவழிக் கூத்துப்பிரதியை எடுத்துக்கொள்வோம். அதில் இராமனும் இராவணனுமே தலைமைப் பாத்திரங்கள். அந்த நாடகத்தில் நடக்கும் உரையாடல்கள் யாவும் இராமன் - இராவண முரணைக் கூறுவதாக அமைந்திருக்கும். அதிகாரம் அங்கு மையத்தில் வாழ்ந்த அரசர்களான இருவரின் நலன்களையுமே மையம் கொண்டிருக்கும். அதனைக் கலைத்துப்போட்டால் அங்கு வாலி, அனுமன், குகன் ஆகிய முதலாம்

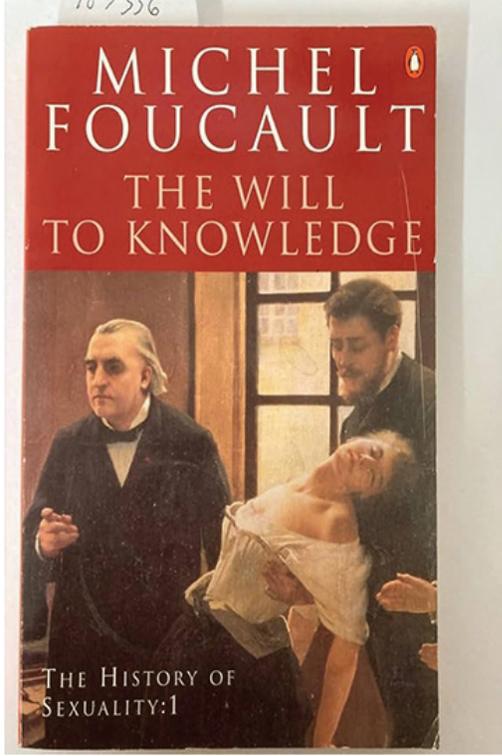

Image Source - www.amazon.co.uk

விளிம்புப் பாத்திரங்களின் தன்மை உரையாடப்படிருக்கும். நாடக முடிவில் பட்டாபிசேகம் அறிவிக்க வரும் பறையன் குடித்துவிட்டுக் கூத்தடிக்கும் கோமாளியாக வருவான். இத்தனை இருந்தும் நாடகம் முழுவதும் ஓர் அதிகார ஒழுங்கமைப்பு ஓடிக்கொண்டிருக்கும். பூக்கோவின் கோட்பாடுகளில் இராம நாடகத்தை விளக்குகையில் அது இன்னொரு உரையாடல் தோற்றம் காட்டும்.

இதேபோல நவீன நாடகப் பனுவல்களையும் நோக்கலாம். உதாரணமாக சுந்தரலிங்கத்தின் 'விழிப்பு' நாடகப் பிரதியை எடுப்போம். அதில் அதிகாரம் அரசிடமும் அரசோடிணைந்த சட்டமிடமும் காட்டப்படுகிறது. நாடகத்தின் இறுதியில் அதிகார மீறல் நடத்தும் தொழிலாளர் மீது வன்முறை எனும் அதிகாரம் பாவிக்கப்படுவதும், அதற்கு எதிராகத் தொழிலாளர் எனும் அதிகாரம் மேற்கிளம்புவதையும் காண்கிறோம்.

பெளசல் அமீரின் 'சிறுக்கியும் பொறுக்கியும்' நாடகப் பனுவல், பாலியல் மீறல் எனும் பின்னணியில் அணுகப்பட வேண்டிய ஒரு பிரதியாகும். அதில் வரும் அந்தப் பெண், கணவன் வெளியே படுக்க, அறையினுள் செட்டியாருடன் விருப்பமின்றிப் பணத்திற்காக உடலுறவு கொள்கிறாள். பாலியல் மீறல் இங்கு

நடக்கிறது. அது கொட்டாஞ்சேனைச் சேரிப்பகுதியில் வாழும் மனிதர்களின் கதை, ஒருவகையில் விளிம்புநிலை மாந்தர்களின் கதை. மஹாகவியின் 'புதியதொரு வீட்டில்' வரும் மயிலிகூட சமூகம் தனக்குள் உரையாடிக்கட்டமைத்து வைத்திருந்த ஒருத்தனுக்கு ஒருத்தி எனும் பாலியல் கட்டுப்பாட்டை மீறுகின்றாள்.

ழாக் தெரிதா முன்வைத்த வாதங்களுள் முக்கியமானவை இரண்டு: ஒன்று சொற்களும் அவை தரும் அர்த்தங்களும் ஒன்றுகொன்று தொடர்புடையன அல்ல, மற்றது கட்டவிழ்ப்பு வாதம்.

ஒருசொல் தரும் அர்த்தம் ஒருவருக்கு ஒரு பொருளையும், இன்னொருவருக்கு இன்னொரு பொருளையும் தரும். இதன்மூலம் ஒரு பிரதியின் எதிர்நிலைகளாகக் காட்டப்படுபவை எதிர் நிலைகளே அல்ல; கட்டவிழ்ப்பு மூலம் இவ்வெதிர் நிலைகளைப் புரிந்துகொள்ளலாம் என்பர். நாடகப் பனுவல்களில் எதிரெதிராகக் கட்டமைக்கப்படும் பாத்திரங்களை இவ்வாறு விளங்கிக்கொள்ளலாம். நல்லது - கெட்டது, அறம் - மறம் எனும் கருத்துகளையும், இராமன் - இராவணன், தர்மர் - துரியோதனன், கண்ணன் - சகுனி போன்ற துருவநிலைப் பாத்திரங்களையும் இவ்வாறு விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

அமைப்பை தெரிதா கேள்விக்குள்ளாக்கினார். அதிகாரத்தை மையப்படுத்தி அமைக்கப்பட்ட கட்டமைப்பைக் கட்டுடைத்து அதிகார மையங்களை காண்பது பற்றி அவர் பேசினார். மையம், விளிம்பு என்பன அவரின் சொல்லாடல். மையம் தனக்கு இணக்கமாக இல்லாதவற்றைத் தன்னைவிட்டு விலக்கி விளிம்புக்குத் தள்ளிவிடும் மையத் தகர்ப்பு அவரது பிரதான கோட்பாடு. எமது மரபுவழி, நவீன நாடகப்பிரதிகளையும் இவ்வாறு கட்டுடைத்துப் புரிந்துகொள்ளலாம். 'குசலவன்' கூத்துப் பிரதியில் விளிம்பு நிலைப்பாத்திரமான சலவைத் தொழிலாளி, மையப்பாத்திரமான இராமனைத் தனது கேள்விகளால் தகர்த்து விடுவதைக் காணலாம். குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் நாடகங்களில் மையத்தகர்ப்பு, துண்டாடல் என்பன காணப்படும்.

இலக்கியம் தன்னைத்தானே கேள்விக்குட்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அதேபோல தன்னை ஒழுங்குபடுத்தும் மரபுகளையும் கேள்விக்குள்ளாக்க வேண்டும் என்று கூறியவர் ரோலண்ட் பார்த். ஈழத்து மரபுவழி நவீன நாடகப் பிரதிகளில் இதனை நன்கு காணலாம். மஹாகவியின் 'கோடையில்' இந்த ஒழுங்குபடுத்தும் பண்பும், அதேவேளை ஒழுங்கமைக்கும் பண்புகளைக்

கேள்விக்குட்படுத்தும் பண்பும் காணப்படுவதனை அதனைக் கட்டுடைத்துப் படிப்போர் உணர்வர்.

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையினதும், நடேசையரினதும் நாடகப் பனுவல்கள் பின்காலனியப் பார்வையில் அணுக வேண்டிய நாடகப் பனுவல்களாகும். மூன்றாம் உலகப் பெண்ணியம் பேசுவோர் இரட்டைக்காலனியத்தை வற்புறுத்துவர். காலனியத்தின் கீழும், தந்தை வழிச் சமூக முறையின் கீழும் அல்லது சாதி அமைப்பின் கீழும் திண்டாடும் பெண்ணை, இரட்டைக் காலனித்துவத்தில் மாட்டிக்கொண்டிருந்த நடேசையரின் அந்தரப்பிழைப்பு நாடகப் பிரதி காட்டுகிறது.

பெண்களின் பிரச்சினைகளை ஆண்கள் எழுதும் நாடக நூல்கள் ஆரம்பகாலத்தில் எழுந்தாலும், 1980களுக்குப் பிறகு பெண்களே பெண்கள் பிரச்சினைகளைக் கூறும் நாடகப் பிரதிகளைத் தனியாகவும் கூட்டாகவும் எழுதும்நிலை உருவானது. அவை நாடக உலகில் அதிகம் பேசப்படுவதில்லை. பெண்ணிய அணுகுமுறையில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சமூக அடக்குமுறைகள், ஆணாதிக்க அடக்குமுறைகள், பெண்களின் உளவியல் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பெண்கள் பார்வையில் பெண்களே எழுதிய நாடகப் பிரதிகள் இதில் முக்கியமானவை. சுமதி சிவமோகனின் 'அடுப்படி அரட்டை', 'கெட்ட சூனியக்காரி', ஜெயரஞ்சினியின் 'மூளாத்தி', 'கூர்', 'சோத்தி', 'ஒளவையின் கொலை', மங்கையும் சூரியா இயக்கப் பெண்களும் சேர்ந்து உருவாக்கிய மட்டுநகரக் கண்ணகி நாடகப் பிரதியில் வரும் 'நிசப்த இரைச்சல்' முதலான நாடகங்கள் இவ்வகையில் பெண்ணியப் பார்வையில் வாசிக்கப்பட வேண்டிய நாடகங்களாகும்.

லியோதார்ட் பின் - நவீனத்துவ சிந்தனையாளர்களுள் குறிபிடத்தக்கவர். லியோதார்ட்டின் வாதப்படி ஒன்றல்ல பல உள. எத்தனை சமூகக் குழுமங்கள் உண்டோ அத்தனை வாழ்க்கை முறைகள் உள்ளன. அவர் கூறும் பெரும் எடுத்துரைப்புகள், சிறு எடுத்துரைப்புகள் என்பன முக்கியமானவை; பெரும் எடுத்துரைப்புகள் மையம் சார்ந்தனவாக, அதிகாரம் சார்ந்தனவாக இருக்கும். இவ்வகையில் கூத்தின் பனுவல்கள் பெரும் எடுத்துரைப்பா, சிறு எடுத்துரைப்பா? என்பதனை நோக்கலாம்.

கூத்துக் கிராமிய மக்களுக்கானது. உழைப்பாளி மக்களின் கதை என்ற ஒரு கதையாடல் உண்டு. ஆனால் கூத்துப் பனுவல்களை நுணுக்கமாக நோக்கின் அவை பெரும் எடுத்துரைப்புகளே. குறிப்பிட்ட சமூகத்தின்

சமூக அமைப்பு, கட்டிக்காக்கும் பண்பாடு, மரபு, பழக்கவழக்கம், மதம், சட்டம் யாவற்றையும் நியாயப்படுத்துவதாகக் கூத்தின் பிரதிகள் அமைந்துள்ளன.

நல்லவருக்கு ஏற்படும் துன்பங்களும் அவை கடவுள் அருளால் தீரும் விதமுமே எல்லா கூத்துகளினதும் கருப்பொருளாகும். கடவுள் பக்தி, ஒழுக்கம், நற்குணம், வீரம் ஆகியவற்றால் தீயவற்றை வென்று இன்பமடையலாம். இவ்வகையில் கூத்துகளில் துன்ப முடிவேயில்லை; கிரேக்க நாடகத்தைப் போல, விதி இங்கு வெல்லவில்லை. கடவுள் கிருபையால் அதனை வென்று இன்பமடையலாம்.

நிலமானிய ஒழுங்குமுறைகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். பெண்கள் கற்பு நெறி தவறாது இருக்க வேண்டும். சாதி முறைகளை மீறாது சமூகம் வாழ வேண்டும். இவை யாவும் ஒழுங்காக உள்ளனவா என்று தேச விசாரணையில் அரசன் மந்திரியைக் கேட்பது மிகப் பெரும்பாலான கூத்துகளில் உண்டு. சமூக ஒழுங்கு இங்கு முக்கியமானதாகும். ஒழுங்கில் ஓர் அதிகாரம் இருக்கும்; அதற்கு அவர்கள் இட்ட பெயர் 'தேச விசாரணை' என்பதாகும். கூத்துப்பிரதிகளில் இந்த அரசன் - மந்திரி உரையாடல் 'தேச விசாரணை' என்றே எழுதப்பட்டுள்ளது.

பெரும் எடுத்துரைப்புகளாக புராணம், இதிகாசம் ஆகியவற்றைக் கொள்ளலாம். அவற்றில் வரும் கதைகளே கூத்தின் கருப்பொருட்களாகும். பெரும் எடுத்துரைப்பினை முதலில் கூறியவர் லூசியன் கோல்மான் ஆவார். இவரது மேலாண்மைக் கொள்கை (Hegemonic Theory) பெருமெடுத்துரைப்புகளாக இவற்றை கூறுவதே, கூத்துப் பிரதிகளையும் பெரிய எடுத்துரைப்புகளாக வாசித்துப் பார்க்கலாம்.

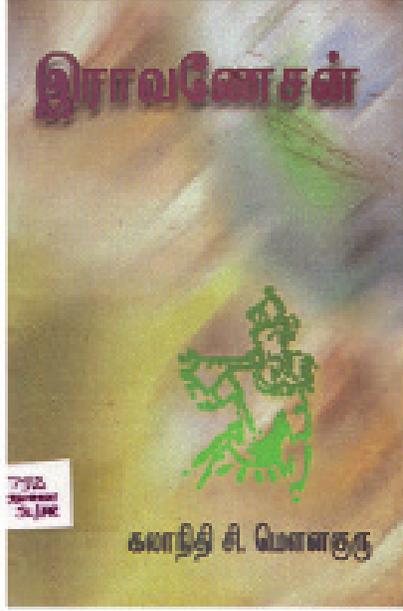
பிரதி தரும் இன்பம்

டிலியூஸ் கட்டரி, ரைசோம் (Rhizome) கோட்பாட்டை முன்வைக்கிறார். தாவரவியல் மற்றும் மரவியலில் மட்ட நிலத்தண்டு என்பது நிலப்பரப்பிற்குக் கீழ் காணப்படும் மாறுதலடைந்த ஒரு நிலத்தடித் தண்டு; அதன் கணுக்களிலிருந்து வேர்கள் மற்றும் தண்டுகளை அடிக்கடி உருவாக்குகின்றது. மட்ட நிலத்தண்டுகள் கோண மொட்டுகளிலிருந்து உருவாகுகின்றன. அது பல வேர்களைக் கொண்டது, ஒன்றுடனொன்று தொடர்பில்லாதது. இதனை ரைசோம் என அழைப்பார்; ஒரு வேர் அல்ல, பல வேர்கள் என நான் இதனைப் புரிந்துகொள்கிறேன். அதனைக் குறுக்குமறுக்குக் கோட்பாடு எனவும் அழைப்பார். கிழங்கில் வேர்கள் பல;

அதேபோல எலி வளை பல பொந்துகளாலானது. இக்கோட்பாடு ஒற்றைப் பரிமாணத்தை மறுப்பது; ஆரம்பம், முடிவு இல்லாதது. ஆனால் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையது. இந்தக் குறுக்குமறுக்குக் கோட்பாட்டினடியாக, தனது 'Performance Theory' எனும் நூலில், ஆற்றுகைகள் சிக்கலாகவும் அதேவேளை ஒன்றோடொன்று தொடர்புற்றிருப்பதாகவும் வலைக் (Web) கோட்பாட்டின் மூலம் விளக்குகிறார் ரிச்சட் செக்கனர்.

இந்தக் கோட்பாட்டினடியாக நமது நவீன நாடகப் பிரதிகளை அணுகலாம். முக்கியமாக குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் நாடகங்களில் குடும்பங்கள் ஒன்றிற்கொன்று தொடர்பின்றி வலைப்பின்னலாகக் காணப்படும். அவரது 'ஆரோடு நோகேன்' நாடகப் பனுவல் இதற்கு உதாரணமாகும். மூன்று குடும்பங்களுக்கும் ஒன்றுடனொன்று தொடர்பில்லை, ஆனால் அதற்குள் ஒரு தொடர்பும் ஓடும். இவ்வண்ணம், பின்நவீனக் கோட்பாடுகளைப் பிரயோகித்து பிரதியில் இன்பமும் காணலாம்.

இவை யாவும் மேற்கத்திய அணுகுமுறைகளாகும். இதே அணுகுமுறைகள் இந்தியத் தத்துவங்களில், தொல்காப்பியம் முதலான தமிழ் இலக்கண நூல்களில், அற நூல்களில், சித்தர் பாடல்களில் பொதிந்து கிடக்கின்றன. தொல்காப்பியம் தமிழிலக்கிய மரபை பன்மையாகவே நோக்கும். தமிழ் நிலம் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனப் பன்மையாக விரிந்து கிடக்கிறது. ஒழுக்கங்களும் வாழ்க்கைமுறைகளும் அவ்வவ் நிலத்திற்குரிய கருப்பொருள்களும் வெவ்வேறானவை. இந்தப் பன்மையில் வேறுபாடு இல்லை. ஒன்றைவிட ஒன்று பெரியதல்ல. பின் - நவீனத்துவம் கூறும் பன்மைக் கொள்கை, பன்மையைக் கொண்டாடுதல் தமிழ் மரபே. தமிழரின் தெய்வங்களும் ஒன்றல்ல, பலவே. இவற்றை விரிப்பில், பெருகும். சித்தர் மரபும் அவர்களது பாடல்களும் அதிகாரத்தை எதிர்த்த மரபாகும். தமிழ் உரையாசிரியர்களில் கட்டுடைக்கும் பண்பைக் காணலாம். பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் 'நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்த உரை' சொற்களைத் தெரிந்தெடுத்துப் பிரதியில் இன்பம் காணும் அணுகுமுறை ஆகும். இவ்வகையில் இந்தப் பன்மை அணுகுமுறை நமது மரபான அணுகுமுறையும் கூட. இந்த அம்சங்களையும் அவற்றின்

கோட்பாடுகளையும் இனங்கண்டு தமிழ்ச் சிந்தனை மரபினடியாக நாடகப் பிரதிகளை நோக்குவதும் மேலும் பலன் தரும் முயற்சியாகும். இக்கோட்பாடுகளைப் பிரயோகித்து நாடகப் பிரதிகளை அணுகுகையில் பேரின்பம் பெறலாம், காணாதன வெல்லாம் அங்கு காணலாம், பார்க்காதான வெல்லாம் அங்கு பார்க்கலாம். அதுவே பிரதி தரும் இன்பமாகும். பிரதிகளைப் பல்வேறு கோட்பாடுகளின் பின்னணியில் அணுகுங்கள், பிரதியில் இன்பம் காணுங்கள், அவ்வின்பத்தை பிறரோடும் பகிருங்கள். இறுதியாகச் சில வாக்கியங்களுடன் இக்கட்டுரையை முடிக்கிறேன். நவீனத்துவமும், பின் -

அமைப்பியலும், பின் - நவீனத்துவமும் சிந்தனைகளில் மாற்றங்களைக் கொண்டன என்பது உண்மையேயாயினும் அவை விமர்சனத்திற்குமுரியன. முழு அதிகாரங்களையும் எதிர்த்தல், முழுப்பெரும் எடுத்துரைப்புகளையும் தகர்த்தல், கட்டவிழ்த்துப் பார்த்தல், பிரதிக்கு மக்கள் தரும் விளக்கம், மறுவாசிப்பு, உண்மை ஒன்றல்லப் பல என்பன பின் - நவீனத்துவக் கருத்துகள் ஆகும். இவற்றுள் பல நமக்குப் பொருந்தி வருவன. அதிகாரம் மோசமானது என முழு அதிகாரத்தையும் எதிர்ப்பது எந்தளவு சரியானது? ஏதோ ஓர் அதிகாரத்தில்தான் ஓர் அமைப்பு இருக்கும். அது மக்கள் நலன் சார்ந்ததா, இல்லையா? என்பதற்குக் கிடைக்கும் விடையில்தான் அதிகாரத்தின் தன்மையை எடைபோட முடியும்.

ஒன்றல்லப் பல என்பது உண்மைதான், ஆனால் எம்மை, எல்லாம் நல்லதுதான் எனும் செயலற்ற நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும் ஆபத்து இதில் உண்டு. எதையும் விமர்சன நோக்கில் அணுகுதலே ஆய்வாளர் கடனாகும். உலகைப் புரட்டிப்போட்டதாக கருதப்படும் இக்கோட்பாடுகளின் மூல ஊற்றுக்கள் என்ன? அவை யார் பக்கம் நிற்கின்றன? யார் பயன்படுத்துகின்றனர்? என்பவற்றைக்கொண்டே அவற்றின் தன்மைகளையும் நன்மைகளையும் மதிப்பிடவேண்டும். அத்தோடு அதன் நல்ல அம்சங்களைக் கணக்கிலெடுத்து, நாடகப் பனுவல்களில் கோட்பாடுகளைப் பிரயோகித்து, நாடகப் பிரதிகளைப் புரிந்துகொள்ளவும் வேண்டும்.

“எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும்
அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு”

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன் அவர்கள் மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உருவாக்கச் சூழல் துறையில் விஞ்ஞான இளநிலைப் பட்டத்தையும் (B.Sc. (BE)) பின்னர் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டடக்கலையில் விஞ்ஞான முதுநிலைப் பட்டத்தையும் (M.Sc. (Arch)) பெற்றார். அத்துடன் இலங்கைக் கட்டடக்கலைஞர் சங்கம் (AIA (SL)), பிரித்தானியக் கட்டடக் கலைஞர்களின் அரசு சங்கம் (RIBA) ஆகியவற்றில் பட்டயம் பெற்ற உறுப்பினராவார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியா தொடங்கிய காலத்திலிருந்து அதன் முதற் பயனராகப் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றார். தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் 4500இற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளைத் தொடங்கியுள்ளதன், மேலும் பல ஆயிரம் கட்டுரைகளின் விரிவாக்கத்திலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் இவரது பங்களிப்புக்காக கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் 2015 ஆம் ஆண்டின் வாழ்நாள் சாதனையாளருக்கான இயல்விருது பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் ஆனந்தவிகடன் இதழ் வழங்கும் நம்பிக்கை விருதுகளில் 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த 10 மனிதர்களுள் ஒருவராக தெரிவு செய்யப்பட்டு விருதை பெற்றுள்ளார்.

லெய்சிக்காமின் நிலப்படத் தொகுப்பில் வலிகாமம் – அச்சுவேலி

இலங்கையில், குடியேற்றவாத காலத்திலிருந்துதான் நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக ஒல்லாந்தர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை இலகுவாகக் கிடைக்கின்றன. எழுத்துமூல ஆவணங்கள், புழுங்கு பொருட்கள், ஓவியங்கள், தொல்லியற் கண்டுபிடிப்புகள் ஆகியவற்றையும் இவற்றைப்போன்ற இன்னோரன்ன பழைய நிலப்படங்கள், வரைபடங்கள் வரலாற்றுத் தகவல்கள் என்பனவும் இங்கு பொதிந்துள்ளன. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் இவற்றுள் அடங்கும். எனினும், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இவற்றைப் பயன்படுத்துவது குறைவாகவே உள்ளது. வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்குவதில் குடியேற்றவாதக் கால நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைப்பதாகவும், யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களை நிலப்படங்கள்வரைபடங்களிலிருந்துவிளக்குவதாகவும், நிலப்படங்களினதும்வரைபடங்களினதும் தகவல் உள்ளடக்கங்கள் குறித்து ஆராய்வதாகவும் 'யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் குடியேற்றவாதக் காலத்து வரலாற்றுத் தகவல் மூலங்களாக நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமையவுள்ளது.

லெ

யுசிக்காமின் வலிகாமப் பிரிவைக் காட்டும் நிலப்படத்தில் மயிலிட்டிக் கோவிற்பற்றுத் தொடர்பாகக் காணப்படும் தகவல்களையும், அவற்றோடு தொடர்புடைய

வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் சென்ற கட்டுரையில் பார்த்தோம். இந்தக் கட்டுரையில், அச்சவேலிக் கோவிற்பற்றுத் தொடர்பாக நிலப்படத்திலுள்ள விவரங்களை ஆராயலாம். லெயுசிக்காமின் நிலப்படத்தின்படி அச்சவேலிக் கோவிற்பற்றில் வடக்குப் புரொவீன் (Wadakoepruwene), தெற்குப் புரொவீன் (Tickeopruwene), நவக்கீரி, பத்தவேனி, கதிரிப்பாய், தம்பாலை, வளலாய் ஆகிய துணைப்பிரிவுகள் உள்ளன (படம்1). இங்கே அச்சவேலி என்ற பெயரில் துணைப்பிரிவுகள் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால், வடக்குப் புரொவீன், தெற்குப் புரொவீன் ஆகிய பெயர்கள் முறையே அச்சவேலி வடக்குப் பகுதி, அச்சவேலி தெற்குப் பகுதி

போத்தேயஸ் பாதிரியாரின் நூலில் உள்ள அச்சவேலித் தேவாலயத்தையும் தேவாலய இலத்தையும் காட்டும் படம்.

ஆகியவற்றைக் குறிப்பதாகவே தோன்றுகிறது. இங்கே புரொவீன் என்பது தமிழ்ச் சொல் அல்லவெனினும், அவற்றின் அமைவிடம் குறித்த அடைமொழிகளை 'வடக்கு', 'தெற்கு' எனத் தமிழிலேயே பயன்படுத்தியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

எல்லைகள்

அச்சவேலிக் கோவிற்பற்றின் வடக்கு எல்லையில் பாக்கு நீரிணையும், கிழக்கு எல்லையில் தொண்டைமானாறு கடல்நீரேரியும், தெற்கே புத்தூர்க் கோவிற்பற்றும், மேற்கே தெல்லிப்பழை, மல்லாகம் ஆகிய கோவிற்பற்றுகளும் உள்ளன. இக்கோவிற்பற்றின் எல்லைக்குள் வடக்குப் பகுதியில் பாக்கு நீரிணையை அண்டி மேற்கில் வளலாயும் கிழக்கில் தம்பாலையும்

உள்ளன. இவற்றுக்குத் தெற்கே, வடக்கிலிருந்து தெற்காகக் கதிரிப்பாய், பத்தவேனி, வடக்குப் புரொவீன், தெற்குப் புரொவீன் ஆகிய துணைப்பிரிவுகள் வரிசையாக அமைந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது (படம்2). இதன்படி இக்கோவிற்பற்றின் எல்லாத் துணைப் பிரிவுகளுமே கடலை அல்லது கடல்நீரேரியை எல்லைகளாகக் கொண்டுள்ளன. ஒல்லாந்தர் கால அச்சவேலிக் கோவிற்பற்றுக்குள் அடங்கிய பகுதி தற்காலத்தில் கோப்பாய்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது. உள்ளூராட்சி நிர்வாக அமைப்பில் இது வலிகாமம் வடக்குப் பிரதேச சபை எல்லைக்குள் அடங்குகிறது.

வீதிகள்

லெயுசிக்காமின் நிலப்படத்தின்படி, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வல்லையூடாகப் பருத்தித்துறைக்குச் செல்லும் வீதியும், அச்சவேலியிலிருந்து வல்லை வரை செல்லும் வீதியும், அச்சவேலிச் சந்தியிலிருந்து தென்கிழக்காகச் சென்று யாழ்ப்பாணம் - பருத்தித்துறை வீதியை ஆவரங்காலில் சந்திக்கும் வீதியும், மயிலிட்டியிலிருந்து அச்சவேலிக்குச் செல்லும் வீதியும் அச்சவேலிக் கோவிற்பற்றுக்குள் இருக்கின்றன. மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு வீதிகளுள் முதல் மூன்றும் தற்கால வீதிகளுடன் பெருமளவுக்குப் பொருந்தி வருகின்றன. சென்ற கட்டுரையில் குறிப்பிட்டதுபோல் பிரித்தானியர் காலத்தில் மயிலிட்டிக்கும் அச்சவேலிக்கும் இடையில் பலாலியில் விமான நிலையம் உருவானதால், மயிலிட்டியையும் அச்சவேலியையும் இணைத்த வீதியின் தடத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். தற்கால வீதி அமைப்பின்படி, மூன்றாவதாகக் குறிப்பிட்ட அச்சவேலி - ஆவரங்கால் வீதி, யாழ்ப்பாணம் - பருத்தித்துறை வீதியை ஆவரங்காலில் சந்திக்கிறது. ஆவரங்கால் புத்தூர்க் கோவிற்பற்றுக்குள் அடங்கிய ஒரு துணைப்பிரிவு. ஆனால், இந்தச் சந்திப்பு அச்சவேலிக் தெற்குப் பிரிவுக்குள் இருப்பதாக நிலப்படம் காட்டுகிறது. இது நிலப்படத்தின் துல்லியக் குறைபாட்டால் பிழையாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளதாகவே தோன்றுகிறது. உண்மையில் இச்சந்திப்பைப் புத்தூர்க் கோவிற்பற்றுக்குள் காட்டியிருக்க வேண்டும்.

கட்டடங்கள்

இக்கோவிற்பற்றிலும் வழமைபோலத் தேவாலயம், தேவாலய இல்லம் ஆகியவற்றைக் குறித்துக் காட்டியுள்ளனர். இவை தவிர, இரண்டு அம்பலங்களையும் (மடங்கள்) காண முடிகிறது. தேவாலயமும் தேவாலய இல்லமும்

மேற்படி கட்டடங்கள் வடக்குப் புரொவீன் எனக் குறித்துள்ள அச்சவேலி வடக்குத் துணைப் பிரிவில் உள்ளன. இவை, மயிலிட்டி - அச்சவேலி வீதி, அச்சவேலி - வல்லை வீதி, ஆவரங்கால் - அச்சவேலி வீதி ஆகியவை சந்திக்கும் இடத்துக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ளன. போல்தேயஸ் பாதிரியாரின் நூலில் உள்ள விவரங்களின்படி தேவாலயம் 200 பேரைக் கொள்ளத்தக்க கட்டடம் என்றும், முருகைக்கர்களால் கட்டப்பட்டது என்றும் அறியமுடிகிறது.¹ இக்கட்டடம் தமது காலத்திலேயே கட்டி முடிக்கப்பட்டது என்று போல்தேயஸ் பாதிரியார் எழுதியிருக்கிறார் (படம்3). அதனால், இது போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் முற்றுப்பெற்ற கட்டடமாகவோ மண், ஓலை முதலிய நிரந்தரமற்ற கட்டடப்பொருள்களினால் ஆன கட்டடமாகவோ இருந்திருக்கக்கூடும். போல்தேயஸ் பாதிரியார் 1665 வரையே யாழ்ப்பாணத்தில் பணிபுரிந்தார் என்பதால் அதற்கு முன்னரே அவர் விவரித்த கட்டடம் முற்றுப்பெற்றிருக்கும் எனலாம்.

அச்சவேலித் தேவாலயத்தோடு இணைந்த தேவாலய இல்லத்தை நிலப்படம் குறித்துக் காட்டுகின்றபோதும் போல்தேயஸ் பாதிரியாரின் நூலில் தேவாலய இல்லத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் எதுவும் இல்லை. அதே நூலில் உள்ள அச்சவேலித் தேவாலயத்தைக் காட்டும் படமும் வேறு சில தேவாலயங்களில் இருந்தது போன்ற பெரிய தேவாலய இல்லக் கட்டடத்தைக் காட்டவில்லை.² தேவாலய இல்லம் போல்தேயஸ் பாதிரியாரின் காலத்தில் சிறிய கட்டடமாக இருந்திருக்கக்கூடும்.

தன்னுடைய வீடும் தோட்டமும் அச்சவேலியில் இருந்தது பற்றியும் போல்தேயஸ் பாதிரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³ இதிலிருந்து அவர் ஒரு காலத்தில் அச்சவேலியில் இருந்த சிறிய குருமனையில் வாழ்ந்தது தெரிகிறது. தலைமைத் தேவாலயமும் வசதியான குருமனையும் தெல்லிப்பழையில் இருந்தபோதும், சமய விவகாரங்கள் தொடர்பில் தலைமைப் பொறுப்பிலிருந்த போல்தேயஸ் பாதிரியார் அச்சவேலியில் ஏன் வசித்தார் என்பதோ, எக்காலத்தில் அவர் அங்கே தனது இருப்பிடத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார் என்பதோ, எவ்வளவு காலம் அவர் அங்கே வசித்தார் என்பதோ தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

ஓல்லாந்தர் காலத் தேவாலயத்தின் அழிபாடு இன்றும் அச்சவேலியில் உள்ளது. இராச வீதி ஆவரங்கால் - தொண்டைமானாறு வீதியைச் சந்திக்கும் இடத்துக்கு அண்மையில் ஆவரங்கால் - தொண்டைமானாறு வீதிக்குக் கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள தென்னிந்தியத் திருச்சபைத் தேவாலயம், அச்சவேலி மத்திய கல்லூரி

ஆகியவற்றுக்குப் பின்புறத்தில் இந்த அழிபாடுகளைக் காணமுடிகிறது. தடித்த முருகைக்கற் சுவர்கள், குட்டையான தடித்த உருளைத் தூண்களின் மீது தாங்கப்பட்ட வளைவுகள் போன்ற கட்டடக்கலைக் கூறுகளை இவ்விடத்தில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. 2011 ஆம் ஆண்டில் தொல்லியல் திணைக்களம், அங்குள்ள தென்னிந்தியத் திருச்சபையின் தேவாலயத்துடன் சேர்த்து இதையும் பாதுகாக்கப்பட்ட தொல்லியற் சின்னமாக அறிவித்தது.⁴

தெல்லிப்பழை, வட்டுக்கோட்டை முதலிய இடங்களில் இருந்த ஓல்லாந்தத் தேவாலயங்களைப் பிரித்தானியர் காலத்தில் பிற கிறித்தவ மதப்பணியாளர்கள் திருத்திப் பயன்படுத்தியதுபோல் அச்சவேலித் தேவாலயத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை. அச்சவேலியில் மதப்பணி ஆற்றுவதற்கு வந்த அமெரிக்க மிசனைச் சேர்ந்தோர் ஓல்லாந்தத் தேவாலய வளவுக்கு உள்ளேயே, 1887 ஆம் ஆண்டில், புதிதாக ஒரு தேவாலயக் கட்டடத்தை அமைத்ததாகத் தெரிகிறது. அக்காலத்தில் பழைய ஓல்லாந்தர் காலத் தேவாலயம் திருத்த முடியாத அளவுக்குச் சிதிலமடைந்து இருந்ததால், இவ்வாறு புதிதாக ஒரு கட்டடத்தை அமைத்தனர் எனலாம். இதே வளவுக்குள் 1892 ஆம் ஆண்டில் அவர்கள் அமெரிக்க இலங்கை மிசன் ஆங்கிலப் பாடசாலை என்ற பெயரில் ஆண்கள் பாடசாலை ஒன்றையும் அமைத்தனர்.⁵ அருகிலேயே பெண்கள் பாடசாலையும் இயங்கியது. 1960களில் இப்பாடசாலைகளை அரசாங்கம் கையேற்ற பின்னர் இரண்டும் இணைக்கப்பட்டு அச்சவேலி மகா வித்தியாலயம் என்ற பெயரில் இயங்கியது. 2001 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இப்பாடசாலை அச்சவேலி மத்திய கல்லூரி ஆனது.

அம்பலங்கள்

அம்பலம் என்ற சொல், ஊர்மக்கள் கூடும் வெளியிடம், ஊர்ச் சபை, அறிஞர் சபை, கூத்துப் பார்ப்பவர்களுக்கான இருக்கை, கிராமத் தலைவன், பொது மண்டபம், கோவில் எனப் பல வகையாகப் பொருள்படும். லெய்சிக்காமின் நிலப்படத்தில் இச்சொல் மேற்படி பொருள்களில் பயன்பட்டுள்ளதாகத் தெரியவில்லை. இது வழிப்போக்கர்கள் தங்கிச் செல்வதற்கான தெருவோர மடத்தைக் குறிக்கவே பயன்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

அச்சவேலிக் கோவிற்பற்று எல்லைக்குள் இரண்டு அம்பலங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்று அச்சவேலி வடக்குப் பிரிவுக்குள்ளும் மற்றது அச்சவேலித் தெற்குப் பிரிவுக்குள்ளும் உள்ளதாக நிலப்படம் காட்டுகிறது. அச்சவேலித் தெற்கில் குறித்துள்ள அம்பலம், புத்தூர்க் கோவிற்பற்றுக்குள் அமைந்திருக்கக்கூடும் என முன்னர்

குறிப்பிட்ட சந்தியை அண்டிக் குறிக்கப்பட்டிருப்பதால், இந்த அம்பலமும் அச்சவேலித் தெற்குக் கோவிற்பற்றுக்குள் அன்றிப் புத்தூர்க் கோவிற்பற்றுக்குள் ஆவரங்கால் துணைப்பிரிவில் இருந்திருக்க வாய்ப்பு உண்டு.

இரண்டுமே யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வல்லைக்குச் செல்லும் வீதியை அண்டி அமைந்துள்ளன. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் முக்கியமான வீதியொன்றை அண்டி அமைந்திருக்கும் இந்த அம்பலங்கள் பயணிகள் இளைப்பாறி அல்லது இரவு தங்கிச் செல்வதற்கானவை என்பதில் ஐயமில்லை. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் தொண்டைமானாறு நீரேரிக்குக் குறுக்கே பாலம் இருக்கவில்லை. அதனால், மழைகாலங்களில் வலிகாமத்துக்கும் வடமராட்சிக்கும் இடையில் போக்குவரத்துச் செய்வது கடினமானது. இவ்வாறான நிலைமைகளில் நீரேரியைக் கடப்பதற்கு வாய்ப்பான நேரம் வரும்வரை பயணிகள் காத்திருப்பதற்கு இந்த அம்பலங்கள் உதவியாக இருந்திருக்கும். எல்லாப் பருவ காலங்களிலும் தொண்டைமானாற்றைக் கடந்து பயணம் செய்வதைச் சாத்தியமாக்கிய வல்லைப் பாலம் பிரித்தானியர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது.

குளங்கள்

அச்சவேலிக் கோவிற்பற்றுக்குள் மொத்தம் 17 குளங்களை நிலப்படம் காட்டுகிறது. இவற்றுள் மருதங் குளம், இத்திக் குளம், பிரப்பந்தாழ்வு, தண்டிகைச்சாலி ஆகிய நான்கு குளங்கள் அச்சவேலித் தெற்குப் பிரிவுக்குள் உள்ளன. பிரியாரிக் குளம், வண்ணான் குளம் என்னும் இரண்டு குளங்களும், வெறுமனே குளம் எனப் பெயர் குறித்த இரண்டு குளங்களுமாக நான்கு குளங்கள் அச்சவேலி வடக்குப் பிரிவுக்குள் காணப்படுகின்றன. பத்தவேனிப் பிரிவுக்குள் முதலைக் குளம், திட்டான் குளம் ஆகிய இரண்டு குளங்களும், தம்பாலைப் பிரிவுக்குள் பதிராய்க் குளம், பிரப்பங்குளம் என்னும் இரண்டு குளங்களும் இருக்கின்றன. குனிவாக் குளம், வளலாய்க் குளம், தங்கியாவளைக் குளம், வெட்டுக்குளம், வண்ணான் குளம் ஆகிய ஐந்து குளங்கள் வளலாய்ப் பிரிவுக்குள் உள்ளன. கதிரிப்பாய்ப் பிரிவுக்குள் குளங்கள் எதுவும் குறிக்கப்படவில்லை.

அச்சவேலித் தெற்குப் பிரிவிலுள்ள மருதங்குளம், பிரப்பந்தாழ்வு ஆகிய குளங்கள் பெயர் மாற்றமின்றி அப்படியே தற்காலப் பதிவுகளிலும் உள்ளன. வண்ணான் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவரைக் கட்டாடி என அழைக்கும் வழக்கம் இருப்பதால் அச்சவேலி வடக்கிலுள்ள வண்ணான் குளம் என்று பெயர் குறித்துள்ள குளமே தற்காலப் பதிவுகளில் கட்டாடித் தாழ்வுக்குளம் என

அழைக்கப்படுவதாகக் கருத இடமுண்டு. வளலாய்ப் பிரிவுக்குள் குறித்துள்ள வெட்டுக்குளம், தங்கியாவளைக் குளம் என்பன அதே பெயர்களிலேயே இன்றும் அழைக்கப்படுவதைத் தற்காலப் பதிவுகளிலிருந்து அறிய முடிகிறது.

அதேவேளை, வளலாய்க்குளம் என நிலப்படம் குறிக்கும் குளமே தற்காலத்தில் வளலாய்ப் பெரிய குளம் என அழைக்கப்படுகின்றது என்பதில் ஐயமில்லை. அத்துடன், அமைவிடங்களையும் பெயர் ஒலிப்பு ஒற்றுமையையும் கருத்திற் கொள்ளும்போது தற்காலத்தில் கோணாவளைக் குளம் என அழைக்கப்படும் குளத்தையே நிலப்படத்தில் குனிவாக் குளம் எனப் பெயர் குறித்திருக்கக்கூடும் எனத் தோன்றுகிறது. கோணாவளை (Konawale) என்பதையே குனிவா (Koeniwa) என நிலப்படத்தில் பிழையாக எழுதியிருப்பதும் சாத்தியம். தற்காலப் பதிவுகளில் இப்பகுதியில் குறித்துள்ள கட்டாலைக் குளம் என்ற பெயர் கட்டாடிக் குளம் என்பதன் திரிபா என்பது ஆய்வுக்குரியது. இது சரியானால், நிலப்படத்தில் வளலாய்ப் பிரிவுக்குள் குறித்துள்ள வண்ணான் குளமும் இதுவும் ஒன்றாக இருக்கக்கூடும். நிலப்படம் வரையப்பட்ட காலத்தில் இந்துக் கோவில்கள் இல்லை என்பதால், இன்று கோயில்களின் பெயரைத் தழுவி அழைக்கப்படும் குளங்கள் பிற்காலத்திலேயே அப்பெயர்களைப் பெற்றன என்பது தெளிவு. குறிப்பாக, இடைக்காட்டுப் பகுதியில் உள்ள புவனேஸ்வரி அம்மன் கோவிற் குளம், முனியப்பர் கோவிற் குளம் என்பன முன்னர் வேறு பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். நிலப்படத்தில் தம்பாலைத் துணைப் பிரிவுக்குள் குறித்துள்ள பிரப்பங் குளம், பதிராய்க் குளம் என்பவையே இப்போது கோவிற் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றனவா என்பது ஆய்வுக்குரியது.

குறிப்புகள்

1. Phillipus Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon, trans. Pieter Brohier, The Ceylon Historical Journal, vol. VIII nos. 14 (July 1958/April 1959), 320.
2. Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon, 295.
3. Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon, 322.
4. "Part I, Section (1) - General, Government Notification Gazette of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, 2011 December 30, 1090.
5. கு. சிங்கை ஆரியரத்தினம், "கல்லூரியின் வரலாறு, யாழ் அச்சவேலி மகா வித்தியாலயம் நூற்றாண்டு மலர் 1892/1992, அச்சவேலி மகா வித்தியாலயம், 1999. 67.

**மீநீலங்கோ
தெய்வேந்திரன்**

ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக உள்ள ஞாலசீர்த்தி மீநீலங்கோ தெய்வேந்திரன் அங்கு சர்வதேச அபிவிருத்தி ஆய்வுகள் முதுகலைத் திட்டத்தை வழிநடத்துகிறார். புகோளத் தெற்கில் புதுப்பிக்கத்தகு சக்தி மாற்றங்களின் சமத்துவமும் நீதியும் சார் அம்சங்கள் பற்றிய அவரது ஆய்வு, புவிசார் அரசியலின் இயக்கவியல் மீதும்; துப்புரவான சக்தி மாற்றங்களை எய்தலில் வளரும் நாடுகள் எதிர்கொள்ளும் கொள்கைச் சவால்கள் மீதும்; குறிப்பான கவனஞ் செலுத்துகிறது. இவர் கற்பித்தல், திட்ட முகாமை, பொதுக் கொள்கை, சர்வதேச அபிவிருத்தி ஆகியவற்றில் இருபது வருடப் பணி அனுபவம் உடையவர். ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் மானுடப் புவியியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவராவார்.

புலம்பெயர் புலம்பல்கள்: யதார்த்தத்திற்கு வெகுதொலைவில்

இலங்கையின் சமகாலச் சூழலில் மூன்று விடயங்கள் தவிர்க்கவியலாமல் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. முதலாவது மூன்று தசாப்தகால யுத்தம்; இரண்டாவது போரின் முடிவின் பின்னரான இயங்கியல்; மூன்றாவது பொருளாதார நெருக்கடியும் அதன் விளைவுகளும். இவை மூன்றும் தன்னளவிலும், இலங்கைச் சமூகத்திலும் ஏற்படுத்தியுள்ள அதிர்வலைகள் அனைத்தும் கவனிக்கப்படவுமில்லை, கருத்தில் கொள்ளப்படவுமில்லை. சமகாலத்தைப் பொருள்கொள்ளல் என்பது வெறுமனே அன்றாடக் கதையாடல்களுக்குரியவற்றுடனோ அல்லது பொதுப்புத்தியில் எப்போதும் நிலைத்திருக்கும் விடயப்பரப்புக்குடனோ மட்டும் நின்றுவிடுவதல்ல. இலங்கைச் சமூகப் படிநிலையில் நலிந்தோரின் கதைகள் சொல்லப்பட வேண்டும்; அதுசார் வினாக்கள் எழுப்பப்பட வேண்டும். இலங்கையின் சமகாலம் குறித்த பெரும்பான்மையான எமது உரையாடல்கள் கவனம் குவிக்கத் தவறும் விடயங்களையும் அமைதியாகக் கடந்து செல்லும் களங்களையும் 'சமகாலத்தைப் பொருள்கொள்ளல்: கவனம்பெறா அசைவியக்கங்கள்' எனும் இத்தொடர் பேசமுனைகிறது.

தொடக்கக் குறிப்புகள்

ஈ.

ழத்தமிழரின் புலம்பெயர்வுக்கு ஒரு நீண்ட வரலாறுண்டு. அது வெறுமனே போருடனோ, அல்லது இலங்கையின் இன முரண்பாட்டுடனோ மட்டும் தொடர்புடையதல்ல. பிரித்தானியக்

கொலனித்துவ காலத்திலேயே இந்தப் புலம்பெயர்வு தொடங்கியது. முதலில் பிரித்தானியக் கொலனிகளில் பிரித்தானியரின் நம்பிக்கைக்குரிய பணியாளர்களாக, ஆசிரியர்களாக, பொறியியலாளர்களாக, நிர்வாகிகளாக எனப் பலதரப்பட்ட பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக ஈழத்தமிழர்கள் பிரித்தானியக் கொலனியெங்கும் புலம்பெயர்ந்தார்கள். இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவின் பின்னர், பல நாடுகளில் பிரித்தானியக் கொலனியாதிக்கம் முடிவுக்கு வரத்தொடங்கியது. இதைத் தொடர்ந்து பலர் நாடு திரும்பினர். சிலர் பிரித்தானியாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து அங்கேயே வாழத்தொடங்கினர். இன்னும் சிலர் தாம் பணிபுரிந்த நாடுகளிலேயே வாழத் தலைப்பட்டனர். இலங்கையின் சுதந்திரத்தைத் தொடர்ந்து பல்வேறு காலகட்டங்களில் ஈழத்தமிழர்கள் வெவ்வேறு நாடுகளுக்கு இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். இவர்கள் பணிக்காகவும் உயர்கல்விக்காகவும் சென்றவர்கள். இலங்கையில் கூர்மையடைந்த இன முரண்பாடும் அதைத் தொடர்ந்த வன்முறைகளும் இன்னும் பலரை இலங்கையில் இருந்து இடம்பெயர வைத்தது. அதில் 1983 இன் பங்கு பெரிது. அதைத் தொடர்ந்தே ஈழத்தமிழர்கள் மேற்குலக நாடுகளுக்கு அகதிகளாக இடம்பெயர்ந்தனர்.

1990களில் அகதிகளாக இடம்பெயர்ந்தோரும் கல்வி, தொழில் போன்றவற்றுக்காக வந்தவர்களுக்கும் இடையே ஒரு கெடுபிடிப்போர் அமைதியாக நடந்து கொண்டிருந்தது. தாங்கள் அகதிகளாக வரவில்லை என்பதை ஒரு பெருமையாகவும் தகுதியாகவும் ஒரு பகுதியினர் நிலைநிறுத்தினர். இருந்தபோதும் இலங்கை நோக்கிய செயற்பாடுகளில் அனைவருமே ஈடுபட்டனர். இலங்கை நோக்கிய அபிவிருத்திசார் முயற்சிகள் 1970களிலேயே கொஞ்சம் பரவலடையத் தொடங்கிவிட்டன. சினோர் செயற்றிட்டம் இதில் முன்னோடியானது. 1980களின் நடுப்பகுதி முதல், புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் தத்தம் வாழ்விட நாடுகளில் அமைப்புகளை உருவாக்கி ஈழத்தமிழருக்கான அடையாளங்களை உருவாக்கவும் தக்கவைக்கவுமான முயற்சிகளை முன்னெடுத்தனர்.

இலங்கையின் முனைப்புற்ற இனப்பிரச்சினை போராகி, இடம்பெயர்வுகளாகி புதிய கட்டத்தை நோக்கி நகர்ந்துகொண்டிருக்கையில் கணிசமான ஈழத்தமிழர்கள்

மேற்குலக நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்தார்கள். இவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் 'பொருளாதார அகதிகள்' என்ற வரையறைக்குள் அடங்குபவர்கள். இக்காலப்பகுதியில் தீவிரமடைந்த விடுதலைப் போராட்டத்திற்கான ஆதரவும் விமர்சனங்களும் இந்தப் புலம்பெயர் சமூகங்களில் இருந்தும் வந்தன. விமர்சித்தமைக்காகக் கொலையுண்ட நிகழ்வுகளும் புலம்பெயர் ஈழத்தமிழரின் வரலாற்றின் சில கறுப்புப் பக்கங்கள் என்பதையும் நினைவூட்ட வேண்டியுள்ளது.

2002 இல் நோர்வேயின் வசதிப்படுத்தலுடன் நடைபெற்ற சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள், இலங்கை இனப்பிரச்சினை, சர்வதேசமயமாவதை உறுதிப்படுத்தின. தற்காலிக சமாதானமும் போர் நிறுத்தமும் புலம்பெயர்ந்தோரில் பலர் நீண்டகாலத்திற்குப் பிறகு நாடு திரும்புவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கியது. அது பலருக்குத் தொடர்புறுந்து போயிருந்த உறவை மீட்க உதவியதோடு, அடுத்த தலைமுறைக்கு தமது 'வீடு/ நாடு' என்பதைக் கொண்டுவரக்க வழிசெய்தது. பேச்சுவார்த்தைகளின் தோல்வியும் அதைத் தொடர்ந்த போரும் புலம்பெயர் தமிழர்களில் பெரும்பான்மையானோரைத் துருவமடையச் செய்தது. இது இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு எதிரான தொடர்ச்சியான போராட்டங்களுக்கு வழியமைத்தது. ஆனால் மேற்குலகத் தலைநகரங்களில் குழுமிக் கோஷமிடுவதற்கு அப்பால் எதையும் செய்ய இயலவில்லை என்ற இயலாமை எழுப்பிய கேள்விகளும் போரின் அவல முடிவு ஏற்படுத்திய அதிர்ச்சியும் விடுதலைப் புலிகளின் முழுமையான அழிவும் இணைந்து புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகத்தின் சிதைவுறுலுக்குக் காரணமானது.

அச்சிதைவிலிருந்து புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகம் முழுமையாக மீண்டதாகச் சொல்லவியலாது. போரின் பின்னரான கடந்த 16 ஆண்டுகளில் புலம்பெயர் தேசங்களில் பிறந்து வளர்ந்த தலைமுறை முன்னிலைக்கு வந்துள்ளது. அது 'புலம்பெயர் ஈழத்தமிழர்' என்பதற்கு இன்னொரு புதிய பரிமாணத்தை வழங்கியுள்ளது. இலங்கையில் வாழ்பவர்களுக்கும் புலம்பெயர்ந்தோருக்கும் இடையிலான உறவு தொடர்ச்சியானதும் நெருக்கடிகளால் தீர்மானிக்கப்பட்டதாகவும், பல சந்தர்ப்பங்களில் 'கொண்டோருக்கும் கொடுத்தோருக்கும்' இடையிலான உறவாகவும் இருந்து வந்துள்ளது. ஒரு தரப்பு குறித்த மற்றைய தரப்பின் எதிர்பார்ப்பும், இரு தரப்பினரின் சிந்தனைகளின் ஒவ்வாமையும் சமூகப், பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டு நெருக்கடிகளாக முகிழ்த்து

**“முதலில நாங்கள் மாறோனும். கலியாண வீடென்டா நான்தான் மாப்பிள்ள
செத்தவீடென்டா நான்தான் பிணம் எண்டு நீனைக்கும் வரைக்கும் ஒண்டும் செய்ய
ஏலாது. பிள்ளையனை தீறந்த மனதோட யோசிக்க விடோனும். ஈழம் வேணும் எண்டு
கத்துற ஆக்களில பலபேர் ஈழம் கிடைச்சிருந்தாலும் இங்கேயிருந்து
போயிருக்காயினம். தமிழரின் பண்பாடு, கலாசாரம் எண்டு அடம்பிடிக்கிற ஆக்களின்ட
பிள்ளையள் தமிழே கதைக்காயினம். இதுதான் எங்கட வெக்கங்கெட்ட இலட்சணம்”.**

பல்பரிமாணச் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இந்தப் பின்புலத்தில் இரு தரப்பினருக்குமிடையிலான உறவு குறித்த எண்ணப்பாங்குகளை மையப்படுத்தி கடந்த இரண்டு தசாப்த காலப்பகுதியில் வெவ்வேறு புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வெவ்வேறு காலச் சூழல்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் சில வெளிப்பாடுகளை முன்வைப்பதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம். இந்த ஆய்வானது, நீண்டகால ஆய்வு முறையியலின் (Longitudinal Research Design) அடிப்படையில் பல்பண்பாட்டு ஆய்வுத்தளத்தை (Crosscultural Research) மையப்படுத்தியது. இவ்வடிப்படையில் சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள் பல சுவையான, அதேவேளை பயனுள்ள நோக்குநிலைகளை வழங்குகின்றன. அதேவேளை இலங்கையில் வாழ்வோருக்கும் புலம்பெயர்வோருக்கும் இடையிலான அதிகரிக்கும் இடைவெளியின் பல்பரிமாணத் தோற்றத்தையும் வழங்குகின்றன.

புலம்பெயர் சமூகங்களின் சீரும் சிதைவும்

தங்கள் வீடுகளிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து, புதிய குடியேற்ற இடங்களில் தங்கள் வாழ்க்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ள மக்கள், ஒரு புதிய சூழலில் தங்கள் வழியைக் கண்டறிய உதவும் சமூகங்களை உருவாக்க ஒன்றிணைகிறார்கள், அதே நேரத்தில் கடந்த காலத்தையும் அவர்கள் சந்தித்த இழப்புகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் உதவுகிறார்கள். இந்தச் சவாலான செயல்முறைகளில், கடந்த காலத்தின் மரபுகள் அவர்களைத் தொடர்ந்து வேட்டையாடுகின்றன, அவர்களின் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களையும், அடுத்தடுத்த தலைமுறையினரின் வாழ்க்கையையும் பாதிக்கின்றன. மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட புலம்பெயர்ந்த சமூகங்கள் கடந்த காலத்தின் மரபுகள்

மற்றும் நினைவுகளை அல்லது தொடர்ச்சியான வன்முறையை எவ்வாறு கையாள்கின்றன? வன்முறையான கடந்தகாலத்தின் இந்த மரபுகள் அவர்களின் வாழ்க்கையை எவ்வாறு வடிவமைக்கின்றன மற்றும் புதிய சூழல்களில் ஒருங்கிணைப்புச் செயல்முறைகளை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன? புதிய தலைமுறைகள் வயதுக்கு வரும்போது வன்முறையின் நினைவுகளுக்கு என்ன நடக்கும், அவர்கள் இந்த மரபுகளை எவ்வாறு கையாள்கிறார்கள்? இவை புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் குறித்த முக்கியமான கேள்விகள்.

வன்முறையின் அனுபவங்களை இலங்கையிலேயே தங்கியிருந்தவர்களும், வெளியேறிப் புலம்பெயர்ந்த சூழல்களில் தங்கள் வாழ்க்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்பியவர்களும் எவ்வாறு கையாள்கிறார்கள் என்பதில் வேறுபாடு இருப்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. சமூக - பொருளாதார மற்றும் அரசியல் உறுதியற்ற தன்மை மற்றும் வன்முறை இயக்கவியலின் தொடர்ச்சியான வெடிப்புகள் உட்பட, தாயகத்தில் பெரிய அளவிலான வன்முறையின் நீண்டகால விளைவுகளுடன் வாழ்வது, தாயகத்திற்கு வெளியே மோதல் எவ்வாறு அனுபவிக்கப்படுகிறது என்பதிலிருந்து மிகவும் வித்தியாசமானது. அதேநேரத்தில், தாயகத்தில் உள்ள அரசியல் சூழல் புலம்பெயர்ந்தோரில் நினைவாற்றல் கையாளப்படும் விதத்தை வலுவாக பாதிக்கிறது என்பதையும் உணர்ந்துகொள்ள முடிந்தது. இதையொட்டி, தாயகத்தில் வன்முறையின் அரசியல் சூழல் மற்றும் மரபுகள் புதிய புலம்பெயர்ந்த சூழல்களில் ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் நிலைப்படுத்தல் செயல்முறைகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன, மேலும் தாயகத்திற்கு வெளியே பிறந்த அல்லது சமூகமயமாக்கப்பட்ட தலைமுறைகளையும் பாதிக்கின்றன.

இது குறித்துக் கருத்துரைத்த சில புலம்பெயர் செயற்பாட்டாளர்களின் கருத்துகள் நோக்கற்பாலன:

“2009 இன் தொடக்கத்தில் போர் மோசமான நிலையை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்த போது, ஈழத்தமிழருக்கு ஆதரவாக அனைவரையும் திரட்டும் வாய்ப்பிருந்தது. இது தலைமுறை தாண்டி ஈழத்தமிழரின் பிரச்சினையைக் கடத்துவதற்கான ஒரு நல்வாய்ப்பானது. ஆனால் அதைச் செய்ய நாம் எல்லோரும் தவறினோம். போரின் கோர முடிவின் பின்னரும் அதை நாம் செய்யவில்லை. வலியைக் கடத்துகிறோம் என்ற பெயரில் வெறும் கூச்சலிடும் கூட்டங்களையே உருவாக்கியிருக்கிறோம். இதிலிருந்து இன்றுவரை நாம் மீளவில்லை”.

“போரின் முடிவானது, விடுதலைப் புலிகளின் முடிவு. அது ஈழத்தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தின் முடிவல்ல. விடுதலைப் புலிகள் ஈழத்தமிழரின் விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய காலகட்டத்தை வழிநடாத்தினார்கள். அவர்களுக்கு முன்னரும் ஒரு வரலாறு உண்டு. போரின் பின்னரும் வரலாறு உண்டு. போரின் முடிவோடு வரலாறு நகராமல் நின்றுவிடாது. ஆனால் ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் அனைத்தையும் நோக்குவதால் இன்னும் பேரழிவுகளை நோக்கியே நாம் நகர்கிறோம்.”

“புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகத்தில் நிலவுகின்ற ஆழமான தீர்க்கமான பிளவுகள் அடுத்த தலைமுறைக்குச் சொல்லும் செய்தி என்ன. அப்பா தனது அரசியல் வெறுப்பை பிள்ளைகளுக்குத் திணிக்கிறார், தனது நிலைப்பாட்டையே பிள்ளைகளும் எடுக்க வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துகிறார். மாற்றுச் சிந்தனைக்கு வழிவிடாதோர் அதே தோரணையில் அடுத்த தலைமுறையினருக்கும் வழிகாட்டுகின்றனர்.”

“முதலில் நாங்கள் மாறோனும். கலியாண வீடெண்டா நான்தான் மாப்பிள்ளை செத்தவீடெண்டா நான்தான் பிணம் என்று நினைக்கும் வரைக்கும் ஒண்டும் செய்ய ஏலாது. பிள்ளையை திறந்த மனதோட யோசிக்க விடோனும். ஈழம் வேணும் என்று சுத்துற ஆக்களில் பலபேர் ஈழம் கிடைச்சிருந்தாலும் இங்கேயிருந்து போயிருக்காயினம். தமிழரினட பண்பாடு, கலாசாரம் என்று அடம்பிடிக்கிற ஆக்களினட பிள்ளையள் தமிழே கதைக்காயினம். இதுதான் எங்கட வெக்கங்கெட்ட இலட்சணம்”.

வன்முறையின் மரபுகள், நினைவுகள் மற்றும் புலம்பெயர் உருவாக்கச் செயல்முறைகளுக்கு இடையே ஒரு வலுவான இணைப்பு இங்கு நோக்கற்பாலது. போர்கள்,

வன்முறை மோதல்கள், இனப்படுகொலைகள் மற்றும் பிற அட்டுழியங்கள் போன்ற வடிவங்களில் கூட்டு வன்முறை என்பது புலம்பெயர் அணிதிரட்டல் நடைபெறும் ஒரு மையப் புள்ளியாகும். முக்கிய வன்முறை நிகழ்வுகள் அல்லது ‘தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதிர்ச்சிகள்’ மற்றும் அவற்றைச் சுற்றியுள்ள பொது நினைவு நடைமுறைகள் எவ்வாறு புலம்பெயர் அணிதிரட்டலைத் தூண்டும் என்பதை புலம்பெயர் ஈழத்தமிழரின் கடந்தகால வரலாறு நிரூபித்துள்ளது. குற்றவாளிகளை பொறுப்புக்கூற வைப்பதற்கு அல்லது படுகொலைகள் மற்றும் இனப்படுகொலைகளுக்கு சர்வதேச அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கு இடைக்கால நீதியின் சூழலில் புலம்பெயர் அணிதிரட்டல் உருவாகலாம். புலம்பெயர் சமூகங்களின் நாடுகடந்த நிறுவனம் நினைவு நடைமுறைகளின் சூழலில் வெளிப்படும். இந்த இயக்கவியல் கூட்டு அடையாள உருவாக்கம், உள்புலம்பெயர் இயக்கவியல், புரவல சமூகத்துடனான உறவுகள், வெவ்வேறு தலைமுறைகளுக்கு இடையிலான உறவுகள் மற்றும் பிற அம்சங்கள் போன்ற புலம்பெயர் இருப்பின் பல பரிமாணங்கள் மற்றும் அம்சங்களுடன் செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது. அதேவேளை இவையனைத்தும் ஒன்றுடனொன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளது.

ஆரம்பத்தில் தொழிலாளர் இடப்பெயர்விலிருந்து தோன்றி பின்னர் அகதிகள் இடப்பெயர்வால் அது நிரப்பப்பட்டது. புலம்பெயர் சமூகங்களுக்குள், கிராமப்புற - நகர்ப்புற, சமூக - பொருளாதார, பிராந்திய மற்றும் சாதிய அடிப்படையிலான பிளவுகளுடன், ஆதிக்கம் செலுத்தும் அசைவியக்கங்கள் தீவிரமாக இன்னமும் செயலாற்றுகின்றன. ஆனால் அவை அரிதாகவே தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு இடப்பெயர்வு மற்றும் புலம்பெயர்வு ஆய்வுகளுக்குள் ஆராயப்படுகின்றன.

தலைமுறைகளுக்கு இடையேயான பரவல் மற்றும் அடுத்தடுத்த தலைமுறைகள் தாங்கள் நேரடியாக அனுபவிக்காத வன்முறை அனுபவங்கள் மற்றும் நினைவுகளை எவ்வாறு கையாள்கின்றன என்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. இரண்டாம் தலைமுறையின் சிரமத்தின் முக்கிய அம்சம் இதுதான்: அது அனுபவத்தை அல்ல, மாறாக அதன் நிழல்களைப் பெற்றுள்ளது. வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட புலம்பெயர் சமூகங்களைப் பற்றிய ஆய்வு மற்றும் ‘பிந்தைய நினைவகம்’ என்ற கருத்து ஆகியவை கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு முக்கிய யோசனையாகும். இந்தப் பரிமாற்றச் செயற்பாட்டில் உள்ள முக்கிய

பதற்றங்களில் ஒன்று அதிர்ச்சிகரமான நினைவுகளை அமைதிப்படுத்துவது அல்லது அடக்குவது பற்றிய கேள்வியாகத் தெரிகிறது. மௌனமாக்குதல், கடந்தகாலத்தைப் பற்றி பேசுவதைத் தவிர்ப்பது மற்றும் தங்கள் குழந்தைகளுடன் நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொள்வது போன்ற பல்வகைப்பட்ட செயன்முறைகளை புலம்பெயர்ந்த பெற்றோர் முன்னெடுக்கிறார்கள். இருப்பினும், கடந்தகாலம் அமைதியாக இருக்கும்போது கூட, பரவுதல் நடைபெறுகிறது, ஆனால் மிகவும் மறைமுகமான, அமைதியான முறையில். அதிர்ச்சியின் மரபுகள் வாய்மொழி அல்லாத வடிவங்களில் பரவலாம்: உணர்ச்சிகள், உணர்வுகள், உடல்கள் (பச்சை குத்தல்கள் அல்லது வடுக்கள்) மற்றும் பழக்கமான, அன்றாடச் செயல்கள் இவற்றில் சில. இதற்குப் புலம்பெயர் ஈழத்தமிழ்ச்சமூகம் ஒரு நல்ல சான்றாகும். புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் ஈழத்தமிழ் இளையோர் இது குறித்துத் தெரிவித்த கருத்துகள் இதன் பன்முகத்தன்மையைப் பிரதிபலித்தன.

“இலங்கை என்டாலே ஒரு பய உணர்வு எனக்கிருந்தது. 2009 இல நாங்க ரோட்டில கனநாள் நிண்டனாங்கள். இலங்கை மீது வெறுப்பு. சிங்கள ஆக்கள் என்றாலே கொடூரமானவர்கள் எண்டு தான் நினைச்சு இருந்தன். 2015 இல நண்பர்களோட இலங்கைக்குப் போனனான். விருப்பமில்லாமல் தான் போனனான். ஆனா திரும்பி வரேக்க ஒரே ஆச்சரியமும் குழப்பமும். எனக்கு எல்லாரும் சொன்னதுக்கும் நான் அங்க பார்த்ததிற்கும் நிறைய வித்தியாசம்.”

“ஸ்ரீலங்காவில எங்கட ஆக்களை சாக்கொண்டவை. அதால எனக்கு அங்க போகப் பிடிக்காது. தமிழீழம் தான் எங்கட நாடு. அம்மா, அப்பா அங்க இருந்துதான் வந்தவ. இப்ப எங்களுக்கு நாடு இல்ல. ஆனா நாங்கள் போராடுவம் நாட்டுக்கு. நாட்டுக்காகத்தானே நிறையப்பேர் செத்தவை”.

“நான் நோர்வேஜியன், தமிழன் இல்லை. அம்மா, அப்பா இலங்கையில இருந்து வந்தவ. அவை தமிழர். நான் இங்க பிறந்து வளர்ந்ததால நான் என்னை நோர்வேஜியனாகத்தான் பார்க்கிறன். எனக்கு இலங்கை தெரியாது. போகேயில்லை. நோர்வே தான் என்ற நாடு”.

கட்டாய இடப்பெயர்வுக்கு முன்பு அல்லது அதன்போது அனுபவித்த வன்முறையை ஏற்றுக்கொள்வது, புதிய சூழல்களில் வாழ்க்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கான முயற்சிகளுடன், இடம் உருவாக்குதல், சொந்தம் மற்றும் வீட்டைக் கண்டறிதல் மற்றும் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு ஒரு

நல்ல வாழ்க்கையை உறுதி செய்தல் போன்ற செயல்முறைகளுடன் குறுக்கிடுகிறது என்பதில் புலம்பெயர் சமூகங்களிற்குத் தனித்தன்மையான பிரச்சினைகள் உள்ளன. பிரச்சினைக்குரிய மற்றும் அதிர்ச்சிகரமான நினைவுகளைச் சுற்றியுள்ள அமைதி பெரும்பாலும் புதிய சூழல்களில் குடியேறி ஒருங்கிணைக்க, ‘முன்னேறிச் செல்ல’ மற்றும் வலிமிருந்த மற்றும் கடினமான கடந்த காலத்தை விட்டுச்செல்லும் விருப்பத்தால் இயக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக, பல பங்களிப்புகள் முதல் தலைமுறை குழந்தைகளின் வெற்றிகரமான ஒருங்கிணைப்பைத் தடுக்காமல் இருக்கவும், தங்கள் குழந்தைகளுக்கு அதிர்ச்சி மற்றும் வலியைக் கடத்துவதன் மூலம் தங்கள் அனுபவங்களைச் சமையாகக் காட்டாமல் இருக்கவும் எவ்வாறு முயற்சிசெய்துள்ளன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இதன் விளைவாக, அடுத்தடுத்த தலைமுறைகள் கடந்தகாலத்தின் விரிவான படத்துடன் அல்ல, மாறாக அவர்கள் தாங்களாகவே ஒன்றிணைக்க வேண்டிய துண்டுகள், நிழல்கள், துணுக்குகள் மற்றும் அறிவுத் துண்டுகளுடன் வளர்கின்றன.

சுவாரஸ்யமாக, வன்முறையின் கடந்தகால நினைவுகள், போருக்கு முந்தைய அமைதியான மற்றும் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கையின் நினைவுகள் (மோதல் அல்லது இனப்படுகொலை) ஏக்கத்துடனும் நெருக்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்திருக்கலாம். உண்மையில், புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் பலரின் எண்ணப்பதிவுகள் ஏக்கம் எவ்வாறு தனிநபர்களுக்கு வன்முறை நினைவுகளின் மறுபக்கமாக இருக்க முடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அழிவு, வலி மற்றும் துன்பம் ஆகியவை ஆதிக்கம் செலுத்தும் கதையாடலாக இருக்கும்போது, மக்கள் அமைதியான வாழ்க்கையின் படங்களுக்காக இன்னும் அதிகமாக ஏங்குகிறார்கள், மேலும் அவை ஏக்கக் கதைகள், சொந்தம் மற்றும் வீடு என்ற உணர்வை மீண்டும் பெறுவதற்கான ஒரு முக்கிய வழியாகின்றன. வன்முறையான கடந்தகாலத்தைக் கடந்து, மோதலின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் சொந்தமானது என்பதற்கான மாற்று வெளிப்பாடுகளைக் கண்டறியும் ஒரு வழியாக, இரண்டாம் மற்றும் அடுத்தடுத்த தலைமுறையினரால் ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்த முடியும்.

‘இரண்டாம் தலைமுறை’ என்ற சொல் பொதுவாக புலம்பெயர்ந்தோரின் சந்ததியினரைக் குறிக்கப் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், இந்தப் பரந்த வார்த்தையில் இருக்கும் பன்முகத்தன்மையை நாம் தவிர்த்துவிட முடியாது. இங்கே, தலைமுறை என்ற

கருத்துக்கு நாம் கவனம் கொடுப்பது முக்கியமானது, இது அவர்களின் வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தில் போர் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சியை அனுபவித்த இளைஞர்களைக் குறிக்கிறது, மேலும் அது அவர்களின் சொந்த நினைவுகளையும் கொண்டுள்ளது. அவர்கள் தங்கள் ஆரம்ப பாலர், இளமைக்காலத்தை தங்கள் சொந்த நாட்டில் கழித்தனர். ஆனால் போரின் விளைவாக வேறொரு நாட்டில் சமூகமயமாக்கப்பட்டனர். எனவே அவர்களின் அனுபவங்கள் புதிய குடியிருப்புச் சூழல்களில் பிறந்த அல்லது தங்கள் குழந்தைப் பருவத்தைக் கழித்தவர்களிடமிருந்து வேறுபடுகின்றன. அவர்களுக்கு, ஒரு குறிப்பிட்ட தலைமுறைகளுக்கு இடையேயான நிலை மற்றும் வன்முறை நினைவுகளுடன் ஒரு குறிப்பிட்ட உறவு உள்ளது. அவற்றில் சில அவர்களின் சொந்த நினைவுகள், அவற்றில் சில குறிப்பிடத்தக்க மற்றவர்களின் (பெற்றோர், உடன்பிறந்தவர்கள் முதலியன) நினைவுகள். இந்தப் புலம்பெயர்ந்த குழுவினர் குறித்து ஆய்வுகள் இதுவரை கவனம் செலுத்தவில்லை.

அதேநேரத்தில், அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளுக்கு என்ன கடத்தப்படுகிறது என்பது மட்டுமல்ல, இந்த மரபை அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதும் ஒரு கேள்வி. அவர்கள் பிறந்த நாடுகளில் நடந்த வன்முறையான கடந்தகாலம் அவர்களின் வாழ்க்கைக்கும், இங்கேயும் இப்போதும் பொருத்தமானதா? அது அவர்களின் அன்றாட யதார்த்தங்களிலும் போராட்டங்களிலும் ஒரு பங்கை வகிக்கிறதா? அவர்கள் தங்கள் தற்போதைய வாழ்க்கையின் சூழலில் அதை எவ்வாறு மாற்றியமைத்து மறுவடிவமைக்கிறார்கள்? போன்ற கேள்விகளை வரன்முறையாக புலம்பெயர் ஈழத்தமிழர் எழுப்பியுள்ளார்களா என்பதை ஆழமாகச் சிந்திப்பது பயனுள்ளது.

பொதுவில், புலம்பெயர் ஈழத்தமிழர்கள் பொருளாதார ரீதியில் 'வெற்றியாளர்களாக' இருக்கிறார்கள் என்பதை உறுதியாகச் சொல்லவியலும். ஆனால் சமூகமாக பகுதியளவான வெற்றியைப் பெற்றிருக்கிறோமா என்பது கேள்விக்குரியது. அரசியல் ரீதியாக நிச்சயமாகத் தோல்வியடைந்த சமூகம் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்தத் தோல்விக்கான காரணங்கள் பல. ஆனால் அதை ஆராய்வதற்கான முதற்படி, நாம் 'அரசியல்ரீதியாகத்' தோல்வியடைந்த சமூகம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வது. அதற்குக் காலமெடுக்கும். கெடுவாய்ப்பாய் அதை ஒரு சமூகமாக ஏற்றுக்கொள்ளாமல் திக்குத்திசை தெரியாக் காட்டில் என்னென்றைக்கும் அலையலாம்.

வீடும் நாடும்: தாயகத்திற்கான பதகளிப்பு

நம்மில் பலர் நமது வீடு (Home) அல்லது மூதாதையர் தாயகம் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும் அடையாளம் மற்றும் சொந்தம் என்ற உணர்வைக் கண்டறிய முயற்சி செய்கிறோம். ஆனால் இன்று, இந்தத் தொடர்பு நேரடியான அடையாளமாக இல்லை. வீடு என்பது தனித்த நாம் வாழும் வீடு என்ற பொருளில் அன்றி, நாம் வாழும் சூழல், வாழிடம், மக்கள் என்ற பரந்த பொருளில் இக்கட்டுரையில் விளங்கப்படுகிறது. சமீபத்திய உலகளாவிய நிகழ்வுகள், சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி எழுச்சி, அச்சுறுத்தல் மற்றும் மாற்றத்தின் நிலையில் உள்ள வீடு மற்றும் சொந்தம் என்ற உணர்வை வளர்த்துள்ளன. புலம்பெயர்ந்தோரில், வீடு அல்லது தாயகம் என்ற கருத்துகள், சொந்தமானது, அடையாளம் மற்றும் தலைமுறைகளுக்கு இடையிலான தொடர்புகள் என்ற கருத்துகளுடன் சிக்கலான முறையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

புலம்பெயர்ந்தோரில், 'நாடுகடந்த இணைப்புகள்' என்பதானது, இயக்கம் மற்றும் தேக்கம் ஆகிய இரண்டுமே வீட்டின் அர்த்தத்தை வடிவமைக்கின்றன என்பதைக் காட்டுகிறது. எனவே, வீட்டை ஒரு நிலையான நிறுவனமாக அல்லாமல் ஒரு மாறும் செயல்முறையாகப் பார்க்கிறோம். இந்தப் பின்புலத்திலேயே அடையாளத்திற்கான சிக்கலான தேடல்களை ஆராய நேர்கிறது. ஒருவரால் புலம்பெயர்ந்து வாழும் வீட்டின் இருப்பிடத்தை வீடாக உணர முடிகிற அதேவேளை இந்த இடப்பெயர்வு ஏற்படுத்திய வீட்டில் இல்லாத உணர்வு ஆகியவற்றை ஒரே நேரத்தில் வெளிப்படுத்த முடியும். இதையே தற்போதைய முதலாம் தலைமுறைப் புலம்பெயர் ஈழத்தமிழரில் பலர் வெளிப்படுத்துகிறார்கள். வீடு மற்றும் வீட்டில் இல்லாத உணர்வு ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான சிக்கலான இவ் இடைவினையைப் புரிந்துகொள்வது தவிர்க்கவியலாதது. 'இங்கே' என்பது 'அங்கே' என்பதை வரையறுக்கும் இணைப்புகளின் நிலையற்றதன்மையை வலியுறுத்த நேருகிறது. மேலும் வேறு தன்மை சொந்தமானதற்கான தேடலுடன் குறுக்கிடுகிறது. 'விருந்தோம்பும் நிலம்' அல்லது 'விருந்தோம்பும் நாடு' போன்ற சொற்கள் வீடு குறித்த ஒற்றைத்தன்மையான பார்வையைச் சிக்கலாக்குகின்றன. ஏனெனில் அவை 'பல இணைந்து வாழும் வீடுகள்' மற்றும் தொடர்ச்சியான மற்றும் இருதரப்பு இடப்பெயர்வுகளின் சாத்தியத்தை அழிக்கின்றன. புலம்பெயர்ந்தோரால் 'விருந்தோம்பல்' செய்ய முடியும், ஆனால் உண்மையிலேயே 'வீட்டில்' அல்ல என்பதையும் இது குறிக்கிறது.

“இது எங்கட இரவல் தேசந்தானே. அவங்கள் எங்கள் வாழ விட்டிருக்கிறாங்கள். இதுதான் எல்லா நாட்டிலும். சில நாடுகள் கொஞ்சம் பெருந்தன்மையோட நடக்குது, அதால நல்லா இருக்கிறம் அவ்வளவுதான்”.

“நாங்கள் அங்கிடுத்திகள். இங்கையும் இல்லாம, அங்கயும் இல்லாம. இதுவும் எங்களுக்குரிய நாடல்ல, எங்கட நாடும் எங்களுக்குரியதல்ல. இங்க குடியுரிமை வைச்சிருக்கிறம். ஆனா நான் இலங்கையனா, ஈழத்தமிழனா தான் உணருறன்”.

நமது வீடுகளின் உள்ளூர் மற்றும் தேசிய நினைவுகள் நாடுகடந்த சூழல்களுக்குள் இணைந்து வாழ்கின்றன. ஏக்கம், பெரும்பாலும் தற்போதைய யதார்த்தங்கள் மற்றும் தேவைகளுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட மற்றும் சமூகப் பிரதிபலிப்பாகச் செயற்படுகிறது. ஏக்கம் என்பது இழந்த இடம் அல்லது கடந்தகாலத்தின் மேம்பட்ட பதிப்பைக் கற்பனை செய்வது மட்டுமல்லாமல், அருகில் இருப்பவற்றுடன் செயற்படுகிறது. இடப்பெயர்வு, நாடுகடத்தல் மற்றும் தாயகம் ஆகியவற்றின் கூட்டு நினைவகம் பெரும்பாலும் ஒரு வலுவான இன அடையாளத்தையும், திரும்புவதற்கான பகிரப்பட்ட கதையையுமே வளர்க்கிறது. இருப்பினும், சமூக உளவியலாளர் மார்க் ஸ்கல்லி, “புலம்பெயர்ந்த பாரம்பரியம் தானாகவே வழங்கப்படுவதில்லை அல்லது எப்போதும் நேரடியானது” என்பதை நமக்கு நினைவூட்டுகிறார். இந்த இணைப்புத் தொடர்ந்து புனரமைக்கப்பட வேண்டும், மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட வேண்டும், புலம்பெயர்ந்தோர் மற்றும் புலம்பெயர்ந்தோர் அல்லாத தலைமுறையினருக்கு ஏற்றவாறு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட தாயகம் எப்போதும் புலம்பெயர் அனுபவத்திற்கு மையமாக இருக்காது என்பதை நாம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் அனைத்துப் புலம்பெயர்ந்தோரும் திரும்புவதற்கு தெளிவான தாயகம் இல்லை. கூடுதலாக, இன - புலம்பெயர்ச்சி பண்புகளைப் பகிர்ந்து கொண்டாலும் அதற்கேற்ப அடையாளம் காணாதவர்கள் தானாகவே புலம்பெயர்ந்தோரின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்படவியலாது. வீடுகள் மற்றும் மூதாதையர் தாயகங்கள் பற்றிய நமது கருத்துகள் நமது அடையாளங்களையும், நம் காலத்தைப் பற்றி நாம் சொல்லும் கதைகளையும் வடிவமைப்பதில் ஓர் அடிப்படைப் பங்கை வகிக்கின்றன - ஒவ்வொன்றும் தனித்துவமானது.

“நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?” என்ற கேள்வி ஒருவர் எங்கிருந்து வரவில்லை என்பதையும் குறிக்க முடியும்.

வீடு மற்றும் வெளியூர் ஆகியன ஒன்றையொன்று எவ்வாறு வரையறுக்கின்றன? வீடு என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள ஒருவர் வெளியேற வேண்டுமா? வீடு அல்லது மூதாதையர் தாயகம் என்பது ஒருபோதும் மாறாத இடமா அல்லது மாறக்கூடியதா? பல இடப்பெயர்வுகள் வீட்டின் கருத்துகளை எவ்வாறு மறுவரையறை செய்கின்றன? இக்கேள்விகள் சில முக்கிய புள்ளிகளை நோக்கி எம்மை நகர்த்த உதவுவன.

ஒரு மாறும், நிலையற்ற, பன்மை மற்றும் பன்முகத்தன்மை கொண்ட கருத்தாக, வீடு என்பது வீடு, சுற்றுப்புறம், இருப்பிடம், நகரம், பிராந்தியம், குடும்பம், பாரம்பரியம், உணர்வுகள், சமூகம், இனம், தேசம், தாயகம்/கள் மற்றும் பலவற்றை உள்ளடக்கியது. வீடுகளின் பிரதிநிதித்துவங்களை பாலின, புவியியல், உளவியல், அரசியல் மற்றும் பொருள் நிலைகளில் ஒரே நேரத்தில் செயற்படும் கூட்டுக் கட்டுமானங்களாக நாம் பார்க்க வேண்டும். மானிடப் புவியியல் கண்ணோட்டமானது, ஒரு வீட்டை “துளைகள் மற்றும் திறந்த வெட்டும் கோளங்களின் தளம்; பொது மற்றும் அரசியல் பகுதிகளுடன் சிக்கலான முறையில் இணைக்கப்பட்ட சமூக உறவுகள்” என மறுபரிசீலனை செய்யக் கோருகிறது.

நமது வீடுகளும் மற்றும் மூதாதையர் தாயகங்களும் ஒருபோதும் ஒரே இடத்தில் இருக்காது - அவை நாமில்லாமல் நகர்கின்றன - அதே நேரத்தில் வீடு மற்றும் சொந்தம் பற்றிய நமது கருத்துகள் தொடர்ந்து மாறுகின்றன. கலாசார புவியியலாளர் டோரீன் மாஸி நமக்கு நினைவூட்டுவது போல, வீடுகள் நிலையான நிறுவனங்கள் அல்ல, மாறாக சமூக உறவுகள், வரலாற்று மாற்றங்கள், தனிநபர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையின் தொடர்ச்சியான உருவாக்கம் மற்றும் பின்னலின் ஒரு பகுதியாகத் திறந்தவையாகவும், போட்டியானவையாகவும், நிலைத்தன்மையற்றவையாகவும் உள்ளன.

புலம்பெயர் ஈழத்தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் முதலாம் தலைமுறையினரில் ஒரு பகுதியினருக்கு தமது வீடு, நாடு, தாயகம் குறித்த மீட்கவொண்ணா எதிர்பார்ப்புகள் உண்டு. அவர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும் அவர்களின் மனம் தாயகத்திலேயே உண்டு. அவர்கள் இன்னமும் மனதால் முழுமையாகப் புலம்பெயராதவர்கள். இது ஏக்கமாக, எதிர்பார்ப்பாக, கவலையாக, அக்கறையாக, கோபமாக, விரக்தியாக வெளியாகிறது. இந்த உணர்வுகள் அதேவகைப்பட்ட வகையில் “வீட்டால்” உணரப்படுவதில்லை. இது இரண்டு தரப்புகளுக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டின்

தொடக்கப் புள்ளியாகிறது. அதேவேளை இன்னொரு தொகுதி புலம்பெயர் ஈழத்தமிழரைப் பொறுத்தவரை 'வீட்டுக்குத் திரும்புவது', தங்கள் பெருமைகளைப் பறைசாற்றி செல்வச் செழிப்பை ஊரறியச் செய்வதற்கே. முற்றொரு தொகுதியினர், தங்கள் முதலீட்டைப் பெருக்கவும், இலாபம் உழைக்கவும் 'வீட்டைக்' களமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால் 'வீட்டில்' இருப்போரைப் பொறுத்தவரை அனைவரும் 'புலம்பெயர்ந்தோர்' என்ற ஒற்றைப் பரிமாணத்தால் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த மூன்று குழுக்களில் வீடு குறித்த அறம்சார் அக்கறையும், வீட்டை விட்டுவிட்டு வந்துவிட்டோமே என்ற குற்றவுணர்வும் தொடர்ச்சியாக வீடு பற்றிய பங்களிப்புகளுக்கு வழியமைக்கிறது. அவர்களே வீடு பற்றிய இடையறாத பதகளிப்புடன் இருப்பவர்கள்.

பொருளாதாரப் பலியாடுகள்

தாங்கள் பிரிந்துவந்த தாயகம் குறித்த தொடர்ச்சியான அக்கறை ஒரு தொகுதி புலம்பெயர் தமிழர்களைத் தவிர்க்கவியலாமல் பொருளாதாரப் பலியாடுகளாக ஆக்கியுள்ளது. கடந்த மூன்று தசாப்தத்திற்கும் மேலாக ஒரு தொகுதி புலம்பெயர் தமிழர்கள் தங்கள் தாயகம் நோக்கிய பொருளாதார உதவிகளைத் தொடர்ச்சியாகச் செய்து வந்துள்ளனர். குறிப்பாக போரின் பின்னரான கடந்த 16 ஆண்டுகளில் இந்த உதவிகள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்வுதவிகள் பெரும்பாலும் எதிர்பார்ப்பின்றி மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் அவை பேண்தகைமையான சமூகத்திற்குப் பங்களித்து தங்களது உதவிகளின் தொடர்ச்சியான தேவையை இல்லாமல் செய்யும் என்பது அவர்களின் நோக்காக இருந்தது. ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக அது நிகழவில்லை. இது மூன்று முக்கிய பிரச்சினைகளை உருவாக்கியுள்ளது. முதலாவது, தங்கி வாழும் சமூகமொன்றின் உருவாக்கம். இரண்டாவது, புலம்பெயர் சமூகம் மீதான அளவுக்கதிகமாக எதிர்பார்ப்பும் அதுசார் முரண்பாடுகளின் கூர்வடைதலும். மூன்றாவது, வெளிநாட்டு மோகமும் அதீத நுகர்வும் கொண்ட இளந்தலைமுறையின் பெருக்கம்.

புலம்பெயர்ந்தோருக்கு சர்வதேச சமூகம், உள்ளூர் சமூகங்கள் மற்றும் புலம்பெயர் அமைப்புகள் போன்ற பல்வேறு அரங்காடிகளால் சில பாத்திரங்களும் கடமைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த அர்த்தத்தில் புலம்பெயர்ந்தோரை 'ஒரு நாடுகடந்த அளவில் அணிதிரட்டக் கூடிய மற்றும் சில கடமைகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகள் பொருந்தும் ஒரு தார்மீகச் சமூகமாகக் காணலாம். தரவுகளின்படி, புலம்பெயர்ந்தோர் தங்கள் சொந்த நாட்டிற்கு ஒரு தார்மீகப் பொறுப்பு இருப்பதாக

உணர்கிறார்கள். இதனால் பல்வேறு துறைகளில் தங்கள் பங்கை முக்கியமானதாகவும், அவசியமானதாகவும் உணர்கிறார்கள். புலம்பெயர்ந்தோர் தாங்கள் ஒரு பங்கை வகிக்க முடியும் என்று உணரும் சில பகுதிகளில் உறவினர்களை ஆதரிக்கப் பணம் அனுப்புதல், தங்கள் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பொருளாதாரப் பங்களித்தல் என்பன முதன்மையானதாக இருக்கின்றன. அதேபோல, அமைதியைக் கட்டமைத்தல் மற்றும் அபிவிருத்திக்குப் புதிய புதுமையான யோசனைகளை வழங்குதல் மற்றும் அரசியல், பொருளாதார அரங்கில் பங்கேற்பது ஆகியவையும் அடங்கும்.

புலம்பெயர்ந்தோரின் பல்வேறு பாத்திரங்கள் மற்றும் நிலைப்பாடுகள் உள்ளூர் சமூக உறுப்பினர்களால் வித்தியாசமாக உணரப்படுகின்றன. பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில், சில உள்ளூர்வாசிகள், புலம்பெயர்ந்தோர் மற்றும் அவர்களது குடும்பங்கள் உள்ளூர் வளங்களைச் சூறையாடுவதாகக் கருதுகின்றனர். அதேவேளை புலம்பெயர்ந்தோரின் பொருளாதாரப் பங்களிப்புகள் சமூகத்தில் ஓர் அசமத்துவத்தை ஏற்படுத்துவதாகச் சொல்கிறார்கள். இவ்வகையான எதிர்மறையான கருத்துகள் பொதுவாக உள்ளூர்வாசிகளுக்கும், திரும்பிவரும் புலம்பெயர்ந்தோருக்கும் இடையிலான தொடர்புகளின் போது உருவாகும் அனுமானங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இத்தகைய அனுமானங்கள், புலம்பெயர் உறுப்பினர்கள் போர் விரும்பிகள், யதார்த்தமற்றவர்கள், களநிலைமை தெரியாதவர்கள், வேறுபட்ட பழக்கவழக்கத்திற்குரியவர்கள் போன்ற முடிவுகளின் அடிப்படையிலானது. இதை இலங்கையின் வடக்கில் உள்ளோரின் கருத்துகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

“எங்கட வெளிநாட்டுக்காரர் வெள்ளைக்காரராய் போய் கனகாலம். அவையள் எங்களினர் பழக்கவழக்கங்களை கைவிட்டிட்டினம். பேருக்கு வேணுமெண்டா யாழ்ப்பாணத்தான் என்று சொல்லாம். அவையினர் பிள்ளையள் தமிழர் இல்லைத்தானே.”

“எங்களின்ட ஆக்கள் வெளிநாட்டில இருந்து வந்து செய்யிற அட்டகாசம் கொஞ்ச நஞ்சமில்லை. இவையள் புதுசாக் காசக் கண்ட ஆக்கள். அதுதான் தண்ணி போல செலவழிக்கினம். அங்க வாழ இயலாத வாழ்க்கையை இங்க வாழ நினைக்கினம். அது ஒத்துவராது. இவையள் காட்டிற படத்தை இங்கை இருக்கிற இளசுகள் நம்புது.”

அதேபோல், அதிக எண்ணிக்கையிலான புலம்பெயர்ந்தோரின் பொருளாதாரப் பங்களிப்பானது, குறிப்பாக விலைவாசி உயர்வுடன் தொடர்புடையவை என்று உள்ளூரில் உணரப்படுகிறது. அது வீடுகள்,

காணிகளின் விலையைப் பன்மடங்கு அதிகரித்திருப்பதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறது.

உள்ளூர்வாசிகளின் புலம்பெயர்ந்தோர் மீதான எதிர்மறையான கருத்துகள் வளப் பகிர்வுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. கலாசார வேறுபாடுகளும் உள்ளூர்வாசிகளுக்கு ஒரு முக்கிய கவலையாக உருவெடுத்துள்ளன. புலம்பெயர்ந்தோர் உறுப்பினர்கள் நீண்டகாலமாக வெளிநாட்டில் தங்கி, வேறுபட்ட பிற கலாசாரங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் வாழ்க்கை முறைகளை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர் என்ற கருத்து, சமூக ரீதியாகவும் கலாசார ரீதியாகவும் வேறுபட்டவர்கள் என்ற பெயரைப் பெற்றுள்ளது. உள்ளூர்வாசிகள், புலம்பெயர்ந்தோர் மோதலால் பாதிக்கப்படவில்லை என்றும், களத்தில் உள்ள யதார்த்தங்களுடன் தொடர்பில்லாதவர்கள் என்றும் கருதுகின்றனர். இது புலம்பெயர்ந்தோர் தாயகத்தில் தங்கள் சொந்தக் 'கற்பனைகளை'த் திணிக்க வழிவகுக்கிறது என்பது பிரதான குற்றச்சாட்டாக உள்ளது.

இன்னொருபுறம் புலம்பெயர்ந்தோரின் சில உறுப்பினர்கள் சாதிய வேறுபாடுகளைத் தூண்டுகிறார்கள், மத முரண்பாடுகளைத் தூண்டுகிறார்கள் என்ற எண்ணமும் வலுப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் போர் வெறியர்கள் என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. இதையும் இலங்கையின் வடபுலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வில் கருத்துரைத்தோர் ஆணித்தரமாகத் தெரிவித்தனர்.

“நாங்கள் போரால் பாதிக்கப்பட்ட ஆக்கள் பாருங்கோ. எங்களுக்கு எங்கட அன்றாட வாழ்க்கையைப் பார்க்கிறதே பெரிய பாடு. ஆனா இது வெளிநாட்டுக்காரருக்கு விளங்காது. கோடிக்கணக்கில் காசச் செலவழிச்சுக் கோயிலை கட்டியிருக்கிறாங்க. யாருக்கு இவ்வளவு பெரிய கோயில். இங்க நல்ல பள்ளிக்கூடம் இல்லை, டீச்சர்மார் இல்லை. பள்ளிக்கூடத்தில் பொம்பிளைப் பிள்ளையாளுக்கு உருப்படியான டொயிலட் இல்லை. பொம்பிளையை வேலைக்குப் போய் கஷ்டப்படனம். பிள்ளையளை பத்திரமாக விட்டுட்டுப் போக இடமில்லை. ஆனால் கோயிலைக் கட்டிப்போட்டி வருசாவருசும் திருவிழாவுக்கு வந்து கிலுக்கிறதோட சரி.”

புலம்பல்களைப் புரிதல்: புலம்பெயர்ந்தோர் ஏக்கம்

கடந்த பத்தாண்டுகளில் புலம்பெயர்ந்தோரின் புலம்பல்கள் பல்பரிமாணமுடையனவாய் மாற்றம்

ஆரம்பத்தில் தொழிலாளர் இடம்பெயர்விலிருந்து தோன்றி பின்னர் அகதிகள் இடம்பெயர்வால் அது நிரப்பப்பட்டது. புலம்பெயர் சமூகங்களுக்குள், கிராமப்புற - நகர்ப்புற, சமூக - பொருளாதார, பிராந்திய மற்றும் சாதிய அடிப்படையிலான பிளவுகளுடன், ஆதிக்கம் செலுத்தும் அசைவியக்கங்கள் தீவிரமாக இன்னமும் செயலாற்றுகின்றன. ஆனால் அவை அரிதாகவே தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு இடம்பெயர்வு மற்றும் புலம்பெயர்வு ஆய்வுகளுக்குள் ஆராயப்படுகின்றன.

கண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாகப் போரின் பின்னரான இலங்கையின் கள நிலவரம் இதற்கான புதிய சாத்தியங்களையும் சவால்களையும் உருவாக்கியிருக்கிறது. போரின் கோர முடிவு, போரால் பாதிக்கப்பட்டோருக்கான உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற தார்மீக உணர்வையும் அக்கறையையும் தூண்டியது. இதனால் ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக, புலம்பெயர் தமிழர்கள் உதவிகளைச் செய்துவருகிறார்கள். இது வாழ்வாதாரம், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு எனப் பலதரப்பட்டதாய் இருக்கிறது. போர் முடிந்து கடந்த 16 ஆண்டுகளில் இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்கிற்குப் புலம்பெயர் தமிழர்களால் பொருளாதார உதவிகளாக அனுப்பப்பட்ட தொகை மிகப்பெரிது. ஆனால் அதற்கான சமூக மாற்றமும் அபிவிருத்தியும் இன்னமும் வடக்குக் கிழக்கில் நிகழவில்லை. இதன் தீவிரத்தை கொரோனாப் பெருந்தொற்றின் போதும், அதைத் தொடர்ந்த பொருளாதார நெருக்கடியின் போதும் கண்டோம். புலம்பெயர் பொருளாதாரப் பங்களிப்புகள் வினைத்திறனான நின்றுநிலைக்கக்கூடிய சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. இது ஏன் என்பது விரிவான ஆய்வை வேண்டுவது.

புலம்பெயர்ந்தோர் ஏக்கம் (Diasporic Nostalgia) என்பது தங்கள் தாயகத்திற்கு வெளியே வாழும் தனிநபர்கள் அனுபவிக்கும் சிக்கலான உணர்ச்சிகளைக் குறிக்கிறது. இது அவர்களின் கலாசார, பாரம்பரியத்துடன் தொடர்புடைய கடந்த காலத்திற்கான ஏக்கம் அல்லது கற்பனை செய்யப்பட்ட கடந்தகாலத்தால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. இது இழப்பு, இடம்பெயர்ச்சி மற்றும் முன்பு இருந்ததைப் போலவே இல்லாத ஒரு வீட்டைப் பெறுவதற்கான ஏக்கம் ஆகியவற்றை

உள்ளடக்கிய பன்முக நிகழ்வு ஆகும். இந்த ஏக்கம் புலம்பெயர்ந்த சமூகங்களுக்குள் அடையாளம், கலாசார நடைமுறைகள் மற்றும் சமூகத் தொடர்புகளை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்காற்றுகின்ற அதேவேளை, தாயகச் சமூகங்களுடனான முரண்பாடுகளிற்கான வழியாகவும் உள்ளது.

புலம்பெயர் ஏக்கம் என்பது பெரும்பாலும், முன்பு இருந்ததைப் போல இல்லாத ஒரு இடத்திற்குத் திரும்புவதற்கான அல்லது நினைவகம் மற்றும் கற்பனை மூலம் கட்டமைக்கப்பட்ட அந்த இடத்தின் இலட்சியப்படுத்தப்பட்ட பதிப்பிற்குத் திரும்புவதற்கான ஆழ்ந்த விருப்பத்தை உள்ளடக்கியது. இந்த விருப்பம் மாறியுள்ள தாயகச் சூழலுக்கு உடன்பாடில்லாதது. புதிய தாயகச் சூழலையோ அதுசார் இயல்புகளையோ ஏற்கத் தயக்கங் காட்டுவது. ஏனெனில் இந்த ஏக்கம் தங்கள் கடந்தகால வாழ்வைக் கனவு காண்கிறது. அதை இலட்சியப்படுத்துகிறது. அந்த வாழ்வை வாழுவது நோக்கிய எதிர்பார்ப்புடன் தாயகம் குறித்த அக்கறையைச் செலுத்துகிறது. புலம்பெயர்ந்த தனிநபர்கள் தங்கள் தற்போதைய இருப்பிடம் அல்லது அவர்களின் தாயகத்திற்கு முழுமையாகச் சொந்தமில்லாத இடங்களுக்குத் திரும்புவதற்கான ஓர் உணர்வை உணர்கிறார்கள். புலம்பெயர் ஏக்கம் கலாசார அடையாளத்தை வடிவமைப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கை வகிக்கிறது. ஏனெனில் தனிநபர்கள் தங்கள் பாரம்பரியத்துடன் தொடர்பைப் பேணுவதற்கும், புலம்பெயர்ந்தோரான மற்றவர்களுடன் அதைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கும் நினைவுகள் மற்றும் மரபுகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

கடந்தகால அல்லது கற்பனை செய்யப்பட்ட வீட்டிற்கான இந்தப் பகிரப்பட்ட ஏக்கம் புலம்பெயர் உறுப்பினர்களிடையே சமூக உணர்வை வளர்க்கலாம். மேலும் அது கலாசாரப் பரிமாற்றம், நினைவுகூருதல் மற்றும் மரபுகளின் பரவலுக்கான இடங்களை உருவாக்குகிறது. திரும்பி வருவதற்கான விருப்பம் ஒரு பொதுவான கருப்பொருளாக இருந்தாலும், புலம்பெயர் ஏக்கம் எப்போதும் உடல் ரீதியாகத் திரும்பிச் செல்வது பற்றியது அல்ல. கலாசார நடைமுறைகள், கதைசொல்லல் மற்றும் சமூகக் கட்டுமானம் மூலம் நிகழ்காலத்தில் ஒரு வீட்டின் உணர்வை உருவாக்கும் செயல்முறையையும் இது உள்ளடக்கியிருக்கலாம். புலம்பெயர் ஏக்கம் எப்போதும் ஒரு நேர்மறையான அல்லது காதல் அனுபவமாக இருக்காது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள

வேண்டும். இது சோகம், வருத்தம் மற்றும் இழப்பு உணர்வு ஆகியவற்றால் சூழப்படலாம். புலம்பெயர் ஏக்கம் என்பது ஒரு நிலையான கருத்து அல்ல. இது மாறும் தன்மை கொண்டது மற்றும் தனிநபர்களும் சமூகங்களும் புதிய சூழல்களுக்கு ஏற்ப மாறி, அவர்களின் புலம்பெயர் அனுபவத்தின் சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும்போது உருவாகிறது.

நிறைவுக் குறிப்புகள்

இந்த ஆய்வின் முக்கியமான முடிவுகளில் ஒன்று, புலம்பெயர் ஈழத்தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களது வீடு அல்லது தாயகம் என்று அறியப்பட்ட இலங்கை குறித்த பார்வை அவர்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறிய ஆண்டுடன் உறைந்துவிடுகிறது. உதாரணமாக ஒருவர் 1998 இல் இலங்கையில் இருந்து புலம்பெயர்ந்தார் என்றால், 2025 இலும் இலங்கையை அவர் இலங்கையை விளங்கிக்கொள்ள, 1998 இன் சட்டகத்தையே பயன்படுத்துகிறார். இது மிகப்பொதுவான ஒரு விடயம். இதற்கு விலக்கானோரும் உண்டு. ஆனாலும் பெரும்பாலானோருக்கு இது பொருந்தும். இதனால் பெரும்பான்மையான புலம்பெயர் ஈழத்தமிழர்கள் இலங்கை தொடர்பில் காலாவதியான சிந்தனைப்போக்குகளைக் கொண்டுள்ளனர். அதேவேளை தாங்கள் வாழும் நாட்டின் விழுமிய ஒழுக்கநெறிகள் இலங்கையில் இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். எல்லாவகையிலும் யதார்த்தத்திலிருந்து விலகியவர்களாக இவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒருவகையில் இவர்கள் கருணைக்குரியவர்கள். இன்னொருபுறம் இவர்கள் தங்களுக்கு இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற பொருளாதாரப் பலத்துடன் செய்யவிளையும் காரியங்கள் எரிச்சலூட்டுவன.

புலம்பெயர் தமிழர்களின் பொருளாதாரப் பங்களிப்புகள் குறைவடையத் தொடங்கும் காலம் வெகுதொலைவில் இல்லை. இன்னும் இருபது ஆண்டுகளில் நல்லெண்ண உதவிகள் எதுவும் வரப்போவதில்லை. தங்கிவாழப் பழகிய சமூகம் இப்போதிலிருந்து தன்னைத் தகவமைக்காது போயின் நெருக்கடிகளைச் சந்திக்க நேரும். அடுத்த தலைமுறையினரின் இடைவெளி மிகப்பெரியது. அவர்களது வீடோ தாயகமோ இலங்கை அல்ல. அவர்களுக்கு இலங்கை சுற்றுலாத்தலமுமல்ல. அந்தக் காலம் வரும்வரை விரும்பின் தங்கியிருக்கலாம், தகாதன செல்லலாம். எல்லாம் கொஞ்சக் காலத்திற்குத்தான்.

சி. அ. யோதிலிங்கம்

சி. அ. யோதிலிங்கம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசறிவியல் துறையில் சிறப்புக் கலைமாணிப்பட்டத்தையும் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணிப் பட்டத்தினையும் இலங்கைச் சட்டக்கல்லூரியில் சட்டமாணிப் பட்டத்தினையும் பெற்றவராவார்.

'இலங்கையின் அரசியல் யாப்புகள்', 'இலங்கையின் இனகுழம அரசியல்', 'சமாதான முன்னெடுப்பின் அரசியல் சவால்கள்', 'இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையும் அரசியல் தீர்வு யோசனைகளும்', 'இலங்கையில் இனப்பிரச்சினையின் வரலாறு', 'அரசறிவியல் ஓர் அறிமுகம்', 'ஓப்பியல் அரசாங்கம்' போன்ற பல நூல்களை எழுதியுள்ள யோதிலிங்கம் பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளைப் பத்திரிகைகளில் தொடர்ச்சியாக எழுதிவருகின்றார்.

1949 – 1968: ஈழத்தமிழரின் தேசிய அரசியல் உருமாற்றமும் எதிர்ப்பும் போராட்டங்களும்

பகுதி 3

1833 முதல் 1921 வரை நீடித்த ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாற்றின் முதலாவது காலகட்டத்தில், தமிழர்கள் அரசியல்ரீதியில் 'இலங்கையர்' என்றும், பண்பாட்டுரீதியில் 'தமிழர்' என்றும் அடையாளம் கொண்டிருந்தனர். 1921 ஆகஸ்ட் 15 அன்று சேர்.பொன். அருணாசலம் தேசிய காங்கிரஸில் இருந்து விலகி தமிழர் மகாசபையைத் தொடங்கியதுடன், இரண்டாவது காலகட்டம் ஆரம்பமானது. இது 1949 டிசம்பரில் தந்தை செல்வா அகில இலங்கை தமிழரசுக் கட்சியைத் தொடங்கும் வரை நீடித்தது. 1949 முதல் 1968 வரை நீடித்த மூன்றாவது காலகட்டத்தில், வடக்கு - கிழக்கு தமிழர் தாயகம் என வரையறுக்கப்பட்டு, சமஷ்டிக் கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டது. 1968 இல் ஈழத்தமிழர் இளைஞர் இயக்கத்துடன் தொடங்கி, 2009 இல் ஆயுதப்போர் முடிவடையும் வரை நீடித்த நான்காவது காலகட்டத்தில், தனிநாட்டுக் கோரிக்கை முன்னெடுக்கப்பட்டது. 'ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாறு' எனும் இத்தொடர், இந்த ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் நிகழ்ந்த முக்கிய நகர்வுகளைத் தொகுத்து வழங்குகிறது; அதன்மூலம், இன்னும் முழுமையடையாத ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாற்றுக்கு ஓர் அடித்தளம் அமைக்க முயற்சிக்கின்றது.

உதவி : ஜீவராசா டிலக்ஷனா

சிங்கள மொழியின் தோற்றம் - 1956

த

மிழ் மக்கள் தேசிய இனமாக இருப்பதை அழிப்பதில் இரண்டாவது திட்டமாக மொழி விவகாரம் இலக்காக்கப்பட்டது. ஐ.நா அறிக்கை ஓர் இனத்தை வேண்டுமென்றே பலவீனப்படுத்தக் கூடியவகையில்

நிலத்தைப்பறித்தல், மொழியைப் புறக்கணித்தல், பொருளாதாரத்தைச் சிதைத்தல், கலாசாரத்தை அழித்தல் இன அழிப்பாகக் கொள்ளப்படும் என்று கூறுகின்றது. இலங்கையில் 1956 ஆம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சிங்களம் அரசகரும மொழிச்சட்டம் ஒரே நேரத்தில் இன அழிப்பாகவும், அரச அதிகாரக் கட்டமைப்பைச் சிங்கள மயமாக்குவதாகவும் இருந்தது. இதனை தந்தை செல்வா 1949 ஆம் ஆண்டு இந்தியா - பாகிஸ்தானிய பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தின் போதே எதிர்வு கூறினார். “இன்று இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களுக்கு நடப்பது நாளை மொழிப்பிரச்சினை வரும்போது ஈழத்தமிழர்களுக்கும் நடக்கும்” எனக் கூறினார்.

இலங்கையில் பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்திலேயே மொழிப்பிரச்சினை கிளப்பப்பட்டது. டொனமூர் யாப்பு நடைமுறையிலிருந்த காலப்பகுதியில் அரசகரும மொழியாக ஆங்கிலத்தின் இடத்திற்கு சுதேச மொழிகள் இருக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை மேலெழுந்தது. 1944 ஆம் ஆண்டு அரசாங்க சபையின் உறுப்பினராக இருந்த ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா சிங்கள மொழி அரசகரும மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்ற பிரேரணையைக் கொண்டு வந்தார். மட்டக்களப்புத் தொகுதியின் அரசாங்க சபை உறுப்பினராக இருந்த நல்லையா ‘சிங்களமும் தமிழும்’ அரசகரும மொழிகளாக இருக்க வேண்டும் என ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவின் பிரேரணைக்கு ஒரு திருத்தத்தை முன்மொழிந்தார். அத்திருத்தம் அரசாங்க சபையினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் டொனமூர் காலம் முழுவதும் ‘சிங்களமும் தமிழும்’ அரசகரும மொழி என்ற தீர்மானம் நடைமுறைக்கு வரவில்லை.

1951 ஆம் ஆண்டு பிரதமராக இருந்த டி.எஸ். சேனநாயக்கா மரணமடைந்ததைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட தலைமைத்துவப் போட்டியின் பின்னர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் உபதலைவராக இருந்த எஸ்.டபிள்யூ. ஆர்.டி பண்டாரநாயக்கா கட்சியிலிருந்து வெளியேறினார். அவர் 1951 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 2 ஆம் திகதி சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை உருவாக்கினார். அதன்போது கட்சியின்

கொள்கைத்திட்டத்தில் ‘சிங்களமும் தமிழும் அரசகரும மொழிகளாக இருக்கவேண்டும்’ என்றே கூறப்பட்டது.

1949 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட தமிழரசுக்கட்சி தமிழ்மொழிக்கு அரசகரும மொழி அந்தஸ்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை தொடர்ச்சியாக முன்வைத்தது. 1953 ஆம் ஆண்டு ஹர்த்தாலைத் தொடர்ந்து பிரதமராக இருந்த டட்லி சேனநாயக்கா பதவியிலக, சேர். ஜோன். கொத்தலாவல பிரதமராகப் பதவியேற்றார். 1954 ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் எலிசபெத் மகாராணியார் இலங்கைக்கு வருகை தந்தார். அவரது வரவேற்பு நிகழ்வில் நிதி அமைச்சரும் சபை முதல்வருமான ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா ஆங்கிலத்திலும் சிங்களத்திலும் பேசினார். அப்பேச்சில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கூட இடம்பெறவில்லை. இதனை எதிர்க்கும் முகமாக பிரதமர் கொத்தலாவலை யாழ்ப்பாணத்திற்கு உத்தியோகபூர்வப் பயணத்தை மேற்கொண்ட போது தமிழரசுக்கட்சி கறுப்புக்கொடிப் போராட்டத்தை நடாத்தியது. யாழ் நகர மண்டப மேடையில் பிரதமர் ஏறியதும் தமிழரசுக்கட்சி வாலிப முன்னணியைச் சேர்ந்தவர்கள் மேடைக்கு அருகே சென்று கறுப்புக்கொடியைக் காட்டி “பிரதமரே திரும்பிப் போ” எனக்கோசம் எழுப்பினர். பொலிசார் குண்டாந்தடி நடாத்தி ஆர்ப்பாட்டத்தைக் கலைத்தனர்.

பிரதமர் கொத்தலாவலை கொக்குவில்லில் நடந்த வரவேற்பு நிகழ்வில் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் அதிபர் ஹண்டி பேரின்பநாயகத்தின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க சிங்களம், தமிழ் இரண்டையும் அரசகரும மொழிகளாக்கும் வகையில் அரசியல் யாப்பு மாற்றப்படும் எனக் குறிப்பிட்டார். பிரதமரின் இந்தக்கருத்துக்குத் தீவிர சிங்கள இனவாத அமைப்புகளான ‘திரி சிங்கள பெரமுனை’, தகநாயக்காவின் ‘பாலா பெரமுனை’ என்பன கடும் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தன. இதனால் பிரதமர் கொழும்பு திரும்பியதும் அடுத்த நாளே தான் தெரிவித்த கருத்தை மறுத்து மறுப்பறிக்கை வெளியிட்டார். 1954 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ‘சிங்களம் மட்டும் அரச கரும மொழி’ என்ற கோரிக்கை வலுப்பெறத் தொடங்கியது.

லங்கா சமசமாஜக்கட்சி ஆரம்பகாலம் தொடக்கமே ‘சிங்களமும் தமிழும்’ அரசகரும மொழி என்பதில் உறுதியாக நின்றது. 1954 ஆம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியில் கொழும்பு நகர மண்டபத்தில் ‘சிங்களமும் தமிழும்’ அரசகரும மொழி என்பதை வலியுறுத்தும் வகையில் ஒரு கூட்டத்தை நடாத்தியது. இக்கட்சியிலிருந்து விலகி புரட்சிகர லங்கா சமசமாஜக்

கட்சியை உருவாக்கிய பிலிப் குணவர்த்தனா தலைமையிலான குழுவினர் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்கள் மீது தாக்குதலை மேற்கொண்டனர். இத்தாக்குதலில் பலர் காயமடைந்தனர்.

1955 ஆம் ஆண்டு சிங்களமும் தமிழும் அரசகரும மொழிகளாக இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் தலைவர் டாக்டர்.என். எம். பெரேரா பாராளுமன்றத்தின் ஒரு பிரேரணையைக் கொண்டு வந்தார். பண்டாரநாயக்கா அதனை எதிர்த்து “சிங்களமும் மட்டும் அரசகரும மொழியாக இருக்க வேண்டும்” என வாதிட்டார். இரண்டையும் அரசகரும மொழியாக்கினால் தவிர்க்க முடியாத வகையில் சிங்கள மொழி அருகிச் சுருங்கிவிடும் என்ற பயம் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்.

அகில இலங்கை பௌத்த காங்கிரஸ் சிங்கள மொழியை அரசகரும மொழியாக்கும் வகையில் சிங்கள மொழி ஆணைக்குழு ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை டி.எஸ். சேனநாயக்கா காலத்திலேயே முன்வைத்தது. டி.எஸ். சேனநாயக்கா அதனை ஏற்கவில்லை. இதனால் உத்தியோகப் பற்றற்ற ஆணைக்குழுவை அகில இலங்கை பௌத்த காங்கிரஸ் 1954 இல் உருவாக்கியது. இவ் ஆணைக்குழு இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று மக்கள் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டறிந்தது. முடிவில் 1956 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 4 ஆம் திகதி, இலங்கையின் 8 ஆவது சுதந்திர தினத்தின்போது தனது 124 பக்க அறிக்கையை ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டது. அறிக்கையின் தலைப்பு ‘பௌத்தத்திற்கு இழைக்கப்பட்ட துரோகம்’ என்பதே.

கிறிஸ்தவர்களின் மதமாற்றம், சிங்கள மொழிக்குரிய இடம் அளிக்கப்படாமை, தமிழர்களின் செல்வாக்குப் போன்றவற்றை அறிக்கை குறிப்பிட்டது. ஆணைக்குழுவின் தலைவராக இருந்து ஓய்வுபெற்ற பிரதமர் நீதியரசர் ‘ஆதர் விஜயவர்த்தனா’, அறிக்கையின் இறுதியில் ‘சிங்களம் மட்டும்’ அரசகரும மொழியாக இருக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டார்.

1955 ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் வருடாந்த மாநாடு இடம்பெற்றது. அதில் ‘சிங்களம் மட்டும் அரசகரும மொழி’ என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. “நான் பதவிக்கு வந்ததும் சிங்களம் மட்டும் அரசகரும மொழி சட்டத்தை நிறைவேற்றுவேன்” என பண்டாரநாயக்கா அறிவித்தார். இம்மாநாட்டில் சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி நிறைவேற்றிய மொழிக்கொள்கை இரண்டு அம்சங்களை உள்ளடக்கியிருந்தது. சிங்களம் மட்டும் அரசகரும மொழியாக இருக்கும்; தமிழ்மொழிக்கு நியாயமான அளவு உபயோக அந்தஸ்து வழங்கப்படும் என்பதே

அவை இரண்டுமாகும்.

தமிழ்மொழியின் உபயோகம் தொடர்பாக பண்டாரநாயக்கா பின்வருமாறு விளக்கம் கொடுத்தார். “பாராளுமன்றத்தில் சிங்களமும் தமிழும் சம அந்தஸ்தைக் கொண்டவையாக இருக்கும். விவாதம், சட்டம் இயற்றுதல் என்பன இரு மொழிகளிலும் இடம்பெறும். ஆனால் அரச நிர்வாகம் சிங்கள மொழியில் மட்டுமே இடம்பெறும். நீதிமன்றங்கள் சிங்களத்திலும், தமிழ்மொழியிலும் கடமையாற்றலாம். கல்வி மொழியாக சிங்களவர்களுக்குச் சிங்கள மொழியும், தமிழர்களுக்குத் தமிழ்மொழியும் இருக்கும்.” இத்தீர்மானத்தை எதிர்த்து சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியிலிருந்து தமிழர்கள் வெளியேறினர்.

1956 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 18 ஆம் திகதி ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் களனி மாநாடு இடம்பெற்றது. இம்மாநாட்டில் சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியைப் போன்று ‘சிங்களம் மட்டும் அரசகரும மொழி’ என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதனை எதிர்த்து ஐக்கிய தேசியக்கட்சியில் அங்கம் வகித்த தமிழர்கள் தமது பதவிகளை இராஜினாமாச் செய்து வெளியேறினர். அவர்களில் ஒருவர்தான் தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவராகவும் பட்டிருப்புத் தொகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் இருந்த இராஜமாணிக்கம். இவர் தற்போது மட்டக்களப்புப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான சாணக்கியனின் தாத்தா ஆவார்.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் இத்தீர்மானத்தை எதிர்த்து 1956 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 20 ஆம் திகதி தமிழ்ப்பிரதேசம் எங்கும் ஹர்த்தால் போராட்டம் தமிழரசுக்கட்சி தலைமையில் நடாத்தப்பட்டது. தமிழ்ப்பிரதேசத்தில் இடம்பெற்ற முதலாவது ஹர்த்தால் போராட்டம் இதுதான். போராட்டம் பெரு வெற்றியீட்டியது.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் களனி மாநாட்டுத் தீர்மானத்தைத் தொடர்ந்து சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் தலைவரான பண்டாரநாயக்கா தான் ஆட்சிக்கு வந்ததால் 24 மணித்தியாலத்திற்குள் தனிச்சிங்களச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவேன் என அறைகூவல் விடுத்தார். பிக்கு எக்ஸத் பெரமுனை உட்பட பல பௌத்த நிறுவனங்கள் பண்டாரநாயக்காவிற்கு ஆதரவளிக்க முற்பட்டன.

1956 ஆம் ஆண்டு தேர்தலின் போது சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி, பிலிப் குணவர்த்தனா தலைமையிலான புரட்சிவாத சமசமாஜக்கட்சி, டபிள்யூ. தகநாயக்கா தலைமையிலான பாஸா பெரமுனை, சி.பி.டி. சில்வா

தலைமையிலான குழு என்பன பண்டாரநாயக்கா தலைமையில் 'மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி' என்ற கூட்டமைப்பை உருவாக்கிப் போட்டியிட்டன. பண்டாரநாயக்கா 'பஞ்ச பல வேகய' என அழைக்கப்படுகின்ற ஐம்பெரும் சக்திகளை அணிதிரட்டினார். சிங்கள ஆசிரியர்கள், சிங்களத் தொழிலாளர்கள், சிங்கள விவசாயிகள், சிங்கள ஆயுர்வேத வைத்தியர்கள், பௌத்த மதகுருமார்கள் என்போரே அவ் ஐம்பெரும் சக்திகளாவார். இடதுசாரிக் கட்சிகளுடன் போட்டித் தவிர்ப்பு ஒப்பந்தமும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

தேர்தலில் மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி பெரு வெற்றியீட்டியது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு 8 ஆசனங்கள் மட்டுமே கிடைத்தன. எதிர்க்கட்சிப் பதவிகூட அதற்கு கிடைக்கவில்லை. சமசமராகக் கட்சியின் தலைவரான என்.எம். பெரேரா எதிர்க்கட்சித் தலைவராகப் பதவியேற்றார். மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி 60 இடங்களில் போட்டியிட்டு, 51 ஆசனங்களைப் பெற்றுக்கொண்டது. பண்டாரநாயக்கா பிரதமராகப் பதவியேற்றார். தமிழரசுக் கட்சிக்கு முதன்முதலாக 10 ஆசனங்கள் கிடைத்தது. சிங்களப் பிரதேசத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் செல்வாக்குச் சிதைந்ததைப்போல தமிழ்ப்பிரதேசத்தில் அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியின் செல்வாக்குச் சிதைந்தது. இதன்பின்னர் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியினால் மேலெழுவே முடியவில்லை.

பண்டாரநாயக்கா 1956 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 12 ஆம் திகதி அரசாங்கத்தை அமைத்ததைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தில், மகாதேசாதிபதி ஓலிவர் குணதிலக, புதிய அரசாங்கம் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு முன்னுரிமை வழங்கும் எனக் குறிப்பிட்டார். இதற்கேற்ப பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா 1956 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் முதல் வாதத்தில் சட்ட வரைஞரை அழைத்து சிங்களம் மட்டும் அரசுகளும் மொழிச்சட்டத்தை தயாரிக்குமாறு கட்டளையிட்டார். அச்சட்டத்தில் தமிழ்மொழி உபயோகம் பற்றிய ஏற்பாடுகளையும் சேர்க்குமாறு குறிப்பிட்டார்.

தமிழ்மொழிக்கு உபயோக அந்தஸ்து வழங்குவதை மக்கள் ஐக்கிய முன்னணியில் அங்கம் வகித்த பாஸா பெரமுனை கட்சியினர் விரும்பவில்லை. இக்கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவராக விளங்கிய பேராசிரியர் எவ். ஆர். ஜெயகுரியா தமிழ்மொழியின் உபயோக அந்தஸ்தை எதிர்த்துப் பாராளுமன்றப் படிசுவலில் சாகும்வரை உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தினை ஆரம்பித்தார். இறுதியில் தமிழ்மொழிக்கு உபயோக அந்தஸ்து வழங்கும் யோசனை கைவிடப்பட்டது. 1956 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் 5 ஆம் திகதி சிங்களம் மட்டும்

மசோதா பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

1956 ஆனி 5 - தனிச்சிங்களச் சட்டமும் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டமும்

தேர்தல் வெற்றியைத் தொடர்ந்து பண்டாரநாயக்கா அரசாங்கம் சிங்கள மக்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி, தனிச்சிங்களச் சட்டத்தை 1956 ஆனி 5 இல் பாராளுமன்றத்துக்குக் கொண்டு வந்தது. இதன்போது தமிழரசுக் கட்சி தமிழ்பேசும் மக்களின் எதிர்ப்பைக்காட்ட பாராளுமன்ற வாசலில் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் நடத்தப்போவதாக அறிவித்தது. இரவோடு இரவாக பாராளுமன்றத்தைச் சுற்றி முள்வேலிகள் அமைக்கப்பட்டன. ஆயுதம் தாங்கிய பொலிஸாரும் சுற்றி நிறுத்தப்பட்டனர். பண்டாரநாயக்காவினால், சிங்கள இனவாதிகள் 'எல்லாள் - துட்டகைமுனு யுத்தம்' என்ற கோசத்தோடு காலி முகத்திலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டனர். அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி சத்தியாக்கிரகத்தின் நோக்கத்தை விளக்கி, சிங்களத்தில் துண்டுப்பிரசுரத்தை வெளியிட்டது.

அப்பிரசுரங்களை விநியோகிக்கச் சென்ற தொண்டர்கள் காதையர்களால் தாக்கப்பட்டனர். தாக்குதலையும் பொருட்படுத்தாது தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் காலி முகத்திலின் தென்பகுதியிலிருந்து பாராளுமன்றத்தை நோக்கி நடந்தனர்.

சிறிது தூரம் செல்வதற்கிடையில் சிங்களக்கொடி தாங்கிய காதையர் கூட்டம் அவர்கள் மீது பாய்ந்து தடிகளாலும், கைகளாலும், கால்களாலும் தாக்குதலை நடாத்தினர். கு. வன்னியசிங்கத்தின் சட்டை கிழிக்கப்பட்டுத் தாக்கப்பட, அவர் மூக்கிலிருந்து இரத்தம் வடிந்தது. ஈ.எம்.வி. நாகநாதனும் மிருகத்தனமாகத் தாக்கப்பட்டார். தாக்கிய தடி முறிவடைந்ததனால் இரும்பு மனிதன் எனப் பெயர்பெற்றார். செல்வநாயகத்துக்கு முன்னால் அவரது இரு மகன்களும் தாக்கப்பட்டனர். தொண்டர் நா. செல்லையாவின காது கடித்துக் கிழிக்கப்பட்டது. திடீரென்று பெருமழை பெய்ய காதையர் கூட்டம் கலைந்து ஓடியது.

இக்கட்டத்தில் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பிலிருந்து வந்த தொண்டர்களும் கலந்துகொண்டனர். சத்தியாக்கிரகிகள் தொடர்ந்து அவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு செல்லும்போது ஒரு கட்டத்தில் பொலிஸார் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்த, சத்தியாக்கிரகிகள் அனைவரும் புறதரையில் அமர்ந்து போராட்டத்தை நடத்தினர். இந்நிலையில் காதையர் கூட்டம் ஆயிரக்கணக்கில் அதிகரித்து

சத்தியாக்கிரகிகளைச் சுற்றி வளைத்து, பொலிஸார் பார்த்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியதாகவே அவர்களை நோக்கி கற்களை வீசியது. இக்கல்வீச்சினால் வி.என். நவரத்தினம் காயமுற்று ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். அமிர்தலிங்கமும் கல்வீச்சுக்கு உள்ளாகினார். அவரின் நெற்றி பிளக்கப்பட்டது. இதன்போது தலைவர்களைவிட சத்தியாக்கிரகிகளும் பலர் காயமுற்றனர். பகல் 1 மணிக்கு தலைவர்கள் ஆலோசனை செய்து சத்தியாக்கிரகத்தை நிறுத்தி சத்தியாக்கிரகிகளை திருப்பி அனுப்பினார்கள். இத்தினத்தில் காலி முகத்திடலில் மாத்திரமல்ல, கொழும்பில் பல இடங்களிலும்கூட தமிழ் மக்கள் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகினர்.

அம்பாறைக் கலவரம்

காலி முகத்திடல் சத்தியாக்கிரகத் தாக்குதலைத் தொடர்ந்து தமிழர்களுக்கு எதிரான தாக்குதல்கள் கொழும்புக்கு வெளியிலும் பரவியது. அம்பாறை சிங்களக் குடியேற்றப் பகுதிகளில் தமிழர்கள் திட்டமிட்டுத் தாக்கப்பட்டனர். கல்லோயா அபிவிருத்திச் சபையின் கீழ் பணியாற்றிய தமிழ் ஊழியர்களும் அவர்களது குடும்பங்களும் மோசமாகத் தாக்கப்பட்டனர். இதனால் கோபமுற்ற தமிழ் மக்கள் துறைநீலாவணையில், படையினரின் ஜீப் வண்டியைத் தாக்கி எரியூட்டினர். இவ்வனர்த்தங்கள் நடைபெற்றதன் பின்னரே அவசரகாலச் சட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்து, ஒழுங்கை நிலைநாட்ட அரசு முன்வந்தது.

திருகோணமலை யாத்திரை

1956 யூன் 15 இல் தனிச்சிங்களச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அகில இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி இதனை எதிர்த்துத் திருகோணமலை யாத்திரையை ஒழுங்கு செய்தது. ஊர்காவற்றுறை, பருத்தித்துறை, மன்னார், திருக்கோவில் என்பவற்றிலிருந்து தலைவர்களும் தொண்டர்களும் கால்நடையாகத் திருகோணமலையை நோக்கிப் பயணம் செய்தனர். பண்டாரநாயக்கா அரசாங்கம் முதலில் இதனைத் தடைசெய்யப் போவதாக அறிவித்தாலும் பின்னர் பணிந்து பாதுகாப்புக் கொடுத்தது. “திருமலைக்குச் செல்லுவோம், சிறுமை அடிமை வெல்லுவோம்” என்ற பண்டிதர் இளமுருகனாரின் பாடலை இசைத்தபடி யாத்திரை சென்றனர். பத்து நாட்கள் நடந்து ஆவணி 16 ஆம் திகதி திருகோணமலையை அடைந்தனர்.

தமிழரசுக் கட்சியின் நான்காவது மாநாடு

1956 ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் 16, 17, 18 ஆம் திகதிகளில் திருகோணமலை மாநாட்டில் வன்னியசிங்களமே மீண்டும்

தலைவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இதன்போது நான்கு அம்சக் கோரிக்கையைத் தீர்மானமாக எடுத்தனர்.

1. தமிழ்பேசும் மக்கள் வாழும் இடங்களில் ஒன்றோ அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டதோ மொழிவாரிச் சமஸ்தி அரசுகளை உருவாக்குதல்.
2. தமிழ்மொழியையும் ஆட்சி மொழியாக்கி, சிங்கள மொழிக்குச் சமமான நிலையில் அதனை வைத்தல்.
3. தற்போதைய குடியரிமைச் சட்டங்கள் நீக்கப்பட்டு, இலங்கையில் வாழும் அனைவருக்கும் குறுகிய வதிவிடக் காலத்தைத் தகுதியாகக்கொண்டு குடியரிமை வழங்குதல்.
4. பாரம்பரியத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களை உடன் நிறுத்துதல்.

முஸ்லீம் உறுப்பினர்களின் வேண்டுகோளின் பின்னர் ஒரு சுயாட்சித் தமிழரசு என்ற கட்சியின் நோக்கத்தை மாற்றி, சுயாட்சித் தமிழரசும் சுயாட்சி முஸ்லீம் அரசும் எனத் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. இத்தீர்மானத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக, அரசிற்கு 1957 ஓகஸ்ட் 20 ஆம் திகதி வரையான கால எல்லை அவகாசமாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

கோடல்வரன் வழக்கு

1956 ஆம் ஆண்டு தனிச்சிங்களச் சட்டத்திற்கு எதிராக அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த கேகாலை கச்சேரியில் பணிபுரிந்த செ. கோடல்வரன் கேகாலை மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்தார். இதற்கு அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி ஆதரவு கொடுத்தது. அக்கட்சியைச் சேர்ந்த மு. திருச்செல்வம் வழக்காளி சார்பில் ஆஜரானார். கேகாலை மாவட்ட நீதிபதி ஓ.எஸ். டி கிரெஸ்டர், “தனிச்சிங்களச் சட்டம் அரசியல் யாப்பின் 29 ஆவது பிரிவிற்கு முரணாகவுள்ளதால் செல்லாது” எனத் தீர்ப்பளித்தார். சிங்கள மொழித் தேர்ச்சியின்மையைக் காரணமாகாட்டி அரசு ஊழியரை தண்டிக்க முடியாதென்றும் கூறினார். இத்தீர்ப்பை எதிர்த்து அரசாங்கம் இலங்கை உயர் நீதிமன்றத்தில் மேன்முறையீடு செய்தது. உயர் நீதிமன்றம் அரசாங்க ஊழியர் ஒருவருக்கு அரசாங்கத்திற்கு எதிராக வழக்குத் தொடுக்கும் உரிமை இல்லை எனக்கூறி மாவட்ட நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பைத் தள்ளுபடி செய்தது.

அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சங்கம் இலங்கை உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை எதிர்த்து பிரித்தானியாவின் உயர் நீதிமன்றமான கோமறைக் கழகத்திற்கு மேன்முறையீடு செய்தது. தமிழரசுக் கட்சி இக்காலத்தில்

(1965-1970) ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் அரசாங்கத்தில் இணைந்திருந்தது. மு. திருச்செல்வம் உள்ளூராட்சி அமைச்சராகப் பதவி ஏற்றிருந்தார். “அரசாங்கம் மாவட்ட சபை தரப்போகின்றது. வழக்கை வாபஸ் பெறுங்கள்” எனத் தமிழரசுக் கட்சியும், திருச்செல்வமும் அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சங்கத்தை நிர்ப்பந்தித்தனர். மு. திருச்செல்வம் ஒருபடி மேலே சென்று, வழக்கைத் தொடர்ந்து கொண்டு சென்றால் எமது சட்ட ஆலோசனைகள் அரசாங்கத்திற்கு வழங்கப்படும் என எச்சரித்தார். எனினும் அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சங்கம் இவ்வச்சுறுத்தலுக்குப் பணியாது ச. இரங்கநாதன், சேர்டிங்கிள் புட் Q.C இன் தலைமையில் மூத்த சட்டத்தரணிகள் க. சர்வாநந்தா, எம்.ஏ.டி. வில்லியம், மாணிக்க வாசகர் அண்டலூட், குரோசட் தம்பையா ஆகியோரின் வழிகாட்டலுடன், லூசியன் சிறில் பெரேரா வழக்கைக் கொண்டு நடாத்தினார்.

கோமறைக்கழகத்தில் விசாரணைக்கு எடுக்கப்பட்ட போது ஆங்கிலச் சட்டமேதை சேர்டிங்கிள் புட் Q.C எதுவிதக் கட்டணங்களும் பெறாது தமிழர்களுக்காக வாதாடினார். கோமறைக்கழகம், “அரச ஊழியர் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக வழக்காட முடியாது” என்ற இலங்கை உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பைத் தள்ளுபடி செய்தது. தனிச்சிங்களச் சட்டத்தின் செல்லுபடியாகாத தன்மையை ஆராய்ந்து தீர்ப்பளிக்கும்படி இலங்கை உயர் நீதிமன்றத்திற்கு உத்தரவிடப்பட்டது. 1972 ஆம் ஆண்டு புதிய யாப்பு வந்ததும் கோமறைக் கழகத்திற்கு அதிகாரம் இல்லாததினால் இவ்வழக்கு கைவிடப்பட்டது.

சிங்கள ஸ்ரீ எதிர்ப்புப் போராட்டம்

அரசு, மோட்டார் வாகனங்களின் இலக்கத் தகடுகளில் ஆங்கில எழுத்துகளுக்குப் பதிலாக சிங்கள ‘ஸ்ரீ’ எழுத்தைப் பிரயோகிக்கும் சட்டத்தை 1957 ஜனவரியில் கொண்டு வந்தது. அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி இதனை எதிர்த்து சட்ட மறுப்புப் போராட்டத்தை 1957 ஜனவரி 19 இல் ஆரம்பித்தது.

யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, வவுனியா, மட்டக்களப்பு, மன்னார் என்பவற்றில் போராட்டம் நடைபெற்றது. முதலில் ஒருநாள் சட்டமறுப்பாக தமிழ் எழுத்துகளைப் பொறித்து வாகனங்கள் செல்லவிடப்பட்டன. பின்னர் இரண்டாம் கட்டமாக நிரந்தரமாகவே தமிழ் எழுத்தினைப் பொறித்தனர். 3 ஆவது கட்டமாக எல்லா மோட்டார் வண்டிச் சொந்தக்காரர்களையும் தமிழ் எழுத்தை பொறிக்கும்படி வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டது. தமிழ் எழுத்துப் பொறித்த

தகடுகளை தொண்டர்கள் தாங்களே மாட்டிக்கொண்டனர். இப்போராட்டத்துக்கு எதிராக அரசாங்கம் எவ்வித நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை.

தியாகி நடராசன் கொலை (1957 பெப்ரவரி 4)

சுதந்திர தினமான பெப்ரவரி 4 ஆம் திகதியை துக்கதினமாகக் கொண்டாடும்படியும் கடைகளை அடைத்துக் கறுப்புக் கொடிகளைப் பறக்கவிடும்படியும் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி கோரிக்கை விட்டது. தமிழரசு வாலிப முன்னணி இதில் தீவிரமாகச் செயற்பட்டது. பெண் தொண்டர்கள் திருமதி. கோமதி வன்னியசிங்கம் தலைமையில் திறக்கப்பட்ட கடைகளின் முன்னால் சத்தியாக்கிரகம் செய்தனர். காரைநகரில் திருமதி. நாகம்மா வேலுப்பிள்ளை தலைமையில் பஸ் வண்டிகளின் முன் படுத்து சத்தியாக்கிரகம் செய்தனர். திருகோணமலையில் சிங்களவரின் ஆதிக்கத்திலிருந்த மரக்கறிக் கடைக்கருகில் உள்ள கம்பத்தில் கறுப்புக்கொடி கட்ட நடராசன் என்ற இளைஞன் ஏறியபோது, மறைந்து நின்று சிங்களவர் ஒருவர் துப்பாக்கியால் சுட இளைஞன் வீழ்ந்து இறந்தார்.

அமைச்சர்கள் வருகையும், கறுப்புக்கொடி ஆர்ப்பாட்டமும், பகிஸ்கரிப்பும்

தனிச்சிங்களச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட நாள் முதல் அரசாங்க அமைச்சர்கள் வடக்கு - கிழக்கிற்குச் செல்லத் தயாராகினர். உதவி அமைச்சர் எம்.பி.டி. சொய்ஸா யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையின் வருடாந்த மாநாட்டுக்கு வர ஆயத்தமானார். தனிச்சிங்களக் கொள்கையை தமிழ் மக்களுக்கு விளக்கப்போவதாகவும் அறிக்கை விட்டார். அவர் யாழ்ப்பாணம் புகையிரத நிலையத்தில் வந்திறங்கிய போது அவருடைய மோட்டார் வண்டியை நகரவிடாது தொண்டர்கள் அவரது வண்டியின் முன் படுத்துக்கொண்டனர். பொலிஸார் தொண்டர்களை தாக்கியும் தூக்கியும் அப்புறப்படுத்தினர். மாநாடு நடைபெறவிருந்த நகர மண்டபமானது உதவி அமைச்சரின் வரவை எதிர்க்கும் மக்களால் நிரப்பப்பட்டு காணப்பட்டது. மாநாட்டில் அமைச்சர் பேசமாட்டார் என உறுதியளித்த பின்னரே மக்கள் விலகிக்கொண்டனர்.

அமைச்சர் நண்பகல் புகை வண்டியிலேயே கொழும்பு திரும்பினார். கிழக்கு மாகாணம் சென்ற கல்வி அமைச்சர் தகநாயக்கவுக்கும் பலத்த எதிர்ப்புக் கிடைத்தது. மருதமுனையில் அவரின் காருக்கு செருப்பு வீசப்பட்டது. மந்திரியின் கார் வந்தபோதும்

கறுப்புக்கொடி காட்டப்பட்டது. நிதி அமைச்சர் ஸ்டான்லி டி செய்ஸா உட்பட ஆறு அமைச்சர்கள் மன்னாருக்கு சென்றபோது அங்கு கறுப்புக்கொடி ஆர்ப்பாட்டம் நடைபெற்றது.

பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் (1957 யூலை 26)

முன்னர் தீர்மானித்தது போலவே 1957 ஓகஸ்ட் 20 அகில இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி போராட்டத்துக்காக ஆயத்தமாகியது. தமிழ்பேசும் மக்களின் பலத்த எதிர்ப்பைக் கண்ட பண்டாரநாயக்கா தமிழரசுக் கட்சியுடன் சமரசத்துக்கு வர முயற்சி செய்தார். பல இரவுகள் இரு தரப்புக்கும் பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்ற பின்னர் 1957 யூலை 26 ஆம் திகதி நள்ளிரவு பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது.

1957 ஓகஸ்ட் 20 ஆம் திகதி சத்தியாக்கிரகத்தைத் தடுக்கும் முகமாகவே ஒப்பந்தம் செய்ய பண்டாரநாயக்கா இணங்கினார். தமிழ்மொழியை இலங்கையின் சிறுபான்மையோரின் மொழியாக அங்கீகரிப்பது என்றும், சிங்களம் அரசுகளும் மொழி என்பதைப் பாதிக்காத வகையில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழியாக தமிழ்மொழி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்றும், வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ் பேசுவோரல்லாத சிறுபான்மையோருக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமென்றும், பிரதேச சபைகளை உருவாக்கி அதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்படுமென்றும் ஒப்பந்தத்தில் கூறப்பட்டிருந்தது.

குறிப்பாக விவசாயம், கூட்டுறவு, குடியேற்றம், கல்வி, சுகாதாரம், கைத்தொழில், மீன்பிடி சமூகசேவை, மின்சாரம், நெடுஞ்சாலைகள் தொடர்பான அதிகாரங்கள் வழங்கப்படும் எனக் கூறப்பட்டது. மேலும் இரண்டு பிரதேச சபைகள் இணைந்து செயற்படுவதற்கும் இடமளிக்கப்படும் எனக் கூறப்பட்டது. குடியேற்றங்கள் தொடர்பான அதிகாரங்கள் பிரதேச சபையிடம் இருக்கும் எனவும் கூறப்பட்டது.

தமிழரசுக் கட்சி சிறப்பு மாநாடு - மட்டக்களப்பு (1957 யூலை 27, 28)

திருமலைத் தீர்மானத்தின் போராட்டம் தொடர்பான இறுதிப் பிரகடனத்தை விடுப்பதற்காக மட்டக்களப்பில் 1957 யூலை 27, 28 திகதிகளில் சிறப்பு மாநாடு கூட்டப்பட்டது. மாநாடு ஆரம்பிப்பதற்கு முதல்நாள் இரவு ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தானதால் போராட்டப் பிரகடனத்துக்கான மாநாடு, ஒப்பந்தத்தை பரிசீலிக்கும் மாநாடாக மாறியது.

ஒப்பந்தம் தொடர்பாக காரசாரமான விவாதம் நடைபெற்றபோதும் ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்த ஏகமானதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. பின்வரும் காரணங்களுக்காக ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

1. வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் அரசாங்க உதவியுடன் நடைபெற்ற சிங்களக் குடியேற்றம் ஒப்பந்தத்தினால் உடனடியாக நிறுத்தப்படும்.
2. தேசிய சிறுபான்மையோரின் மொழியாக 'தமிழ்' உத்தியோக அங்கீகாரம் பெறும்.
3. தமிழே வடக்கு - கிழக்கு மாகாண நிர்வாக மொழியாக இருக்கும்.
4. நாட்டின் எப்பாகத்திலும் தமிழ் மக்கள் தம் கருமங்களை அரசாங்கத்தோடு தமிழில் ஆற்றவும், தம் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ்மொழியில் கல்வியூட்டி தமிழ்ப் பண்பாட்டில் வளர்க்கவும் உள்ள உரிமை பாதுகாக்கப்படும்.
5. பிரதேச சபைகள் சட்டத்தின் மூலம் பெருமளவு பிரதேச சுயாட்சி மக்களுக்கு வழங்கப்படும்.

ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னரும், இணைப்பாட்சிக்கு உட்பட்ட மொழிவாசிச் சுயாட்சித் தமிழ் அரசு அல்லது அரசுகளை நிறுவுவது, நாடு முழுவதிலும் சிங்களம் மற்றும் தமிழுக்கு சமமான அந்தஸ்தை வழங்குவது, அனைவருக்கும் குடியரிமையை உறுதி செய்வது போன்ற கோரிக்கைகளை கட்சி தொடர்ந்து வலியுறுத்தியது. இது இடைக்கால தீர்வையொழிய இறுதித் தீர்வு அல்ல எனவும் கூறப்பட்டது. ஐக்கியதேசியக் கட்சி ஒப்பந்தத்தைக் காரசாரமாக எதிர்த்தது. 'முதல் அடி' என்ற தலையங்கத்தில் துண்டுப்பிரசுரத்தை வெளியிட்டது. அதில் "பண்டாரநாயக்கா வடக்கு - கிழக்கைத் தமிழர்களுக்கு விற்றுவிட்டார்" எனப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டது.

ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா கண்டி யாத்திரை செல்லும் போது இம்புல் கொடையில் அரச சக்திகளினால் அவ் யாத்திரை முறியடிக்கப்பட்டது. எஸ்.டி. பண்டாரநாயக்காவே இதில் முன்னணி வகித்தார். ஒப்பந்தத்தை அமுலாக்க அரசு எந்த முயற்சியும் செய்யாமலிருந்தது (எட்டு மாதங்களாக).

மறுபக்கத்தில் சிங்கள ஸ்ரீ பதித்த இலக்கத் தகடுகள் உள்ள பஸ்களை அரசாங்கம் வடக்கு - கிழக்குக்கு அனுப்ப முயற்சி செய்த வேளை அகில இலங்கைத்

தமிழரசுக் கட்சி சிங்கள ஸ்ரீ எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை மீளவும் ஆரம்பித்தது. வடக்கு - கிழக்கில் உள்ள பஸ் வண்டிகளில் உள்ள இலக்கத் தகடுகள் தொண்டர்களால் தமிழ் 'ஸ்ரீ'யாக மாற்றப்பட்டது. முதல் இலக்கத் தகட்டை மாற்றும் போராட்டத்தை செல்வநாயகம் தானே ஆரம்பித்து வைத்தார். இதனை எதிர்க்கும் வகையில் சிங்களத் தீவிரவாதிகள் தென்னிலங்கையில் தமிழ்ப்பெயர்களை தார்பூசி அழித்தனர்.

1958 ஏப்ரல் 8 இல் பிக்கு எக்ஸ்த் பெரமுனவின் சார்பில், பண்டாரநாயக்காவின் வீட்டுக்கு முன் ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறியுமாறு பௌத்தப் பிக்குகள் சக்தியாக்கிரகம் இருத்தனர். சுகாதார மந்திரி விமலா விஜயவர்தன இதற்கு நேரடி ஆதரவு வழங்கினார். பண்டாரநாயக்கா அவர்களின் முன்னாலேயே ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறிந்தார். அன்றைய தினமே பாராளுமன்றத்திலும் அதனை அறிவித்தார். சிங்கள 'ஸ்ரீ' பொறித்த பஸ் வண்டிகள் மீண்டும் தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் ஓடுமென்றும், அவற்றை மாற்ற முற்படுபவர்கள் மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமென்றும் அறிவிக்கப்பட்டது.

இதற்கிடையில் மலைநாட்டில் சிங்களத் தீவிரவாதிகள் தமிழ் எழுத்துகளைத் தார்பூசி அழித்ததை தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் எதிர்த்தனர். இப்போராட்டத்தின் போது பொலிஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததில் பொகவந்தலாவையைச் சேர்ந்த பிரான்சிஸ், ஐயாவு என்ற இரு தொழிலாளர்கள் மரணமடைந்தனர். கொலையுண்டவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் வகையில் 1958 ஏப்ரல் 05 சனிக்கிழமை வடக்கு - கிழக்கு எங்கும் ஹர்த்தால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. செனற் சபைக்கு தமிழரசுக் கட்சியின் சார்பில் ஜி. நல்லையா என்ற ஓடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தார் ஒருவர் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

1958 ஏப்ரல் 10 இல் சிங்கள 'ஸ்ரீ' பொறித்த பஸ் வண்டிகள் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் ஓடத் தொடங்கும் போது தொண்டர்கள் தமிழ் 'ஸ்ரீ'யை மாற்றும் முயற்சியைத் தொடர்ந்தனர். பொலிஸாருக்கு அறிவித்தபின் யாழ் பஸ் நிலையத்தில் ஜி. நல்லையா, சிறிதரன், அமிர்தலிங்கம் ஆகியோர் தமிழ் 'ஸ்ரீ'யை எழுதியபோது பொலிஸாரால் கைது செய்யப்பட்டனர். தொடர்ந்து பெண்கள் உட்பட நூற்றுக்கும் மேற்பட்டோர் கைது செய்யப்பட்டு நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டனர். அவர்களுக்குச் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

பண்டாரநாயக்காவின் தேசியமயக் கொள்கை

பண்டாரநாயக்கா தனியார் நிறுவனங்கள் பலவற்றைத் தேசிய மயமாக்கினார். பஸ் போக்குவரத்து, காப்புறுதி, பொற்றோலியம் என்பன தேசியமயமாக்கப்பட்ட போது தமிழரசுக்கட்சி அவற்றினை ஆதரித்தது. அதேவேளை நெற்காணிச் சட்டம், பாடசாலைகள் தேசியமயம், அந்நியப் படைத்தளங்கள் தேசியமயம் என்பவற்றை எதிர்த்தது. தேசியமயம் என்ற பெயரில் சிங்களமயமாக்கல் இடம்பெற்றமையே எதிர்ப்பிற்கான காரணமாகும்.

தமிழரசுக் கட்சியின் 6 ஆவது மாநில மாநாடு

1958 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 23, 24, 25 ஆம் திகதிகளில் ஒப்பந்தம் ரத்துச் செய்யப்பட்டு தொண்டர்கள் கைது, சிங்களவரின் தமிழ் அழிப்பு இயக்கம் வளர்ச்சியடைதல், பலாத்காரச் சம்பவங்கள் வளர்ச்சி போன்ற கொந்தளிப்பு நிலையிலேயே மாநாடு கூட்டப்பட்டது. இராசவரோதயம் மாநாட்டின் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவ்வேளையில் மட்டக்களப்பிலிருந்து மாநாட்டுக்கு வந்த பிரதிநிதிகள் பொலநறுவையில் தாக்கப்பட்டனர். மட்டக்களப்பில் இருந்து வந்த புகைவண்டியும், சதியினால் தடம்புரளச் செய்யப்பட்டது. இதனால் ஒரு தமிழ்ப் பொலிஸ் உத்தியோகத்தரும் பொது தமிழ் மகன் ஒருவரும் மரணமடைந்தனர். போராட்டத்தை 1958 ஓகஸ்ட் 20 இல் மீண்டும் ஆரம்பிப்பது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இராசவரோதயம், செல்வநாயகம், வன்னியசிங்கம், செ. இராசதுரை, அமிர்தலிங்கம் என்போர் தலைமையில் போராட்டக் குழு ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டது. அரசியல் அமைப்புப் பற்றிய பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவில் தமிழரசுக் கட்சி பங்குபற்றுவதில்லை எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1958 இனக்கலவரம்

வவுனியா மாநாடு முடிகின்ற தறுவாயில் நாடெங்கிலும் தமிழர்களுக்கு எதிரான கலவரம் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. வடக்கு - கிழக்குக்கு வெளியே இருந்த தமிழர்கள் பாதுகாப்போடு தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் இருந்த சிங்களவர்களும் ஆத்திரமடைந்த மக்களால் தாக்கப்பட்டனர். அரசு காலம் கடந்து அவசரகாலச் சட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்து இராணுவத்தை சேவைக்கு அழைத்துக் கலவரத்தை நிறுத்தியது.

**கந்தையா
சண்முகலிங்கம்**

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வூதியை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

சமூகவியலும் மானிடவியலும்: சான்றுகளின் அடிப்படையில் சமூக உலகம் பற்றி ஆராயும் கற்கைத் துறைகள்

பகுதி

1

1920களில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி என்ற பெயரில் கொழும்பு நகரில் ஓர் உயர்கல்வி நிறுவனம் தாபிக்கப்பட்டது. இக்கல்லூரி லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் இளங்கலை/ விஞ்ஞானப் பட்டப்படிப்புக்கு வெளிவாரி பரீட்சார்த்திகளான இலங்கை மாணவர்களைத் தயார்ப்படுத்தும் கல்வி நிறுவனமாகச் செயற்பட்டது. 1942 இல் இக்கல்லூரி இலங்கைப் பல்கலைக்கழகமாக மாற்றப்பட்டு தனித்து இயங்க ஆரம்பித்தது. காலப்போக்கில் நாட்டின் பிறபகுதிகளிலும் பல்கலைக்கழகங்கள் தாபிக்கப்பட்டன. இலங்கையில் பல்கலைக்கழக முறை (University System) ஒன்று உருவாகியது. இம்மாற்றங்கள் மேற்குறித்த மூன்று கற்கைத்துறைகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக அமைந்தன. 'இலங்கையின் வரலாறும், பொருளியலும், சமூகவியலும்' என்ற இத்தொடரில் இக்கற்கைத்துறைகளின் வளர்ச்சி பற்றிய மதிப்பீடுகள், முக்கிய ஆய்வாளர்களின் நூல்களினதும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளினதும் அறிமுகமும் விமர்சனமும், ஆய்வாளர்களின் கோட்பாட்டுப் பங்களிப்புகள் (Theoretical Contributions), அவர்களின் புலமைத்துறை வாழ்க்கை வரலாறு, மாணவர் பரம்பரைகளின் உருவாக்கம், அரசியல் - சமூக - பண்பாட்டு உயர்குழுக்களின் (Elites) உருவாக்கம் என்பன குறித்த பகுப்பாய்வுகளாக அமையும் கட்டுரைகள் பதிவிடப்படும்.

ஆங்கில மூலம்: காலிங்க ரியூடர் சில்வா மற்றும் சசங்க பெரேரா

லங்கைப் பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழு 2021 ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் மனிதப்பண்பியல் மற்றும் சமூக விஞ்ஞானங்களின் ஒரு நூற்றாண்டு

வரலாற்றை எடுத்துக்கூறும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் தொகுதியொன்றை வெளியிட்டது. இத்தொகுதியின் தலைப்பு ஆங்கிலத்தில் 'Beyond Boundaries: One Hundred Years of Humanities and Social Science in Sri Lankan Universities' என்பதாகும். 1921 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அன்று தொடக்கி வைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகக் கல்வி ஒரு நூற்றாண்டு காலத்தில் விழுதுகள் பல பரப்பி ஓர் ஆலமரம் போன்று இலங்கையின் பல்கலைக்கழக முறைமையாக உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது.

மேற்படி, நூற்றொகுப்பு இந்த ஒரு நூற்றாண்டு வளர்ச்சிகளைக் கொண்டாடுவதோடல்லாமல், குறைகளையும் நிறைகளையும், சாதனைகளையும் மதிப்பீடு செய்யும் ஆக்கமாகவும் விளங்குகிறது. இப்பெரு நூலைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்வதன் முக்கியத்துவத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, இத்தொகுப்பின் இரண்டாவது தொகுதியின் 7 ஆவது அத்தியாயமாக அமைந்துள்ள 'Sociology and Anthropology: Evidence Based Inquiry Into The Social World' என்னும் தலைப்பிலான கட்டுரையினைச் (பக்கம் 97-119) சுருக்கித் தமிழில் தரும் வகையில் இத்தமிழ்க் கட்டுரையை வரைந்துள்ளோம். இலங்கையில் சமூகவியல் கல்வி (மானிடவியல் உட்பட) தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சி பெற்ற வரலாறு ஆங்கில மூலக் கட்டுரையில் மிகச் சிறப்பாக பகுப்பாய்வு முறையில் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தமிழாக்கம் 'ஆசையால் அறையலுற்றேன்' என்னும் உணர்வால் தூண்டப்பெற்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

சமூகவியலும் சமூக மானிடவியலும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புடைய புலமைத்துறைகளாகும். இவை 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் தோன்றி வளர்ச்சி பெற்றன. தொடக்ககாலத்தில் சமூகவியல், ஐரோப்பாவினதும் வட அமெரிக்காவினதும் சமூக உருவாக்கங்களை (Social Formations) ஆராயும் துறையாக இருந்தது. சமூக மானிடவியல், ஐரோப்பிய நாடுகளின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட காலனி நாடுகளின் சமூகங்கள் பற்றிய ஆய்வாக, ஐரோப்பியர் அல்லாத (Non - European) சமூகங்கள் பற்றிய ஆய்வாக அமைந்தது. தொடக்ககாலத்தில் இவ்விரு துறைகளிற்கிடையே இருந்த பிரிவினை

ஐரோப்பாவிற்கு வெளியே உள்ள நாடுகளில் சமூகவியல், மானிடவியல் கல்வி அறிமுகமாகி வளர்ச்சியுற்றபோது பொருத்தமற்ற பிரிவினையாகவே தோன்றியது. ஏனெனில் இரண்டு கல்வித்துறைகளும் ஒரே சமூகத்தின் சமூகச் செயல்முறைகளை (Social Processes) ஆராய்வனவாக இருந்தன. வேறுபாடு அர்த்தமுடையதாக இருக்கவில்லை. ஆயினும் சில பல்கலைக்கழகங்கள் இந்த வேறுபாட்டைப் பின்பற்றுவதோடு, இவ்விரண்டிற்கும் தனித்தனித் துறைகளைத் தாபித்துள்ளன. மானிடவியல், பழங்குடியினர் சமூகங்களை ஆராய்வது. சமூகவியல் குடியான சமூக உருவாக்கங்களையும், செயல்முறைகளையும், சமூக நிலைமாற்றத்தையும் (Social Transformations) ஆராய்வதாக உள்ளது.

இலங்கையில் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு பாடத்துறையாக 1946 ஆம் ஆண்டில் சமூகவியல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பின்னர் சமூகவியல் கல்வி இலங்கையில் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட பொழுது, சமூகவியலின் ஓர் அங்கமாகவே சமூக மானிடவியல் வளர்ச்சி பெற்றது. இவை இரண்டினதும் எல்லைகள் தெளிவற்றனவாக அமைந்துள்ளன. சமூகவியல் பல்கலைக்கழகத்தில் அறிமுகமாக முன்னர், இலங்கைச் சமூகவியல் பற்றி ஆராயும் பழம்மரபு (Older Tradition) ஒன்று இருந்தது. பின்னர் இம்மரபு எவ்வாறு சமூகவியலுடன் இணைவுற்றது என்பது ஆராயப்பட வேண்டியது என்று யொனாதன் ஸ்பென்சர் (1990) குறிப்பிட்டுள்ளமை உற்று நோக்கத்தக்கது. ஆங்கிலக்கட்டுரை ஆறு உபதலைப்புகளைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. அவை வருமாறு:

1. தோற்றமும் வளர்ச்சியும்.
2. இக்கல்வித்துறைகள் சமூகத்திற்குச் செய்த பங்களிப்பு.
3. உலகுக்கு வழங்கிய பங்களிப்பு (Global Contributions).
4. எதிர்நோக்கிய சவால்கள்.
5. சர்வதேசப் பரிமாணமும், இந்தியாவோடு ஒப்பீடு செய்தலும் (International Dimension and Comparison with India).
6. எதிர்காலத்தை நோக்கிய பயணம்.

பல்வேறு வழிகளிலும் தேடித்தொகுத்த தகவல்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு, தமது சொந்த அனுபவத்தையும் கலந்து கட்டுரையாளர்கள் சுவாரசியமான முறையில் இக்கட்டுரையினை எழுதிச் செல்கின்றனர்.

தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

1948

இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு பாடநெறியாக அறிமுகம் செய்யப்பட்ட சமூகவியல் துறை ஒரு நேரான பாதையில் உறுதியாக முன்னேற்றம் பெற்றது என்று கூறமுடியாது. இத்துறையில் பல ஏற்ற இறக்கங்கள் ஏற்பட்டன. இந்த ஏற்ற இறக்கங்களை பல்வேறு கட்டங்களாக வகுத்து அடையாளம் காண முடியும்.

1. 1946 - 1960: இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் படிப்படியாக ஒரு தனித்த துறையாக இக்காலப்பகுதியில் தன்னைத் தாபித்துக் கொண்டது.
2. 1961 - 1980: இக்காலத்தில் இலங்கையின் சமூகவியலாளர்கள் ஏறக்குறைய அனைவரும் நாட்டைவிட்டு வெளியேறி மேற்குலகை நோக்கிச் சென்றனர். இந்த 'வெளியேற்றம்' (Exodus) சமூகவியல் துறையை நிலைகுலைய வைத்தது.
3. 1981 - 2000: இக்காலம் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் சமூகவியல் கல்வியில் மீள் எழுச்சியும் துரிதமான விரிவாக்கமும் (Recovery and Rapid Expansion) ஏற்பட்ட காலமாகும்.
4. 2001 - 2021: இக்காலத்தில் சமூகவியல் கல்வி ஒரு தளம்பலற்ற உறுதிநிலையைப் பெற்றது. கலைத்திட்ட விருத்தி (Curriculum Development) பல்துறைகளாகக் கிளை பிரிதலும் (Diversification), விரிவாக்கம் பெறுதலும் (Expansion) இக்காலத்தில் ஏற்பட்டன. இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பு (BA), பின்பட்டப்படிப்பு ஆகியவற்றில் ஆராய்ச்சியும், கற்பித்தலும் வளர்ச்சி பெற்றன.

மேற்குறித்த நான்கு கட்டங்களிலும் சமூகவியல் கல்வி எதிர்நோக்கிய சவால்களை அடுத்துப் பார்ப்போம்.

சமூகவியல் ஒரு கற்கைத்துறையாக உருவாக்கம் பெறுதல்

பொருளியல், புவியியல், அரசியல் விஞ்ஞானம் ஆகிய துறைகளோடு ஒப்பிடும்போது இலங்கையில் 'Liberal Arts Education' என்னும் கலைத்துறைக்கு சமூகவியல் மிகப் பிந்திவந்து சேர்ந்த துறையாகும் என எச்.எல். செனவிரத்தின (2017) குறிப்பிடுகிறார். 1921 - 1942 காலத்தில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் சமூகவியல், மானிடவியல் என்பனவும், அதனோடு தொடர்புடைய பாடங்களும் போதிக்கப்படவில்லை. 1946 இல் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட சமூகவியல், 1948 இல் ஒரு பாடமாக கற்பிக்கப்பட்டது என மேலே

குறிப்பிட்டோம். பின்னர் சமூகவியல், 1949 இல் ஒரு தனித்த துறையாக (Department) இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நிறுவப்பட்டது. இதன் தலைவராக பிறைஸ் றயன் (Bryce Ryan) என்னும் அமெரிக்கர் நியமிக்கப்பட்டார். றயன் தொடக்ககாலத்தில் இலங்கை அல்லது தென் ஆசியா பற்றிய ஆய்வாளர் என்ற வகையில் அறியப்பட்ட ஒருவராக இருக்கவில்லை. பிறைஸ் றயன் எத்தகைய சூழ்நிலையில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்துகொண்டார் என்ற வரலாறு தெளிவற்றதாகவே உள்ளது. அக்காலத்தில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் உபவேந்தராக இருந்த சேர்.ஐவர். ஜெனிங்ஸ் (இவரே முதலாவது உபவேந்தர்) அமெரிக்காவின் பேராசிரியர் ஒருவரை அழைத்துவந்து சமூகவியல் கல்வியை இலங்கையில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் எனக் கருதினார் போலும். பிறைஸ் றயன் அவர்களது வருகை, இலங்கையின் சமூகவியலில் அமெரிக்கச் சமூகவியலின் தாக்கம் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்தது. இலங்கை பிரித்தானியாவின் காலனியாக இருந்து வந்தபோதும் பிரித்தானியாவின் மானிடவியல் (British Anthropology) இலங்கையில் கால்பதிப்பதற்குப் பதிலாக அமெரிக்க சமூகவியல் பிறைஸ் றயன் ஊடாக இலங்கையில் கால்பதித்தது. பிரித்தானியாவின் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தினைச் சேர்ந்தவரான ஐவர் ஜெனிங்ஸ் இலங்கையின் பல்கலைக்கழகக் கல்வி முறைமையை பிரித்தானிய மாதிரியில் (British Model) உருவாக்கினார். சமூகவியல் துறையை அறிமுகம் செய்வதில் ஐவர் ஜெனிங்ஸ் புறநடையாகச் செயற்பட்டாரா என்ற வினா எழுகிறது. இது பற்றி எச்.எல். செனவிரத்தின 2017 இல் எழுதிய கட்டுரையொன்றில் ஒரு விளக்கத்தைத் தந்துள்ளார். ஐக்கிய இராச்சியத்தில் சமூகவியலை பொருளியலின் உபதுறையாக, அதற்குக் கீழ்வரும் ஒரு கல்வித்துறையாக (Subordinate Component of Economics) கருதும் மரபு இருந்து வந்தது. லண்டன் பொருளியல் பள்ளியில் (London School of Economics) இவ்வாறுதான் சமூகவியல் புகுந்துகொண்டது. அந்த மரபையே ஐவர் ஜெனிங்ஸ் இலங்கையிலும் பின்பற்றினார். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல், பொருளியல் துறை மாணவர்கள் சமூகவியலில் சிறப்புத் தேர்ச்சிக்கான படிப்பை மேற்கொண்டனர்.

பிறைஸ் றயனைத் தொடர்ந்து 1949 ஆம் ஆண்டில் முறே ஸ்ராஸ் (Murray Straus) என்ற அமெரிக்கர் சமூகவியல் துறையில் இணைந்துகொண்டார். முறே ஸ்ராஸ் சமூக உளவியலில் சிறப்புத் தேர்ச்சியுடையவர். இவரது வரவும் இலங்கையின் சமூகவியலில் அமெரிக்காவின் தாக்கம் அழுத்தம் பெறக் காரணமாயிற்று. முறேயைத் தொடர்ந்து அவரின்

மனைவி யக்குலின் (Jacqueline) அவர்களும் சமூகவியல் துறையில் ஆசிரியராக இணைந்துகொண்டார்.

பிறைஸ் நயன் சமூகவியல் கல்விக்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட போது தொடக்கவுரை (Inaugural Address) ஒன்றை நிகழ்த்தினார். அந்த உரை பின்னர் 'University of Ceylon Review' என்ற அக்கால ஆய்விதழில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. பிறைஸ் நயன் அவ்வரையில் சமூகவியல் முழுமையான அனுபவவாத அடிப்படைகளில் (Empirical Foundations) நிறுவப்பட வேண்டிய ஓர் ஆய்வுத்துறையெனக் கூறினார். அவரது கூற்றொன்றைக் கீழே தந்துள்ளோம்.

சேர். ஐவர் ஜென்னிங்ஸ்
Image Source - commons.wikimedia.org

"The future of sociology lies in a well-founded programme of empirical knowledge. This will be different from the old philosophical approach to understanding social reality. I am not devaluing the importance of social theory. But it is important that theories are built in facts and not pure conjecture" (பக். 100).

இதன் தமிழாக்கம் வருமாறு:

"சமூகவியல் ஆய்வு அனுபவம்சார் அறிவு என்ற அடித்தளத்தில் கட்டமைக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று, அத்தகையதொரு வேலைத்திட்டம் எதிர்காலத்தில் அதன் முன்னேற்றத்திற்கு உதவக் கூடியதாக இருக்கும். சமூக யதார்த்தத்தை பழைய மெய்யியல் நோக்கில் விளக்கவோ, புரிந்துகொள்ளவோ முடியாது. நான் சமூகக் கோட்பாடு ஒன்றின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதாகக் கருதவேண்டாம். கோட்பாடுகள் உண்மையான நேர்வுகளின் (Facts) ஆதாரத்தில் கட்டமைக்கப்பட வேண்டும். அவை வெறும் ஊகங்களின்படி கட்டமைக்கப்படுவன அல்ல" (Ryan, 1949, P. 81).

நயன் இலங்கையின் சமூகவியல் கல்விக்கு வழங்கிய முக்கிய பங்களிப்பு கிராமிய ஆய்வுகள் (Village Studies) என்பதைத் தொடக்கி வைத்தமையாகும். இலங்கையின் கிராமங்கள் பற்றிய ஆய்வில் அவர் தன் மாணவர்களை ஈடுபடுத்தினார். 1948 - 1952 காலத்தில் செயற்படுத்தப்பட்ட இத்திட்டம் றொக்கபெல்லர் நிறுவனத்தின் (Rockefeller Foundation) நிதி உதவியோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பிறைஸ் நயன் 'Sinhalese Village' (சிங்களக் கிராமம்) என்னும் நூலின் (1958) முன்னுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார். "இலங்கைச் சமூகம், அதன் பண்பாடு என்பன பற்றிய அடிப்படைக் கூறுகளைத் தெரிந்துகொள்ளும்

நோக்குடன் கிராமிய ஆய்வுத்திட்டம் தொடக்கப்பட்டது. இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அவர்களின் சொந்த நாட்டவர்களான கிராம மக்களின் வாழ்க்கையோடு நெருக்கமாகப் பரிச்சயம் செய்து கொள்வதற்கான ஒரு கருவியாகவும் இது அமைந்தது. இலங்கையில் இதுவரை நவீன சமூகவியல் பண்பாட்டு மானிடவியல் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இத்திட்டம் கிராமங்கள் பற்றிய 'Baseline Studies' ('ஆரம்ப ஆய்வும் தொடக்கப் புள்ளியுமான விசாரணை' என்ற பொருள் உடைய தொடர்) ஆக வடிவமைக்கப்பட்டன (Ryan, 1958, P.5)."

நயனின் 'Sinhalese Village' நூலின் பின்னிணைப்பாக 22 பிரசுரங்கள் அட்டவணையிடப்பட்டன. கிராமிய ஆய்வுகள் வேலைத்திட்டத்தின் பெறுபேறாக அவரது 'நவீன இலங்கையில் சாதி' (Caste in Modern Ceylon) என்னும் முன்னோடியான ஆய்வு நூல் 1953 இல் வெளியிடப்பட்டது. இன்னொரு நூலான 'Sinhalese Village' என்ற நூல் பிறைஸ் நயனின் இலங்கை மாணவர்களில் இருவரான L.D. ஜெயசேன, D.C.R. விக்கிரமசிங்க ஆகியோருடன் இணைந்து அவரால் எழுதப்பட்டது. இது 1958 இல் வெளியிடப்பட்டது. நயன் SocioCultural Regions of Ceylon (1950) எனும் கட்டுரையில் இலங்கையை சமூக பண்பாட்டு வலயங்களாக வகைப்படுத்தி காட்டினார். அவரின் இந்த வகைப்படுத்தல் பிராந்திய அடிப்படையிலான வேறுபாடுகளை எடுத்துக்காட்டியதோடு, இலங்கையில் பிராந்தியத் திட்டமிடலுக்கு (Regional Planning) ஒரு வழிகாட்டியாகவும் அமைந்தது. ஆயினும் பிறைஸ் நயனின் கிராமிய ஆய்வுகள் திட்டம் அவர் எதிர்பார்த்தது போன்று இலங்கையின் எதிர்கால ஆய்வுகளுக்கும் சமூகப் பகுப்பாய்விற்குமான ஆதாரமான தளமாக அமையவில்லை. இதற்கான காரணங்கள் பலவாகும். இந்த ஆய்வுத்திட்டத்தில் தொடர்ச்சி (Continuity) இருக்கவில்லை. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பதவி வகித்தவர்கள் சிலர் இத்திட்டம் தொடரப்படுவதை விரும்பவில்லை, அதற்குத் தடைபோட்டனர். பிறைஸ் நயனின் ஆய்வு முறையியலை ஏற்றுக்கொள்ளாத இவர்கள் வேறான ஆய்வு முறையியலை முன்வைத்து, அதன்படி சமூக ஆய்வைச் செய்தல் வேண்டும் எனக் கூறினர். இச்சர்ச்சைகள் பற்றி இக்கட்டுரையில் பிற்தொரு பகுதியில் எடுத்துக்கூறவுள்ளோம்.

எஸ்.ஜே. தம்பையா

இலங்கையின் சமூகவியல் வளைவுகளும் நெளிவுகளும் கொண்ட பாதையில் பயணித்த போதும் பிறைஸ் நயன் தொடக்கிவைத்த அனுபவவாத மரபின் (Empirical Tradition) தொடர்ச்சியை நயனின் மாணவரான எஸ்.ஜே. தம்பையாவின் 'பாததும்பற' பகுதியைப் பற்றிய ஆய்வில் காணலாம். பாததும்பறவின் இரத்த உறவுக்குடும்ப முறைக்கும், நில உடமைக்கும் (Kinship and Land Tenure) இடையிலான தொடர்பு பற்றிய எஸ்.ஜே. தம்பையா எழுதிய புகழ்பெற்ற ஆய்வினை, நோயல் இன்ஸ்டிரியூற் ஓவ் அந்திரோபொலொஜி நிறுவனத்தின் பருவ இதழ் (Journal) 1958 இல் வெளியிட்டது. இலங்கையில் சமூகவியல் படிப்பை மேற்கொண்டவரும், பட்டதாரி மாணவராகப் பயிற்சியைப் பெற்றவருமான ஒருவர் சர்வதேசப் புகழ் பெற்ற ஆய்விதழில் தனது கட்டுரையைப் பிரசுரித்தமைக்கான காலத்தால் முந்திய முன்னோடிப் பிரசுரமாக இக்கட்டுரை அமைந்தது. 1961 இல் எட்மன்ட் லீச் (Edmund Leach) 'Pul - eliya' (பூல்எலிய) என்ற நூலை எழுதினார். தம்பையாவின் பாததும்பற பற்றிய ஆய்வின் செல்வாக்கு (Influence) பூல்எலிய ஆய்வில் வெளிப்படுத்தப்பட்டதெனலாம். பூல்எலிய நூலில் எட்மன்ட் லீச், இரத்த உறவுமுறை (Kinship) என்பதை, இரத்த உறவு விதிகளை அல்லது சமூகத்தில் சட்டப்படியாக ஏற்கப்பட்ட நியமங்களை (Jural Norms) மட்டும் கொண்டு விளக்கிப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. இரத்த உறவுமுறை நில உடைமையில் (Land Ownership) ஆதாரம் கொண்டுள்ளது என்ற கருத்தை வலியுறுத்தினார். நில உடைமை, பொதுவான ஓரிடத்தில் வசித்தல் (Common Residence) என்பனவும் இரத்த உறவுமுறையும் பிணைப்புடையனவாம் உள்ளன என்பதை லீச் தெளிவுபடுத்தினார்.

1957 இல் என்.கே சர்க்கார் மற்றும் எஸ்.ஜே. தம்பையா இணைந்து எழுதிய The Disintegrating Village (சிதைவுறும் கிராமம்) என்ற நூல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வெளிவந்தது. என்.கே. சர்க்கார் இந்தியப் பொருளியலாளர், புள்ளிவிபரவியல் அறிஞர். அவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல்துறைப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றினார். தம்பையா இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் துறை விரிவுரையாளராக இருந்தார். பொருளியல், சமூகவியல் என்ற இரு துறைகளின் கூட்டு முயற்சியாக 'பாததும்பற' பகுதியில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வின் பெறுபேறாக 'சிதைவுறும் கிராமம்' நூல் வெளியாயிற்று. இந்நூல் கண்டி மாவட்டத்தின் பாததும்பற பகுதியின் சமூக, பொருளாதார நிலைமைகள் பற்றிய ஆய்வாகும். இந்த ஆய்வில் சமூக மதிப்பீட்டு ஆய்வு முறை (Social Survey

Research Method) பிரயோகிக்கப்பட்டது. இங்கு நடத்தப்பட்ட கள ஆய்வில் தம்பையாவும் அவரது மாணவர்களும் பங்குபற்றினர். மாணவர்கள் கள ஆய்வு உதவியாளர்களாகப் பங்கேற்றனர். இந்த ஆய்வு முன்னர் பிறைஸ் நயன் அறிமுகம் செய்திருந்த ஆய்வு முறையியலின் தொடர்ச்சியாக அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரட்மன் வீரக்கோன்

பிரட்மன் வீரக்கோன் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியலைக் கற்ற முதலாவது அணி மாணவர்களுள் ஒருவர். இவர் பின்னர் இலங்கையின் சிவில் சேவையில் சேர்ந்து, மிக உயர்ந்த பதவிகளை வகித்த ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். அவர் இலங்கையின் ஐந்து ஜனாதிபதிகளின் செயலாளராகக் கடமையாற்றியவர் என்ற சிறப்பைப் பெற்றார். பிரட்மன் வீரக்கோன் எச்.எல். செனவிரத்தினவிற்கு அளித்த நேர்காணலில் (2917, பக். 107) தமது அணியில் சமூகவியலைக் கற்றவர்களாக 10 மாணவர்கள் இருந்தனர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமது அணி மாணவர்கள் சமூகவியலின் மூன்று வெவ்வேறு துறைகளைத் தேர்வு செய்து படித்ததாகவும், 'ஆய்வு முறைகள்' (Research Methods) அவற்றுள் ஒன்றாக இருந்ததெனவும் பிரட்மன் வீரக்கோன் குறிப்பிட்டார். ஸ்டான்லி தம்பையா பழைய சமூகவியல் மாணவர்களில் ஒருவர். அவர் சமூகவியல் துறையில் உதவி விரிவுரையாளராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். பின்னர் அவர் கொர்ணல் பல்கலைக்கழகத்தில் (Cornell University) மாணிடவியலில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றார். அவர் கொர்ணல் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்விகற்ற காலத்தில் பிறைஸ் நயனும் அங்கு பணியாற்றினார்.

ரால்ப் பீரிஸ் வருகை

பிறைஸ் நயன், 1948 - 1952 காலத்தில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றினார். அவர் சமூகவியல் துறையின் பேராசிரியராக இருந்த காலத்தில், 1951 இல், இலங்கையர் மூவரை உதவி விரிவுரையாளர்களாக நியமித்தார். ரால்ப் பீரிஸ், எஸ்.ஜே. தம்பையா, எல்.சி. அருட்பிரகாசம் என்போரே அம்மூவராவார். இவர்களுள் எஸ்.ஜே. தம்பையாவும், எல்.சி. அருட்பிரகாசமும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியலைப் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள். ரால்ப் பீரிஸ் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் பட்டத்தை பெற்றவர். ரால்ப் பீரிஸ் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் பட்டம் பெற்ற பின்னர், லண்டன் பொருளியல் பள்ளியில் (LSE) சேர்ந்து 1945 - 1950 காலத்தில் அங்கு கல்விகற்றுச் சமூகவியல்

கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர். பிறைஸ் நயன் 1952 இல் விலகிச் சென்றதும் ரால்ப் பீரீஸ் சமூகவியல் துறையின் பிரதம நிர்வாகியாகப் பொறுப்பேற்றார். அவர் 1953 இல் விரிவுரையாளர் தரம் - II இற்குப் பதவி உயர்த்தப்பட்டார். அதன் பின்னர் 1955 இல் விரிவுரையாளர் தரம் - I இற்குப் பதவி உயர்த்தப்பட்டதோடு, சமூகவியல் துறையின் தலைவராக (Head of the Department of Sociology) நியமிக்கப்பட்டார். இலங்கையில் சமூகவியல் கல்வி

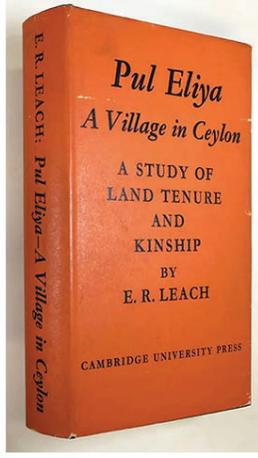

Image Source - www.commoncrowbooks.com

நிறுவனமயப்படுத்தப்படுவதற்கு ரால்ப் பீரீஸ் பலவகையிலும் பங்களிப்பைச் செய்தார். அவர் பொருளியல் பட்டப்படிப்பில் இருந்து வேறாகத் தனித்துவமான பட்டப்படிப்பாக சமூகவியல் கல்வியை மாற்றினார். இரண்டாவதாக இலங்கைச் சிவில் சேவைப் பரீட்சைக்குச் சமூகவியலை ஒரு பாடமாகக் கற்றவர்கள், மதிப்புமிக்க நிர்வாக சேவையில் சேர்ந்துகொள்ள முடிந்தது. அத்தோடு, சமூக சேவைகள் திணைக்களம், சிறுவர் பாதுகாப்பு நலன்புரி சேவைத் திணைக்களம், கிராம அபிவிருத்தி திணைக்களம் போன்ற அரச திணைக்களங்கள் பலவற்றில் சமூகவியலைக் கற்றவர்கள் வேலைவாய்ப்புப் பெறுவதற்கு வழிவகுத்தார். இதன்மூலம் இத்திணைக்களங்களின் சேவைகளின் தரம் உயர்வதற்கு வழிவகுத்தார். பின்னர் ரால்ப் பீரீஸ் திட்டமிடல் அமைச்சில் ஆலோசகராக பணியாற்றிய போது சமூகவியல் மாணவர்கள் திட்டமிடல் சேவையில் (Planning Service) சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வழிவகுத்தார். அவரது சுயசரிதையைக் கூறும் கட்டுரையில் (1988) குறிப்பிட்டிருப்பது போல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் புகழ்பெற்ற பருவ இதழான 'Ceylon Journal of Historical and Social Studies' வெளியிடப்படுவதற்கு காரணமானவராக இருந்தார். ரால்ப் பீரீஸ் அவர்களின் பங்களிப்புப் பற்றி எச்.எல். செனவிரத்தின பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் கல்வியின் நிறுவகர் (Founder) என ரால்ப் பீரீஸ் அவர்களைக் குறிப்பிட முடியாது. ஆயினும் சமூகவியல் பட்டப்படிப்பின் (Degree Programme) நிறுவகர் பெருமை அவருக்கே உரியது. இல்லாவிடில் பொருளியல் துறையின் 'எடுபிடிகள்' என்ற நிலையிலேயே சமூகவியல் கல்வி நிலை பெற்றிருக்கும் (செனவிரத்தின, 2017, பக். 115).

கலைத்திட்டம்

ரால்ப் பீரீஸ் அவர்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட சமூகவியல் பட்டப்படிப்பின் முதல் அணி மாணவர்கள் 12 பேரில் ஒருவராக எச்.எல். செனவிரத்தின சேர்ந்துகொண்டு 1957 - 1959 காலத்தில் கல்வி கற்றார். அவர் எழுதிய 2017 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட 'Sociology At the University of Ceylon' (Social Affairs, Vol.07) என்ற கட்டுரையில் தம் அணியைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் எட்டு பாடங்களைப் படிக்க வேண்டி விதிக்கப்பட்டிருந்தது எனக் குறிப்பிடுகிறார். அவற்றுள் நான்கு பாடங்கள் பின்வருவனவாகும்.

1. சமூகக் கட்டமைப்பின் கூறுகள்.
2. சமூக நிர்வாகம்.
3. ஒப்பீட்டுச் சமூக நிறுவனங்கள் (Comparative Social Institutions).
4. சமூகவியல் கோட்பாடுகளும் முறைகளும் (Sociological Theories and Methods).

சமூகவியல் மாணவர்கள் பொருளியல் துறையின் பொருளியல் பட்டப்படிப்புப் பாடங்களான,

அ. அரசியல் சமூகக் கோட்பாடு

ஆ. புள்ளிவிபரவியல்

ஆகிய இரு பாடங்களையும் கற்றனர். அத்தோடு 'சமூக உளவியல்' என்ற பாடத்தை கல்வியியல் துறையின் J.E. ஜெயகுரிய அவர்களிடமும், 'இலங்கை வரலாறு' என்ற பாடத்தை வரலாற்றுத் துறையினரிடமும் சமூகவியல் மாணவர்கள் கற்றனர். இறுதி ஆண்டில் சமூகவியல் துறையினால் குறிப்பிடப்படும் கட்டுரைத் தலைப்புகளில் ஏதாவது ஒன்றைத் தெரிவு செய்து ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையொன்றை எழுதிச் சமர்ப்பிக்குமாறும் மாணவர்கள் வேண்டப்பட்டனர். மேற்கண்டவாறு சமூகவியல் மாணவர்கள் பல்சங்கமப் பண்புடைய (Multidisciplinary Character) கலைத்திட்டம் ஒன்றிற்கு அமையப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டனர். அக்கால மாணவர்களில் பலர் அரச நிர்வாக சேவையில் சேரும் விருப்பம் உடையவர்களாக இருந்தபடியால், சமூகவியல் கற்கும் மாணவர்கள் அரச நிர்வாக முறையின் அடிப்படைக்கூறுகளை அறிந்துகொள்வதற்கு உதவுக்கூடியதாக 'சமூக நிர்வாகம்' (Social Administration) என்ற பாடத்தை ஒரு பாடமாகத் தாம் சேர்த்துக்கொண்டதாக ரால்ப் பீரீஸ் பின்னாளில் எழுதிய கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

பகுதி

2

ரால்ப் பீரீஸ் அவர்கள் தனக்குக் கிடைத்த மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளங்களை உபயோகித்து நாட்டின் தேவைகளுக்கேற்ற முறையில் சமூகவியல் பாடநெறி ஒன்றை வகுத்து, அதனைச் செயற்படுத்தினார். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு அவரின் பங்களிப்பு போற்றுவதற்குரியது.

ரால்ப் பீரீஸ் அவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் துறையில் சேர்வதும் பின்னர் அடிக்கடி பதவி விலகுவதுமாக இருந்தார். இது சமூகவியல் கல்வித்துறையின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக அமைந்தது. 1958 செப்டம்பர் மாதம் ரால்ப் பீரீஸ் 'யுனெஸ்கோ' நிறுவனத்தின் பதவியை ஏற்று இந்தியாவில் பணி செய்வதற்காக தனது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் பதவியைத் துறந்தார். பின்னர் 1961 இல் இலங்கைக்கு மீண்டும் வந்து சமூகவியல் துறையின் பேராசிரியர் பதவியை (Professor and Chair of Sociology) ஏற்றுக் கொண்டார். பின்னர் அதே ஆண்டில் தமது பதவியில் இருந்து விலகினார். இலங்கை அரசினால் கொண்டுவரப்பட்ட 'Higher Education Act 1967' (உயர்கல்விச் சட்டம் 1967) என்ற சட்டத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து, அவர் பதவி விலகியதாகக் கூறப்படுகிறது. மீண்டும் அவர் யுனெஸ்கோவில் 'பிராந்திய அபிவிருத்தி' (Regional Development) என்னும் விடயம் குறித்த நிபுணராகக் கடமையாற்றினார். 1972 இல் மீண்டும் சமூகவியல் துறையின் பேராசிரியர் பதவியில் இணைந்துகொண்டார். பின்னர் சில மாதங்கள் கழித்து, அதே ஆண்டில் தனது பதவியில் இருந்து விலகி பாங்கொக் நகரில் அமைந்திருந்த 'Asian Development Institute' (ஆசிய அபிவிருத்தி நிறுவனம்) என்ற நிறுவனத்தில் பதவியேற்றுக் கொண்டார். செனவிரத்தின அவர்கள் ரால்ப் பீரீஸ் அவர்களை இலங்கைப் பல்கலைக்கழக முறைமையின் 'The Most Resigned Person' என நகைச்சுவையாகக் குறிப்பிடுகிறார். ரால்ப் பீரீஸ் அவர்களின் புலமைத்துறை வாழ்க்கை ஓரிடத்தில் நிலைத்து நிற்காத, அங்கும் இங்குமாக இடம்மாறும் தன்மையுடையதாக இருந்தது. இதை அவர் தனது வாழ்க்கைச் சரிதக் கட்டுரையிலே குறிப்பிட்டும் இருக்கிறார். இதற்கான காரணம், ஆசியாவில் சமூகவியல், தராண்மை மறுப்பு சூழலில் (Illiberal Asian Environment) புகுத்தப்பட்டது; அச்சூழலுக்கு அவர் தன்னைத் தகவமைத்துக்கொள்ள மறுத்தார் என்று கருதலாம் (பீரீஸ், 1969). ஆயினும் இந்தியா, யப்பான், பிலிப்பைன்ஸ், தென்கொரியா ஆகிய நாடுகள் அந்தச் சூழ்நிலையையும் மீறிச் சமூகவியலில் முன்னேறியுள்ளதைக் காணலாம். இக்கட்டுரையில் நாம்

இந்தியாவின் உதாரணம் குறித்துப் பின்னர் கருத்துரைக்கவுள்ளோம்.

ரால்ப் பீரீஸ் அவர்களின் செயல்திட்டங்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக அமைந்த இரண்டாவது விடயம் அவர் கிராமிய ஆய்வுகள் என்ற ஆய்வு அணுகுமுறைக்கு எதிரான மனப்பான்மை கொண்டவராக இருந்தமையாகும். அவரது 'Antivillage Study' மனப்பாங்கு காரணமாக அவர் பிறைஸ் றயான் தொடக்கி வைத்த திட்டத்தின் பயனாகத் தொடரப்பட்ட முக்கியமான மானிடவியல் ஆய்வுகளை நிராகரிக்கத் தொடங்கினார். அவரது 'கிராமிய ஆய்வு எதிர்ப்பு' மனப்பாங்கு அவரது பிரசித்தி பெற்ற 'Sinhala Social Organisation: Kandyan Period (1956)' நூலில் வெளிப்பட்டது. அவர் கண்டிய சமூகத்தை, அந்நூலில் முழுமையுடைய வரலாற்று நோக்கில் (Holistic Historical Approach) அணுக முற்பட்டார். இவற்றைவிட பிறைஸ் றயான் அவர்களோடு பீரீஸ் முரண்பட்டதற்கு இன்னொரு தனிப்பட்ட காரணமும் இருந்தது. 1951 இல் ரால்ப் பீரீஸ் சமூகவியல் துறைக்குள் நுழைவதை பிறைஸ் றயான் விரும்பவில்லை. 'கலாநிதிப் பட்டத்தை பெற்றிருந்த தன்னை உதவி விரிவுரையாளராகவே அவர் நியமித்தார்; விரிவுரையாளர் (Lecturer) பதவிக்கு நேரடியாக நியமிக்கவில்லை' என்ற சந்தேகம் அவர் மனதில் இருந்துள்ளது. அவரது கட்டுரையில் இருந்து ஒரு மேற்கோள் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

"1951 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் துறையின் தலைவராக இருந்த அமெரிக்கப் பேராசிரியர் ஒருவரின் எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் நான் உதவி விரிவுரையாளராக நியமிக்கப்பட்டேன். தரங்கெட்ட கிராமப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த அவர் தனக்கு வரலாற்றில் அல்லது கோட்பாட்டில் (History or Theory) விருப்பம் கிடையாது என எனக்குக் கூறினார். அவரது பிரதான நோக்கம் மாணவர்களைக் கொண்டு தரவுகளைத் திரட்டுவதற்காக (Data Collection) நிதி உதவியைப் பெற்றுக்கொள்வதுதான். மாணவர்களுக்கு வினாக்கொத்துகளைக் (Questionnaires) கொடுத்து தரவுகளை அவர் திரட்டுவார். இந்த வகையான அசட்டுத்தனமான அனுபவவாதத்தில் (Naïve Empiricism) சிக்கிக்கொள்ள எனக்கு விருப்பமில்லை. ஆராய்ச்சிக்காக எனக்கு நிதி உதவிகள் கிடைப்பதும் இல்லை. எனக்கு மட்டுமல்ல குறைவிருத்தி நாடுகளின் பெரும்பான்மையான புலமையாளர்களும் இப்பிரச்சினையை எதிர்நோக்குகின்றனர். இது பற்றி நான் பிறிதோரிடத்திலும் குறிப்பிட்டுள்ளேன்' (பீரீஸ், 1988: பக் - 18).

1960 ஆம் ஆண்டில் பீரீஸ் அவர்கள் 'Ceylon Journal of Historical and Social Studies' என்ற பருவ இதழில் ஒரு

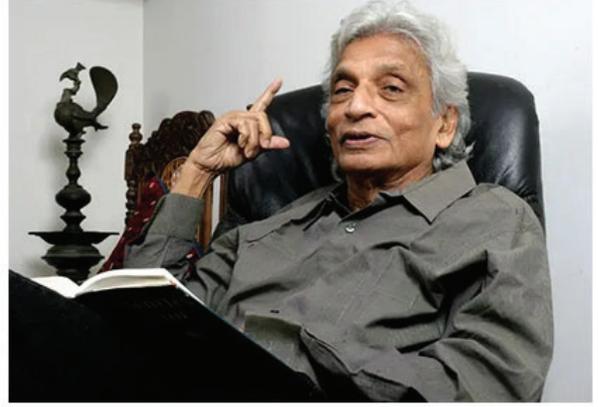
கட்டுரையைப் பிரசுரித்தார். இக்கட்டுரையில் அவர் எட்மன்ட் லீச் எழுதிய 'பூல் எலிய' (Pul - Eliya) என்ற நூல் பற்றி விமர்சனம் செய்து எழுதினார். ஒரு கிராமத்தில் நடத்திய ஆய்வின் முடிவுகளை முழுச் சமூகத்திற்கும் பொதுமைப்படுத்துதல் (Generalisation) தவறு என்ற வாதத்தை ரால்ப் பீரில் முன்வைத்தார். எழுத்தறிவற்ற சமூகங்களின் (Non - literate Societies) ஆய்வு முடிவுகளை இலங்கை போன்ற எழுத்தறிவு வளர்ச்சி பெற்ற சமூகத்திற்குப் (Literate Society) பிரயோகிக்க முடியாது எனவும் அவர் குறிப்பிட்டார். லீச் அவர்களின் இனவரைவியல் அணுகுமுறை (Ethnographic Approach) முறையியல் குறைபாடு உடையது என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

ரால்ப் பீரில் அவர்களின் விமர்சனத்திற்கு எட்மன்ட் லீச் பதிலிறுக்கும் வகையில் தமது எதிர்வினையைப் பதிவு செய்தார். தனது இனவரைவியல் அணுகுமுறை செறிவானதொரு ஆய்வு முறை (Intensive Research Method) எனவும், கள ஆய்வு மூலம் முதல் நிலைத் தரவுகள் நேரடியாகத் தனது ஆய்வின் போது பெறப்பட்டன எனவும் அவர் தெரிவித்தார். வரலாற்று முறை ஆய்வில் (Historical Research) ஆய்வாளர் கள ஆய்வின் போது பெறப்படுவது போன்ற முதல் நிலைத்தரவுகளைப் பெற முடியாது. ஆய்வாளருக்கு இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளே (Secondary Data) கிடைக்கின்றன. அவை நம்பத்தகுந்தனவல்ல என லீச் விளக்கம் அளித்தார்.

ரால்ப் பீரில் அவர்களுக்கும் எட்மன்ட் லீச் அவர்களுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற இவ்விவாதம் ஓர் உண்மையைத் தெளிவுபடுத்தியது. ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டதொரு ஆய்வு முறைதான் சரியானது என்று கூறி அம்முறையிலேயே மிகையான அக்கறையைச் செலுத்துவதை விட்டு, வெவ்வேறு ஆய்வு முறைகளின் குறைநிறைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்துப் பொருத்தமான முறையியலைத் தேர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இலங்கைச் சமூகத்தின் சமூக மெய்மையை (Social Reality) நன்கு புரிந்துகொள்வதற்குரிய சிறந்த முறையியலாக ரால்ப் பீரில் அவர்களின் வரலாற்று முறையியல் வகுக்கப்படவில்லை. ஆகையால் கிராமிய ஆய்வுகளின் அனுபவவாத அணுகுமுறை (Empirical Approach) பயனுள்ள மாற்று முறையியலாக அமைந்ததை மறுப்பதற்கு இயலாது.

கணநாத் ஓபயசேகர

இலங்கையின் முதல் தலைமுறைச் சமூகவியலாளர்கள்/ மானிடவியலாளர்கள் வரிசையில் கணநாத் ஓபயசேகர அவர்கள் முக்கியமானதொரு இடத்தைப் பெறுகின்றார். அவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில

கணநாத் ஓபயசேகர

Image Source - www.nytimes.com

இலக்கியத்தைச் சிறப்புப் பாடமாக கற்றுப் பட்டம் பெற்றவர். 1955 ஆம் ஆண்டு அவர் தனது பட்டப்படிப்பை முடித்தார். 1956 முதல் 1959 வரை அவர் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் வாஷிங்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்விகற்று மானிடவியலில் முதுகலைமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றார். 1959 இல் அவர் இலங்கைக்குத் திரும்பி வந்து, சமூகவியல் பிரிவில் உதவி விரிவுரையாளராக இணைந்துகொண்டார். அவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் (பேராதனை) சமூகவியல் பிரிவில் சேர்ந்த போது அப்பிரிவு சிறந்த நிலையில் இருந்தது. ரால்ப் பீரில், எஸ்.ஜே. தம்பையா, லக்ஷி ஜயசூரிய ஆகிய மூவர் அங்கே கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் மூவரும் புதிதாக கலாநிதிப் பட்டங்களைப் (Ph.D) பெற்ற புலமையாளர்களாக இருந்தனர். அவர்களோடு இணைந்துகொண்ட கணநாத் ஓபயசேகர சமூகவியல் பிரிவை சிறப்புமிக்க நிலைக்கு உயர்த்துவதற்கு உதவினார். குறிப்பாக ஓபயசேகரவும், எஸ்.ஜே. தம்பையாவும் மானிடவியல் கல்வியின் மேம்பாட்டிற்கு அரும்பணியாற்றினர். மாத்தளை மாவட்டத்தின் 'லக்கல பள்ளேகம' (Laggala Pallegama) என்னும் ஒதுக்குப்புறமான பிராந்தியத்தில் இனவரைவியல் ஆய்வைக் களப் பணிமூலம் ஆரம்பித்தனர். கணநாத் ஓபயசேகர பட்டதாரி மாணவனாக ஆங்கில இலக்கியத்தைப் பயின்று கொண்டிருந்த காலத்திலேயே இலங்கையின் கிராமங்கள் பலவற்றிற்குச் சென்று பத்தினி வழிபாடு பற்றிய தகவல்களைத் திரட்டிய அனுபவம் உடையவர். இக்காரணத்தால் அவர் மானிடவியலில் பின்பட்டப் படிப்பை மேற்கொள்ளும் ஆர்வமுடையவராக இருந்தார். அவரின் இந்த ஆர்வத்தை தூண்டி வளர்த்த ஆங்கிலப் பேராசிரியர் லுடொவைக் (Ludowyk) ஊக்கமும் ஆதரவும் வழங்கினார். 1960 ஆம் ஆண்டு

கணநாத் ஓபயசேகர வாஷிங்டன் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று அங்கு 1964 ஆம் ஆண்டு வரை கலாநிதிப்பட்ட ஆராய்ச்சிப் படிப்பைத் தொடர்ந்தார். அவர் வாஷிங்டன் செல்வதற்கு முந்திய குறுகிய காலத்திற்குள் சமூகவியல் மாணவர்களுக்கு, தென்னாசியாவின் சமூகவியல் (Sociology of South Asia), சமயத்தின் சமூகவியல் (Sociology of Religion) ஆகிய இரு பாடங்களைக் கற்பித்தார். இவ்விரு பாடங்களின் படிப்பை அவரே தொடக்கி வைத்தார். 1956 இல் அவர் கலாநிதிப் பட்டப் படிப்பை முடித்துத் திரும்பிய போது 'இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் - பேராதனை' என்ற பெயர் மாற்றம் பெற்று, பேராதனை வளாகம் தனித்த பல்கலைக்கழகமாக இயங்க ஆரம்பித்திருந்தது. இவர் பணியாற்றிய காலத்தில் இக்கட்டுரையின் ஆசிரியர்களில் ஒருவரான காலிங்க ரியூடர் டி சில்வா, அவரின் மாணவராகக் கற்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். ஓபயசேகரவின் கற்பித்தல் முறையினால் அவரது மாணவர்கள் பெரிதும் கவரப்பட்டனர். அவர் இலங்கைச் சமூகமும் பண்பாடும் குறித்த புதிய பார்வையை வழங்கினார். உலகமட்டத்தில் சமகாலத்தில் நடைபெறும் புதிய ஆய்வுகளையும், விவாதங்களையும் மாணவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அவர் அடிக்கடி உலகின் பல்வேறு இடங்களுக்கும் ஆய்வுகள் தொடர்பாகப் பிரயாணம் மேற்கொண்டபடி இருந்தார். இதனால், மாணவர்களுக்கு அவரைச் சந்திப்பதே அரிதானதாக இருந்தது. ஆயினும் பேராதனைக்கு திரும்பி வந்து பணியாற்றும் சந்தர்ப்பங்களில் மாணவர்களோடும், பிற ஆய்வாளர்களோடும் நெருக்கமாக உறவாடும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார். அவர் மாணவர்களுக்கு மஞ்சள் தாளில் அச்சிட்ட விரிவுரைக் குறிப்புகளை விநியோகிப்பார். இவ்விரிவுரைக் குறிப்புகளால் மாணவர்கள் பெரும் பயன் பெற்றனர்.

கவர்ச்சிமிக்க ஆளுமையையும், சர்வதேச மட்டத்தில் இலங்கையின் அறிவாளி என்ற புகழையும் பெற்றிருந்த ஓபயசேகர, சமூகவியல் கல்வியின் மேம்பாட்டுக்கு ஆற்றிய பணிகள் போற்றத்தகுரியன. நாட்டார் சமயம், ஆயுர்வேத வைத்தியம், அரசியல் வன்முறை, தேசியவாதம் எனப் பல்வேறு புதிய துறைகளில் ஆய்வுகளை அவர் நிகழ்த்தினார். அவர் ஆய்வு முறையியலில் பண்பியல் ஆய்வினைப் (Qualitative Research) புகுத்தினார். மக்ஸ் வெபர், சிக்மன்ட் பிராய்ட் ஆகியோரின் கோட்பாடுகளையும், அண்மைக்காலத் தோற்றப்பாட்டியல் கோட்பாட்டாளர்களின் (Phenomenological Theorists) கருத்துகளையும் தன் ஆய்வுகளில் பிரயோகித்தார். சமூக யதார்த்தத்தை (Social Reality) சரியாகப் புரிந்துகொள்வதற்கேற்ற கோட்பாட்டு

மாதிரிகளை (Theoretical Models) அவர் அறிமுகம் செய்தார். சர்வதேச மட்டத்தில் புகழ்பெற்ற ஆய்வாளர்களாக வெளிநாடுகளில் பணிபுரிந்த இலங்கை ஆய்வாளர்களுள், தமது பணி ஓய்வின் பின்னர் இலங்கைக்குத் திரும்பி வந்து, இலங்கையில் நிரந்தரமாக வாழ்ந்து தம் பணியைத் தொடர்ந்தவர்களில், கணநாத் ஓபயசேகரவும் ஒருவராவார். அவர் சிங்கள சமூகத்தின் சமூக வரலாற்றைக் (Social History) கூறும் ஏட்டுச்சுவடிகளையும் பழைய நூல்களையும் (இவை 'Kadaim and Vitti Pol' என்ற சொற்களால் அழைக்கப்படுவன) ஆராய்ந்து ஆய்வுகளை வெளியிட்டார். ஊவா - வெல்லச பகுதிகளின் 'வேடர் சமூகம்' (VDDA) பற்றியும் முக்கியமான நூல் ஒன்றை இவர் வெளியிட்டார். கணநாத் ஓபயசேகரவின் ஆய்வுகள் சமூகப் பிரச்சினைகள், குறைவிருத்தி, இளைஞர் அமைதியின்மையும் கிளர்ச்சிகளும் ஆகியவற்றுக்கான தீர்வுகள் பற்றியனவாக அமையாமல், சமூக பண்பாட்டு உலகம் (Social and Cultural World) பற்றிய புரிதலை இலக்காகக் கொண்டமைந்தன.

இலங்கையின் முதல் தலைமுறைச் சமூகவியலாளர்களின் வெளியேற்றம்

1950களில் இலங்கையின் சமூகவியலாளர்கள் பலர் மேற்கு நாடுகளை நோக்கி இடம்பெயரத் தொடங்கினர். இவ்வாறு ஆரம்பித்த சமூகவியலாளர்களின் வெளியேற்றம் (Exodus) தென்னிலங்கையில் 1970களில் ஏற்பட்ட இளைஞர் கிளர்ச்சிகள், அவற்றைத் தொடர்ந்து 1980களில் ஆரம்பித்த யுத்தம் என்பனவற்றால் வேகம் பெற்றது. சமூகவியல் துறையை விட்டு வெளியேறிச் செல்லுதல் 1950 - 1980 காலத்தில் வெளிப்படையாகப் புலப்பட்ட ஒரு விடயமாக இருந்தது. இலங்கையின் முக்கிய சமூகவியலாளர்கள் அனைவருமே நாட்டை விட்டு வெளியேறி, இக்காலத்தில் வட அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளிலும் பிற இடங்களிலும் பதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டனர். இது ஏன் நிகழ்ந்தது? இதனால் இலங்கையில் சமூகவியல் கல்விக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு எத்தகையது என்பது பற்றி முறையாக இதுவரை ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. ரால்ட் பீரிஸ் அவர்கள் தாம் ஏன் வெளியேறினேன் என்பது பற்றி அவரின் நினைவுக் குறிப்புகளாக அமைந்த கட்டுரையில் (1998) குறிப்பிட்டுள்ளார். இலங்கையில் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள், பேராசிரியர்கள் என்போருக்குக் கிடைக்கும் சம்பளம் உலக நாடுகளோடு ஒப்பிடுகையில் மிகவும் குறைவு எனவும், தென்னாசிய நாடுகளோடு ஒப்பிடும் போது கூட இலங்கையில் பல்கலைக்கழகப் புலமையாளர்களின் சம்பளம் குறைவு எனவும், தாம்

வெளியேறியதற்கு அதுவும் ஒரு காரணம் எனவும் ரால்ப் பீரிஸ் குறிப்பிட்டார். இலங்கையில் சிங்கள, தமிழ் தேசியவாதங்கள் மிகத்தீவிரமாக எழுச்சி பெற்றன; இளைஞர் கிளர்ச்சிகளும் ஏற்பட்டன. பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்டது. இவையும் விரிவுரையாளர்களாகும், பேராசிரியர்களாகும் வெளியேற்றத்துக்கு காரணங்களாகும். தம்பையா அவர்கள் 1958 இல் கல்லோயாவில் கலகம் ஏற்பட்ட போது அதில் சிக்கிக் கொண்டார். அதனால் ஏற்பட்ட கசப்பான அனுபவம், அவரின் மனதில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. 1986 இல் பிரச்சினைகள் அதிகரித்த போது தம்பையா நாட்டை விட்டு வெளியேறினார். இது பற்றி அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். கருத்தியல் ரீதியான அதிதீவிர மோதல்கள் இடம்பெறும் சூழ்நிலையில் புறநிலையான சமூக ஆய்வுகளைச் செய்வதற்கான அறிவியல் சுதந்திரம் (Intellectual Freedom) இருப்பதில்லை என்பதை சமூகவியலாளர்களின் வெளியேற்றம் எடுத்துக்காட்டியது.

நாட்டை விட்டு வெளியேறிய சமூகவியலாளர்களில் பலர், இலங்கை பற்றிய ஆய்வுகளில் தமக்கிருந்த ஆர்வத்தைத் தொடர்ந்தனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. அவர்கள் வெளிநாடுகளில் தமக்குக் கிடைத்திருந்த நிதி வளங்களைப் பயன்படுத்தி இலங்கை பற்றிய ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்தனர். இதனை விட வெளிநாடுகளில் இருந்த ஆய்வாளர்களுக்குக் கிடைத்த தாரணமைவாதச் சூழ்நிலையின் (Liberal Atmosphere) சுதந்திரம் ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்குத் துணையாக அமைந்தது. உதாரணமாக கணநாத் ஓபயசேகர, ஐக்கிய அமெரிக்காவில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த போது, இலங்கை பற்றிய திருப்பு முனையான ஆய்வுகள் பலவற்றை வெளியிட்டார். 1970கள் தொடக்கம் வட அமெரிக்கா, ஐரோப்பா ஆகிய தேசங்களின் பல்கலைக்கழகங்களில் இலங்கையின் சமூகவியலாளர்களும், வெளிநாட்டு அறிஞர்களும் இணைந்து அரிய பல ஆய்வுத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தி இலங்கை பற்றிய ஏராளமான ஆய்வுகளை வெளியிட்டு வளம் சேர்த்தனர். எலிசபெத் நிசான் அவர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரையொன்றில் (1987) இது பற்றி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. வேறு பல ஆய்வாளர்களும் இது பற்றி எழுதியுள்ளனர்.

இலங்கையின் சமூகவியலாளர்களாலும், வெளிநாட்டு அறிஞர்களாலும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட இச்சமூகவியல் அறிவு இலங்கையில் பெரும் தாக்கம் எதனையும் ஏற்படுத்தவில்லை. இதற்குப் பல

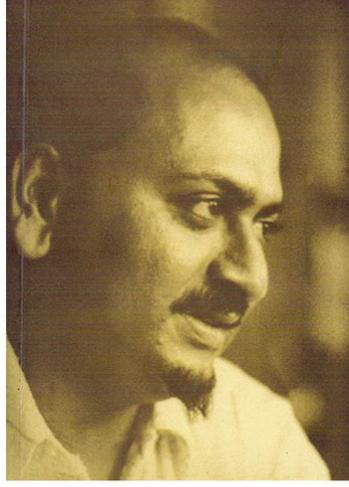
காரணங்கள் உள்ளன. இலங்கையில் பொதுவாக உயர் கல்வியின் தரம் தாழ்ந்து வருவதும், ஆய்வுகளின் தராதரம் வீழ்ச்சியடைவதும் ஒரு காரணம் ஆகும். புதிய தலைமுறைக் கல்வியாளர்கள் பலருக்குப் போதிய ஆங்கிலப் புலமை இன்மையால் அவர்களுக்கு இந்த உயராய்வுகளைப் படித்து அறிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் இருக்கவில்லை. சசந்த குணதிலக போன்ற தீவிர தேசியவாதிகள் மேற்கத்தைய ஆய்வாளர்களுக்கு எதிரான மனநிலையை உருவாக்குவதிலும், அவ்வாய்வுகளைக் கொச்சைப்படுத்துவதிலும் ஈடுபட்டனர். இதனால் அவ்வாய்வுகள் கவனிக்கப்படாமல் போயின.

இலங்கையின் பல்கலைக்கழகங்களில் 1980 இற்கு முற்பட்ட காலத்தில் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட சமூகவியலாளர்கள் போதிய எண்ணிக்கையில் இருக்கவில்லை. இதனால், பிற்துறைகளைச் சேர்ந்தோர் பல்கலைக்கழகங்கள் சிலவற்றின் சமூகவியல் துறையை நிர்வகித்து, சமூகவியல் பாடநெறிகளை அப்பல்கலைக்கழகங்களில் நடத்துவதற்கு உதவினர். இவர்களுள் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் திலக். ஹெட்டி ஆராய்ச்சி, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் W.M. சிறிசேன, சிறி ஜெயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகத்தின் நந்தசேன ரட்ணபால, றுகுணு பல்கலைக்கழகத்தின் M.U.A. De சில்வா ஆகியோர் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியவர்கள். கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் 1969 இல் சமூகவியல் துறை தாபிக்கப்பட்டது. மல்சிறி டயஸ், I.V எதிரிசிங்க ஆகிய இருவரும் இத்துறையைப் பொறுப்பேற்று வழிநடத்தினர். பின்னர் லக்சிறி ஜயசூரிய இத்துறையின் முதலாவது பேராசிரியராக நியமனம் பெற்றார். 'சமூகக்கொள்கையும் சமூக நலனும்' (Social Policy and Social Welfare) என்னும் சிறப்புத்துறையில் நிபுணத்துவம் பெற்றவரான லக்சிறி ஜயசூரிய கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் துறையின் வளர்ச்சிக்கு உதவினார். அவர் சில ஆண்டுகள் கழிந்த பின் பதவியில் இருந்து விலகி மேற்கு அவுஸ்திரேலியப் பல்கலைக்கழகத்தில் கடமையாற்றச் சென்றார். 1977 1978 காலத்தில் ரால்ப் பீரிஸ் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் துறைப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றிய பின் உடல்நலக் குறைவு காரணமாக 54 வயதிலேயே பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுக்கொண்டார். இதன் பின்னர் புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்த மூவர் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் துறையை பலமான அடித்தளத்தில் கட்டமைப்பதற்கு உதவினர். யோ. வீரமுண்ட (Joe Weeramunda) நியுடன் குணசிங்க, I.V

எதிரிசிங்க ஆகியோரே அம்முவராவார். யோ. வீரமுண்ட ஆங்கில இலக்கியத்தைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்றுப் பட்டம் பெற்ற பின்னர், ஐக்கிய அமெரிக்காவிற்குச் சென்று மானிடவியலைக் கற்று அத்துறையில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றுத் திரும்பினார். அவர் 1977 இல் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் 'சமூகவியலும் சமூக நலனும்' துறையில் விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்து கொண்டார். நியூடன் குணசிங்க சசெக்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர். இவரும் இக்காலத்தில் இலங்கைக்கு திரும்பி வந்து பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றினார். அவர் இலங்கையில் சமூகம் பற்றிய பகுப்பாய்வில் மார்க்சிய வரைசட்டத்தைப் (Marxist Framework) புகுத்தினார். இலங்கையில் செயல்வாதமும் வெபரியமும் சார்புடைய வரைசட்டங்கள் (Functionalist and Weberian Frameworks) நன்கு வேரூன்றி இருந்த பின்புலத்தில் நியூடன் குணசிங்கவின் மார்க்சிய ஆய்வுகள் புதிய திருப்பமாக அமைந்தன. அவர் 1970களின் பிற்பகுதியில் சமூகவியல் துறையில் இணைந்து கொண்டார். கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராக இருந்தபோது 1988 இல் அவர் திடீரென மரணமடைந்தார். அவரது மரணம் ஓர் பேரிழப்பாகும். தற்பொழுது கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் துறையில் பல புலமையாளர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். அவர்கள் யாவரும் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் சமூகவியலையும் மானிடவியலையும் கற்று உயர் பட்டங்களைப் பெற்றவர்களாய் உள்ளனர்.

1980கள் தொடக்கம் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் சமூகவியல் கல்வி துரிதமாக விரிவாக்கம் பெற்று வளர்ச்சியடைதல்

1980க்குப் பிந்திய காலத்தில் இலங்கையின் பல்கலைக்கழகங்கள் பலவற்றில் சமூகவியலுக்கும், மானிடவியலுக்குமான கல்வித்துறைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அவை விரிவாக்கம் பெற்றன. இதனால், பல நன்மைகள் விளைந்தன. பொதுக் கலைப்பட்ட வகுப்பில் சமூகவியலை ஒரு பாடமாகப் படிக்கும் மாணவர்கள், அதனைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்போர், பின்பட்ட ஆய்வு மாணவர்கள் என மூன்று

நியூடன் குணசிங்க

Image Source - www.colombotelegraph.com

நிலைகளிலும் மாணவர்கள் தொகை அதிகரித்தது. இப்பாடநெறிகள் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் என்னும் மும்மொழிகளிலும் நடத்தப்பட்டன. பின்பட்டப் படிப்பை வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் கற்ற விரிவுரையாளர்கள் பலர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் பணியாற்றத் தொடங்கினர். சமூகவியல் கல்வி கிளை பிரிந்து பல்துறை சார்ந்ததாக வளர்ச்சி பெற்றதோடு மாணவர்கள் மத்தியில் விருப்புக்குரிய கற்கைத் துறையாயிற்று. இளைஞர் கிளர்ச்சி, இனக்கலவரங்கள், குற்றச் செயல்கள் அதிகரித்தல், பிறழ்வு நடத்தை ஆகிய சமூகப் பிரச்சினைகள் பற்றிச் சமூகவியல் மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கப்பட்டது. இதனால் மாணவர்கள் இத்துறை கல்வியால் ஈர்க்கப்பட்டனர். சிறி ஹெட்டிகே (Siri Hettige) 1981 ஆம் ஆண்டில் சிறி ஜயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகத்தில் பதவி நியமனம் பெற்றார். பின்னர் இவர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு இடம் மாறினார். சிறி ஹெட்டிகே அவுஸ்திரேலியாவின் மொனாஷ் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியலிலும் மானிடவியலிலும் கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றவர். அதேபோன்று காலிங்க ரியூட் சில்வா அவர்களும் மொனாஷ் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் மானிடவியல் ஆகிய இருபாடங்களையும் கற்றுக் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றார். அவர் 1982 ஆம் ஆண்டு நாடு திரும்பினார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் துறையில் பதவியேற்றார். இவ்விருவரும் குறிப்பிடத்தக்கவொரு மாற்றத்தைத் தொடக்கி வைத்தனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து பலர் இவ்வாறு வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் பெற்ற பயிற்சியுடன் நாடு திரும்பி விரிவுரையாளர் பதவிகளை ஏற்றினர்.

1980களில் சமூக ஆராய்ச்சியில் (Social Research) ஈடுபட்ட ஆய்வாளர்களின் கவனம் பழைய மரபுவழிப்பட்ட விடயப் பொருட்களான இரத்த உறவுமுறை (Kinship), சாதி, நில உரிமை, சமயம் ஆகிய விடயங்களை விடுத்துப் புதிய விடயங்களான இனத்துவம் (Ethnicity), பாலினம் (Gender), தேசியவாதம் ஆகியவற்றின் மீது திரும்பியது.

இவ்வாறு சமூகவியல் ஆய்வின் விடயப்பரப்பு விரிவாக்கம் பெற்றதோடு, 1980 இற்குப் பிந்திய காலத்தில் சமூகவியலைப் பல்கலைக்கழகங்களில் கற்கும் மாணவர்களின் தொகையும் அதிகரித்தது.

அட்டவணை 1

இலங்கையின் பல்கலைக்கழகங்களின் சமூகவியல் துறைகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் 1987/88 மற்றும் 2021

பல்கலைக்கழகம்	ஆசிரியர்கள்		விகிதாசார உயர்வு
	1987/88	2021	
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்	11	23	109
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்	N.A	6	-
யாழ்ப்பாணம்	2	6	209
களனி	2	12	500
பேராதனை	13	19	46
ரஜரட்ட	N.A	8	-
உருகுணை	4	13	225
சப்பிரகமுவ	N.A	12	-
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்	N.A	5	-
சிறி ஜெயவர்த்தனபுர	7	11	57
மொத்தம்	39	115	195

அட்டவணை 2

இலங்கையின் பல்கலைக்கழகங்களில் சமூகவியலைக் கற்கும் மாணவர்கள் தொகை

பல்கலைக்கழகம்	பட்டப்படிப்பு (B.A)		பின்பட்டப்படிப்பு	
	2021	1987	2021	
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்	176	482	15	95
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்	N.A	816	N.A	N.A
யாழ்ப்பாணம்	26	400	N.A	6
களனி	65	587	N.A	358
பேராதனை	750	1000	24	300
ரஜரட்ட	N.A	945	N.A	N.A
உருகுணை	169	251	-	-
சப்பிரகமுவ	N.A	140	N.A	5
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்	N.A	500	N.A	N.A
சிறிஜெயவர்த்தனபுர	601	1134	15	271
மொத்தம்	2396	5121	54	1035

(N.A - தகவல் இல்லை.)

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக முறைமையில் 1987க்கும் 2021க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் சமூகவியல்/மானிடவியல் துறைகளின் ஆசிரியர்கள் தொகையில் 200% அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. இந்த அதிகரிப்பு பேராதனையில் 46% ஆகவும், களனிப் பல்கலைக்கழகத்தில் 500% ஆகவும் இடத்திற்கிடம் வேறுபட்டது. 1987/88 காலத்திற்குப்பின் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களான கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், ரஜரட்ட பல்கலைக்கழகம், சப்பிரகமுவ பல்கலைக்கழகம், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் ஆகிய நான்கு பல்கலைக்கழகங்களிலும் சமூகவியல் பிரிவுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இப்புதிய பல்கலைக்கழகங்களில் சமூகவியலைக் கற்பிப்பதற்கான ஆசிரியர் பற்றாக்குறை இருந்தபோதும் இப்பிரிவுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுச் செயற்பட்டன. பழைய பல்கலைக்கழகங்களான பேராதனை, கொழும்பு, சிறி ஜயவர்த்தனபுர ஆகிய பல்கலைக்கழகங்களின் ஆசிரியர்கள் சிலர் இப்புதிய பல்கலைக்கழகங்களின் சமூகவியல் துறைகளில் சேர்ந்து கொண்டனர்.

சமூகவியலை பல்கலைக்கழகங்களில் கற்கும் மாணவர்கள் தொகை 1987/88 இல் 2396 ஆக இருந்தது. 2021 இல் இத்தொகை 5121 ஆக அதிகரித்தது. இந்த அதிகரிப்பு 1147 வீதமாகும். பேராதனையில் 750 ஆக இருந்த மாணவர் தொகை 1000 ஆகவும் (33% அதிகரிப்பு), யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் 26 ஆக இருந்த தொகை 400 ஆகவும் (1438% அதிகரிப்பு) உயர்ந்தது. சமூகவியல் பின்பட்டப் படிப்பு மாணவர்களின் தொகையில் இக்காலத்தில் 1817% அதிகரிப்புக் காணப்பட்டது. களனி, பேராதனை, சிறி ஜயவர்த்தனபுர ஆகிய மூன்று பல்கலைக்கழகங்களிலும் கூடியதொகை மாணவர்கள் சமூகவியல் பின்பட்டப் படிப்புக் கல்வியை மேற்கொண்டனர்.

மேலே அட்டவணை 2 இல் தரப்பட்ட மாணவர் தொகை பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் 1987/88க்கும் 2021க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் சமூகவியலைக் கற்கும் மாணவர்கள் தொகை குறிப்பிடத்தக்க அளவு உயர்ந்திருந்ததைக் காட்டுகிறது. இக்காலத்தில் பல்கலைக்கழகங்கள் வெளிவாரி பட்டப்படிப்பை நடத்தின. இதனால், சமூகவியலை ஒரு பாடமாக கற்ற பட்டதாரிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. மேலே தரப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களில் வெளிவாரி பட்டப்படிப்பு மாணவர்களின் எண்ணிக்கை சேர்க்கப்படவில்லை. பல்கலைக்கழகங்களில் சமூகவியல் ஆசிரியர்கள் பின்பட்டப் படிப்பை

வெளிநாடுகளில் மேற்கொண்டனர். அவர்களுக்குக் கற்பித்தலில் உயர்தரப் பயிற்சியைப் பெறும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இதனால், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் சமூகவியல் கல்வியின் தரம் அண்மைக்காலத்தில் உயர்ந்துள்ளது. ஆயினும் உயர்தரமான ஆய்வு வெளியீடு (Research Output) பல்கலைக்கழகங்களில் இடம்பெறவில்லை. 1960களிலும் 1970களிலும் இலங்கையின் சமூகவியலாளர்களின் ஆய்வு வெளியீட்டுடன் இக்கால ஆய்வுகளை ஒப்பிட முடியாது. இதனைப் பிரசுரமாகும் நூல்கள், கட்டுரைகளின் அளவையும் தரத்தையும் கொண்டு மதிப்பிடலாம்.

2000 ஆம் ஆண்டு முதல் சமூகவியல் கல்வி இலங்கையின் பல்கலைக்கழகங்களில் உறுதிநிலை பெறுதல்

கடந்த 20 ஆண்டுகாலத்தில் இலங்கையின் பல்கலைக்கழகங்களில் சமூகவியல் கல்வி உறுதிநிலையைப் பெற்றது. இதற்குப் பல சாதகமான காரணங்கள் இருந்தன. பல்கலைக்கழகங்களின் சமூகவியல் விரிவுரையாளர்கள் உயர்தரமான வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் கற்று பின்பட்டப் படிப்புப் பயிற்சியைப் பெற்றமை முதலாவது காரணமாகும். இரண்டாவதாக புதிய பாடங்களான பெண்ணியம் (Feminism), அரசியல் சமூகவியல் (Political Sociology), இனத்துவக் கற்கைகள் (Ethnic Studies), தேசியவாதம் (Nationalism), பிரயோகச் சமூகவியல், ஊடகக் கற்கைகள் (Media Studies), சமூகவேலை (Social Work) ஆகியன கற்பிக்கப்பட்டன. அப்பாடங்கள் கொழும்பு, பேராதனை, களனி ஆகிய பல்கலைக்கழகங்களின் சமூகவியல் கலைத்திட்டங்களில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. ஆயினும் சமூகவியல் மாணவர்களுக்கு சமூகசேவை நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெறும் வாய்ப்பு இலங்கையில் அரிதாகவே காணப்படுகிறது. சமாதானமும் முரண்பாடுகளைத் தீர்வு செய்தலும் (Peace and Conflict Resolution Studies) என்னும் புதிய பாடநெறி பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் துறையினால் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இப்பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த மூன்று விரிவுரையாளர்கள் சுவீடனின் ஹோதன்பார்க் பல்கலைக்கழகத்தில் (Gothenburg University in Sweden) கலாநிதிப் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டு நாடு திரும்பினர். பேராதனையில் 'சமாதானமும் முரண்பாடுகளின் தீர்வும்' என்னும் விரிந்த துறைசார்ந்த புதிய பாடநெறிகள் பட்டப்படிப்பு நிலையிலும், பின் பட்டப்படிப்பு நிலையிலும் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

சமூகத்திற்கு சமூகவியல் கல்வியின் பங்களிப்பு

சமூகவியல் கல்வி இலங்கைச் சமூகத்திற்கு பல்வேறு வகைகளில் நன்மையளித்துள்ளது.

1. இளைஞர் கிளர்ச்சி, இனத்துவ வன்முறை (Ethnic Violence), சமூக அடுக்கமைவு (Social Stratification), பண்பாட்டிலும் சமூகத்திலும் தேசியவாதத்தின் மிகையான ஆதிக்கம் என்பன குறித்துப் பயனுள்ள ஆய்வுகள் வெளியிடப்பட்டன. ஆயினும் சமூகவியல் துறையின் அறிவு உற்பத்தி (Knowledge Production) சீரான நேர்ப்போக்கில் தொடர்ச்சியாகச் சென்றதாகக் கூறமுடியாது. பல குறைபாடுகள் இருந்து வருகின்றன.
2. சமூகவியலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்றவர்கள் பலர் இலங்கையின் நிர்வாக சேவையில் சேர்ந்து பல உயர் பதவிகளைப் பெற்றனர். இவ்வாறு இலங்கை அரச சேவையில் உயர் பதவிகளைப் பெற்ற முதற் தலைமுறையினருள் பிரட்மன் வீரக்கோன், சரத் அமுனுகம, தனேகன் காசிச்செட்டி, P. கபிலதர்ம பத்திரான விமலதர்ம ஆகியோர் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியவர்களாவர்.
3. சமூகவியலைச் சிறப்புப் பாடமாகப் பல்கலைக்கழகங்களில் கற்றவர்களில் பலர் ஆய்வு நிறுவனங்களில் ஆய்வாளர்களாகச் சிறப்புடன் கடமையாற்றுகின்றனர். ஹெக்டர் கொப்பேகமுவ கமநல ஆராய்ச்சிப் பயிற்சி நிறுவகம், இனத்துவக் கற்கைகளுக்கான சர்வதேச நிறுவனம் (ICES), வறுமை பற்றிய ஆய்வுக்கான நிறுவகம் (Centre for Poverty Analysis), பெண்கள் ஆய்வு நிறுவகம் (Centre for Women's Research) என்பன இதற்கு உதாரணங்களாகும்.
4. சமூகவியல் பட்டதாரிகளில் பலர் சிவில் சமூக நிறுவனங்களில் உயர்நிலைப் பதவிகளை வகித்து வருவதைக் காண முடிகிறது. 'Save the Children', தேசிய சமாதான கவுன்சில், இலங்கை சர்வோதய இயக்கம் என்பன இதற்கு உதாரணங்களாகும்.

அரசியல், தனியார் துறை, சர்வதேச நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றில் சமூகவியல் பட்டதாரிகளின் பங்களிப்பு பெரிதாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

ஆய்வுக்கான விடயப்பொருட்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் புதுமையாக்கம் (Thematic Innovation) சமூகவியல் துறையில் இடம்பெறுவது மகிழ்ச்சியை அளிப்பதாக உள்ளது. 1980 வரையான ஆய்வுகளில் சமூகவியலாளர்கள் இரத்த உறவு முறை (Kinship), நில

உரிமை (Land Tenure) போன்ற பிரச்சினைகளிலும், சமயம், சாதி ஆகிய விடயங்களிலும், கவனம் செலுத்தினார். இவ்விடயங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் உலக மட்டத்தில் நடைபெற்ற விவாதங்களின் எதிரொலியாகவும் அமைந்தன என எலிசெபெத் நிசான் (1987) குறிப்பிட்டுள்ளார். 1980களுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் ஆய்வாளர்களின் ஆய்வு விடயப்பொருள் (Research Theme) நடைமுறை வாழ்வையும் அரசியலையும் சார்ந்தனவாக அமைந்தன. ஆய்வாளர்கள் பலர் அரசியல் வன்முறை, தேசியவாதம் என்ற இரு விடயங்கள் பற்றிப் பயனுள்ள ஆய்வுகளை வெளியிட்டனர். சசங்க பெரேரா, பிரதீப் ஜெகன்நாதன், யொனாதன் ஸ்பென்சர், நியுடன் குணசிங்க, ஜனி டி சில்வா, சரிகா திறனகம ஆகியோர் இவ்விரு விடயங்கள் பற்றி எழுதியவர்களில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியவர்களாவார். பாலினம்சார் பிரச்சினைகள் (Gender Issues) பற்றி மாலதி டி அல்விஸ் சந்தியா ஹேவமன்ன போன்றோர் ஆய்வுகளை வெளியிட்டனர். சமயமும் அரசியலும் பற்றி கணநாத் ஓபயசேகர, எஸ். ஜே. தம்பையா, றிச்சார்ட் கொம்பிரிட்ஜ், டேவிட் ஸ்கொட் (David Scott) பிரேமகுமார டி சில்வா ஆகியோர் எழுதினர். 'கலையும் காட்சியும்' (Art and Visuality) போன்ற புதிய விடயங்களை சசங்க பெரேரா போன்ற சிலர் சமூகவியலுக்கு அண்மைக்காலத்தில் அறிமுகம் செய்துள்ளனர்.

சர்வதேச மட்டத்தில் இலங்கையை மையமாக வைத்துச் செய்யப்பட்ட சமூகவியல் ஆய்வுகளின் அறிவுப் பங்களிப்புப் பற்றி அடுத்து நோக்குவோம். இலங்கை மையச் சமூகவியல் ஒன்று (Sri Lanka Centric Sociology) இலங்கையில் உருவாகியது. இந்த வரலாற்றை நாம் இருகோணங்களில் பார்த்தல் வேண்டும். இலங்கையர்களும், பிற நாட்டவர்களுமான சமூகவியலாளர்கள் சமூகவியல் ஆய்வுகளுக்கான களமாக இலங்கையைத் தேர்ந்து ஆய்வு செய்தனர். அது சர்வதேச நிலைப்பட்ட அறிவு உற்பத்திக்கான பங்களிப்பாக அமைந்தது என்று கூறலாம்.

இலங்கையில் சமூகவியல், மானிடவியல் பற்றிய ஆய்வுகளின் முன்னோடிகள் எனக் கூறத்தக்கவர்கள் பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். இக்கட்டுரைகள் காலனி ஆட்சிக்காலத்தில் இலங்கை ஆசிய வேத்தியல் சங்கம் (Royal Asiatic Society) என்ற அமைப்பின் பருவ இதழில் (Journal) பிரசுரிக்கப்பட்டன. இவர்களில் பலர் பயிற்சி பெற்ற சமூகவியலாளர்கள் அல்லர்; இவர்களுக்கு மானிடவியலிலும் பயிற்சி கிடையாது. இவர்கள் இலங்கையின் பண்பாட்டில் அக்கறையுடையவர்களாய்

இருந்தனர். பலர் காலனிய அரசாங்க அதிகாரிகளாக இருந்தனர். இவர்களின் ஆய்வுகள் பிராந்திய அளவிலும், உலக அளவிலும் (அதாவது தென்னாசியாவிலும், பிரித்தானியக் காலனிகளை உள்ளடக்கிய மூன்றாம் உலகிலும்) அறிவியலுக்குப் பங்களிப்பாக அமைந்தன. இனவரைவியல் (Ethnography) என்ற வகையில் அமையும் முழுமையான நூலை சாள்ஸ் மற்றும் பிரண்டா செலிக்மான் (Charles and Brenda Seligmann) எழுதினார்கள். இவர்களின் 'இலங்கையில் வேடர்கள்' (The Vddas of Ceylon) என்ற நூல் 1921 ஆம் ஆண்டு பிரசுரமானது. இதேவகையில் அமைந்த இனவரைவியல் நூலான 'Handsome Beggars: The Rodiyas of Ceylon' என்ற நூலை எம். டி. ராகவன் என்ற இந்திய அறிஞர் எழுதினார். ராகவனின் 'ரொடியா' சாதி பற்றிய இந்த ஆய்வு 1957 இல் பிரசுரமானது. ஜேம்ஸ் பிரோவ் (James Brow) வேடர்கள் பற்றியும் (1978), டெனிஸ் மக்ஜில்வ்றே கிழக்குக் கரையோரத் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் பற்றியும் (2008), ஸ்ரீரத் (R.L. Stirat) சிங்களக் கத்தோலிக்கர் பற்றியும் (1992) ஆய்வு நூல்களை வெளியிட்டனர். இவை யாவும் வெளிநாட்டவர்களால் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளாகும். இவை போன்ற இனவரைவியல் ஆய்வுகள் தொடர்ந்து வெளிவந்துள்ளன. இவை போன்ற ஆய்வுகள் மட்டும் எதிர்காலச் சமூகவியலை சரியான வழித்தடத்தில் நடத்திச் செல்ல முடியாது. ஆகையால் சமூகவியல் ஆய்வுகள் தொடர்பான திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டு பல்நோக்கு முறையிலான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வழிசெய்யப்பட வேண்டும்.

எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

இலங்கையில் சமூகவியல் கல்வியும் ஆராய்ச்சியும் வளர்ச்சியுற்ற வரலாற்றை மேற்குறித்தவாறாக பகுப்பாய்வு செய்யும் கட்டுரையாசிரியர்களான காலிங்க ரியுடர் சில்வா மற்றும் சசங்க பெரேரா 'எதிர்நோக்கும் சவால்கள்' (Challenges Ahead) என்ற உபதலைப்பின் கீழ் சமூகவியல் கல்வியும் ஆய்வும் இன்று எதிர்நோக்கும் சவால்களை மூன்று பக்கங்களில் (பக். 111-113) விரிவாக விளக்கிக் கூறியுள்ளனர். அவர்கள் கூறியிருப்பதன் சுருக்கம் கீழே தரப்படுகிறது.

1. சமூகவியலாளர்களின் வெளியேற்றம்

இலங்கையின் முதல் தலைமுறை முன்னோடிகளான சமூகவியலாளர்கள் பலரின் வெளியேற்றத்தின் பயனாக ஏற்பட்ட வெற்றிடம் முழுமையாக இன்றும் நிரப்பப்படவில்லை.

2. நிதிவளப் பற்றாக்குறை

சமூகவியல் ஆய்வுகளுக்கு அரசநிதி உதவி கிடைப்பதில்லை; தனியார் நிதி உதவிகளும் கிடைப்பதில்லை. இதனால் பருவ இதழ்கள் (Journals) தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்படுவதில்லை. அறிவுசார் விவாதங்களுக்கான வாய்ப்புகள் இல்லை.

3. சுதேச மொழிகளில் சமூகவியல்

சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரு சுதேச மொழிகளிலும் சமூகவியல் கற்பிக்கப்படுகிறது. ஆங்கில மொழிக்குப் பதிலாக இச்சுதேச மொழிகளில் சமூகவியல் கற்பிக்கப்படுதல் ஒரு முற்போக்கான நடவடிக்கையாகும். இதனால், ஆங்கிலம் கற்ற உயர் குழுவின் கல்வியாக இருந்த சமூகவியல் சமூகத்தின் எல்லாத் தரத்தினருக்கும் உரிய விருப்பப் பாடமாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இத்தகைய விரிவாக்கத்திற்கு ஏற்ற வகையில் கல்வியிலும் ஆராய்ச்சியிலும் தரம் (Quality) உயர்ந்ததா என்பது சிந்திக்க வேண்டிய விடயம். தமது தாய் மொழியான ஒரு மொழியில் மட்டும் (Monolingual) அறிவும் பயிற்சியும் உடையவர்களின் அறிவு உற்பத்தியாக அமையும் சமூகவியலின் மட்டுப்பாடுகள் (Limitations) கவனிப்புக்குரியவை.

4. விரிந்த நோக்கு இன்மை

இலங்கையின் சுதேச மொழிகளில் இடம்பெறும் சமூகவியல் அறிவு உற்பத்தியின் (Knowledge Production) மட்டுப்பாடுகளுக்கு உரிய காரணம் விரிந்த நோக்கு (Broader Perspective) இன்மையாகும். உலகின் சமூகவியல் அறிவுக் களஞ்சியத்தின் தொடர்பு அற்றதாய் உருவாக்கப்படும் அறிவு, குறுகிய பார்வை வீச்சு (Narrow Focus) உடையது. இதனைக் கட்டுரையாளர்கள் 'An Insular Sociology' என்ற தொடரால் விளக்குகின்றனர்.

5. பிரசுரத் தொழில் வளர்ச்சிக் குறைவு

'புலமைசார் நூல்களைப் பிரசுரிக்கும் பிரசுரத் தொழில்' (Academic Publishing Industry) இலங்கையில் வளர்ச்சி பெறவில்லை. நூல்களைப் பிரசுரிக்கும் தொழிற்சாலைகளில் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனங்கள் பொதுப்பட எல்லா வகை நூல்களையும் வெளியிடும் (Generalised Publishing) முயற்சியிலேயே கவனம் செலுத்துகின்றன.

புலமைசார் நூல்களை வெளியிடும் தொழில் நிறுவனங்கள் இல்லாமையால் சமூகவியல் ஆய்வு நூல்கள் வெளியிடப்படுவதில்லை.

இந்தியாவுடன் ஒப்பீடு

இந்தியாவில் சமூகவியல் கல்வியிலும் ஆய்விலும் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சிகளுடன் இலங்கையின் நிலைமையை ஒப்பிடுதல் பயன் உடையது. இந்தியாவின் சமூகவியல் ஆய்வின் நிலை பற்றி வீணா தாஸ் (Veena Das) அவர்கள் 'The State of Crisis' என்ற தலைப்பில் ஒரு முக்கியமான கட்டுரையை எழுதினார். இக்கட்டுரையில் வீணாதாஸ் அவர்கள் இந்திய சமூகவியலின் நெருக்கடிகள் பற்றி கூறியவை இலங்கைக்கும் பொருத்தமானவை. ஆயினும் இந்த ஒப்பீட்டைச் செய்யும் போது, இந்தியாவில் சமூகவியல் வரலாற்று ரீதியாக மிகவும் சிறப்பான வளர்ச்சிகளை எய்தியது என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இந்தியாவின் சமூகவியல் வரலாற்றை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அங்கு சமூகவியல் பலமான அடித்தளத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளது என்பது தெரியவரும். இந்தியச் சமூகவியலினதும் மானிடவியலினதும் வரலாற்றைக் கூறும் சிறந்த நூல்கள் பல உள்ளன. வீணா தாஸ் அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டதும் 'ஒக்ஸ்போர்ட் இந்தியா' பதிப்பக வெளியீடுமான 'Oxford India Companion to Sociology and Social Anthropology.' (2003) என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலில் உள்ள கட்டுரைகள் இந்தியச் சமூகவியலின் வரலாற்றை விளக்கியுரைப்பனவாக உள்ளன. பற்றிசியா உபநோய் (Patricia Uberoi), நந்தினி சுந்தர், சதிஷ் தேஷ்பாண்டே ஆகிய மூவரால் இணைந்து பதிப்பிக்கப்பட்ட 'Anthropology in The East: Founders of Indian Sociology and Anthropology (2007)' என்ற தலைப்பிலான தொகுதியும், சுஜாதா பட்டேல் (Sujatha Patel) பதிப்பித்த 'Doing Sociology in India: Genealogies, Locations, and Practices (2011)' என்ற தலைப்பிலான நூலும், இந்திய சமூகவியலினதும் மானிடவியலினதும் வளர்ச்சிகளை அறிந்துகொள்வதற்கு உதவுவன. மேற்குறித்த நூல்கள் இந்திய சமூகவியலின் வளர்ச்சிகளை விமர்சன நோக்கில் மதிப்பிடும் முயற்சிகளாகும்.

மேற்குறித்த நூல்கள் வெளிவருவதற்குப் பல ஆண்டுகள் முன்பே பெட்டில் (A. Beteille) 'Six Essays on Indian Sociology' என்ற நூலை 1982 ஆம் ஆண்டில் எழுதினார். இந்நூலில் பெட்டில் அவர்கள் இந்திய சமூகவியலின் சமூகவியலுக்கும், சமூக மானிடவியலுக்கும் இடையே வேறுபாடுகள் இல்லை எனவும், இரண்டும் ஒரே விடயப் பொருளையே ஆராய்வன எனவும் தனது வாதத்தை முன்வைத்தார். அவரது இந்த வாதத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் வேறு இரு ஆய்வுகளை பெட்டில்

அவர்கள் முறையே 2000, 2002 ஆகிய ஆண்டுகளில் வெளியிட்டார். பெட்டில் அவர்களின் நூலும் கட்டுரைகளும் தொடர்பாகச் சமூகவியலாளர்களிடையே நடைபெற்ற விவாதம் ஆரோக்கியமானதாக அமைந்தது. இந்த விவாதத்தின் பயனாக இந்தியச் சமூகவியலின் தனித்துவ அடையாளம் நிரூபணம் ஆகியது. இந்தியச் சமூகவியலாளர்களுக்கு இது பெருமிதம் தரும் விடயமாகவும் ஊக்கம் அளிப்பதாகவும் அமைந்தது. இது போன்று இலங்கையின் சமூகவியலின் தனித்துவத்தை அடையாளப்படுத்தவும் அதன் வளர்ச்சியை மதிப்பிடவும் வேண்டிய முயற்சிகள் இலங்கையில் நடைபெறவில்லை. இந்தியாவின் பல்கலைக்கழகங்கள் பலவற்றில் சமூகவியலில் முதுகலை, கலாநிதி ஆகிய பின்பட்டப் படிப்பு வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. பின்பட்டப் படிப்புக் கல்வியை நிறைவு செய்தவர்கள் தொகை பெருகியிருந்தது. சமூகவியல் நூல்களைப் பிரசுரிக்கும் பிரசுர நிலையங்களும் வளர்ச்சியுற்றிருந்தன. தரமான பல நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. தரமான பருவ இதழ்கள் பலவும் வெளியாயின. ஆகையால் இலங்கைச் சமூகவியலை விட இந்தியச் சமூகவியல் கூடிய அளவு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது.

இந்தியச் சமூகவியலின் சாதனைகள் ஒப்பீட்டளவில் வியப்புக்குரியனவாகும். அங்கு 1980களின் பின்னர் சமூகவியல் கல்வியிலும் ஆராய்ச்சியிலும் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளதை வீணா தாஸ் அவர்களின் 1993 ஆம் ஆண்டு ஆய்வான 'State of Crisis' எடுத்துக்காட்டியது. இந்தியாவின் சமூகவியல் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் பற்றி வீணா தாஸ் அவர்கள் கூறியிருப்பவற்றைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம். இந்தியாவின் சமூகவியலின் நெருக்கடியை அந்நாட்டின் மூன்று நிறுவனக் கட்டமைப்புகளின் பிரச்சினைகள் மூலம் அடையாளம் காண முடியும் எனக் குறிப்பிட்ட வீணா தாஸ், அம்மூன்று நிறுவனங்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிட்டார்.

1. பல்கலைக்கழகங்கள்
2. பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழு (University Grants Commission)
3. இந்தியச் சமூகவியல் சங்கம் (Indian Sociological Society) போன்ற சமூகவியலாளர்களின் அமைப்புகள் (Professional Bodies)

இந்த மூன்று நிறுவனங்களையும் முகாமை செய்வதில் எழுந்த நிர்வாகச் சிக்கல்களும், பிரச்சினைகளும் நீண்டகாலத்தில் இந்தியச் சமூகவியலின் வீழ்ச்சிக்கு வழிகோலின என வீணா தாஸ் குறிப்பிட்டார்.

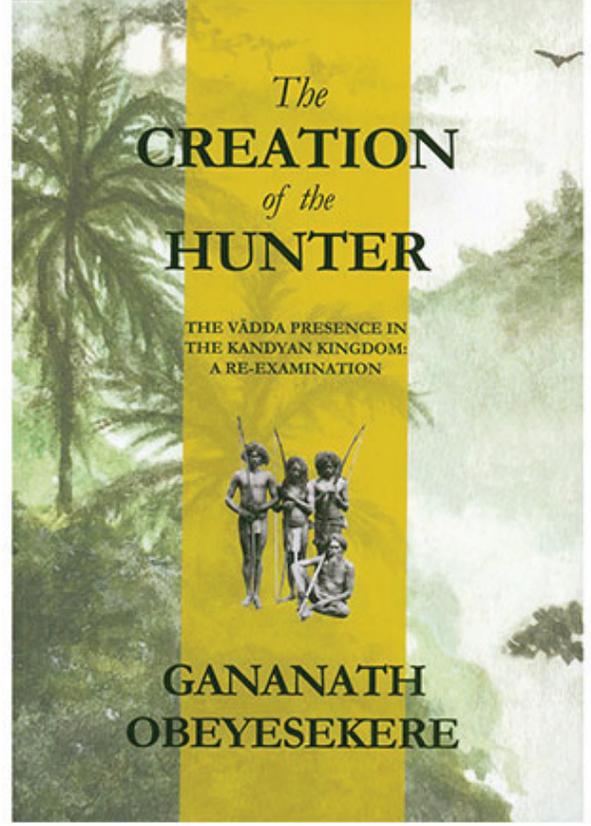

Image Source - barefootceylon.com

பல்கலைக்கழக நிலையில் சமூகவியல் எல்லா இடங்களிலும் பயிலப்படும் ஒரு துறையாக விரிவாக்கம் பெற்றதைக் காணலாம். இவ்வாறு விரிவாக்கம் பெற்ற போது, சமூகவியலைக் கற்பித்தலிலும், ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவிப்பதிலும் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. இந்தியாவில் சமூகவியல் கல்வி, இலங்கையைப் போன்று பட்டப்படிப்பு மட்டத்தில் மட்டும் விரிவாக்கம் பெறுவதாக இருக்கவில்லை. பின்பட்டப் படிப்புக்குரிய கற்கைத் துறையாகவும் சமூகவியல் இந்தியாவில் விரிவாக்கம் பெற்றது. இவ்வாறு சமூகவியலைக் கற்கும் மாணவர் தொகை பெருகுவதால் எந்த நன்மையும் ஏற்படப் போவதில்லை. கோட்பாட்டு அறிவு பெருகாத வேண்டும்; அறிவாளிகள் சமூகம் ஒன்று சமூகவியல் கல்வி ஊடாக உருவாக்கப்பட வேண்டும்; பயனுள்ள விவாதங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும். இவை நிகழாதபோது ஒரு கல்வித்துறையில் வளர்ச்சிக்குப் பதில் வீழ்ச்சியே ஏற்படும். இலங்கையில் சமூகவியலாளர்கள் இந்தியாவின் உதாரணத்தில் இருந்து பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ள முடியும்.

இந்தியாவில் சமூகவியல் கல்வி எல்லா மாநிலத்திற்கும் விரிவாக்கம் பெற்ற பொழுது மாநில மொழிகளில் சமூகவியல் கற்பிக்கப்பட்டது. மாநில, பிராந்திய மொழிகளில் சமூகவியலை கற்பிப்பதில் பெரும் பிரச்சினைகள் எதிர்கொள்ளப்பட்டன. மாநில மொழிகளில் இப்பாடத்தைக் கற்பிப்பதற்குத் தகுதியுள்ள ஆசிரியர்கள் போதிய எண்ணிக்கையில் இருக்கவில்லை, தரமான பாடநூல்களும் இருக்கவில்லை. மத்திய பல்கலைக்கழகங்களிலும், தெரிவு செய்யப்பட்ட சில மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் மட்டுமே சமூகவியல் ஆங்கிலமொழி மூலம் கற்பிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலம் மூலம் சமூகவியலைக் கற்பிக்கும் பல்கலைக்கழகங்களின் தரம் சுயமொழிக் கல்விப் பல்கலைக்கழகங்களின் கல்வியை விடப் பலமடங்கு மேம்பட்டதாக இருந்தது.

இந்தியாவின் பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழு நிதிவளத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் பலம்வாய்ந்த நிறுவனமாகும். அந்நிறுவனம் நிதிவளங்களை அதிகம் கொண்டுள்ள நிறுவனமாகையால், ஆராய்ச்சிக்காகப் பெருமளவு நிதியைப் பல்கலைக்கழகங்களிற்கு வழங்கும் சக்தியுடையதாக உள்ளது. அத்தோடு பல்கலைக்கழகங்களின் நிறுவனக் கட்டமைப்பைப் பலப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் சக்தியும் இந்தியாவின் பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழுவிற்கு உள்ளது.

ஆராய்ச்சிக்கான நிதியை ஒதுக்குவதில் பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழு யாந்திரிக முறையிலான முடிவு எடுத்தல் செயல்முறையைக் (Mechanical Decision Making Process) கடைப்பிடிப்பதாக வீணா தாஸ் குறிப்பிடுகிறார். பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், பல்கலைக்கழகங்களின் துறைகள், அவற்றின் பீடங்கள் (Faculties) என்பவற்றிற்கிடையே தராதர வேறுபாடுகள் உள்ளன.

இவ்வேறுபாடுகளைக் கருத்தில் கொள்ளாது பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழு நிதி வழங்கும் போது உயர்தரமான பல்கலைக்கழகத்திற்கும், தரத்தில் தாழ்நிலையில் உள்ள பல்கலைக்கழகத்திற்கும் சமத்துவ அடிப்படையில் நிதி வழங்கப்படுகிறது. இதன் விளைவாக சமூக விஞ்ஞான ஆய்வுகளில் உயர்தரத்தில் உள்ள நிறுவனங்கள் தமது ஆய்வுத்திட்டங்களைச் செயற்படுத்த, போதிய நிதியைப் பெறுவதில்லை. அதேவேளை தரத்தில் குறைந்த பல்கலைக்கழக ஆய்வு நிறுவனங்கள் நாட்டின் தேவைகளுக்குப் பொருத்தமில்லாத ஆய்வுகளில் பணத்தை விரயம் செய்வதற்குப் பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழுவின் 'சமத்துவக் கொள்கை' இடம் தருகிறது. ஆகையால்

நிறுவனங்களிடையே காணப்படும் ஆற்றல் வேறுபாடு (Variations in Capacity) பற்றி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும் போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என வீணா தாஸ் குறிப்பிட்டார். வீணா தாஸ் அவர்கள் 1980களில் இருந்த நிலைமையை அவதானித்து இக்கருத்தினைக் குறிப்பிட்டார். ஆனால், பல பத்தாண்டுகள் கடந்தபின் இன்றும் கூட வீணா தாஸ் குறிப்பிட்ட குறைபாடு தொடர்ந்து இருப்பதைக் காணலாம்.

முடிவுரை

இலங்கையின் பல்கலைக்கழகங்களில் சமூகவியல் கல்வியினதும் ஆராய்ச்சியினதும் நிலைமை பற்றி வரலாற்று நோக்கில் விவரமாகக் கூறிய கட்டுரையாசிரியர்கள் தமது ஆய்வுக் கட்டுரையின் இறுதியில், சமூகவியலின் எதிர்கால வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு செய்யப்பட வேண்டிய முக்கியமான பணிகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

1. சமூகவியல் துறைக்கு விரிவுரையாளர்களை நியமிப்பதிலும் அவர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதிலும் தற்போது கையாளப்படும் விதிமுறைகளில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். உலகில் பிற நாடுகளில் சமூகவியல் கல்விக்கான கலைத்திட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய கூறுகளை உட்சேர்த்துப் பாடநெறிகளின் தரத்தை உலக மட்டத்திற்கு உயர்த்துதல் வேண்டும். விரிவுரையாளர்களுக்கான பயிற்சியிலும் முன்னேற்றம் வேண்டும். இவை திட்டமிட்ட முறையில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதால் எல்லாப் பல்கலைக்கழகங்களிற்கும் பொதுவான செயற்பாடாக அமைதல் வேண்டும். சமூகவியலை ஒரு பாடமாக இளங்கலைப் பொதுப்பட்ட வகுப்பில் (B.A) படித்தவர்களை சமூகவியல் விரிவுரையாளராகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் வழக்கம் இலங்கையின் சில பல்கலைக்கழகங்களில் இருந்து வந்தது. அவ்வழக்கத்தைப் பின்பற்றுவதை உடன் நிறுத்த வேண்டும். சமூகவியல் விரிவுரையாளர் பதவிக்கான அடிப்படைத் தகுதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் பெற்றுக்கொண்ட கலாநிதிப் பட்டம் (Ph.D) அமைதல் வேண்டும்.
2. தரமான புலமைசார் பருவ இதழ்களை (Academic Journals) வெளியிடுவதற்கு அரசாங்கம் உதவி வழங்குதல் வேண்டும். தனியார் கம்பனிகளின் ஆதரவை இவற்றின் வெளியீட்டிற்கும் நிதி வழங்கலுக்கும் பெற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும். புலமைசார் பருவ இதழ்களின் பதிப்பாசிரியர்

பதவியில் (Editor) கடமையாற்றக்கூடிய தகுதியுடையவர்களைப் பயிற்றுவித்தல் வேண்டும். பருவ இதழ்கள் உயர்தரமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டு விவாதத்தின் தரத்தை உயர்த்துதல் வேண்டும். அப்போதுதான் 'இலங்கையின் சமூகவியல்' (Sri Lankan Sociology) என்று கூறக்கூடிய சமூகவியல் பிராந்திய மட்டத்தையும் உலக மட்டத்தையும் சென்றடையும். தற்போது பருவ இதழ்களின் வெளியீடு தொடர்பான ஆரோக்கியமான நிலை இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

3. 1960களில் இலங்கைக் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம் சிங்களத்திலும், தமிழிலும் கலைச்சொற் தொகுதிகளை வெளியிடும் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்தது. இக்கலைச் சொற் தொகுதிகள் சமூகவியலைச் சிங்களத்திலும், தமிழிலும் கற்பிப்பதற்கு உதவியாக இருந்தன. கலைச் சொல்லாக்கத் திட்டத்தை மீளவும் ஆரம்பித்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். தனியார் துறையும் கலைச்சொற் தொகுதிகளின் வெளியீட்டில், பல்கலைக்கழகத்தின் மேற்பார்வையில் பங்குபற்றுவதற்கு ஊக்குவித்தல் வேண்டும். மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் சந்தைத் தேவைகளின் அடிப்படையில் அல்லாது, பல்கலைக்கழகங்களின் கற்பித்தல் தேவைகளை நோக்கியதாக அமைதல் வேண்டும்.
4. இலங்கையின் பல்கலைக்கழகங்களில் 'பல்கலைக்கழக அச்சகம்' (University Press) என்ற பெயரிலான பதிப்பகங்கள் செயற்படுதல் அவசியம். கொழும்புப் பல்கலைக்கழகமும், காண்பிய அரங்கக் கலைகளுக்கான பல்கலைக்கழகமும் (University of Visual and Performing Arts) தற்போது தமக்கென ஒரு பதிப்பகத்தை நடத்தி வருகின்றன. இவ்விரு பதிப்பகங்களும் உலக மட்டத்தில் புலமைசார் நூல்களின் பதிப்பும் வெளியீடும் (Global Academic Publishing) தொடர்பான அனுபவமும் அறிவும் மிக்கவர்களால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன எனக் கூறுதல் இயலாது. இலங்கையில் புலமைசார் நூல்களின் பதிப்பும் வெளியீடும் அரசினால் தனியார் துறையின் ஒத்துழைப்புடன் கட்டி வளர்க்கப்பட வேண்டிய துறையாகும். இதனைப் பலமான ஒரு துறையாக வளர்த்தால், இலங்கையின் சமூகவியல் நூல்கள் உலகச் சந்தையைச் சென்றடையக்கூடியனவாக வளர்ச்சி பெற முடியும்.

5. மருத்துவம், பொறியியல், இயற்கை விஞ்ஞானங்கள், கலைகளும் பண்பாடும் ஆகிய பல்வேறு துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு சமூகவியல் அறிவின் உள்ளீடு (Sociological Inputs) அவசியமானது. பல்கலைக்கழகங்களின் சமூகவியல் துறைகள் இவ்விடயம் பற்றிக் கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். ஆயினும் சமூகவியல் துறைகளின் சுயத்துவத்தை (Autonomy) பாதிக்காத வகையில் இச்செயற்பாடுகள் அமைதல் வேண்டும்.
6. இலங்கையில் இன்று இனத்துவ, சமய முரண்பாடுகளால் நாட்டின் ஒற்றுமை சீர்குலைந்துள்ளது. சமூகவியல் ஆராய்ச்சியும் சமூகவியலாளர்களின் அறிவுரைகளும் தலையீடும் நாட்டின் பிரச்சினைகள் பற்றிய தெளிவான அறிவை மக்களுக்கு ஊட்டுவதற்கும், மக்களிடம் விழிப்புணர்வை உருவாக்குவதற்கும் உதவக்கூடியன. இனங்களுக்கிடையே பரஸ்பரப் புரிந்துணர்வை உருவாக்குவதில் சமூகவியலுக்கு பிரதான வகிபாகம் உள்ளது. யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, ஒலுவில், வவுனியா ஆகிய இடங்களில் அமைந்துள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் சமூகவியல், மானிடவியல் துறைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் வரவேற்கத்தக்கன. புதிய பல்கலைக்கழகங்களிற்கும், நாட்டின் பழமையான பல்கலைக்கழகங்களிற்கும் இடையில், மாணவர்களிடையே தொடர்பாடலும், பரிமாற்றங்களும் இடம்பெறுவதால் நாட்டில் ஒற்றுமையை வளர்க்க முடியும். பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களிடையிலும் பரிமாற்றங்கள் இடம்பெறுதல் நன்மை பயக்கும்.
7. சமூகவியல் துறை ஆசிரியர்களுக்கு ஆராய்ச்சி, பகுப்பாய்வு என்பனவற்றிற்கான திறன்களை வளர்த்துக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட வேண்டும். பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் நூல்களையும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதுதல், பிரசுரித்தல் ஆகியவற்றில் தமது திறன்களை மேம்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். தேசிய மட்டத்திலும், உலக மட்டத்திலும் இடம்பெறும் கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள் என்பனவற்றில் பங்குபற்றுவதல் மூலம் புலமையாளர்களிடையிலான தொடர்புகளை வலுப்படுத்தல் வேண்டும்.

அருணாசலம் லெட்சுமணன்

‘ம.மா கொத் உனுக்கொட்டுவ தமிழ் வித்தியாலயத்தின்’ அதிபரான அருணாசலம் லெட்சுமணன், ‘நிகர்’ சமூக கலை இலக்கிய அரங்கத்தின் பிரதம அமைப்பாளருமாவார். தேசிய, பன்னாட்டு ஆய்வரங்குகளில் பங்கேற்று ஆய்வுக்கட்டுரைகளை முன்வைத்து வருகிறார். 2023இல் மலேசியாவில் இடம்பெற்ற பதினோராவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரையை முன்வைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தேசிய, பன்னாட்டு இதழ்களில் தொடர்ந்து எழுதிவருகிறார். பயண இலக்கியங்கள், சமூக, கலை, இலக்கிய, கல்வித்துறைச் செயற்பாடுகளில் ஆர்வம் மிக்கவர். இவர் ஒரு கவிஞருமாவார். சிறுவர் பாடல்கள், சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பான விமர்சனங்கள், ஆய்வுகளை தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார். சிறுவர் கதைகள் எழுதுவதிலும் ஆர்வம் கொண்டவர்.

‘மலையக வீதிப்பாடல்கள்’ எண்ணக்கரு விருத்திக்கு வலிமை சேர்த்த இரு பெண்மணிகள்

இலங்கையின் மலையக நாட்டார் மரபு, அழகியலையும் வாழ்வியலையும் மட்டுமல்ல; எதிர்ப்புவாதச் சிந்தனைகளையும் வெளிப்படுத்துபவை. சமூக அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராக மலையக மக்களிடையே தோன்றிய எதிர்ப்புணர்வுகள் பல்வேறு கலைவடிவங்களாகவும் உருமாறியுள்ளன. அவ்வகையில் சமூக அடையாளச் சிக்கல், உரிமை மறுப்பு, வரலாற்றுப் புறக்கணிப்பு, பொருளாதாரத் திண்டாட்டம் ஆகிய அனுபவங்களின் எதிரொலியாக, ‘மலையக வீதிப்பாடல்கள்’ உருவாகுவதைக் காண்கின்றோம். முச்சந்தி இலக்கிய வகையின் ஒரு முக்கியகூறாக விளங்கும் இப்பாடல்கள், எழுச்சிக் கோசங்களையும், அரசியற் சிந்தனைகளையும் முன்வைப்பவை. இப்பாடல்கள் சித்திரிக்கும் விடயப்பரப்புகளையும், அவற்றை இயற்றிய பாடலாசிரியர்களையும், அவர்களுக்குப் பின்னணியாக அமைந்த கீழ்நிலைகளையும் ஆவணப்படுத்தும் நோக்கம் கருதியதாக ‘மலையக வீதிப்பாடல்கள்: சமூக, அரசியல் எழுச்சித் தாக்கங்கள்’ எனும் இத்தொடர் பரிணமிக்கும். தலைப்பில் அமைந்தது போலவே, அவ்வாறு எழுந்த பாடல்கள் ஏற்படுத்திய சமூக, அரசியல் எழுச்சித் தாக்கங்கள் தொடர்பிலும் இத்தொடரின் உள்ளடக்கம் விரிவுபெறும்.

“**எ**

ளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொது ஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு இவற்றினையுடைய காவியமொன்று தற்காலத்திலே செய்து தருவோன் நமது தாய்

மொழிக்குப் புதிய உயிர் தருவோனாகின்றான்.” என பாரதி தனது பாஞ்சாலி சபதம் நவீன காவிய முகவுரையில் குறிப்பிடுகிறார். அதனை வலியுறுத்திய வாய்மொழிப் பாடல்களைப் பாடும் புலவர்கள் காலத்துக்குக் காலம் இருந்து வந்துள்ளார்கள். “இவ்வாய்மொழிப் பாடல்களின் மரபைத் தொடர்ந்து ஆய்வுக்குட்படுத்தும் போதுதான் அவற்றின் சிறப்பு, வளம், வலு ஆகியன துலங்குவதற்கான வாய்ப்புகளுருவாகும்.” என்பார் பேராசிரியர் செ. யோகராசா.

இருபதுகளின் இறுதியில் தொடங்கிய மீனாட்சியம்மாளின் முழக்கம் இன்றுவரை தொடர்கிறது. இலங்கையின் கவிதைத்துறைக்கு வலிமை சேர்த்த ஆளுமையாகவும், மலையகப் பெண்கவிஞர்களின் முன்னோடியாகவும் அவர் பார்க்கப்படுகிறார். மலையக நாட்டார் பாடல்கள் எழுச்சிமிக்க எண்ணக்கருக்களை தாங்கியுள்ளன; அவை பெரும்பாலும் பெண்களின் குரல்களாக அமைந்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த வழியில் பின்னர் உருவான மலையக வீதிப்பாடல்களும் பெண்களின் குரல்களை வெளிப்படுத்தியிருக்கக் கூடும். ஆனால் அத்தகைய பாடல்கள் பிரசுரம் பெற்றிருக்க வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவு. அக்காலச் சூழ்நிலையில் பெண்களுக்குக் கிடைத்திருந்த இந்தக் குறுகிய வாய்ப்பு, அவர்களின் நிலைபற்றிச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. எவ்வாறாயினும் முதலாளிகளின் நேரடி அழுத்தங்களுக்குள் வாழ்ந்தவர்கள் என்பதால், பெண்களிடமிருந்துதான் எதிர்ப்புணர்வுகள் முதலில் தோன்றியிருக்க வேண்டும். அந்த உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திய பாடல்கள் அச்சில் வராதது கவனிக்கத்தக்க ஒன்று. இதனிடையே தொழிலாளிகளாக இருந்த எஸ். பெரியக்கா மற்றும் எம்.எஸ். கிருஷ்ணம்மாள் ஆகியோர் இயற்றிய பாடல்கள் கிடைத்திருப்பது சிறப்பு மிக்கதாகும்.

எஸ். பெரியக்கா எனும் வீதிப்பாடல் ஆளுமை

இவர், இராகலை மேல்கணக்கு, ஆள்கரனோயா எனும் முகவரியிட்டு, ‘தொழிலாளியின் துயரம்’ என்ற தனது பாடல் நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இப்புத்தகம் முகப்பு பக்கம் உட்பட எட்டுப் பக்கங்களை மாத்திரம் கொண்டமைந்துள்ளது. எஸ். பெரியக்காவின் ஏனைய நூல்களின் பிரசன்னம் குறித்து அறியப்படாமலே

இருக்கின்றது. 1967.10.10 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்நூல் இழுகலை, அசோகா அச்சகத்தில் அச்சேறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. மிதமிஞ்சிய வேலைவாங்கும் நிலையையும், கடின உழைப்புக்கு மேலாகச் செயற்படும் தொழிலாளர்களின் நிலையையும் எடுத்துரைக்கும் முனைப்போடு இவரது பாடல்களின் உள்ளடக்கம் அமையப்பெற்றுள்ளது. கும்மிப் பாட்டு பாடுவதில் கைதேர்ந்தவராக விளங்கும் பெரியக்கா, கும்மிப் பாடலுக்குரிய மெட்டிலும் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். 1964 ஆம் வருடம் கைச்சாத்திடப்பட்ட ஸ்ரீமீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்திற்கு அமைய எழுபதுகளின் முற்பகுதியில் பலர் தமிழகத்திற்குத் திரும்பியுள்ளார். இப்புலப்பெயர்வு நிர்ப்பந்தம் குறித்த தாக்கமும் இவரில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அம்மையாரின் பாடல்கள், அவரது படைப்பாற்றலின் அடையாளமாகவும், சமூக உணர்வின் தெளிவான வெளிப்பாடாகவும் விளங்குகின்றன.

‘பாட்டாளி படும் துயரம்’ எனும் தலைப்பில் விருத்தமாகக் குறிப்பிட்டு பின்வரும் வரிகளின் ஊடாக தனது உள்ளக்குமுறலை வெளிப்படுத்துகிறார். விருத்தம் என்பது நான்கு அடிகளைக் கொண்ட ஒரு பாவினமாகும். நான்கு அடிகளிலும் சீர்களின் எண்ணிக்கை சமமாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். பாடல் யாப்பிலக்கணம் தொடர்பிலான முரண்பாடு காணப்பட்ட போதிலும், கருத்து நிலையிலும், உணர்வு நிலையிலும் மிகுந்த அவதானத்தைப் பெறுகிறது.

“பாட்டாளி பட ஒரு பாடலை எல்லாம் ஒரு பாட்டாக பாடி வைத்தேன் ஒரு ஏட்டினிலே படாத பாடுபட்டு சிலோனில் வந்து பணம் காசு தேட ஒரு வழியில்லை உண்ணுவதும் உடுத்துவதும் ஒன்றேயன்றி ஒரு பயனும் அடைந்ததில்லை ஆணும் பெண்ணும் சுக வாழ்வு வாழ்வதின் எந்த நாளோ சொல்லும் ஐயா பழனிமலை முருகையா நீ”

பாமரத்தனம் இருந்தபோதிலும் பாடல் இலக்கணத்தை அனுசரிக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணரும் பாடலாசிரியையினது முனைப்புக் கவனத்திற்குரியதாகும். ‘தெம்மாங்கு மெட்டில்’ அடுத்துவரும் வரிகள் பின்வருமாறு அமைகிறது.

“மலைநாட்டு தமிழாதி வறுமைப்பட்டு வாழுவதை ஒரு கதை போல சொல்லிடுவேன் பாட்டாளி தோழா உங்கள் காதலே கேட்டிடுங்கள் கூட்டாளி தோழா!”

‘தெம்மாங்கு’ என்பது தென்னிந்தியாவில் தோற்றம் பெற்ற கிராமியப் பாடல் மரபாக விளங்குகிறது. அப்பாடல் வடிவத்தின் தாக்கம் தென்னிந்தியாவை பூர்வீகமாகக்கொண்ட மலையக மக்களிடத்தேயும் ஆர்ப்பரித்துள்ளது. வயல்வெளிகளில் உழைத்துப் பெற்ற அனுபவத்தின் தாக்கத்தால், புலம்பெயர்ந்து மேற்கொண்ட தொழிலும் அதனைச் சூழ்ந்த சூழல்களும் ஒப்பிடப்பட்டு வெளிப்படும் நாட்டார் பாடல்கள் சிறப்பாகக் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. அவ்வாறான பாடல்களுள்,

“பாதையில் வீடுருக்கு பழனி சம்பா சோறிருக்கு
எருமை தயிரிருக்கு ஏன்டி வந்த கண்டி சீமை
ஊரான ஊரிழந்தேன் ஒத்தப் பனை தோப்பிழந்தேன்
பேரான கண்டியில் பெத்த தாய் நானிழந்தேன்
வாட அடிக்குதடி வட காத்து வீசுதடி
செந்நெல் மணக்குதடி நம்ம சேந்து வந்த கப்பலிலே!”

என்ற வரிகள் வயல் சார்ந்த இடத்தோடு கொண்டிருந்த தொடர்பு நிலையை எடுத்துரைக்கின்றன.

தெம்மாங்குப் பாடல் என்பது ‘தேன் பாங்கு’ என்பதில் இருந்து மருவி வந்திருக்கலாம் எனவும் விளக்கம் கூறுவார்கள். தென்னகப் பாடலின் தன்மையைப் பெற்ற பாடல் என்பதோடு, தேனின் இனிமையை ஒத்த பாடல்களாகவும் இவை நோக்கப்படுகின்றன.

தென்னாட்டுக் கிராமிய மக்களின் வாழ்வு, விழாக்கள், தொழில்கள் என்பனவற்றோடு தொடர்புபடுவதாக இப்பாடல் வடிவம் கணிக்கப்படுகிறது. வயல்வெளிகளுடன் இணைந்த வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட வறட்சியைத் தொடர்ந்து இலங்கைக்குப் புலம்பெயர்ந்தவர்கள், தாங்கள் எதிர்கொண்ட அனுபவங்களையும் இன்னல்களையும் பாடல்கள் வழியாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

நாட்டார் பாடல்களை ஒத்த அல்லது அதனை மேற்கோள் காட்டுகின்ற முனைப்போடும் புணையப்பட்ட பாடல்களையும் பெரியக்காவின் பாடலில் காணலாம்.

“தோட்டம் புரளியில்ல தொர மேல குத்தமில்ல
கங்காணி சொன்ன சொல்லு”

வீதிப்பாடல்களுக்கே உரிய நிலையிலும் பெரியக்கா தனது பாடல்களைப் பிரயோகிப்பதை அறியலாம்.

“தோட்டம் புரளியில்லை பெரிய துரை மேல குத்தமில்ல
பந்தக்காரன் பேச்சைக் கேட்டு
என் அருமை நண்பர்களே”

மேலும்,

“ஓடி ஓடி நெறை பிடிச்சி ஒரு கூட கொழுந்தெடுத்தேன்
பாவி கணக்கப்புள்ள பத்து றாத்தல் சொல்லுறானே!
என்ற பாடலின் தழுவலாக, பின்வரும் பாடல் அமைகின்றது.
”கூடை மேல கூட வச்சி கொழுந்தெடுக்க போகையில
விரைவா வரவில்லை என்று என் அருமை நண்பர்களே
பெண்களை விரட்டுறாங்க கங்காணிகள்
என் பொறுமை நண்பர்களே”

‘செக்ரோல்’ என்பது வேலைவிபரத்தைப் பதியும் புத்தகமாகும். ஒருநாள் கூலியை ‘ஒருநாள் பேர்’ என்றும், அரைநாள் சம்பளத்தை ‘அரைப் பேர்’ என்றும் குறிப்பிடும் வழக்கம் மலையகத்தில் காணப்படுகின்றது. பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலம் தொடக்கம் இன்றுவரை இப்பிரயோகங்கள் தனித்துவமாக அணுகப்படுகின்றன. அவ்வாறே வேலைத்தலங்களில் ‘சீக்கில்லாமல் வேலை’ போன்ற தனித்துவச் சொல் வழக்குகளும் காணப்படுகின்றன. அவ்விடயங்களை வலியுறுத்தும் வகையில் பின்வரும் பாடலடிகள் கவனத்தைப் பெறுகின்றன.

“சீக்கில்லாமல் வேலை செய்து செக்ரோலைப் பார்க்கும் போது
நாலு நாள் பேருமில்லை என் அருமை நண்பர்களே
சொன்னால் ஞாயம் கேடக யாருமில்லை
என் பொறுமை நண்பர்களே!
என்ற முன்வைப்போடு,
சொந்தமான ஊரிலே போய் இந்தவிதம் நாம்
உழைத்தால் சோறு தின்ன வழியில்லையா
என் அருமை நண்பர்களே
உடுத்த சொகுசான உடுப்பில்லையா என் பொறுமை நண்பர்களே!”

என்ற வினாவைத் தொடுப்பதையும் அறிய முடிகிறது.

பிரித்தானியர்களது பெருந்தோட்டத்துறை அறிமுகத்துக்கு முன்னதாகவே நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் என அழைக்கப்பட்ட செட்டிமார்களின் பிரசன்னம் அமைந்திருந்தது. இலங்கையில்

வர்த்தகத்துறை நடவடிக்கைகளில் ஆழத்தடம் பதித்தவர்களாக அவர்கள் விளங்குகிறார்கள். இவர்களது காலத்திலேயே இலங்கையில் பல முருகன் ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. செட்டிமார்கள் இலங்கை நாட்டிலும் பல்வேறு மாறுதல்களுக்குக் காரணமாக இருந்துள்ளதுடன், தங்களது பொருள் தேடும் நோக்கத்தையும் திருப்திகரமாக நிறைவு செய்த குழுமமாக விளங்குகிறார்கள். இவ்விடயங்களையும் மேற்கோள் காட்டும் அம்மையாரின் முன்வைப்புச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது.

“கந்தா முருகா வென்று நாட்டுக் கோட்ட செட்டியார்கள் காசு பணம் தேடவில்லையா என் அருமை நண்பர்களே அதை நாம் கண்ணாலே காணவில்லையா என் பொறுமை நண்பர்களே!”

பெண்கள் குழுவாகச் சேர்ந்து கைகொட்டி விளையாடும் போது பாடும் பாடல்களே கும்மிப் பாடல்களாக அமைகின்றன. இப்பாடல்கள் வெண்பா இனத்தைச் சேர்ந்ததாக விளங்குகின்றன. இயற்கும்மி, ஓயிற்கும்மி, ஓரடிச் கும்மி போன்றன கும்மியின் வகைகளாகும். மலையக மக்களிடத்தே அம்மன் வழிபாடு இரண்டறக் கலந்துள்ள நிலையில் அவ்வழிபாட்டு மரபில் கும்மிப் பாரம்பரியமும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அம்மன் வழிபாட்டுடன் தொடர்புபடும் ‘முளைப்பாரி’ அணுகுமுறையோடும் இப்பாடல்கள் இசைக்கப்படுகின்றமை கவனத்திற்குரியதாகும். அவ்வாறே அம்மன் கரகம் பாலித்தல், கரக ஊர்வலம், கரகம் குடிவிடுதல் போன்ற செயற்பாடுகளுடனும் இந்தக் கும்மிப் பாரம்பரியம் கவனத்தை வென்றதாக அமைகிறது. முருகன் வழிபாட்டிலும் இக்கும்மிப் பாரம்பரியம் ‘வள்ளி கும்மி’ என சிறப்பிக்கப்படுகிறது. முருகனின் சிறப்பு, வள்ளியின் வாழ்க்கை வரலாறு, திருமணச் சிறப்பு ஆகியவற்றைக் கும்மியாகப் பாடும் மரபும் கவனத்திற்குரியதாகும். அதன் பின்பற்றுவதில், மலையக மக்களும் வள்ளி கும்மி தொடர்பான அக்கறையைச் செலுத்தி வந்துள்ளார்கள். அதன் ஊடாகவும் கும்மி மீதான பரிச்சயம் மலையக மக்களிடத்தே நிலைபெற்றுள்ளது.

பாரதியின் பாடல்களில் எழுச்சியைத் ஏற்படுத்தும் வகையில் இப்பாடல் முறைமை பரீட்சிக்கப்பட்டுள்ளமையை அறியலாம். சுதந்திர வேட்கையின் ஈடுபாட்டில் விடுதலைக் கோசத்தைப் பரவச் செய்யும் முனைப்பில் முக்கியத்துவம் பெறும் பின்வரும் பாடல் அவதானத்தைப் பெறுகிறது எனலாம்.

”கும்மியடி! தமிழ் நாடு முழுதும்
குலங்கிடக் கைக்கொட்டிக் கும்மியடி!
நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின
நன்மை கண்டோ மென்று கும்மியடி! (கும்மி)
ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
றெண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்
வீட்டுக் குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப் போமென்ற
விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார் (கும்மி)
பட்டங்கள் ஆள்வதுஞ் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினிற் பெண்கள் நடந்த வந்தோம்
எட்டு மறிவினில் ஆணுக் கிங்கேபெண்
இளைப்பில்லை கணென்று கும்மியடி! (கும்மி)

அழகியல் உணர்வோடு பக்தியைப் பாடுபொருளாகக் கொண்ட சிந்தனையில் கும்மிப் பாரம்பரியம் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில், சமுதாய நோக்கத்திற்காக அதனைப் பாரதி பிரயோகித்துள்ளமை முன்மாதிரியாக அமைகிறது. அதனை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு பின்னாளில் பலர் கும்மியைப் பிரயோகித்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. சமூக எழுச்சிக்கான உத்வேகத்தை ஏற்படுத்தும் முனைப்பில் பல கவிஞர்கள் கும்மி முறைமையைப் பிரயோகித்துள்ளனர். பெண் விடுதலை குறித்த சிந்தனையை மேற்குறித்த பாடல் வரிகள் சித்தரிப்பதையும், உணர்த்துவதையும் காணலாம். கும்மிப் பாரம்பரியம் மீதான அறிதலோடு, மலையக மக்கள் மீதான கரிசனையில் பாடலாசிரியர் பெரியக்கா, மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண முயல்கிறார். தனது புலமை மீதான நம்பிக்கை, இறை மீதான நம்மிக்கை, அவைக்கு அடங்கும் முறைமை போன்றவற்றைத் தெளிவுறுத்தும் வகையில் அம்மையாரின் சித்தரிப்பு பின்வருமாறு அமைகின்றது.

“முந்தி முந்தி விநாயகரே கைலை முக்கண்ணாருடைய தன் மகனே
தொந்தி வயிறுக் கணபதியே ஏழை சொல்வேன் பாட்டாளி பாரதத்தை
பாட்டாளி தோழர்கள் பட்ட பாட்டை கும்மிப் பாட்டாகப் பாடி
முடிப்பதற்கு ஏட்டில் எழுதின பாவினைப் போல என் நாவில்
எழுந்திடும் தும்பிக்கையாய்
பாவை எஸ். பெரியக்கார் பாடி வைத்த கும்மிப்பாட்டில்
பிழைகள் இருந்தால் மன்னித்து அருள் செய்ய வேண்டுமப்பா
வாணி வள்ளி தெய்வானை சண்முகனே!”

மலையக மக்களில் பயில்நிலைக்குரிய கூத்துப் பாடல்கள் அமைந்துள்ள மெட்டுகளில் இப்பாடல்களின் சாயல்களும் அமைந்துள்ளன.

மலையக மக்களின் வாழ்க்கையோடு பூசாரிகளுக்கு நெருங்கிய தொடர்புண்டு. பூசாரிமார் பாடும் பாடல்களின் சாயல்களோடும், எஸ். பெரியக்காவின் பாடல்கள் முக்கியம் பெறுகின்றன. மக்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் குறித்து அம்மையாரின் சித்தரிப்பும் முன்வைப்பும் அமைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக அமைந்த வரிகள் பின்வருமாறு.

“கொட்டுங்கடி கும்மி கொட்டுங்கடி நீங்கள் குனிந்து
கும்மியைக் கொட்டுங்கடி உலகம் செழுத்திட ஏழைகள் வாழ்ந்திட
ஒற்றுமையாகவே கொட்டுங்கடி
ஆதி முதலொரு காலத்திலே துரைமார் அடவான்ஸ் தந்து
ஆளுங்கடி வேலை செய்ய இந்தே கூட்டி வந்ததொரு
விபரம் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கடி”

எனவும்,

“கன்றுகள் போட்டவர் இந்தியர்கள், இங்கே கவ்வாத்து வெட்டியவர்
இந்தியர்கள், மட்டம் ஓடித்தவர் இந்தியர்கள்
வேலை வழக்கம் காட்டியவர் இந்தியர்கள்
கொழுந்தெடுப்பவர் இந்தியர்கள், இங்கே கூலி கொடுப்பவர்கள்
வெள்ளையர்கள், வருந்தி வேலையை செய்து முடித்து
வறுமைப்படடோம் தோழர்களே
பச்சைக் கொழுந்தை அரைத்தெடுத்து அதை பன்னிரெண்டு
சாதியாய்ப் பிரித்தெடுத்து குச்சி பொறுக்கிப் பெட்டியில்
அடைத்து இலட்சக்கணக்காய் விற்றிடுவோம்
இப்படி வந்த தமிழாதிக்கு வந்த இக்கட்டைச் சொல்கிறேன்”

எனவும் தனது எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. எஸ். பெரியக்கா தனது பாடல் வரிகளின் மூலம் மலையக மக்களின் புலப்பெயர்வைச் சுட்டிக்காட்டி அதனைப் பற்றிய அவதானத்தை முன்னிறுத்தியுள்ளார். இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரான இலங்கைக்கான புலப்பெயர்வையும், 1964 ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீமீ - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்திய விளைவுகளையும், இராவணன், விபீஷணன் ஆட்சிக்காலங்களோடு இணைத்து, இலங்கையில் தமிழர்களின் பூர்விக நிலையை ஒப்பிட்டுப் பாடும் இவரது தன்மையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தொழிலாளர்களின் துயர்நிலையை பல்வேறு

சம்பவங்களோடு தொடர்புபடுத்தியும் இவர் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார். மலையகச் சமூக அசைவியக்கத்தில் எஸ். பெரியக்காவின் பாடல் வரிகளும் தாக்கத்தினைச் செலுத்தியுள்ளன. ஒரு தோட்டத் தொழிலாளி, 1964 ஆம் வருட ஒப்பந்தத்தின் மூலம், மீளவும் பூர்விகத் தாயகத்திற்குச் செல்லும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டார் என்ற விடயத்தோடு தொடர்புடையதாக, எஸ். பெரியக்காவின் உணர்வுகள் மதிப்பிற்குரியதாக விளங்குகின்றன.

எம்.எஸ். கிருஸ்ணம்மா எனும் சமூக ஆளுமை

மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர், எஸ். பெரியக்கா ஆகிய ஆளுமைகளின் வரிசையிலே எம்.எஸ். கிருஸ்ணம்மாவின் பங்கேற்பும் மிக முக்கியத்துவத்தோடு அணுகப்படுகிறது. இவர் ஊவா மாகாணம், பதுளை மாவட்டம், யூரி தோட்டத்தில் தொழிலாளியாக வேலை செய்துள்ளார். தொழிற்சங்கச் செயற்பாட்டாளராகவும் அடையாளம் காணப்படுகிறார். ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரசின் மாதர் சங்கத் தலைவி, மாவட்டத் தலைவி, மாதர் அணி ஆகிய பொறுப்புகளிலும் பங்கேற்றுள்ளார். சிறந்த பாடகியாகவும் திகழ்ந்துள்ளார். மலையகத் தொழிற்சங்க மேடைகளில் பெண்கள் பாடல் பாடும் மரபு மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யரில் இருந்தே தோற்றம் பெறுகிறது. மீனாட்சியம்மாளுக்குப் பின்னர் இவ்வாறு தொழிற்சங்க மேடைகளில் பாடலிசைக்கும் ஒருவராகவே எம்.எஸ். கிருஸ்ணம்மா திகழ்கிறார். கிருஸ்ணம்மாள், தொழிற்சங்க மேடைகளில் பாடிய பாடல்களைத் தொகுதிகளாக்கி வெளியிட்டுள்ளார். இப்பாடல்கள் எத்தனை தொகுதிகளாக்கப்பட்டன என உறுதியாகக் கூற முடியாத நிலை காணப்படுகிறது. இருந்த போதிலும் ‘சிந்தையைக் கவரும் சீர்திருத்தக் கீதம்’ எனும் தொகுப்புக் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. இதனூடாக எம்.எஸ். கிருஸ்ணம்மாவின் ஆளுமையையும் உணர்வையும் அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு நமக்கேற்பட்டுள்ளது.

இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் பின்னர் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸாக மாறியபோது ஏற்பட்ட முரண்பாட்டு நிலைகள் பல பிரிவினைகளுக்குக் காரணமாயின. அதன் பின்னரே இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரசில் இருந்து பிரிந்து செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் பலருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. புதிய தொழிற்சங்கங்களின் தோற்றங்களுக்கு ஏதுவாகக் களங்கள் அமைந்தமையும் கவனத்திற்குரியதாகும். அவ்வாறான சூழ்நிலையில் உருவாக்கப்பட்ட ஸ்தாபனமாக ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் திகழ்கிறது. தாம் சார்ந்த தொழிற்சங்கங்கள் மீது அதீத

பற்றுடன் தொழிலாளர்கள் செயற்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இயக்க உணர்வு என்பது இவர்களின் வாழ்வியலோடு இரண்டறக் கலந்த விடயமாக அவதானிக்கப்பட்டது. அவ்வாறே எம்.எஸ். கிருஸ்ணம்மாள் இயக்க உணர்வை எடுத்தியம்பும் வகையில் பாடிய பாடலொன்று முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. பொதுவாக வீதிப்பாடல் என்பது ஏலவே உள்ள பாடல்களைத் தழுவினதாக இயற்றப்படுகிறது. அக்காலகட்டத்தில் மக்கள் மனங்களில் அபிமானங்களை வென்றெடுத்த சினிமாப் பாடல்களின் மெட்டுகளில் பாடலாசிரியர்களின் கருத்துகள் உட்புகுத்தப்படுவதை அவதானிக்கலாம். இங்கு எம். எஸ். கிருஸ்ணம்மாள் 'பூ மாலையில் ஓர் மல்லிகை' எனும் பாடலின் மெட்டில் பாடலமைத்துள்ளார். கவிஞர் கண்ணதாசன், எம்.எஸ். விஸ்வநாதன் ஆகியோர் இணைந்து எழுதியதும், பாடகர்களான சுசிலா, செளந்தரராஜன் ஆகியோர் இணைந்து பாடியதுமான இப்பாடல் மக்கள் மனங்களில் வெகுவான இடத்தைப் பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

“பூமாலையில் ஓர் மல்லிகை
இங்கு நான் தான் தேன் என்றது
உந்தன் வீடு தேடி வந்தது
இன்னும் வேண்டுமா என்றது”

என்ற பாடல் இயக்கம், சமூகம் ஆகிய நோக்கங்களுக்காக வார்த்தைகள் மாற்றிப் புனையப்படுவதைக் காணலாம்.

“இந்த யீழத்தில் எங்கள் ஐ.தொ.கா
ஒன்றாய் வா வா வென்றது
உங்கள் வீடு தேடி தேவை ஏதும்
வேண்டுமா என்றது.
சங்கங்கள் பல தோன்றிய போதும்
ஐ.தொ.கா நம் உரிமையைக் காக்கும்
அன்றும் இன்றும் என்றும் கமழும்
இனிக்கும் மணக்கும் சுவைக்கும்”

இப்பாடல் ஐனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரசின் தோழமையுணர்வையும், தலைவர்களது அர்ப்பணிப்புமிக்க தொண்டுகளையும் எடுத்துரைப்பதாக அமைகிறது. தென்னகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தாக்கம் மலையக மக்களிடத்தேயும் ஆட்கொண்டிருந்தது. தி.மு.க வின் எழுச்சிக் கோசங்களால் கவரப்பட்ட தோழர்கள் மலையகத்தையும் புரட்சிப் பாதையில் நகர்த்துவதற்கு

முயல்கிறார்கள். அக்கருத்தியலை வலியுறுத்தும் முனைப்பையும் எம்.எஸ். கிருஸ்ணம்மாவின் பாடல் வரிகளில் அவதானிக்கலாம்.

“எத்தனை சங்கங்கள் ஏற்பட்ட போதும்
எங்களின் ஐ.தொ.கா சேவை எப்போதும்
அயராதுழைக்கும் அன்பைப் பெருக்கும்
பூவின் மலர் போல் புதுமையாய் ஜொலிக்கும்”

அம்மையார் தான் எழுதிய பாடலுக்கு உரிமை கோரும் வகையில், பாடலடிகளோடு தனது பெயரையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்பாடல்கள்,

“எம்.எஸ். கிருஸ்ணம்மாள் இயற்றிடுமீ கீதம்
எல்லோர்க்கும் எளிதாய் இயற்றினேன் பாடும்
நன்றாய் யாவரும் இருந்திட வேண்டும்
நான் உங்கள் அருளால் வாழ்ந்திட வேண்டும்”

என்பதாக நிறைவுறுகின்றது. அதன் தொடர்ச்சியாக, ஒற்றுமையை வலியுறுத்தும் வகையில், சரஸ்வதி சபதம் திரைப்படத்தில் வெளியான ‘ராணி மகா ராணி’ எனும் பாடல் மெட்டில், இவரால் உருவாக்கப்பட்ட பாடல் கவனத்தைப் பெறுகிறது. இப்பாடல் உருவான காலத்தில் இருந்து இன்றுவரையில் மக்கள் மனங்களில் நீங்காத இடத்தைப்பெற்று, ஜனரஞ்சகமான பாடலாக விளங்குகின்றமை அவதானத்திற்குரியதாகும். “கேளு அண்ணே கேளு, நான் சொல்லுறதைக் கேளு” எனத் தொடங்கும் பாடலில், ஒற்றுமை குறித்துப் பின்வரும் வரிகள் வலியுறுத்துவதை அவதானிக்கலாம்.

“அண்ணன்மாரே தம்பிமாரே சொல்லுவதைக் கேளும்
நாம் ஆளுக்கொரு சங்கத்திலே இருப்பதுவோ தீது
சண்டைகளும் குழப்பங்களும் என்னத்துக்கு வீணா
சகலருமே ஒற்றுமையா இருந்துவிட்டுப் போனா”

எனா வினா தொடுப்பதன் ஊடாக தொழிலாளர்களை ஒன்றிணைக்கும் பிரயத்தனத்தை கிருஸ்ணம்மா நிகழ்த்துகிறார். கண்ணியமான வாழ்வு குறித்த போதனைகளையும், இயக்க நலன் குறித்த அவதானத்தையும் ஏற்படுத்தும் வகையிலான அம்மையாரின் சித்தரிப்புகள் மனங்கொள்ளத்தக்கவைகளாக அமைகின்றன. போதைப் பழக்கவழக்கங்களைச் கடுமையாகச் சாடும் பாடலாசிரியர், ஒழுக்கத்துடன் வாழ வேண்டிய அவசியத்தைப் போதிக்கும் பணியினையும் ஆற்றுகிறார். சமூகத்திற்கு வழிகாட்டிய முன்னோடிகளைப் பின்பற்றவும் வலியுறுத்துகிறார். எடுத்துக்காட்டாக,

“கடமை மறவாதிருக்க காந்தி சொன்னார் நாம்
கண்ணியமாய் இருக்கும்படி அண்ணா சொன்னார்
கடமைகளும் வேணுங்கோ கண்ணியமும் வேணுங்கோ
கட்டுப்பாடும் வேணுங்கோ
காந்தி மகான் வார்த்தை அண்ணா அவர் வார்த்தை
நேருஜியின் வார்த்தை நினைவிருக்கணும்”

எனும் ‘கல்யாண சாப்பாடு’ என்ற பாடல் மெட்டில்
அமைந்துள்ள பாடல் வரிகளைக் குறிப்பிடலாம்.
அவ்வாறே முருக வழிபாட்டிலும், திருப்புகழ்
தொடர்பாகவும் ஈடுபாடுடையவர்கள் என்ற வகையில்
பின்வரும் பாடல் மக்கள் மனங்களில் அத்த இடத்தைப்
பெற்ற பாடலாக விளங்குகிறது.

“திருப்புகழைப் பாட பாட - வாய் மணக்கும்
எதிர்ப்புகளை முருகா உன் வேல் தடுக்கும்
நீ கொடுத்த தமிழல்லவா - புகழ் எடுத்தது அந்த
தமிழ் கொடுத்த அறிவல்லவா தலை சிறந்தது”

இப்பாடல் முருகன் மீதான பக்தி உணர்வையும்
தமிழ்மொழி மீதான பற்றுதலையும் தூண்டுவதாக
அமைகிறது. இப்பாடல் தந்த உந்துதலும்,
தமிழ்ப்பணியிலும் திராவிடர் சமூகப் பணியிலும்
முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்த அறிஞர் அண்ணா மீதான
பற்றுதலும் மலையக மக்களிடத்திலே காணப்பட்டன.
அண்ணாவின் பிரிவுத் துயரின் பின்னர், திருப்புகழைப்
பாட பாட எனும் பாடல் மெட்டில் ‘அண்ணாவைப்
பாட பாட நாவினிக்கும்’ எனப் பாடல் புனைந்துள்ளார்.
அப்பாடலில் அண்ணா மீதான ஏக்கத்தைச் சொல்லும்
வரிகளாக பின்வரும் வரிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

“வீரமில்லா திராவிடனை விழிக்க வைத்தீரே
விரிவுடனே வார்த்தை பேசப்பழக்கி வைத்தீரே
அகம் கொண்ட ஆரியனை அடக்கி வைத்தீரே
அறிவுமொழிக் கூறிக்கூறி படிக்க வைத்தீரே
அகமகிழும் நேரத்தில் அழக வைத்தீரே
ஐயனே நீர் எம்மைவிட்டுப் போய் மறைந்தீரே”

தமிழகச் சினிமாவில், சிறுமி மீதான பாச உணர்வை
வெளிப்படுத்தும் பாடலாக ‘முத்து நகையே - உனை
நான் அறிவேன், என்னை நீ அறிவாய், நம்மை

நாமறிவோம்’ என்ற பாடல் மிகுந்த வரவேற்பைப்
பெற்ற பாடலாக விளங்கியது. தந்தை, மகள், மாமா,
மருமகள் ஆகிய உறவுகளுக்கிடையில் ஆதரவைப்
பெற்ற பாடலாக இப்பாடல் விளங்கியது. அப்பாடலும்
பாடலாசிரியரைக் கவர்ந்த நிலையில் இப்பாடல்
மெட்டிலேயே பின்வருமாறு பாடலடிகளை மாற்றீடு
செய்கிறார். “தென்னிலங்கையே உனை நான் அறிவேன்,
பொன் விளைந்திடும் நாடே என்னையறியா, நானே
உன்னை அறிவேன்” எனத் தொடர்ந்து,

“ஆதியிலே வந்த நம் பூடனையும்
அதற்கடுத்து வந்த பாடனையும்
எத்தனையோ நமது இனத்தாரையும்
ஈழத் தேயிலைத் தூரில் புதைத்தோம்”

என அங்கலாய்ப்பதையும் அறிய முடிகிறது.

வேதன உயர்வு என்பது பன்னெடுங்காலமாகவே
தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு எட்டாக்கனியாக
இருந்து வந்துள்ளது. காலங்காலமாக ஊழிய உயர்வு
தொடர்பில் முன்வைக்கப்படும் கோரிக்கைகள்
திருப்தியில்லாத நிலையினையே பெற்றுள்ளது.
சமகாலத்திலும் அந்நிலையையே தொடர்கின்றமை
கவனத்திற்குரியதாகும். எம்.எஸ். கிருஷ்ணம்மா
காலத்திலும் தான் பெற்ற துயர் அனுபவத்தை
பின்வருமாறு கூறி நிற்கிறார்.

“காடு வெட்டி ஓடிக்கொடுத்தி கண்டதெல்லாம் சீர்திருத்தி
சுந்தரமாய் இலங்கைகளை ஜொலிக்க வைத்தான் இந்தியனே
நன்றி செய்த இந்தியனுக்கு நாலு பணம் கூட்டவில்லை
என்ன கேட்டு முதலாளிமார் ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை”

பாரதியின் தாக்கம் எம்.எஸ். கிருஷ்ணம்மாவையும்
விடுவதாக இல்லை. தென்னாசியாவின் சுதந்திர
கோசத்திற்குப் பாரதியின் பாடல்களும் மிகுந்த
பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளன. பாரதியின் பாடல்கள்
மாற்றத்தை விரும்பும் அபிமானிகளால் மிகுந்த
அவதானத்தைப் பெற்றுள்ளன. பாரதியின் பாடல்களில்,
குறிப்பாக ‘அச்சமில்லை அச்சமில்லை’ எனும் பாடல்,
விடிவைத் தேடும் களத்தில் மிகுந்த கவனத்தைக்
கொண்டுள்ளது.

இங்கும், இப்பாடல் மெட்டில் அம்மையாரால் பாடல்
வடிவமைக்கப்படுகிறது. தொழிற்சங்க மேடைகளில்
அம்மையாரின் குரலில் ஒலிக்கப்பட்டுள்ளது.

“அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே
இச்சணம் நேர் எங்களை எதிர்த்து நின்ற போதிலும்
அச்சமின்றி வாழ்க்கை நாங்கள் செய்வோம் இந்த நாடடிலே”

தான் சார்ந்த ஸ்தாபனம் மீதான பற்றுறுதியும் அம்மையாரில் தெரிகிறது. அவ்வாறே தனது அமைப்பின் தலைமைத்துவம் மீதான பக்தியுணர்வையும் அம்மையாரின் பாடல்கள் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. பிற்போக்குத்தனத்தில் செயற்படும் சங்கங்களின் செயற்பாடுகளைச் சாடும் தன்மையும் கவனத்திற்குரியனவாகும்.

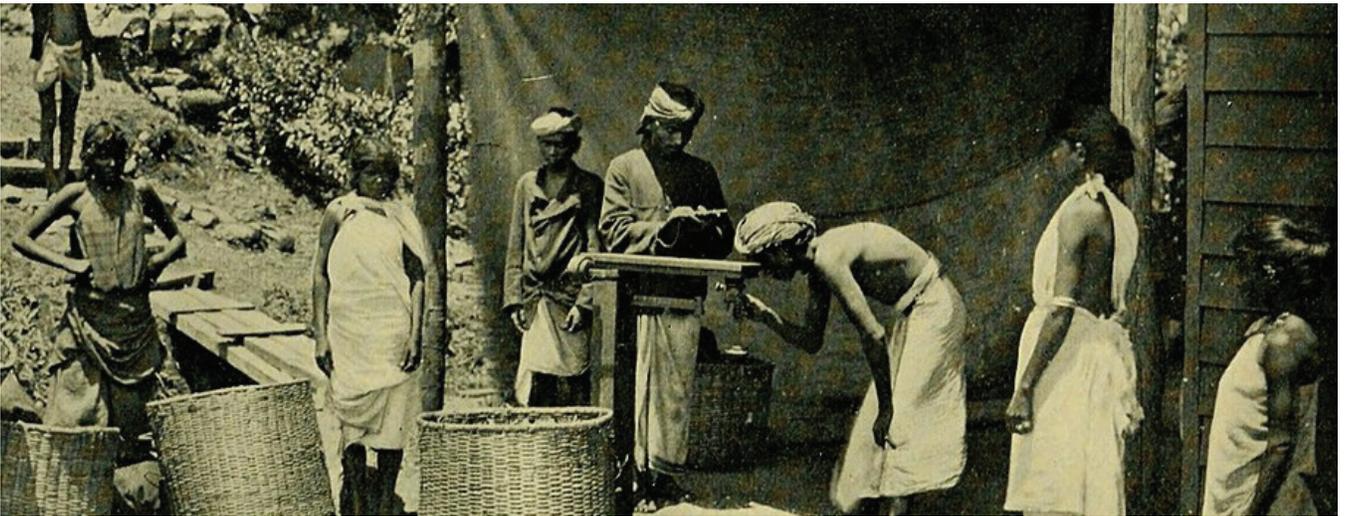
“எங்களின் தலைவர் எம்.பியாக இருக்கிறார் ஏழைகளின் கஸ்டங்களை எடுத்துமே விளக்கினார் கோழைகளாய் வாழ செய்தார் கோணல் புத்தி சங்கத்தார் சோலைகளாய் நிற்க வைப்பார் ஜ.தொ.கா சங்கத்தார்”
“எத்தனை சங்கங்கள் எம்மை எதிர்த்து நின்ற போதிலும் அத்தனையும் வேறுத்து ஆள்வோம் இந்நாடடிலே எந்தச் சங்கம் ஜ.தொ.காவை எதிர்த்து நின்ற போதிலும் துடசமாக மதித்து தொழில் புரிவோம் நாடடிலே (அச்சமில்லை)

எம்.எஸ். கிருஷ்ணம்மா, தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் பெற்ற அனுபவங்களைக் கொண்டு சமூக அவலங்களை தனது பாடல்கள் மூலமாக எடுத்துரைக்க முயன்றுள்ளார். விடிவே அம்மையாரது முழு எண்ணமாகத் திகழ்ந்துள்ளது. இத்தொகுப்பில் மக்கள் மனங்களை வென்ற ‘விவசாயி’, ‘நாங்க புதுசா கட்டிக்கிட்ட சோடிதானுங்க’, ‘கண்ணை பெண்ணை’, ‘ராணி மகா ராணி’ போன்ற பாடல்களின் மெட்டில் அமைந்த படைப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை சமூக

அவலங்களை வெளிப்படுத்துவதோடு, அதற்கான தீர்வுகளை முன்வைக்கும் முன்மொழிவுகளையும் தாங்கியுள்ளன. இயக்கம் சார்ந்த உணர்வோடு சமூக அணிதிரட்டும் வேட்கையையும் அம்மையாரின் பாடல்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. மலையக சமூக வரலாற்றிலும் அதன் சமூக அசைவியக்கத்திலும் எம். எஸ். கிருஷ்ணம்மாவின் பங்கேற்பு தடம் பதித்ததாகவே திகழ்கிறது. அம்மையாரின் தந்துணிவும் செயற்பாட்டுத் திறனும் முன்மாதிரியான அடையாளங்களாகும். மீனாட்சியம்மாளைத் தொடர்ந்து கவனத்திற்குரிய பெண் ஆளுமைகளான எஸ். பெரியக்கா, எம்.எஸ். கிருஷ்ணம்மா ஆகியோரின் களப்பணிகளும், கருத்து நிலைகளை வெளிப்படுத்தும் பாடல் முயற்சிகளும் காலத்தால் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. அம்மையார்களது தந்துணிவும் முன்நகர்வுகளும் போற்றத்தக்கவைகளாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. பெரியக்கா. எஸ்., (1967), தொழிலாளியின் துயரம், அசோகா அச்சகம்.
2. கிருஷ்ணம்மாள். எம்.எஸ்., சிந்தையைக் கவரும் சீர்திருத்தப் பாடல்கள், ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ்.
3. முத்துலிங்கம். டெ., (2012), பரதேசம் போன தமிழர்களின் பரிதாபப் பாடல்கள், கயல் - கவின் புகள்.
4. யோகராசா. செ., (2023), ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம், மகுடம் பப்ளிகேசன்.
5. மெய்யப்பன். ச., (2004), பாரதியார் கவிதைகள், தென்றல் நிலையம்.

மு. திருநாவுக்கரசு

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் வரலாற்றுத் துறை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய இவர், ஈழத்தின் புகழ்மிக்க அரசியல் ஆய்வாளராக அறியப்பட்டவர். தேசியம், ஜனநாயகம், ஏகாதிபத்தியம் குறித்த விவாதங்களை இருபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தொடர்ச்சியாக எழுப்பிவருபவர். இலங்கை இனப்பிரச்சினையின் தோற்றுவாய் குறித்தும், சிங்கள ராஜதந்திரம் குறித்தும், இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியத்தின் அரசியல், ராஜதந்திர நகர்வுகள் பற்றியும் ஆழமான ஆய்வுகளைச் செய்துள்ளவர். ஈழத்து அரசியலை நுணுகிய, விரிந்த தளத்தில் தமிழில் ஆய்வுகளை நடத்தும் போக்கினை நிர்ணயிப்பதில் மு. திருநாவுக்கரசுவின் பாங்கு தலையாயது.

இலங்கை அரசியல் யாப்பு 19312016, இலங்கை இனப்பிரச்சினையின் அடிப்படைகள், புகோளவாதம் புதிய தேசியவாதம் என்பன இவரது படைப்புகளாகும்.

அறிமுகம்: இலங்கை வரலாற்றில் 'கட்டமைக்கப்பட்ட இனப்படுகொலை'யும் அதற்கான தத்துவார்த்த அணுகுமுறையும்

இனப்படுகொலை என்பது ஏதோ ஒரு நாளில் நிகழ்ந்துவிடும் தன்னியல்பான நடவடிக்கை அல்ல. அது ஓர் ஒடுக்கும் சமூகம் இன்னொரு சமூகத்தின் மீது நீண்டகால அளவில் படிப்படியாகச் செயற்படுத்தும் பல்வேறு விதமான ஒடுக்குமுறைகளின் இறுதி விளைவு. எனவேதான் அதனைக் 'கட்டமைக்கப்பட்ட இனப்படுகொலை' என அழைக்கிறோம். இனப்படுகொலை நடைபெறும் பல்லினங்களைக் கொண்ட ஒரு நாட்டில் அரசற்ற தேசிய இனங்கள் எல்லாம் விடுதலை அடையலாம் என்றில்லை. ஆனால் ஈழத் தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு, வெற்றி பெறுவதற்கான கடினமான பாதையாவது உண்டு. ஈழத்தமிழர் சார்ந்து காணப்படும் கட்டமைக்கப்பட்ட இனப்படுகொலை வடிவம் மிகவும் வலுவானது. ஈழத்தமிழர் சார்ந்த அகத்தேசிய நிலை, உள்நாட்டு நிலை, அண்டை நாட்டு நிலை, அயல் நாடுகள் மற்றும் உலக நாடுகள் சார்ந்த நிலை, புவிமீயல் – வரலாற்று நிலை என்பனவற்றால் அது வலுவாக இறுக்கிக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் அதனை விருப்பு – வெறுப்பிற்கு அப்பால், துல்லியமாக அளவீடு செய்யும் எத்தனமாக 'இலங்கையில் கட்டமைக்கப்பட்ட இனப்படுகொலையின் தோற்றமும் இன்றைய நிலையும்: கோட்பாடு – நடைமுறை – வரலாற்றுப் போக்கு' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர் அமைகிறது.

என்படுகொலை என்பது ஏதோ ஒரு நாளில் நிகழ்ந்துவிடும் தன்னியல்பான நடவடிக்கை அல்ல. மாறாக அது ஓர் ஒடுக்கும் சமூகம் இன்னொரு சமூகத்தின் மீது தொடர்ந்து, நீண்டகால அளவில் படிப்படியாகச் செயற்படுத்தும் பல்வேறு விதமான

ஒடுக்குமுறைகளின் இறுதி விளைவாகவே நடக்கிறது. எனவேதான் இனப்படுகொலையைக் 'கட்டமைக்கப்பட்ட இனப்படுகொலை' என்று அழைக்கிறோம்.

கட்டமைக்கப்பட்ட இனப்படுகொலையும் அதற்கான தத்துவார்த்த அணுகுமுறையும் பற்றிய ஆழமான பார்வை நமக்கு அவசியமானது. காலனிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான எந்தவொரு தேசிய விடுதலைப் போராட்டமும் என்றோ ஒருநாள் வெற்றி பெறுவது நிச்சயம். ஆனால் பல்லினங்களைக் கொண்ட ஒரு நாட்டில் அரசற்ற தேசிய இனங்கள் எல்லாம் விடுதலை அடையலாம் என்றில்லை. சிலது வெற்றி பெறலாம், சிலது தோல்வியடையலாம். அவற்றிற்கான அகப்புறச் சூழலைக் கையாள்வதிலேயே இவை அடங்கியுள்ளன. திபெத், காலிஸ்தான் என்பன பிரிந்து செல்வதற்கான போராட்டத்தில் வெற்றிக்கான வாய்ப்பைப் பெரிதும் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால் ஈழத் தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு, வெற்றி பெறுவதற்கான கடினமான பாதையாவது உண்டு. அதற்கான வாய்ப்புகளை மிக நுணுக்கமாகக் கையாண்டாலே வெற்றி சாத்தியம். ஈழத்தமிழர் சார்ந்து காணப்படும் கட்டமைக்கப்பட்ட இனப்படுகொலைச் சூழலில், அதை சரிவரப் புரிந்து, மிகத் துல்லியமாகக் கையாள்வதன் வாயிலாக விடுதலையை அடைய முடியும்.

ஈழத்தமிழர் சார்ந்து காணப்படும் கட்டமைக்கப்பட்ட இனப்படுகொலை வடிவம் மிகவும் வலுவானது. ஈழத்தமிழர் சார்ந்த அகத்தேசிய நிலை, உள்நாட்டு நிலை, அண்டை நாட்டு நிலை, அயல் நாடுகள் மற்றும் உலக நாடுகள் சார்ந்த நிலை மேலும் புவியியல் வரலாற்று நிலை என்பனவற்றால் அது வலுவாக இறுக்கிக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் ஈழத்தமிழர் சார்ந்து கட்டமைக்கப்பட்ட இனப்படுகொலை முறைமையை விருப்பு வெறுப்பிற்கு அப்பால் துல்லியமாக அளவீடு செய்யும் எத்தனமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

அறிவின்றி அணுவும் அசையா என்ற அறிவியல் யுகத்தில், அறிவின் வழியது விடுதலை என்ற மகுடத்துடன் ஈழத் தமிழருக்கான விடுதலையை வடிவமைக்க வேண்டும். எல்லாவிதமான

தூய்மைவாதங்களும், கற்பனாவாதங்களும், கடும்போக்குவாதங்களும் பார்வைக்குக் கவர்ச்சிகரமானவை; பேச இனிமையானவை. ஆனால் அவை நடைமுறையில் எதிரிகளின் சேவகர்களே; 'ஏட்டுச் சுரக்காய் கறிக்குதவாது'. நடைமுறைக்குப் பொருத்தமான அறிவு எதுவோ அதுவே சரியானது. எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு பண்பாட்டுப் பார்வை வேண்டும் என்பது போல, அறிவியலுக்கும் அதுவே பொருத்தமானது. பண்பாடற்ற அறிவும் எதிரியின் ஊன்றுகோல்தான்.

"Strong minds discuss ideas.

Average minds discuss events.

Weak minds discuss people."

என்ற சாக்ரடீஸின் கூற்றைத் தமிழாக்கம் செய்தால், அது பின்வரும் பொருளைத் தரும்.

"உன்னதமானவன் தத்துவ ஞானத்தைப் பற்றிப் பேசுவான்.

சாமானியன் சம்பவங்களைப் பற்றி பேசுவான்.

அற்பன் அடுத்தவனைப் பற்றி பேசுவான்."

ஈழத்தில் மலையென உயர்ந்த பெரும் தியாகத்திற்கும், மடுவென வீழ்ந்த பெரும் தோல்விக்கும் இடையே உள்ள இட்டு நிரப்ப முடியாத இடைவெளியில் இனி அடுத்தது என்ன?

மாயாஜாலம் கொண்ட கற்பனைக் கதைகளையும், மந்திரக்கோல் ஏந்தும் அரசியல் வித்தைகளையும், மக்களை ஏமாற்றும் அலாவுதீனின் அற்புத விளக்குக் கதைகளையும் கைவிட்டு, வெற்றிக்கு ஏதுவான அறிவார்ந்த அரசியல் பாதையைக் கண்டறிய வேண்டும். உலகளாவிய அரசியல் நடப்பியலின் பின்புலத்தில் நின்று, ஈழத் தமிழரின் விடுதலைக்கான அணுகுமுறையை நடைமுறைக்குப் பொருத்தமாக வடிவமைக்க வேண்டும்.

"வேட்டையாடும் சிங்கக்கூட்டம் இரண்டு தடவைகள் தோல்வியடையும் போது, தனது வியூகத்தை மூன்றாவது தடவை மாற்றி அமைத்துவிடும்" என்று பிராணிகள் நடத்தையியல் விஞ்ஞானம் கூறுகிறது. அரசியலை அதன் இயல்பான உலகளாவிய நடப்பியலுக்கு ஊடாக எடைபோட்டு முன்னெடுக்க வேண்டும்; இரம்மியமான மன விருப்பு - வெறுப்புகளுக்கு ஊடாகவோ, குரோதமான மன உந்துதல்களுக்கு ஊடாகவோ அல்ல.

சூழலைப் புரிந்து, தன்னிலை அறிந்து, மாற்றான் நிலை அறிந்து, பொருத்தமான உடனடி மற்றும் நீண்டகால இலக்குகளைத் தெரிந்து, காணப்படும் சாதக - பாதக வாய்ப்புகளுக்கு ஏற்ப நடைமுறைச் சாத்தியமான பாதைக்கு ஊடாக அரசியலை முன்னெடுக்க வேண்டும். இது முற்றிலும் விஞ்ஞானபூர்வமான, அறிவியல் முறையாக அமைய வேண்டியது அவசியம்.

விடுதலைக்கான புதிய சிந்தனையும் வழியும்

‘ஈழத்தமிழர் வாழவேண்டும் எனில் அவர்கள் தம்மைத் தாமே ஆள வேண்டும்.’ தம்மைத் தாமே ஆள்வதற்கான தகுதியைப் பெறுவதற்கு முதலில் அவர்கள் தம்மை ஓர் ஒருங்கிணைந்த சக்தியாக ஆக்கவேண்டும். கூடவே தம்மைச் சூழவுள்ள யதார்த்தத்தை சரிவரக் கையாண்டு நடைமுறைக்குப் பொருத்தமான நிலைப்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான தகுதியையும் அறிவார்ந்த ரீதியில் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

‘ஒன்றுக்கு ஆசைப்படும் முன், முதலில் உன்னை அதற்குத் தகுதியாக்கிக்கொள்’ (First deserve then desire) என்ற ஆங்கிலப் பழமொழி கவனத்திற்குரியது. அதாவது புறநிலை உண்மையை அல்லது புறநிலைச் சூழலை (Objective Conditions) அடிப்படையாகக் கொண்டு, கொள்கை - கோட்பாடு - யதார்த்தம் - நடைமுறை - சாத்தியப்படக்கூடிய மேலான நடைமுறை (Policy - Theory - Reality - Practice - Praxis) என்ற படிமுறைச் சிந்தனைமுறைக்கூடாக அரசியல் முன்னெடுப்புகளை அறிவார்ந்து வடிவமைக்க

வேண்டும். இதில் கற்பனைக்கு இடமில்லை. இரத்தமும் தசையுமான நடைமுறையை நோக்கி மேற்படி உரியவகையில் அறிவார்ந்த பாதையில் மேற்கொள்ள வேண்டும். இதனை விஞ்ஞானபூர்வமான அணுகுமுறை அல்லது அறிவார்ந்த அணுகுமுறை என்று அழைப்பார்.

தமிழ்ச் சிந்தனைப் பாரம்பரியத்தில் திருக்குறள், இத்தகைய அணுகுமுறை பற்றிக் கூறியிருக்கிறது.

‘நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்’ - 948

என்கிற குறளும், தீர்மானம் எடுத்தல் - செயற்படுத்தல் தொடர்பாக,

‘அழிவதூஉம் ஆவதூஉம் ஆகி வழிபயக்கும்
ஊதியமும் கூழ்ந்து செயல்’ - 461

என்கிற குறளும் கவனத்துக்குரியன.

எந்த ஒரு செயலையும் செய்யும் போது அதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளையும், தீமைகளையும், விளைவுகளையும் சேர்த்து, ஆய்ந்து, கணக்குப்போட்டுச் செயலில் ஈடுபட வேண்டும். கிரேக்கத் தத்துவ ஞானத்தில் கி.மு 5 ஆம் நூற்றாண்டில் காணப்பட்ட ‘Cause and Effect’ என்ற கோட்பாடும் மேலே சொன்ன குறள்களின் கருத்தைப் பிரதிபலிப்பதே.

மாயாஜாலம் கொண்ட கற்பனைக் கதைகளையும், மந்திரக்கோல் ஏந்தும் அரசியல் வித்தைகளையும், மக்களை ஏமாற்றும் அலாவுதீனின் அற்புத விளக்குக் கதைகளையும் கைவிட்டு, வெற்றிக்கு ஏதுவான அறிவார்ந்த அரசியல் பாதையைக் கண்டறிய வேண்டும்.

ஜெகன் அருளையா

இக் கட்டுரை ஆசிரியர் ஜெகன் அருளையா. இலங்கையில் பிறந்து தனது 2 வயதில் தனது பெற்றோருடன் பிரித்தானியாவிற்கு இடம் பெயர்ந்தவர். லண்டனில் வளர்ந்து, 1986 இல் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் இயற்கை விஞ்ஞானத்தில் பட்டம் பெற்ற அவர் இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக தகவற் தொழில்நுட்பத் துறையில், அதில் பாதிக்காலம் மென்பொருள் தயாரிப்பாளராக, இலங்கையிலும் வேறு நாடுகளிலும், பிரித்தானிய நிறுவனங்களிலும் பணியாற்றியவர். 2015 இல், நிரந்தரமாக யாழ்ப்பாணத்துக்குக் குடிபெயர்ந்து அங்கு சமூக, பொருளாதாரத் திட்டங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்தி வருகிறார்.

வடக்கின் தொழில்துறை: நேற்றும், நாளையும்

நீண்டகால யுத்தத்தின் முடிவிற்கு பின்னர், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களை மீளக்கட்டமைக்க வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு சாத்தியமாகாத நிலையில், மீள்கட்டுமானத்திற்கும் அபிவிருத்திக்கும் அரசிடமிருந்து போதுமான ஆதரவு கிடைக்காத சூழலே யதார்த்தமாகியிருக்கிறது. இந்நிலையில், வடக்கில் முனைப்படைந்து வரும் தொழில் முயற்சிகளையும் முயற்சியாளர்களையும் பலரதும் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவதே 'வளரும் வடக்கு' எனும் இத் தொடரின் நோக்கமாகும். வடக்குப் பிரதேசத்தில் புலம்பெயர் சமூகத்தின் முதலீடு, புத்தாக்க தொழில் முனைப்புகள், வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கும் எத்தனிப்புகள், தொழில் முனைவோரின் அனுபவப் பகிர்வு, முயற்சிகளின் தோல்விகளில் இருந்து கற்ற பாடம், வடக்கு பிரதேசத்தில் தனித்துவமாகக் காணப்படக்கூடிய பிரச்சனைகள், உலகளாவிய சமூகத்துடன் இணைந்து முயற்சிகளை வெற்றிகரமாக மாற்றக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாக இத்தொடர் அமையும். இத் தொடர் வடக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள சமூக, பொருளாதார முயற்சிகளை விபரிப்பதோடு மட்டுமே நின்றுவிடாது, அதன் தொடர்ச்சியான அசைவிற்குத் தேவையான முன்னெடுப்புகளின் சாத்தியம் குறித்தும் இலங்கையின் பொருளாதாரப் பின்னணியில் தரவுகளோடு ஆராய்கிறது. இது புதிய முயற்சியாளர்களுக்கு பாடமாக அமைவதோடு மேலும் பல முயற்சியாளர்களை வடக்கை நோக்கி வரவழைக்கும்.

தமிழில்: த. சிவதாசன்

யா

ழ்ப்பாணம் வர்த்தக, தொழில்துறை சம்மேளனம் (Chamber of Commerce and Industries of Yalpanam - CCIY) 1999 இல் நிறுவப்பட்டது. 16 வருடங்களாக எரிந்துகொண்டிருந்த இலங்கையின்

இனப்போர் முடிவுக்கு வருகிறது என்ற நம்பிக்கை குற்றுயிராகவிருந்த காலத்தில் அது முளைத்தது. போராடுபவர்கள் எதிரும் புதிருமாய் ஒரு மேசையில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அத்தற்காலிக நம்பிக்கை சிதறடிக்கப்பட்டு போர் மேலும் 10 வருடங்களுக்கு இழுத்தடிக்கப்பட்டு 2009 இல் நிறைவுக்கு வந்தது.

போர்க்காலப் பொருளாதாரம் பெரும்பாலும் பாடசாலைகள், தபால் கந்தோர்கள், அரச அதிகாரிகள் போன்றவர்களைக்கொண்ட பொதுத்துறை சார்ந்தும் மண்ணெண்ணை, பால் மா போன்ற அத்தியாவசியப் பண்டங்களை இலாப நோக்குடன் கொண்டுவந்த வர்த்தகர்கள் சார்ந்துமே இருந்தது. இராணுவக் கெடுபிடிகளும் இல்லாது பருவகாலம் ஒத்துழைத்தால் மீனவர்களும், விவசாயிகளும் சிலவேளைகள் இப்பொருளாதாரத்தில் பங்கு கொண்டார்கள். ஆனால் தொழில்துறை (Industrial Sector) தூக்கத்திலேயோ அல்லது மயக்கத்திலேயோதான் இருந்தது.

போர்களும், இடைக்கிடை வந்துபோன (போர்) நிறுத்தங்களும் அவ்வப்போது கொடுத்த தென்பு மக்களின் தொடர்ச்சியான இடப்பெயர்வுகளுக்கு வழிவகுத்தன. இதனால் தொழில்துறையும் உற்பத்தியும் தொடர்ந்தே வாடிப்போயின. சிறிய பாரவண்டிகளிலோ அல்லது சைக்கிள்களின் கூடைகளிலோ விநியோகத்திற்கென ஏற்றப்பட்ட தனியார் மற்றும் தொழில்துறைப் பாவனைக்கெனத் தயாரிக்கப்பட்ட உற்பத்திகள் பயனற்றுப் போயின. தனது பூர்வீக விவசாயப் பூமியை மீளுருவாக்க முயற்சித்த எனது நண்பரொருவர் துணிகளில் சுற்றிவைக்கப்பட்ட சில உற்பத்திப் பண்டங்களைக் கண்டெடுத்ததாகக் கூறினார். அவசரம் அவசரமான இடப்பெயர்வுகளின்போது காவிச் செல்ல முடியாது மண்ணிற்குள் புதைத்துவிட்டும்போன பொக்கிஷங்களிவை. ஒருநாள் மீண்டுவரும்போது மீட்டெடுப்போமென்ற அவர்களது நம்பிக்கைக்கான அந்நாள் வரவேயில்லை.

உற்பத்திச்சாலைகள் அழிக்கப்பட்டு அங்கிருந்த இயந்திரங்கள் போர்க்கருவிகளைச் செய்வதற்காய் குடிபெயர்க்கப்பட்டுவிட்டன. வசதிபடைத்த தொழில்துறை 'முதலாளிகள்' போரோய்ந்த பின்னர் வருவோமெனத் தாம் சிறுகச் சிறுகக் கட்டியெழுப்பிய தொழிற்சாலைகளை கைவிட்டுப்போயிருந்தனர். பல

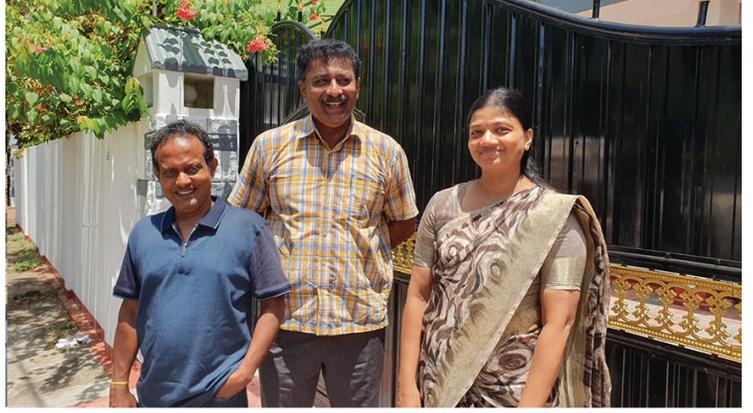
தசாப்தங்கள் கழிந்த பின்னரும் அவர்கள் மீண்டு வரவேயில்லை. ஒரு தலைமுறையைக் கடந்த, சுமார் 30 வருடப் போர் இவர்களையும் இவர்களின் பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகளையும் இதர நகரங்களிலும் இதர நாடுகளிலும் வெற்றிகரமாக வேருன்றச் செய்துவிட்டது. போர் நிறுத்தப்பட்டு 16 வருடங்கள் கழிந்தும் அவர்கள் விட்டுப்போன, வடக்கெங்கும் சிதறியும் சீரழிந்தும் கிடக்கும் அவர்களது தொழிற்சாலைகள் ஆடு, மாடு, காகம், வெளவால் போன்றவற்றின் நிரந்தரக் குடியிருப்புகளாகிவிட்டன. அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவிகளுடன், அரை மனதோடு உயிர்ப்பிக்க மேற்கொள்ளப்பட்ட வடக்கின் 'உற்பத்தி ஆன்மா' எழுந்து நிற்க வலுவில்லாது இன்னும் ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறது.

CCIY இன் நிர்வாகப் பணிப்பாளர் செல்வி கீர்த்திகா சுதர்சன் மற்றும் நிறைவேற்று இயக்குநர் திரு.கே. விக்னேஷ் அவர்களுடனும் இதுபற்றி நான் பேசினேன். 1999 இல் CCIY இனை நிறுவிய ஆரம்பகர்த்தாக்களில் விக்னேஷும் ஒருவர் என்பதோடு அதன் தலைவராகவும் அவர் இருந்தார். 1983 இல் போர் ஆரம்பிப்பதற்கு முன் வடக்கில் 750 இற்கும் மேலான முதல்தர உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகள் இருந்தன என்கிறார் விக்னேஷ். இவற்றில் சில, அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான, காங்கேசந்துறை சீமெந்துத் தொழிற்சாலை மற்றும் பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலை போன்ற பிரமாண்டமானவை. அல்லைப்பிட்டியில் இருந்த அலுமினியம் தொழிற்சாலை, நீர்வேலி கண்ணாடித் தொழிற்சாலை போன்றவை தனியாருக்குச் சொந்தமான பிரமாண்டமான தொழிற்சாலைகள். யாழ் நகர மையத்தில், ஆஸ்பத்திரி வீதியில் அமைந்திருந்த சுமார் 40,000 சதுர அடிகள் பரப்பளவைக் கொண்ட லேடன் (Leyden) ஆடைத் தொழிற்சாலை ஒரு தனிக் குடும்பத்திற்குச் சொந்தமானது; நவீன இயந்திரங்களுடனும் நூற்றுக்கணக்கான பணியாளர்களுடனும் இயங்கிய, நாடு தழுவிய ரீதியில் புகழ்பெற்ற, இத்தொழிற்சாலை உள்ளாடைகளை (பனியன்கள் மற்றும் அண்டர்வெயர்கள்) உற்பத்தி செய்தது. லேடன் தொழிற்சாலை இப்போது வெறுமையாக, ஷெல் துளைத்த சுவர்களுடன் எதிர்காலப் பாவனையாளரின் வரவிற்காக ஏங்கியபடி, ஒரு பராமரிப்பாளரின் குடும்பத்திற்கு நிழல் கொடுத்து வருகிறது. லேடன் ஆடைகள் நிறுவனத்தின் நிறுவனரின் மகனும் எனது நண்பருமாகிய ஜூட், இத்தொழிற்சாலையை மீளவும், ஏதோ ஒரு விதத்தில், பயன்படுத்துவதற்கு ஒரு பங்காளியைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

இலங்கை முழுவதும் பிரபலமாக விற்பனையான மட்பாண்டங்களைத் தயாரிக்கும் குடிசைக் கைத்தொழில் வடக்கில் ஒரு காலத்தில் செழிப்புற்றிருந்தது. சிலவிடங்களில் மொத்தக் கிராமங்களே ஒன்றிணைந்து திறந்தவெளித் தொழிற்சாலைகளாகி விதம்விதமான மட்பாண்டங்களைத் தயாரித்து வந்தன. நெசவுத் தொழிற்சாலைகளும், தனியாருக்குச் சொந்தமானதாகவும், கூட்டுறவு அடிப்படையிலும் இயங்கி ஆடைகளை உற்பத்தி செய்து தள்ளின. இப்போதும் பல இயந்திரங்கள் டைனோசர் விலங்குகளின் எலும்புக்கூடுகள் போலக் காட்சியளிக்கின்றன. பல கைத்தறிகள் தம்மை இயக்கியவர்கள் திரும்பி வருவார்களோ என்ற ஏக்கத்தில் நூல்களைத் தாங்கியபடி காத்து நிற்கின்றன.

விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடித் தொழில்கள் உள்ளூர்த் தேவைகளைத் தீர்த்தபின்னர் வெளி மாகாணங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யுமளவுக்கு உற்பத்திகளைத் தந்துவந்தன. சிங்க இறால்கள், இறால்கள், கடலட்டைகள் போன்றவை கொழும்புக்கு ஏற்றுமதியாகின. 1983 இல் போர் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் வட மாகாணமே அதிகளவு மீன் ஏற்றுமதியைச் செய்துவந்தது. ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் அறிக்கையின்படி, 1983 இல் போர் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர், நாட்டின் 40% ஆன கடற்கரைப் பிரதேசத்தைக் கொண்ட வடமாகாணம் கடல் மீன் வர்த்தகத்தின் 40%த்தினை தன்னகப்படுத்தியிருந்தது. மீன்பிடி அமைச்சின் அறிக்கையின்படி 1983 இல், நாட்டின் அதியுச்ச மீன்பிடி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தே வந்தது. 2022 இல் இது 9 ஆவது இடத்திற்குப் போய்விட்டது.

போர்க்காலத்தில் எக்ஸ்போ எயர் (ExpoAir) நாளொன்றுக்கு 5 பறப்புகளைச் செய்து வந்தது என்கிறார் CCIY தலைவர் திரு. கே. வாசீசன். அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த எக்ஸ்போ எயரின் பொது முகாமையாளராக இருந்த காரணத்தால் வாசீசனுக்கு இந்நிலைமை நன்றாகத் தெரிந்திருந்தது. கொழும்புக்கும் பலாலி விமான நிலையத்துக்குமிடையான பறப்புக்கான விமான டிக்கட்டின் விலை (One Way) ரூ.10,000. அந்த '50 இருக்கை' விமானத்தில் யாழ்ப்பாணம் வரும் பயணிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் தட்டுப்பாடான பொருட்களைத் தமது பொதிகளில் திணித்துக்கொண்டு வருவார்கள். இப்பொதிகளை இறக்கியதும், இன்றுவரை வெற்றிகரமாக இயங்கி வரும் 'அன்னை சீஃபூட்ஸ்' (Annai Seafoods) நிறுவனத்தின் 'உடன் மீன்'களை

CCIY Board: K. Vignesh (Executive Director); K. Vaheesan (Chairman); Keerthika Sutharsan (Director Administration)

Image Source - cmarumoli.com

ஏற்றிக்கொண்டு இவ்விமானங்கள் கொழும்பு திரும்பும் என்கிறார் திரு. வாசீசன். அத்தியாவசியப் பண்டங்களை வடக்கிற்கு ஏற்றி வரும் கப்பல்கள் வெங்காயம், மிளகாய், புகையிலை ஆகியவற்றை ஏற்றிக்கொண்டு கொழும்பு மற்றும் திருமலைக்குத் திரும்பும்.

2009 இல் போர் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டபின், பல மாதங்களுக்கு வடக்கிலிருந்து கொழும்பிற்கு கப்பல்களும் விமானங்களும் அடிக்கடி செல்லும். இடிந்து தூர்ந்துபோன வடக்கின் கோவில்களிலிருந்து திருடப்பட்ட சிலைகள், கதவுகள், யன்னல் சட்டங்கள், பித்தளை விளக்குகள் போன்ற பல நூற்றாண்டுகள் பழமை வாய்ந்த புராதன கலைப்பொருட்களைக் கொழும்பிற்குக் கொண்டு சென்று அதிக விலைகளுக்கு விற்றார்கள். போரின் கொள்ளைகளாக இவை இருந்தாலும், உள்ளூர் திருடர்களால் வேறு தேவைகளுக்காகத் திருடப்பட்டோ அல்லது அதே கட்டடங்களில் இருந்தபடியே காலத்தால் அழிந்து சிதைந்து போவதையும்விட, கொழும்பிலோ அல்லது வேறு நாடுகளிலோ பழமைக்காகப் பாதுகாக்கப்படுவது மேல்.

சிறிய பலசரக்குக் கடைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் முழுவதும் மீண்டும் தலைதூக்கி வருவதையும் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இவை ஒவ்வொன்றும், பல தலைமுறைகளாக, குடும்பங்களைத் தாங்கி வருபவை. ஓரிரு நாட்களுக்குத் தேவையான பண்டங்களை வாங்கும் நாட்கூலிக்காரருக்கு இது உகந்ததாக இருக்கிறது. சிறிய அளவு, அடிக்கடி வாங்குதல் போன்ற, பரிச்சயமான காரணங்களுக்காக இவ்வாடிக்கையாளர்களுக்கு, தேவைகளேற்படும் போது, கடை முதலாளிகள் கடன் கொடுப்பதும் வழக்கம்.

CCiy இன் தற்போதைய பங்களிகளும் அங்கத்தவர்களும்

சம்மேளனம் 'யாழ்ப்பாணத்தைத்' தன் பெயரில் இணைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் அது வடமாகாணம் முழுவதற்குமுரியது. 90%த்திற்கும் மேலான இதன் அங்கத்தவர்கள் தொழில்துறை உரிமையாளர்கள் என்பதோடு கூடவே வடமாகாணத்தின் மிகப்பெரிய வர்த்தகர்கள். CCiy இல் 275 பதியப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் இருப்பதோடு 500 இற்கும் மேற்பட்டவர்கள் அதன் தபால் பட்டியலில் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலோர் உணவுத் தயாரிப்புத் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்கள். தேசிய மற்றும் சர்வதேசிய அமைப்புகளுடனும் அரசாங்கத் திணைக்களங்களுடனும் இணைந்து CCiy தனது திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறது.

இவற்றில், இலங்கை வர்த்தக சம்மேளனங்கள் மற்றும் தொழில்துறைகளினதும் கூட்டமைப்பு (Federation of Chambers of Commerce and Industry of Sri Lanka - FCCISL), இலங்கை வர்த்தக சம்மேளனம் (Ceylon Chamber of Commerce - CCC), இலங்கை தேசிய தொழில்துறை சம்மேளனம் (Ceylon National Chamber of Industries - CNCI), சிறீலங்கா தேசிய வர்த்தக சம்மேளனம் (National Chamber of Commerce of Sri Lanka - NCCSL), நுண், சிறு, மத்திய தொழில்துறைகளின் கூட்டமைப்பு (Confederation of Micro, Small, and Medium Industries - COSMI), தேசிய ஏற்றுமதிச் சம்மேளனம் (National Chamber of Exporters - NCE) ஆகியன தேசிய அமைப்புகளாகும்.

அவுஸ்திரேலிய தமிழ் வர்த்தக சம்மேளனம் (Australian Tamil Chamber of Commerce - ATCC), கனடிய தமிழர் வர்த்தக சம்மேளனம் (Canadian Tamils' Chamber of Commerce - CTCC), சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு (International Labour Organization - ILO) லிபிசிகாலிஷ் - டெக்னிஷெ புண்டர்ஸ்டாண்ட்ஸ்டால்ட் (Physikalisch - Technische Bundesanstalt - PTB of Germany) ஆகிய அமைப்புகளுடனும் CCiy அங்கத்துவத்தைப் பேணுகிறது.

அத்தோடு இலங்கை அரசின் அங்கங்களான தேசிய நிறுவன அபிவிருத்தி ஆணயம் (National Enterprise Development Authority - NEDA) தொழில்துறை அபிவிருத்தி சபை (Industrial Development Board - IDB), ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபை (Export Development Board - EDB) மற்றும் தொழில் மற்றும் தொழில்முனைவோர் மேம்பாட்டு

அமைச்சின் கீழியங்கும் சிறு நிறுவன அபிவிருத்திப் பிரிவு (Small Enterprises Development Division - SED) ஆகிய அமைப்புகளிலும் CCiy அங்கத்துவத்தைப் பேணுகிறது. மேற்குறிப்பிட்ட அங்கத்துவ அமைப்புகள் வழங்கும் நிதியைக் கொண்டு CCiy சிறு மற்றும் நுண் வியாபார முயற்சிகளுக்குப் பயிற்சிகளையும் தொழில்நுட்ப உதவிகளையும் வழங்குவதன் மூலம் அவற்றை மேம்படுத்தவும் அதன்மூலம் ஒட்டுமொத்த வடக்கின் தொழில்துறைகளை அபிவிருத்தி செய்யவும் உதவுகிறது. தேசிய ஏற்றுமதியாளர் சம்மேளனத்துடன் (National Chamber of Exporters) புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தைக் கையெழுத்திட்டது உட்படப் பல முயற்சிகளை CCiy மேற்கொண்டுவருகிறது. எமது உற்பத்தியாளர்கள் பலர் 'நுண்' வகையைச் சேர்ந்தவர்கள். தாமாக ஏற்றுமதி செய்யும் தரத்தை அடையாதவர்கள். இதனால் அவர்கள் தமது உற்பத்திகளைக் குறைந்த விலைக்கு இடைநிலை வியாபாரிகளுக்கு விற்றுவிட நேரிடுகிறது. இப்படியான 'நுண்' உற்பத்தியாளர்களை ஒன்றிணைத்து அவர்களது உற்பத்திகளை 20 - 40 அடி கொள்கலன்களில் ஒன்றாக ஏற்றுமதி செய்ய முடியுமா என்பதை CCiy இப்போது ஆராய்ந்து வருகிறது.

தெற்கத்திய அதிகாரத்துவப் பார்வை (Bureaucratic and Southern View)

வடமாகாண உற்பத்தியாளர்கள் மட்டுமல்ல மேற்கு மாகாணம் தவிர்த்து அனைத்து மாகாணங்களும் எதிர்கொள்ளும் வற்றாத பிரச்சினை இது. மாகாண அதிகாரத்துவம், மத்திய அரசு மற்றும் கொழும்பைத்

அன்னை சீஃபுட்ஸ்

Image Source - annai.lk

தளமாகக் கொண்ட சர்வதேச நிறுவனங்களிடையே முறையான ஆலோசனைகளும் செயற்பாடுகளும் நடைபெறவில்லை என்பதையே இது காட்டுகிறது. வடமாகாண தனியார் துறையை இவர்கள் எவருமே புரிந்துகொள்ளத் தவறிவிட்டார்கள்.

கொழும்பைப் போலவே வடக்கின் தனியார் துறையும் மிகவும் பலம் வாய்ந்தது. மேற்கூறிய, கொழும்பைத் தளமாகக்கொண்ட நிறுவன அமைப்புகளிடையே பிரதிநிதித்துவத்தைப் பேணுவதால் வடக்கின் தனியார் உற்பத்திப் பலத்தை வெளிப்படுத்த வாய்ப்புண்டு. கொழும்பில் தனியார் துறையின் பிரதிநிதிகள் அங்குள்ள அரசு மற்றும் வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி/ இறக்குமதி பிரதிநிதிகளுடன் சமூக ஊடாடல்களை மேற்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் வாழிடமும் பேசும்மொழியும் ஒன்றாகவிருப்பது வணிக வெற்றிக்குத் துணைபோகிறது.

வடமாகாணம் உட்பட இதர மாகாணங்களின் தனியார் துறையின் பிரச்சனம் கொழும்பில் குறைவு. அவர்களது உண்மையான பலம் அறியப்படாமலிருக்கிறது. கொழும்பு மற்றும் சர்வதேசங்களைத் தளங்களாகக்கொண்ட அமைப்புகள் வடக்கிற்கு வரும்போது காகிதக் குறிப்பெடுப்பில் காட்டும் அக்கறையளவிற்கு பண்டங்களில் அக்கறை காட்டுவதில்லை. நான் கலந்துகொண்ட இப்படியான பல சந்திப்புகளின்போது தமிழ் பேசும் எவரையும் வருபவர்கள் உதவிக்கொண்ட அழைத்துவந்ததாகத் தெரியவில்லை; இதனால் உள்ளூரில் அகப்படும் மொழியறியா வல்லுநரிடம் மாட்டுப்பட நேரிடுகிறது.

வடமாகாண தனியார் துறையைத் தலைநகர வணிக நிகழ்வுகளில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த வேண்டுமென்பதே CCIY இன் பிரதான நோக்கம். உதாரணத்திற்கு, வடக்கில் உற்பத்தி வலயங்களை உருவாக்கவேண்டும் என அரசாங்கம் பல வருடங்களாகத் தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டே வருகிறது. புதிய NPP அரசாங்கமும் இதே பேச்சை மீண்டும் ஆரம்பித்திருக்கிறது; இவர்களது பேச்சு ஓரளவு உளத்தாய்மை கொண்டது என நாம் நம்புவோம். இதற்கான வலயங்களைத் தெரிவு செய்வதில் வடமாகாணத்தின் தனியார் துறைக்குப் போதிய பங்களிப்பு இல்லை.

இதில், வடமாகாணத்தில் வதியும் எங்களுக்கும் ஒரு பங்கு இருக்கிறது. சந்தர்ப்பத்தை இழப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை வடமாகாணம் ஒருநாளும் இழந்ததில்லை. மிகவும் வளமான எமது சுற்றுலாத்துறை கவனிப்பாரற்றுச் சீரழிகிறது. யாழ்ப்பாணத்தின் திருவள்ளுவர் கலாசார மையம் கட்டி முடிக்கப்பட்டுப் பல வருடங்களாகியும் எப்போதாவது அரிதாகவே

நிகழ்வுகள் நடக்கின்றன. பொதுத்துறை அமைப்புகளுடன் இணைந்து இயங்கும் இம்மையத்தை தனியார் துறையினர் தமது பொழுதுபோக்கின் மையமாக்கி நகர் முழுவதிலும் கலாசார நிகழ்வுகளை நடத்தி மகிழ முடியும். தனியார் மற்றும் பொதுத்துறைகளின் பிடியில் சிக்கியிருக்கும் பல தொழிற்சாலைகள் வெறுமையாகப் பரவிக்கிடக்கின்றன. அரிசி ஆலைகள், பட்டிக் ஆடைத் தொழிற்சாலைகள், பழச்சாறு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் எனப்பல தொழிற்சாலைகள் முழுமையை அடைய முடியாமற் தவிக்கின்றன.

1999 இல் CCIY ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 2024 இல் அதற்கு 25 வயது; விரைவில் 26 வயதை எய்தப் போகிறது. வடமாகாணத்தின் தனியார் துறைக்கு நிழல்கொடுக்கும் அதைப் பணத்தினால் மட்டுமல்ல திறமை, தொடர்பாடல் போன்றவற்றினால் செழுமைப்படுத்தப்பட்ட, தொடர் முதலீடுகளினால் மட்டுமே தக்கவைக்க முடியும்.

இக்கட்டுரை ஜூலை 24, 2025 அன்று வெளியான லங்கா பிஸினஸ் ஒன்லைன் இணையத்தளத்தில் பிரசுரமானது.

த.சிவதாசன்

1983ஆம் ஆண்டு முதல் கனடாவில் வசித்துவரும் தொழில்முறை மின்பொறியாளரான த. சிவதாசன் அவர்கள் தனது கல்வியை இங்கிலாந்தில் மேற்கொண்டார். கனடாவின் 'TVI' எனும் தொலைக்காட்சியில் 'வெளிச்சம்' என்ற பெயரில் சமகால அரசியல் நிலைவரம் பற்றிய கலந்துரையாடல் நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியிருக்கிறார். விபலானந்த அடிகளின் யாழ் நூல் மூன்றாம் பதிப்பு, மு. தளையசிங்கம் படைப்புகள் போன்ற நூல்களைப் பதிப்பித்திருக்கிறார். எழுத்து, ஆய்வு, விமர்சனம், மொழிபெயர்ப்பு ஆகியவற்றில் தீவிரமாகப் பங்கேற்று வரும் இவர், கனடாவில் முதன் முதலாகத் தமிழில் வெளிவந்த 'தமிழ் எழில்', 'நலம்', 'மறுமொழி' ஆகிய சஞ்சிகைகளினதும் 'வீடு' எனும் பத்திரிகையினதும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். 'தாயகம்' என்னும் பெயரில் கனடாவில் வெளிவரும் சஞ்சிகையில் 'அசை' என்னும் தலைப்பில் பத்திகளை எழுதியதால் 'அசை சிவதாசன்' என இலக்கிய வட்டத்தில் அறியப்படுகிறார். 'மறுமொழி.கொம்' என்னும் இணையத்தளத்தைக் கட்டி பதினைந்து வருடங்களாக நடத்தி வருகிறார்

அருணாசலம் லெட்சுமணன்

'ம.மா கொத் உனுக்கொட்டுவ தமிழ் வித்தியாலயத்தின்' அதிபரான அருணாசலம் லெட்சுமணன், 'நீகர்' சமூக கலை இலக்கிய அரங்கத்தின் பிரதம அமைப்பாளருமாவார். தேசிய, பன்னாட்டு ஆய்வரங்குகளில் பங்கேற்று ஆய்வுக்கட்டுரைகளை முன்வைத்து வருகிறார். 2023இல் மலேசியாவில் இடம்பெற்ற பதினோராவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரையை முன்வைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தேசிய, பன்னாட்டு இதழ்களில் தொடர்ந்து எழுதிவருகிறார். பயண இலக்கியங்கள், சமூக, கலை, இலக்கிய, கல்வித்துறைச் செயற்பாடுகளில் ஆர்வம் மிக்கவர். இவர் ஒரு கவிஞருமாவார். சிறுவர் பாடல்கள், சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பான விமர்சனங்கள், ஆய்வுகளை தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார். சிறுவர் கதைகள் எழுதுவதிலும் ஆர்வம் கொண்டவர்.

மலையகத்தில் முருக வழிபாடு

கா

லனித்துவ காலத்துக்கு முன்னரே வர்த்தக நடவடிக்கைகளோடு இலங்கை தேசத்தில் தென்னிந்தியத் தமிழர்கள் தொடர்புபட்டிருந்தார்கள். அவர்களில்

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் என அழைக்கப்பட்ட செட்டிமார்களின் வர்த்தக நடவடிக்கைகள் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். செட்டிமார்களின் வரவு மலையக நகரங்களில் சத்திரங்கள் உருவாகுவதற்கு வழிகோலின. அச்சத்திரங்கள் பின்னாளில் முருகன் ஆலயங்களாக அமையப்பெற்றன. இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் வரவு இவ்வாறு அமையப்பெற்ற ஆலயங்களின் விருத்திக்குச் சாதகமான சூழ்நிலைகளை உருவாக்கின எனலாம். வர்த்தக நோக்கம் கருதி வருகைதந்த செட்டிமார்கள் நகரங்களில் தாங்கள் தங்குவதற்கான இடங்களைத் தெரிவு செய்து கொண்டார்கள். தென்னிந்தியாவை பூர்வீகமாகக்கொண்ட இவர்கள் தற்காலிகக் கொட்டில்கள் அமைத்து, தங்குவதற்கு ஏற்ற சூழலை உருவாக்குவதில் அக்கறை செலுத்தினார்கள். குறிப்பாக இயற்கை கடன்களைக் கழிப்பதற்கு ஏற்ற சூழல், நீர்த்தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான கிணறுகளை அமைக்கும் செயற்பாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கியுள்ளார்கள். பின்னாளில் நிரந்தரமான கட்டடங்களை அமைத்தார்கள். பங்களாளர்களாகவே வியாபாரத் தாபனங்களை நிறுவி வியாபார முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். தங்கள் தாயகத்தில் இருந்து தங்களுடன் முருகக் கடவுளும் வருகைதந்து அருள் புரிவதாகவே நம்பினார்கள். அதனால் முருகப் பெருமானையும் தங்களில் ஒரு பங்களாளராக இணைத்துக் கொண்டுள்ளார்கள். கிடைக்கும் இலாபத்தில ஒரு பகுதியை முருகனுக்காகவும் ஒதுக்கினார்கள். அப்பங்குத் தொகையின் ஊடாகவே முருகன் ஆலயங்களை வரிவுபடுத்தியதோடு ஆலயத்தோடு தொடர்புபட்ட சொத்துகளையும் ஆலயத்தின் பெயரிலேயே வாங்கிக் குவித்தார்கள். மலையகம் எனும் சொல்லாடல் தொடங்கப்படுவதற்கு முன்னரே இப்பகுதிகளில் முருக வழிபாட்டு நடவடிக்கைகளுக்கு வலிமை சேர்க்கப்பட்டுள்ளமையை அறியலாம்.

பிரித்தானியக் காலனித்துவத்தில் பெருந்தோட்டப் பொறிமுறையை விருத்தி செய்யும் பொருட்டு தென்னிந்தியாவில் இருந்து அழைத்துவரப்பட்ட மக்கள் இன்று வரையில் 'இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள்' என்றே சட்டரீதியாக வகைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். கடந்த வருடம் (2023) இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்து இருநூறு வருடங்களைப் பூர்த்தி செய்தமை தொடர்பில் கொண்டாட்டங்களாகவும், அணுஷ்டிப்புகளாகவும் இக்கால நகர்வை இச்சமுக்கத்தினர் அணுகினார்கள். இந்த இருநூறு வருட கால நகர்வில் இம்மக்கள்

அனுபவித்த சொல்லொணாத் துயரங்கள் ஏராளம். புலம்பெயர்வு நிர்ப்பந்தம், அதன் வேதனை, இருப்பின் இசைவாக்கம், ஏனைய இனக் குழுமத்தினர்களின் காழ்ப்புணர்ச்சி, வாக்குரிமைப் பறிப்பு, பிரஜாவுரிமைப் பறிப்பு, ஒப்பந்தங்கள் ஊடாக உறவுகள் துண்டாடப்பட்டமை போன்ற இம்மக்களைச் சிதைத்த செயற்பாடுகள் வருத்தத்திற்குரியவையாகும். சுதந்திரத்திற்கு முன்னரே இந்நாட்டில் இலவசக் கல்வி பற்றிய சிந்தனைகள் மேலோங்கி அதன் செயற்பாடுகள் தொடங்கப்பெற்றன. மாறாக இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களுக்கு அவ்வாய்ப்புகள் மறுக்கப்பட்டு, ஐம்பது வருடப் பாய்ச்சலின் பின்னரே அம்மக்கள் தேசிய கல்வி நீரோட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆங்காங்கே கிடைக்கப்பெற்ற கல்வி வாய்ப்புகள் ஊடாக உருவான கற்றவர்கள் படைப்பிலக்கிய கர்த்தாக்களாகவும் சமூக மாற்றத்திற்கான செயற்பாட்டாளர்களாகவும் உருவாகுகின்றார்கள். அறுபதுகளுக்குப் பின்னர் இவ் எழுச்சி வேகத்தை உற்று நோக்கலாம். இவ்வாறு உருவான தலைமுறையினர்களை 'ஆத்திரப் பரம்ரையினர்' எனவும் சிறப்பிப்பார்கள். அவர்களுடைய ஆக்கபூர்வ முன்னெடுப்புகள் 'மலையகம்' எனும் எண்ணக்கருவை விருத்தியடையச் செய்துள்ளது. இவ் எண்ணக்கரு குறித்தவொரு பிரதேசத்தை மாத்திரம் வரையறுக்காமல், இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் நலன் குறித்த சிந்தனைத் தூண்டலில் பங்குகொள்ளும், பிரதேச எல்லைகளைக் கடந்த அத்தனை சிந்தனையாளர்களையும் செயற்பாட்டாளர்களையும் உள்ளடக்கியதாக அமையப்பெறும். 'மலையகம்' என்ற சொற்பதம் மீது அதீத நாட்டத்தை இச்சமூகம் கொண்டமைந்துள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. இச்சமூக அடையாளங்கள் தொடர்பில் மாறுபட்ட கருத்துகளும் நிலவுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கருத்தியலின் பின்னணியிலேயே மலையக இலக்கியம், மலையக நாட்டார் இலக்கியம், மலையகக் கூத்துகள், மலையகக் கவிதைகள், மலையகப் புனைவுகள், மலையக நாடகங்கள் எனப் படைப்பிலக்கிய வடிவங்கள் விருத்தி பெறுவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. அவ்வாறே மலையகக் கல்வி, மலையக அரசியல் என்றவாறு மலையகச் சமூக அசைவியக்கம் நிலைபெறுகிறது. அதனடிப்படையில் மலையக மக்களின் வாழ்வியலோடு வழிபாட்டு மரபுகள் தனித்துவ அம்சங்களைக் கொண்டமைந்துள்ளது எனலாம். மலையக மக்களின் வரலாற்றுடன் அம்மன் வழிபாட்டுமுறை மிகத்தனித்துவ அம்சத்தோடு வளர்ச்சி பெறுவதை அவதானிக்கலாம். கிராமியத் தெய்வ வழிபாட்டு அம்சத்தில்

இயற்கையுடன்கூடிய நேசிப்புத் தன்மைகளை உணரலாம். இவ் அம்மன் வழிபாட்டுடன் இரண்டறக்கலந்த வகையில் வழிபாட்டிற்குரிய தெய்வமாக முருகன் நோக்கப்படுகின்றமை அவதானிக்கத்தக்கது. மலையகத்தில் அம்மன் வழிபாட்டிற்கு முன்னரே முருக வழிபாட்டிற்குரிய தளங்கள் அமையப்பெற்றமை கவனிக்கத்தக்கது. அதன் வழியில் இம்மலையக மக்களோடு முருக வழிபாடு எவ்வகையில் தாக்கம் செலுத்துகின்றது என்பது பற்றிய அவதானம் முக்கியமானதாகும்.

மலையகத்தின் தலைநகராகக் கண்டி நகரை நோக்குவது மிக நீண்டகாலமாகவே கைக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இதன் பின்னணியிலேயே இருநூறு வருடத்திற்கு முன்னரான மலையக மக்களின் புலப்பெயர்வுகளின் போது 'கண்டிச்சீமை' என்ற சொல்லாடல் பிரயோகத்தில் இருந்தமை கவனிக்கத்தக்கது. கண்டி என்ற சொல்லுருவாக்கத்தின் பின்னணியில் பின்வரும் சம்பவம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. "இலங்கையின் சிவனொளிபாத மலையினைத் தரிசிக்க இந்தியாவில் இருந்து இந்துக்கள் வருகை தருவது வழக்கமாகும். அவ்வாறு வருகைதந்த செங்கந்தன் என்பவர் காட்டுப் பகுதியிலேயே நீண்டகாலம் வாழ்ந்துள்ளார். காடு என்பதை சிங்களத்தில் 'கெலே' எனக் கூறுவார்கள். செங்கந்தன் வாழ்ந்த காடு 'செங்கந்தன் காடு' என அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அதுவே சிங்களமொழிப் பிரயோகத்தில் 'செங்கந்த கெலே' என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் 'செங்கடகல' எனும் வடிவத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே முருகனின் பெயர்களுள் ஒன்றான கந்தன் என்ற சொல் 'கந்த' எனும் பிரயோகத்திற்கு வந்துள்ளது. அதன் பிரயோகத்திலேயே 'கண்டி' என ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டு இந்நகரம் இன்று கண்டி என அழைக்கப்படுகிறது. கண்டி நகரில் காணப்படும் கோயில்களில் செங்கந்தன் வழிபாட்ட கோயில் 'நாதர்' கோயில் எனவும், கண்டி இராசதானியின் இறுதி மன்னன் ஸ்ரீ விக்ரமராஜசிங்கன் என்ற 'கண்ணுசாமி' வழிபாட அமைத்த கோயிலே கதிரேசன் கோயில் எனவும் கூறப்படுகிறது. கண்டியில் அமைந்துள்ள தலதாமாளிகை உட்பட எம்பக்க தேவாலயம் போன்றன முருகக் கடவுளுடன் நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது." முருகன் இலங்கையின் கதிர்காமத்தில் வேடர் இனத்தின் வள்ளியை மணந்தார் என்பது வழக்காற்றியல் நம்பிக்கையாகும். அதன்வழியில் கதிர்காமம் முருகன் ஆலயத்தின் உருவாக்கமும் வழிபாட்டு அம்சங்களும் கவனிக்கத்தக்கவைகளாகும்.

கதிர்காம முருகன் கோயிலை விஜயன் அமைத்ததாக யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கூறுகிறது. 'கந்த உபாத' ஊடாக துட்டகைமுனு எல்லாளனைத் தோற்கடிப்பதற்காக கதிர்காமக் கந்தனுக்கு நேர்த்தி வைத்தது தொடர்பிலும் அறிகிறோம். எல்லாளன், துட்டகைமுனு யுத்தத்தில் வெற்றி பெற்ற துட்டகைமுனு கதிர்காமக் கந்தன் கோயிலை அமைத்தது தொடர்பாகவும் அல்லது அக்கோயிலை விருத்தி செய்தது தொடர்பிலும் ஊகிப்பதற்கு 'கந்தன் உலா' வழிவகுக்கிறது. கதிர்காமக் கந்தன் ஆலயத்தின் பூர்வீகம் சார்ந்த முரண்பட்ட பார்வைகள் தொடர்ந்தும் நிலவி வருகின்றன; பௌத்தவாதக் கோணத்தில் வரலாறுகள் திரிபுபெறும் செயல்கள், இனவாதச் சூழலில் முக்கிய அங்கமாக அமைகின்றன எனக் கூறலாம். கண்டியின் தலதாமாளிகையின் வருடாந்த உற்சவமும் (பெரஹரா), கதிர்காமக் கந்தன் ஆலய வருடாந்த உற்சவமும் பௌத்த மத அனுட்டானங்களுடனே கையாளப்படுகிறது. இருந்தபோதிலும் தமிழர்களின் தனித்துவமான கிரியைகளைத் தவிர்க்க முடியாமலும் அவை அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றமையும் கவனிக்கத்தக்கது. இவ் ஊர்வலங்களில் இந்துக்களின் சின்னங்கள் பொறிக்கப்பட்ட அடையாளங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. அவற்றில் இராவணன் கொடி, சேவற்கொடி, மயில்கொடி போன்றன குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும். தவில், நாதஸ்வரம் போன்ற தமிழர்களுக்கே உரிய இசைக்கருவிகளின் பாவனையும், கரகம், காவடி போன்ற பக்தி நடனங்களும், விபூதி, சந்தனம், குங்குமம் போன்ற அடையாளங்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மலையக நகரங்களில் முருகன் ஆலயங்கள் அமையப்பெற்றிருக்கும். அவ் ஆலயங்களை அமைத்தவர்கள் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் என அழைக்கப்படும் செட்டிமார்கள் ஆவர். அவற்றுள் நாவலப்பிட்டி கதிர்வேலாயுத சுவாமி ஆலயம், கம்பளை முருகன் ஆலயம், புசல்லாவை முருகன் ஆலயம், கொழும்பில் அமைந்துள்ள முருகன் ஆலயங்கள் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும். பல ஆலயங்கள் இன்னமும் செட்டிமார்களின் கண்காணிப்பிலேயே நிர்வகிக்கப்படுகின்றமையும் கவனிக்கத்தக்கது. சில ஆலயங்கள் செட்டியார்களின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, பொதுமக்கள் பரிபாலிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாக்கப்படுகிறது. இலங்கையின் மலையக மக்களின் வரலாற்றில் நவநாத சித்தர் தொடர்பான நம்பிக்கை மற்றும் அணுகுமுறைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அம்மன்

வழிபாடு சார்ந்த அவதானத்தில், நவநாத சித்தர் ஆலயத்துடன் தொடர்புடைய நாவலப்பிட்டி குயின்ஸ்பெரி தோட்டமும் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றது. இங்கு அமையப்பெற்றுள்ள நவநாத சித்தர் சிவாலயத்துடன் இணைந்த வகையில் அமையப்பெற்றுள்ள முருகன் ஆலயமும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதன் தொடர்பு நிலையிலேயே வருடாந்தம் தைப்பூசத் தினத்தில் இவ் ஆலய வளாகத்தில் இருந்து பாதயாத்திரை தொடங்கப்பட்டு, நாவலப்பிட்டி கதிர்வேலாயுத சுவாமி ஆலயத்தில் நிறைவு செய்யப்படும் நடைமுறை பின்பற்றப்படுகின்றது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் அமைந்துள்ள குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயம் மலையகத்தில் முருக வழிபாட்டிற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றது. அவ்வாறே, கண்டிக்கு அருகிலுள்ள முருகாகந்த ஆலயம், தற்போது மொரகாகந்த முருகன் ஆலயமாக மாற்றமடைந்தமை தொடர்பான வரலாற்றுச் செய்திகள் கவனிக்கத்தக்கவையாகும். வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் உள்ள — குறிப்பாக நல்லூர் கந்தசாமி கோயிலுடன் — தொடர்புடைய வழிபாட்டு நடவடிக்கைகளுடனான மலையக மக்களின் தொடர்பும் அவதானிக்கத்தக்கதாகும்.

இருநூறு வருடப் புலப்பெயர்வின் பின்னர் மலையகத்தில் மாத்தளை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் ஆலயம், நாவலப்பிட்டி ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் ஆலயம் போன்ற அம்மன் வழிபாட்டுத் தலங்கள் உருவாகின்றன. அதனைத் தொடர்ந்து மலையகத்தில் அம்மன் வழிபாட்டு மரபு தனித்துவத்தைப் பெறுகிறது. இவ்வாறு அமையப்பெற்ற அம்மன் ஆலயங்களில் முருகனுக்குரிய வழிபாட்டுத்தலங்களும் தவிர்க்க முடியாத அம்சங்களாக விளங்குகின்றன எனலாம். அம்மன் திருவிழாக்களிலும் வேல் குத்துதல், தீ மிதித்தல், பறவைக் காவுடி எடுத்தல் போன்ற முருக வழிபாட்டிற்குரிய நடவடிக்கைகள் உள்வாங்கப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக நுவரெலியா மாவட்டத்தில் ஊவா மாகாணத்தை அண்மித்து காணப்படும் தோட்டங்களிலும், பதுளை மாவட்டத்திலுள்ள தோட்டங்களிலும், அம்மன் ஆலயங்களைவிட முருகன் ஆலயங்களே முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இராகலை முருகன் ஆலயம் குறிப்பிடத்தக்க முருகன் ஆலயங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றமை கவனிக்கத்தக்கது. ஊவா மாகாணத்தில் பதுளை

நாவலப்பிட்டி, கதிர்வேலாயுத சுவாமி ஆலய வருடாந்த ஆடிவேல் உற்சவம்

மாவட்டத்திற்கு அடுத்ததாகவே மொனராகலை மாவட்டம் அமைந்துள்ளது. இம்மாவட்டத்திலேயே கதிர்காமக் கந்தன் ஆலயமும் அமையப்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. மலையக மக்கள், பல தோட்டங்களில் இருந்தும் வருடந்தோறும் கதிர்காம உற்சவத்திற்கு வழிபாட்டிற்காகச் செல்வதைக் கட்டாயக் கடமையாகக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பாத யாத்திரையாகச் செல்லும் வழக்கம் மிக நீண்டகாலமாகவே இருந்து வருகிறது. அண்மைக் காலங்களிலும் இவ்வாறு பாத யாத்திரையாகச் செல்லும் பக்தர்களும் உள்ளனர். கதிர்காமத்திற்குச் செல்ல முன்பே விரதம் அனுஷ்டிக்கும் வழமை காணப்படுகிறது. பின்னர் கதிர்காமத்தில் இருந்து வீட்டிற்கு வருகைத்தந்தன் பின்னர், அடுத்த தினம் விரதம் அனுஷ்டித்து இடும்பன் பூசையுடன் விரதத்தை நிறைவு செய்கின்ற நடைமுறையும் பின்பற்றப்படுகிறது.

எந்தவொரு சமூகத்தின் தொடக்கத்தையும் நாட்டார் பாடல்களில் இருந்தே ஊகித்துக் கொள்ள முடிகிறது. அந்தவகையில் மலையக மக்கள் தொடர்பிலும், அதன் அடிச்சுவட்டை, மலையக நாட்டார் பாடல்கள் ஊடாகவே அறிய முடிகிறது. புலம்பெயர்வு அதன் பின்னரான உழைப்புச் சுரண்டல், துன்பியல் அம்சங்கள், காதல், மகிழ்வு போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்களை இப்பாடல்கள் தெளிவுறுத்துகின்றன. அதுபோலவே பல பாடல்கள் இம்மக்களோடு பின்னப்பிணைந்த இறை நம்பிக்கை வழிபாட்டு மரபுகள் தொடர்பிலான அவதானத்தை ஏற்படுத்துவதாகவும் அமைகின்றன. இவை மூலமாக இம்மக்களோடு ஆரம்பத்திலிருந்து

முருக வழிபாடு நிலைகொண்டிருந்தமையை ஆதாரப்படுத்த முடிகிறது. அவ்வாறான பாடல்களில் அமைந்த பின்வரும் பாடல் வரிகள்,

“குளங்கலங்க தலை முழுகி
கொடி போல ராமமிட்டு
மலை முழங்க பாடி வரும்
மலைப் பழனியாண்டவர்களுக்கு
தெய்வானை பச்சை நிறம்
வள்ளியம்மை பவள நிறம்
சுப்பையா சோதி நிறம்
துலங்குதையா கதிர்காமம்
வள்ளி அழகுக்கும் - வள்ளி
வலதுபுறத் தேமலுக்கும்
கூந்தல் அழகுக்கும் வேலவர்
குறவேசம் கொண்டாரோ
காணிக்கை கொண்டு - செல்வமே
கண்டி கதிருமலை போனோமையா
வழியா வழி நடந்து - செல்வமே
வரத்துக்கு போனோமையா”

முருக வழிபாட்டுடன் கொண்ட ஈடுபாட்டை எடுத்துரைப்பதாக அமைகின்றமையை அறியலாம். மலையக மக்களின் நம்பிக்கையில் குறி சொல்லல், குறி கேட்டல் ஆகிய நடவடிக்கைகள் காலங்காலமாகவே முன்னெடுக்குமாற்றைக் காணலாம். அதன்வழியில் மலையக மக்களோடு பூசாரிகள் (கோடாங்கிகள்) மிகுந்த முக்கியத்திற்குரியவர்களாக விளங்கியுள்ளார்கள். மலையகப் பூசாரிகள், மூலிகைகளின் மூலம் உடல்நலச் சிகிச்சைகளை வழங்குவதோடு, மனத்தாக்கங்களைச் சமாளிக்க உளவியல் நோக்கிலான அணுகுமுறைகளையும் பயன்படுத்துவது வியத்தகு அம்சமாகக் காணப்படுகின்றது. முருகனுடைய வேல் அறிவின் அடையாளமாகவே உலகில் நோக்கப்படுகின்றது. அதன் துணைகொண்டு கேள்வி சொல்லும் நடைமுறை மலையகத் தோட்டப்புறங்களில் கையாளப்படுகின்றது. அவ்வாறான முயற்சியில் முருகனின் சக்தியை அழைக்கும் வகையில் அமைந்த பாடல்கள் பல காணப்படுகின்றன. அவ்வாறான பாடல்களில், எடுத்துக்காட்டாக அமைந்த பாடல் ஒன்று பின்வருமாறு அமைகிறது.

“ஆண்டவா - ஆண்டவா
உன்னைக் கூப்பிடேன் - இந்நேரம்
தங்க வடிவேலு - தங்க வடிவேலு
உங்க வண்ண மயிலேறி
என் குடங்கையிலே வந்து நில்லு

உனக்கு பொன்னரச்சு ராமமிட்டால்
பொழுதொருக்கா சொல்லுமென்று
உனக்கு தங்கம் அரைச்சு
தங்க வடிவேலு - தங்க வடிவேலு
உனக்கு தனிராமம் சாத்திவிட்டேன்
உனக்கு வலது புறம் வள்ளியம்மை
உனக்கு இடது புறம் தெய்வானை
நீங்க கவர்ந்த திருமுகத்தால்
கண் பார்க்க வேணுமின்னேன்
வாண்டாம் தருமமில்லை
வாண்டாம் தருமமில்லை
சுவாமி பொய்மை உரையாதே
பொழைகள் வந்து சேருமின்னே
நான் பார்க்குமொரு மந்தையிலே
இன்னொருவன் பார்க்காமே”

மலையக எதிர்ப்பிலக்கியம் தொடர்பில், மலையக வீதிப்பாடல் யுகம் மிக முக்கிய அவதானத்திற்குரியதாக விளங்குகிறது. இப்பாணியை மலையகத்தின் முதல் பெண் கவிஞரான மீனாட்சி அம்மையார் தொடக்கி வைக்கிறார்.

“தேயிலைத் தோட்டத்திலே - பாரத
சேய்கள் சென்று மாய்கிறார் ஐயோ (தேயிலை.)
ஓயாது நாள் முழுதும் - சதா
ஊழியம் செய்து உடம்புமுத்தே - கெட்ட
நோயால் வருந்தும் மக்கள்
நொந்து நொந்து தினம் நைந்து மாய்கிறார் (தேயிலை)”

எனத் தொடரும் பாடல் வரிகள் மலையக மக்களின் துன்பியல் வாழ்வை நன்கு புலப்படுத்துவதாக அமைகின்றன. இவ்வாறான பாடல் மரபில் கவிஞர்கள் பலர் உருவாகிறார்கள். அவர்களில் பலர் முருகனை வாழ்த்தி பல பாடல்களை உருவாக்குகிறார்கள். அவர்களுள் பெரியாம்பிள்ளை எழுதிய பின்வரும் பாடல் வரிகள் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

“சுருதி மலை மீது தன்னில் வாழும்
சுப்ரமணியா உன்னை ஸ்தோத்தரித்தேன்
தோகை மயில் மீதில் ஏறி நீ வாராய்
ஐயா முருகையா
சிக்கந்தன் மலை தன்னில் இருப்போனே முருகா
அக்கந்த தலை தனில் விழிப்போனே
அக மன்னவர் சுகம் எய்திய
பெரியாம்பிள்ளை கவி பாட
ஆனந்தம் மீது ஆனந்தம் ஆனந்தம்.
ஆனை முகனுக்கு இளையோனே
ஞான வடிவேலவனே - ஆறுமுக
பன்னிரெண்டு கையனே - மத

யானைமேல் பவனிவரும் மெய்யனே
வையகம் புகழும் ஊவா மாகாணத்தின்
ஒரு பகுதி டயகாமம் தோட்டத்திலே
ஆண்டவா நாங்க பட்ட பாட்ட
கேட்டுப்பாரு தாண்டவா.

இப்பாடல் காம்போதி இராகத்தில் அமைய வேண்டும் எனவும் பாடலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேற்குறித்த பாடல்களைப் போன்று அமைந்த பல பாடல்கள் மலையக மக்களின் பாதிப்பு நிலைகளையும், எழுச்சிக்குரிய சிந்தனைகளையும் விதைப்பதாக அமைந்துள்ளமை கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

மலையக மக்களின் பாரம்பரியம் குறித்த அவதானத்தில், மலையகத்திற்கே உரித்தான தனித்துவமான கூத்துகள், முக்கூத்துகளாக வரையறுக்கப்படுகின்றன. காமன் கூத்து, அர்ச்சனன் தபசு, பொன்னர் - சங்கர் ஆகிய கூத்துகளே இம்முக்கூத்துகள் என்ற வரையறைக்குள் அடங்குகின்றன. இக்கூத்துகளில் முருகன் பற்றிய சித்தரிப்புகளும் பாத்திரவார்ப்பும் தவிர்க்க முடியாதவையாகின்றன. கணபதியை முதல் வணக்கத்திற்குரிய பாங்குடன் அணுகும் தன்மையில், அதன் தொடர்ச்சி நிலையில், முருகக் கடவுளும் தவிர்க்க முடியாத அங்கமாக நிலைபெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக காமன் கூத்துக் கட்டமைப்புத் தொடர்பில் கந்தபுராணமே அதன் உருவாக்கத்திற்குப் பிரதானமாக அமைகிறது எனலாம். மகாகவி காளிதாசரின் 'குமார சம்பவம்' என்னும் இலக்கியம், இந்திய நாசகீக மரபின் தோற்றத்தைப் புவியியல் தொடர்புகளுடன் இணைத்துக்காட்டுவதோடு, இமயமலையின் உருவாக்கம், உயிர்ப் பல்வகைமை குறித்துக் கூறும் கதைகளையும் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது. அவ்வாறே, மலையகக் கூத்து மரபுகளின் ஊடாக முருகன் மீதான நம்பிக்கை கட்டியெழுப்பப்பட்டு, முருகன் பாத்திரம் முக்கிய அங்கமாக இடம்பெறுகிறது. அதன் தொடர்ச்சி நிலையில் மலையக அரங்கியல் கலையிலும் முருகன் இன்றியமையாத அம்சமாக அமைகின்றார். மலையகத்தில் பிரயோகத்திலுள்ள நடன அமைப்புகளான காவடி, கும்மி, கோலாட்டம் ஆகிய நடனங்களுக்கான பாடல்களிலும் முருகக் கடவுள் தொடர்பான பாடல்கள் இசைக்கப்படுகின்றமை கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

தமிழர்களின் கடவுளாகக் கருதப்படும் முருகன், உலகெங்கிலும் வாழும் தமிழர்களால் பக்தியோடு வழிபடப்படும் கடவுளாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். முருகன் போர்க்கடவுளாகச்

நாவலப்பிட்டி, கதிர்வேலாயுத சுவாமி ஆலய
வருடாந்த ஆடிவேல் உற்சவம்

சித்தரிக்கப்படுகின்ற நிலையில், தாரகாசுரனை வதம் செய்த நாளாக தைப்பூச தினம் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. இந்தத் தினத்திலேயே மலையகத்தில் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஏடு தொடக்கும் நிகழ்வை மேற்கொள்ளுகின்றனர். பிறந்த பிள்ளைகளுக்கு முதன்முதலில் மொட்டை போடும் வழக்குடன், பெண் பிள்ளைகளுக்காகக் காது குத்தும் நிகழ்வும் இத்தைப்பூச தினத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படும் முக்கிய நிகழ்வுகளாகும். இந்தத் தினத்திற்கு வழங்கப்படும் முக்கியத்துவம், முருகன் மீது தமிழர்கள் கொண்டுள்ள பக்தி நிலைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இவ்வாறே பங்குனி உத்தர தினமும் முருகனோடு தொடர்புபட்ட முக்கிய நாளாக விளங்குகின்றது. அந்நாளிலும் மொட்டை போடுதல், காது குத்துதல் போன்ற செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. கார்த்திகை தீபம், கந்தசஷ்டி போன்ற முக்கிய நாட்களும், விரதங்களும் மலையக மக்களிடத்தேயும் முக்கிய கவனத்தைப் பெற்றவையாக விளங்குகின்றன. 'சட்டியில் இருந்தால் அகப்பையில் வரும்' என்பது மலையக மக்களிடத்தேயும்

புழக்கத்திலுள்ள பழமொழியாகும். அதன் உண்மைப் பொருள், 'சஷ்டியில் விரதமிருந்தால் கருப்பையில் குழந்தை உண்டாகும்' என்பதாகவே அமைகிறது. அதனடிப்படையில் மலையகத்திலும் கந்தசஷ்டி விரதம் முனைப்புப் பெறுகின்றது.

முருகனுக்குக் கிரியா சக்தியாக தெய்வானையும், இச்சா சக்தியாக வள்ளியும் விளங்குகின்றனர்; ஞான சக்தியாக வேல் விளங்குகின்றது. முருகனின் கையிலிருக்கும் வேல் கூர்மையானதாகவும், அகன்றதாகவும், பின்னர் ஆழமான பகுதியைக் கொண்டதாகவும் அமைகிறது. அறிவு கூர்மையாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதையே வேலின் கூர்மைப் பகுதி காட்டி நிற்கிறது. அகலமான பகுதி, அனைத்தையும் விரிவான பார்வையில் நோக்க வேண்டும் என்பதை தெளிவுறுத்துகிறது. எதிலும் ஆழ்ந்த எண்ணமும், அறிவும் தேவை என்பதையே ஆழமான பகுதி வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இது தமிழ் மக்களின் ஆன்மீகம், கலாசாரம் மற்றும் வரலாற்றில் ஓர் அதிகாரம்மிக்க சின்னமாக உள்ளதுடன், நீதி, தர்மம், வீரம் ஆகியவற்றின் சின்னமாகவும் திகழ்கின்றது என்பார்கள். இன்னொரு வகையில், லிங்கம் தொடர்பான விளக்கமும் முக்கியத்துவம் பெற்றதாகும். சிவலிங்கம் என்றால், ஆண் குறியையே நாம் நோக்குவோம். ஆனால், இன விருத்திச் செயற்பாட்டில் லிங்கமும் யோனியும் இணையும் தன்மையை, இச்சிவலிங்கம், யோனியுடன் இணைந்த அடையாளமாகக் காட்டுகிறது. இந்தச் செயற்பாட்டில் லிங்கத்திலிருந்து யோனிக்குள் நுழையும் விந்து இனவிருத்தியை நிர்ணயிக்கும் அம்சமாகும். அவ்வாறு உட்செல்லும் விந்தின் வடிவமாகவே வேலின் உருவம் உருவானமையும் கவனிக்கத்தக்கது. இவ் அடையாளம் பெண் தெய்வ வழிபாட்டு மரபிற்கு அடிகோலியமையையும் அவதானிக்க வேண்டியுள்ளது.

இந்நிலையில் மதமாற்று நடவடிக்கைகள் முருக வழிப்பாட்டு மரபிலும் பெரிதும் தாக்கத்தைச் செலுத்துகிறது எனலாம். இந்து மதத்தவர்களிடத்தே சமூகரீதியில் காணப்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகள், மதமாற்றத்திற்குப் பிரதான காரணமாகிறது. அவ்வாறே ஏனைய சமூகத்தவர்கள், மதத்தவர்கள் மீது ஏற்படும் காதல், திருமண உறவுகளும் மதமாற்றத்திற்கு ஏதுவானதாக அமைகிறது. அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என்ற போர்வையில் மலையக மக்களைப் புலம்பெயரச் செய்யும் நடவடிக்கைகளும் அவதானத்திற்குரியதாகும். இந்நடவடிக்கைகளால் மலையக மக்கள் சிதைக்கப்பட்ட பல சம்பவங்கள் நினைவுகூரத்தக்கவை. இலங்கையின் குடியேற்றத்திட்டங்கள் மலையக மக்களிடையே சிதைவை ஏற்படுத்துவதை

நோக்கமாகவும் கொண்டு முன்னெடுக்கப்பட்டதாகும். நுவரெலியா, கண்டி மாவட்டங்களில் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்த மலையகத்தவர்களை தோட்டங்களில் இருந்து அப்புறப்படுத்தி, அங்கு வேறு மாவட்டங்களில் வாழ்ந்த பெரும்பான்மை இனத்தவர்களைக் குடியமர்த்தி, அவர்களைப் பொருளாதார ரீதியில் முன்னேற்றமடையச் செய்த அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பல காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் 1987 காலங்களில் அமுல்படுத்தப்பட்ட துரித மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1987 காலகட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்திற்கு அமையவே செறிவாக வாழ்ந்த மலையக மக்கள் வரையறுத்த அளவில் வெவ்வேறு தோட்டங்களுக்குக் குடியமர்த்தப்பட்டனர். அவ்வாறு சிதைக்கப்பட்ட மக்களில் ஒரு சாரார் எவ்வித முன்னெடுப்புகளும் இல்லாமல் தங்கள் பூர்விக இடங்களில் அடிமை வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அந்நிலைமை நாவலப்பிட்டி, கட்டபுலா பிரதேசத்தில் திஸ்பனை, கிஸ்சகலை, மொச்சைக்கொட்டை ஆகிய தோட்டங்களில் தற்போதும் நிலவிக்கொண்டிருப்பது கண்கூடான விடயமாகும்.

மலையக மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்த இடங்கள் இவ்வாறு சிதைக்கப்பட்ட நிலையில், அவர்களது வழிபாட்டு இடங்களும் சிதைந்து போயின. அவ்வாறான தலங்களில் முருகன் ஆலயங்களும் அடங்கும். பல தலங்கள் நீருக்கு அடியில் மறைக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் உள்ளன. அவ்வாறான ஆலயங்களுள், மஸ்கெலியா சண்முகநாதர் ஆலயம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அப்பிரதேசத்தில் அமுல்படுத்தப்பட்ட நீர்த்தேக்க நடவடிக்கைகளின் காரணமாக, அத்தேக்கத்தினுள் இவ் ஆலயம் அமிழ்ந்துவிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. கோடைகாலங்களில், அவ் ஆலயம் வெளியே தென்படும். அவ்வேளைகளில் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு உல்லாசப் பிரயாணிகளின் கவனத்தை ஈர்ப்பதாக இவ் ஆலயம் காட்சி தருவதை அவதானிக்கலாம். கல்லினால் அமைக்கப்பட்ட அவ் ஆலயம் பல தசாப்தங்களாக நீரில் மூழ்கியிருக்கும் நிலையிலும், அடிப்படைக் கட்டமைப்பில் எதுவித சிதைவுகளும் இல்லாத நிலையில் காட்சியளிக்கின்றது. இது போன்ற பல ஆலயங்கள் நீரில் மூழ்கடிக்கப்பட்டு, சிதைவுக்குள்ளாக்கப்பட்டமை கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

மலையக மக்களைப் பொறுத்தவரையில் உழைப்புச் செயன்முறையில் ஒவ்வொரு நாளும் போர்க்களமான சூழ்நிலைகளையே எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கிறது.

போர்க் கடவுளாக முருகப்பெருமான் திகழ்கின்ற நிலையில் அறிவை ஆயுதமாக்கி அதனை எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுறுத்துவதாகவே முருக வழிபாடு அமைகிறது. எதிர்நீச்சலுக்குரிய களத்தேவைகளையே ஆராதிக்க வேண்டிய அவசியம் நிலவுகின்றது. அதன் பின்னணியில் போராட்டம், போர்க்குணம் என்பது மலையக மக்களிடத்தே பின்னிப்பிணைந்தவைகளாக உருப்பெற்றுள்ளன. அதன் தாக்கமும் முருகன் மீதான பிடிப்பு மலையக மக்களிடத்தில் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதுவாக மலையக மக்களின் ஆண்களின் பெயர்கள், பெரும்பாலும் முருகனுக்குப் பொருந்தும் பெயர்களாகச் சூட்டப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறே மலையக மக்களால் உருவாக்கப்பட்ட பல பாடசாலைகளின் பெயர்கள் முருகனுக்கு ஒத்த பெயர்களில் அமைந்திருக்கின்றது. குறிப்பாக கதிரேசன் கல்லூரி என்ற பெயரில் பல பாடசாலைகள் மலையகத்தில் காணப்படுவதை அறியலாம். மலையகத்தில் பெண்களின் பெயர்களிலும் தெய்வானை, வள்ளி போன்ற சொற்கள் கணிசமாகப் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. ஞானவள்ளி, புஷ்பவள்ளி, செண்பகவள்ளி ஆகிய பெயர்கள் மிக அதிகமாகச் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. அண்மைக்காலங்களில் கார்த்திகாயினி போன்ற நவீனப்படுத்தப்பட்ட பெயர்களும் பிரயோகத்தில் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. முருக வழிபாட்டுடன் மலையக மக்கள் கொண்டிருக்கின்ற பிணைப்பின் அடையாளங்களாகவும் இப்பெயர்கள் விளங்குகின்றன. முருகனின் இரு திருமணங்களையும் ஆதரிக்கும் கருத்துகள் பல மட்டங்களிலும் காணப்படுகின்றன. அவ்விடயம் தொடர்பான மாறுபட்ட கருத்துகளும் விமர்சனங்களும் நிலவுகின்றன. தெய்வானை உயர்குடியில் பிறந்த பெண்ணாகவும், வள்ளி தாழ்த்தப்பட்ட குலத்தில் பிறந்த பெண்ணாகவும் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இருவருடனும் இணைந்த முருகப் பெருமானின் இல்லறம் சமூகத்தில் நிலவும் ஏற்றத்தாழ்வைக் களைய வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது எனலாம். முருகன் - வள்ளியோடு தொடர்புபடுத்தப்பட்ட நிலையில், குறவர்களை மதித்து அவர்களுக்கு யாசகம் வழங்குதல், சாஸ்திரம் பார்த்தல் போன்ற செயல்களில் மலையக மக்கள் குறவர்களுடன் இடைத்தொடர்பை பேணியிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழர்களின் தனித்துவக் கடவுளாக முருகன் நோக்கப்படுகின்ற நிலையில், இன்று இலங்கையில்

சிங்களமயப்படுத்தப்பட்ட கடவுளராக வடிவமைக்கப்படுகின்ற வரலாற்றுத் திரிபும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். முருகனுக்கு மாத்திரம் இந்நிலை ஏற்படவில்லை. தென்னிலங்கை போன்ற பெரும்பான்மையினத்தவர்கள் வாழுகின்ற மாவட்டங்களில் வாழ்கின்ற மலையகத் தமிழர்கள், தமிழர் பண்பாட்டைத் தொலைத்த நிலையில், தமது கலாசார அடையாளங்களையும் தாரைவார்க்கும் அபத்தம் மிகக் கவலைக்குரியதாகும். தமிழர்களைத் தமிழர்களுக்கு எதிராகத் திசைதிருப்பும் கைங்கரியத்தில் காலத்தால் முந்திய வெற்றியை இராமாயணம் கற்பித்திருக்கிறது. ஆனால் இன்று இராவணன் சிங்களவர்களால் ஆராதிக்கப்படுவதும், அந்த இனத்தின் மூலவராக மதிக்கப்படுவதும் கண்கூடு. இது வரலாற்றில் மாற்றத்தை நிகழ்த்தியுள்ளது. முருக பக்தர்கள் என்றதன் அடிப்படையிலாவது மலையக மக்களின் சிதைவுகள் பற்றிக் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டியது தமிழர்களின் கடப்பாடு என்பதை உணர வேண்டும். இன ஒற்றுமை அவசியமானதே! அது தொடர்பாக மாற்றுக்கருத்து இல்லை. ஆயினும், இன ஒற்றுமைக்கு முருக வழிபாடு எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றது என்ற மாயையையும் உணர்தல் வேண்டும். அதனைப் பொறியாக வைத்தே மலையகத் தமிழர்கள் சிதைக்கப்படுகிறார்கள். முருக வழிபாடு தமிழர்களிடத்தே மனப்பூர்வமிக்க புரிதலை ஏற்படுத்துவதற்கு வழி சமைக்க வேண்டும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. ஆத்மாநந்தா, (1993), ஸ்ரீ கந்தபுராணம், ஸ்ரீ இந்து பப்ளிகேசன் - சென்னை.
2. வேலுப்பிள்ளை. சி. (2023), மாமன் மகனே - மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள் (இரண்டாம் பதிப்பு), இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் - கொழும்பு.
3. அநீருத்தனன். ய. (2023) மலை நாட்டார் கலை வளம், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
4. வடிவேலன். பெ. (2007), மலையக நாட்டுப்புறவியலில் மாறியம்மன், மாத்தளை தமிழ் இலக்கிய வட்டம்.
5. ஆனந்தகுமார். பா. (2017), இலங்கை மலையகத் தமிழ் இலக்கியம், காந்தி கிராம கிராமியப் பல்கலைக்கழகம்.
6. முரளிதரன். சு. (2002), மலையக நாட்டாரியல் சிந்தனைகள், சாரல் வெளியீடகம்.
7. மகேஸ்வரன். ஆர். (2022), மணிவிழா சிறப்பு மலர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

வை. ஜெயமுருகன்

சமூக அபிவிருத்தி ஆய்வாளரான இவரது எழுத்துக்கள் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கவனம் கொள்வதுடன் போரின் பின்னரான நினைவுகொள் காலத்தின் மீள் கட்டமைப்புக்கள் மீதும் அழுத்தம் கொடுக்கிறது. இவர், அபிவிருத்திக் கல்விக்கான கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக 'இலங்கையின் போரின் பின்னரான அபிவிருத்தி முரண்நிலை' என்னும் கருப்பொருள் மீதான ஆய்வை முன்னெடுத்தவர். இவ் ஆய்வு நூலாக வெளிவரவுள்ளது. சர்வதேச கிறிஸ்டின் பல்கலைக்கழகத்தில் 'M.A in Peace Study' ஆய்வுப் பட்டம் செய்ய ரோட்டரி (Rotary Peace Fellow) புலமைப்பரிசுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்.

நகராத தேர்: பனை அபிவிருத்தி சபை

இலங்கையின் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் முக்கிய பொருளாதார வளம், பனை. இதன் முகாமைத்துவப் பொறுப்பை பனை அபிவிருத்தி சபையும் அதனுடன் இணைந்த பனை ஆராய்ச்சி நிறுவனமும் வகிக்கின்றன. பனை வடக்கு - கிழக்கின் இயற்கைத் தாயக வளமாகச் செறிவுடன் காணப்படுகிறது. அது வெறும் மரமல்ல, தமிழர் அடையாளத்துக்கும், வாழ்வாதாரத்துக்குமான பிரிக்கமுடியாத அங்கம். ஆனால், பனை அபிவிருத்தி சபை மத்திய அரசின் கீழ் செயற்படுவதால் வடக்கு - கிழக்கின் பொருளாதார உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. மாகாணங்களுக்கு அதிகாரப் பங்கீடு வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டபோதும், பனை அபிவிருத்தி போன்ற முக்கிய துறைகள் இன்னும் மத்தியப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது தமிழர் வாழ்வாதார வளங்களின் மீதான அரசியல் கட்டுப்பாடாகவும், பனை அபிவிருத்தி தொடர்ந்தும் சிக்கலுக்குள்ளாவதற்குமான காரணமாகவும் திகழ்கிறது. பனை அபிவிருத்தி சபை இன்றும் ஒரு நகர மறுக்கும் தேராக நிலைகொண்டமைக்கான காரணங்களில் ஒன்று இந்தப் பனைசார் பொருளாதார அரசியல் எனலாம்.

இலங்கையில் அரசுப் பொது நிறுவனங்கள் மீதான அதிகரிக்கும் சமூக அக்கறை, அவற்றின் மீதான அதிருப்தியின் வெளிப்பாடாகும். சமூக, பொருளாதார, கலாசார ஒதுக்குதல் மற்றும் அதிகார வர்க்கத்தின் பாகுபாடே இந்த நிலைக்குக் காரணமாகும். நல்லிணக்கத்தை வளர்க்கவும், வளங்களை நியாயமாகப் பகிரவும், சேவையைப் பயனுள்ளதாக வழங்கவும் பொது நிறுவனங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்க வேண்டும். அவை அரசுக்கும் குடிமக்களுக்கும் இடையே நம்பிக்கையை உருவாக்கி சமூக ஒற்றுமையையும் ஜனநாயக ஸ்திரத்தன்மையையும் வலுப்படுத்த வேண்டும்.

பொது நிறுவனங்கள் உட்கட்டமைப்பு, சந்தை ஒழுங்குபடுத்தல், சமூகப் பாதுகாப்பு மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான சூழலை உருவாக்க வேண்டும். குடிமக்களின் தேவைகளுக்குப் பொறுப்புக்கூறி, நம்பிக்கையை நிலைநாட்ட வேண்டும். சிவில் சமூகம் மற்றும் தனியார் துறையுடன் கூட்டாண்மை செய்து புதுமையை ஊக்குவித்து, நிலையான வளர்ச்சி மற்றும் அமைதியை முன்னேற்ற வேண்டும். சேவை வழங்கலில் புதுமை, அதிகாரிகளின் திறன் மேம்பாடு, நல்லிணக்கம், மோதலின் காரணங்களை தீர்க்கும் திட்டம் ஆகியவையும் அவசியம்.

இலங்கை நாடாளுமன்றச் சட்டங்களால் உருவான பொது நிறுவனங்கள் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றத்

தவறினால், அவை மக்களின் கடும் கண்காணிப்பு மற்றும் விமர்சனத்துக்கு உள்ளாகின்றன. வரிப்பணத்தில் இயங்கும் இந்நிறுவனங்கள் மக்களின் எதிர்பார்ப்புகளை பூர்த்தி செய்யாதபோது சமையாகக் கருதப்படுகின்றன. சேவைகள் மற்றும் வாய்ப்புகளுக்கான சமமான அணுகலை உறுதி செய்யாத நிறுவனங்கள் தங்கள் அடையாளத்தை இழக்கும் அபாயத்தில் உள்ளன.

பொது நிறுவனங்கள் மீதான அக்கறை மற்றும் அவதானமே சமூகத்தின் பொருளாதார அடித்தளத்தை உறுதிப்படுத்தும். சமத்துவமான சமூகத்தை உருவாக்கும் நோக்கில், அவை கடந்த காலத்திலிருந்து மாறி புதிய நிலையை எட்ட வேண்டும். இந்நிறுவனங்கள் அரசின் முழுக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதால் மக்களின் பார்வையைத் தவிர்க்க இயலாது. எனவே, எப்போதும் விழிப்புடன் இருந்து பொறுப்புகளையும் மக்களின் எதிர்பார்ப்புகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

அரசுப் பொது நிறுவனங்களின் செயற்திறனை மேம்படுத்தி, பொதுமக்களுடன் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தி, திறந்த மற்றும் பொறுப்பான ஆட்சி நடைமுறையை நிலைநாட்ட உருவாக்கப்பட்டதே இலங்கை நாடாளுமன்றத்தின் துறைசார் மேற்பார்வைக் குழுக்கள் (Sectoral Oversight Committees in Sri Lanka) ஆகும். இவை அனைத்துப் பொது நிறுவனங்களையும் கண்காணித்து, குறைகளைத் தீர்த்து, செயற்திறனைத் தடுக்கும் காரணிகளை நீக்கி, சிறந்த நிர்வாகம் மற்றும் உற்பத்திக்கான வழிகாட்டுதலை வழங்க வேண்டும். அரசு நிதியில் இயங்கும் நிறுவனங்களுக்கு, தெளிவான தேசிய கொள்கையை திறம்படச் செயற்படுத்தும் முறையை உறுதி செய்வதும் அவற்றின் பொறுப்பு ஆகும். பனை அபிவிருத்தி சபையின் முழுமையான இயக்கத்தையும் இக்குழுக்கள் மேற்பார்வை செய்கின்றன. ஆனால், கடந்த பத்து ஆண்டுகாலக் கணக்காய்வு அறிக்கைகள், சபை வங்குரோத்து நிலையில் உள்ளதைக் காட்டுகின்றன. போருக்குப் பிந்தைய அழுத்தங்கள் இருந்தபோதும், 2019க்குப் பிந்தைய பதினைந்து ஆண்டுகளில் சபை குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை அடையவில்லை என்பதை நிகழ்ச்சி நிரல் மற்றும் நிதி அறிக்கைகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

பனை அபிவிருத்தி சபை (Palmyra Development Board - PDB)

பனை அபிவிருத்தி சபை (Palmyra Development Board - PDB) என்பது பனை சார்ந்த பொருளாதார, கலாசார தொழில்துறையை மேம்படுத்த இலங்கை அரசால்

உருவாக்கப்பட்ட நிறுவனம் ஆகும். தற்போது தேக்கநிலையில் உள்ள பனைத் துறையைச் செயற்திறன் கொண்ட முன்னேற்றப் பாதைக்கு கொண்டு செல்ல வேண்டிய அவசியம் அதிகரித்துள்ளது. காலனிய காலத்தில் ஒல்லாந்தர்கள் பனையைக் கட்டடத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தி, வரியும் விதித்தனர். முன்னோர்கள் பனையிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான பயன்களைக் கண்டறிந்தனர்; சோமசுந்தரப் புலவர் “எட்டுநூறு வகைப் பயன் நற்பயனிக்கின்ற இன்பப்பனை” எனப் புகழ்ந்தார். கம்போடியா பனையைத் தேசிய மரமாக அங்கீகரித்துள்ளது. வடக்கு மாகாண சபையின் சின்னமாகவும் பனை உள்ளது.

பனைமரம் தமிழர் வாழ் பிராந்தியங்களின் சமூக - பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் அத்தியாவசியமான ஒன்று. அது வாழ்வாதாரத்தை ஆதரித்து, பொருளாதார வாய்ப்புகளை வழங்கி, கலாசாரப் பாரம்பரியத்தைப் பேணுகிறது. மரத்தின் பல்வேறு பகுதிகள் பல தயாரிப்புகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதால் ஆண்டு முழுவதும் நிலையான வருமானம் கிடைக்கிறது. பனைத் தொழில் கிராமப்புறங்களில் நேரடி, மறைமுக வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குகிறது; பாளை தட்டுபவர்கள் முதல் கைவினைஞர்கள் வரை இதில் பங்கேற்கின்றனர். மதிப்புக் கூட்டல் முறைகள் மூலம் வெல்லம், பனம் பானம் போன்ற பொருட்கள் அதிக சந்தைப் பெறுமதியைப் பெறுகின்றன. இதனால் வறுமை குறைந்து, பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மை மேம்படுகிறது. சுற்றுலாத் துறையும் பனையை விரும்புகிறது; பனை சார்ந்த உணவுகள் மற்றும் தயாரிப்புகள் பயணிகளை ஈர்க்கின்றன. ‘வாழ்க்கை மரம்’ எனப்படும் பனை உள்ளூர் மரபுகளுடன் இணைந்து சமூகப் பங்கேற்பையும் உரிமை உணர்வையும் ஊக்குவிக்கிறது. பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதில் அதன் தயாரிப்புகள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

சுற்றுச்சூழல் ரீதியாக பனைமரம் பல்லுயிர்ப் பெருக்கத்துக்கு வாழ்விடமளிக்கிறது. வலுவான வேர் நிலத்தடி நீரைப் பாதுகாக்க, மண் அரிப்பைக் கட்டுப்படுத்த, காற்றுத் தடையாகச் செயற்படுகிறது. கடுமையான காலநிலையிலிருந்து சூழலைக் காக்கிறது. பழம், சாறு, நார், மரம், இலை போன்ற பல்வேறு வளங்களை வழங்கி உணவு, கட்டடம், கைவினை உள்ளிட்ட துறைகளை ஆதரிக்கிறது. பனை மீள்தன்மை, நிலைத்தன்மை, வள மேலாண்மையின் சின்னமாகவும் பாரம்பரிய விவசாய - சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளின் மூலக்கல்லாகவும் திகழ்கிறது.

பனைசார் நிறுவனக் கட்டமைப்பு

நிலையான வளர்ச்சிக்கு வலுவான துறைசார் நிறுவனச் செயற்திறன் அத்தியாவசியம். இந்நிறுவனங்கள் நீண்டகால பொருளாதார, சமூக, சுற்றுச்சூழல் இலக்குகளை அடைய கொள்கைச் செயற்படுத்தல், வள முகாமைத்துவம், ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றுக்குத் தேவையான கட்டமைப்பை வழங்குகின்றன. சட்ட அடிப்படையிலான துறைசார் நிறுவனங்களே கொள்கைகள், ஒழுங்குமுறைகள், சுற்றுச்சூழல் விதிகள், சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள், பொருளாதார விரிவாக்க நடவடிக்கைகளை திறம்பட முன்னெடுக்க முடியும்.

பனை அபிவிருத்தி சபை, பனை வளங்களைத் தரநிலைப்படுத்தி ஆரோக்கியமான சூழல் மற்றும் நிலையான வள மேலாண்மையை உறுதி செய்யும் முக்கிய அமைப்பு ஆகும். பொது நிதி, சொத்துகள், இயற்கை வளங்களை நியாயமாகப் பயன்படுத்தி, வெளிப்படையான அபிவிருத்தி முன்னெடுப்புகளை மேற்கொள்ள அதன் தலைமைத்துவம் சிறந்த பங்களிப்பை வழங்க முடியும். பனைசார் அரசு, தனியார் மற்றும் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் நிலையான அபிவிருத்தி நடைமுறைகளைப் பின்பற்றவும், பல்லுயிரியலைப் பாதுகாக்கவும் மற்றும் நீர் வளங்களின் பொறுப்பான பயன்பாட்டை உறுதி செய்யவும் முடியும். சட்டரீதியாக கூட்டு ஒத்துழைப்பு மூலம் செய்யவேண்டிய பல கடமைகளை ஒருங்கிணைப்பதில் பனை அபிவிருத்தி சபையின் வகிபாகம் முக்கியமானதாகும்.

ஒத்துழைப்பு மற்றும் பங்கேற்பு ஆகியன நீடித்த அபிவிருத்தியின் உயிர் நாடிகள் ஆகும். பனை வள வளர்ச்சிக்கு அரசு, வணிகம், சிவில் சமூகம், உள்ளூர் சமூகங்கள், கூட்டுறவு போன்ற பங்குதாரர்களிடையே இணக்கம் அவசியம். பனை அபிவிருத்தி சபை, ஆலோசனை, உரையாடல், பங்கேற்புத் தளங்களை வழங்கி, அனைத்துப் பங்குதாரர்களின் தேவைகள் மற்றும் முன்னுரிமைகளுக்குப் பதிலளிக்கும் வளர்ச்சி முயற்சிகளை உறுதி செய்கிறது. திறன்மிக்க நிறுவனம் குடிமக்கள், முதலீட்டாளர்கள், பிற பங்குதாரர்களிடையே நம்பிக்கை, பொறுப்புணர்வை வளர்க்கிறது; இது முதலீட்டை ஈர்க்க, சமூக ஒற்றுமையை ஊக்குவிக்க, நீண்டகால வெற்றியை உறுதி செய்ய உதவுகிறது. பொது நிதியில் வெளிப்படைத்தன்மையும், சுயாதீன மேற்பார்வை

அமைப்புகளும், நிறுவனங்களை அவற்றின் செயல்களுக்குப் பொறுப்பேற்கச் செய்கின்றன.

தொலைநோக்கு மற்றும் திட்டமிடலை ஊக்குவித்தல் என்பதை பணைசார் துறையில் காண்பது அரிதாகவுள்ளது. சிறப்பாகச் செயற்படும் நிறுவனங்கள், நிலையான வளர்ச்சிக்கான தொலைநோக்கு மற்றும் உத்திகளை உருவாக்க, சிறப்பாகப் பங்களிக்க முடியும். தெளிவான இலக்குகளை அமைத்தல், விரிவான திட்டங்களை உருவாக்குதல் மற்றும் அந்த இலக்குகளை நோக்கிய முன்னேற்றத்தைக் கண்காணித்தல் ஆகியவையும் இவற்றில் அடங்கும். உதாரணமாக, பணை அபிவிருத்தி சபை பிராந்திய உத்திகளை உருவாக்க முடியும்; அதன்மூலம் நிலையான மாற்றத்தை உணரவைக்க முடியும்.

வலுவான நிறுவனச் செயற்திறன் நல்லாட்சிக்கு ஆதாரமானது. பயனுள்ள கொள்கைச் செயற்படுத்தல், பொறுப்பான வள மேலாண்மை, பங்குதாரர் ஒத்துழைப்பு மற்றும் மூலோபாயத் திட்டமிடல் ஆகியவற்றை உறுதி செய்வதன் மூலம், நிறுவனங்கள் சமமான, வளமான மற்றும் சுற்றுச்சூழல் ரீதியாக நிலையான எதிர்காலத்திற்கான அடித்தளத்தை அமைக்கின்றன.

பணைசார் அபிவிருத்தியில் பணை அபிவிருத்தி சபையின் வலுவான நிறுவனச் செயற்திறன் தான் நிறுவன நல்லாட்சிக்கும் அதன் செய்திறனுக்கும் வலுவான அடிப்படையாக அமையும்.

பணைத் துறையில் தனிநபர் - சமூக உறவு மிக மதிப்புமிக்கது. இந்தியா, பர்மா, தாய்லாந்து, வியட்நாம், மலேசியா, இந்தோனேசியா போன்ற நாடுகளில் பணைப் பொருளாதாரம் விரைவாக வளர்ந்து வருகின்றது. பணை மரத்திலிருந்து உணவு, சாறு, இலை, பழம், கிழங்கு, தண்டு போன்ற மூலப்பொருட்கள் உலகச் சந்தையில் மதிப்பைப் பெற்றுள்ளன. இலங்கையின் வடக்கு - கிழக்கில் இடம்பெற்ற மோதல்கள் பணைத் தொழிலைப் பாதித்தாலும், அது தற்போது மீண்டு வருகிறது. போரால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் உட்கட்டமைப்பையும் வாழ்வாதாரத்தையும் மீட்டெடுக்கப் பல முன்னெடுப்புகள் செய்யப்படும் போதிலும், பணைப் பொருளாதாரம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் சிறிய பங்களிப்பை மட்டுமே வழங்கி வருகின்றது.

பணை அபிவிருத்தி சபைக்கான அமைச்சக நிகழ்ச்சித்திட்ட வருடாந்த நிதி ஒதுக்கீட்டின் அளவுநிலையை ஒப்பிடும் போது, பல்வேறு விடயங்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம். உதாரணமாக 2025 இற்கான நிதி ஒதுக்கீடு மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. இந்நிலையின்படி பார்க்கையில் பணை அபிவிருத்தின் தேக்க நிலையை நன்கு உணரமுடியும்.

பணவீக்க நிலைக்கு முந்திய கால அளவின்படி, செயற்பாட்டு மூலதனத்தின் அளவு, வெறும் 95.43 மில்லியன் ரூபாய்களே. வெறும் சம்பள மற்றும் இதர கொடுப்பனவுகளுக்கே இடர்படும் நிலையில், இது அபிவிருத்தியின் வெளிப்பாட்டைக் கொண்டுவரமுடியாத நிலையில் இருப்பதைக் காணலாம்.

நீதி ஒதுக்கம்	தொகை	பணவீக்க நிலைக்கு முந்தைய பெறுமதி
மூலதன செலவுக்கான மதிப்பீடு - 2025 (ரூ. மில்லியன்)	92	30.66
செயற்பாட்டு மூலதனம் - 2025 (ரூ. மில்லியன்)	286.31	95.43

உண்மையில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை நீதி ஒதுக்கம் - 2024	விடுவிப்பு	செலவு - 2024 (ரூ. மில்லியன்)
மூலதனச் செலவுக்கான மதிப்பீடு - 2024 (ரூ. மில்லியன்)	24.00	23.11
செயற்பாட்டு மூலதனச் செலவு - 2024 (ரூ. மில்லியன்)	145.00	255.21

2024 ஆண்டுக்கான நிர்வாகச் செலவுகள் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி அளவைவிடக் கணிசமாக அதிகரித்த நிலையைக் காண முடிகின்றது. உண்மையில் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி 169 ரூ. மில்லியன் (மூலதன மற்றும் தொழிற்படு நிர்வாகச் செலவுகள்). ஆண்டுக்கான மொத்தச் செலவு 278.32 ரூ. மில்லியன்.

85% செலவுகள் சம்பளக் கொடுப்பனவுக்கு மட்டும் கணக்குக் காட்டப்பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் சபைக்குரிய நிதி ஒதுக்கம், நிர்வாகச் செலவுக்கு மட்டும் கட்டுப்பட்டமையால், அபிவிருத்தியின் வாசனையைக்கூட உணராத நிலைதான் தற்போதைய சபையின் வருடாந்தப் போக்காக உள்ளது.

பணசார் உற்பத்தி	2023 அடையப்பட்டது	2024 இலக்கு	2024 அடையப்பட்டது	அவதானம்
வெல்லம் மெடரிக் டன்	61	78	58	2023 ஆம் ஆண்டிலிருந்து உற்பத்தியில் 74% குறிப்பிடத்தக்க குறைப்பு.
பனங்கள்ளு (லிடர்)	10,584,534	11,000,000	10,592,000	உற்பத்தி இலக்கு அடையப்பட்டது; நெருங்கிவிட்டது.
பனங்களி	27,394	65,000	46,834	குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு.
பனங் கிழங்கு (மெடரிக் டன்)	403	420	336	இதன் பொருளாதார மதிப்பு 100 மில்லியன் டன்களுக்கு மேல் இருக்கும், மேலும் அதன் மதிப்பு SLR இல் சுமார் 500 மில்லியனாக இருக்கும்.
நார் (மெடரிக் டன்)	60	55	45	இதன் பொருளாதார மதிப்பு 1 பில்லியன் டன்களுக்கு மேல் இருக்கும், மேலும் இந்தத் தொழில் மேம்படுத்தப்பட்டால் அதன் மதிப்பு LKR இல் சுமார் 50 பில்லியனாக இருக்கும்.
கைவினைப் பொருட்கள் (ரூ. மில்லியன்)	51	55	49.5	உலகளாவிய போட்டித்தன்மைக்கு ஏற்ப உற்பத்தி புதுமைப்படுத்தப்பட்டால் அதற்கு 200 மில்லியன் தேவைகள் உள்ளன.
பனாட்டு (மெடரிக் டன்)	7	11	6.8	இதன் பொருளாதார மதிப்புத் தோராயமாக LKR 500 மில்லியன் ஆகும்; குறிப்பாக உற்பத்தி மதிப்புச் சேர்ப்பதில் கவனம் செலுத்தினால்.
பனஞ் சாராயப் போத்தல்	281,894	450,000	26,000	
பனை மரக் கட்டல் பொருட்கள்	8,064	10,000	5,748	

மூலம்: முன்னேற்ற அறிக்கை - 2024, பெருந்தோட்ட மற்றும் சமூக உட்கட்டமைப்பு அமைச்சகம், பெருந்தோட்டத்துறை, பக்கம் 83. <https://parliament.lk/files/pdf/budget/2025/progressreports/pr20250314en.pdf>

உற்பத்திச் சவால்கள், சமூகப் பாதிப்புகள் மற்றும் எதிர்கால வாய்ப்புகள்

2023 மற்றும் 2024 ஆண்டுகளுக்கான பனை உற்பத்தி அளவுகள் குறைந்த நிலையைக் காட்டுகின்றன. பனை வெல்லம் திட்டமிட்ட அளவைவிடக் குறைவாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. குறிப்பாக, 2024க்கான பனங்கிழங்கு உற்பத்தி 336 மெடரிக் டன்; இது திட்டமிட்ட அளவை அடையாத நிலையைப் பிரதிபலிக்கிறது.

சரியான திட்டமிடல் மூலம் பனங்கிழங்கு உற்பத்திப் பொருளாதார மதிப்பை 100 மில்லியன் டன் வரை கொண்டு சென்று, சுமார் 500 LKR மில்லியன் மதிப்பை உருவாக்க முடியும். பனை அபிவிருத்தி சபையின் வருடாந்திர நிர்வாக நிதித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் முனைப்புகள் குறைவாக இருப்பதே, உற்பத்திக் குறைவுக்கும் நிறுவனச் சரிவுக்கும் முக்கிய காரணமாகும்.

பணசார் கள்ளு உற்பத்தியில் முழுமையாக ஈடுபடும் சமூகங்களின் சமூக, பொருளாதார நிலை பின்னடைவில் நடைபோடுகின்றது. கள்ளு உற்பத்தியில் கணிசமான வருமானம் இருக்கின்றது என்று சொல்வதில் உண்மை இருந்தாலும், உற்பத்தியை மேற்கொள்ளும் சமூகங்கள் மிகவும் பின்னடைவை எதிர்கொள்வதன் காரணங்கள் யாவை? கள் விற்பனை மூலம் தங்கள் வருமானத்தை ஈட்டும் குடும்பங்கள் தங்கள் குடும்பச் செலவுகளை ஈடுசெய்ய முடியாமல் இடர்படுகின்றன. இளைய தலைமுறையினர் கள் இறக்குவதில் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். இது இந்தப் பாரம்பரியத் தொழிலின் எதிர்காலத்தை ஆபத்தில் ஆழ்த்துகிறது. கூடுதலாக, கலால் துறையால் அனுமதிக்கப்பட்ட வரையறுக்கப்பட்ட நேரத்திற்குள் கள்ளைக் கொண்டு செல்லும்போது, உற்பத்தி செய்யும் பகுதிகளுக்கும், விற்பனை நிலையங்களுக்கும் இடையிலான தூரம் ஒரு சவாலாக உள்ளது. இதன் விளைவாக, உச்ச பருவங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் அதிகப்படியான கள்

அடிக்கடி வீணாக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மரங்களின் எண்ணிக்கையைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. இது, வருமானத்தை எதிர்மறையாகப் பாதிக்கும் நிலையை உருவாக்குகின்றது.

தற்போது, சில கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் பருவகாலம் இல்லாத காலத்தில் போத்தல் கள்ளை விற்பனைக்கு உற்பத்தி செய்கின்றன. மேலும், பெரும்பாலான கூட்டுறவு நிறுவனங்களிடம் அவ்வாறு செய்வதற்குத் தேவையான பதப்படுத்தும் வசதிகள் இல்லை. சில கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், பனை அபிவிருத்தி சபையின் கீழ் உள்ள வடிகட்டுதல் நிலையங்களுக்கு உபரியை அனுப்பின. ஆனால், வடிகட்டுதல் அமைப்புகளிடம் கூட அனைத்து உபரி உற்பத்தியையும் செயலாக்கும் திறன் இல்லை. சாராய நுகர்வு அதிகரிப்பு, கள் நுகர்வை கணிசமாகக் குறைத்துள்ளது. பனை மரங்களில் ஏறிக் கள் சேகரிப்பதற்கான புதிய தொழில்நுட்பங்களை அறிமுகப்படுத்துதல், பதப்படுத்தும் முறையைச் செயற்படுத்துதல் மற்றும் பதிவு செய்யப்பட்ட கள்ளை உற்பத்தி செய்வதற்கான தரக்கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளை நிறுவுதல் ஆகியவை இன்று அவசியமாக உள்ளது. சுற்றுலாத் துறையைக் கவருவதில் கள் முக்கிய இடம் வகித்தாலும், கிடைப்பது அரிதாக உள்ளது.

பனைத் தயாரிப்புகளுக்கான விற்பனை நிலையங்கள் உள்ளூர்வாசிகள் மற்றும் சுற்றுலாப் பயணிகளை ஈர்க்கக்கூடியன. புளித்த கள்ளுக்குப் பதிலாக இனிப்புக் கள் உற்பத்தி, பானம் மற்றும் வெல்லம் தயாரிக்கும் முயற்சிகள் அரிதாகவே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பல முன்னெடுப்புகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தாலும், கூட்டுறவில் ஒருமைப்பாடு காணப்படுவதில்லை. பனை - தென்னைக் கூட்டுறவு அமைப்புகள் தனித்துவிடப்பட்டு, ஒருங்கிணைந்து செயற்பட முடியாது உள்ளமை, இரண்டினதும் வளர்ச்சிக்குப் பின்னடைவை ஏற்படுத்துகின்றது.

அரை வறண்ட மண்டல வளங்களில் பனை மரத்தின் பழங்கள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. இவை அதிக நீர், சர்க்கரை, வைட்டமின் சி, புரோவிடமின் ஏ, தாதுக்கள் மற்றும் நார் நிறைந்தவை. குறுகிய பழ வாழ்நாள் மற்றும் கூழ் பிரித்தெடுப்பில் சிரமம் காரணமாக சத்து இழப்புகள் ஏற்பட்டாலும், பனம் பழங்கள் ஊட்டச்சத்து நிறைந்த இயற்கைத் தயாரிப்புகளுக்கான பெரும் வாய்ப்பைக் கொண்டவை. பனம் பழத்தை, கூழ், உணவுப் பரவி (Food Spread) மற்றும் டொஃபி தயாரிப்பில் பயன்படுத்தலாம்; இவை சுவையிலும், வணிக ரீதியிலும் மதிப்புடையவை. பனங்கூழ்ப் பரவியை அறை வெப்பநிலையிலும் குளிர்சாதனப் பெட்டியிலும் 9 - 12 மாதங்கள் வரை பாதுகாப்பாகச் சேமிக்கலாம்.

சமீபத்திய அறிவியல் ஆராய்ச்சி, பனையை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க தொழில்துறை வளமாக அங்கீகரித்துள்ளது. கோடெக்ஸ் (Codex) தரநிலைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் குறைந்த கிளைசெமிக் (Glycemic) பனைச் சர்க்கரை, நீரிழிவு நோயாளிகளுக்கான சிற்றுண்டிகள் மற்றும் சாக்லேட்டுகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஃப்ளாஷ் - பேஸ்டிரைஸ் (Flashpasteurized/ HPP) செய்யப்பட்ட நீரா (Neera) 60 நாட்கள் ஆயுளை (Shelf Life) நீட்டிக்கிறது; இது செயற்பாட்டுச் சோடாக்கள் மற்றும் டானிக் வினிகர்களுக்கு (Tonic Vinegars) ஏற்றதாக அமைகிறது. ஸ்ப்ரே செய்யப்பட்ட உலர்ந்த கிழங்கு (Spray dried Tuber) மற்றும் ஹஸ்டோரியம் (Haustorium) மாவுகள், பேக்கரிப் பொருட்கள் மற்றும் அதிக நார்ச்சத்துக் கொண்ட நூடுல்ஸ் போன்றவற்றிற்குப் பயன்படும். பனை நார் (Palmyrah Coir), பயோகாம்போசிட் பனல்கள் (Biocomposite Panels) மற்றும் இரண்டாம் தலைமுறை பையோ எத்தனால் (2G Bioethanol) தயாரிப்பில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஒரு கிலோ வெல்லத்தின் உற்பத்திச் செலவு ரூ. 2,200 ஆகும்; அதன் விற்பனை விலை ரூ. 2,960 ஆகும். வெல்லம் உற்பத்தி செய்யும் குடும்பத்தின் சராசரி மாத வருமானம் ரூ. 86,729 ஆகும். பொதுவாக, வெல்ல உற்பத்தியை ஒரு குடிசைத் தொழிலாகவே கருதலாம். ஆனால், இதனைப் பரந்தளவில் முன்னெடுப்பதில் பல சவால்கள் உள்ளன. முதலில், திட்டமிட்ட மற்றும் ஒருங்கிணைந்த நடவடிக்கைகள் இல்லாமை முக்கிய குறைபாடாகும். காற்று வீசும் காலங்களில் நொதித்தலைத் தடுக்க சுண்ணாம்பு தடவுவதில் வரம்புகள், பாரம்பரிய முறைகளை மீறிச் செயற்பட விரும்பாமை, அதிக உற்பத்திச் செலவுகள் ஆகியவை வெல்லத்தை சர்வதேச சந்தைகளில் போட்டியிட முடியாமல் செய்கின்றன. கூடுதலாக, சிலர் தயாரிக்கும் தரமற்ற வெல்லம், உண்மையான வெல்ல உற்பத்தியாளர்களின் நற்பெயருக்கு அச்சுறுத்தலாக உள்ளது. இந்தச் சவால்களை எதிர்கொள்ள, உண்மையான பனை வெல்லம் மற்றும் அதன் ஊட்டச்சத்து நன்மைகளை எடுத்துக்காட்டும் விளம்பர மற்றும் விழிப்புணர்வு பிரசாரங்கள் அவசியம். அதோடு, வலுவான தரக் கட்டுப்பாட்டு முறையைச் செயற்படுத்தி, நவீன செயலாக்கத் தொழில்நுட்பங்களை உள்ளிட்டு, உலகளாவிய போட்டிக்குத் தயாரான உற்பத்தி நிலைக்கு வெல்லத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். பனை ஓலை அடிப்படையிலான உற்பத்தி, வடக்கு மாகாணத்தில் மற்றொரு வருமானம் ஈட்டும் செயலாகும். முதிர்ச்சியடையாத ஓலைகள், வீட்டுப் பாத்திரங்கள் மற்றும் அலங்காரப் பொருட்களை உருவாக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கிட்டத்தட்ட இதன் அனைத்து உற்பத்தியாளர்களும் (98%) பெண்களே ஆவர். இதுவொரு பெரிய வளமான வருமான வழி; ஆனால், இதற்குரிய உரிய வழிமுறைகள் இல்லை. பனை ஓலை அடிப்படையிலான பொருட்களின் விற்பனையை அதிகரிக்க, சந்தைப்படுத்தல் உத்திகளை உருவாக்குதல், அவற்றைக் கவர்ச்சிகரமான

வடிவமைப்புகளில் வழங்குதல் மற்றும் சுற்றுலாத் துறையுடன் தொடர்புபடுத்தல் ஆகிய முயற்சிகள் தேவை.

சந்தைப்படுத்தல் சவால்களைத் தாண்டி, மதிப்புக் கூட்டப்பட்ட பனங்கிழங்குத் தயாரிப்புகளை அறிமுகப்படுத்த தொழில்நுட்ப மேம்பாடுகள் அவசியமாக உள்ளன. பனைத் தொழில் கிராமப்புற சமூகங்களுக்கு நேரடி மற்றும் மறைமுக வாழ்வாதார வாய்ப்புகளை வழங்கும் திறன் கொண்டது. இதனைச் சாதிக்க, தொழில்நுட்ப மேம்பாடு, மதிப்புக் கூட்டல், மேம்படுத்தப்பட்ட சந்தைப்படுத்தல் வழிகள், பயனுள்ள வள மேலாண்மை முறைகள் போன்ற பல்வேறு அணுகுமுறைகளில், பனை அபிவிருத்தி சபையின் முழுமையான பங்களிப்பு அவசியம்.

தொழில்நுட்ப நவீனமயம் எந்தத் தொழிற்சாலைகளின் செயற்திறனையும் உயர்த்தி, சமூக - பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு நேரடிப் பங்களிப்பை வழங்கும் என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத்தலில் முன்னேற்றம் வேலைவாய்ப்பு, வருமானம், நுகர்வுப் பழக்கங்கள், வாழ்க்கைத் தரம், சமூக நிலை ஆகியவற்றை மாற்றி, அந்தத் துறையுடன் தொடர்புடைய சமூகத்தின் அணுகுமுறை மற்றும் பணி நெறிமுறைகளிலும் முன்னேற்றத்தை உருவாக்குகிறது. இது பனைத் தொழிலுக்கும் பொருத்தமாகும்.

அருகீச் செல்லும் பனை மரங்கள்

நட்ப்பட்ட பனங் கொட்டைகள்		
2020	2021	2022
461,958	500,400	284,390

நட்ப்பட்ட பனங் கொட்டைகள் மீதான அறிக்கைகள், வருடாந்த வீழ்ச்சி நிலையையே காட்டுகின்றன. அவற்றின் முளைப்பு வீதம் (30%) குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. கம்போடியாவில் அவற்றின் முளைப்பு வீதம் 95% ஆகும். முறையான பராமரிப்பும், நவீன தொழில்நுட்ப அக்கறையும், சமூகப் பங்களிப்பும் கம்போடியாவின் பனைசார் முன்னெடுப்புக்கு உரமாக உள்ளன. பாடசாலை மாணவர்கள் முக்கிய பங்கு கொள்ளும் வகையிலான சமூக அணிதிரட்டல், கம்போடியாவின் பனை வள வளர்ச்சிக்கு முக்கிய வகிபாகம் அளிக்கின்றது. அடிநிலை மட்டத்தில் சமூகப் பங்களிப்பு இடம்பெறும் போது பனை வளம் உயிர் கொள்கின்றது.

தறிக்கப்பட்ட பனை மரங்கள்	
2023	2024
7985	5271

வருடாந்தம் பாதிக்கப்படும் பனைகளின் அளவு, விரைவில் பனை தனது உற்பத்தி வளத்தை இழக்கக்கூடிய அபாயத்தைக் காட்டுகிறது. போலியான சமூக அக்கறை காரணமாக பனை புறக்கணிக்கப்படுகின்றது; தென்னை பெறும் அங்கீகாரம் பனைக்கு மறுக்கப்படுகின்றது. கைவிடப்படும் பனைகள், ஒரு சமூகமே அதனைக் கைவிடுவதைப் பிரதிபலிக்கின்றன. பனை அபிவிருத்தி சபையின் அடிப்படை நோக்கம் பனையின் அழிவைத் தடுத்து, அதன் வளத்தைப் பாதுகாப்பதாகும். உண்மையில் பனை அழிவு, அதிகாரபூர்வத் தரவுகளைவிட பல மடங்கு அதிகமாகவே உள்ளது. மாவட்டம் வாரியாக (2007 இன் மதிப்பீட்டின்படி) இலங்கையில் 11.12 மில்லியன் பனை மரங்கள் இருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் சுமார் 3.5 மில்லியன் மரங்கள் உள்ளன. அதிக தொகை கொண்ட பிற மாவட்டங்களில், கிளிநொச்சி, மன்னார் மற்றும் முல்லைத்தீவு ஆகியவை முக்கியமானவை. ஆனால், பனை அபிவிருத்தி சபையின் அண்மைய தரவுகள், யாழ்ப்பாணத்தில் அண்ணளவாக 1.5 மில்லியன் பனை மரங்களே உள்ளதாகக் கூறுகின்றன (Palmyrah Statistics - 2017 - GPS Method - Jaffna District). நிதிச் சிக்கல்கள் காரணமாக வடமராட்சி கிழக்குப் பிரிவின் தரவுகளை இதில் உள்ளடக்க முடியவில்லை எனவும் கூறப்படுகின்றது. எனினும், தோராயமாகக் கணிக்கும்போது, 2.3 மில்லியன் வரையிலேயே இங்கு பனையின் தொகை காணப்படலாம் என உணிக்கலாம். இதன்மூலம், 2007 முதல் 2017 வரையான காலப்பகுதியில் கணிசமானளவு பனை மரங்களின் இழப்பு நடந்துள்ளது எனவும் அனுமானிக்கலாம். இந்த இழப்பு, எமது முக்கிய பொருளாதார மூலத்தின் பெரும் இழப்புமாகும்.

முடிவு

கடந்த காலத்தில் பனைக்கான அக்கறையைப் பிரதிபலித்தவர் மில்க் வைட் கனகராஜா ஐயா. தனிநபர் முயற்சியாக மேற்கொண்ட அவரது சமூகப்பணி அளப்பரியது; பனையின் சமூக மதிப்பை தனியார் துறையில் உயர்த்தியவர், அவர். அன்றைய தலைமுறை பனையின் உயர்வை சமூக உயர்வாக மாற்றியது. ஆனால் இன்று அந்த உற்சாகம் இல்லை.

சமூக, பொருளாதாரக் கட்டுமானத்தில் நிறுவனங்களின் வகிபாகம் பற்றிய தெளிவின்மை பொருளாதாரக் கட்டமைப்புச் செல்நெறியை முடக்கிவிடக்கூடியது. நிறுவனங்கள் அரசியல் பொருளாதாரப் பாதுகாப்புக்கு அவசியமானவை. நிறுவனங்கள் மீதான அக்கறையும் நேர்மையான விமரிசனப் பார்வையும் பல வழிகளைத் திறக்கக்கூடியவை. பனை அபிவிருத்தி சபை இதற்குச் சிறந்த உதாரணம். பனை அபிவிருத்தி சபை ஓர் அரச நிறுவனத்துக்கு மேலானது; ஒரு தேசியத்தின் பலமான சக்தி; பலம் பொருந்திய வாய்ப்புகளின் இருப்பிடம்; உணரப்படாத பலம்; மதிக்கப்பட வேண்டிய சமூக நிறுவனம். ஒரு தேர்; ஆனால், நகர மறுக்கும் தேர்.

சுப்ரமணியம் சிவகுமார்

கலாநிதி. சுப்ரமணியம் சிவகுமார் பேராசனப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியல் இளங்கலைப் (BSc Eng.) பட்டமும், இந்தியத் தொழில்நுட்பக்கழகம் ஈரர்க்கியில் (IIT Roorkee) நீர்வள மேம்பாட்டுத்துறையில் முதுகலைப் (MSc) பட்டமும், மொரட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் (PhD) பட்டமும் பெற்றவர். பின்னர் நோர்வேயின் உயிரியல் அறிவியல் பல்கலைக்கழகத்திலும் (NMBU, s), வடகிழக்கு நோர்வே பல்கலைக்கழகத்திலும் (Bod) பிந்தைய முனைவர் ஆராய்ச்சியாளராகப் பணியாற்றினார். நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தில் பிரதி நீர்ப்பாசனப் பணிப்பாளராகவும், நீர்ப்பாசனப் பொறியாளராகவும் 28 ஆண்டுகள் சேவையாற்றியுள்ளார். யாழ்ப்பாணம், வவுனியா போன்ற பல்கலைக்கழகங்களில் மூத்த விரிவுரையாளராகச் செயற்பட்டார். விவசாய அமைச்சகத்தில் திட்டமிடல் பணிப்பாளராகவும், வடமாகாண அவசர மீளமைப்புத் திட்டத்தின் திட்டப்பணிப்பாளராகவும் பணியாற்றினார்.

பல்வேறு சர்வதேசப் பல்கலைக்கழகங்களில் விருந்தினர் விரிவுரைகளையும், முக்கிய உரைகளையும் (Keynote Speeches) நிகழ்த்தியுள்ள இவர், குறியீட்டு அறிவியல் இதழ்களில் 45க்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளதோடு, இதுவரை 7 நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். மேலும், 18 சர்வதேச மாநாடுகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வாசித்துள்ளார்.

இன முரண்பாட்டால் பாதிக்கப்பட்ட வறண்ட மண்டலங்களின் மீள்தோற்றத்திற்கான நீர்வள, வேளாண்மை மேம்பாட்டு உத்தியும் அணுகுமுறைகளும்

இலங்கையின் வறண்ட மண்டலமான வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் அமைந்துள்ள நீர்வளங்களை நிலைத்தன்மையுடன் பயன்படுத்துவதற்கான கொள்கைகள் உருவாக்குவது மிகவும் அவசியமாக உள்ளது. இது மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை மேம்படுத்த உதவுகின்றது. மேலும், நிலையான நீர்வள மேலாண்மை சுற்றுச்சூழலுக்கு உதவியாகவும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஆதரவாகவும் அமையும். இதன் மூலம், வறண்ட மண்டலங்களில் உள்ள நீர்வளங்கள் பாதுகாக்கப்படும். "வறண்ட மண்டல நீர்வளங்களின் இருப்பும் பேணத்தகு பயன்பாடும்: வடக்கு - கிழக்குப் பிரதேசங்கள், இலங்கை எனும் இந்தக் கட்டுரைத் தொடர், வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ள அனைத்து ஆற்றுப்படுகைகளின் நீர்வளங்களின் நிலையை ஆராய்ந்து, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புடன், அவற்றின் திறம்பட்ட பயன்பாட்டை எவ்வாறு செயற்படுத்தலாம் என்பதைக்கூறும்.

2.1 அறிமுகம்

வ

டக்கு மற்றும் கிழக்குப் பிராந்தியங்கள் யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா, கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மற்றும் அம்பாறை ஆகிய எட்டு மாவட்டங்களை

உள்ளடக்கியவை. இப்பகுதியின் பரப்பளவு 18,881 சதுர கிலோமீட்டர் ஆகும். 1981 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி, வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களின் மக்கள் தொகை 2.08 மில்லியனாக இருந்தது. இதன்பிறகு, மக்கள் தொகை மற்றும் புள்ளியியல் துறையின் மதிப்பீடுகளின்படி, 1989 ஆம் ஆண்டில் இது 2.4 மில்லியனாக அதிகரித்துள்ளது. 2001 முதல் 2017 வரையிலான மக்கள் தொகை வளர்ச்சி மற்றும் பரவல் அட்டவணை 2.1 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 2017 ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் மக்கள் தொகை 2.798 மில்லியன் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நீர்த்தேவைக்கான முன்னறிவிப்புகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், முன்னிலைக் கணக்கீடுகள் அனைத்தும், நீர்த்தேவை அதிகரிக்கும் போக்கைக் காட்டுகின்றன.

அரசாங்கம் பொருளாதார மற்றும் சமூக நலனை முன்னேற்றும் வகையில் நீர்வளங்களை (மேற்பரப்பு பாசன வசதிகள் மற்றும் நிலத்தடி நீர் பிரித்தெடுக்கும் வசதிகள்) வளர்த்து வருகிறது என்பதும், மேலதிக வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகள் படிப்படியாகக் குறைந்து வருகின்றன எனவும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் தொழில்நுட்பரீதியாகவும், பொருளாதாரரீதியாகவும் குறைந்த சாத்தியத்தையே கொண்டிருப்பதால், நீர்வள அதிகரிப்பு ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட வாய்ப்பாக உள்ளது. எனவே, 'ஒருங்கிணைந்த நீர்வள மேலாண்மை'க் (Integrated Water Resources Development - IWRM) கொள்கைகளின் அடிப்படையில் கிடைக்கக்கூடிய நீர்வளங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும், திறமையாக மேலாண்மை

District/ Year	2001	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Jaffna	491,000	532,000	536,000	542,000	585,000	589,000	593,000	597,000	602,000	608,000
Kilinochchi	127,000	149,000	150,000	154,000	114,000	116,000	118,000	120,000	122,000	124,000
Mannar	152,000	161,000	162,000	163,000	100,000	101,000	103,000	104,000	106,000	107,000
Vavuniya	150,000	167,000	172,000	176,000	173,000	175,000	177,000	179,000	182,000	184,000
Mullaitivu	121,000	136,000	129,000	125,000	93,000	93,000	94,000	94,000	95,000	96,000
Total North	1,041,000	1,145,000	1,149,000	1,160,000	1,065,000	1,074,000	1,085,000	1,094,000	1,107,000	1,119,000
Batticaloa	486,000	537,000	543,000	549,000	528,000	531,000	535,000	541,000	550,000	560,000
Amparai	593,000	635,000	644,000	654,000	652,000	658,000	667,000	677,000	691,000	705,000
Trincomalee	340,000	368,000	374,000	381,000	381,000	385,000	391,000	397,000	404,000	412,000
Total East	1,419,000	1,540,000	1,561,000	1,584,000	1,561,000	1,574,000	1,593,000	1,615,000	1,645,000	1,677,000

2.2 வடக்கு - கிழக்கில் நீர் வளங்களின் நிலை

மக்கள் தொகை, தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் நகரமயமாக்கல் அதிகரிப்புடன், நீர்த்தேவையும் பெருகியுள்ளது. வீடு மற்றும் தொழில்துறை நீர்ப்பயன்பாடு, வேளாண்மைத் துறையின் நீர்த்தேவையுடன் சேர்த்து முழுமையாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும். 1996ஆம் ஆண்டில், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் (GDP) தொழில்துறையின் பங்கு 23% ஆக இருந்தது. அதேவேளையில், நாட்டின் வேளாண்மை, வனத்துறை மற்றும் மீன்வளத் துறைகளின் மொத்தப் பங்கு சுமார் 19% ஆக இருந்தது. தனிநபர் வீட்டு நீர்ப்பயன்பாடு, பாசனத்துறையின் நீர்த்தேவை, தொழில்துறை மற்றும் வணிக

செய்வதற்கும், பயன்படுத்துவதற்கும் உள்ள முக்கியத்துவம் முழுமையாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

நிலத்தடி நீர் வீடு, வேளாண்மை, வணிக மற்றும் தொழில்துறைப் பயன்பாடுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பெரும்பாலான அரசு நிறுவனங்கள், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள், வணிக நிறுவனங்கள் மற்றும் தனியார் துறைகள் (விவசாயிகள் உட்பட) நீண்டகாலத் தாக்கங்களைக் கருத்தில் கொள்ளாமலும், எந்தவொரு கட்டுப்பாடு அல்லது தடைகளும் இல்லாமலும் நிலத்தடி நீரைப் பிரித்தெடுப்பதை ஊக்குவிக்கின்றன. இந்த ஒழுங்கற்ற

நிலத்தடி நீர்ப் பிரித்தெடுத்தல் மற்றும் பயன்பாடு ஏற்கனவே உள்ள நிலத்தடி நீர்க்களங்களை மிகைப்படுத்திப் பயன்படுத்துவதற்கு வழிவகுத்து, நீரின் தரத்தில் உப்புத்தன்மை ஏற்படக் காரணமாகிறது. மட்டுமல்லாமல், தேவையான அளவுக்கு, தேவையான நேரத்தில், நீரின் அளவு மட்டுப்பட்டு இருக்கும் தன்மையும் ஏற்பட்டுள்ளது. நிலத்தடி நீரைப் பொறுத்தவரை, முக்கியமான மேலாண்மை சவால்களில் ஒன்றாக இருப்பது அதன் பிரித்தெடுத்தல் மற்றும் பயன்பாடு ஒழுங்கற்ற முறையில் நடைபெறுவதே ஆகும். இது அடிப்படை நீர்வள ஒதுக்கீடு மற்றும் தேவை மேலாண்மை முறைகள் தேவைப்படும் ஒரு பகுதியாகும்.

2.3 வடக்கு - கிழக்கில் விவசாயத்தின் நிலை

இலங்கையின் மொத்த நிலப்பரப்பில் மூன்றில் ஒரு பங்கு வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் அமைந்துள்ளது. வறண்ட மண்டலத்தில் இருந்தபோதிலும், அங்குள்ள மேற்பரப்பு மற்றும் நிலத்தடி நீர்வளங்கள் பல்வேறு வேளாண்மைச் செயற்பாடுகளுக்கு ஆதரவாக உள்ளன.

இன மோதல்/ முரண்பாடு தொடங்குவதற்கு முன்னர், இம்மாகாணங்கள் நாட்டின் மொத்த நெல் உற்பத்தியில் 33%, உலர்த்திய சிவப்பு மிளகாயில் 40%, சின்ன வெங்காயத்தில் 85% மற்றும் தானியப் பருப்பு வகைகளில் 30% உற்பத்தி செய்து வந்தன. நாட்டின் மொத்தக் கால்நடை உற்பத்தியில் 30%த்திற்கும் மேல் இம்மாகாணங்களிலிருந்து உற்பத்தியாகியது. மொத்த மீன் உற்பத்தியில் 55% வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களிலிருந்து வந்தது.

1983இல் தொடங்கிய ஆயுத இன மோதல்/ முரண்பாடு, 2009இல் ஆயுத மௌனிப்புக்குக் கொண்டுவரப்பட்டாலும், அதன் அடிப்படைக் காரணங்களுக்குத் தீர்வு கிடைக்கவில்லை. இது பொது மற்றும் தனியார் சொத்துகளுக்கு ஏற்பட்ட பரவலான சேதம், விவசாயிகள் மற்றும் மீனவர்களின் வெளியேற்றம், முதலீட்டில் சரிவு மற்றும் ஆதரவுச் சேவைகள் குறைதல் ஆகியவற்றின் காரணமாக வேளாண்துறைக்கு பேரழிவு தரும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. இதன் விளைவாக உற்பத்தித்திறன் கடுமையாகக் குறைந்தது, இழப்புகள் அதிகரித்தன, இருக்கும் சொத்துகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன, வேலையின்மை, வறுமை மற்றும் சமூக அமைதிக்கேடு, கலாசாரப் பிறழ்வுகள் பெருகின. வேளாண் உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட இழப்புகள் மற்றும் பொது - தனியார் சொத்துகளுக்கான சேதம் என்பன பல பில்லியன் ரூபாய்களாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

2.4 வடக்கு - கிழக்கில் நீர்வள மேம்பாட்டு உத்தி

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் எதிர்காலம் அங்குள்ள நில மற்றும் நீர்வளங்களை மிகச்சிறந்த முறையில் பயன்படுத்துவதை நேரடியாகச் சார்ந்துள்ளது. இங்கு முன்மொழியப்படும் நீர்வள மற்றும் வேளாண்மை மேம்பாட்டு மூலோபாயத்தின் நோக்கங்கள்:

1. திறமையான நீர் மேலாண்மை, பயிர் வேறுபாடாக்கம், நுண்பாசன முறைகளைப் பயன்படுத்தி நீர்வளங்களைப் பல்புறப்படுத்துதல் மற்றும் நிலத்தடி நீரைப் பாதுகாத்தல்.
2. வாழ்வாதார வேளாண்மையிலிருந்து வணிக ரீதியான வேளாண்மைக்கு மாற்றம். குறிப்பாக உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டுச் சந்தைகளில் எளிதாக விற்பனையாகக்கூடிய, உயர் மதிப்புள்ள பொருட்களின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதன் மூலம், அதிக வேலைவாய்ப்புகள் மற்றும் வருமானத்தை உருவாக்கி, மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தும் வகையிலான நிலையான வேளாண் மேம்பாட்டின் தேவை நன்கு புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்.

உற்பத்தித்திறன் மற்றும் மேம்பட்ட விவசாய முறைகளைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட இந்த மூலோபாயம், மண், நீர் மற்றும் ஆற்றல் வளங்களின் பாதுகாப்புக்கான நடவடிக்கைகளையும் உள்ளடக்கியது. இந்த மேம்பாட்டு மூலோபாயத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்:

1. கடுமையான நீர் மேலாண்மைக் கொள்கைகள் மற்றும் நுட்பங்களைப் பின்பற்றி மேற்பரப்பு நீரைப் பாதுகாத்தல்.
2. எந்தவொரு நீர்நிலை அல்லது பாசனத் திட்டத்தில் சேமிக்கப்பட்ட மேற்பரப்பு நீரில் 40 வீதத்தை வீடு, சமூக, சுற்றாடல் மற்றும் தொழில்துறைப் பயன்பாடுகளுக்கும், மீதமுள்ள 60 வீதத்தை வேளாண் பயன்பாட்டுக்கும் ஒதுக்கீடு செய்வதன் மூலம் நிலத்தடி நீரை வருங்காலத் தலைமுறைகளுக்காக இருப்பு வைத்தல்.
3. குடிநீர்த் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான நீர் ஆதாரங்களைப் பெறுவதற்கான பின்வரும் வழிகாட்டுதல்களுடன் அனைத்து முக்கிய நீர் வழங்கல் திட்டங்களையும் கண்டிப்பாகச் செயற்படுத்துதல்:
 - a. குடிநீர்த் தேவையின் 60% வரை மேற்பரப்புப் பாசனத் திட்டங்களிலிருந்து பெறுதல். இதில் 50 வீதத்தினை ஏற்கனவே உள்ள பாசனத்

திட்டங்களிலிருந்தும், 10 வீதத்தினை புதிய திட்டங்கள் அல்லது திசைதிருப்புத் திட்டங்களிலிருந்தும் பெறுதல்.

- b. குடிநீர்த் தேவையின் 40% வரை கடல்நீர் தலைகீழ் வடிகட்டல் (வறட்சிக் காலங்களில் முக்கியமாக), நிலத்தடி நீர் மற்றும் யாழ்ப்பாணத்திற்கான ஆறு, ஆற்றுமுகத் திட்டம் மற்றும் கடல் நீரேரியை நன்னீராக்கும் திட்டங்களின் சேர்க்கையிலிருந்து பெறுதல்.
4. 1964 ஆம் ஆண்டின் நீர்வள வாரியச் சட்டத்தின் 29ஆவது சட்டப்பிரிவின் 12 (1) பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்ட விஷயங்கள் தொடர்பாக, 16 (1) மற்றும் 16 (2) பிரிவுகளின்கீழ் நீர்ப்பாசன மற்றும் நீர்வள மேலாண்மை அமைச்சரால் வழங்கப்பட்ட உத்தரவுகளை, 2017 மார்ச் 16, வியாழக்கிழமை வெளியான 2010/23 எனும் அரச வர்த்தமானி மூலம் கண்டிப்பாகச் செயற்படுத்துதல். கட்டுரையின் இறுதியில் இந்த வர்த்தமானி, இணைப்பு 1 இல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.
5. புதிய குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டுவதைக் கண்டிப்பாகக் கட்டுப்படுத்துதல் மற்றும் மின்சாரம், மண்ணெண்ணெய் அல்லது டீசல் பம்புகள் மூலம் குழாய் கிணறுகளிலிருந்து நீர் எடுப்பதைக் கட்டுப்படுத்துதல். சுருக்கமாக, துளையிடுதலுக்கு உரிமம் முறையும், எடுக்கப்படும் நீரின் அளவிற்கு அனுமதி முறையும் அமல்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த வழிமுறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதை நெருக்கமாகக் கண்காணிக்க வேண்டும்.
6. வியாபார நோக்கமாக நடைபெறும் சிறிய, நீர் தலைகீழ் வடிகட்டல் மூலம் நடைபெறும் குடிநீர் 'RO Water' வியாபாரத்தை, அண்மைய சுகாதார அமைச்சின் வழிகாட்டல்களுக்கு அமைய கண்டிப்பாகக் கண்காணித்தல். இது சம்பந்தமான சுகாதார அமைச்சின் கடிதமும் வழிகாட்டல் குறிப்பும் கட்டுரையின் இறுதியில் இணைப்பு 2 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.
7. காட்டுப் பகுதிகளைப் பாதிக்காமல், பிராந்தியத்தில் கிடைக்கும் மழைநீரை அதிகபட்சமாகப் பயன்படுத்தி, நிலத்தடி நீரை ஈரப்பதமாக்கவும் பிற பயன்பாடுகளுக்காகச் சேமிக்கவும், முடிந்தவரை தடுப்புச் சேமிப்பு வசதிகளை அமைத்தல்.
8. நிலத்தடி நீர் ஈரப்பதம் 'Recharging' ஏற்படுத்தும் சிறுபாசனத் திட்டங்களை அடையாளம் காண ஒரு

விரிவான நிலத்தடி நீர் மாதிரி ஆய்வை மேற்கொண்டு, அத்திட்டங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி விவசாயத்தைத் தவிர்த்து, மீதமுள்ள நீர், நிலத்தடி நீரை ஈரப்பதமாக்க 'Recharging' அனுமதிக்கும் ஒரு கொள்கையை வகுத்தல்.

9. மாகாண அதிகாரிகள், பொருத்தமான பொறியியல் மற்றும் கால்நடை ஆரோக்கிய ஆலோசனைகளுக்கு உட்பட்டு, நிலத்தடி நீர் ஈரப்பதத்தை அதிகரிப்பதற்கும், கால்நடைகளுக்குக் குடிநீர் வழங்குவதற்கும், அனைத்துச் சிறு நீர்த்தேக்கங்கள் மற்றும் கோவிற் குளங்களைப் புனரமைக்கும் அர்த்தமுள்ள நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
10. மாகாணச் சட்டம் ஒன்றை இயற்ற வேண்டும், அதில்:
 - a. பிராந்தியத்திலுள்ள அனைத்து பாசனத் திட்டங்களிலும் விளைச்சல் அடர்த்தியை (Cropping Intensity) 1.4% ஆக வைத்திருக்கும் வகையில் சிறுபோகம் (யால) நெல் சாகுபடியை 40% மட்டுமே கடுமையாக வரையறுக்க வேண்டும்.
 - b. சிறுபோகம் (யால) காலத்தில் நெல் சாகுபடிக்குப் பயன்படுத்தப்படும் நிலத்தின் சதவீதத்தைக் குறைத்து, பயிர் வேறுபாடாக்கத்தை (Crop Diversification) அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். நெல்லுடன் ஒப்பிடும்போது குறைந்த நீர் தேவைப்படும் பருப்பு வகைகளின் சாகுபடிக்கு சிறப்பு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.
 - c. பிராந்தியத்தில் நிலத்தடி நீர் மட்டம் எளிதாக அணுகக்கூடிய அளவில் இருக்கும் வகையில், ஒவ்வொரு பாசனத் திட்டத்தின் செயற்பாட்டு ஆழத்தை, (Dead Storage தவிர்த்து) மொத்தப் பயனுள்ள சேமிப்புத் திறனில் 10-15% வரை பராமரிக்க வேண்டும்.
 - d. நீர்த்தேக்கங்களின் பயனுள்ள சேமிப்புத்திறனில் அதிகபட்சம் 60% மட்டுமே வேளாண் பயன்பாட்டிற்கும், மீதமுள்ள 40%த்தினை (பல்நோக்கு அணைகள் அல்லது நீர்த்தேக்கங்களுக்கான உலகளாவிய வழக்கமான ஒதுக்கீட்டு விதிகளுடன் ஒப்பிடும்போது இது {வேளாண் பயன்பாடு} அதிகமாக இருந்தாலும்) பிற அனைத்துப் பயன்பாடுகளுக்கும் சமனமான முறையில் (Equitably - Not Equally - சமனாக அல்லாது) ஒதுக்க வேண்டும்.

11. இப்பிராந்தியத்தில் அனைத்துக் கட்டுமான ஒப்பந்தங்களும், பணிகள் முடிந்ததும், சுரங்கத் தளங்கள் (Borrow Pits) மற்றும் கடன் பகுதிகளின் நில அமைப்பை மேம்படுத்துவதற்கான குறிப்பிட்ட விதிமுறைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
12. காடுகளின் பரப்பைப் பாதிக்காமல், பிராந்தியத்தில் கிடைக்கும் மழைநீரை அதிகபட்சமாகப் பயன்படுத்தி, நிலத்தடி நீரை ஈரப்பதமாக்கவும், பிற பயன்பாடுகளுக்காகச் சேமிக்கவும், முடிந்தவரை தடுப்புச் சேமிப்பு வசதிகளை அமைக்க வேண்டும். இதற்காக நிலத்தடி நீர் ஈரப்பதத்திற்காக அணைகள் கட்டுவதற்கு உகந்த வழிகாட்டுதல்கள் தேவைப்படும்:
 - a. பிராந்தியத்தின் இயற்பியல் மற்றும் இயற்கை வளங்களை நிலையான அடிப்படையில் அதிகபட்சமாகப் பயன்படுத்துதல்.
 - b. வாழ்வாதார வேளாண்மையிலிருந்து விலகி, உயர் மதிப்புள்ள பயிர்கள் உட்பட வணிக வேளாண்மை முறைக்கு மாற்றம் செய்து, மாகாணத்தில் ஒரு வேளாண் தொழில்துறை அடித்தளத்தை நிறுவுதல்.
 - c. பிராந்தியத்திற்குள் சமச்சீர் வளர்ச்சியை அடையும் வழியை உருவாக்குதல்.
 - d. வேளாண் துறையில் தேவையான தொழில்நுட்ப மற்றும் மேலாண்மை மாற்றத்தை ஏற்படுத்த, கிடைக்கும் மனித வளங்களைப் பயன்படுத்துதல்.

வளங்களின் பன்முகத்தன்மை மற்றும் அவற்றை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதற்காக, ஒரு மாவட்டத்திற்குள் கூட மேம்பாட்டு மூலோபாயம், பயிர்கள் அல்லது கால்நடைகள் போன்ற வேளாண்மையின் ஒரு குறிப்பிட்ட அம்சத்தில் மட்டும் கவனம் செலுத்த முடியாது.

எனவே, ஒரு முழுமையான, ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறை அவசியமாகிறது. அதிகபட்ச நன்மைகளை அடைய, எந்தவொரு மேம்பாட்டுத் திட்டமும் ஒரு பகுதியில் பயிர்கள், கால்நடை, மீன்வளம் மற்றும் வனத்துறை ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்க வேண்டும்.

2.5 வடக்கு - கிழக்கில் நீர்ப்பாசனம்

ஒற்றைப் பயிர்ச்செய்கையிலிருந்து ஏற்றுமதி சார்ந்த வேளாண் அமைப்புக்கு மாறுவதற்கான வேளாண் கொள்கை முன்மொழிவின் பின்னணியில், பின்வரும் உண்மைகள் தெரிகின்றன:

1. புதிய விவசாய நிலங்களின் வளர்ச்சி, தற்போது அதன் முக்கியமான வரம்பை அடைந்துவிட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.
2. புதிய பாசன வசதிகளைக் கட்டமைப்பதற்கான அரசாங்கத்தின் முதலீட்டுத் திறன் கடுமையாகக் குறைந்துள்ளது. ஏனெனில் இதற்கு அதிக அளவு ஆரம்ப மூலதனம் தேவைப்படுகிறது.
3. புதிய பாசன வசதிகளைக் கட்டமைப்பதிலிருந்து, இருக்கும் பாசன வசதிகளைப் புனரமைப்பதற்கு ஒத்த மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் பாசனத்திறன் மேம்படுத்தப்பட்டு, உற்பத்தித்திறன் மற்றும் பயிர் அடர்த்தி (Cropping Intensity) அதிகபட்சம் 1.4% ஆக உயர்த்தப்படுகிறது. இது நீர்வளங்களின் மிகவும் உற்பத்தித்திறன் மிக்க மற்றும் சமானமான பயன்பாட்டை உறுதி செய்கிறது.

இதை அடைய, பாசன அமைப்புச் செயற்பாட்டைப் பாதிக்கும் நிறுவன மற்றும் அமைப்பு அம்சங்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும். மேலும், பயனாளி விவசாயிகள், பிற நீர் பயனர்கள் மற்றும் தரப்பினர் ஆகியோரின் முழுமையான பங்களிப்பை அடிப்படையாகக்கொண்ட ஒரு செயற்பாடு மற்றும் பராமரிப்பு (O&M) அமைப்பை அறிமுகப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியம் உள்ளது. எந்தவொரு சாத்தியமான ஆய்வின் முக்கிய கவனம் இதுவாக இருக்க வேண்டும். அதில் புனரமைப்பு முடிந்த பின்னர் விநியோகக் கால்வாய்கள் முதல் வயல் கால்வாய்கள் வரையிலான 'O&M' பொறுப்பு விவசாயிகளிடம் ஒப்படைக்கப்படும்.

எதிர்காலத்தில், அமைப்புகளின் மேலாண்மையில், உத்தியோகபூர்வ பங்குத் தொழில்நுட்ப மற்றும் நிறுவன விஷயங்களுக்கான ஆலோசனைகளும், பெரிய பாசனத் திட்டங்களின் விஷயத்தில், அணைகள் மற்றும் நீர்த்தேக்க வசதிகளின் செயற்பாடு மற்றும் பராமரிப்பும் மட்டுப்படுத்தப்படத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தற்போது பாசனத்திற்கான நீர்த்தேவை மேற்பரப்புப் பாசனத்திட்டங்கள் (பெரிய, நடுத்தர மற்றும் சிறிய) மற்றும் ஓரளவு வேளாண் கிணறுகள் மற்றும் ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளிலிருந்து பூர்த்தி செய்யப்படுகிறது. புதிய மூலோபாயத்தில், நிலத்தடி நீர் எதிர்காலத் தலைமுறைகளுக்காக வைக்கப்படும். இருக்கும் குழாய்க் கிணறுகள் தற்காலிக வீட்டுப் பயன்பாட்டிற்கு மட்டுமே அனுமதிக்கப்படும். எடுப்புப் பாசனத்திற்காக எதிர்காலத்தில் கூடுதல் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்படாது.

வேளாண் கிணறுகள் மற்றும் மேற்பரப்புப் பாசனத்திட்டங்கள் ஈர்ப்பு மற்றும் எடுப்புப் பாசன திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும்.

1964 ஆம் ஆண்டின் நீர்வள வாரியச் சட்டம் (எண். 29) பிரிவு 12 (1) இல் குறிப்பிடப்பட்ட விஷயங்கள் தொடர்பாக, நீர்ப்பாசன மற்றும் நீர்வள மேலாண்மை அமைச்சரால் பிரிவு 16 (1) மற்றும் 16 (2) கீழ், 2017 மார்ச் 16, வியாழக்கிழமை வெளியான 2010/23 எனும் இணைப்பு 1 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அரசு வர்த்தமானி அறிவிப்புக் கண்டிப்பாகச் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

மற்றும், அனைத்துப் பெரியது முதல் நடுத்தரப் பாசனத்திட்டங்களிலும் குறைந்தது 40% வரையான பயனுள்ள சேமிப்பு, வீடு, சமூக, சுற்றாடல் மற்றும் தொழில்துறை நீர்ப் பயன்பாட்டிற்காக வைக்கப்படும் என்றும், இது கீழ்நிலை நிலத்தடி நீர் ஈர்ப்பதத்தை அதிகரிக்க உதவும் என்றும், அதிகபட்சம் 60% மட்டுமே வேளாண் பயன்பாட்டிற்காக ஒதுக்கப்படும் என்றும் குறிப்பிடுகிறது. இதுபற்றிய நீர்ப்பாசன இயக்குநரின் கடிதம் இணைப்பு 3 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

எதிர்காலத்தில், சில ஈர்ப்பதம் - உணர்திறன் மிக்க சிறு பாசனத்திட்டங்களில் வேளாண்மைக்கு ஒதுக்கப்படும் நீரின் சதவீதத்தை வரையறுக்க ஒரு விரிவான நிலத்தடி நீர் மாதிரி ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படும்.

2.6 வடக்கு - கிழக்கில் பயிர் விவசாய மேம்பாடு

பயிர் விவசாயத்தின் முக்கிய நோக்கம், தன்னிறைவு விவசாயத்திலிருந்து விடுபட்டு, அதிக மதிப்புள்ள பயிர்களைத் தீவிரமான மற்றும் வணிகம் சார்ந்த விவசாய முறைகளின் மூலம் ஊக்குவிப்பதாகும். இந்த நோக்கை அடைய, வள முதன்மைகளின் அடிப்படையில் பாசனத்திட்டங்களை மீட்டமைத்தல், நெல் வயல்களில் அதிக மதிப்புள்ள காய்கறிகள், பழங்கள் மற்றும் பிற வயல் பயிர்களை பயிர் மாற்று முறைக்கு ஊக்குவித்தல், தனியார் நிறுவனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பழ வகைகளை வணிக ரீதியாகப் பயிரிடுதல், மதிப்புக்கூட்டும் விவசாயம் சார்ந்த தொழில்களை நிறுவுதல், தேங்காய் மற்றும் முந்திரி மரங்களை மீள்நடவு செய்தல், ஆராய்ச்சி மற்றும் விரிவாக்க ஆதரவை வலுப்படுத்துதல் மற்றும் கிராமப்புறச் சாலைகள் மற்றும் வயல் - சந்தைச் சாலைகளை மீட்டமைத்தல் ஆகியவற்றில் மேம்பாட்டு உத்திகள் கவனம் செலுத்தும்.

பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகள் ஆரோக்கியமான உணவின் முக்கியமான அங்களாகும். நம் தினசரி உணவில் பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகளைச் சேர்ப்பது, இதய

நோய்கள் மற்றும் சில வகைப் புற்றுநோய்கள் உள்ளிட்ட தொற்றாத நோய்களின் (NCD) ஆபத்தைக் குறைக்கலாம். பதப்படுத்தப்பட்ட உணவு, பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகள் சர்வதேச அளவில் அதிக திறனுள்ள புதிய சந்தையாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. வளர்ந்துவரும் நகர்ப்புற மக்கள்தொகை மற்றும் சுற்றுலாத்துறையின் தேவை காரணமாக, சில அதிக மதிப்புள்ள காய்கறிகள் மற்றும் பழங்களுக்கான தேவை அதிகரித்து வருகிறது. மேலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகள் பதப்படுத்தப்பட்ட அல்லது புதிய நிலையில் ஏற்றுமதி செய்யும் திறன் கொண்டவை.

நெல் வயல்களில் பயிர் மாற்று முறையை ஊக்குவிப்பதற்கான காரணங்கள்:

1. பாசன வசதிகள் ஏற்கனவே உள்ளன.
2. விவசாயிகள் ஏற்கனவே பிற வயல் பயிர்களை சாகுபடி செய்யப் பழக்கமானவர்கள்.
3. சுமார் 50,000 ஹெக்டயர் நிலப்பரப்பு இந்த மாற்றத்திற்கு ஏற்றது.

இந்த மாற்றத்தின் மூலம், விவசாயிகள் நீர்வளத்தை மேலும் திறம்பட நிர்வகிக்கத் தயாராக இருப்பார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மேலும், தற்போதையதை விட அதிக வருமானம் தரும் புதிய பயிர்கள் அல்லது தொழில்நுட்பங்களை ஏற்கும் திறன் பெறுவார்கள்.

நெல் சாகுபடிப் பகுதிகளுக்கு வெளியேயும், காய்கறி மற்றும் பழ உற்பத்தியை ஊக்குவிக்க வேண்டும். இதற்காக, பொருத்தமான பகுதிகளில் 1020 ஹெக்டயர் நிலங்களைத் தனியார் முதலீட்டாளர்களுக்கு நீண்டகாலக் குத்தகை அல்லது விற்பனைக்கு ஒதுக்கலாம்.

சிறு விவசாயிகளின் பங்களிப்பை அதிகரிக்க, 'கருப் பண்ணை/ வெளி விவசாயி முறை' (Nuclear farm/ Outgrower System) ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். இது விவசாயப் பதப்படுத்தல் மற்றும் சந்தைப்படுத்தலுக்கு வணிக ரீதியான வாய்ப்புகளை உருவாக்கும்.

காய்கறி எண்ணெய்களின் உள்நாட்டு மற்றும் ஏற்றுமதித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக, எண்ணெய் வித்துகளின் (எள், கடுகு, சூரியகாந்தி, கனோலா போன்றவை) உற்பத்தியில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

உள்நாட்டுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும் என்றாலும், ஒரே நேரத்தில் ஏற்றுமதிச் சந்தைகளிலும் கவனம் செலுத்தப்படும். மாகாணம், சந்தைகள் மற்றும் விவசாயப் பண்ணைகளை இணைக்கும் சாலை வலையமைப்புக்கு முன்னுரிமை

அளிப்பதன் மூலமும், சுழலும் கடன் மானியங்களை விரிவுபடுத்துவதன் மூலமும், பயிற்சி மற்றும் பிற ஆதரவுச் சேவைகளை வழங்குவதன் மூலமும் தற்போதைய சந்தை வலையமைப்பின் வளர்ச்சி, விரிவாக்கம் மற்றும் நவீனமயமாக்கலை ஊக்குவிக்கும்.

விவசாயத் தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கான அணுகுமுறையாக, ஏற்கனவே உள்ள விவசாயத் தொழில்துறை மண்டலங்களை உறுதிப்படுத்துதல். நிறுவனங்கள் தங்கள் செயற்பாடுகளை மீண்டும் தொடங்குவதற்கும், இத்தகைய புதிய தொழில்களை நிறுவுவதில் தனியார்துறை முயற்சிகளை ஊக்குவிப்பதற்கும் கடன் வழிகளை வழங்குதல் ஆகியவை அடங்கும்.

புதிய விவசாய அணுகுமுறைக்குத் தேவையான ஆதரவை வழங்குவதை உறுதிசெய்ய, தற்போதைய மாகாண ஆராய்ச்சி மற்றும் விரிவாக்க அமைப்புகளை மீண்டும் அமைக்கவும், வலுப்படுத்தவும் வேண்டும். ஊழியர்கள் மற்றும் விவசாயிகளுக்கான பயிற்சி தீவிரமடையும், அதேநேரம் அறுவடைக்குப் பிந்தைய தொழில்நுட்பம் மற்றும் பொருத்தமான உணவுத் தொழில்நுட்பம் உள்ளிட்ட செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு ஆதரவளிக்கப்படும் தன்னார்வ அமைப்புகள் (NGOகள்) இந்தப் பயிற்சிகளை வழங்கும். உள்நாட்டுத் தேவைகளை முதலில் பூர்த்தி செய்வதற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும். இணையாக, ஏற்றுமதிச் சந்தைகளுக்கான வாய்ப்புகளும் ஆராயப்படும். மாகாணம் பின்வரும் முயற்சிகள் மூலம் சந்தை வலையமைப்பை மேம்படுத்தும்:

1. விவசாயப் பகுதிகளுக்கும் சந்தைகளுக்கும் இடையேயான போக்குவரத்து வசதிகளை மேம்படுத்துதல்.
2. சுழலும் கடன் உதவித்தொகைகளை அதிகரித்தல்.
3. பயிற்சி மற்றும் துணைச் சேவைகளை விரிவாக்குதல்.
 1. மாகாண ஆராய்ச்சி மற்றும் விரிவாக்க மையங்களை மறுசீரமைத்தல்.
 2. ஊழியர் திறன் வளர்ச்சித் திட்டங்களைத் தீவிரப்படுத்தல்.
4. விவசாயத் தொழிற்சாலை மண்டலங்களை உருவாக்குவதே தொழில்துறை வளர்ச்சியின் முக்கிய அணுகுமுறையாகும். இதற்காக:
 1. ஏற்கனவே உள்ள தொழில்மண்டலங்களை மேம்படுத்துதல்.

2. நிறுவனங்கள் தங்கள் செயற்பாடுகளை மீண்டும் தொடங்க கடன் வசதிகள் வழங்குதல்.

3. புதிய தொழில்துறை முயற்சிகளுக்கு தனியார் துறையை ஊக்குவித்தல்.

5. அறுவடைக்குப் பிந்தைய தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் உணவு பதப்படுத்தும் முறைகள் குறித்த பயிற்சிகளை தன்னார்வ அமைப்புகள் மூலம் வழங்குதல்.

2.7 வடக்கு - கீழ்க்கில் கால்நடை வளர்ப்பு மேம்பாடு

இத்துறையின் மேம்பாட்டு உத்தியானது கால்நடை வளர்ப்பைத் தன்னிறைவு மட்டத்திலிருந்து வணிக ரீதியான இலாபகரமான மட்டத்திற்கு மாற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த உத்தி பின்வரும் தலைப்புகளில் கவனம் செலுத்தும்:

1. கால்நடைகளின் மரபணுத்தரத்தை மேம்படுத்தி பால் உற்பத்தியை அதிகரித்தல்.
2. தீவன வளங்களின் கிடைப்புத்தன்மையை மேம்படுத்தல்.
3. மேம்பட்ட கால்நடை ஆரோக்கியச் சேவைகளை வழங்கல்.

உற்பத்தியாளர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும் அவர்களின் பொருட்களைச் சந்தைப்படுத்தவும் பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்றும் சிறப்பு விவசாயக் கூட்டுறவுகளை ஏற்பாடு செய்தல். வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் கால்நடைகளின் தொகை கணிசமாக உள்ளது (விரிவான மற்றும் தீவிர மேலாண்மை முறைகளில்). ஆனால் பசுவின் சராசரிப் பால் உற்பத்தி மிகவும் குறைவு. உடனடி விற்பனை தவிர, பால் உற்பத்திக்கு மதிப்புக்கூட்டும் ஊக்கத்தொகைகள் எதுவும் இல்லாததே இதற்குக் காரணம். இந்த நிலையை மேம்படுத்த கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்:

1. உயர்தர இனப்பெருக்கக் கால்நடைகள் மற்றும் செயற்கைக் கருவூட்டல் முறைகள் மூலம் மேம்படுத்தல் திட்டங்களை தீவிரப்படுத்துதல்.
2. கூட்டுறவுச் சங்கங்களை (MPCS போன்றவை) செயற்படுத்த ஊக்குவித்தல்.
3. புதிய பால் மற்றும் UHT பால் (அதிக வெப்பநிலையில் பதப்படுத்தப்பட்ட பால்), தயிர், யோகட், சீஸ் போன்ற மதிப்புக்கூட்டப்பட்ட பொருட்களைச் சேகரிக்க, பதப்படுத்த மற்றும் சந்தைப்படுத்த உதவி வழங்குதல்.

பயிர் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள சிறு விவசாயிகளிடையே கால்நடை வளர்ப்பை ஊக்குவிப்பதற்கான திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் சிறு விவசாயிகளுக்கு கன்றுகள் மற்றும் ஆடுகளை விநியோகிப்பதன் மூலம் பயிர் - கால்நடை ஒருங்கிணைந்த முறை ஊக்குவிக்கப்படும். இது விவசாயிகளுக்குக் கூடுதல் வருமானத்தையும், வறட்சி ஆண்டுகளில் பயிர்சார்ந்த இழப்புகளிலிருந்து பாதுகாப்பையும் தரும். மேலும், சிறு கால்நடைகள் மூலம் முட்டை மற்றும் இறைச்சி உற்பத்தியை ஊக்குவிப்பதும் இத்திட்டத்தின் முக்கிய அங்கமாகும். இப்பகுதியில் இவைபோன்ற பொருட்களுக்கு அதிக தேவை உள்ளதால், தீவனத் தொழிற்சாலைகள், அடைகாக்கும் மையங்கள் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் வசதிகள் அமைக்க தனியார் முதலீட்டாளர்களுக்கு கடன் வசதிகள், மானியங்கள் மற்றும் ஊக்கத்திட்டங்கள் வழங்கப்படும். மேம்பட்ட இனங்களின் கால்நடைகளை வளர்த்து விநியோகிக்கும் வகையில் ஒரு கால்நடைப் பெருக்கப் பண்ணையும் நிறுவப்படும். கால்நடை சுகாதார சேவைகள் உயர் திறன் கொண்ட பகுதிகளில் மறுசீரமைக்கப்பட்டு விரிவாக்கப்படும். இதனுடன், கால்நடை விரிவாக்கச் சேவைகள், பயிர் விரிவாக்கச் சேவைகளுடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு, ஒரே கட்டமைப்பின் கீழ் செயற்படுத்தப்படும்.

2.8 வடக்கு - கிழக்கில் மீன்பிடி வளர்ச்சி மேம்பாடு

இத்துறையின் முதன்மை நோக்கம், கடல் மீன்பிடித்தலுடன் இணைந்து இயற்கை நீர்நிலைகளில் மீன் பிடிப்பதிலிருந்து மீன் வளர்ப்பு மற்றும் பதப்படுத்துதல் துறைக்கு மாற்றுவதாகும். இந்த உத்தி பின்வரும் தலைப்புகளில் கவனம் செலுத்துகிறது:

1. மீன்வளத் துறை உள்கட்டமைப்பைப் புதுப்பித்தல்.
2. தனியார்துறை முயற்சிகள் மூலம் இருக்கும் மீன்பிடிச் கப்பல்கள் மற்றும் உபகரணங்களை நவீனமயமாக்குதல்.
3. கடலோர மீன் வளர்ப்புத் திட்டங்களைத் தனியார் துறையால் நிறுவுவதை ஊக்குவித்தல்.
4. ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி வசதிகளை வலுப்படுத்துதல்.

நாட்டிற்குள் மீனுக்கான தேவை கணிசமாக உள்ளது. வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்கள் ஆண்டுக்கு 100,000 மெட்ரிக் தொன் மீனை உற்பத்தி செய்யும் திறன் கொண்டவை. மீன்பிடிப் படகுகள், உபகரணங்கள், பனி

உற்பத்தி ஆலைகள் (Ice factory) போன்ற பெரும்பாலான சொத்துகள் அழிந்துவிட்டன அல்லது இழக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, இத்தகைய சொத்துகளை மீட்டெடுப்பதற்கு மானியங்கள் மற்றும் கடன் வடிவில் உதவி வழங்கப்படும்.

முதலீட்டாளர்கள் உள்ளூர் தொழில்முனைவோருடன் இணைந்து செயற்படவும், ஆதரவு சேவைகளை வழங்கவும் ஊக்குவிக்கப்படுவார்கள்.

முதலீட்டாளர்களுக்கு வழிகாட்டவும் முதலீடுகளை எளிதாக்கவும் ஒரு மீன்வள மேம்பாட்டு ஆலோசனைப் பணியகம் நிறுவப்படும். மீன்பிடித்தலுக்குப் பிந்தைய இழப்புகளைக் குறைக்க கப்பல்களில் குளிர் சேமிப்பு வசதிகளும், கரையில் குளிர் சங்கிலி வசதிகளும் ஏற்படுத்தப்படும்

கடலோர மீன் வளர்ப்பு மிகுந்த சாத்தியக்கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது. வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்கள் இறால், நண்டு, கணவாய் மீன், கடலட்டை, கடற்பாசி போன்ற ஏற்றுமதிச் சாத்தியம் மிக்க பொருட்களின் முக்கிய உற்பத்தியாளராக இருந்துள்ளது. வடமேற்கு மாகாணத்தில் பயன்பாட்டில் உள்ள மீன் வளர்ப்புத் தொழில்நுட்பங்கள் இங்கு அறிமுகப்படுத்தப்படும்.

ஒரு திறன்மிக்க மீன்பிடித் தொழிலுக்கு தேவையான நிபுணத்துவத்தை வளர்ப்பதற்காக பல்கலைக்கழகங்கள், கடல் அறிவியல் மற்றும் மீன் வளர்ப்புப் பீடம் அமைப்பதற்கு ஆலோசனை மற்றும் ஆதரவை வழங்கலாம்

NARA பயிற்சி மையத்தில் உள்ள வசதிகளைப் பயன்படுத்தி தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள் மற்றும் மீனவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கலாம்.

2.9 வடக்கு - கிழக்கில் வேளாண் சார்ந்த தொழில்களின் மேம்பாடு

வடக்கு - கிழக்கில் ஏற்கனவே நெல், உளுந்து, மரவள்ளிக்கிழங்கு, நிலக்கடலை, மாம்பழம் போன்ற பல பயிர்களின் உற்பத்தி மிகுதியாக உள்ளது. பயிர் வேறுபாடு மற்றும் தோட்டக்கலை வளர்ச்சி மூலம் மேலும் தானியங்கள் மற்றும் பழங்கள் உற்பத்தி செய்யப்படும்.

அவை பதப்படுத்தலும் செய்யப்படும். அரசு, தொழில்முனைவோருக்கு வேளாண் சார்ந்த தொழிற்சாலைகளை நிறுவ அல்லது விரிவுபடுத்த உதவி வழங்கும், இது ஊரகப் பொருளாதாரத்தை ஊக்குவிக்கும்.

வேளாண் தொழிற்துறை வளர்ச்சியின் முக்கிய நோக்கங்கள்:

1. மதிப்பேற்றம் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம் - விவசாய உற்பத்திகளைப் பதப்படுத்தி அவற்றின் மதிப்பை அதிகரிப்பதுடன், உள்ளூரில் கூடுதல் வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குதல்.
2. விவசாயிகள் மற்றும் மீனவர்களுக்கான ஆதரவு - விவசாயிகள் மற்றும் மீனவர்கள் பயன்படுத்தும் இயந்திரங்கள், கருவிகள் மற்றும் உபகரணங்களைத் தயாரித்தல், பழுதுபார்த்தல் மற்றும் சேவை செய்தல்.
3. மண்டல தொழில்நுட்ப ஆலோசனை மையத்தின் (Regional Industrial Advisory Service Center) செயற்பாட்டை வேளாண் தொழிற்துறைக்கு விரிவுபடுத்துதல்.
4. வேளாண் சார்ந்த தொழில்முனைவோருக்கு கடன் வசதிகள், சந்தைத் தகவல் மற்றும் தொழில்நுட்ப உதவிகள் வழங்குதல்.
5. தொழில்மண்டலங்கள்/ மண்டலங்களை அமைத்தல்.

2.10 வடக்கு - கிழக்கில் வன வள மேம்பாடு

வடக்கு - கிழக்கில் வனவளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கான மூலோபாயம், மாகாணத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பில் குறைந்தது 30% பகுதியை வனப்பிரதேசமாக மாற்றும் மறுவனமாக்கல் திட்டத்தையும், மாகாணம் முழுவதும் உள்ள சமூகங்களின் தீவிரப் பங்களிப்புடனான சமூக வனவளர்ச்சித் திட்டத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இதனுடன், பசுந்தாள், எரிபொருள், தீவனம், மருந்துச் செடிகள் போன்றவற்றிற்காக விவசாய நிலங்களில் மரங்கள் மற்றும் புதர்களை ஒருங்கிணைக்கும் வேளாண் - வனத்துறைத் திட்டத்தையும் செயற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கட்டுப்பாடற்ற வனநாசம் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள சுற்றாடல் சீரழிவைத் தடுப்பதே இந்த நடவடிக்கைகளின் அவசியமாகும்.

இதன் விளைவாக ஏற்கனவே குறைந்த மற்றும் ஒழுங்கற்ற மழைப்பொழிவு, நிலத்தடி நீர் மட்டத்தில் குறைவு, மண்ணரிப்பு போன்ற பிரச்சினைகள் உணரப்பட்டு வருகின்றன. சுற்றாடல் பாதுகாப்பு மற்றும் அதன் முக்கியத்துவம் குறித்து மக்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த, அரசு சாரா நிறுவனங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள், மத நிறுவனங்கள் போன்றவற்றின் ஆதரவை நாடுவதுடன், மர நாற்றங்கால்கள் நிறுவப்பட்டு நடவுப் பொருட்கள் விரிவாக விநியோகிக்கப்படும்.

2.11 வடக்கு - கிழக்கில் நீர்வள உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடு

வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் வறட்சிப் பகுதியில் அமைந்துள்ளதால், நிலைத்த வேளாண்மைக்கான முக்கிய நீர்வள ஆதாரமாக பாசனத்திட்டங்கள் தொடர்ந்து செயற்பட்டு வருகின்றன. இத்திட்டங்களைச் சுற்றி குடியிருப்புகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் இத்திட்டங்களில் சேமிக்கப்பட்ட நீரை மட்டும் நம்பியுள்ளன. இந்நீர் பாசனத்திற்கு மட்டுமல்லாது, மாட்டுப்பண்ணை மற்றும் வீட்டுப் பயன்பாடுகளுக்காகவும், நிலத்தடி நீரை மீண்டும் நிரப்புவதற்காகவும் பயனளிக்கின்றது.

கிட்டத்தட்ட இரு தசாப்தமாக பல பாசனத்திட்டங்களில் அவசியமான பராமரிப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இதனால் பல திட்டங்கள் சீர்கேடான நிலையில் உள்ளன.

இந்த நிலையை ஏற்படுத்திய பராமரிப்புப் பற்றாக்குறைக் காரணிகள்:

1. போதிய அளவு வருடாந்த அரசாங்க நிதி ஒதுக்கீடு இல்லாமை.
2. திறமையுள்ள பராமரிப்புப் பணியாளர்கள் இல்லாமை.
3. பராமரிப்புப் பணிகளில் விவசாயிகளின் பங்கு குறித்து அவர்களுக்கு முறையான பயிற்சித் திட்டம் வழங்கப்படாதது.

உட்கட்டமைப்புகளை மேம்படுத்தும் உத்தியில், பாசனத் திட்டங்களின் சீரமைப்பு முக்கிய முன்னுரிமையாகக் காணப்படுகிறது. கிடைக்கக்கூடிய நீர்வளங்களைத் திறமையாகப் பயன்படுத்தி எதிர்காலப் பராமரிப்புச் செலவுகளைக் குறைக்கும் நோக்கில், விவசாயிகளின் அமைப்புகளைப் பயன்படுத்தி இந்தத் திட்டங்களை நிர்வகிக்க முனைவதே இந்த உத்தியின் குறிக்கோளாகும்.

நீர்வளங்கள், குறிப்பாக பருவமழை ஆறுகள், விவசாய நோக்கில் முழுமையாகப் பயன்பாட்டிற்கு வரவில்லை. எனவே, உயர்ந்த திறன் வாய்ந்த தடுப்பணைகள் அமைக்க ஏற்ற இடங்களை நிர்ணயிக்கவும், சிறிய குளங்களைச் சீரமைக்கவும், வேளாண்மைக் கிணறுகளை அமைக்கும் பகுதிகளைக் கண்டறியவும், அவை வழங்கக்கூடிய பாதுகாப்பான மற்றும் நிலைத்த நீர்த்திறனை ஆராயும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

கிராமப்புறச் சாலைகள் தற்போது மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை விவசாயக் கிராமங்கள்

மற்றும் மீன்வளப் பகுதிகளை நகரங்களுடனும் சந்தைகளுடனும் இணைக்கும் முதன்மைப் போக்குவரத்துத் தளங்கள் ஆகும். விவசாய உற்பத்திகளையும் உள்ளீடுகளையும் கொண்டுசெல்ல இச்சாலைகள் அவசியமானவை. எனவே, அவற்றிற்கான உடனடி மறுசீரமைப்பும், தொடர்ந்த பராமரிப்பும் தேவைப்படுகின்றன. தேசிய சாலைகளும் இதற்கும் விதிவிலக்கல்ல. அவற்றுக்கும் முன்னுரிமை வழங்கப்படும்.

வேளாண்மையைக் கருப்பொருளாகக்கொண்ட தொழில்கள், பனிக்கட்டி ஆலைகள், குளிப்பதனக் கூடங்கள், பழுது பார்க்கும் பணிமனைகள் போன்றவற்றை உருவாக்க ஒரு நிலைத்த மற்றும் நம்பத்தகுந்த மின்சார வழங்கல் அவசியமாகும். ஆனால், மாகாணங்களின் பல பகுதிகளில் மின்சாரம் கிடையாது. எனவே, மின்வழங்கலை புதிதாக நிறுவுதல் அல்லது மீண்டும் செயற்படுத்துதல் மற்றும் உயர்திறன் வாய்ந்த பகுதிகளுக்குக் கிராம மின்சாரத் திட்டங்களை விரிவாக்குதல்.

2.12 வடக்கு - கிழக்கில் விவசாய மேம்பாட்டில் பெண்கள்

சராசரியாக, இலங்கையைப் போன்ற வளர்ந்துவரும் நாடுகளில், பெண்கள் சுமார் 43% அளவுக்கு வேளாண்மைத் துறையில் உழைக்கும் தொழிலாளர்களாக இருக்கின்றனர். பெண் விவசாயிகளுக்கு ஆதரவளிப்பது, அவர்களின் வருமானத்தை உயர்த்துவதிலும், நிலைத்த கிராமப்புற வாழ்வாதாரத்தை உருவாக்குவதிலும், உணவுப் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவதிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

வேளாண் மேம்பாட்டு உத்தியிலே பெண்களுக்கு ஆதரவளிக்கும் கூறு இல்லாமல் அது முழுமையடையாது. கடந்த யுத்தம், கணிசமான அளவில் பெண் தலைமையிலான குடும்பங்களை உருவாக்கியுள்ளது. இக்குடும்பங்களில் பெண்கள் தாங்களே விவசாயம் மற்றும் மீன்வளச் செயல்களை மேற்கொண்டு, தங்கள் குழந்தைகள் மற்றும் முதிய பெற்றோர்களைப் பொறுப்பேற்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் உள்ளனர். இதை வலியுறுத்த வேண்டியதாய் உள்ளது, ஏனெனில் பெரும்பாலான ஆண்கள் — விவசாயிகளும் மீன்வர்களும் — யுத்தத்தில் உயிரிழந்துள்ளனர். இந்த நயமற்ற போக்கைச் சரி செய்யத் தேவையான தீர்வுகளை மேற்கொள்ளாவிட்டால், வறுமை மற்றும் ஆதரவற்றநிலை மேலும் அதிகரிக்கும்.

வேளாண்மையில் பெண்களின் பங்கு வேகமாக அதிகரித்து வருகின்ற நிலையில், அவர்களுக்கு வர்த்தக நோக்கிலான விவசாய நுட்பங்கள் மற்றும் முறைகள் குறித்த அறிவும் பயிற்சியும் உடனடியாக வழங்கப்பட வேண்டியுள்ளது. பாரம்பரியச் சூழலில் பெண்கள் பெற்ற அறிவும் மனப்பான்மையும், எதிர்கால வளர்ச்சியின் சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கு போதுமானதல்ல.

எனவே, பெண்களுக்கு வருமானம் உருவாக்கும் திறன்கள் தொடர்பான பயிற்சிகளை வழங்குவதிலும், மென்மையான கடன் வசதிகள் மற்றும் சந்தை அணுகல்களுடன் அவர்களை ஆதரிப்பதிலும் கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. இந்தப் பிரச்சினையின் அளவை ஆய்வு செய்யும் வகையில் ஒரு கணக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டு, பெண்களின் நிலையை மேம்படுத்தத் தேவையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

பெண்களின் வேளாண்மைப் பங்களிப்பை அடிப்படையாகக்கொண்டு, அவர்களுக்கு ஆதரவளிப்பது முக்கியம். யுத்தத்தால் உருவான பெண் தலைமையிலான குடும்பங்களுக்கு வேளாண்மை மற்றும் மீன்பிடியில் முழுமையான பங்கு ஏற்பட்டுள்ளது. தொழில்முறை விவசாய நுட்பங்களில் அவர்களுக்குப் பயிற்சி தேவை. மென்மையான கடன்கள், சந்தை வசதிகள், வருமான உருவாக்கப் பயிற்சிகள் ஆகியவை முக்கிய ஆதரவுகள். இந்நிலையைப் புரிந்துகொள்ள, திட்டமிட, கணக்கெடுப்பு அவசியம்.

2.13 வடக்கு - கிழக்கில் மனிதவள மேம்பாடு

வேளாண்மை மற்றும் மீன்வளத்துறையின் மாற்றத்திற்கான ஏற்ற மனிதவளங்களை உருவாக்குதல் இன்றியமையாத தேவையாகும். இது தற்போது ஒரு தடையாக இருக்கும் நிலையில், பல்வேறு உத்திகள் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்காக, தற்போதைய மனிதவள நிலை மற்றும் திறன்கள் குறித்தும், எதிர்காலத் தேவைகள் குறித்தும் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அதன் அடிப்படையில் ஒரு மனிதவள மேம்பாட்டுத் திட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இதற்காக, பல்கலைக்கழகங்களில் தேவையான வசதிகள் மற்றும் புதிய பாடநெறிகளை நிறுவல், தற்போதுள்ள பயிற்சி மையங்களைப் பலப்படுத்தல், அனைத்து மட்டங்களிலும் பயிற்றுநர்களைத் தயாரித்தல், உற்பத்தியாளர்களுக்கான பல்லுடகக் கல்வித் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தல், பெண்களுக்கான தனிப்பட்ட பயிற்சி நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தல் ஆகியவை முக்கியமாகக் கருதப்பட வேண்டும்.

PART I: SECTION (I) — GENERAL
 Government Notifications
 THE WATER RESOURCES BOARD ACT, No. 29 OF 1964

Order under Section 16
 BY virtue of the powers vested in me by Section 16 of the Water Resources Board Act, No. 29 of 1964, as amended by Act No. 42 of 1965, I, General High Waterways Engineer, Minister of Irrigation and Water Resources Management do hereby make, declare and publish the orders of the Water Resources Board as follows:

- Ministry of Irrigation and Water Resources Management,
 Colombo,
 15th March, 2017.
- The Orders made by the Minister of Irrigation and Water Resources Management under Section 16(1) and 16(2) in respect of matters mentioned in Section 15(1) of the Water Resources Board Act, No. 29 of 1964:
- (1) If any of the government or local government institutions, non-governmental organizations or institutions or an individual or an owner of the natural water springs or ground water for the under mentioned purposes or projects, the water project proposals containing full details of such purposes or projects should be sent to and filed in the respective offices of the Water Resources Board before the implementation of such activities or the project (1)(a) and (1)(b) the written permission of the Water Resources Board should be obtained.
 - (2) (a) When constructing any tube well whose diameter is 4 metres or more
 (b) Dig wells or tube wells constructed for commercial purposes of the agriculture and industry or commercial agricultural activities, project or any other type of industry intended by using ground water, production well or dug wells (any well)
 - (3) All those who are engaged in the construction of tube wells must get registered in Water Resources Board before engaging in drilling activities.

- (3) Approval of water... (1) Any project of local government institutions, non-governmental organizations, or institutions or an individual the project is water bearing industry bringing water and/or water from ground water for the manufacturing process, a road supply, domestic, industrial use or any other use under a licensed industrial laboratory as indicated in Annex (B) and the three reports should be submitted to the Water Resources Board for its approval.
 - (2) Approval of water... (1) Any project of local government institutions, non-governmental organizations, or institutions or an individual the project is water bearing industry bringing water and/or water from ground water for the manufacturing process, a road supply, domestic, industrial use or any other use under a licensed industrial laboratory as indicated in Annex (B) and the three reports should be submitted to the Water Resources Board for its approval.
 - (3) Action will be taken under Water Resources Board Act, No. 29 of 1964 and amended by Act No. 42 of 1965 Section 23 against those government or local government institutions or individuals who do not act as described under paragraph 1(a) and (b) of the Water Resources Board Act, No. 29 of 1964.
- The groundwater table indicators
1. Salt water industry
 2. Beverage industry
 3. Laundry
 4. Milk and dairy industry
 5. Fish
 6. Paper industry
 7. Agricultural lands
 8. Limestone
 9. Private groundwater selling points
 10. Clay and other industry
 11. Ice factories
 12. Any other industry as per the decision of the Water Resources Board

1. Location of water... (1) The data format of the shallow and deep tube wells
 2. Geographical data
 3. Diameter of the well
 4. Depth of the well
 5. Well logs
 6. Drilling records of the well
 7. Water level of the well
 8. Pump and types of the well
 9. Analytical data of the water samples (physical, chemical bacteriological data and data on heavy metals)
 10. Details of the fractures encountered while drilling
- The data format of the Agri wells
1. Geographical data
 2. Geographical data
 3. Diameter of the well
 4. Depth of the well
 5. Whether the well is connected up to the head tank
 6. Status water level of the well
 7. Pumping rate report
 8. Analytical report of the water sample (physical, chemical bacteria and for heavy metals)
- The accepted government Chemical Laboratories
1. Industrial Technology Institute (ITI)
 2. Water Resources Board (WRB)
 3. National Water Supply and Drainage Board (NWS and DB)
 4. Sri Lanka Standards Commission (SLS)
 5. Geological and Mines Bureau (GMB)
 6. National Building and Research Organization (NBRO)
- All the industries indicated in Annex B
- 03-1241

රෙජිලා

இணைப்பு - 1

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ නිල පුවරු
 The Gazette of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka
 EXTRAORDINARY

Ministry of Health & Mass Media

සෞඛ්‍ය සහ මහජන මාධ්‍ය අමාත්‍යාංශය
 Health and Mass Media Ministry

AS Provincial Director of Health Services
 AS Regional Director of Health Services
 Director NWS
 Chief Medical Officer of Health
 AS Medical Officer of Health

For Detailed Guidelines for the Water Treatment Plants using Reverse Osmosis

The Ministry of Health has revised the guidelines for Reverse Osmosis (RO) plants in Sri Lanka to reflect advancement in technology and expand their applicability to all districts nationwide. The revised "Guidelines for the Water Treatment Plants using Reverse Osmosis" includes additional measures for the establishment, registration, maintenance, and hygiene standards of RO plants, as well as water quality monitoring and distribution protocols. This guideline applies to all reverse osmosis plant installations, providing water to the community for drinking and cooking purposes. Upon issuance of this guideline, the guideline on this topic dated January 24, 2016 (Ref No. FAX08/CA/04/0010), will no longer be valid.

We kindly request your collaboration in disseminating this guideline and facilitating its implementation across all relevant sectors in your district. It is imperative that all RO plant owners in this revised guideline to safeguard public health and prevent waterborne diseases.

DESIKA GUNARATNE
 Director of Health Services
 Ministry of Health
 (Chief of Health Authority)

Guidelines for the Water Treatment Plants using Reverse Osmosis

Reverse Osmosis (RO) technology is a water purification and desalination method widely used to produce safe potable, drinking water, especially in areas with limited freshwater resources. RO technology was widely introduced in Sri Lanka, especially in the Colombo District (CD) in 1970. The first guideline for RO plants, issued in 2016, specifically addressed RO plants in CD and other districts. Over the past decade, however, advancements in RO technology have emerged, and RO plants have expanded all districts of Sri Lanka. The primary goal of this revised guideline is to update the previous 2016 guideline with these new technological developments, making it applicable to RO plants across all districts in Lanka. Upon issuance of this guideline, the guideline on this topic dated January 24, 2016 (Ref No. FAX08/CA/04/0010), will no longer be valid.

1. This guideline applies to reverse osmosis plants and units, providing water to the community for drinking and cooking.

Establishment and Registration of premises

1. All operating commercial reverse osmosis (RO) plants should be registered under Food (Registration of Premises) Regulation 2015.
2. The premises should be renovated two yearly.
3. All the concerned and non-concerned governmental agencies should all aware to the latest requirements as given below.

1. The building registration plan should be approved by the relevant local authority.
2. They should adhere to the requirements as prescribed by the Water Resources Board and Ministry of Health.
3. Register and obtain their approval to the Food Act No. 16 of 1980, Food (Registration) Regulation 2015, Food (Registration of Premises) Regulation 2015 and other relevant regulations.
4. Water filters should be maintained according to manufacturer's instructions. The filters should be replaced if the Total Dissolved Solids (TDS) in the filtered water exceeds 50 mg/L.
5. Drinking water should not be used for production water for commercial purposes.
6. If it will be used as a water source for RO filter, it should fulfill the following criteria:
 1. There should be continuous flow of water to the well.
 2. The well should be protected as a 10 feet deep.
 3. There should be covered tank of 1000 litres of the well.
 4. There should be a system to discharge water over from the source well.
 5. The well should be covered and completely sealed with a cement concrete.
 6. The well should be located at 100 feet from any other source of risk of contamination. It should be free from other sources of contamination.

1. Maintenance of water standards
 The filtered water should comply with the standards in the Food (Bottled or Packaged Water) Regulation 2005.
 1. Microbiological standards - absent of E. coli and Coliforms.
 2. Heavy metal levels should be less than the standard.
2. Personal hygiene standards to be maintained
 Persons managing the RO plant should follow the following criteria:
 1. The person engaged in handling water needs to not undertake any other activities that could contaminate the water.
 2. The person engaged in handling water needs to be medically examined and certified by a MDN according to Food (Bottled) Regulation 2015 and Food (Registration of Premises) Regulation 2015.
3. Distribution of water within the CD division should be allowed if they follow the given criteria:
 1. Registration number, Producer's name, address, telephone number, MDN and GN area of the plant are displayed on the container used to transport the water and at the point of distribution.
 2. Transport is to be done during the daytime.
4. Inspection and operation by authorized officers
 Authorized Officers under the Food Act to inspect the water that is being transported and the premises of the water source regarding water quality and hygiene. Where necessary, water quality should be checked by the authorized officers.
5. Maintenance of Records
 The following information needs to be documented regularly and systematically by all reverse osmosis plants:
 1. Water sample testing reports
 Monthly bacteriological tests by the National Water Supply and Drainage Board (NWS&DB) should be conducted at the water source and the finished product.
 2. Chemical analysis should be conducted annually at the premises given in Food (Bottled or Packaged Water) Regulation 2005. Each water source and the finished product should be analyzed.

இணைப்பு - 2

DEPARTMENT OF IRRIGATION
 NORTH - EAST PROVINCE
 TRINCOMALEE

Deputy General Manager (DE), Trincomalee.

SUB: REQUESTING PERMISSION TO UTILIZE 20% OF WATER FROM IRANAMADU TANK FOR DRINKING PURPOSE.

Ref: Your letter No. RM / Jaffna / Kilinochchi of 22.04.2003

National Policy that was spelt out in the Vision 2010 Sri Lanka is to reduce Irrigation Sector water consumption from 80% of the total water withdrawals in the country to 65 %, allowing the competitive sectors to increase their share from 20% to 35 %.

This target will be realized through various means, including development of untapped potential water resources, increasing irrigation efficiency and the adoption of modern technology.

As your request of releasing certain volume of water from transmadu Tank for drinking purpose is in accordance with this National Vision, it could be considered favourably.

But while doing so, it is our collective responsibility to protect the rights of the stockholders who depend on this Major Scheme for their livelihood.

General Office: 036-2303
 Fax: 036-2304
 E-Mail: shava@isriat.lk

Director, Office: 036-2308
 Receiver: 036-2308
 Deputy Director: 036-2308
 Accountant: 036-2309

But I am of the opinion that, if no any other alternative sources are available for drinking water, amicable settlement with the stockholders could be reached, through acceptable terms and conditions for the compensation, as drinking water is the prime concern of the mankind.

In this circumstance the decision on your request could be taken only by a panel, which has legal authority to make such decision with the concurrence of all parties concern.

At this juncture I refer this to the Chief Secretary, NEP and the Government Agent Kilinochchi for further consideration please.

Eng. S. Saravangathan
 P / Director of Irrigation,
 North - East Province,
 Trincomalee.

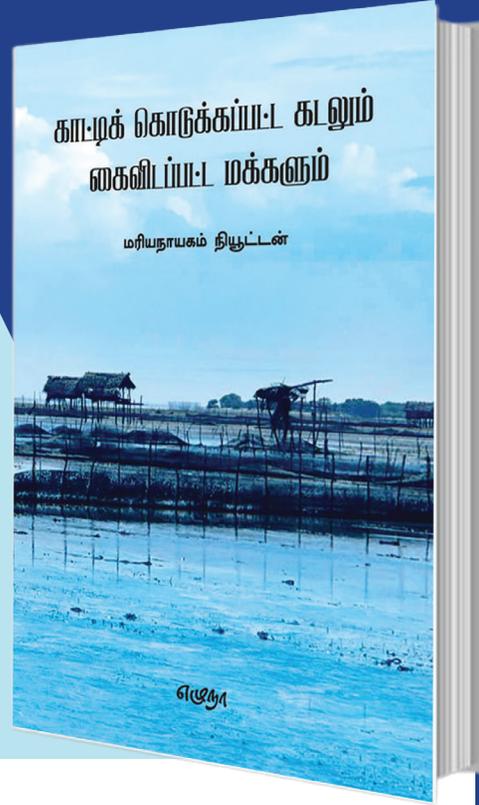
Copy to:

- (1) Chief Secretary, North - East Province.
- (2) Secretary, Ministry of Agriculture, Livestock Development, Lands, Irrigation & Fisheries, NEP, Trincomalee.
- (3) Government Agent, Kilinochchi District
- (4) Director of Agriculture.
- (5) Deputy Director of Irrigation, Kilinochchi.
- (6) Irrigation Engineer, Kilinochchi.

இணைப்பு - 3

கருத்து:
எஸ். நயன கணேசன்

காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட கடலும் கைவிடப்பட்ட மக்களும்

கடல் சார்ந்து வாழ்கின்ற இச்சமூகம், இலங்கையினுடைய அரசு கொள்கை வகுப்பாளர்களின் சீனாவுடனான ஒப்பந்தத்தினாலும், இந்தியக் கடல் அரசியலினாலும் இலங்கை அரசாங்கத்தோடு நின்று செயற்படுகின்ற தமிழ்த் தலைவர்கள், அமைச்சர்களுடைய செயற்பாடுகளினாலும், அவர்களைச் சார்ந்து நிற்கின்ற அரசு அதிகாரிகள், கல்விமாண்கள் தமிழ் ஊடகங்களின் செயற்பாடுகளினாலும் தங்களுக்கு எஞ்சியிருந்த கடல் வளத்தையும் இழக்கப்போகின்றோமே என்று ஏங்கித் தவிக்கும் பரிதாப நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர் (பக்கம்: 23). நீலப் பொருளாதாரம், கடல் விவசாயம் மற்றும் கடல் பொருளாதார அபிவிருத்தி என உலக நாடுகள் தம் கடல் வளத்தைப் பயன்படுத்துகையில், ஈழக்கடலின் புதல்வர்களின், குறிப்பாக வடபுலத்து மீனவச் சமூகத்தினரின் பிரச்சினைகள், தசாப்தகாலமாக, இந்து சமுத்திரத்தின் உப்பைவிட பரந்து விரிந்து, தீர்வின்றி ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. "எம் துயரங்களை எவரும் கண்டு கொள்வதாயில்லை என வருந்துகின்றனர் கடலின் பழங்குடியினர்.

சமூக ஆய்வாளர் மரியநாயகம் நியூடன் என்பவரால் எழுதப்பட்டுள்ள 'காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட கடலும் கைவிடப்பட்ட மக்களும்' என்ற ஆய்வு நூல் அண்மையில் யாழ் நகரில் வெளியிடப்பட்டது.

இந்திய மீனவர்களின் அத்துமீறல், சட்டவிரோத மீன்பிடி, இலங்கை - இந்திய மீனவர்களுக்கிடையிலான கைகலப்புகள், கைது நடவடிக்கைகள் மற்றும் கடலட்டைப் பண்ணை போன்ற பல இன்னோரன்ன பிரச்சினைகள் இலங்கையின் சர்வதேச விவகார அரசியலில் மிக முக்கிய பேசுபொருட்களாய் உள்ளன. இவை அனைத்துக்கும் மிக முக்கிய காரணம் கடல் வளக்கொள்ளை என்பதே ஆய்வாளரின் ஆழமான கருத்தாகவுள்ளது. இதற்கப்பால், சீன - இந்திய மற்றும் ஏனைய நாடுகளின் கடலுணவுத் தேவை கருதி அவர்களால் நகர்த்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற அரசியல், கடல் ஆதிக்கச் செயற்பாடுகள், இலங்கை அரசின் இயலாமை மற்றும் கைவிடப்பட்ட வடபுலத்து மீனவர்களின் வாழ்வியல்

பிரச்சினைகள் போன்ற விடயங்களையும் மிக நேர்த்தியாகத் தக்க ஆதாரங்களுடன் விவரித்துள்ளார் நூலாசிரியர் மரியநாயகம் நியூட்டன். கடலுணவிற்பால் வடகடல் மீன்வளம் எவ்வாறு சூறையாடப்படுகின்றது மற்றும் அதனால் எதிர்காலத்தில் கடல் எதிர்கொள்ளப்போகின்ற ஆபத்துகளையும் விபரீதங்களையும் பற்றிய ஆய்வாளரின் பார்வை அச்சப்பட வைக்கின்றது. இந்தக் கடல் வளக்கொள்ளை அரசியல் மிகவும் ஆதிக்கம் நிறைந்தது. அதனை எதிர்கொள்வது அவ்வளவு சுலபமல்ல என்கிறார் நூலாசிரியர்.

மீன் வளக் கொள்ளையின் பின்னால் இருக்கும் அரசியலையும் நாடுகளையும் மிகத்துணிவுடன் எதிர்கொள்கின்றது இவரது தேடல். அந்த ஆளுமை, தீர்வுக்கான வழிகளுக்கு கதவுகளையும் திறக்கின்றது. ஒன்று மட்டும் புரிகிறது, கிள்ளி எறியப்பட்டிருக்க வேண்டிய ஒரு விடயம், இன்று கோடாரி கொண்டு சாய்க்கப்பட வேண்டியுள்ளது. அதனை இந்நூல் நன்றாய் உணர்த்துகின்றது.

இவ் ஆய்வு, இந்தியக் கடல் வியாபாரிகளின் நாசகார மீன்பிடி காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள எம் மீனவ சமூகத்தின் பொருளாதாரச் சீர்குலைவை வெளிக்காட்டுகிறது. இந்தியப் பெரு முதலாளிகளின் இந்தக் கடல் அடாவடித்தனத்தை எந்த விதத்திலும் கணக்கில் எடுக்கவில்லை; இந்தியாவில், குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் அரசியல் செய்யும் தமிழ்தேசியவாதிகள், இடதுசாரிகள், முற்போக்குவாதிகளும் கண்மூடித்தனமாக அதனை நியாயப்படுத்துவதும் ஆதரிப்பதும் மிகக் கவலைக்குரியதும் கண்டிக்கப்பட வேண்டியதும் எனக் குற்றஞ்சாட்டுகின்றார் நியூட்டன்.

இந்த அநியாயத்தைப் பற்றிப் பேசாது மௌனமாக இருக்கின்ற 'கள்ளத்தனமான அரசியலை' எந்தவித சமரசமும் இன்றி நியூட்டன் தன்னுடைய எழுத்துகளின் மூலம் பலமாகச் சாடியிருக்கின்றார். நூல் தொகுப்பாளரான செல்லையா மனோராஞ்சன் (பக்கம்: 21) இக்கூற்று இக்கள ஆய்விற்கு மேலும் வலுச்சேர்க்கின்றது. இலங்கையின் கடலுணவு விவசாயம் எதிர்கொள்ளப்போகின்ற ஆபத்துகளை முன்கூட்டியே ஆதாரங்களுடன் முன்வைக்கின்றது இப்புத்தகம். அத்துடன் அரசியல் தலைமைகளினால் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய செயற்பாடுகளையும் கோட்டிட்டுக் காட்டுகின்றது. வெகுஜனப் போராட்டங்களால் மாத்திரம் அவை சாத்தியமாகாதென்பதையும் வலியுறுத்துகின்றது இந்தக் கடல் புத்தகம்.

இந்நூலில் குறிப்பிடப்படுகின்ற சில வல்லரசு நாடுகள், தமது கடல்களில் மேற்கொண்ட கடல்வளக் கொள்ளையினால், அக்கடல்கள் வறண்டமையை அடுத்து, எம் சமுத்திரத்தை நோக்கிப் படையெடுத்து மட்டுமன்றி, எம் கடல் இறைமையையும் அடிமைப்படுத்திக் கொண்டுள்ளன என்பதனை தெட்டத்தெளிவாக வரிசைப்படுத்துகின்றார் ஆய்வாளர் நியூட்டன். இச்சுயலாப மீன்வளக் கொள்ளைப் போட்டாபோட்டியில் எம் கடலும் நீர்த்துப் போய்விடுமோ என்ற எழுத்தாளரின் அச்சம் தவிர்க்க முடியாததென இவ் ஆய்வுப் புத்தகம் கண்டறிந்துள்ளது. இன்று அயல் நாடுகளினதும் வேறு வலய நாடுகளினதும் கடல்வளங்களைக் கொள்ளையடிக்கப் புறப்பட்டிருக்கும் புதிய கடல் கொள்ளைக்காரர்களான சீனர்களும் இந்தியர்களும், 2003 ஆம் ஆண்டிலிருந்து உலகளவில் மீன்பிடியில் முதன்மை வகிக்கும் முதல் பத்து நாடுகளில் முறையே முதலாம் இடத்திலும், ஐந்தாம் இடத்திலும் இருக்கிறார்கள். மேற்கு ஆபிரிக்க கடல்வளம் ஸ்பெயின் நாட்டின் கடற்கொள்ளைக்கு ஆளாகியிருக்கும் நிலைபோல, இன்று இலங்கையின் தெற்கில் சீனாவானது 'அரக்கத்தனமான' கொள்ளையை ஆரம்பித்துள்ளது (பக்கம்: 133).

காலத்திற்கு பொருத்தமான இக்கள ஆய்வு நூல் மீனவர்கள் எதிர்நோக்கும் துயரங்களைப் பதிவு செய்துள்ளமை, அவர்களுக்கான தீர்வின் முக்கியத்துவத்தினை மேலும் மேலும் வலியுறுத்தி நிற்கின்றது.

அந்தக் கடல் மைந்தர்களின் குரல்களிலிருந்து ஒரு கூற்று

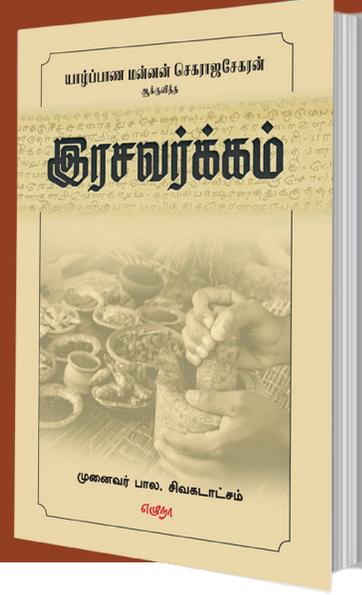
"எவனட்டையும் நாங்க கையேந்தி சீவிச்சதாக சரித்திரமே இல்லை. இப்ப எங்களை இந்த கொம்பனிக்காரங்களிட கையேந்தச் சொல்லீங்களோ? ஒரு மணித்தியாலம் மினக்கெட்டால் கடலாச்சி ஆயிரம் ஆயிரமாய் அள்ளிக்கொட்டுவாள் அதை விட்டுப்போட்டு, ஆயிரம் ரூபா நாளாந்தக் கூலிக்கு எங்களை மாரடிக்கச் சொல்லியோ? (பக்கம்: 103).

கருத்து:

மருத்துவக் கலாநிதி கணேஸ் ஸ்ரீதரன்

இரசவர்க்கம்:

தொடரும் சித்தமருத்துவப் பாரம்பரியம்

முனைவர் பாலு சிவகடாட்சம் அவர்கள் எழுதிய 'யாழ்ப்பாண மன்னன் செகராசசேகரன் ஆக்குவித்த இரசவர்க்கம்' எனும் நூல் காலத்தின் தேவை ஆகும். யாழ்ப்பாண சிங்கை ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் சிங்கைநகர் எனும் நல்லூர் பிரதேசத்தை 13 ஆம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதிகளில் ஆட்சி செய்தனர். இவர்களில் பரராசசேகரன், செகராசசேகரன் என்பவர்கள் மன்னர்களாகவிருந்த போதிலும் சிறந்த மருத்துவர்களாகவும் விளங்கினர். இவர்கள் சிங்கை இராஜதானியை 12 வட்டங்களாகப் பிரித்து நிர்வாகத்தை நடாத்தி வந்தனர். அந்தவகையில் மருத்துவமனைகள், மருத்துவக் 'கிளினிக்' குகள் நடைபெற்றன. நோய் வராமல் பராமரிக்கும் மருத்துவமுறைகளும் நடைபெற்றன. இவ்வாறு கர்ப்பவதி கிளிளிக், கர்ப்பவதி பிரசவம் என்பன சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தன. நாட்டு மருத்துவிச்சிகள் உருவாக்கப்பட்டு கர்ப்பவதிப் பராமரிப்புகள் இடம்பெற்றன. அத்துடன் மனித ஆரோக்கியத்தைப் பேணுவதற்கான உணவுமுறைகள் சிறப்பாகக் கையாளப்பட்டு வந்தன. 'உணவே மருந்து மருந்தே உணவு' என்ற கோட்பாட்டில் உணவு மூலிகைகளை இனங்கண்டு அவற்றை மருந்தாக்கி உபயோகித்தனர். இவர்களுடைய காலத்தில் மருத்துவக் குறிப்புகளை பா வடிவில் செய்யுள்களாக ஓலைச்சுவடிகளில் எழுதி வைத்திருந்தனர். பொதுவாக, சித்த வைத்தியர்கள் பண்டிதர்களாக இருந்ததால், பா வடிவில் எழுதப்பட்ட மருத்துவக் குறிப்புகள் தலைமுறைகளுக்குக் கடத்தப்பட்டு வந்தன. தலைமுறைகளில் ஏற்பட்ட பிறழ்வு காரணமாக இவ் ஏடுகளில் பாதுகாக்கப்படாது விடப்பட்டு போயிருக்கலாம். சில ஏடுகள் இராமபாணம் போன்றவற்றால் அழிந்துபோய் இருக்கலாம்.

முனைவர் பாலு சிவகடாட்சம் அவர்களின் முன்னோர்கள் தீவகம், வேலணை, நாரந்தனை, கரம்பன், ஊர்காவற்றுறை போன்ற பிரதேசங்களில் வசித்திருக்கலாம். ஏனெனில் சிங்கை அரசர்களின் வைத்தியர்கள், அவர்கள் வீழ்ச்சியுற்ற போது போர்த்துக்கேயருக்குப் பயந்து திருவடிநிலின் ஊடாக இந்தியாவிற்குத் தப்பிச் சென்றவர்கள். சிலர் தீவகப்பகுதியை நோக்கிப் படையெடுத்தனர். அந்தவகையில், நூலாசிரியரின் வழித்தோன்றல்கள் சிங்கை மன்னர்களிலிருந்து வந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். இவர்களிடம் பல மருத்துவ ஏடுகள், பாக்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். முனைவர் பாலு சிவகடாட்சம் அவர்களும் இவ்வைத்தியப் பரம்பரையினர் எனலாம். இவர் விவசாயப் பட்டாரியாகி, சித்த மருத்துவத்தை ஆவணப்படுத்துவதில் முக்கிய பங்களித்தவர். இவர் தங்களின் வழித்தோன்றல்களின் மருத்துவ ஏடுகளைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து, தன்னுடைய அறிவிற்கு ஏற்றவகையில், மாணவர்கள் இலகுவாகக் கற்பதற்காக, மூலிகைகளை அறிந்து, அவற்றில் நவீன அறிவியலைக் கலந்து, மன்னர்கள் எழுதிவைத்த மருத்துவத்தை இரசவர்க்கம் எனும் நூலில் கொண்டு வந்திருப்பது சிறப்பான விடயம். இது மட்டுமன்றி, அவர் செகராசசேகரன் எனும் சோதிட நூலுக்கும் உரை எழுதி வருகிறார். இந்தத் தரவுகள் வழியாக, நிச்சயமாக இவர்கள் சிங்கை மன்னர்களின் வழித்தோன்றல்கள் என ஊகிக்கலாம். மன்னர்கள் விட்டுச்சென்ற பணியினை நூலாசிரியர் தொடர்ச் செல்கிறார். அவருக்கு சித்தமருத்துவச் சமூகம் கடமைப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும். ஏழாலைப் பொன்னையா அவர்கள் இன்றும் சித்த மருத்துவச் சமூகத்தோடு இருப்பது போல், பாலு சிவகடாட்சம் ஐயா அவர்களும் சித்த மருத்துவச் சமூகத்தில் என்றும் நிலைத்திருப்பார்.

நிகழ்வுகள்

28.08.2025

‘வடக்கு கிழக்குப் பிராந்திய அபிவிருத்தியும் உயிர்ப்பல்வகைமையும்’ நூல் வெளியீட்டு விழா

எழுநாவின் ஏற்பாட்டில் காவேரிக்கலாமன்றத்தின் அனுசரணையுடன் விவசாயபீடத்தின் சமுதாய மேம்பாட்டுக்குழுவின் ஆதரவுடன் கலாநிதி S.J அரசகேசரியின் வடக்குகிழக்கு பிராந்திய அபிவிருத்தியும் உயிர்ப்பல்வகைமையும் என்ற நூலின் வெளியீட்டு விழாவானது கடந்த 28.08.2025 அன்று வியாழக்கிழமை காலை 10 மணிக்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கிளிநொச்சி வளாகத்தின் விவசாயபீட கேட்போர் கூடத்தில் இடம்பெற்றது.

நிகழ்வின் தலைமை உரையினை விவசாயபீட பீடாதிபதி பேராசிரியர் கந்தையா பகீரதன் அவர்கள் வழங்க அணிந்துரையினை கிளிநொச்சி மாவட்ட முன்னாள் அரசாங்க அதிபர் திருமதி.ரூபவதி கேதீஸ்வரன் அவர்கள் வழங்கியிருந்தார். நிகழ்வின் தொடர்ச்சியாக நூல் வெளியீட்டு இடம்பெற்றது, நூலின் முதற்பிரதியினை எழுத்தாளரின்

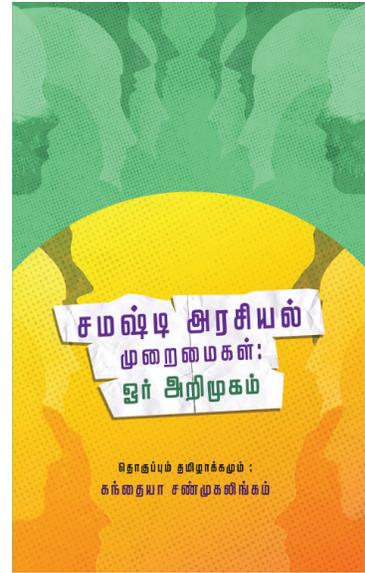
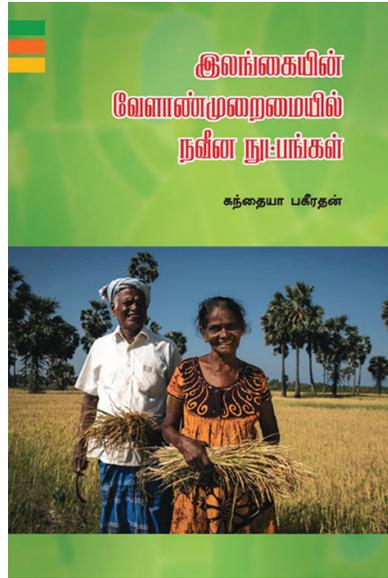
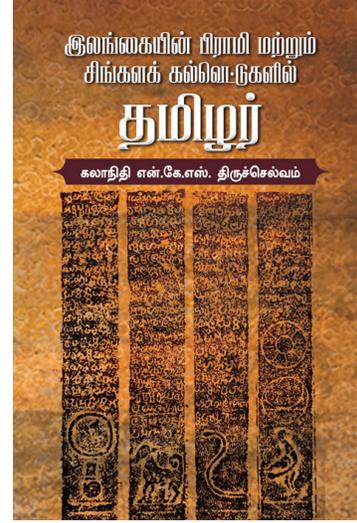
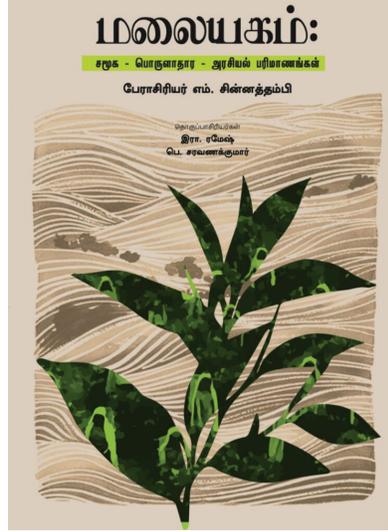
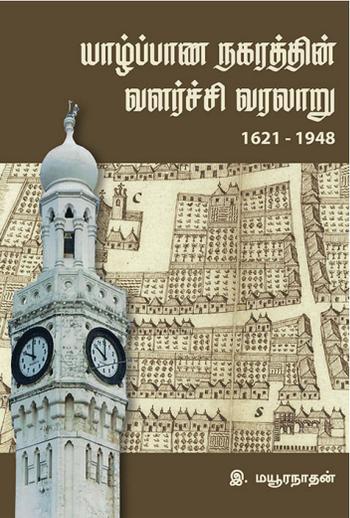
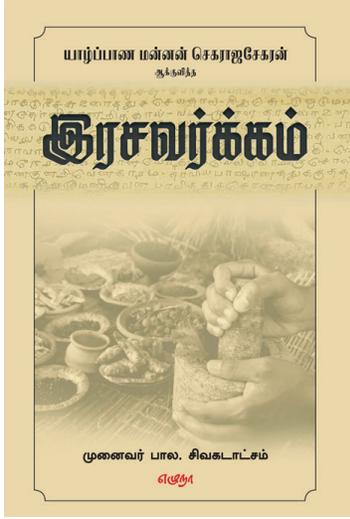
சகோதரி திருமதி புவையற்கரசி சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் பெற சிறப்புப்பிரதிகளை அங்கிருந்த விருந்தினர்கள் பெற்றுக்கொண்டனர். தொடர்ந்து மதிப்பீட்டு உரையினை காவேரிக்கலாமன்றத்தின் இயக்குனர் வண.பிதா வ.ஜோசுவா அவர்கள் ஆற்றியிருந்தார். மேலும் அவர் தெரிவிக்கையில் ‘உயிர்ப்பல்வகைமையில் நிலைபேறான அபிவிருத்தியின் சாதக பாதக விளைவுகளை விளங்கிய நிலைபேறான இந்நூல் பெரிதும் உதவியாக அமைந்துள்ளது’, இந்நூலின் இரண்டாவது பாகத்தினை பெரிதும் எதிர்பார்த்துள்ளதாக குறிப்பிட்டிருந்தார். மதிப்பீட்டு உரையினை தொடர்ந்து நூலாசிரியர் பற்றிய உரையினை இரண்டாம் விவசாய சம்மேளனங்களின் தலைவர் திரு.சிவமோகன் அவர்கள் ஆற்றியிருந்தார்.

ஏற்புரையினை நூலாசிரியர் கலாநிதி S.J அரசகேசி அவர்கள் வழங்கியிருந்தார். இந்நிகழ்விற்கு பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், மாணவர்கள், JICA திட்ட அலுவலர், விவசாய திணைக்களம் சார் உத்தியோகத்தர்கள், பல்கலைக்கழக கல்வி சார், கல்வி சாரா ஊழியர்கள், நண்பர்கள், உறவினர்கள் மற்றும் நலன்விரும்பிகள் எனப்படும் கலந்துகொண்டனர். இறுதி நிகழ்வான நன்றியுரையினை விவசாயபீடத்தின் பண்ணை முகாமையாளர் திரு.சிறிதரன் நிகழ்த்த விழா இனிதே நிறைவடைந்தது.

எழுது

வெளியீடு

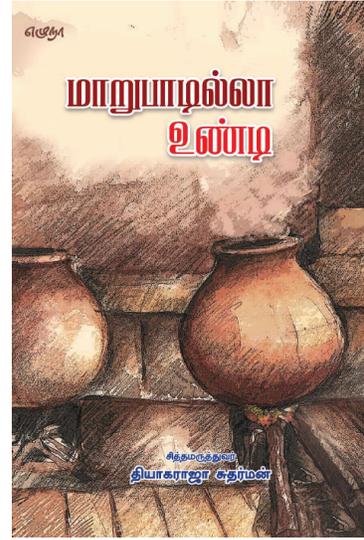
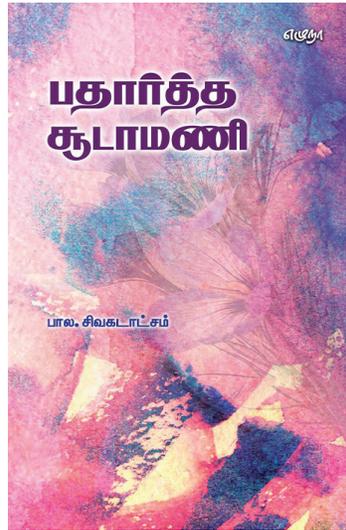
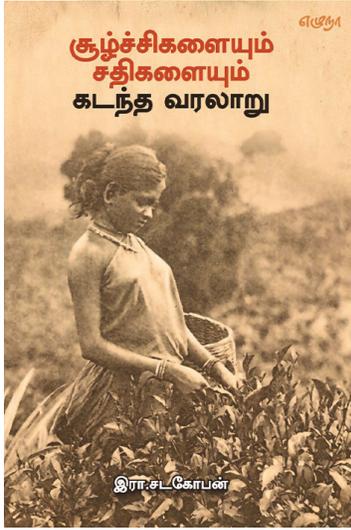
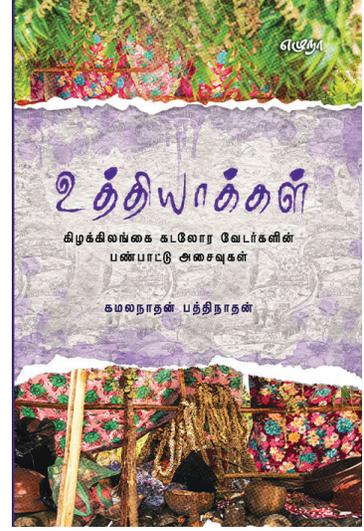
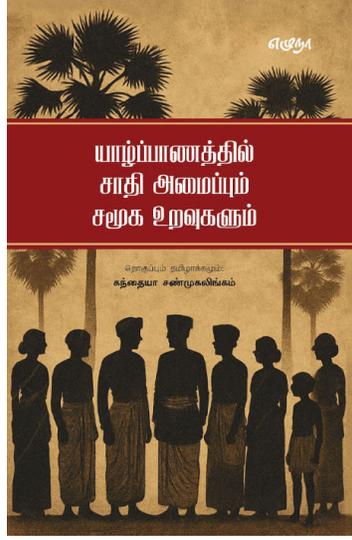
முன்பதிவுகளுக்கு

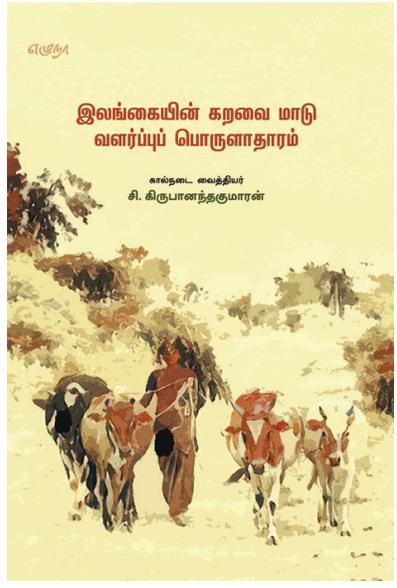
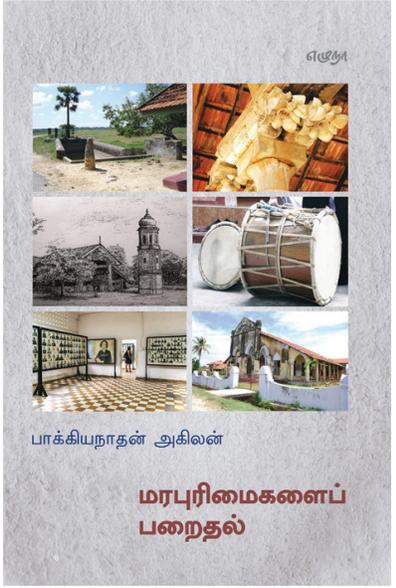
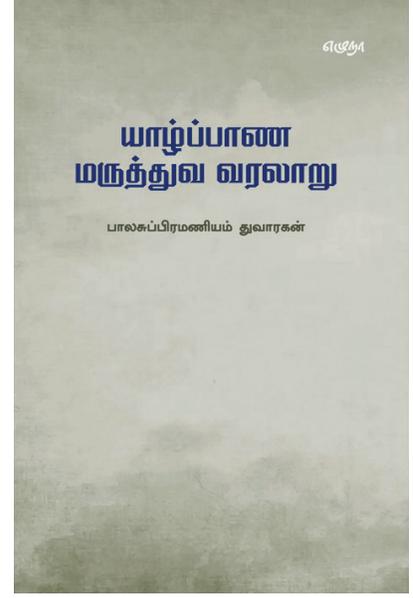
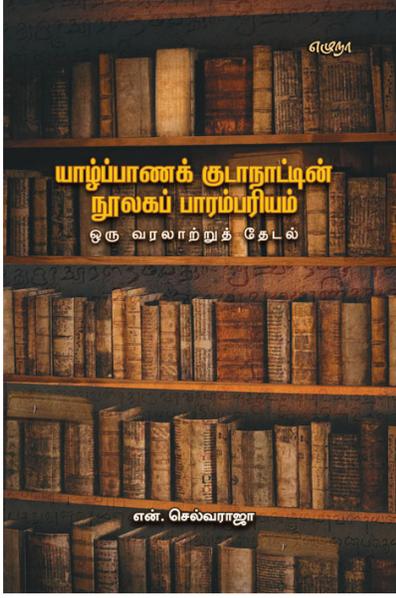

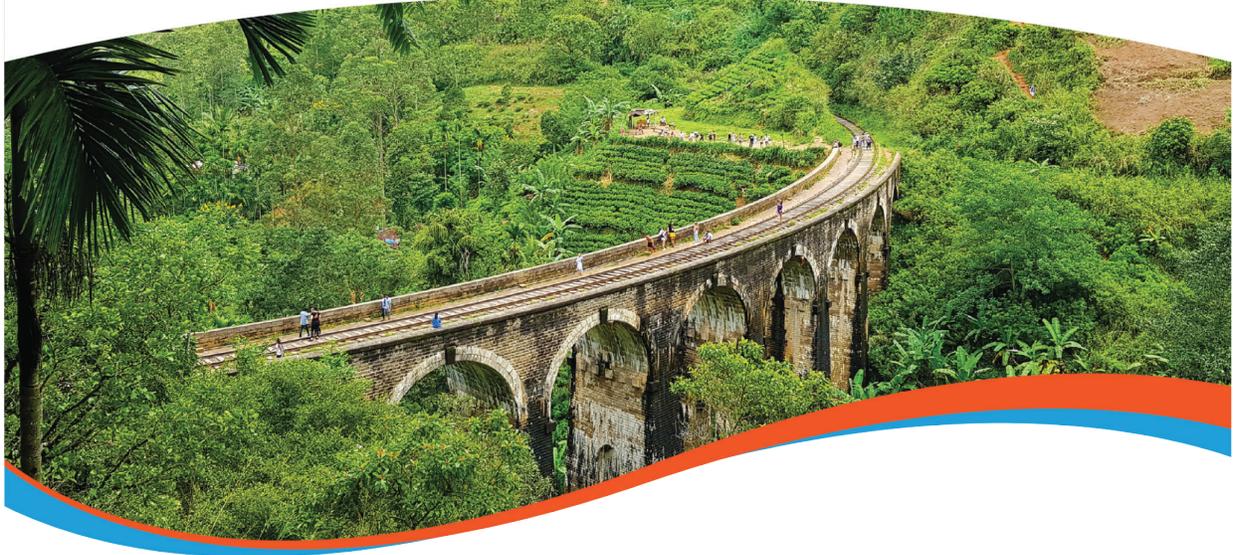
+94 777 97 5029

மலையாள மலையும் வாழ்வும்

SEND MONEY to SRI LANKA

FIRST TRANSFER FEE FREE *

Immediate Payment to Any Account

Cash Pickup at any

get **5%** Discount
on Purchases

0207 341 7300

www.spoton.money

Authorised and regulated by the Financial Conduct Authority (FRN 510848)
SpotOn Money is a trading name of Monex International Limited, a company incorporated in England and Wales,
and registered as a money service business with HMRC (12161278)

* T & C Apply

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

Codelantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

Itaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success

CSR INITIATIVE

NutureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvely, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com

Nimal Vinayagamoothy, CPA, CGA

Chartered Professional Accountant

nimal@niraccounting.com

T: 416 - 494 - 4777

C: 416 - 888 - 1128

F: 416 - 613 - 2739

300-5200 Finch Avenue East
Toronto, ON M1S 4Z4

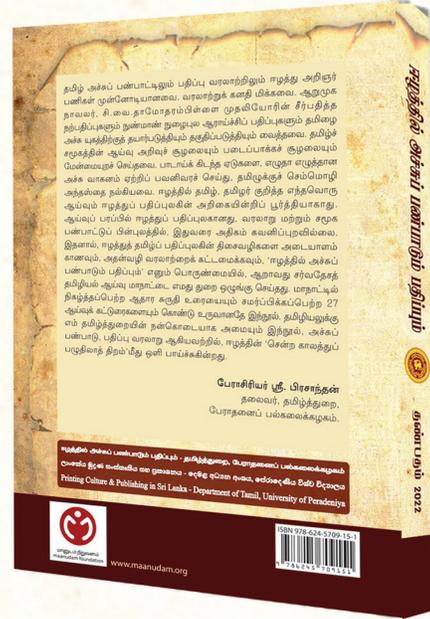
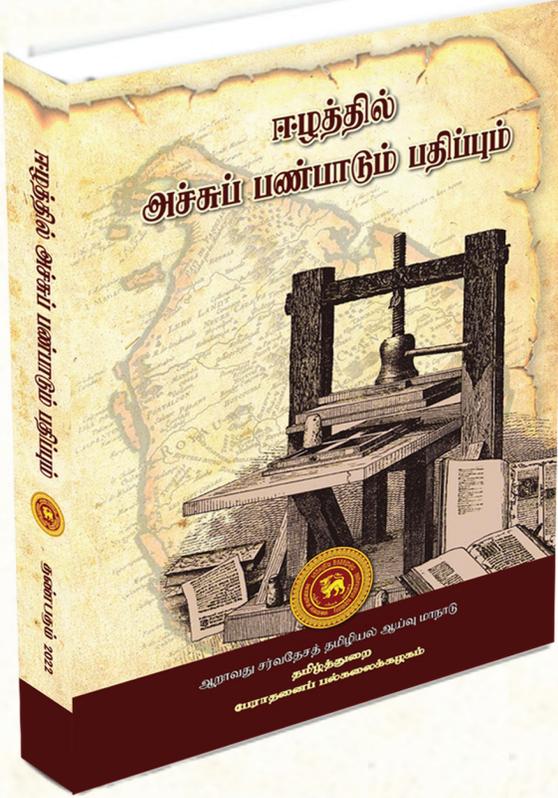

CPA CHARTERED PROFESSIONAL ACCOUNTANT

மானுடம் நிறுவனம்
maanudam foundation

நூல்சார் செயற்பாடுகள்

தமிழ் அச்சப் பண்பாட்டிலும் பதிப்பு வரலாற்றிலும் ஈழத்து அறிஞர் பணிகள் முன்னோடியானவை. வரலாற்றுக் கனதி மிக்கவை. ஆறுமுக நாவலர், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை முதலியோரின் சீர்பதித்த நற்பதிப்புகளும் நுண்மாண் நுழைபுல ஆராய்ச்சிப் பதிப்புகளும் தமிழை அச்ச யுகத்திற்குத் தயார் படுத்தியும் தகுதிப்படுத்தியும் வைத்தவை. தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆய்வு அறிவுச் சூழலையும் படைப்பாக்கச் சூழலையும் மேன்மையுறச் செய்தவை. பாடாய்க் கிடந்த ஏடுகளை, எழுதா எழுத்தான அச்ச வாகனம் ஏற்றிப் பவனிவரச் செய்து, தமிழுக்குச் செம்மொழி அந்தஸ்தை நல்கியவை. ஈழத்தில் தமிழ், தமிழர் குறித்த எந்தவொரு ஆய்வும் ஈழத்துப் பதிப்புகளின் அறிக்கையின்றிப் பூர்த்தியாகாது. ஆய்வுப் பரப்பில் ஈழத்துப் பதிப்புகளானது. வரலாறு மற்றும் சமூக பண்பாட்டுப் பின்புலத்தில், இதுவரை அதிகம் கவனிப்புறவில்லை. இதனால், ஈழத்துத் தமிழ்ப் பதிப்புகளின் திசைவழிகளை அடையாளம் காணவும் அதன்வழி வரலாற்றைக் கட்டமைக்கவும் 'ஈழத்தில் அச்சப் பண்பாடும் பதிப்பும்' எனும் பொருண்மையில் 'ஆறாவது சர்வதேச தமிழியல் ஆய்வு மாநாட்டை எழுது துறை ஒழுங்குசெய்தது. மாநாட்டில் நிகழ்த்தப்பெற்ற ஆதார கருதி உரையையும் சமர்ப்பிக்கப்பெற்ற 27 ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் கொண்டு உருவானதே இந்நூல். தமிழியலுக்கு எம் தமிழ்த்துறையின் நன்கொடையாக அமையும் இந்நூல் அச்சப் பண்பாடு, பதிப்பு வரலாறு ஆகியவற்றில், ஈழத்தின் சென்ற காலத்துப் பழுதிலாத் திறம் மீது ஒளி பாய்ச்சுகின்றது.

அனுசரணை:
மானுடம் நிறுவனம்
www.maanudam.org

யாழ் மணீனீல்

வீடு, காணி,
வியாபார ஸ்தாபனங்கள்
வாங்குவதற்கு,
விற்பதற்கு அல்லது
வாடகைக்கு

நம்பிக்கையுடன் நாடுங்கள்

RE/MAX
ELITE

☎ 021 224 2855 | 0777 44 1113 📱

இடம்: இல. 115 கே.கே.எஸ் வீதி சுன்னாகம்
(பீப்பிள்ஸ் லீசிங் கட்டிட தொகுதி, 1^{ம்} மாடி)

BUY-SELL-RENT HOME AND LANDS

🌐 WWW.REMAXELITE.LK

We work with
35 financial
institutions

Business & Personal Insurance
Free Financial Education for everyone

We work with 35 financial institutions

Best Services

1. RESP/PRSP
2. Life Insurance
3. Auto Insurance
4. Estate Planning
5. Home Insurance
6. Disability Insurance
7. Mortgage Insurance
8. Travel/Visa Insurance
9. Non-Medical Insurance
10. Critical illness Insurance
11. Dental & Drug Insurance
12. Guaranteed Investments

Long Term Care | Elder's Insurance
Children's Insurance

416-731-2829

SS CAKES

Say "I Do" to Sweet Perfection!

Planning your dream wedding? Look no further!
At SS Cakes, we specialize in crafting exquisite wedding cakes that are as stunning as they are delicious. From classic elegance to modern masterpieces, we'll design the perfect cake to sweeten your special day.

 +94 76 347 0055

We do delivery around the world

வீடு என்பது ஞாபகங்களின் கலவை

காதல், சில்மிஷங்கள், கனவுகள், சிரிப்புகள், நேசங்கள், அரவணைப்புக்கள், தவிப்புக்கள், அடையாளங்கள், கூடல்கள், குதூகலங்கள் என நீங்கள் உறைவிடமாகும் யொழுதுதான் வீடு விலாசம் கொள்கிறது.

தற்போதைய நிலையில் நீங்கள் வீடொன்றை விற்பது அல்லது வாங்குவது குறித்து உங்களிடம் இருக்கும் கேள்விகள் மற்றும் சந்தேகங்களுக்கு என்னால் தெளிவாக விளக்கமளிக்க முடியும்.

நம்மிக்கையோடு என்னை அழையுங்கள் நல்லதோர் வீடு செய்வோம்.

Re/Max Community Realty Inc
ரமணன் சந்திரசேகரமூர்த்தி Bsc, MBA
வாக்குறுதிகள் அல்ல.
வாங்குவதற்கும் விற்பதற்குமான தீர்வு.
அலையேசி: 416-290-6000

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

Codelantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

itaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success.

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvelly, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com

WE PROVIDE THE CHEAPEST MINIVAN & CAR SERVICE ALL OF THE GTA & ONTARIO

ரொறொன்ரோ பெரும்பாகம் உட்பட ஒன்ராறியோ மாகாணம்
எங்கணும் மலிவான மினிவான் மற்றும் கார் சேவையை
நாங்கள் வழங்குகிறோம்.

கிழமை ஏழு நாட்களும் 24 மணி நேர சேவை வசதியுள்ளது.
அழைக்க வேண்டிய இலக்கம் 647-9723619

Unleash Your Potential

www.netwyn.place

10 Thornmount Drive, Scarborough, ON M1B 3J4

+1 416-906-1414

**Coworking Space • Private Office
Event Space • Boardroom**

BOOK YOUR TOUR TODAY

